



This version has been repaired by JGTL3@EXCITE.COM from the original Google Scans I have replaced with TeX transcriptions pages 234,235,237,285,317,332,374,375 389 and 42.Thank you.
Joseph G. Leichter, J.D., Ph.D.

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

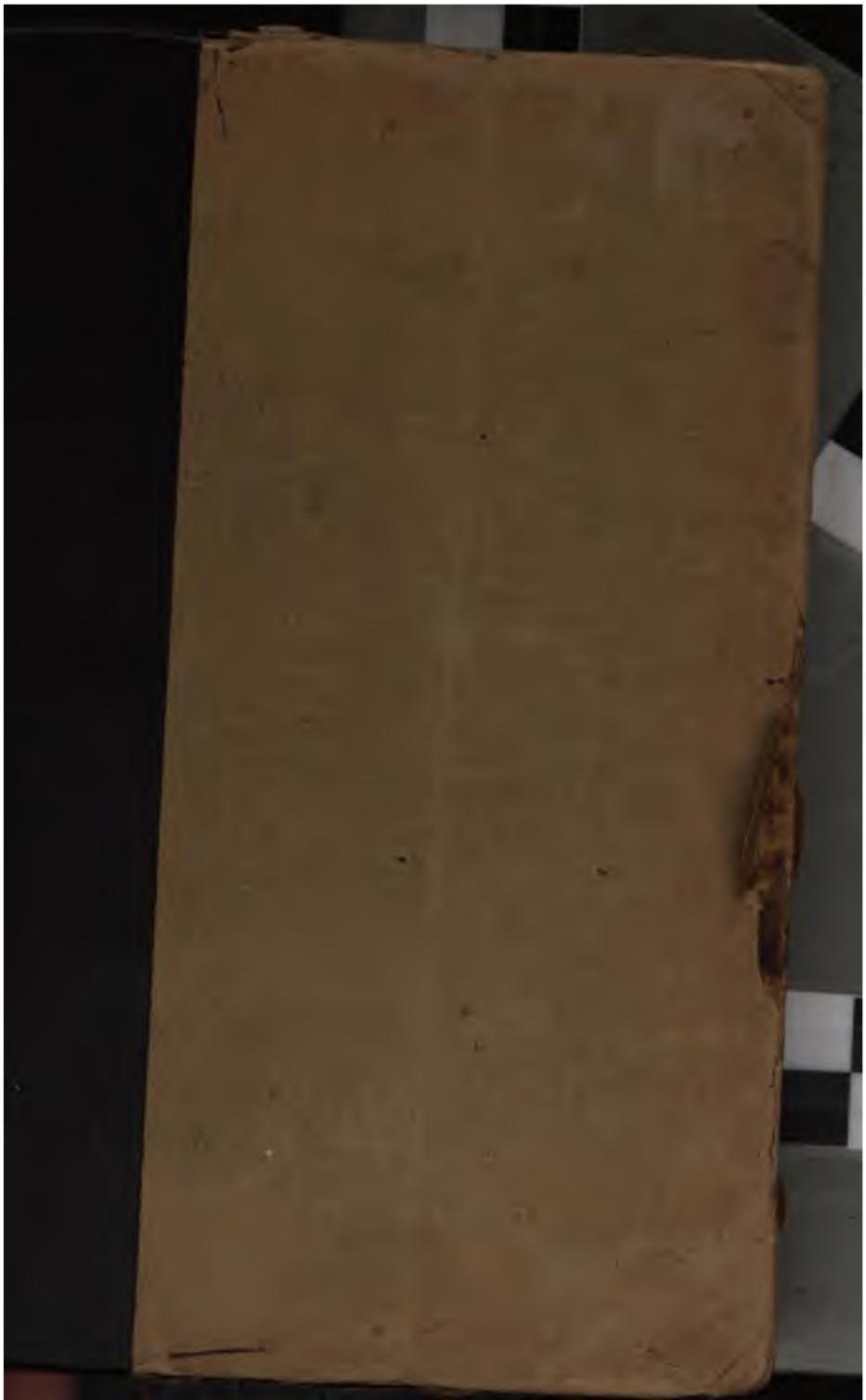
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

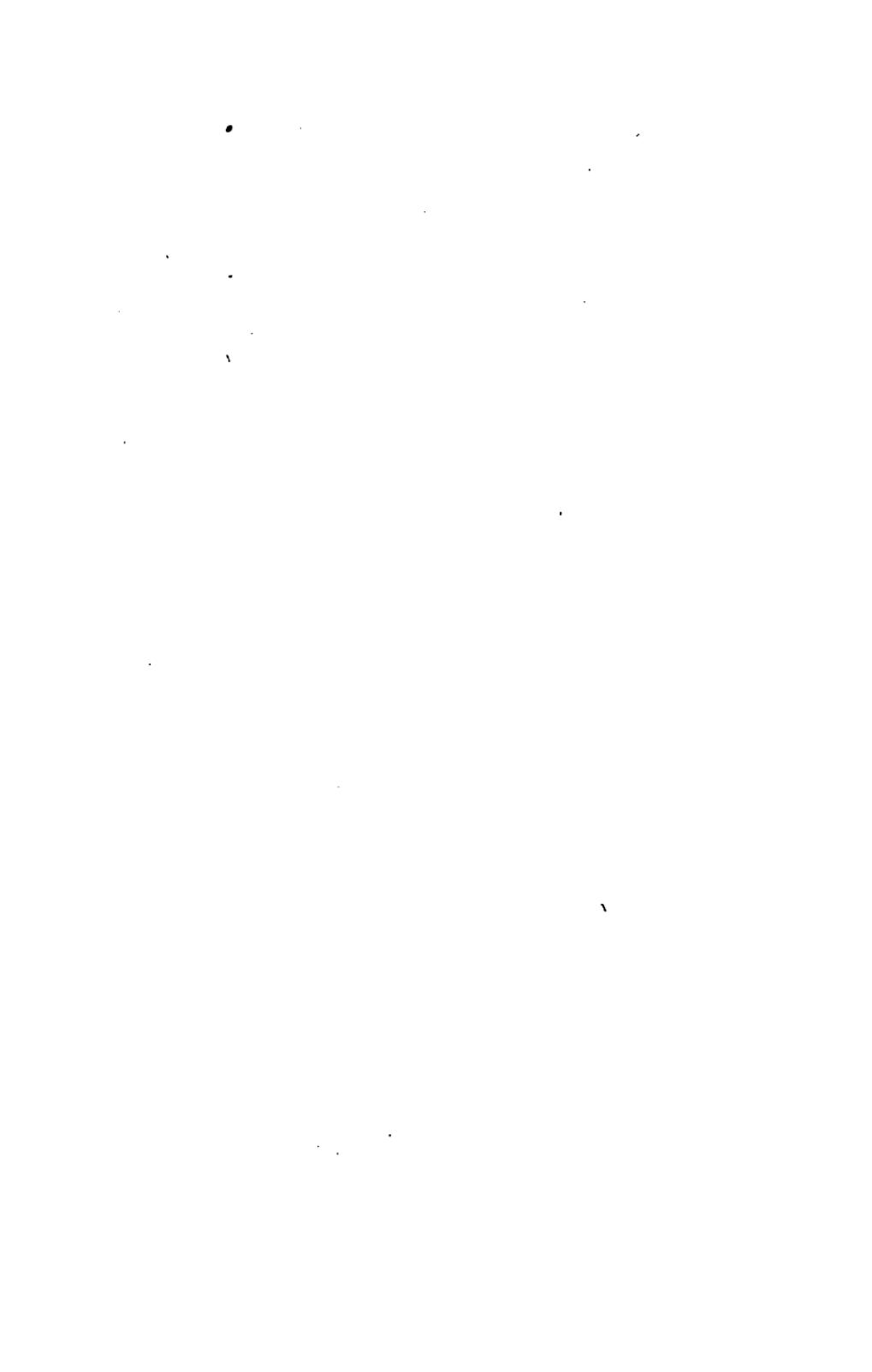
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>





S. Majir
1882.



PROCLI DIADOCHI

IN

PRIMUM EUCLIDIS ELEMENTORU LIBRUM

COMMENTARII.

EX RECOGNITIONE

GODOFREDI FRIEDELEIN.



LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

M. DCCC. LXXIII.

QA31
P74

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Operaene pretium fuerit rursus in lucem proferre quae inde ab anno M. D. XXXIII. homo nemo retractavit, iure dubium potest videri ei, qui ex voluntate tantum alicuius putat pependisse hoc neque ex facultate occasione data. Jam qui primus Procli commentarios edidit, Simon Grynaeus, uno tantum codice adiutus, quem Oxonii Joannem Claymendum candide sibi suppeditasse dicit, audacior rem est aggressus. Editi enim illi erant, ut Barocii utar verbis, perinde ac si editi nunquam fuissent. Eademque querela sonat ex illorum libris, quicunque graece studebant legere, quae tradidisset Proclus seu de philosophiae placitis seu de rebus mathematicis vel geometricis, quae ipse et philosophus et geometra in his commentariis protulisset.

Egregia quidem his subvenit Barocius enuncians difficiliora, emendans mendosa, explens lacunosa, addens desiderata, interpretans latine cuncta. Idem, si voluisse, Proclum graecum videtur potuisse restituere. Nam divina providentia factum esse laudat, ut in insula Creta vetustissimum exemplar ad manus suas perveniret; ex quo exemplari et ipso pluribus in locis imperfecto impressum illud quoad posset diligenter se emendavisse dicit. Bononiam profectus invenit duo exemplaria manu scripta, alterum in bibliotheca S. Salvatoris alterum in bibliotheca Fabricii Garzoni, medicam facultatem publice in Bononiensi Gymnasio profitentis, atque ex his omnibus exemplaribus quoad fieri potuit unum fecit integrum, quod e graeca lingua in latinam convertit,

conversum palam fecit. Dum imprimitur, alia duo vident graeca exemplaria, unum Venetiis in bibliotheca Sanctorum Joannis et Pauli, alterum Patavii ex bibliotheca Jo. Vincentii Pinelli Genuensis, et ad opus conficiendum adhibuit. Suo iure Procli Diadochi utilissimum lucidissimumque volumen a propinquuo iam interitu vindicatum tum primum renovatae Phoenicis instar exortum esse praedicat. Usi sunt opere eius praestantissimo quicunque hos Procli commentarios adierunt, cum etsi non ipsa verba at sententias et res invenirent, graeco exemplari magis involutas quam detectas. Cuius rei satis erit unius viri Angli afferre testimonium. Taylor enim in praefatione versionis suae Anglicae Barocii demum libro sui incepti difficultates superari potuisse profitetur neque in locis dubiis alium sequitur ducem quam Barocium.

Fieri tamen non potuit, quin verba quoque graeca desiderarentur. Illud imprimis caput de Euclide et de claris mathematicis ante Euclidem in Fabricii bibliotheca graeca et inter Euclidis elementa ab August edita emendatius prodit. Novissimus Fridericus Hultsch plura ex Proclo excerpta Heronis geometricorum reliquiis addidit.

Cuncti operis editionem videtur molitus esse Dasipodius molitusque est teste Fabricio Eduardus Bernhardus. Hand procul abfuit ab eodem incepto, qui diligentissimam navavit Proclo operam, Joachim Henricus Knoche et philosophiae et mathematicae studiis optime instructus. Is insigni humanitate, cum parare me editionem commentariorum Procli audisset, sui laboris partem, quam typis anno M. DCCC. LVI. redditum et ipse ad me mittere nequivit, sua manu scriptam mecum communicavit. Ita ad me delata est cura Procli commentarios denuo edendi neque *ego potuissem suscipere onus ab aliis relictum nisi Halmius sua inter omnes nota liberalitate et summa*

omnium litterarum scientia codicem ad me misisset Monacensem praestantissimum. Hinc sperare coepi, me si non ab omni parte perfectam absolutamque editionem, at multo emendatiorem et minus lacunosam ideoque multis hominibus doctis gratam confidere posse. Quidquid igitur temporis a muneric publici negotiis officiisque aliis vacabat, in Procli commentarios impendi laborisque mei fructus typis nunc prodiit redditus.

Quibus libris in confiendo opere sim usus, patet ex notarum explicatione, quae Procli verba infra praecedit. Hoc loco pauca sunt addenda et de codicibus manuscriptis et de contextus forma.

Omnes quos scimus codices, in quibus Procli commentarii leguntur, ex uno eodemque exemplari esse ortos documento certissimo sunt lacunae, quae finem commentarii ad XXXVI^{am} Euclidis propositionem una cum initio sequentis et finem commentarii ad XLI^{am} una cum commentario ad XLII^{am} et initium commentarii ad XLIII^{am} absumperunt. Varieitates quoque verborum et sententiarum magna ex parte talem cognitionem produnt ex scribarum vel correctorum variis eiusdem vitii remediis natae. Non enim defuerunt qui legerent illos commentarios. Codicem quoque Monacensem retractatum esse manu non imperita apertissima sunt vestigia, sed difficillimum est dijudicatu, utrum idem qui codicem scripsit etiam correxerit, an haud multo post alius eum recognoverit. Multis in locis correctoris manus a scribentis manu vix differt, aliis locis pallidius atramentum, tractus litterarum vel negligentior vel recentior posteram manum videntur prodere. Plures igitur conicias lectores operatos esse in hoc libro manu scripto, quibus sua unicuique iam non possis vindicare; unum saltem ex iis, si non plures, hominem eruditum paulo post codicem recens scriptum menda eius aliquot *vidisse et emendas* mihi quidem est persuasum.

Quem igitur inveni habitum quam diligentissime potui descripsi, cum confundere distincta sit facile, distinguere confusa nemo queat, nisi qui ipsum codicem inspiciat.

Vellem contigisset mihi, ut plures codices perscrutarer; quod cum fieri nequiret, quidquid alii ex aliis codicibus hauserunt conferre studui. Hanc ad rem non solum Gynaei editionem et Augusti et Hultschii fragmenta adhibenda esse censui sed etiam Zamberti et Barocii interpretationes; est enim, ut etiam ex latinis verbis graeca verba divines. Magnopere dolui, quod Wachsmuth vir doctissimus in musei Rhenani volumine XVIII^{mo} plura de Proeli commentariis in primum Euclidis librum non protulit. Eo iucundior mihi fuit principis Boncompagni summa liberalitas et humanitas, qui rogatus a me duobus ex codicibus Romae in bibliotheca Barberina asservatis varietates locorum dubiorum vel lacunosorum septem ex codice 101, plus quam quadraginta et ducentorum ex codice 145 pretio non parvo colligendas curavit mihiique dono dedit, cuius rei maximas ei ago gratias.

Multi hac ratione emendari potuerunt loci; alios emendaverunt Nesselmann, Knoche, Hultsch — Taylor totus pendet ex Barocio — nonnullos et ipse emendasse mihi videor; uncis tamen inclusi quae, cum necessaria mihi esse viderentur, de meo in contextu addidi.

Singulorum verborum et vocum formas secundum codicem Monacensem reddidi; unde factum est, ut saepius $\tau\tau$ occurrat, ubi Gynaecus $\sigma\sigma$ adhibuit. $\gamma\acute{\imath}\nu\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ formae $\gamma\acute{\imath}\gamma\nu\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ praferendum esse iam Hultsch adnotavit in musei Rhenani voluminis XIXⁱ pagina 454; tamen omnibus in locis $\gamma\acute{\imath}\nu$ pro $\gamma\acute{\imath}\gamma\nu$ scribendum esse negaverim. Accentus vocum et sententiarum *interpunctiones*, maximam partem illis temporibus neglecta, ex nostro usu erant ponenda; contra ea ν mobile vel $\acute{\epsilon}\varphi\acute{\epsilon}\lambda\kappa\upsilon\sigma\tau\iota\kappa\acute{\omega}\nu$ non ubique ex vulgaris

grammaticae regulis est positum; diligenter enim exaratus codex Procli scribendi rationem cum fide retinuisse mihi videtur, atque melius illa tempora graecae linguae concinnitatem sensisse puto, quam nostris temporibus ullus homo possit sentire; nec scholae usus erat respiciendus in libro, quem graecae linguae elementa discentes vix attingent. Trado igitur tradita, ne Proclo magis Graecus sim veritus.

Alius quoque peculiaris usus est dicendus, seu Procli solius seu aevi sui, quod scilicet eadem littera duas res significat. In figura enim in pagina 290 descripta ε et circulum notat centro γ intervallo γδ descriptum et punctum aliquod ultra eius circumferentiam; simili modo in figura in pagina 346 descripta ε et trianguli et circuli centro δ intervallo δξ ducti notat punctum. Denique id memoratu est dignum, quod duarum rectarum collectio significatur litteris iuxta se positis e. g. τὸ αγ = τὸ α + τὸ γ.

Restat ut de partitione loquar, qua Procli commentarii in quattuor libros sunt divisi, libri singuli in capita et commentaria. Proclus ipse uno tantum loco in paginae 352 linea 24 voce τμῆμα utitur ad unam Euclidis propositionum partem notandam, quae propositiones praecedunt in pag. 354 lin. 8 ὑποθέσεις, in pag. 364 lin. 19 τὰ πρὸ τῶν θεωρημάτων nominat, nusquam ita transit ad alias quaestiones ut unum librum concludere alterum inchoare eum possis dicere. Singulas tantum quaestiones claudit atque quae dicturus sit addit, velut in paginae 81 lineis 23—26. Si codicem inspicias, prologum et libros IV distingui ex titulo rubro colore scripto conicias recteque te iudicasse censeas, cum in codicis folio numero 44 signato (infra in paginae 85 linea 20) inscriptionem invenias rubram: ἀρχὴ τοῦ κειμένου. at iam in folio 23 (infra 48, 19) secundum inscriptionem liber primus, secundum marginis notam liber secundus incipit, in folio 97 (infra 178, 17) liber II (III), in folio 192

(infra 354, 20) liber III (IV), in folio 233 (infra 433) liber IV, re vera autem incerti alicuius scholium. Contra in folio 109 (infra 198), ubi Barocio quoque iudice 'Finis Principiorum' invenitur et initium propositionum, ne minima quidem nota novae rei sit indicium. Haec cum viderem, iam non dubitavi, quin commentariorum in quattuor libros partitio a librario vel scriba esset profecta, cuius exemplar omnium quae scimus exemplarium fuit fons. Singulos illos libros Barocius in capita et commentaria divisit, quem Taylor secutus est, atque ego secutus essem, nisi Procli operi quantum fieri posset genuinam formam reddendam esse putassem. Proclus commentarios suos ita continuasse mihi videtur, ut Euclidis tantum verba intericeret, sua autem quam dilucidissime disposita nullo maiore intervallo discerneret. Praeterea minime constat, quo iure commentariorum nomen acceperit Procli opus; multo verisimilius ex fine prologi prioris (infra 47, 7) mathematicae disciplinae studium scripturum fuisse Proclum dices. At certum nihil inde executies. Itaque et titulum per tria saecula traditum retinui et sex tantum latinas inscriptiones addidi et Euclidis definitionibus, petitis, axiomatis, propositionibus suos numeros dedi, quo faciliorem redderem totius operis conspectum. Ut singulae res facilius possent inveniri, duos adieci indices, unum nominum alterum rerum et verborum. Denique in superiore parte cuiusque paginæ et Grynaei et Barocii paginarum numeri sunt positi, ne lectorem locos laudatos quaerentem longior mora impeditat. Quo plures gratum habebunt Proclum graece restitutum, eo minus laboris haud parvi paenitentebit in eo consumpti.

Curiae ad Salam mense Januario anni M. DCCC.
LXXIII.

Godofredus Friedlein.

NOTARUM EXPLICATIO.

- M** = codex Monacensis 427, chartaceus, saeculo X^{mo} ab Hardtio addictus, XI^{mo} vel XII^{mo} fortasse addicendus. aequali litterarum ductu folia CCXXXVIII sunt exarata eadem manu, paucis iisque raro adhibitis compendiis. margines relictii sunt lati, in quibus paucae tantum notae sunt adscriptae postera fortasse manu, quam tamen discernere a prima manu plerumque est difficile. figurarum geometricarum et lineae et litterae rubro colore sunt descriptae, minore tamen fere omnes diligentia; qui enim confecit illas, non inspexit Procli verba, sed parum accurate quas ob oculos habuit figuras depinxit.
- G** = Commentariorum Procli editio prima, quae Simonis Grynaei opera addita est Euclidis elementis graece editis Basileae apud Ioan. Hervagium anno M. D. XXXIII.
- C** = corrector quidam ignotus, qui editionis primae exemplar, olim Petri Victorii libris insertum, nunc in bibliotheca Monacensi sub signo A. Gr. 1060 conservatum, plurimis locis quantum conici potest ex codice codici **M** simillimo emendavit. non ubique verum eum vidiisse aut attulisse non est quod miremur.
- Z** = liber manu scriptus sub signo cod. lat. 6 in bibliotheca Monacensi depositus, continens in primis CLIII foliis Procli commentariorum libros IIII Bartholomeo Zamberto veneto interprete (anno M. DXXXVIII, anno interpretis VI et LX absoluto).
- B** = Procli in primum Euclidis elementorum librum commentariorum libri IIII a Francisco Barocio patritio veneto editi, Patavii 1560.
- B₁** = codex Bononiensis bibliothecae S. Salvatoris 223 (*Kn. III*, p. 5).

- B₂* = codex 101 bibliothecae Barberinae, saec. XV., qui primas sedecim paginas editionis Hervagianae continet usque ad verbum διανοητικήν in paginae XVI. linea XXI. ab inferiore parte.
- B₃* = codex 145 bibliothecae Barberinae, saec. XVI., a duobus librariis conscriptus, quorum prior folia 1—158, alter folia 159—200 exaravit.
- A* = *ETKAEIΔΟΤ ΣΤΟΙΧΕΙΑ* edita ab E. F. August (partis primae pag. 290—293, 307—308), Berolini MDCCCXXVI.
- N* = Die Algebra der Griechen. Von Dr. G. H. F. Nesselmann, Berlin 1842.
- Kn. I* = Ex Procli successoris in Euclidis elementa commentariis definitionis quartae expositionem quae directa est linea et sectionibus spiricis commentati sunt I. H. Knoche et F. I. Maerker, Herfordiae 1856.
- Kn. II* = Untersuchungen über des Proklus Diadochus Commentar zu Euklids Elementen von Dr. J. H. Knoche, Herford 1862.
- Kn. III* = Untersuchungen über die neuaugefundenen Scholien des Proklus Diadochus zu Euklids Elementen von Dr. Joachim Heinrich Knoche, Oberlehrer und Conrektor, Herford 1865.
- H₁* = Zu Proklos. Dresden. Fr. Hultsch. (Rheinisches Museum für Philologie. Neue Folge. Neunzehnter Jahrgang. Frankfurt am Main 1864. p. 450—455).
- H₂* = Heronis Alexandrini geometricorum et stereometricorum reliquiae edidit Fridericus Hultsch, Berolini MDCCCLXIV.
- T* = The philosophical and mathematical commentaries of Proclus on the first book of Euclid's elements. In two volumes. London, printed for the author (T. Taylor) 1792.

PROLOGI PARS PRIOR.

Τὴν μαθηματικὴν οὐσίαν οὕτε τῶν πρωτίστων ἐν τοῖς οὖσι γενῶν οὕτε τῶν ἐσχάτων είναι καὶ παρὰ τὴν ἀπλῆν διηρημένων, ἀναγκαῖον, ἀλλὰ τὴν μέσην γώραν ἀπειληφέναι τῶν τε ἀμερίστων καὶ ἀπλῶν καὶ ἀσυνθέτων καὶ ἀδιαιρέτων ὑποστάσεων καὶ τῶν μερι-⁵ στῶν καὶ ἐν συνθέσειν παντοίαις καὶ ποικίλαις διαιρέσειν ἀφωφισμένων. τὸ μὲν γὰρ ἀεὶ κατὰ ταῦτα ἔχον καὶ μόνιμον καὶ ἀνέλεγκτον τῶν περὶ αὐτὴν λόγων ὑπερανέχουσαν αὐτὴν ἀποφαίνει τῶν ἐν ὅλῃ φερομένων εἰδῶν, τὸ δὲ διεξοδικὸν τῶν ἐπιβολῶν καὶ τὸ ταῖς διαστάσεσι τῶν ὑποκειμένων προσχρώμενον καὶ τὸ ἀπ' ἄλλων ἀρχῶν ἄλλα προκατασκευάζον καταδειστέραν αὐτῇ δίδωσι τάξιν τῆς ἀμερίστου καὶ ἐν αὐτῇ τελείως ἰδρυμένης φύσεως. διόπερ οἷμαι καὶ ὁ Πλάτων τὰς γνώσεις διήρει τῶν ὄντων ταῖς τε πρώταις ¹⁵ καὶ μέσαις καὶ τελευταίαις ὑποστάσεις καὶ τοῖς μὲν ἀμερίστοις τὴν νοητὴν ἀπεδίδου τὴν ἀθρόως καὶ μετὰ

πρόκλογον Διαδόχον είς τὸ ἡ τῶν εὔκλείδου στοιχείων. π ἀ β
Γ Δ. Μ. ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΤ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΕΤΚΛΕΙΔΟΤΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ G.

1 προτίστων M. 3 διηρημένων M. 7 ταντὰ M.
τὰ αὐτὰ G. 9 ἀποφέρει G. 12 ἄλλὰ G. ἄλλα C. || προκατασκευάζειν G, B₃, προκατασκεύα . . . B₂, 'ad structuram' Z,
'præparat' B. 13 αὐτῇ] αυτῇ M, αὐτῇ G. 17 ἀθρόως εκ
G, evan. in M.

ἀπλότητος διαιροῦσαν τὰ νοητὰ καὶ τὴν τε ἀϋλίᾳ καὶ τὴν καθαρότητι καὶ τῇ ἐνοειδεῖ προσβολῇ καὶ ἐπαφῇ τῶν ὄντων τὰς ἄλλας ὑπεραίρουσαν γνώσεις, τοῖς δὲ μεριστοῖς καὶ φύσιν ἐσχάτην λαχοῦσι καὶ αἰσθητοῖς
 5 ἅπασι τὴν δόξαν ἀμυνδρᾶς ἀληθείας ἀντιλαμβανομένην, τοῖς δὲ μέσοις, οἷα δή ἔστι τὰ τῆς μαθηματικῆς εἰδη, καὶ τῆς τε ἀμερίστου φύσεως ἀπολειπομένοις καὶ τῆς μεριστῆς ὑπεριδομένοις τὴν διάνοιαν. καὶ γὰρ αὕτη νοῦ μέν ἔστι δευτέρα καὶ τῆς ἀκροτάτης ἐπιστή-
 10 μης, δόξης δὲ τελειοτέρα || καὶ ἀκοιβεστέρα καὶ καθαρωτέρα. διεξοδεύει μὲν γὰρ καὶ ἀναπλοῖ τοῦ νοῦ τὴν ἀμετοίαν καὶ ἀνελίσσει τὸ συνεσπειραμένον τῆς νοερᾶς ἐπιβολῆς, συνάγει δὲ αὖ πάλιν τὰ διηρημένα καὶ ἀναφέρει πρὸς τὸν νοῦν. ὥσπερ οὖν αἱ γνώσεις
 15 ἀπὸ ἀλλήλων διεστήκασιν, οὕτω δὴ καὶ τὰ γνωστὰ διαικένοιται φύσει, καὶ τὰ μὲν νοητὰ πάντων ὑπερήπλωται ταῖς ἐνοειδείσιν ὑπάρχεσι, τὰ δὲ αἰσθητὰ τοῖς πᾶσιν ἀπολείπεται τῶν πρώτων οὐσιῶν. τὰ δὲ μαθηματικὰ καὶ ὅλως τὰ διαινοητὰ μέσην κεκλήρωται τάξιν,
 20 τῶν μὲν τῇ διαιρούσει πλεονάζοντα, τῶν δὲ τῇ ἀϋλίᾳ προέχοντα, καὶ τῶν μὲν τῇ ἀπλότητι λειπόμενα, τῶν δὲ τῇ ἀκοιβείᾳ προουπάρχοντα καὶ τρανεστέρας μὲν ἐμφάσεις ἔχοντα τῶν αἰσθητῶν τῆς νοητῆς οὐσίας, εἰκόνες δὲ ὅμως ὄντα καὶ μεριστῶς μὲν τὰ ἀμέριστα,

4 In margine: αἱ γνώσεις κατὰ πλάτωνα M.

πρῶται τελευταῖαι μέσαι.

7 τε om. G. 8 τοῖς μεριστῆς G, τῆς μεριστῆς H₂ p. 254. || τὴν διάνοιαν om. H₂. 9 αὐτῇ G, αὕτη C. || ἀκροτάτης G, ἀκροτάτης C. 10 Post καθαρωτέρα H₂ p. 254 addit: εἰς ἔνωσιν καὶ διαχρισιν τῶν ὅλων, quod ad alium locum pertinere vidit Kn. III p. 40. 18 ὑπολείπεται G. 19 κεκλήρωνται G. 23 νοερᾶς G.

πολυειδῶς δὲ μονοειδῆ παραδείγματα τῶν ὄντων ἀπομιμούμενα καὶ ὡς συλλήβδην εἰπεῖν ἐν προθύροις μὲν τεταγμένα τῶν πρώτων εἰδῶν καὶ ἐκφαίνοντα τὴν ἡνωμένην καὶ ἀμερῆ καὶ γόνιμον ἔκεινων ὑπαρξίην,
οὕπω δὲ ἄρα τοῦ μερισμοῦ καὶ τῆς συνθέσεως τῶν⁵ λόγων ὑπερέχοντα καὶ τῆς προσηκούσης ταῖς εἰκόσιν ὑποστάσεως, οὐδὲ ὑπερδράμοντα τὰς ποικίλας καὶ διεξοδικὰς τῆς ψυχῆς νοήσεις καὶ αὐταῖς συναρμοσθέντα ταῖς ἀπλαῖς καὶ ὑλης ἀπάσης καθαρευούσαις γνῶσεσιν.
10

Ἡ μὲν δὴ μεσότης τῶν μαθηματικῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν τοιαύτη νοείσθω, πρός γε τὸ παρὸν τὸ μεταξὺ συμπληροῦσα τῶν τε παντελῶς ἀμεριστῶν οὐσιῶν καὶ τῶν περὶ τὴν ὑλην μεριστῶν γινομένων· τὰς δὲ ἀρχὰς τῆς μαθηματικῆς ὅλης οὐσίας ἐπισκοποῦντες¹⁵ ἐπ' αὐτὰς ἄνιμεν τὰς διὰ πάντων τῶν ὄντων διηκούσας ἀρχὰς καὶ πάντα ἀφ' ἑαυτῶν ἀπογεννώσας, λέγω δὲ τὸ πέρας καὶ τὸ ἄπειρον. ἐκ γὰρ τούτων τῶν δύο πρώτων μετὰ τὴν τοῦ ἐνὸς ἀπεριήγητον καὶ τοῖς ἀπασιν ἀληπτον αἰτίαν ὑπέστη τά τε ἄλλα πάντα καὶ ἡ²⁰ τῶν μαθημάτων φύσις, ἐκείνων μὲν ἀθρόως πάντα παραγουσῶν καὶ ἔξηρημένως, τῶν δὲ προϊόντων ἐν μέτροις τοῖς προσήκουσι καὶ τάξει τῇ πρεπούσῃ τὴν πρόδοδον καταδεχομένων, καὶ τῶν μὲν πρώτων, τῶν δὲ μέσων, τῶν δὲ τελευταίων ὑφισταμένων. τὰ μὲν²⁵

1 πολυειδῶς δὲ ex G. || ἀπομιμούμενα ex G. 2 ἐν προθύροις ex G. || μὲν om. G. 3 τεταγμένων G, τεταγμένα C.

8 διεξοδικὰς] 'cogitandi vim habentes' et in margine 'progreendi' B. 11 δὲ καὶ G. 12 πρὸς δὲ G, πρός γε C.

16 ἀγίωμεν G, ἄνιμεν, ἀνίοιμεν vel ἀνίοιμεν C. 19 κατὰ G. 20 ὑπέσθη G. || ἡ μαθηματικῶν G. 25 μέσων] δευτέρων G.

γὰρ νοητὰ γένη κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἀπλότητα πρώτως
μετέχει τοῦ πέρατος καὶ τοῦ ἀπειρού διὰ μὲν τὴν
ἔνωσιν καὶ τὴν ταυτότητα καὶ τὴν μόνιμον ὑπαρξίην
καὶ | σταθερὰν || τοῦ πέρατος ἀποπληρούμενα, διὰ δὲ
5 τὴν εἰς πλῆθος διαιρέσιν καὶ τὴν γεννητικὴν περι-
ουσίαν καὶ τὴν θείαν ἐτερότητα καὶ πρόσδον τῆς
ἀπειρίας ἀπολαύοντα. τὰ δὲ μαθηματικὰ πέρατος μέν
ἐστιν ἔκγονα καὶ ἀπειρίας, ἀλλ' οὐ τῶν πρωτίστων
μόνων οὐδὲ τῶν νοητῶν καὶ κρυφίων ἀρχῶν, ἀλλὰ
10 καὶ τούτων, αἱ προϊῆσθον μὲν ἀπ' ἐκείνων εἰς δευτέ-
ρων τάξιν, ἀπογεννᾶν δὲ μετ' ἀλλήλων ἔξαρκονσι
τοὺς μέσους διακόσμους τῶν ὄντων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς
ποικιλίαν, ὅθεν δὴ καὶ ἐν τούτοις προέρχονται μὲν
εἰς ἀπειρούν οἱ λόγοι, κρατοῦνται δὲ ὑπὸ τῆς πέρατος
15 αἰτίας. ὁ τε γὰρ ἀριθμὸς ἀπὸ μονάδος ἀρχάμενος
ἀπαντον ἔχει τὴν αὔξησιν, ἀεὶ δὲ ὁ ληφθεὶς πεπέ-
ρασται, καὶ ἡ τῶν μεγεθῶν διαιρέσις ἐπ' ἀπειρούν χω-
ρεῖ, τὰ δὲ διαιρούμενα πάντα ὥρισται, καὶ κατ' ἐνέρ-
γειαν πεπέρασται τὰ μόρια τοῦ ὅλου. καὶ τῆς μὲν
20 ἀπειρίας οὐκ οὕσης τά τε μεγέθη πάντα σύμμετρα ἀν-
τὴν καὶ οὐδὲν ἀρροτον οὐδὲ ἄλογον, οἷς δὴ δοκεῖ δια-
φέρειν τὰ ἐν γεωμητρίᾳ τῶν ἐν ἀριθμητικῇ, καὶ οἱ
ἀριθμοὶ τὴν γόνιμον τῆς μονάδος δύναμιν οὐκ ἀν
ἐδύναντο δεικνύναι οὐδὲ ἀν πάντας εἰχον τοὺς λό-
25 γους ἐν ἑαυτοῖς τῶν ὄντων, οἷον τοὺς πολλαπλασίους
ἢ τοὺς ἐπιμορφίους. πᾶς γὰρ ἀριθμὸς ἔξαλλάττει τὸν
λόγον πρὸς τὴν μονάδα καὶ τὸν πρὸς αὐτοῦ γενόμενον

5 τὸ πλῆθος G. 6 θεῖαν M. 7 ἀπολαυβάνοντα G.
ἀπολαύοντα C. 14 λόγοι. Κρατοῦνται δὲ M. || Supra πέ-
ρατος in M scriptum est τοῦ manu postera. 15 ὅτε G.
18 μετ' G. κατ' C. 27 τὸν πρὸς αὐτὸν γενόμενον] 'eam
quae ante ipsam rationem facta est respiciebas' ei in margine

τέξεται ξόμενος. τοῦ δὲ πέρατος ἀναιρεθέντος συμμετρία
τε καὶ κοινωνία λόγων καὶ ταυτότης εἰδῶν καὶ ἴσοτης
καὶ ὅσα τῆς ἀμείνονός ἐστι συστοιχίας οὐκ ἄν ποτε
ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐφαίνετο, οὐδ' ἄν ἐπιστῆμαι τῶν
τοιούτων ἥσαν οὐδὲ καταλήψεις μόνιμοι καὶ ἀκριβεῖς. 5
δεῖ τούτων ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν ὕσπερ τοῖς ἄλλοις
γένεσι τῶν ὄντων οὕτω δὴ καὶ τοῖς μαθηματικοῖς. τὰ
δὲ ἔσχατα καὶ ἐν ὅλῃ φερόμενα καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως
διαπλαττόμενα πάντως αὐτόθεν ἀμφοῖν μετέχοντα κα-
ταφαίνεται, τοῦ μὲν ἀπείρουν κατὰ τὴν ὑποκειμένην 10
αὐτοῖς ἔδραν τῶν εἰδῶν, τοῦ δὲ πέρατος κατὰ τοὺς
λόγους καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰς μορφάς.

'Αλλ' ὅτι μὲν ἀρχαὶ καὶ τῶν μαθημάτων αὗται
προεστήκασιν, αἱ καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων, φανερόν.
Ὕσπερ δὲ τὰς κοινὰς ἀρχὰς αὐτῶν τεθεωρήκαμεν καὶ 15
διὰ πάντων διηκούσας τῶν μαθηματικῶν γενῶν, οὕτω
δὴ καὶ τὰ κοινὰ αὐτῶν θεωρήματα καὶ ἀπλᾶ καὶ τῆς
μιᾶς ἐπιστήμης ἔγγονα τῆς πάσις ὁμοῦ τὰς μαθηματι-
κὰς γνώσεις ἐν ἐνὶ ἐπεχούσης ἀναλογισώμεθα, καὶ
ὅπως ἐφαρμότει πάσις καὶ δύναται καὶ ἐν ἀριθμοῖς 20
καὶ ἐν μεγέθεσι καὶ ἐν κινήσεσι θεωρεῖσθαι σκοπή-
σωμεν. τοιαῦτα δέ ἐστι τὰ τε τῶν ἀναλογιῶν καὶ τὰ
τῶν συνθέσεων καὶ διαιρέσεων καὶ τῶν ἀναστροφῶν
καὶ ἐναλλαγῶν, ἕτι δὲ τὰ τῶν λόγων πάντων οἷον
πολλαπλασίων καὶ ἐπιμορίων [καὶ] ἐπιμερῶν καὶ τῶν 25
τούτοις ἀντικειμένων καὶ ἀπλῶς τὰ περὶ τὸ ἰσον καὶ
ἄνισον καθόλου θεωρούμενα καὶ κοινᾶς, οὐ καθόσον

¹eum qui ante ipsum est respiciens' B. 1) ἀναιρεθέντος
om. G. 18 ὁμοῦ] ἡμῶν C. 20 ἐφαρμόττει ex G. Litteras
in M post ἐφαρμόττει rasurae inscriptas non potui legere. Quatuor vel quinque litterae videntur ab initio esse scriptae.
25 καὶ inter ἐπιμορίων et ἐπιμερῶν ego addidi.

έστιν ἐν σχήμασιν ἢ ἀριθμοῖς ἢ κινήσεσιν, ἀλλ' αὐτὸν παθ' αὐτὸν τούτων ἑκάτερον φύσιν τινὰ ἔχον κοινὴν καὶ γνῶσιν ἑαυτοῦ παρεχόμενον ἀπλουστέραν. καὶ μὴν παλὶ τὸ κάλλος καὶ ἡ τάξις κοινὰ πάντων ἐστὶ τῶν μαθημάτων καὶ ἡ ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ὁδὸς ἐπὶ τὰ ξητούμενα καὶ ἡ ἐκ τούτων ἐπ' ἐκεῖνα μεταβασις, ἃς δὴ καλοῦσιν ἀναλύσεις καὶ συνθέσεις. ἡ τε ὅμοιότης καὶ ἡ ἀνομοιότης τῶν λόγων οὐδὲ διοικητῶν μαθηματικῶν γενῶν ἀπολεπίουσιν.
 10 καὶ γὰρ σχήματα τὰ μὲν ὅμοια τὰ δὲ ἀνόμοια λέγομεν καὶ ἀριθμοὺς ὥσαντας τοὺς μὲν ὅμοιούς τοὺς δὲ ἀνομοίους. καὶ ὅσα κατὰ τὰς δυνάμεις ἀναφαίνεται πᾶσιν ὅμοιώς προσήκει τοῖς μαθήμασι, τῶν μὲν δυναμένων τῶν δὲ δυναστευομένων. ἡ δὴ καὶ ὁ ἐν πολι-
 15 τείᾳ Σωκράτης ταῖς μούσαις ὑψηλολογουμέναις ἀνέθηκεν, τὰ κοινὰ πάντων τῶν μαθηματικῶν λόγων ἐν πέρασιν ὠφισμένοις περιλαβὼν καὶ προστηθάμενος ἐν τοῖς εἰρημένοις ἀριθμοῖς, ἀφ' ὧν δὴ καὶ τὰ μέτρα τῆς τε εὐγονίας καὶ τῆς ἐναντίας πρὸς ταῦτην ἀγονίας
 20 καταφαίνεται.

Δεῖ δὲ ἄφα τὰ κοινὰ ταῦτα μήτε ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ διηρημένοις εἰδεσι πρώτως ὑφεστάναι νομίζειν, μήτε ὑστέρως καὶ ἐκ τῶν πολλῶν ἔχοντα τὴν γένεσιν, ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτῶν ἐστῶτα καὶ ἀπλότητι καὶ ἀκριβείᾳ 25 διαφέροντα τίθεσθαι. διὰ γὰρ τούτο καὶ ἡ γνῶσις αὐτῶν προηγεῖται τῶν πολλῶν γνώσεων καὶ δίδωσι

10 ἀνόμια λέγωμεν *M.* 12 ἀναφαίνονται *G.* 15 Polit. VIII, p. 546—547. 16 τῶν post πάντων om. *G.* 18 ἐφ' ὧν *G.* 19 ἐγγωνίας *M, G.* εὐγωνίας *C. || ἀγονίας M, G.*

23 Post ὑστέρως invenitur in *M* ἐν ἥι et supra lineam ἦ. || ἐκ τῶν] αὐτῶν *G*, ἐκ τῶν *C.* 24 Inter πρὸς et αὐτῶν est rasura in *M.*

τὰς ἀρχὰς ἐκείνων, καὶ αἱ πολλαὶ περὶ αὐτὴν ὑφεστή-
κασι καὶ ἐπ' αὐτὴν ἀναφέρονται. λεγέτω γὰρ ὁ γεω-
μέτρης, ὅτι τεττάρων ὄντων μεγεθῶν ἀνάλογον ἔσται
καὶ τὸ ἐναλλάξ, καὶ δεικνύτω κατὰ τὰς οἰκεῖας ἀρχὰς,
αἷς ὁ ἀριθμητικὸς οὐκ ἂν ποτε χρήσαιτο, καὶ αὖ ὁ 5
ἀριθμητικὸς, ὅτι τεττάρων ὄντων ἀριθμῶν ἀνάλογον ||
ἔσται καὶ τὸ ἐναλλάξ, καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν τῆς οἰκείας
ἐπιστήμης ἀρχῶν. τίς οὖν ὁ καθ' ἑαυτὸν γνωρίζων
τὸ ἐναλλάξ εἴτε ἐν μεγέθεσιν εἴτε ἐν ἀριθμοῖς καὶ τὴν
διαιρέσιν τῶν συγκειμένων μεγεθῶν ἢ ἀριθμῶν καὶ 10
τὴν σύνθεσιν ὥσαύτως τῶν διηγημένων; οὐ γὰρ δή
που τῶν μὲν με | φιστῶν εἰσὶν ἐπιστῆμαι καὶ γνώσεις,
τῶν δὲ ἀὖλων καὶ τῆς νοερᾶς θεωρίας ἐγγυτέρω τε-
ταρμένων οὐδὲ μίαν ἔχομεν ἐπιστήμην. ἀλλὰ πολλῷ
πρότερον ἢ ἐκείνων γνῶσις ἔστιν ἐπιστήμη καὶ ἀπ' 15
ἐκείνης αἱ πολλαὶ τοὺς κοινοὺς ὑποδέχονται λόγους
καὶ μέχρι τοσούτου γνώσεων ἄνοδος ἀπὸ τῶν μερι-
κωτέρων ἐπὶ τὰς ὀλικωτέρας, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὴν ἀνα-
δράματι μίαν τὴν τοῦ ὄντος, ἢ ὅν ἔστιν, ἐπιστήμην. αὕτη
γὰρ οὐ τὰ καθ' αὐτὰ τοῖς ἀριθμοῖς ὑπάρχοντα σκο- 20
πεῖν ἀξιοῖ, οὐδὲ τὰ κοινὰ πᾶσι τοῖς ποσοῖς, ἀλλὰ τῶν
ὄντων ἀπάντων τὴν μίαν καὶ μόνην οὐσίαν καὶ ὑπαρ-
ξιν θεωρεῖ, καὶ διὰ τοῦτο πασῶν ἔστι τῶν ἐπιστημῶν
περιληπτικωτάτη καὶ πᾶσαι παρ' ἐκείνης λαμβάνουσι
τὰς ἀρχὰς. ἀεὶ γὰρ αἱ ἀνωτέρω ταῖς ὑπ' αὐτὰς παρ- 25
έχουσι τὰς πρώτας τῶν ἀποδείξεων ὑποθέσεις, ἢ δὲ
τελειοτάτη τῶν ἐπιστημῶν ἀπάσαις ἀφ' ἑαυτῆς ἐνδι-

7 τῶν om. G. 13 τῶν δὲ ἀν ἀὖλων G. 14 Ἀλλὰ M.
17 τοσούτων M. G. 19 ἢ ἀν ἔστιν G; pro ἀν δν substituit C.
21 πᾶσισ M. 22 μόνημον G. || ὑπαρξιν ex G. ὑπ-ξιν in
lineae fine et in initio sequentis lineae M. 27 Ἀπάσαις M.

δωσι ταῖς μὲν ὄλικωτέραις ταῖς δὲ μερικωτέραις ἀρχάς.
 976. δι' ὁ καὶ ὁ ἐν Θεατήτῳ Σωκράτης παιδιὰν σπουδῇ κε-
 ραννὺς περιστεραῖς μὲν ἀπεικάξει τὰς ἐν ἡμῖν ἐπιστή-
 μας. πέτεσθαι δὲ αὐτὰς φησὶν τὰς μὲν κατ' ἀγέλας
 5 τὰς δὲ καὶ χωρὶς ἀπὸ τῶν ἀλλοιν. αἱ μὲν γὰρ κοινό-
 τεραι καὶ ὄλικώτεραι πολλὰς ἐν ἑαυταῖς περιέχουσι
 μερικωτέραις, αἱ δὲ τῶν διηγημένων κατ' εἶδη γνω-
 στῶν ἐφαπτόμεναι διεστήκασιν ἀλλήλων καὶ ἀσύναπτοι
 πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν ἀπὸ διαφερούσῶν ὀρμημέναι τῶν
 10 πρώτων ἀρχῶν. ματοίνυν ἐπιστήμην προτετάχθω
 τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν καὶ μαθημάτων ἡ τὰ κοινὰ
 καὶ διὰ πάντων διήκοντα τῶν γενῶν γνωρίζουσα καὶ
 πάσαις ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις κρονηγοῦσα τὰς
 ἀρχάς.

15 Καὶ μέχρι τοῦτο ἐν ἡμῖν ἡ περὶ αὐτῆς ἀφωρίσθι
 διδασκαλία. μετὰ δὲ τοῦτο τί ποτ' ἂν εἴη τὸ κριτή-
ριον τῶν μαθημάτων θεωρήσωμεν καὶ προστησώμεθα
 καὶ τῆς τούτου παραδόσεως ἡγεμόνα τὸν Πλάτωνα
 διαφορύμενον ἐν πολιτείᾳ χωρὶς μὲν τὰ γνωστὰ χωρὶς
 20 δὲ τὰς γνώσεις καὶ συζύγως ἀπονέμοντα τοῖς γνωστοῖς
 τὰς γνώσεις. || τῶν γὰρ ὅντων τὰ μὲν νοητὰ θέμενος
 τὰ δὲ αἰσθητά, τῶν δ' αὖ νοητῶν τὰ μὲν νοητὰ πάλιν
 τὰ δὲ διανοητά, καὶ τῶν αἰσθητῶν τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ
 δὲ εἰκαστά, τοῖς μὲν νοητοῖς, ἢ δὴ τῶν τεττάρων ἐστὶ¹
 25 γενῶν πρώτιστα, γνῶσιν ἐφίστησι τὴν νόησιν, τοῖς
 δὲ διανοητοῖς διάνοιαν, τοῖς δὲ αἰσθητοῖς πίστιν καὶ
 τοῖς εἰκαστοῖς εἰκασίαν. καὶ τοῦτον ἔχουσαν τὸν λό-
 γον ἀποφαίνει τὴν εἰκασίαν πρὸς τὴν αἰσθησιν, ὃν ἡ

1 ταῖς δὲ μερικωτέραις οι. G. 6 καὶ ὄλικώτεραι οι. G.
 16 τί om. G. addidit C. 18 καὶ τῆς τούτου] δὲ, ἐπὶ τῆς
 τούτων G. 20 συζύγονς G. 28 ἀποβαίνει G. ἀποφαίνει C.

διάνοια πρὸς τὴν νόησιν· ἥ τε γὰρ εἰκασία τὰ εἰδῶλα γιγνώσκει τῶν αἰσθητῶν ἐν τε ὑδασὶ φανταξόμενα καὶ τοῖς ἄλλοις κατόπτροις ἐσχάτην πως ἐν εἰδεσιν ἔχοντα τάξιν καὶ εἰδώλων ὅντως εἰδῶλα γεγονότα, καὶ ἡ διάνοια τὰς τῶν νοητῶν εἰκόνας θεωρεῖ τὰς ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν καὶ ὀμεριστῶν εἰδῶν εἰς πλῆθος καὶ διαιρέσιν ὑποβάσας, δι' ὃ καὶ ταύτης μὲν ἡ γνῶσις ἀπ' ἄλλων ὑποθέσεων ἥστηται πρεσβυτέρων, ἡ δὲ νόησις ἐπ' αὐτὴν ἀνεισι τὴν ἀνυπόθετον ἀρχήν. εἰ τοίνυν τὰ μαθηματικὰ μήτε τὴν ἀμέριστον ἔλαχεν 10 ὑπόστασιν καὶ χωριστὴν ἀπὸ πάσης διαιρέσεως καὶ ποικιλίας μήτε τὴν αἰσθήσει γνωριζομένην καὶ πολὺ μετάβολον καὶ πάντη μεριστήν, παντὶ που καταφανές, ὅτι διανοητὰ μὲν ἔστι κατὰ τὴν οὐσίαν, διάνοια δὲ αὐτῶν προέστηκεν ὡς κριτήριον, ὥσπερ τῶν αἰσθη- 15 τῶν αἰσθησις καὶ εἰκασία τῶν εἰκαστῶν. ὅθεν δὴ καὶ ὁ Σωκράτης ἀμυνθροτέρων μὲν τὴν τούτων γνῶσιν εἶναι διορίζεται τῆς πρωτίστης ἐπιστήμης, τρανεστέρων δὲ τῆς δοξαστικῆς ἐπιβολῆς. τὸ μὲν γὰρ ἀνειλιγμένον καὶ διεξοδικὸν τῆς θεωρίας πλεονάζον ἔχουσι 20 τῆς νοησεως, τὸ δὲ μόνιμον τῶν λόγων καὶ ἀνέλεγκτον ὑπερέχον τῆς δόξης. καὶ τὸ μὲν ἐξ ὑποθέσεως ὁρμημένον κατὰ τὴν ὄψειν ἔλαχον τῆς πρώτης ἐπιστήμης, τὸ δὲ ἐν ἀύλοις εἰδεσιν ὄψεστὸς κατὰ τὴν τελειοτέρων τῶν αἰσθητῶν εἰδῆσιν. 25

Τὸ μὲν οὖν κριτήριον τῶν μαθημάτων ἀπάντων τοιόνδε κατὰ τὸν νοῦν ἀφοριζόμεθα τοῦ Πλάτωνος,

2 ὑδασι] εἰδεσι G. 8 εἰδηται G, ἥστηται C. 12 πολυμετάβολον G. 13 πάντι G, πάντη M, C. 16 ἡ αἰσθησις G.

18 τρανοτέρων G. 21 ἀνέλεγκτον εκ G, ἀνέλεγκτον M, C.

23 ὁρμημένον G, ὁρμημένον C. || ὄψειν] φύσιν C, 'Minutitionem', B.

τὴν διάνοιαν δόξης μὲν ὑπεριδρύσασαν ἔαυτὴν, τῆς
 δὲ νοήσεως ἀπολειπομένην. ἔπειται δέ που κατιδεῖν
 ἡμᾶς, τίνα τὴν οὐσίαν προσήκει λέγειν τῶν μαθημα-
 τικῶν || εἰδῶν τε καὶ γενῶν, καὶ πότερον ἀπὸ τῶν
 5 αἰσθητῶν αὐτὴν ὑφιστάνειν συγχωρητέον εἴτε κατὰ
 ἀφαίρεσιν, ὡς που λέγειν εἰώθασιν, εἴτε κατὰ ἄθροι-
 σιν τῶν μερικῶν εἰς ἓνα τὸν κοινὸν λόγον, ἢ καὶ πρὸ
 τούτων αὐτῇ τὴν ὑπόστασιν δοτέον, ὡς ὅ τε Πλά-
 των ἀξιοῖ καὶ ἡ τῶν ὅλων ἐπιδεικνύει πρόοδος. πρῶ-
 10 τὸν μὲν οὖν εἰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τὰ μαθηματικὰ
 εἰδη λέγομεν ὑποστῆναι, τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῶν ἐν ὑλῇ
 τριγάνων ἡ κύκλων τὸ εἶδος τὸ ικανικὸν ἡ τὸ τρι-
 γωνικὸν ὑστερογενῶς ἐν ἔαυτῃ μορφούσης, πόθεν ἡ
 ἀκρίβεια καὶ τὸ ἀνέλεγκτον ὑπάρχει τοῖς λόγοις;
 15 ἀνάγκη γὰρ, ἢ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἡ ἀπὸ ψυχῆς. ἀλλὰ
 μὴν ἀπό γε τῶν αἰσθητῶν ἀδύνατον, πολλῷ γὰρ ἀν
 μᾶλλον ἀκριβείας τούτοις μετῆν ἀπὸ τῆς | ψυχῆς
 ἀφα, τοῖς μὲν ἀτελέσι τὸ τέλειον τοῖς δὲ μὴ ἀκριβέσι
 τὸ ἀκριβὲς προστιθείσης. ποῦ γὰρ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 20 τὸ ἀμερὲς ἡ τὸ ἀπλατὲς ἡ τὸ ἀβαθές, ποῦ δὲ ἡ τῶν
 ἐκ τοῦ κέντρου γραμμῶν ἴσοτης, ποῦ δὲ οἱ ἑστῶτες
 ἀεὶ λόγοι τῶν πλευρῶν, ποῦ δὲ αἱ τῶν γωνιῶν ὁρθό-
 τητες; οὐχ ὁρῶμεν, ὡς ἐν ἀλλήλοις πάντα τὰ αἰσθητὰ
 25 συμμέικται καὶ ὡς οὐδὲν ἐν τούτοις είλικρινές οὐδὲ
 τοῦ ἐναντίου καθαρεῦνον, ἀλλὰ μεριστὰ πάντα καὶ δια-
 στατά καὶ κινούμενα; πῶς οὖν τοῖς ἀκινήτοις λόγοις
 ἐν τῶν κινούμενων καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἔχοντων αὐτὴν

8 ὥστε omisso ὁ G. ὁ intra lineas scriptum prima manu
 M. 9 δεικνύει G. 14 ἀνέλεγκτον C. 17 μέτεσιν G, μέτ-
 εστιν C. 23 ὁρῶ μὲν G. || αἰσθητά] μεριστὰ G, αἰσθητὰ C.
 24 ὡς om. G. 25 καθαρεῦνον G. || διεστητὰ C.
 26 ἐνούμενα G, κινούμενα C. || λόγοις om. G, add. C.

τὴν μόνιμον οὐσίαν δώσομεν; πᾶν γὰρ τὸ ἀπὸ κινουμένων οὐσιῶν ὑφίσταμεν καὶ ὑπαρξιν μεταβλητὴν ἔχειν ὁμοιογενεῖς παρ' αὐτῶν. πῶς δὲ τοῖς ἀκριβέσι καὶ ἀνελέγοντοις εἰδεσιν ἀπὸ τῶν μὴ ἀκριβῶν τὴν ἀκριβειαν προσθήσομεν; πᾶν γὰρ τὸ τῆς ἀκινήτου ⁵ γνώσεως αἴτιον μειζόνως ἐστὶν αὐτὸ τοιοῦτον. ψυχὴν ἄρα τὴν γεννητικὴν ὑποθετέον τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν τε καὶ λόγων. ἀλλ' εἰ μὲν ἔχουσα τὰ παραδείγματα κατ' οὐσίαν ὑφίστησιν αὐτά, καὶ εἰσὶν αἱ γεννήσεις προβολαὶ τῶν ἐν αὐτῇ προνπαρχόντων ¹⁰ εἰδῶν, τῷ τε Πλάτωνι συνεσόμεθα ταῦτα λέγοντες καὶ τὴν ἀληθῆ οὐσίαν τῶν μαθημάτων εύρηκότες ἀν εἰημεν. εἰ δὲ μὴ ἔχουσα μηδὲ προειληφυῖα τοὺς λόγους τοσοῦτον ὑφαίνει διάκοσμον ἄῤῥενον καὶ τοσαύτην ἀπογεννᾷ θεωρίαν, πῶς τὰ γεννηθέντα δύναται δια- ¹⁵ κοίνειν, εἴτε γόνιμα τυγχάνει ὅντα εἴτε ἀνεμιαῖα καὶ εἰδῶλα ἀντ' ἀληθῶν, ποίοις δὲ κανόσι χρωμένη τὴν ἐν τούτοις ἀλήθειαν παραμετρεῖ; πῶς δὲ καὶ μὴ ἔχουσα τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀπογεννᾷ τοσαύτην || ποικιλίαν λόγων; ηὐτοματισμένην γὰρ οὕτως τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν ποιήσομεν καὶ πρὸς οὐδένα δρον ἀναφερομένην. εἰ ἄρα ψυχῆς ἐστιν ἔκγονα τὰ μαθηματικὰ εἰδη καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἔχει τοὺς λόγους, ὃν ὑφίστησιν ἡ ψυχή, καὶ ἀπ' ἔκεινων ταῦτα προβάλλεται καὶ αἱ ὀδηνεῖς αὐτῆς καὶ οἱ τόκοι μενόντων εἰσὶ καὶ ἀϊδίων ²⁰ ἐκφανεῖς εἰδῶν.

Δεύτερον τοίνυν εἰ κάτωθεν καὶ ἀπὸ τῶν αἰσθη-

1) δώσωμεν *M.* 3 ὁμοιόγηται *G.* 4 ἀνελέκτοις *C.*
 5 προστήσομεν *G.* || ἀκινήτον *ex C.*, ἀμιμήτον *M.*, ἀλί πινίτον *G.* 8 τε *om. G.* 10 γενέσεις *G.* 23 ὕπνῳ *άς G.*, ἥπνῳ *C.*

τῶν ἀθροίζομεν τοὺς τῶν μαθημάτων λόγους, πῶς
οὐκ ἀνάγκη τὰς ἀποδεῖξεις ἀμείνους λέγειν, ὅσαι ἀπὸ
τῶν αἰσθητῶν συνίστανται, καὶ οὐ τὰς ἀπὸ τῶν κα-
θολικωτέρων ἀεὶ καὶ ἀπλουστέρων εἰδῶν; τὰ γὰρ αἴτια
5 πανταχοῦ ταῖς ἀποδεῖξειν οἰκεῖα πρὸς τὴν τοῦ ξη-
τουμένου θήραν εἶναι φαμέν. εἰ οὖν τὰ μερικὰ τῶν
καθόλου καὶ τὰ αἰσθητὰ τῶν διανοητῶν αἴτια, τίς μη-
. χανὴ τὸν ὄφον τῆς ἀποδεῖξεως ἐπὶ τὰ καθόλου μᾶλ-
λον ἀναφέρειν ἀντὶ τῶν μεριστῶν καὶ τῶν διανοητῶν
10 τὴν οὐδίσιαν πρὸς τῶν αἰσθητῶν ταῖς ἀποδεῖξειν συγ-
γενεστέραν ἀποφαίνειν; οὐδὲ γὰρ εἰ τις φασὶν ἀπο-
δεῖξειν, ὅτι τὸ ἴσοσκελὲς δυεῖν ὁρθαῖς ἵσας ἔχει τὰς
γωνίας, καὶ ὅτι τὸ ἴσοπλευρον ὥδι καὶ τὸ σκαληνὸν
15 ἐπίσταται κατὰ τρόπουν, ἀλλ' ὁ πᾶν τρίγωνον καὶ
ἀπλῶς ἀποδεῖξας ἔχει τὴν ἐπιστήμην καθ' αὐτό. καὶ
πάλιν ὅτι τὸ καθόλου βέλτιον τοῦ κατὰ μέρος πρὸς
ἀπόδειξιν, καὶ ἔξης ὅτι αἱ ἀποδεῖξεις ἐκ τῶν καθόλου
μᾶλλον, ἐξ ὧν δὲ αἱ ἀποδεῖξεις, ταῦτα πρότερα καὶ τῇ
φύσει προηγούμενα τῶν καθ' ἔκαστα καὶ αἴτια τῶν
20 δεικνυμένων. πολλοῦ ἄρα δέουσιν αἱ ἀποδεικτικαὶ
τῶν ἐπιστημῶν περὶ τὰ ὑστερογενῆ καὶ τὰ ἀμυνδρότερα
τῶν αἰσθητῶν ἀθρεῖν, ἀλλ' οὐ τὰ διανοιαὶ ληπτὰ καὶ
τελειότερα τῶν αἰσθήσεων καὶ δόξῃ γνωρίμων θεωρεῖν.

"Ετι δὴ τὸ τρίτον λέγομεν, ὅτι καὶ τὴν ψυχὴν
25 ἀτιμοτέραν ποιοῦσι τῆς ὕλης οἱ ταῦτα λέγοντες. εἰ
γὰρ ἡ μὲν ὕλη τὰ οὐσιώδη καὶ μᾶλλον ὄντα καὶ τρα-
νέστερα παρὰ τῆς φύσεως δέχεται, ἡ δὲ ψυχὴ δεύτερα

1 ἀθροίζομεν C. 3 alterum τῶν om. G. 12 δυοῖν G.
13 ὥστι G., ὥστι C. 14 ἀλλὰ πᾶν G. 17 ἔξεις G. || ἐκ τῶν] αὐ-
τῶν G. 22 23. ἀλλ' οὐ . . . θεωρεῖν om. G. 24 ἔτι δε G.
25 τῆς ὕλης in margine prima, ut videtur, manu; in contextu
τῶν εἰδῶν M. τῶν εἰδῶν G., B₂ B₃, 'formis' Z. 'materia' B.

ἀπ' ἐκείνων καὶ εἰδῶλα καὶ εἰκόνας ὑστερογενεῖς ἐν
 ἔαυτῃ διαπλάττει πρὸς οὐσίαν ἀτιμοτέρας ἀφαιροῦσα
 τῆς ὑλης τὰ κατὰ φύσιν αὐτῆς ἀχώριστα, πῶς οὐχὶ⁵
 τὴν ψυχὴν ἀδρανεστέραν τῆς ὑλης καὶ καταδεεστέραν
 ἀποφαίνουσι; τόπος μὲν γάρ καὶ ἡ ὑλη τῶν ἐνύλων
 λόγων καὶ ἡ ψυχὴ τῶν εἰδῶν. ἀλλ’ ἡ μὲν τῶν πρώτων
 ἡ δὲ τῶν δευτέρων, καὶ ἡ μὲν τῶν προηγουμένων
 ὅντων ἡ δὲ τῶν ἐκεῖθεν ὑφισταμένων, καὶ ἡ μὲν
 τῶν κατ' οὐσίαν, ἡ δὲ τῶν κατ' ἐπίνοιαν γενομένων.
 πῶς οὖν ἡ νοῦ καὶ τῆς νοερᾶς οὐσίας πρώτως μετέ-¹⁰
 χουσα καὶ πληρούμενη τῆς γνώσεως ἐκεῖθεν || καὶ τῆς
 ὄλης ζωῆς ἀμυδροτέρων εἰδῶν ἔστιν ὑποδοχὴ. τῆς
 ἐσχάτης ἐν τοῖς οὖσιν ἔδρας καὶ πρὸς τὸ εἶναι πάντων
 ἀτελεστέρας; ἀλλὰ πρὸς μὲν ταύτην ἀπαντάν τὴν
 δόξαν πολλοῖς πολλάκις εὐθύνας δεδωκυῖαν πεφίεργον.¹⁵
 εἰ δὲ μή ἔστι κατὰ ἀφαιρέσιν τῶν ἐνύλων τὰ μαθη-
 ματικὰ εἰδὴ μήτε κατὰ συναθροισμὸν τῶν ἐν τοῖς καθ'
 ἔκαστα κοινῶν, μηδ' ὄλως ὑστερογενῆ καὶ ἀπὸ τῶν
 αἰσθητῶν, ἀνάγκη δήπου τὴν ψυχὴν ἡ παρ' αὐτῆς ἡ
 παρὸν νοῦ λαμβάνειν αὐτὰ ἡ καὶ παρ' αὐτῆς καὶ παρ'²⁰
 ἐκείνου. ἀλλ' εἰ μὲν παρ' αὐτῆς μόνον, πῶς εἰκόνες
 ταῦτα τῶν νοερῶν εἰδῶν; πῶς δὲ μεταξὺ τῆς ἀμερί-
 στου φύσεως καὶ τῆς μεριστῆς μηδεμίαν ἀπὸ τῶν
 πρώτων εἰς τὸ εἶναι συμπλήρωσιν λαχόντα; πῶς δὲ
 πρωτουργὰ παραδείγματα τῶν ὄλων τὰ ἐν νῷ προ-²⁵
 ἐστηκεν; εἰ | δὲ παρ' ἐκείνου μόνον, πῶς τὸ αὐτενέρ-
 γητον τῆς ψυχῆς καὶ αὐτοκίνητον δύναται μένειν,

2 οὐσίας G, οὐσίαν C. || ἀφαιροῦσα εχ G, ἀφεροῦσα M.

5 ἀνύλων G, ἐνύλων C. || 9 Post κατ' οὐσίαν addit γε-
 νομένων G. || γενομένων] *λεγομένων ετ in margine γενομέ-
 νων G, γενομένων C. 10 πρώτης G, πρώτως C. 19 ἀπ'
 αὐτῆς G. 25 ἐν φ G, ἐν νῷ C.

είπερ οἱ ἐν αὐτῇ λόγοι κατὰ τὴν τῶν ἑτεροκυνήτων ὑπόστασιν ἀλλαχόθεν εἰς αὐτὴν ἔρχενσαν; καὶ τί διοίσει τῆς ὑλῆς τῆς δυνάμει μόνον οὕσης πάντα, γεννώσης δὲ οὐδὲν τῶν ἐνύλων εἰδῶν; λείπεται δὴ οὖν καὶ παρ' αὐτῆς καὶ παρὰ νοῦ ταῦτα παράγειν καὶ εἰναι πλήρωμα τῶν εἰδῶν αὐτήν, ἀπὸ μὲν τῶν νοερῶν παραδειγμάτων ὑφισταμένων, αὐτογόνως δὲ τὴν εἰς τὸ εἶναι πάροδον λαγχανόντων. καὶ οὐκ ἄρα ἦν ἡ ψυχὴ γραμματεῖον καὶ τῶν λόγων κενόν, ἀλλὰ γεγραμμένουν 10 ἀεὶ καὶ γράφον ἔαντὸν καὶ ἵπο νοῦ γραφόμενον. νοῦς γάρ ἔστι καὶ ἡ ψυχὴ κατὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ νοῦν ἀνελίττων ἔαντὸν καὶ εἰκὼν ἐκείνου καὶ τύπος ἔξι γενόμενος. εἰ οὖν ἐκείνος πάντα νοερῶς, καὶ ἡ ψυχὴ τὰ πάντα ψυχιῶς, καὶ εἰ παραδειγματικῶς ἐκείνος, καὶ 15 ἡ ψυχὴ εἰκονικῶς, καὶ εἰ συνηρημένως, ἡ ψυχὴ διηρημένως. ὅ δὴ καὶ ὁ Πλάτων εἰδὼς ἐκ πάντων ὑφίστησι τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν τὴν ψυχὴν καὶ πατ' ἀριθμοὺς αὐτὴν διαφερεῖ καὶ συνδεῖ ταῖς ἀναλογίαις καὶ τοῖς ἀριθμοῖς λόγοις, καὶ τὰς πρωτουρηγοὺς ἀρ- 20 χὰς τῶν σχημάτων ἐν αὐτῇ καταβάλλεται, τό τε εὐθὺν καὶ τὸ περιφερές, καὶ κινεῖ τοὺς ἐν αὐτῇ κύκλους νοερῶς. πάντα ἄρα τὰ μαθηματικὰ πρῶτον ἔστιν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ πρὸ τῶν ἀριθμῶν οἱ αὐτοκίνητοι καὶ πρὸ τῶν φαινομένων σχημάτων τὰ ζωδιακὰ σχῆματα καὶ 25 πρὸ τῶν ἡρμοσμένων οἱ ἀριθμοί λόγοι καὶ πρὸ τῶν κύκλῳ κινούμενών σωμάτων οἱ ἀφανεῖς κύκλοι δεδημιουργηται καὶ πλήρωμα τῶν πάντων ἡ ψυχή· καὶ

3 τῇ δυνάμει G. 7 αὐτογόνων G, αὐτογόνως C. || δὲ] καὶ G. 11 νοῦ G. 14 καὶ ante ἡ ψυχὴ om. G, add. C.

15 Post συνηρημένως G, add. ἐκείνος. 16 ἰδῶν G, εἰδῶς C. 17 τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν om. G. 24 ζωδιακά] 'animales' et in margine 'vitales' B. 27 τῶν om. G,

διάκοσμος οὗτος ἄλλος αὐτὸς ἐαυτὸν παράγων καὶ
ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς παραγόμενος ζωῆς τε πληρῶν
ἐαυτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ πληρούμενος ἀσωμά-
τως καὶ ἀδιαστάτως, καὶ ὅτ' ἀν προβάλλῃ τοὺς αὐτοῦ
λόγους, || τότε καὶ ἐπιστήμας προφαίνει πάσας καὶ
ἀρετάς. οὐσίωται οὖν ἐν τούτοις ἡ ψυχὴ τοῖς εἰδέσι
καὶ οὕτε τὸν ἀριθμὸν ἐπ' αὐτῆς μονάδων πλῆθος
ὑποληπτέον οὕτε τὴν τῶν διαστατῶν ἰδέαν σωματι-
κὸς ἀκουστέον, ἀλλὰ πάντα ζωτικὸς καὶ νοερῶς τὰ
παραδείγματα τῶν φαινομένων ἀριθμῶν καὶ σχημά-¹⁰
τῶν καὶ λόγων καὶ κινήσεων ὑποθετέον ἐπομένους τῷ
Τιμαιῷ πᾶσαν αὐτῆς τὴν γένεσιν καὶ τὴν δημιουρ-
γίαν ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν συμπληρώσαντι καὶ
πάντων ἐν αὐτῇ τὰς αἰτίας ἴδούσαντι. τῶν μὲν γὰρ
ἀριθμῶν πάντων οἱ ἐπτὰ ὄφοι τὰς ἀρχὰς περιειλήφασι ¹⁵
τῶν γραμμικῶν καὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν στερεῶν,
τῶν δὲ λόγων πάντων οἱ ἐπτὰ λόγοι κατ' αἰτίαν ἐν
αὐτῇ προϋφεστήκασι, τῶν δ' αὖ σχημάτων αἱ ἀρχαὶ
δημιουργικῶς ἴδούσθησαν ἐν αὐτῇ, τῶν δὲ κινήσεων
ἡ προτίστη καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας περιέχουσα καὶ ²⁰
κινοῦσα συνυφέστηκεν αὐτῇ. πάντων γὰρ τῶν κινου-
μένων ὁ κύκλος ἀρχὴ καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις. οὐσιώδεις
ἄφα καὶ αὐτοκίνητοι τῶν μαθημάτων εἰσὶν οἱ λόγοι
συμπληροῦντες τὰς ψυχάς, οὓς δὴ καὶ προβάλλουσαν
ἡ διάνοια καὶ ἔξελίττουσα πᾶσαν τὴν ποικιλίαν ὑφί-²⁵
στησι τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, καὶ οὐ μή ποτε
πάνθηται, γεννῶσα μὲν ἀεὶ καὶ ἀνενδίσκουσα ἄλλα

5 οὐσιοῦται G. 11 ἐπόμενος^{οὐ} M. ἐπομένοντες G. 15 ὄφοι
in contextu, in margine λόγοι G; sed omissa sunt τὰς ἀρχὰς
περιειλήφασι οἱ ἐπτὰ λόγοι. 17 αἰτίαν 'essentialia' τα
in margine 'causam'. B. 23 μαθηματικῶν G.

ἐπ' ἄλλοις, τοὺς δὲ ἀμεφεῖς αὐτῆς λόγους ἔξαπλουσα.
πάντα γὰρ προείληφεν ἀρχοειδῶς καὶ κατὰ τὴν ἀπει-
ρου ἑαυτῆς δύναμιν ἐκ τῶν προειλημμένων ἀρχῶν
παντοδαπῶν θεωρημάτων ποιεῖται προβολάς.

5 Ἄλλὰ δὴ μετὰ τὴν οὐσίαν τῶν μαθηματικῶν
εἰδῶν ἐπὶ τὴν μίαν αὐτῶν ἐπιστήμην ἀναδράμωμεν,
ἥν πρὸ τῶν πολλῶν ἐδείκνυμεν οὖσαν, καὶ θεωρήσω-
μεν, τί τὸ ἔφορον αὐτῆς καὶ τίνες αἱ δυνάμεις, καὶ ἐπὶ
πόσον διατείνουσαι ταῖς ἐνεργείαις.

10 Τὸ μὲν δὴ ἔφορον τῆς ὅλης μαθηματικῆς διανοητι-
κὸν, ὥσπερ τὸ πρότερον εἶπομεν, θετέον καὶ οὕτε τοι-
ούτον, ὃποιον τὸ νοερὸν ἐν ἑαυτῷ μονίμως ἰδρυμένον
καὶ τέλειον καὶ αὔταρκες ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἑαυτὸ-
συνεῦον, οὕτε οἷον τὸ τῆς δόξης καὶ τῆς αἰσθήσεως.
15 αὗτα γὰρ αἱ γνώσεις πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀπερείδονται καὶ
περὶ ἐκεῖνα ἐνεργοῦσι καὶ τὰς αἴτιας οὐκ ἔχουσι τὰν
γιγνωσκομένων. ἡ δ' αὖ μαθηματικὴ τῆς μὲν ἀνα-
μνήσεως ἔξωθεν ἄρχεται, τελευτῇ δὲ εἰς τοὺς ἔνδον
λόγους, καὶ ἀνεγείρεται μὲν ἀπὸ τῶν ὑστέρων, καταντῇ
20 δὲ εἰς τὴν προηγούμενην οὐσίαν τῶν εἰδῶν, καὶ ἀκί-
νητος μὲν αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἡ ἐνέργεια καθάπερ ἡ
νοερά, διὰ δὲ κυνήσεως οὐ || τοπικῆς οὐδὲ ἄλλοιστι-
κῆς ὥσπερ αἱ αἰσθήσεις, ἀλλὰ ἑωτικῆς ἀνελίσσεται καὶ
διεξεισι τὸν ἀσώματον τῶν λόγων διάκοσμον, τότε
25 μὲν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τὰ ἀποτελέσματα χωροῦσα,
τότε δὲ ἀνάπαλιν ὁδεύουσα, καὶ τότε μὲν ἀπὸ τῶν
προγιγνωσκομένων ἐπὶ τὰ ξητούμενα, τότε δὲ ἀπὸ τῶν
ξητουμένων ἐπὶ τὰ προηγούμενα κατὰ τὴν γνῶσιν.

4 ποιεῖ τε M. ποιεῖται G. 6 μίαν] μετὰ G., μίαν C.
7 θεωρήσομεν G. 19 λόγοι G., λόγους C. 21 ἡ ante ἐνέρ-
γεια om. G. 24 τῷ λόγῳ G.

ἔτι τοίνυν οὕτε ὡς πλήρης ἐαυτῆς ἀπάσης ξητήσεως ὑπεριδόνται καθάπερ ὁ νοῦς, οὕτε ἀφ' ἔτέρων τελειούται ὡς ἡ αἰσθητική, ἀλλὰ διὰ ξητήσεως εἰς τὴν εὑρεσιν πρόεισιν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τελειότητα ἐπάνεισι.

Δινάμεις γε μὴν ἔχει διττάς, | τὰς μὲν εἰς πλήθος προαγούσας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀπογεννώσας τὰς πολυειδεῖς τῆς θεωρίας ἀτραπούς, τὰς δὲ συναγωγοὺς τῶν πολλῶν διεξόδων εἰς τὰς οἰκείας ὑποθέσεις. διότι γὰρ ἀρχὰς προεστήσατο τό τε ἐν καὶ τὸ πλήθος, τό τε 10 πέρας καὶ τὸ ἄπειρον, τὰ ὑποκείμενα αὐτῇ πρὸς τὴν κατάληψιν μέσην τε ἐκληρώσατο τάξιν τῶν ἀμερίστων εἰδῶν καὶ τῶν πάντη μεριστῶν, εἰκότως δὴ οἷμαι καὶ αἱ γνωστικαὶ δινάμεις τῆς ὅλης αὐτῶν ἐπιστήμης διπλαῖ πεφήνασιν οὖσαι, καὶ αἱ μὲν ἡμῖν εἰς τὴν 15 ἔνωσιν σπεύδουσαι καὶ συμπτύσσουσαι τὸ πλήθος, αἱ δὲ διακριτικαὶ τῶν ἀπλῶν εἰς τὰ ποικίλα καὶ τῶν καθολικωτέρων εἰς τὰ μερικάτερα, καὶ τῶν ἐν ἀρχῇ λόγων τεταγμένων εἰς τὰ δεύτερα καὶ τὰ πολλοστὰ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἀνωθεν γὰρ ἀρχομένη διήκει μέχρι 20 τῶν αἰσθητῶν ἀποτελεσμάτων καὶ συνάπτει πρὸς τὴν φύσιν καὶ συναποδείκνυσι πολλὰ μετὰ τῆς φυσιολογίας, ὥσπερ δὴ κάτωθεν ἐπανιούσα συνεγγίζει πως τῇ νοερᾷ γνώσει καὶ ἐφάπτεται τῆς τῶν πρώτων θεωρίας. διὸ δὴ καὶ ἐν ταῖς ἀποπερατώσεσιν ἐαυτῆς τὴν τε 25 μηχανικὴν ὅλην προούβαλεν καὶ τὴν ὄπτικὴν καὶ κατοπτρικὴν θεωρίαν καὶ ἄλλας πολλὰς συμπεπλεγμένας τοῖς αἰσθητοῖς καὶ δι' ἐκείνων ἐνεργούσας, καὶ ἐν ταῖς

2—3 ὑπεριδόνται . . . ξητησέως bis redditum est in G; alterum del. not. O. 15 πεφύκασιν G. 16 συμπτώσσονται M, συμπτώσσονται G. 25 ταῖς ἀπο- om. G.

ἀνόδοις τῶν ἀμερίστων καὶ ἀῦλων νοήσεων ἀντιλαμβάνεται καὶ μετ' ἑκείνων τελειοῖ τὰς μεριστὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς ἐν διεξόδοις φερομένας γνώσεις, τά τε ἑαυτῆς γένη καὶ εἶδη ταῖς οὐσίαις ἑκείναις ἀφομοιοῖ, καὶ τὴν περὶ θεῶν ἀλήθειαν καὶ τὴν περὶ τῶν ὄντων θεωρίαν ἐν τοῖς οἰκείοις ἐκφαίνει λογισμοῖς. τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων εἰρήσθω.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν τῆς ἐπιστήμης ταύτης κατίδωμεν εξαίφνης ἀπὸ τῶν ἀρχηγικωτάτων γνώσεων μέχρι τῶν ¹⁰ ἔσχάτων διατεῖνον. ὁ μὲν οὖν Τίμαιος κατὰ παιδεύσιν ὅδὸν τὴν τῶν μαθημάτων γνῶσιν ἀποκαλεῖ. διότι δὴ τοῦτον ἔχει τὸν λόγον πρὸς τὴν τῶν ὅλων || ἐπιστήμην καὶ τὴν πρώτην φιλοσοφίαν, ὃν ἡ παιδεία πρὸς τὴν ἀρετήν. ἡ μὲν γὰρ προεντρεπίζει τὴν ψυχὴν ¹⁵ ἐθεσιν ἀδιαστρόφοις εἰς τὴν τελείαν ξωήν, ἡ δὲ προπαρασκευάζει τὴν διάνοιαν ἡμῶν καὶ τὸ ὅμμα τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἐντεῦθεν περιαγωγήν. διὸ καὶ ὁ ἐν πολιτείᾳ Σωκράτης ὁρθῶς εἶπεν· ὅμμα γὰρ τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἀποτυφλουμένον καὶ ²⁰ κατορθούμενον ὑπὸ τῶν μαθημάτων μόνων ἀναζητηριαῖς τε καὶ ἀνεγείρεσθαι πάλιν εἰς τὴν θέαν τοῦ ὄντος καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἐπὶ τὰ ἀληθῆ καὶ ἀπὸ τοῦ σκοτώδοντος εἰς τὸ νοερὸν μεθίστασθαι φῶς, καὶ ὅλως ἀπὸ τοῦ σπηλαίου καὶ τῶν ἐν τούτῳ γενεσιονοργῶν δεσμῶν καὶ τῶν ἀγκτήρων τῆς ὄλης ἐπὶ τὴν ἀσάματον ἀνατείνασθαι καὶ ἀμέριστον οὐσίαν. τό τε γὰρ οὐάλλος καὶ ἡ τάξις τῶν ἐν μαθηματικῇ

4 εἶδη. καὶ ταῖς G. 6 ἐμφαίνει G. ἐκφαίνει C.
 14 προεντρεπίζει G. προεντρεπίζει C. 15 εἶδεσι G. || προκατασκευάζει G. προπαρασκευάζει O. 17 Polit. VII, p. 527, D. E. 21 ἀνεγείρεσθαι πέφυκεν. πάλιν G. 26 ἀνατείνεσθαι ἀμέριστον omisso καὶ G.

λόγων καὶ τὸ μόνιμον καὶ ἔστως τῆς θεωρίας αὐτοῖς
 ἡμᾶς συνάπτει τοὺς νοητοῖς καὶ ἐνιδρύει τέλεως, ἀεὶ⁵
 μὲν ἔστασιν, ἀεὶ δὲ τῷ θείᾳ κάλλει διαπρέπουσιν, ἀεὶ¹⁰
 δὲ τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν διασώζουσιν. Οἱ δὲ ἐν τῷ
 Φαιδρῷ Σωκράτης τρεῖς ἥμιν παραδίδωσι τοὺς ἀνα-
 γομένους, οἱ καὶ τὸν πρώτιστον αὐτοῦ συμπληροῦσι
 βίον· τὸν φιλόσοφον, τὸν ἑρωτικόν, τὸν μουσικόν.
 ἀλλὰ τῷ μὲν ἑρωτικῷ τῆς ἀναγνωρῆς ἀρχὴ καὶ ὁδὸς
 ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ φαινομένου κάλλους ἐπαναβασμοῖς
 χρωμένῳ τοῖς μέσοις εἰδεσι τῶν καλῶν, τῷ δὲ μου-¹⁵
 σικῷ τρίτην λαχόντι τάξιν ἀπὸ τῶν ἐν αἰσθήσεσιν
 ἀρμονιῶν ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς ἀρμονίας καὶ τοὺς λόγους
 τοὺς ἐν ταύταις ἡ μετάβασις. καὶ τῷ μὲν ἡ ὄψις, τῷ
 δὲ ἡ ἀκοὴ τῆς ἀναμνήσεως ὅργανον. τῷ δὲ φιλοσόφῳ
 τὴν φύσιν πόθεν ἄφα καὶ διὰ τίνων ἡ ἀνακίνησις τῆς²⁰
 νοερᾶς γνώσεως καὶ ἡ πρὸς τὸ ὄντως ὃν καὶ τὴν ἀλή-
 θειαν ἔγερσις; δεῖ γὰρ καὶ τούτῳ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς
 οἰκείας ἀρχῆς. ἡ γὰρ φυσικὴ ἀρετὴ καὶ ὅμμα ἀτελές
 καὶ ἥθος ἔλαχεν. ἐγήγερται μὲν οὖν ἥδη παρ' αὐτοῦ
 καὶ ἐπτότηται περὶ τὸ ὃν ὁ τὴν φύσιν τοιοῦτος, δοτέον²⁵
 δὲ αὐτῷ τὰ μαθήματα, φησὶν ὁ Πλωτίνος, πρὸς
 συνεθισμὸν τῆς ἀσωμάτου φύσεως καὶ τούτοις ὥσπερ
 σχῆμασι χρωμενον ἀκτέον ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ διαλεκτικῇ
 λόγους καὶ ὄλως ὡς τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν.

'Αλλ' ὅτι μὲν πρὸς φιλοσοφίαν ἡ μαθηματικὴ τὴν²⁵
 πρωτίστην παρέχεται συντέλειαν, ἐκ τούτων δῆλον.

5 παρὰ δίδωσιν M. 6 αὐτῷ G. 9 ἐπαναβιβασμοῖς G.

15 ἀνακίνησις M, B₂ B₃, ἀνάμνησις G. 'recordatio' Z. 're-
 miniscentia' et in margine 'praeludium' B. 17 δεῖ δὴ G. δεῖ
 γὰρ C. || τούτῳ G. τούτῳ C. 22 συνεθισμενὸν G. 24 ὡς
 τὴν . . . θεωρίαν] ἐν τῇ τῶν ὄλων (ὄντων C) θεωρίᾳ. G. Ad

ὡς in M in margine annotatum est; ὃν περὶ.

δεῖ δὲ καὶ τῶν καθ' ἔκαστα μεμιησθαι, καὶ ὅτι θεολογία μὲν προεντρεπέται τὰς νοερὰς ἐπιβολάς. ὅσα γὰρ τοῖς ἀτελέσι δυσδήρατα καὶ ἀνάντη φαίνεται τῆς περὶ τῶν θεῶν ἀληθείας εἰς διάγνωσιν, ταῦτα οἱ τῆς 5 μαθηματικῆς λόγοι πιστὰ καὶ καταφανῆ καὶ ἀνέλεγκτα διὰ τῶν εἰκόνων ἀποφαίνουσι. τῶν μὲν γὰρ ὑπερουσίων ἴδιοι τήτων || ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὰς ἐμφάσεις δεικνύουσι, τῶν δὲ νοερῶν σχημάτων ἐν τοῖς διανοητοῖς τὰς δυνάμεις ἐκφαίνουσιν. διὸ καὶ ὁ Πλάτων 10 πολλὰ καὶ θαυμαστὰ δόγματα περὶ θεῶν διὰ τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν ἡμᾶς ἀναδιδάσκει καὶ ἡ τῶν Πυθαγορείων φιλοσοφία παραπετάσμασι τού|τοις χωμένη τὴν μυσταγωγίαν κατακρύπτει τῶν θεῶν δογμάτων. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Ιερὸς σύμπας λόγος καὶ ὁ 15 Φιλόλαος ἐν ταῖς Βάκχαις καὶ ὅλος ὁ τρόπος τῆς Πυθαγόρου περὶ θεῶν ὑφηγήσεως.

Πρὸς δὲ τὴν φυσικὴν θεωρίαν τὰ μέγιστα συμβάλλεται, τὴν τε τῶν λόγων εὐταξίαν ἀναφαίνουσα, καθ' ἣν δεδημιούργηται τὸ πᾶν, καὶ ἀναλογίαν τὴν 20 πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ συνδήσασαν, ὡς ποὺ φησὶν ὁ Τίμαιος, καὶ φίλα τὰ μαχόμενα καὶ προσήγορα καὶ συμπαθῆ τὰ διεστῶτα ποιήσασαν, καὶ τὰ ἀπλά καὶ πρωτουργὰ στοιχεῖα καὶ πάντη τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῇ ἴσοτητι συνεχόμενα δεῖξασα, δι' ὃν καὶ ὁ πᾶς οὐρανὸς ἐτελεώθη, σχῆματα τὰ προσήκοντα κατὰ τὰς ἑαυτοῦ μερίδας ὑποδεξάμενος, ἵτι δὲ ἀριθμοὺς τοὺς οἰκείους ἐκάστῳ τῶν γυγνομένων καὶ ταῖς περιόδοις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀποκαταστάσεσιν ἀνευροῦσα, δι' ὃν

1 καθέκαστον G, καθέκαστα C. || θεολογία G. 9 ἐμφαίγονται G, ἐκφαίνονται C. || διὸ δὴ καὶ G. 22 ποιήσασα G. 25 ἐτείεισθη G. 27 ἐκάστῳ εχ G. 27 ἐκάστα M.

τάς τε εύγονίας ἐκάστων καὶ τὰς ἐναντίας φορὰς συλλογίζεσθαι δυνατόν, ταῦτα γὰρ οἶμαι καὶ ὁ Τίμαιος ἐνδεικνύμενος πανταχοῦ διὰ τῶν μαθηματικῶν ὄνομάτων ἐκφαίνει τὴν περὶ τῆς φύσεως τῶν ὅλων θεωρίαν καὶ τὰς γενέσεις τῶν στοιχείων ἀριθμοῖς καὶ σχήμασι κατακοσμεῖ καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς ποιήσεις εἰς αὐτὰ ἀναφέρει, τῶν τε γονιῶν τὰς ὁξύτητας καὶ τὰς ἀμβλύτητας καὶ τῶν πλευρῶν τὰς λειότητας ἢ τὰς ἐναντίας δυνάμεις, τό τε πλῆθος καὶ τὴν ὀλιγότητα τῶν στοιχείων αἰτιώμενος τῆς παντοίας μεταβολῆς.

Πρός γε μὴν τὴν πολιτικὴν καλουμένην φιλοσοφίαν πῶς οὐχὶ φήσομεν αὐτὴν πολλὰ δὴ καὶ θαυμαστὰ συντελεῖν, τούς τε καιροὺς τῶν πράξεων ἀναμετρουμένην καὶ τὰς ποικίλας περιόδους τοῦ παντὸς ¹⁵ καὶ τοὺς προσήκοντας ἀριθμοὺς ταῖς γενέσεσι, τούς τε ἀφομοιωματικοὺς καὶ τοὺς τῆς ἀνομοιότητος αἰτίους, τούς τε γονίμους καὶ τελείους, καὶ τοὺς ἐναντίους τούτους, τούς τε ἐναρμονίους ζωῆς χρονιοὺς καὶ τοὺς τῆς ἀναρμοστίας παρεκτικοὺς καὶ ὅλως φορᾶς καὶ ἀφορίας ²⁰ οἰστικούς. ἂ δὴ καὶ ὁ ἐν πολιτείᾳ τῶν μονσῶν λόγος ἐνφαίνει τὸν γεωμετρικὸν ἀριθμὸν σύμπαντα κύριον ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεων τιθέμενος καὶ τῆς τε ἀλύτου τῶν ἀδιαστρόφων ἡθῶν διαμονῆς, καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν ἀριστων πολιτειῶν εἰς τὰς ἀλό- ²⁵ γους καὶ ἐμπαθεῖς. ὅτι γὰρ τῆς ὅλης ἔστι μαθηματικῆς τὴν ἐπιστήμην παραδοῦναι τοῦ λεγομένου τούτου γεωμετρικοῦ ἀριθμοῦ καὶ οὐ μιᾶς τινὸς οἶνον ἀριθμη-

19 ἐναρμονίους G., M. 20 ἀναρμοσίας G. 21 Polit. VIII p. 546, C. 547, C. 25 ἀριστων εἰς G. ἀριστερῶν M. 26 μαθηματικῆς ἔστι G.

τικῆς ἡ γεωμετρίας παντί που δῆλον· διὰ πάντων γάρ τῶν μαθημάτων οἱ λόγοι τῆς τε εὐγονίας | καὶ τῆς ἀγονίας διήκουσι.

Πρὸς δ' αὖτην ἡδικὴν φιλοσοφίαν ἡμᾶς τελειοῖ,
 5 τάξιν καὶ ἐναρμόνιον ξωὴν ἐντιθεῖσα τοῖς ἡδεσιν ἡμῶν καὶ σχήματα πρέποντα τῇ ἀρετῇ καὶ μέλη καὶ υπῆρχεις παραδίδωσιν, ἀφ' ὧν δὴ καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος τελειοῦσθαι βούλεται τοὺς τῆς ἡδικῆς ἀρετῆς εἰς νέαν μεταληφομένους, τῶν τε ἀρετῶν προτείνει
 10 τοὺς λόγους, ἄλλως μὲν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, ἄλλως δὲ ἐν τοῖς σχήμασιν, ἄλλως δὲ ἐν τοῖς κατὰ μονυσικὴν συμφώνοις καὶ τῶν κακιῶν τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰς ἐνδείας παραδείκνυσι, δι' ὧν ἀποτελούμεθα μέτρου τὸ ἥδος καὶ οεκοδυμημένοι. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Σωκράτης ἐν Γοργίᾳ μὲν τὸν Καλλικλέα τῆς ἀτάκτου καὶ ἀπολάστου ξωῆς αἰτιώμενος, γεωμετρίας γάρ, φησὶν, ἀμελεῖς καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἴσοτητος. ἐν πολιτείᾳ δὲ τῆς τυραννικῆς ἡδονῆς τὴν ἀπόστασιν, ἦν ἔλαχεν, εὐφίσκει πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως κατὰ τὴν ἐπίπεδον
 15 γένεσιν καὶ τὴν στεφεάνην.

. Ἀλλὰ μὴν ταῖς τε ἄλλαις ἐπιστήμαις τε καὶ τέχναις ἥλικον τὸ ἀπὸ τῆς μαθηματικῆς ὄφελος παραγίνεται, μάθοιμεν ἂν ἐννοήσαντες, ὅτι ταῖς μὲν θεωρητικαῖς οἷον φητορικῇ καὶ ταῖς τοιαῖς πάσαις, ὅσαι διὰ λόγων κυριοῦνται, τελειότητα καὶ τάξιν προστίθησιν καὶ τὸ ἐκ πρώτων τε καὶ μέσων καὶ τελευταίων συμπληροῦσθαι κατὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπεικασίαν, ταῖς δὲ

2 εὐγονίας . . . ἀγονίας M, G. 3 διώκουσι G. διῆκοντι C.

5 ἐντεθεῖσα M, G. || τοῖς om. G. 7 Plat. Leg. II, p. 672—673.

12 τὰς ante ἐνδείας om. G. 13 παραδεικνύοντος G.

17 ἀμελῆς C. || Polit. IX, 587. D. 18 ἦ M. || ἔλαχεν C.

19 βασιλεικῶν G, βασιλέως C. 27 εἰνασίαν G, ἀπεικασίαν C.

ποιητικαῖς ἐν παραδείγματος τάξει προυφέστηκε τοὺς λόγους τῶν ποιουμένων καὶ τὰ μέτρα ἐν αὐτῇ προ-
υποστήσασα, ταῖς δὲ πρακτικαῖς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν κίνησιν ἀφορίζει διὰ τῶν ἑστάτων ἔαυτῆς καὶ ἀκινή-
των εἰδῶν. ὅλως γὰρ αἱ τέχναι πᾶσαι, καθάπερ δή φησιν ὁ ἐν τῷ Φιλήβῳ Σωκράτης, ἀφιθμητικῆς δέον-
ται καὶ μετρητικῆς καὶ στατικῆς, ἵτοι πασῶν ἡ τινῶν.
αὗται δὲ πᾶσαι περιέχονται ἐν τοῖς μαθηματικοῖς λό-
γοις καὶ κατ' ἐκείνους ὀρίζονται. καὶ γὰρ αἱ τῶν
ἀφιθμῶν διανομαὶ καὶ ἡ τῶν μέτρων ποικιλία καὶ ἡ τῶν
βαρῶν διαφορότης ὑπὸ ταύτης γνωφίζονται.

Τὸ μὲν τοίνυν ὄφελος τῆς μαθηματικῆς ὅλης ἐπι-
στήμης πρός τε φιλοσοφίαν αὐτὴν καὶ τὰς ἄλλας ἐπι-
στήμας καὶ τέχνας ἔσται διὰ τούτων γνώσιμον τοῖς ἀκούοντιν, ἥδη δέ τινες τῶν ἀντιλογικῶν | ἐπιχει- 15
ροῦσι καθαιρεῖν τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, οἱ
μὲν τὸ καλὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀφαιροῦντες ὡς
οὐ περὶ τούτων ποιουμένης τοὺς λόγους, οἱ δὲ χρησι-
μωτέρας τὰς τῶν αἰσθητῶν ἐμπειρίας ἀποφαίνονται
τῶν ἐν αὐτῇ καθόλου θεωρουμένων, || οἵον γεωδεσίαν 20
γεωμετρίας, καὶ τὴν τῶν πολλῶν ἀφιθμητικὴν τῆς ἐν
θεωρήμασιν ὑφεστώσης, καὶ τὴν ναυτικὴν ἀστρολο-
γίαν τῆς καθόλου δεικνυούσης. οὕτε γὰρ πλουτοῦμεν

2 τὰ ἐν αὐτῇ G, ἐν αυτῇ omissio spiritus signo M. 4 διὰ]

Nā

δὲ G, Ἡ M. 6 τῷ om. G. 7 μετρικῆς G, μετρητικῆς C.
8 τοῖς τῆς μαθηματικῆς G. In M supra τοῖς scriptum est
compendium articuli τῆς prima ut videtur manu. 11 βαρ-
βάρων G, βαρῶν C. 15 Post ἀντιλογικῶν sequuntur in G
διὰ τοὺς βούλμένους ἀνατρέπειν τὴν γεωμετρίαν, quae in M
leguntur in margine inter signa C = σημαίνει et †; loco prae-
positionis διὰ est compendium Δ, = διὰ τούτον. 19 αἰσθη-
σεων G.

τῷ γινώσκειν τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ τῷ χρῆσθαι, οὕτε εὐδαιμονοῦμεν τῷ τὴν εὐδαιμονίαν γινώσκειν, ἀλλὰ τῷ ἔην εὐδαιμονικῶς, ὥστε καὶ πρὸς τὸν βίου τὸν ἀνθρώπινον καὶ τὰς πράξεις οὐ τὰς γνωστικὰς τῶν μαθηματικῶν, ἀλλὰ τὰς ἐμπειρικὰς συντελεῖν ὁμολογήσομεν. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες μὲν τοὺς λόγους, γε γνωματισμένοι δὲ περὶ τὴν ἐν τοῖς καθ' Ἑκαστα πεῖραν ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέρουσι πρὸς τὰς ἀνθρωπικὰς χρείας τῶν περὶ τὴν θεωρίαν μόνην ἐσχολειότων.

10 Πρὸς δὴ τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντησόμεθα τὸ μὲν κάλλος ἐπιδείκνυντες τῶν μαθημάτων ἀπὸ τούτων, ἀφ' ὧν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐπεχείρησεν ἡμᾶς πείθειν. τοία τὰς ταῦτα διαφερόντως καὶ ἐν τοῖς σώμασι καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ κάλλος ἀποτελεῖν, τὴν 15 τάξιν, τὴν συμμετοίαν, τὸ ὀρισμένον, ἐπεὶ καὶ τὸ αἰσχος τὸ μὲν σωματικὸν ἀπὸ τῆς ὑλικῆς ἀταξίας καὶ ἀμορφίας καὶ ἀσυμμετοίας καὶ ἀοριστίας ἐν τῷ συνδέτῳ κρατησάσης παραφίσταται, τὸ δὲ [ψυχικὸν] ἀπὸ τῆς ἀλογίας πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινουμένης καὶ 20 ἀναρμόστου πρὸς τὸν λόγον οὕσης καὶ τὸν ἐκεῖθεν ὄδον οὐ καταδεχομένης, ὥστε καὶ τὸ κάλλος ἐν τοῖς ἐναντίοις ἀν ἔχοι τὴν ὑπαρξίαν, τάξει δηλαδὴ καὶ συμμετοίᾳ καὶ τῷ ὀρισμένῳ. ταῦτα δὲ ἐν τῇ μαθηματικῇ μάλιστα θεωροῦμεν ἐπιστήμῃ, τὴν μὲν τάξιν ἐν τῇ τῶν δευτέρων ἀεὶ καὶ ποικιλωτέρων ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ ἀπλουστέρων ἐκφάντει — συνήργηται γὰρ ἀεὶ τὰ ἐπόμενα τοῖς ἔμπροσθειν, καὶ τὰ μὲν ἀρχῆς ἔχει λόγου, τὰ

4 ἀνθρώπινον] ἀνίνον G. quod compendium est vocis ἀνθρώπινον. 8 ἀνίνας G. || χειρας prima ut videtur manu intra lineas in χρείας mutatum M. 18 ψυχικὸν ego addidi.

20 τὸν om. G. 26 ἐμφάσει G.

δὲ τῶν ἐπομένων ταὶς πρώταις ὑποθέσεσιν — τὴν δὲ συμμετοίαν ἐν τῇ συμφωνίᾳ τῶν δεικνυμένων πρὸς ἄλληλα καὶ τῇ πρὸς τὸν νοῦν πάντων ἀναφορᾷ — μέτρου γάρ ἔστι κοινὸν τῆς ὅλης ἐπιστήμης ὁ νοῦς, παρ' οὐ καὶ τὰς ἀρχὰς λαμβάνει καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφει τοὺς μανθάνοντας — τὸ δὲ ὥρισμένον ἐν τοῖς ἐστῶσιν ἀεὶ καὶ ἀκινήτοις λόγοις· οὐ γάρ ἄλλοτε ἄλλως ἔχει τὰ γνωστὰ αὐτῆς ὥσπερ τὰ δοξαστὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ αὐτῆς, ἀλλ' ἀεὶ τὰ αὐτὰ προτείνεται καὶ ὥρισται τοῖς νοεροῖς εἰδεσιν. εἰ τοίνυν τὰ μὲν ἀποτελεστικὰ τοῦ ἀλλούς ἔστι ταῦτα διαφερόντως, τὰ δὲ μαθήματα κατὰ ταῦτα χαρακτηρίζεται, πρόδηλον ὅτι καὶ ἐν τούτοις ἔστι τὸ καλόν. καὶ πῶς γάρ οὐ μέλει, νοῦν μὲν καταλάμποντος ἀναθεν τὴν ἐπιστήμην, ταύτης δὲ εἰς νοῦν ἐπειγομένης καὶ ἡμᾶς ἀπὸ αἰσθήσεως εἰς ἐκεῖνον ¹⁵ μετάγειν σπευδούσης;

Τὸ δ' αὖ οὐφελος αὐτῆς οὐκ εἰς τὰς ἀνθρωπίνας χρείας ἀφορῶντας κρίνειν ἀξιώσομεν οὐδὲ τῆς ἀνάγκης στοχαζομένους· οὕτω γάρ καὶ τὴν θεωρητικὴν ἀρετὴν αὐτὴν ἄχοηστον ὄμοιογήσομεν εἶναι ἐαυτὴν τῶν ἀνθρωπίνων χωρίουσαν καὶ, οὐ ταῦτα συντείνει, μήδ' ὅλως γινώσκειν αἰρουμένην. ὁ καὶ ὁ ἐν Θεατήτῳ Σωκράτης περὶ τῶν κορυφαίων χρησμῷδῶν ὄντως [?] πάσης μὲν αὐτοὺς ἀφίστησι σχέσεως τῆς πρὸς τὸν ἀνθρωπίνον βίον, πάσης δὲ ἀνάγκης καὶ χρείας εὗλυ- ²⁰ τον αὐτῶν τὴν διάνοιαν εἰς τὴν τῶν ἔντων ἀνατείνει περιωπήν. καὶ τοίνυν καὶ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην· αὐτὴν δι' αὐτὴν αἱρετὴν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς θεωρίαν

4 κοινὸν om. G. 9 αὐτῆς post αἰσθητὰ om. G.
 11 ταῦτα διαφερόντως ἔστι G. || μαθηματικά G. 21 οὐ σκ G.
 οὐ M. 22 καὶ ἐν omisso ὁ G. || Theilt. 173. C. 23 ὄντων G.

είναι θετέον, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς ἀνθρωπίνας χρείας. εἰ
δὲ χρὴ πρὸς ἄλλο τι τὸ ἐξ αὐτῆς ὄφελος ἀναφέρειν,
πρὸς τὴν νοερὰν γνῶσιν τὴν ὡφέλειαν τὴν ἀπ' αὐτῆς
ἀνενεκτέον· εἰς γὰρ ἑκείνην ἡμᾶς ποδηγεῖ καὶ προ-
5 ευτρεπίζει, τὸ ὅμμα τῆς ψυχῆς ἀποκαθαίρουσα καὶ
ἀφαιροῦσα τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων ἐμπόδια πρὸς τὴν
γνῶσιν τῶν ὅλων. ὥσπερ οὖν τὴν καθαρικὴν ὅλην
ἀρετὴν οὐ πρὸς τὰς βιωτικάς χρείας ἀποβλέποντες
χρησίμην ἢ ἀχρηστόν φαμεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐν θεωρίᾳ
10 βίον, οὗτωσι καὶ τῆς μαθηματικῆς τὸ τέλος εἰς νοῦν
ἀναπέμπειν προσήκει καὶ τὴν σύμπασαν σοφίαν. διὸ
καὶ ἡ περὶ αὐτὴν ἐνέργεια καθ' αὐτὴν τέ ἔστιν ἀξία
σπουδῆς καὶ διὰ τὴν νοερὰν ζωήν. δηλοῖ δὲ τὸ δι'
έαυτὴν είναι τοῖς μετιοῦσιν αἱρετήν, ὃ καὶ Ἀριστο-
15 τέλης πού φησιν, τὸ μηδενὲς μισθοῦ προκειμένου
τοῖς ξητοῦσιν ὅμως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοσαύτην ἐπίδο-
σιν τὴν τῶν μαθημάτων θεωρίαν λαβεῖν, ἕτι δὲ τὸ
πάντας ἐν αὐτῇ φιλοχωρεῖν καὶ βούλεσθαι σχολάζειν
τῶν ἄλλων ἀφεμένους, ὅσοι καὶ κατὰ μικρὸν ἐφήψαντο
20 τῆς ἀπ' αὐτῆς ὡφελείας, ὥστε οὖ γε καταφρονητικῶς
ἔχουσι τῆς τῶν μαθημάτων γνώσεως, ἄγενστοι τυγ-
χάνουσιν ὄντες τῶν ἐν αὐτοῖς ὑδονῶν.

Οὐ δὴ οὖν διὰ τοῦτο τὴν μαθηματικὴν ἀτιμα-
στέον, ὅτι μὴ πρὸς τὰς ἀνθρωπίνας ἡμῖν χρείας συν-
25 τελεῖ — τὰ γὰρ ἔσχατα αὐτῆς | ἀπηχήματα τῆς τοι-
αύτης χρείας στοχάζεται καὶ ὅσα μεθ' ὅλης ἐνεργεῖ —
· ἀλλὰ τούναντίον θαυμαστέον αὐτῆς τὴν ἀϋλίαν καὶ

1 οὐδὲ G, οὐ διὰ C. 4 ἀνακτέον G, ἀνανεκτέον C.
6 αἰσθητῶν G, αἰσθήσεων C. 9 ἀχρηστον ex G. ἀχριστον
M. 14 αὐτὴν G. 20 οὐ γε] ὅσοι H₂ p. 254. 21 ἔχον-
τες G. 22 ὄντες om. H₂ p. 254. 24 τὰς om. G. 25 ἀπευχή-
ματα G. ἀπηχήματα C. 26 ὅλης G.

τὸ ἐν αὐτῇ μόνῃ τὸ ἀγαθὸν ἔχειν. καὶ γὰρ ὅλως παν-
σάμενοι τῆς περὶ τὰ ἀναγκαῖα φροντίδος ὁ ἀνθρώποι
περὶ τὴν ξήτησιν ἐτράποντο τῶν μαθημάτων. καὶ
τοῦτο εἰκότως πρῶτα μὲν γὰρ τὰ σύντροφα καὶ ὁμο-
φυῆ τῇ γενέσει περισπουδαστά ἔστι τοῖς ἀνθρώποις.⁵
δεύτερα δὲ τὰ τῆς γενέσεως ἀπολύοντα τὴν ψυχὴν καὶ
ἀναμιμνήσκοντα τοῦ ὄντος. οὕτως ἄφα καὶ τὰ ἀναγ-
καῖα πρὸ τῶν δι' αὐτὰ τιμίων καὶ τὰ τῆς αἰσθήσεως
σύμφυλα πρὸ τῶν κατὰ νοῦν γιγνωσκομένων μέτιμεν.
καὶ γὰρ πᾶσα ἡ γένεσις καὶ ἡ ἐν αὐτῇ στρεφομένη¹⁰
τῆς ψυχῆς ζωὴ πέφυκεν || ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέ-
λειον χωρεῖν. τοσαῦτα καὶ πρὸς τούτους εἰρήσθω τοὺς
τὴν μαθηματικὴν ἀτιμάζοντας ἐπιστήμην.

'Ισως δ' ἂν τινες ἐκ τῆς ἡμετέρας ἔστιας ὄρμόμε-
νοι καὶ τὸν Πλάτωνα προιστάμενοι μάρτυρα τῶν¹⁵
λόγων ἐπιχειρήσειν εἰς ὑπεροφίαν ἀγειν τοὺς ἐπι-
πολαιοτέρους τῆς τῶν μαθημάτων ἀκροάσεως. καὶ
γὰρ αὐτὸν δῆπον τὸν φιλόσοφον ἐν πολιτείᾳ τὴν μα-
θηματικὴν ταύτην γνῶσιν τοῦ τῶν ἐπιστημῶν ἀπε-
λαύνειν χροῦν καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς αὐτῆς ὡς ἀγνοοῦσαν²⁰
διελέγχειν, καὶ τὸ φῶτὸν ἀρχὴν μέν, ἐ μὴ εἶδεν, τελευτὴ δὲ
καὶ μέσα, ἐξ ὧν οὐκ οἶδεν, ἐπὶ τούτοις προσθήσουσι,
καὶ ὅσα ἄλλα τοῦ Σωκράτους ἐν ἐκείνοις ὄνειδη
κατὰ τῆς θεωρίας ταύτης ἀπέρροιπται. πρὸς δὴ φίλους
ἄνδρας ἡμεῖς ποιούμενοι τοὺς λόγους ἀναμνήσομεν²⁵
αὐτοὺς, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων καθαρικὴν τῆς
ψυχῆς καὶ ἀναγωγὴν τὴν μαθηματικὴν εἶναι σαφῶς.

1 τὸ alter.] τι G. 7 οὗτως] 'Iure' et in margine 'Sic' B.

9 μέτιμεν M, G. 11 τὸν om. G. 15 τὸν ex G, τῶν M.

16 ἐπιπολεωτέρους G. 20 τὰς ante αὐτῆς om. G. || ἀγνοοῦσαν
ex G, ἀγνοοῦσα M. 24 κατὰ θεωρίας . . . πρὸς om. G.

25 ἀναμιμνήσομεν G, ἀναμνήσομεν C.

ἀποφαίνεται, τὴν ἀχλὺν ἀφαιροῦσαν τοῦ νοεροῦ τῆς διαιρούσας φάτος τοῦ ιησείττονος σωθῆναι μυρίων σωματικῶν ὄμμάτων κατὰ τὴν Ὁμηρικὴν Ἀθηνᾶν, ὡς ἂν μὴ μόνον τῶν Ἐρμαίων δώρων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν μετέχουσαν· καὶ ὡς ἐπιστήμην αὐτὴν ἀποκαλεῖ πανταχοῦ καὶ ὡς τῆς μεγίστης εὐδαιμονίας αἰτίαν τοῖς μετιοῦσιν.

Ἄλλὰ τί βούλεται διὰ τῶν ἐν πολιτείᾳ λόγων ἀφαιρῶν αὐτῆς τὴν ἐπιστήμης ἐπωνυμίαν; ἐγὼ φράσω συντόμως· πρὸς γὰρ εἰδότας ὁ παρὸν ἔσται μοι λόγος. ἐπιστήμην ὁ Πλάτων πολλαχοῦ μὲν προσαγορεύει πᾶσαν ὡς εἰπεῖν οὕτω τὴν τῶν καθόλου γνῶσιν, ἀντιδιαιρούμενος αὐτὴν πρὸς τὴν αἰσθησιν τὰ καθ' ἕκαστα γνωρίζουσαν, καὶ τεχνικὸς καὶ ἐμπειρικὸς τῆς τοιαύτης γνώσεως ὁ τρόπος. καὶ κατὰ τοῦτον οἶμαι τὸν λόγον ἐν τε πολιτικῷ καὶ ἐν σοφιστῇ φαίνεται χρώμενος τῷ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι, καὶ αὐτὴν τὴν γενναῖαν τὴν σοφιστικὴν ἐπιστήμην τιθέμενος, ἦν ὁ ἐν Γοργίᾳ Σωκράτης ἐμπειρίαν ἀπέφηνεν οὔσαν, καὶ τὴν κολακικὴν καὶ πολλὰς ἄλλας, ἐμπειρίας οὕσας ἀλλ᾽ οὐκ ἐπιστήμας ἀληθεῖς. ταύτην δὲ αὐτὴν τῶν καθόλου γνῶσιν διελόμενος εἰς τε τὴν τὰς αἰτίας γνωρίζουσαν καὶ τὴν ἄνευ αἰτίας γνωστικήν, τὴν μὲν ἑτέραν ἐπιστήμην ἀξιοῦ καλεῖν, τὴν δὲ λοιπὴν ἐμπειρίαν. καὶ οὕτως δὴ ταῖς μὲν τέχναις μεταδίδωσί που || τοῦ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματος, ταῖς δὲ ἐμπειρίαις

1 ἀποφαίνεται om. *H₂* p. 254. 4 μόνων *G.* 9 ; ego posui, in *M* invenitur colon, in *G* comma. 14 ἔκαστον *G.* || τεχνικῶς *G.*, τεχνικός *C.* || ἐμπειρικῶς *G.*, ἐμπειρικός *C.* 20 καὶ πολλαῖς ὁ πολλὰς *C.* 21 ἐπιστήμης *C.* 25 δὲ *G.*, δῆ *C.* 26 τοῦ om. *G.*, add. *C.* || ταῖς δὲ ἐμπειρίαις εχ *G.*, ταῖς δὲ ἐμπειρίας *C.*, ταῖς δὲ ἐμπειρίας *M.*

οὐδαιμῶς. ἄλογον γὰρ πρᾶγμα φησιν ἐν συμποσίῳ, πῶς ἀν εἰη ἐπιστήμη. καὶ πᾶσα ἄρα γνῶσις λόγον ἔχουσα τῶν γνωστικῶν καὶ αἵτιαν ἐπιστήμη τίς ἐστιν. πάλιν τούτην τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἀπ' αἵτιας γνωριστικὴν τῶν ὑποκειμένων διαιρεῖ, καὶ τὴν μὲν στοχαστικὴν καὶ μεριστήν, τὴν δὲ τῶν καθ' αὐτὰ καὶ ὀσαύτως ἔχοντων ἀεὶ γνωστικὴν [διακρίνει?] καὶ κατὰ ταύτην τὴν διάκρισιν ἴατρικὴν μὲν καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὰ ἔννυλα πράγματείαν χωρίζει τῆς ἐπιστήμης, τὴν δ' αὖ μαθηματικὴν καὶ ὅλως τὴν τῶν ἀλδίων θεωρητικὴν ¹⁰ ἐπιστήμην προσαγορεύει. ταύτην δ' αὖ τὴν ἐπιστήμην, ἣν τῶν τεχνῶν ἀφορίζομεν, διαιρῶν τὴν μὲν ἀνυπόθετον εἶναι βούλεται, τὴν δὲ ἐξ ὑποθέσεως ὁρμημένην, καὶ τὴν μὲν ἀνυπόθετον τῶν ὅλων εἶναι γνωστικὴν μέχρι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀνωτάτω τῶν ¹⁵ πάντων αἵτιας ἀναβαίνονταν καὶ τῆς ἀναγνώγης τέλος ποιουμένην τὸ ἀγαθόν, τὴν δὲ ὡρισμένας ἀρχὰς προστησαμένην ἀπὸ τούτων δεικνύναι τὰ ἐπόμενα αὐταῖς οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν ιοῦσαν. καὶ οὕτως δὴ τὴν μαθηματικὴν ἀτε ὑποθέσειν χρωμένην τῆς ²⁰ ἀνυπόθετον καὶ τελείας ἐπιστήμης ἀπολείπεσθαι φησιν. μία γὰρ ἡ ὄντως ἐπιστήμη, καθ' ἣν τὰ ὄντα πάντα γινώσκειν πεφύναμεν, καὶ ἀφ' ἣς πᾶσαι αἱ

⁴ ταύτην] In *M* eadem ut videtur manu scriptum est ταύτην. ⁷ γνωριστικὴν *G*. ⁸ τὴν post ταύτην om. *G*. || διαλογεσιν *G*, διάκρισιν *C*. ¹³ ἐξ ὑποθέσεως ὠρημένην] ἔννυπόθετον *H₂* p. 262. ¹⁷ Post τὴν δὲ additum est ἔννυπόθετον in *H₂*. ¹⁸ καὶ ἀπὸ τούτων δεικνύονταν *G*. ¹⁹ ad principium, sed ad finem tendere et in margine 'in principio, sed in fine esse' *B*. || οὖσαν *G*. ²⁰ ὑποθέσειν *G*, υπόθεσιν *M*, sed supra lineam postera manu θέσεις, ὑποθίσει *H₁* p. 451, *H₂* p. 262. ²¹ usque ad p. 32, 4 ἀπολείπεσθαι . . . μιᾶς ἐπιστήμης om. *G*; add. *C*.

ἀρχαὶ ταῖς μὲν ἐγγυτέρῳ τεταγμέναις, ταῖς δὲ πορρωτέρῳ. μὴ δὴ τοίνυν λέγωμεν, ὅτι τῶν ἐπιστημῶν ὁ Πλάτων ἀπελαύνει τὴν μαθηματικήν, ἀλλ' ὅτι μᾶς ἐπιστήμης αὐτὴν τῆς ἀκροτάτης δευτέραν ἀποφαίνει,
⁵ μηδ' ὅτι τὰς οἰκείας ἀρχὰς ἀγνοεῖν αὐτήν φησιν, ἀλλ' ὅτι παρ' ἐκείνης λαβούσαν καὶ ἀναποδείκτως ἔχουσαν
 ἐκ τούτων τὰ ἐφεξῆς ἀποδεικνύναι. καὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τὴν ἐκ τῶν μαθηματικῶν λόγων ὑποστᾶσαν ποτὲ μὲν κινήσεως ἀρχὴν εἶναι συγχωρεῖ, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν
¹⁰ νοητῶν γενῶν δέχεσθαι τὴν κίνησιν. καὶ συνάδει ταῦτα ἀλλήλοις. τοῖς μὲν γὰρ ἀπ' ἄλλου κινουμένοις αἰτίᾳ τῆς κινήσεως ἐστιν, ἀπάσης δὲ ἡρα κινήσεως οὐκ αἰτία. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ οὖν καὶ ἡ μαθηματικὴ τῆς μὲν πρωτίστης ἐστὶν ἐπιστήμης δευτέρα καὶ ὡς πρὸς
¹⁵ ἐκείνην ἀτελής, ἐπιστήμη δὲ ὅμως, | οὐχ ὡς ἀνυπόθετος, ἀλλ' ὡς τῶν ἰδίων ἐν ψυχῇ λόγων γνωριστικὴ καὶ ὡς τὰς αἰτίας ἀποδιδούσα τῶν συμπερασμάτων καὶ λόγον ἔχουσα τῶν ὑποκειμένων ἔαυτῇ γνωστῶν.
 τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς Πλάτωνος γνώμης ὑπὲρ τῶν
²⁰ μαθημάτων εἰρήσθω.

|| Τίνα δ' ἂν τις ἀπαιτήσειεν τὸν μαθηματικόν,
 καὶ πῶς ἂν δύνατό τις αὐτὸν οφίνειν ὁρθῶς μετὰ ταῦτα λέγωμεν. ὁ μὲν γὰρ ἀπλῶς πεπαιδευμένος περὶ πάντα κριτικός, φησὶν Ἀριστοτέλης, ὁ δὲ περὶ τὰ μαθήματα πεπαιδευμένος τῶν ἐν τοίτοις λόγων ἔσται κριτικὸς τῆς ὁρθότητος. δεῖ τοίνυν ὅρους προσειληφέναι τῆς κρίσεως καὶ γιγνώσκειν πρῶτον μὲν ἐφ'

2 μὴ δὲ τοίνυν λέγομεν C. 8 λόγων om. G, add. C.
 9 ἀρχὴν συγχωρεῖν omisso εἶναι C. 17 τῷ συμπερασματί G,
 τῷ συμπερασμάτων C. 18 ἐν αὐτῇ G, ἔαυτῇ C. 20 μα-
 θηματικῶν G. 23—25 περὶ πάντα . . . πεπαιδευμένος om. G.
 25 ἐν ex G, ἐκ M.

ών δει κατὰ τὰ ιοινὰ ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις, καὶ ἐφ' ὧν εἰς τὰς ἑκάστων ἰδιότητας ἀποβλέπειν. πολλὰ γὰρ ὑπάρχει τὰ αὐτὰ τοῖς κατ' εἶδος διαφέρουσιν, οἷον τριγώνοις πᾶσιν αἱ δύο ὁρθαὶ. πολλὰ δὲ τὴν μὲν αὐτὴν ἔχει κατηρροφίαι, διαφέρει δὲ κατ' εἶδος ἐφ' ⁵ ἑκάστων τὸ ιοινόν, οἷον ἡ ὅμοιότης ἐν σχήμασι καὶ ἀριθμοῖς. οὐ δει δὴ μίαν ἀπόδειξιν ἐπὶ τούτων ἀπαιτεῖν τὸν μαθηματικόν· οὐ γάρ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ σχημάτων καὶ ἀριθμῶν, ἀλλὰ διαφέρουσαι κατὰ τὸ ὑποκείμενον γένος. εἰ δὲ τὸ καθ' αὐτὸν συμβέβηκός ἐν, καὶ ¹⁰ ἡ ἀπόδειξις μίᾳ· τὸ γὰρ δύο ὁρθὰς ἔχειν γωνίας ταῦτὸν ἐν πᾶσι τριγώνοις, καὶ τὸ φῶτον συμβέβηκεν ταῦτὸν ἐν ἀπασι, τὸ τρίγωνον, καὶ ὁ τριγωνικὸς λόγος. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ τέτταρον ὁρθαῖς ἵσας ἔχειν τὰς ἔκτος οὐ τοῖς τριγώνοις μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν εὐθυγράμμοις ¹⁵ ὑπάρχει, καὶ ἡ ἀπόδειξις ἐπὶ πάντα ἐφαρμόττει, καθόσον εὐθύγραμμα. καὶ γὰρ ἑκαστος λόγος συνεισφέρει τινὰ πάντως ἰδιότητα καὶ πάθος, οὐ μετέχει πάντα κατὰ τὸν λόγον ἐκεῖνον, οἷον τὸν τριγωνικὸν ἢ τὸν εὐθυγράμμικὸν ἢ ὅλως τὸν τοῦ σχήματος. ²⁰

Δεύτερον τοίνυν, εἰ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὑλην ποιεῖται τὰς ἀποδείξεις, οἷον εἰ ἀναγκαίους ἀποδίδωσι λόγους καὶ ἀνελέγκτους, ἀλλὰ μὴ πιθανοὺς μηδὲ τοῦ εἰκότος ἀναπεπλησμένους. ὅμοιον γάρ φησιν Ἀριστοτέλης φητορικὸν ἀποδείξεις ἀπαιτεῖν καὶ μαθη- ²⁵

7 δὲ G. 9 διαφερούσας postera manu correctum in διαφέρονται M. 10 Post γένος perverse additum est in G: ὥσπερ δὴ καὶ τὸ τέτταρον ὁρθαῖς ἵσας ἔχειν. 12 φ] 'euius causa' et in margine 'eui'. 13 Post ἀπασι perverse additum est in G: ὁρθαῖς ἵσας ἔχειν τὰς ἔκτος. B quoque in contextu 'Rectis aequales habere exteros' post 'Triangulum nempe' addit, in margine autem haec verba omittit. 23—24 ἀλλὰ μὴ . . . ἀναπεπλησμένους om. G.

ματικοῦ πιθανολογοῦντος ἀποδέχεσθαι. δεῖ γὰρ ἔκαστον ἐπιστήμονα καὶ τεχνίην προσήκουντας ἀποδιδόνται τοῖς πράγμασι, περὶ ἣ πραγματεύεται, τὸν λόγον. οὕτως καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαιῷ τὸν μὲν φυσιολόγον 5 εἰκότας ἀπαιτεῖ λόγους ὡς ἂν περὶ τοιούτων πραγματευόμενον, τὸν δὲ περὶ τῶν νοητῶν ἀναδιδάσκοντα καὶ τῆς ἐστώσης οὐσίας ἀνελέγοντος καὶ ἀκινήτους. εὐθὺς γὰρ τὰ ὑποκείμενα ταῖς ἐπιστήμαις ἢ ταῖς τέχναις ποιεῖ διαφοράς, οἷον εἰ τὰ μὲν ἀκίνητα, τὰ 10 δὲ ινούμενα, καὶ τὰ μὲν ἀπλούστερα, τὰ δὲ συνθετέρα, || καὶ τὰ μὲν νοητά, τὰ δὲ αἰσθητά. οὕτ' οὖν πᾶσαν τὴν μαθηματικὴν τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτήσομεν — εἰ γὰρ ἡ μὲν αἰσθητῶν ἐφάπτουτό πως, ἡ δὲ νοητῶν εἰη γνῶσις ὑποκειμένων, οὐχ ὅμοίως ἀμφότε- 15 ραι ἀκριβεῖς, ἀλλ' ἡ ἐτέρᾳ μᾶλλον. διὸ τὴν ἀριθμητικὴν τῆς ἀριθμονικῆς μᾶλλον ἀκριβῆ φαμεν — οὐθ' ὅλως τὴν μαθηματικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ταῖς αὐταῖς ἀποδειξειν ἀξιώσομεν χοήσθαι. τὰ γὰρ ὑποκείμενα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην παρέχεται.

20 Τὸ δὴ τρίτον λέγομεν, ὅτι καὶ περὶ ταῦτη τοσούτης καὶ ἐτερότητος ἐπεσκέψθαι δεῖ τὸν μέλλοντα κρίνειν ὅρθῶς τὸν λόγον τῆς μαθηματικῆς λόγους καὶ περὶ τοῦ καθ' αὐτὸν καὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ περὶ τῆς ἀναλογίας καὶ περὶ πάντων τῶν τοιούτων. σχεδὸν γὰρ 25 αἱ ἀμαρτίαι πᾶσαι κατὰ ταῦτα συμβαίνουσι τῶν οἰμένων ἀποδεικνύναι μαθηματικῶς, οὐ μέντοι καὶ δεικνύντων, ὅταν τὸ ταῦτὸν ὡς ἐτερον καθ' ἔκαστον

5 τούτων G. 9 διαφορά sequente rasura unius litterae M. 16—17 τῆς ἀριθμονικῆς . . . μαθηματικὴν om. G., add. C. 17 οὐ ταῖς αὐταῖς G; οὐ delet C. 20 τὸ δὲ τρίτον G, τὸ δὴ τρίτον C.

είδος ἀποδεικνύωσιν, ἢ τὸ ἔτερον ὡς ταῦτόν, ἢ ὅταν τὸ κατὰ συμβεβηκός ὑπάρχον ὡς καθ' αὐτὸ παραλαμβάνωσιν, ἢ τὸ καθ' αὐτὸ ὡς κατὰ συμβεβηκός, οἷον ὅτι ἡ περιφέρεια καλλίων τῆς εὐθείας, ἢ τὸ ἴσοπλευρον τοῦ ἰσοσκελοῦς. οὐ γάρ μαθηματικοῦ ταῦτα διο-

ρίζειν.⁵

Τέταρτον οὖν, ὅτι τῆς μαθηματικῆς μέσην ἔχουσης τάξιν τῶν τε νοητῶν καὶ αἰσθητῶν καὶ πολλὰς μὲν εἰκόνας τῶν θεών ἐν ἑαυτῇ δεικνυούσης, πολλὰ δὲ παραδείγματα τῶν φυσικῶν λόγων, δεῖ καὶ τὰς ἀποδείξεις τριπλᾶς ἐπ' αὐτῆς θεωρεῖν, τὰς μὲν νοερωτέρας, τὰς δὲ διεξοδικωτέρας, τὰς δὲ καὶ δόξης ἐφαπτομένας. δεῖ γάρ κατὰ τὰ προβλήματα τὰς ἀποδείξεις διαιφερούσας εἶναι καὶ οἰκείως τοῖς γένεσι διαιρεῖσθαι τῶν ὄντων, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πᾶσι συνυφαίνεται αὐτοῖς¹⁵ καὶ πρὸς πάντας συναρμόζει τοὺς ἑαυτῆς λόγους.

'Αλλὰ τούτων μὲν ἄδην, περὶ δὲ τῶν εἰδῶν τῆς μαθηματικῆς μετὰ ταῦτα διοριστέον, τίνα τε καὶ πόσα τὸν ἀριθμὸν ἔστιν. μετὰ γάρ τὸ ὅλον καὶ παντελὲς αὐτῆς γένος δεῖ δή που καὶ τὰς τῶν μεριμνωτέρων ἐπι-²⁰ στημῶν κατ' εἰδη διαιφορὰς ἀναλογίσασθαι. τοῖς μὲν οὖν Πυθαγορείοις ἐδόκει τετραγάλη διαιρεῖν τὴν ὅλην μαθηματικὴν ἐπιστήμην, τὸ μὲν αὐτῆς περὶ τὸ ποσόν, τὸ δὲ περὶ τὸ πηλίκον ἀφορίζουσι καὶ τούτων ἐκάτερον διττὸν τιθεμένοις· τό τε γάρ ποσὸν ἢ καθ'²⁵ αὐτὸ τὴν ὑπόστασιν ἔχειν, ἢ πρὸς ἄλλο θεωρεῖσθαι | κατὰ σχέσιν, καὶ τὸ πηλίκον ἢ || ἔστως ἢ κινούμενον εἶναι· καὶ τὴν μὲν ἀριθμητικὴν τὸ καθ' αὐτὸ τὸ πο-

7 Τέταρτον οὖν ego conieci; τί γάρ τῶν M, B₂, τί γάρ τοι G, B,³ quid enim³ Z. 'quarto denique loco dicimus' B. 12 δόξη C
15 αὐτῇ G, αὐτῇ C. 16 συναρμόζειν C. 19 ἔστιν om. G.

σὸν θεωρεῖν, τὴν δὲ μουσικὴν τὸ πρὸς ἄλλο, γεωμετρίαν δὲ τὸ πηλίκον ἀκίνητον ὑπάρχον καὶ τὴν σφαιρικὴν τὸ καθ' αὐτὸν κινούμενον· ἐπισκοπεῖν δ' αὖ τὸ πηλίκον καὶ ποσὸν οὕτε μέγεθος ἀπλῶς οὕτε πλῆθος ἀλλὰ τὸ καθ' ἐκάτερον ὁρισμένον· τοῦτο γὰρ ἀφελούσας τῶν ἀπειρῶν τὰς ἐπιστήμας κατανοεῖν, ὡς οὐκ ἐνὸν τὴν καθ' ἐκάτερον ἀπειρίαν γνώσει περιλαβεῖν. ὅταν δὲ ταῦτα λέγωσιν ἀνδρες εἰς ἄπαν δοφίας ἐληλακότες, οὕτε τὸ ποσὸν τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀκούειν 10 ἡμεῖς ἀξιώσομεν οὕτε τὸ πηλίκον τὸ περὶ τὰ σώματα φανταξόμενον. ταῦτα γὰρ οἷμαί θεωρεῖν τῆς φυσιολογίας ἐστίν, ἀλλ' οὐ τῆς μαθηματικῆς αὐτῆς. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν διάκρισιν τῶν ὅλων καὶ τὴν ταυτότητα μετὰ τῆς ἐτερότητος εἰς τὴν τῆς ψυχῆς 15 συμπλήρωσιν ὁ δημιουργὸς παρείληφεν καὶ πρὸς ταύταις στάσιν καὶ κίνησιν καὶ ἐκ τούτων αὐτὴν τῶν γενῶν ὑπέστησεν, ὡς ὁ Τίμαιος ἡμᾶς ἀνεδίδαξεν, λεκτέον, ὅτι κατὰ μὲν τὴν ἐτερότητα τὴν αὐτῆς καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν λόγων καὶ τὸ πλῆθος ἡ διάνοια στᾶσα καὶ 20 νοήσασα ἔαυτὴν ἐν καὶ πολλὰ οὖσαν τούς τε ἀριθμοὺς προβάλλει καὶ τὴν τούτων γνῶσιν, τὴν ἀριθμητικὴν, κατὰ δὲ τὴν ἔνωσιν τοῦ πλήθους καὶ τὴν πρὸς ἔαυτὸν ποινωνίαν καὶ τὸν σύνδεσμον τὴν μουσικὴν. δι' ὅ καὶ ἡ ἀριθμητικὴ πρεσβυτέρα τῆς μουσικῆς, ἐπεὶ καὶ 25 ἡ ψυχὴ διαιρεῖται πρῶτον δημιουργικῶς, εἶθ' οὕτως

5 ὁφελούσας G. 6 οὐ κενὸν G. 7 γνώσει λαβεῖν G.
γνῶσιν περιλαβεῖν C. 10 ἡμᾶς G, ἡμεῖς C. 13 ἐπὶ C,
εἰς H₂ p. 254. || διαιρεσιν G. 16 καὶ ante ἐκ addidit in M
postera manus, quae eadem ὑπέστη in ὑπέστησιν mutavit. ||
αὐτῇ G. 17 ὑπέστη M. || ἔδιδαξεν G, ἀνεδίδαξεν C.
18 κατὰ μὲν om. H₂ p. 254. 20 - 23 In G duas lineae (13 et 14)
inter se sunt permutatae; corr. C. 20 ἐν καὶ πολλά] ἐν πολ-
λοῖς H₂ p. 254. 22 ἔαυτὴν H₂ p. 255. 25 πρῶτως G.

συνδέδεται τοῖς λόγοις, ὡς ὁ Πλάτων ὑφηγεῖται. καὶ αὖ πάλιν κατὰ μὲν τὴν στάσιν τὴν ἐν αὐτῇ τὴν ἐνέργειαν ἰδούσασα γεωμετρίαν ἀφ' ἑαυτῆς ἔξεφηνεν, καὶ τὸ ἐν σχῆμα τὸ οὐσιῶδες καὶ τὰς δημιουργικὰς ἀρχὰς τῶν σχημάτων πάντων, κατὰ δὲ τὴν κίνησιν τὴν σφαιρικήν. κινεῖται γὰρ καὶ αὐτὴ κατὰ τοὺς κύκλους, ἐστηκεν δὲ ἀεὶ ὥσαύτως κατὰ τὰς αἰτίας τῶν κύκλων, τὸ εἶθ᾽ καὶ περιφερέσ. καὶ διὰ τοῦτο κάντανθα προϋφέστηκεν ἡ γεωμετρία τῆς σφαιρικῆς ὕσπερ ἡ στάσις τῆς κινήσεως.

Ἐπεὶ δ' οὐκ εἰς τὴν ἀπειροδύναμον ἑαυτῆς ἀφορῶσα τῶν εἰδῶν ἀνέλλειν τὰς ἐπιστήμας ἐγένυνησεν ταύτας, ἄλλ' εἰς τὴν κατὰ γένη τοῦ πέρατος περιοχήν, διὰ δὴ τοῦτο φασιν αἵτας ἀπό τε τοῦ πλήθους καὶ μεγέθους ἀφελούσας τὸ ἀπειρον περὶ τὸ πεπερασμένον 15 ἦδη τὴν πραγματείαν ἔχειν. ἀρχὰς γὰρ ἐν αὐτῇ πάντων ἰδρυσεν ὁ νοῦς καὶ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ μεγέθους. ἐπεὶ καὶ ὅμοιομερής ἐστιν ὅλη πρὸς ἑαυτὴν καὶ μία καὶ ἀδιαιρέτος καὶ αὖ πάλιν διηρημένη καὶ τὸν τῶν εἰδῶν ἐκφαίνουσα κόσμον, περατός τε μετέχει 20 καὶ ἀπειρίας οὐσιῶδους ἀπὸ τῶν νοητῶν. ἄλλὰ νοεῖ μὲν αὐτὴν κατὰ τὸ πέρας, γεννᾷ δὲ ζωὰς καὶ λόγους παντοίους κατὰ τὴν ἀπειρίαν. αἱ τοίνυν νοήσεις αὐτῆς τὰς ἐπιστήμας ταύτας ὑπέστησαν κατὰ τὸ πέρας τὸ ἐν αὐταῖς, ἄλλ' οὐ κατὰ τὴν ἀπειρίαν τῆς ζωῆς. 25 νοῦ γὰρ εἰκόνα φέρουσιν, ἄλλ' οὐ ζωῆς.

2 αὐτὸν *H₂* p. 255, ex quo oὖν vel μὴν conicet. || κατὰ μὲν στάσιν *M*. || αὐτῇ *M*, αὐτῇ *G*, αὐτῇ *H₂* p. 255. 4 τὸ οὐσιῶδες om. *G*. 11 τὴν om. *G*. 13 καταγενῆ *G*. 14 δὴ om. *G*, add. *C*. 16 ἔχει *G*, ἔχειν *C*. 21 νοῦ μὲν αὐτῇ *G*, νοεῖν μὲν αὐτῇ *C*. 22—24 γεννᾶ δὲ . . . κατὰ τὸ πέρας om. *G*, add. *C*.

Τῶν μὲν τοίνυν Πυθαγορείων ὁ λόγος οὗτος καὶ ἡ τῶν τεττάρων ἐπιστημῶν διαιρεσίς, κατ' ἄλλον δ' αὐτὸν τὴν μαθηματικὴν τέμνειν τινὲς ἀξιοῦσιν, ὥσπερ καὶ Γεμῖνος, καὶ ποιοῦσι τὴν μὲν περὶ τὰ νοητὰ μόνον, τὴν δὲ περὶ τὰ αἰσθητὰ [ἐνεργοῦσαν?] καὶ τούτων ἐφαπτομένην, νοητὰ δήπου καλοῦντες, ὅσα καθ' ἔαυτὴν ἡ ψυχὴ θεάματα ἀνακινεῖ, χωρίζουσα τῶν ἐνύλων ἔαυτὴν εἰδῶν. καὶ τῆς μὲν περὶ τὰ νοητὰ πραγματευομένης δύο τὰ πρώτιστα καὶ κυριώτατα μέρη 10 τιθενται ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν, τῆς δὲ περὶ τὰ αἰσθητὰ τὴν ἐνέργειαν ἔχούσης ἔξι, μηχανικήν, ἀστρολογίαν, ὀπτικήν, γεωδεσίαν, κανονικήν, λογιστικήν. τὸ δ' αὖτακτικὸν οὐκ ἀξιοῦσιν ἐν τι τῶν μερῶν τῆς μαθηματικῆς λέγειν, ὥσπερ ἔτεροι, ἀλλὰ προσχρῆσθαι 15 τότε μὲν λογιστικήν, καθάπερ ἐν ταῖς ἔξαιρισμάσεσι τῶν λόγων, τότε δὲ γεωδεσίαν, καθάπερ ἐν ταῖς διαιρέσεσι τῶν χωρίων καὶ ταῖς ἀναμετρήσεσιν, ὥσπερ δὴ πολλῷ πλέον οὔτε τὸ ἰστορικὸν οὔτε τὸ ἱατρικὸν μέρος εἶναι μαθηματικῆς, εἰ καὶ προσχρῶνται πολλάκις οἱ τε 20 τὰς ἰστορίας γράφοντες τοῖς μαθηματικοῖς θεωρήμασιν, ἢ θέσεις κλιμάτων φράζοντες ἢ μεγέθη πόλεων καὶ διαμέτρους ἢ περιβόλους καὶ διαμέτρους ἢ περιμέτρους συλλογιζόμενοι, καὶ οἱ ἱατροὶ πολλὰ τῶν οἰκείων διὰ τῶν τοιούτων ἐφόδων σαφηνίζοντες. τὸ 25 γὰρ ἀπὸ τῆς ἀστρολογίας ὄφελος εἰς ἱατρικὴν καὶ Ἰππονοράτης δῆλον ποιεῖ καὶ πάντες ὅσοι τι περὶ

3 τὸν μαθηματικὸν G, τὴν μαθηματικὴν C. 5 ἐνέργοῦσαν om. M, G; equidem hoc vel simile verbum addendum esse puto. 6 δέ πον G. 12 λογικὴν G, λογιστικὴν C. 14 ἔτερον G. 15 λογικῆς G, λογιστικῆς C. 20 μαθηματικῆς G. 22 καὶ διαμέτρους post περιβόλους om. G. 23 οἱ om. G.

ώρῶν καὶ τόπων εἰρήκασι. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ οὖν καὶ ὁ τακτικός χρῆσται μὲν τοῖς θεωρήμασι τῶν μαθηματικῶν, οὐ μέντοι μαθηματικός ἐστιν, εἰ καὶ ποτὲ μὲν ἐλάχιστον δεῖξαι τὸ πλῆθος βουλόμενος εἰς κύκλου σχηματίζοι τὸ στρατόπεδον, ποτὲ δὲ πλεῖστον εἰς τε-⁵ τράγωνον ἢ πεντάγωνον ἢ ἄλλο τι πολύγωνον.

Τούτων δὴ τῶν εἰδῶν ὅντων τῆς ὥλης μαθηματικῆς ἡ μὲν γεωμετρία διαιρεῖται πάλιν εἰς τε τὴν ἐπίπεδον θεωρίαν καὶ τὴν στερεομετρίαν. || περὶ γὰρ σημεία καὶ γραμμὰς ἴδιάζουσά τις οὐκ ἔστι πραγματεία,¹⁰ καθόσον οὐδὲ σχῆμα γένοιτο ἀνὲν τούτοις ἀνευ ἐπιπέδων ἢ στερεῶν. πανταχοῦ γε μὴν ἔφορον τῆς γεωμετρίας ἐν τε ἐπιπέδοις καὶ στερεοῖς ἢ συνιστάνειν ἢ συγκρίνειν ἢ διαιρεῖν τὰ συνεστῶτα. τῆς δὲ ἀριθμητικῆς ὁσαιάτως ἡ διαιρεσίς εἰς τε τὴν τῶν γραμμικῶν ¹⁵ ἀριθμῶν θεωρίαν καὶ τὴν τῶν ἐπιπέδων καὶ τὴν τῶν στερεῶν. καὶ γὰρ τὰ εἰδη τοῦ ἀριθμοῦ καθ' αὐτὰ σκοπεῖ προϊόντα ἀπὸ μονάδος, καὶ τὰς γενέσεις τῶν ἐπιπέδων τῶν τε ὁμοίων καὶ τῶν ἀνομοίων, καὶ τὰς εἰς τρίτην αὐξῆν προόδους. γεωδεσία δὲ καὶ λογιστικὴ ²⁰ ταύταις ἀνάλογον, οὐ περὶ νοητῶν ἀριθμῶν ἢ σχημάτων, ἀλλὰ περὶ αἰσθητῶν ποιούμεναι τοὺς λόγους. οὐ γὰρ κύλινδρον ἢ κῶνον ἔφορον τῆς γεωδεσίας μετρεῖν, ἀλλὰ σωροὺς ὡς κώνους καὶ φρέατα ὡς κυλίνδρους, οὐδὲ δι' εὐθειῶν νοητῶν, ἀλλὰ δι' αἰσθητῶν,²⁵ τότε μὲν ἀκριβεστέρων, ὡς διὰ τῶν ἀκτίνων τῶν ἥλια-

1 κατὰ] καὶ C. 5 σχηματίσει G. 7 δὲ G, δὴ C.
 11 ἐν τούτῳ G, ἐν τούτοις C, 'ex his' et in margine 'in his' B.
 15 γραμματικῶν G, γραμμικῶν C. 19 τὰς] τὰ M. 20 αὐξῆσιν G. 21 ἀνάλογον M, G, ἀνάλογοι N. p. 41. 26 ἀμειβεστέρων G, ἀκριβεστέρων C₁, B₂ B₃, H₁ p. 452. || ὡς ego scripsi, πῶς M. || ὡς διὰ τῶν . . . παχυτέρων om. G. 'modo quodam'

κῶν, τότε δὲ παχυτέρων, οἷον διὰ σπάρτων καὶ στάθμης. οὐδ' αὖ ὁ λογιστικὸς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ θεωρεῖ τὰ πάθη τῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν μετρουμένων τίθεται, μηλίτας καλῶν τινας καὶ φιλίτας. καὶ ἐλάχιστον μὲν οὐδὲν εἶναι συγχωρεῖ καθάπερ ὁ ἀριθμητικός, ὡς μέντοι πρός τι γένος λαμβάνει τὸ ἐλάχιστον. ὁ γὰρ εἰς ἄνθρωπος μέτρον αὐτῷ γίνεται τοῦ πλήθους ὡς μονάς. πάλιν ὄπτικὴ καὶ κανονικὴ γεωμετρίας 10 εἰσὶ καὶ ἀριθμητικῆς ἔκγονοι, ἡ μὲν ταῖς ὄψεσι γραμμαῖς χρωμένη καὶ ταῖς ἐκ τούτων συνισταμέναις γρανίαις, διαιρουμένη δὲ εἰς τε τὴν ἴδιως καλουμένην ὄπτικήν, ἣτις τῶν φευδῶν φαινομένων παρὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν ὁρατῶν τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσιν, οἷον τῆς 15 τῶν παραλήλων συμπτώσεως ἢ τῆς τῶν τετραγώνων ὡς κύκλων θεωρίας, καὶ εἰς τὴν κατοπτρικὴν σύμπασαν τὴν περὶ τὰς ἀνακλάσεις τὰς παντοίας πραγματευομένην καὶ τῇ εἰκαστικῇ γνῶσει συμπλεκομένην, καὶ τὴν λεγομένην σκηνογραφικὴν δεικνῦσαν, πῶς ἀν 20 τὰ φαινόμενα μὴ ἄρνθμα ἢ ἄμορφα φαντάζοιτο ἐν ταῖς εἰκόσι παρὰ τὰς ἀποστάσεις καὶ τὰ ὑψη τῶν γεγραμμένων. ἡ δ' αὖ κανονικὴ τοὺς φαινομένους λόγους τῶν ἀριθμῶν σκοπεῖται, τὰς τῶν κανόνων κατατομὰς ἀνευρίσκουσα καὶ τῇ αἰσθήσει πανταχοῦ

Z, 'quodam pacto, ut' B. 1 καὶ διὰ σταθμῆς G. 4 αὐτοῖς ego scripsi, ^{1/} τοῖς M (^{1/} seiunctionis signum praecedentem syllabam αν ab articulo τοῖς seiungit), τοῖς G, 'his' B, om. Z, αὐτοῖς vel τούτοις N. p. 42. 5 μηλίτας M, G, μηλίτας N. 8 ἄνθρωπος] ἐνὸς G, ἀνος id est ἄνθρωπος G. 13 φευδῶν G. 19 σκηνογραφικὴν G, σκηνογραφικὴν C. || δεικνύοντας G.

προσχρωμένη καὶ ὡς φησὶν ὁ Πλάτων || ὥτα τοῦ νοῦ προστησαμένη.

Πρὸς δὴ ταύταις ἡ μηχανικὴ καλονυμένη τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ ἔνυλα πραγματείας μέρος ὑπάρχουσα, ὑπὸ δὲ ταύτην ἡ τε ὁργανοποιητικὴ τῶν κατὰ πόλεμον ἐπιτηδείων ὁργάνων, οἷα δὴ καὶ Ἀρχιμήδης λέγεται κατασκευάσαι τῶν πολεμούντων τὴν Συράκουσαν ἀμυντικὰ ὅργανα, καὶ ἡ θαυματοποιητικὴ ταῦτα μὲν διὰ πνῶν φιλοτεχνοῦσα, ὥσπερ καὶ Κτησίβιος καὶ Ἡρών πραγματεύονται, τὰ δὲ διὰ φοπῶν, ὃν τῆς ¹⁰ μὲν κινήσεως τὴν ἀνισορροπίαν αἴτιατέον, τῆς δὲ στάσεως τὴν ἰσορροπίαν, ὥσπερ καὶ ὁ Τίμαιος διώρισεν, τὰ δὲ διὰ νεύρων καὶ σπάρτων ἐμφύχους ὀλκὰς καὶ κινήσεις ἀπομιμουμένων. ὑπὸ δὲ τὴν μηχανικὴν ἔστιν καὶ ἡ τῶν ἰσορρόπων ὄλως καὶ τῶν λεγομένων κεν- ¹⁵ τροβαρικῶν διάγνωσις, καὶ ἡ σφαιροποιῆα κατὰ μίμησιν τῶν οὐρανίων περιφορῶν, οἷαν καὶ Ἀρχιμήδης ἐπραγματεύσατο, καὶ ὄλως πᾶσα ἡ τῆς ὑλῆς κινητικὴ. λοιπὴ δὲ ἡ ἀστρολογία περὶ τῶν κοσμικῶν κινήσεων διαλαμψάνουσα καὶ περὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῶν ²⁰ οὐρανίων σωμάτων καὶ φωτισμῶν καὶ ἀποστάσεων τῶν ἀπὸ γῆς καὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων, πολὺ μὲν ἀπολαύσουσα τῆς αἰσθήσεως, πολὺ δὲ καὶ πρὸς τὴν φυσικὴν ἐπικοινωνοῦσα θεωρίαν. ταύτης δὲ ἄρα μέρος ἔστι καὶ ἡ γνωμονικὴ περὶ τὴν ὁρῶν καταμέτρη- ²⁵ σιν ἀσχολουμένη διὰ τῆς τῶν γνωμόνων θέσεως, καὶ

1 Pol. VII, p. 531, A. 2 προστησαμένη om. G, προστη-
μένη add. C. 3 δὲ G, δὴ C. 5 ὁργανοποιητικὴ G, ὁργα-
νοποιητικὴ C. 8 θαυματοποιητικὴ G. 9 πνευματῶν G.
11 αἴτιατὸν G, αἴτιαντὸν C. 12 τὴν om. G, add. C.
21 ἀποστάσεων G, ἀποστάσεων C. 23 καὶ om. G, add. C.
25 γνωμικὴ C. || ὄρων M, G. horarum² Z, B.

ἡ μετεωροσκοπικὴ τῶν τε ἔξαιρμάτων τὰς διαφορὰς καὶ τῶν ἄστρων τὰς ἀποστάσεις ἀνευρίσκουσα καὶ πολλὰ ἄλλα καὶ ποικίλα τῶν κατ' ἄστροιογίαν θεωρημάτων ἀναδιδάσκουσα, καὶ ἡ διοπτρικὴ τὰς ἐ ἀποχὰς 5 ὥλιον καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων καταμεθάνουσα διὰ τῶν τοιούτων ὁργάνων. τοιαῦτα καὶ περὶ τῶν τῆς μαθηματικῆς μερῶν ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀναγεγραμμένα παρειλήφαμεν.

Εἶν αὐτὸς δὴ οὖν. πάλιν ἐκεῖνα θεωρήσωμεν, ὅπως ὁ 10 Πλάτων θριγχὸν τῶν μαθημάτων ἐν πολιτεἴᾳ τὴν διαλεκτικὴν προσείρηκεν, καὶ ὅστις ὁ σύνδεσμος αὐτῶν, ὃν (?) τὴν ἐπινομίδα συνθέτεις παραδίδωσι. καὶ λέγομεν, ὅτι καθάπερ ὁ νοῦς ὑπεριδούται τῆς διαινοίας καὶ χρηγεῖ τὰς ἀρχὰς ἀνωθεν αὐτῇ καὶ τελειοῖ τὴν 15 διάνοιαν || ἀφ' ἑαυτοῦ, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ διαλεκτικὴ, φιλοσοφίας οὖσα τὸ καθαρώτατον μέρος, προσεχῶς ὑπερήπλωται τῶν μαθημάτων καὶ περιέχει τὴν ὅλην αὐτῶν ἀνέλιξιν, καὶ δίδωσι δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῆς ταῖς ἐπιστήμαις αὐτῶν παντοίας, τελεσιονόγον 20 καὶ κοιτικὰς καὶ νοεράς, τὴν ἀναλυτικὴν λέγω καὶ τὴν διαιρετικὴν καὶ τὴν ὁριστικὴν καὶ τὴν ἀποδεικτι-

1 τε om. G, add. C. 4 διοπτρικὴ M. || ε om. G. 9 οὖν δὴ G. || Θεωρήσωμεν G. 10 θριγχὸν G. || Pol VII, p. 534, E.
11 αὐτῶν. ὃν τὴν ἐπινομίδα ego scripsi; αὐτῶν οητὴν ἐπινομίδα M, αὐτῷ νοητὴν* ἐπινομῆδη (ἐπινομῆδα C, B₂) ἐπινομίδα B₃) G. 'appellaverit: quale que um culum (sic) ipsa componens nobis tradit' Z, 'ipsarum . . . , ut tradit etiam ille, qui Epinomidem composuit' B. 12 λέγω μὲν G, λέγομεν C.

15 ὁφ' ἑαυτῆς (ὁφ' ἑαυτοῖς) H₂ p. 262. 17 Post προσεχῶς additum est οὖσα (H₁ p. 452) H₂ p. 262. || μαθηματικῶν G, μαθημάτων C. 18 τὴν ὅλην αὐτῶν ἀνέλιξιν] 'totum ipsarum orbem' et in praefatione 'materiam ipsarum invincibilem' B. 'the compleat circle of these sciences' T. || ὁφ' ἑαυτῷ H₂.
19 τελεσιονόγογικάς (τελειονόγογικάς) H₁ p. 452 H₂ p. 262.

κήν. ἀφ' ᾧν δὴ χρηγούμενη καὶ τελειουμένη ἡ μα-
θηματικὴ τὰ μὲν δι' ἀναλύσεως εὑρίσκει, τὰ δὲ διὰ
συνθέσεως, καὶ τὰ μὲν διαιρετικῶς ὑφηγεῖται, τὰ δὲ
όριστικῶς, | τὰ δὲ δι' ἀποδείξεως καταδεῖται τῶν ξη-
τουμένων, συναρμόζοντα μὲν τοῖς ὑποκειμένοις ἔαυτῇ 5
τὰς μεθόδους ταύτας, χρωμένη δὲ ἐκάστῃ πρὸς τὴν
θεωρίαν τῶν μέσων λόγων, οὗτον δὴ καὶ αἱ ἀναλύσεις
ἐπ' αὐτῆς καὶ οἱ ὄρισμοι καὶ αἱ διαιρέσεις καὶ αἱ ἀπο-
δείξεις οἰκεῖαι τέ εἰσι καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῆς μαθη-
ματικῆς γνώσεως ἀνελίσσονται. Θρηγχὸς οὖν εἰκότως 10
ἔστιν ἡ διαλεκτικὴ τῶν μαθημάτων, πᾶν τὸ νοερὸν
αὐτῶν τελειοῦσα καὶ τὸ ἀκριβὲς ἀνελεγκτότερον ἀπερ-
γαξούμενη καὶ τὸ ἀκίνητον μόνιμον ὥσπερ τῶν διαφυ-
λάττοντα καὶ τὸ ἄյλον καὶ καθαρὸν εἰς τὴν ἀπλότητα
τὴν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἀյλίαν ἀναφέροντα καὶ τὰς τε 15
ἀρχὰς αὐτῶν τὰς πφωτάς ἀφορίζοντα διὰ τῶν λόγων
καὶ τὰς τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν τῶν ὑπ' αὐτὰ διακρί-
σεις ἐμφαίνοντα, τὰς τε συνθέσεις τὰς ἐκ τῶν ἀρχῶν
τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς προαγούσας καὶ τὰς ἀναλύσεις τὰς
τ' ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰς ἀρχὰς ἐπανιούσας ἀναδι- 20
δάσκοντα.

Καὶ μὴν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν μαθημάτων οὐ
τὴν ἀναλογίαν, ὥσπερ Ἐρατοσθένης οἶεται, θετέον.
ἡ γὰρ ἀναλογία τῶν ποιῶν τοῖς μαθήμασιν ἔν τι καὶ
λέγεται εἶναι καὶ ἔστιν. πολλὰ δ' αὖτε ἄλλα διήκει 25
διὰ πάντων ὡς εἰπεῖν τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῇ

5 καὶ ante συναρμόζοντα add. G, delet C. || μὲν om.

G. || ἔαυτῆς M, G, ἔαυτῃ (ἴαυτον) H₁ p. 452, H₂ p. 263.

7 λόγων ex G, ἀλόγων M, 'rationum' Z, 'sermones' B. 8 ἐπ']
ἀπ' G. || αὐτοῖς C. 10 γνώσεως] ἀποδείξεως C. 12 ἀνε-
λυτότερον G, ἀνελεγτότερον M, C. 14 τὸ καθαρὸν G.

17 ἐπ' αὐτὰ G. 20 τ' om. G, add. C.

κοινῇ φύσει τῶν μαθημάτων. ἀλλ' ὡς ἥμεῖς ἀν φαι-
μεν, προσεχῆς μέν ἐστιν αὐτῶν σύνδεσμος ἡ μία καὶ
ὅλη μαθηματικὴ τὰς πασᾶν τῶν καθ' ἔκαστα ἐπιστη-
μῶν ἀρχὰς ἀπλούστερον ἐν ἑαυτῇ περιέχουσα καὶ τὴν
τε κοινωνίαν αὐτῶν καὶ τὴν διαφορὰν ἐπεσκεψμένη
καὶ ὅσα τὰ αὐτὰ ἐν πάσαις ἀναδιδάσκουσα, καὶ ὅσα
πλείοσιν ὑπάρχει καὶ ὅσα ἐλάττοσιν. καὶ ἐπὶ ταύτῃ
ἀπὸ τῶν πολλῶν ἡ ἄνοδος τοῖς κατὰ τρόπουν μανθά-
νουσιν. ἀνωτέρῳ δ' ἔτι ταύτης ἡ διαλεκτικὴ τῶν μα-
10 θημάτων ἀν εἰη σύνδεσμος, ἡ καὶ θριγκὸν αὐτῶν, ὡς
ἔφην, ἐν πολιτείᾳ προσείρηκεν. αὕτη γὰρ καὶ τὴν
ὅλην μαθηματικὴν τελειοῦ καὶ εἰς νοῦν ἀναπέμπει ταῖς
ἑαυτῆς δυνάμεσι, || καὶ ἐπιστήμην ὄντως ἀποφαίνει
καὶ μόνιμον καὶ ἀνέλεγκτον ἀπεργάζεται. τοίτην δ'
15 ἀν ἔχοι τάξιν ἐν τοῖς συνδέσμοις ὁ νοῦς αὐτὸς ὁ πά-
σας τὰς διαλεκτικὰς δυνάμεις ἐν ἑαυτῷ μονοειδῶς
περιέχων καὶ τὴν ποικιλίαν αὐτῶν διὰ τῆς ἀπλότητος
καὶ τὸν μερισμὸν διὰ τῆς ἀμεροῦς γνώσεως καὶ τὸ
πλῆθος διὰ τῆς ἐνώσεως συνάγων. αὐτὸς δὴ οὖν
20 συμπτύσσει μὲν τὰς ἀνελέξεις τῶν διαλεκτικῶν μεθό-
δων, συνδεῖ δὲ ἄνωθεν πᾶσαν τὴν διέξοδον τῶν μα-
θηματικῶν λόγων, τέλος δ' ἐστὶ τὸ ἄριστον τῆς ἀν-
γώγου πορείας καὶ τῆς γνωστικῆς ἐνεργείας. ταῦτά
μοι καὶ περὶ τούτων διωρίσθω.

25 Τὸ δ' αὐτὸν ὄνομα αὐτὸν τοῦτο τὸ τῆς μαθηματικῆς
καὶ τὸ τῶν μαθημάτων πόθεν ἀν φαίμεν ὑπὸ τῶν

7 ὑπερέχει G, ὑπάρχει C. 9 ἑναέρα G, ἀνωτέρα C.
10 ἀν om. G. 11 προσέθηκεν C. || αὐτῇ G. 14 ἀνέλεκτον
M, C. 21 διέξοδον] 'cogitationem' et in margine 'progres-
sum', B. 22 τὸ ἄριστον] 'longe optimus' (sc. finis) et in mar-
gine 'ipsum optimum' B. 26 ss. M. in margine: πόθεν ἐκλή-
θησαν μαθημάτων τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀριθμητικὰ καὶ τὰ
συγγενῆ τονοῖς.

παλαιῶν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις ἀποδεδόσθαι καὶ τίνα ἂν ἔχοι προσήκοντα λόγου; δοκεῖ δή μοι μὴ τῶν ἐπιτυχόντων εἶναι, καθάπερ δὴ τὰ πολλὰ τῶν ὄνομάτων, ἡ τοιαύτη τῆς ἐπιστήμης τῶν διανοητικῶν λόγων προσηγορία, ἀλλ' ὥσπερ δὴ καὶ λέγεται τῶν Πυθα-⁵
γορείων κατειδότων μὲν ὅτι πᾶσα ἡ καλουμένη μά-
θησις ἀνάμνησίς ἐστιν οὐκ ἔξωθεν ἐντιθεμένη ταῖς
ψυχαῖς, ὥσπερ τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν φαντάσματα
τυποῦται ἐν τῇ φαντασίᾳ, οὐδ' ἐπεισοδιώδης οὖσα,
καθάπερ ἡ δοξαστικὴ γνῶσις, ἀλλ' ἀνεγειρομένη μὲν ¹⁰
ἀπὸ τῶν φαντασμάτων, προβαλλομένη δὲ ἐνδοθεν ἀπ'
αὐτῆς τῆς διανοίας εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεφομένης, κατει-
δότων δ' αὐτὸν καὶ ὅτι τὰς ἀναμνήσεις εἰ καὶ πολλαχό-
θεν δεικνύναι δυνατόν, ἀλλὰ διαφερόντως, ὅτι καὶ
Πλάτων φησίν, ἐκ τῶν μαθημάτων. ἐὰν γάρ τις ἐπὶ ¹⁵
τὰ διαγράμματα ἄγῃ, φησὶν ἐκεῖνος, ἐνταῦθα ἄρα
σαφέστατα κατηγορεῖ, ὡς ἔστιν ἡ μάθησις ἀνάμνησις.
Οὗτον δὴ καὶ ὁ ἐν τῷ Μένωνι Σωκράτης ἐκ τοῦδε τοῦ
τρόπου τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπέδειξεν, ὅτι τὸ μανθάνειν
οὐκ ἄλλο τι ἔστιν ἡ ἀναμνησικότητα τὴν ψυχὴν τῶν ²⁰
ἑαυτῆς λόγων. αἵτιον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἀναμνησικόμε-
νόν ἔστι τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς
λόγοις οὐσίωται τῶν μαθημάτων καὶ τὰς ἐπιστήμας
αὐτῶν ἐν ἑαυτῷ προείληφεν, καὶ μὴ ἐνεργῇ καὶ'

² μὴ] καὶ G. 7 ἐντεθειμένη τῇ ψυχῇ H₂ p. 253.
 10 ἀνεγειρομένη H₂ p. 253. 11 ἀπ' αὐτῆς] ἐφ' ἑαυτῆς,
 (ἀφ' ἑαυτῆς) H₂ p. 253. 13—14 τὰς ἀναμνήσεις . . . ὅτι
 καὶ om. G, add. C. 16 φησὶν ἐκεῖνος] Phaedo p. 73 B, ex
 quo loco Kn. III p. 40 addendum esse censem inter ἄγη et ἐν-
 ταῦθα: ἦ δὲ τι τῶν τοιούτων, ἐνταῦθα σαφέστατα κα-
 τηγορεῖ, ὅτι τοῦτο οὐτως ἔχει. 18 ἐν τῷ Μένωνι] p. 81,
 E ss. || Μέμνονι G. 23 οὐσίωτὸν H₂ p. 254, quod corr.
 Kn. III p. 41.

αὐτάς. ἔχει δ' οὖν πάσας οὐσιωδῶς καὶ ιρνφίως, προ-
φαίνει δὲ ἐκάστην, ὅταν ἀφαιρεθῇ τῶν ἐμποδίων τῶν
ἐκ τῆς αἰσθήσεως. αἱ μὲν γὰρ αἰσθήσεις συνάπτουσιν
αὐτὴν τοῖς μεριστοῖς, αἱ δὲ φαντασίαι μορφωτικῶν κι-
νήσεων ἀναπιμπλάσιν, αἱ δὲ ὁρέξεις περισπῶσιν εἰς
τὸν ἐμπαθῆ βίον. || πᾶν δὲ τὸ μεριστον ἐμπόδιόν ἐστι
τῆς εἰς ἑαυτοὺς ἡμῖν ἐπιστροφῆς, καὶ πᾶν τὸ μορφω-
τικὸν ἐπιθολοὶ τὴν ἀμόρφωτον γνῶσιν, καὶ πᾶν τὸ
ἐμπαθὲς κώλυμα τῆς ἀπαθοῦς ἐνεργείας ἐστίν. ὅταν
10 οὖν ταῦτα τῆς διανοίας ἀφέλωμεν, τότε κατ' αὐτὴν
γιγνώσκειν τοὺς ἐν αὐτῇ δυνάμεσθα λόγους, καὶ ἐπι-
στήμονες εἰναι κατ' ἐνέργειαν καὶ γνῶσιν τὴν οὐσιώδην
προβάλλειν. δεσμῶται δὲ ὄντες καὶ τὸ ὅμια τῆς ψυ-
χῆς μύνοντες οὐ μή ποτε τὴν προσήκουσαν ἡμῖν τελει-
15 ὄτητα σχοίνημεν. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ μάθησις ἡ τῶν
ἀἰδίων ἐν ψυχῇ λόγων ἀνάμνησις, καὶ μαθηματικὴ
διὰ ταύτην ἡ πρὸς τὰς ἀναμνήσεις ἡμῖν τὰς ἐκείνων
συντελοῦσα γνῶσις διαφερόντως | ἐπονομάζεται. καὶ
τὸ ἔργον ἂρα τῆς ἐπιστήμης ταύτης ὅποῖον δὴ τι ἐστιν
20 ἐκ τοῦ ὄνοματος δηλοῦται κινητικὸν τῆς ἐμφύτου γνώ-
σεως καὶ ἐρεγτικὸν τῆς νοήσεως καὶ καθαρικὸν τῆς
διανοίας καὶ ἐκφαντορικὸν τῶν κατ' οὐσίαν ἡμῖν
ὑπαρχόντων εἰδῶν, λήθης τε καὶ ἀγνοίας ἀφαιρετι-
κόν, ὃν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἔσχομεν, καὶ ἀπολυτικὸν
25 τῶν ἐκ τῆς ἀλογίας δεσμῶν, κατὰ τὸν θεὸν ὄντως
τὸν τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἔφορον, ὃς προάγει μὲν εἰς

2 Ἑκαστον G, Ἑκάστην C. || τὸ ἐμπόδιον H₂ p. 254.

3 ἐκ τῆς] αὐτῆς G, ἐκ τῆς C. 5 περὶ πτῶσιν M. In margine
legitur in M: ση. ᾧγαν. 7 ἡμῶν H₂ p. 254. 15 αὐτὴ
G, αὕτη C. 18 γνώσεις G. 20 ἐμφύτου om. G, add. C.
22 ἐκφαντικὸν G, ἐκφαντορικὸν C. 24 ἔσχομεν G, ἔσχομεν C.
25 ὄντος C.

τὸ ἔμφανὲς τὰ νοερὰ δῶρα, πληροῖ δὲ πάντα τῶν θείων λόγων, κινεῖ δὲ τὰς ψυχὰς ἐπὶ νοῦν, καὶ ὥσπερ ἐκ πάρου βαθέος ἀνεγείρει, διὰ ζητήσεως δὲ ἐπιστρέψει πρὸς ἑαυτάς, καὶ διὰ μαιείας τελειοῖ, καὶ δι’ εὑρέσεως τοῦ καθαροῦ νοῦν περιάγει πρὸς τὴν μακαρίαν⁵ ξωήν. ὃ δὴ καὶ ἡμεῖς ἀναθέντες τουτὸν τὸ σύγγραμμα τὴν περὶ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης θεωρίαν περιγράψομεν.

¹ δὲ om. *M.* ³ βαθέως *G.* ⁴ αὐτὰς *G.* || μαιείας *G.*,
μαιείας *C.* || διὰ δεύσεως *G.*

PROLOGI PARS POSTERIOR.

|| Τὰ μὲν δὴ κοινὰ καὶ ἐπὶ πᾶσαν διατείνοντα τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην ἐν τοῖς προειδημένοις λόγοις τεθεάμεθα τῷ τε Πλάτωνι συμπορευόμενοι καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναλεγόμενοι τὰ πρὸς τὴν παροῦσαν πραγματείαν ἡμῖν συντείνοντα νοήματα. τούτοις δὲ ἔπειται περὶ τε αὐτῆς τῆς γεωμετρίας εἰπεῖν καὶ τῆς προκειμένης στοιχειώσεως, ἣς ἔνεκα τὸν σύμπαντα λόγον ἐνεστησάμεθα.

"Οτι μὲν οὖν ἡ γεωμετρία τῆς ὅλης ἔστι μαθημα-
10 τικῆς μέρος καὶ ὅτι δευτέραν ἔχει τάξιν μετὰ τὴν ἀριθμητικὴν ώς ἐκ ταύτης τελειουμένη καὶ ἀφοριζο-
μένη — πᾶν γάρ, ὅσον ἔστι δῆτὸν ἐν αὐτῇ καὶ γνω-
στόν, ἐκ τῶν ἀριθμητικῶν ἀφορίζεται λόγων — εἰρη-
ται τοῖς παλαιοῖς καὶ οὐ πολλοῦ δεῖται λόγου πρὸς
15 τὸ παρόν. γένοιτο δ' ἂν ἡμῖν ἡ περὶ αὐτῆς ὑφήγησις
κατὰ νοῦν, εἰ τὴν ὑποκειμένην αὐτῇ ἐπισκοπήσαιμεν
ὑλην, τίνα τάξιν ἔλαχεν ἐν τοῖς οὖσι, καὶ τὴν οὐδίαν.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔÓΧΟΥ εἰς τὸ πρῶτον
ΕÝΚΑΕΙΔΟΥΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ λ^ο. ἢ M; at in margine λ^ο. β. ΠΡΟΚΛΟΤ
ΔΙΑΔÓΧΟΤ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΕΤΚΛΕΙΔΟΤΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΤΤΕΡΟΝ. G.

1 μὲν δῆ] μέντοι G. || ἐπὶ διὰ C. 3 τιθέμεθα G. τε-
θεάμεθα C. 4 ἀνελόμενοι G. ἀναλεγόμενοι C. 17 ὑλην
in margine M. || ὑλην ἐπισκοπήσαιμεν G.

ἀπὸ γὰρ ταύτης καλῶς θεωρηθείσης καὶ ἡ τῆς γυγνω-
σκούσης αὐτὴν ἐπιστημήμης καταφανήσεται δύναμις καὶ
ἡ ὥφελεια ἡ ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸ ἀγαθόν, ὅπερ εἰς τοὺς
μανθάνοντας παραγίνεται. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπορήσειεν
ἄν τις, ἐν τίνι γένει τῶν ὄντων τὴν γεωμετρικὴν ὑλην ⁵
τιθέμενος οὐκ ἄν ἀμάρτοι τῆς περὶ αὐτὴν ἀληθείας.
εἴτε γὰρ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἔστι τὰ σχήματα, περὶ ᾧ
ὅ γεωμετρης διαλέγεται, καὶ ἀχώριστα τῆς ὑλης, πῶς
ἔτι τὴν γεωμετρίαν τῶν αἰσθητῶν ἡμᾶς ἀπολύειν φῆ-
σομεν καὶ περιάγειν εἰς τὴν ἀσώματον ὑπόστασιν καὶ ¹⁰
συνεθισμὸν εἶναι πρὸς τὴν θέαν τῶν νοητῶν καὶ προ-
εντρεπίζειν εἰς τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν; πῶς δὲ καὶ
τεθεάμεθα ἐν τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ἀμερὸς σημεῖον ἡ τὴν
ἀπλατῆ γραμμὴν ἡ || τὴν ἀβαθῆ ἐπιφάνειαν ἡ τὴν ἰσό-
τητα τῶν ἐκ τοῖς κέντρον γραμμῶν ἡ ὄλως τὰ πολύ- ¹⁵
γωνα καὶ πολύεδρα σχήματα πάντα, περὶ ᾧ ἡ γεω-
μετρία διδάσκει; πῶς δὲ καὶ οἱ λόγοι τῆς ἐπιστήμης
ταύτης ἀνέλεγκτοι μένοντι τῶν αἰσθητῶν σχημάτων
καὶ εἰδῶν τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιδεχομένων καὶ κι-
νουμένων πάντη καὶ μεταβαλλομένων ἀπάσης τε ἀօρι- ²⁰
στίας ὑλικῆς ἀναπεπλησμένων καὶ τῆς μὲν ἰσότητος
μετὰ τῆς ἐναντίας ἀνισότητος ὑφεστηκυίας, τῶν δὲ
ἀμερίστων κατὰ μερισμὸν καὶ διάστασιν προεληλυθό-
των; εἴτε ἔξω τῆς ὑλης ἔστι τὰ ὑποκείμενα τῇ γεω-
μετρίᾳ καὶ λόγοι καθαροὶ καὶ χωριστοὶ τῶν αἰσθητῶν, ²⁵
ἀμερίστοι πάντες ἔσονται καὶ ἀσώματοι καὶ ἀμεγέθεις.
ἐκτασις γὰρ καὶ ὅγκος καὶ ὄλως διάστασις τοῖς λόγοις
διὰ τὴν ὑλικὴν ὑποδοχὴν παραγίνεται, τὰ μὲν ἀμέ-

3 ἐπ' C. 11 εἰς θέαν G, πρὸς τὴν θέαν C. 18 ἀνέ-
λεκτοι M, C. 20 πάντων G, πάντη M, C. 21 ἰσότης M.
23 διάστασιν G, διάσπασιν M, C. 26 πάντως G.

ριστα μεριστῶς, τὰ δὲ ἀδιάστατα διαστατῶς, τὰ δὲ ἀκίνητα κινούμενως δεχομένην. πῶς οὖν ἔτι τὴν εὐθεῖαν τέμνομεν καὶ τὸ τρίγωνον καὶ τὸν κύκλον; πῶς δὲ γωνιῶν διαφορὰς λέγομεν καὶ αὔξησεις αὐτῶν 5 καὶ μειώσεις σχημάτων, οἷον τριγωνικῶν ἢ τετραγωνικῶν; πῶς δὲ τὰς ἀφάσ τῶν κύκλων ἢ τῶν εὐθειῶν; πάντα γὰρ ταῦτα μεριστὴν εἶναι τὴν γεωμετρικὴν ὑλὴν ἐπιδεικνύουσι καὶ οὐκ ἐν ἀμερέσι λόγοις ὑφεστηκυῖαν.

10 Τὰ μὲν οὖν ἄποδα τοιαῦτα πρὸς τὸ καὶ τὸν Πλάτωνα διανοητὰ μὲν προσαγορεύειν τὰ τῆς γεωμετρίας εἰδή, χωρίζειν δὲ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τὰ τοιαῦτα καὶ εἰς νοῦν ἐγείρειν ἀπὸ αἰσθήσεως συγχωρεῖν, καίτοι γε, ὅπερ ἔφην, τῶν ἐν διανοίᾳ λόγων ἀμερῶν ὅντων 15 καὶ ἀδιαστάτων κατὰ τὴν ἴδιότητα τὴν ψυχικὴν ὑφεστηκότων. εἰ δὲ δεῖ καὶ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς καὶ τῇ τοῦ Πλάτωνος ὑφηγήσει συμφώνους ἀποδιδόναι λόγους, οὗτοι διελόντες εἴπωμεν, πᾶν τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐν τῷ τῶν πολλῶν περιληπτικὸν ἢ ἐν 20 τοῖς καθ' ἕκαστα φαντάζεσθαι (πέφυκεν ἢ φαίνεται?) καὶ τὴν ὑπαρξίν ἐν τούτοις ἔχειν ἀχώριστον ἀπ' αὐτῶν ὑπάρχον καὶ κατατεταγμένον ἐν αὐτοῖς καὶ μετὰ τούτων ἢ συγκινούμενον ἢ μονίμως ἐστῶς καὶ ἀκινήτως, ἢ πρὸ τῶν πολλῶν ὑφεστάναι καὶ γεννητικὸν εἶναι

1—2 διαστατῶς . . . ἀκίνητα om. G. 10—12 τὸν Πλάτωνα . . . τὰ τοιαῦτα καὶ om. G, add. C. 12 χωρίζειν] ‘progrede . . . ad’ et in praefatione ‘separari . . . per’ B, ‘advance . . . to’ T. 13 ἔγειρειν] ‘exurgere’ et in praefatione ‘excitari’ B, ‘rise’ T. 15 καὶ om. G, add. C. || διαστατῶν C. 18 εἴπομεν M. 19 τὸ ἐν τῷ] τὸ ἐν καὶ H₂ p. 260. 20 πέφυκεν ἢ φαίνεται omissum est in H₂. 21 ἔχον M, G, ἔχειν (ἔκεινα χωρὶς τῶν) H₁ p. 452, H₂ p. 260. 22 ἐστως M, ἐστῶς G, ἐστὸς (ἐστῶς, ἐστως) H₂.

τοῦ πλήθους ἐμφάσεις ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς πολλοῖς παρέχον καὶ ἀμερίστως μὲν αὐτὸ προτεταγμένον τῶν μετεχόντων, ποικίλας δὲ μεθέξεις εἰς τὰ δεύτερα χορηγοῦν, ἥτις ἔπινοιαν ἀπὸ τῶν πολλῶν μορφοῦσθαι καὶ τὴν ὑπαρξίην ἐπιγενηματικὴν ἔχειν καὶ ὑστερογενῆς ἐπισυνίστασθαι τοῖς πολλοῖς. κατὰ γὰρ ταύτας οἷμαι τὰς τριπλαῖς ὑποστάσεις εὑρήσομεν τὰ μὲν πρὸ τῶν πολλῶν, τὰ δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς, τὰ δὲ κατὰ τὴν πρὸς αὐτὰ σχέσιν καὶ κατηγορίαν ὑψιστάμενα. || τριτῶν δὲ ὄντων ὡς συνελόντι φάναι τῶν καθολικῶν εἰδῶν τοῦ μετεχομένου καὶ ἐν τοῖς πολλοῖς ὄντος καὶ τὰ μερικὰ συμπληροῦντος νοήσωμεν διαφορὰς κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὅλην. καὶ τὰ μετέχοντα αὐτὰ διττὰ θέμενοι, τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ δὲ ἐν φαντασίᾳ τὴν ὑπόστασιν ἔχοντα — καὶ γὰρ ἡ ὅλη διττή, καὶ ἡ μὲν τῶν αἰσθητῶν σει συζηγούντων ἡ δὲ τῶν φανταστῶν, ὡς ποὺ καὶ Ἀριστοτέλης φησι διττὸν εἶναι τὸ καθόλον — τὸ κατατεταγμένον συγχωρήσομεν, τὸ μὲν αἰσθητὸν ὡς μετεχόμενον ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, τὸ δὲ φανταστὸν ὡς ἐν τοῖς τῆς φαντασίας πλήθεσιν ὑφεστηκός. καὶ γὰρ τὸ φαντασία διά τε τὴν μορφωτικὴν κίνησιν καὶ τὸ μετὰ σώματος καὶ ἐν σώματι τὴν ὑπόστασιν ἔχειν με-

2 προτεταμένον G, προτεταγμένον C. 5 γενηματικὴν G, γενηματικὴν C. 6 κατὰ] καὶ H₁ p. 452, H₂ p. 260.

πολλῶν

7 ἄλλων prima manu M. 8—11 τὰ δὲ κατὰ τὴν . . . ἐν τοῖς πολλοῖς om. G; add. C. || τὰ δὲ κατὰ] (καὶ H₁ H₂). || πρὸς αὐτὰ (πρὸς αὐτὰ) H₁ H₂. 9 καὶ ante κατηγορίαν omissum est in H₁ H₂. 10 ἐν (ἐν) ante συνελόντι est additum in H₁ H₂, ‘unico verbo’ B, ‘ut breviter dicam’ Z. 11 καὶ ante ἐν τοῖς πολλοῖς omissum est in H₁ H₂. || ὄντως M. || μεριστὰ G, μερικὰ C, (μερικὰ H₂). 12 ἐκπληροῦντος (H₁) H₂. 13 αὐτοῦ M, G, αὐτὰ (αὐτοῦ) H₂. 16 φανταστικῶν H₂. 20 τῆς om. G.

φιστῶν ἀεὶ καὶ διηρημένων ἔστιν καὶ ἐσχηματισμένων
 τύπων οἰστική, καὶ πᾶν ὁ γυγνώσκει τοιαύτην ἔλαχεν
 ὑπαρξίαν. ὅθεν δὴ καὶ νοῦν παθητικὸν τις αὐτὴν
 προσειπεῖν οὐκ ἄκνησεν. καίτοι γε εἰ νοῦς, πῶς οὐκ
 5 ἀπαθῆς καὶ ἄϋλος; εἰ δὲ μετὰ πάθους ἐνεργεῖ, πῶς
 ἔτι νοῦς ἀν κληθείη δικαίως; ἀπάθεια μὲν γὰρ τῷ νῷ
 προσήκει καὶ τῇ νοερᾷ φύσει, τὸ δὲ παθητικὸν πόρρω
 τῆς οὐσίας ἔκεινης. ἀλλ' οἷμαι τὸ μέσον αὐτῆς ἐμφῆ-
 ναι βουλόμενος τῶν τε πρωτίστων γνώσεων καὶ τῶν
 10 ἐσχάτων ἀμα καὶ νοῦν αὐτὴν προσεῖπεν ὡς ἐικυῖαν
 ταῖς πρωτίσταις καὶ παθητικὸν κατὰ τὴν πρὸς τὰ
 ἐσχάτα συγγένειαν. αἱ μὲν γὰρ ἀσχημάτιστοι καὶ
 ἀμόρφωτοι γνώσεις εἰσιν ἐν ἑαυταῖς ἔχουσαι τὰ νοητὰ
 καὶ περὶ ἑαυτὰς ἐνεργοῦσαι καὶ συνηνωμέναι τοῖς
 15 γνωστοῖς, παντὸς τύπου καὶ πάθους ἀλλαχόθεν ἐφή-
 κοντος καθαρεύονταί. αἱ δὲ ἐσχάται διὰ τῶν ὀργά-
 νῶν ἐνεργοῦσι καὶ παθήματα μᾶλλον εἰσιν, ἔξωθεν
 εἰσδεχόμεναι τὰς γνώσεις καὶ συγκινούμεναι τοῖς ὑπο-
 νειμένοις. τοιαῦτα γὰρ αἱ αἰσθήσεις, ἐκ βιαίων παθη-
 20 μάτων γνούμεναι, φησὶν ὁ Πλάτων. ἡ δὲ αὖ φαν-
 τασία τὸ μέσον κέντρον κατέχουσα τῶν γνώσεων
 ἀνεγείρεται μὲν ἀφ' ἑαυτῆς καὶ προβάλλει τὸ γνωστόν,
 ἀτε δὲ οὐκ εἴκω σώματος οὔσα ἐκ τοῦ ἀμεροῦς τῆς
 ζωῆς εἰς μερισμὸν καὶ διάστασιν καὶ σχῆμα προάγει
 25 τὰ γνωστὰ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο πᾶν, ὅπερ ἀν νοῆ,
 τύπος ἔστι καὶ μορφὴ νοήματος, καὶ τόν τε κύκλον
 διαστατῶς νοεῖ τῆς μὲν ἔκτὸς ὑλῆς καθαρεύοντα

2 οἰστικόν G. 4 εἰ om. G, add. C.
 τῶν prima manu M, δι' ὧν ὀργάνων C.
 om. G. 22 παραβάλλει G, προβάλλει C.
 26 τῶν τε κύκλων C.

διὰ τῶν
 16 δι' ὧν ὀργά-
 νῶν παθημάτων
 19 παθημάτων
 25 ἀνοῆ M.

υοητὴν δὲ ὕλην ἔχοντα τὴν ἐν αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦτο οὐχ εἰς ἐν αὐτῇ κύκλος, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. ἀμα γὰρ διάστασις ἀναφράίνεται καὶ τὸ μετέζον καὶ τὸ ἔλασσον καὶ τὸ πλῆθος τῶν τε κύκλων καὶ τῶν τριγώνων. εἰ οὖν || ἐν τοῖς αἰσθητοῖς κύκλοις ἐστὶ τὸ 5 καθόλου κατατεταγμένον, ὃ καὶ ἔκαστον αὐτῶν κύκλου ἀπετέλεσεν καὶ πάντας ὁμοίους ἀλλήλοις καθ' ἓνα λόγον ὑποστάντας, διαφέροντας δὲ ἡ μεριθεσιν ἢ τοῖς ὑποκειμένοις, καν̄ τοῖς φανταστοῖς κύκλοις ἐστὶ τι κοινὸν καὶ μετεχόμενον καὶ κατὰ τοῦτο πάντες τὴν 10 αὐτὴν ἔχουσι μορφήν. ἡ δὲ διαφορὰ αὐτοῖς καθ' ἐν ἐνταῦθα μόνον τὸ ἐν τῇ φαντασίᾳ μέρεθος. ὅταν γὰρ πολλοὺς ὁμοκέντρους φαντασθῆσ, ἐν ἐνὶ μὲν πάντες ὑποκειμένῳ καὶ ἀντιφανταστῷ καὶ ἐν ζῷῃ τὴν ὑπαρξίν ἔχουσιν ἀχωρίστῳ σώματος ἀπλοῦ καὶ τῷ διαστήματι πλεονά- 15 σαντος τῆς ἀμεροῦς οὐδίας, διαφέρουσι δὲ τῷ τε μεγέθει καὶ τῇ μικρότητι καὶ τῷ περιέχεσθαι καὶ περιέχειν. διττὸν οὖν σοι νοείσθω τὸ καθόλου τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς, τὸ μὲν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, τὸ δὲ ἐν τοῖς φανταστοῖς. καὶ ὁ κυκλικὸς λόγος διττὸς καὶ ὁ τριγωνι- 20 κὸς καὶ αὐτὸς ὁ τοῖς σχήματος, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς υοητῆς ὕλης, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς αἰσθητῆς. πρὸ δὲ τούτων ἦν ὃ τε ἐν διανοίᾳ λόγος καὶ ὁ ἐν τῇ φύσει, ὁ μὲν τῶν φανταστῶν κύκλων ὑποστάτης καὶ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐνὸς εἰδούς, ὁ δὲ τῶν αἰσθητῶν. ἔστωσαν γὰρ οἱ ἐν 25 οὐρανῷ κύκλοι καὶ ὅλως οἱ τῆς φύσεως ἔκγονοι. καὶ ὥσπερ ἀμερῆς ὁ ἐν διανοίᾳ λόγος, οὗτως καὶ ὁ φυσι-

3 ἀναφένεται M. 4 τε om. G. 8 ὑποστάντος C.

9 λόγοις G, κύκλοις C. 12 δὲ G, ὅταν C. 13 ἐν om. M, G; ἵν απο' B. 15 πλεονάζοντος G. 16 τε om. G, add. C.

17 τῷ] τὸ M, G. 18 σοι om. G, συννοείσθω C.

κός. ἔστι γὰρ καὶ τὰ διαστατὰ ἀδιαστάτως καὶ τὰ μεριστὰ ἀμερίστως καὶ τὰ μεγέθη ἀμεγέθως ἐν | ταῖς ἀσωμάτοις αἰτίαις, ὥσπερ αὖ ἀνάπαλιν τὰ ἀμέριστα μεριστῶς καὶ τὰ ἀμεγέθη μεγεθυσμένως ἐν ταῖς σω-
5 ματιναῖς. καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν ἐν διανοίᾳ κύκλος εἰς καὶ ἀπλοῦς ἔστι καὶ ἀδιάστατος καὶ αὐτὸ τὸ μέγεθος ἀμέγεθες ἐκεῖ — λόγοι γὰρ ἄνευ ὑλῆς τὰ τοιαῦτα καὶ τὸ σχῆμα ἀσχημάτιστον — ὁ δ' ἐν φαντασίᾳ με-
ριστὸς ἐσκηματισμένος διάστατος, οὐχ εἰς μόνον, ἀλλὰ
10 εἰς καὶ πολὺς, καὶ οὐκ εἶδος μόνον, ἀλλὰ κατατεταγμέ-
νον εἶδος, ὁ δ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ τῆς ἀκριβείας ὑφεσιν ἔχων καὶ ἀνάπλεως τῆς εὐθείας καὶ τῆς καθα-
ρότητος τῶν ἄνθλων ἀπολειπόμενος.

Τὴν τούννυν γεωμετρίαν ὅταν περὶ κύκλου τι λέγῃ
15 καὶ διαμέτρου καὶ τῶν περὶ τὸν κύκλον παθημάτων,
οἷον ἀφῶν διαιρέσεων τῶν τοιούτων, μήτε περὶ τῶν
αἰσθητῶν λέγωμεν ἀναδιδάσκειν — χωρίζειν γὰρ ἀπὸ
τούτων ἐπιχειρεῖ — μήτε τοῦ ἐν διανοίᾳ εἶδοντς. εἰς
γὰρ ὁ κύκλος, ἡ δὲ περὶ πολλῶν ποιεῖται τοὺς λόγους
20 καθ' ἓνα ἔκαστον προβάλλουσα καὶ περὶ ἀπάντων τὰ
αὐτὰ θεωροῦσα. καὶ ἀδιαίρετος μὲν ἐκεῖνος, διαιρε-
τὸς δὲ || ὁ ἐν γεωμετρίᾳ κύκλος. ἀλλὰ τὸ καθόλου μὲν
αὐτῷ συγχωρῶμεν ἐπισκοπεῖν, τοῦτο δ' ἄρα ἐκεῖνο
τὸ κατατεταγμένον ἐν τοῖς φανταστοῖς κύκλοις, καὶ
25 ἄλλον μὲν δρᾶν καὶ κατ' ἄλλον θεωρεῖν τὸν ἐν δια-
νοίᾳ κύκλον, περὶ ἄλλον δὲ ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις.
ἔχουσα γὰρ ἡ διάνοια τοὺς λόγους, ἀσθενοῦσα δὲ

4 μεγεθυσμένως G. 5 ἐν απε διανοίᾳ om. G, add. C.
10 πολλοὶ G. 13 κύκλων G, ἄνθλων C. 14 ὅτε G, ὅταν C.
15 αμέτρον omissa syllaba δι M. || περὶ τὸν κύκλον] περὶ κύκλον G. 17 λέγομεν G. 18 ἐπιχωρεῖ G, ἐπιχειρεῖ C.
25 ἀλλω M.

συνεπτυγμένως ἰδεῖν ἀναπλοῖ τε αὐτοὺς καὶ ὑπεκτίθεται καὶ εἰς τὴν φαντασίαν ἐν προθύροις κειμένην προάγει καὶ ἐν ἐκείνῃ ἡ καὶ μετ' ἐκείνης ἀνελίττει τὴν γνῶσιν αὐτῶν, ἀγαπήσασα μὲν τὸν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν χωρισμόν, τὴν δὲ φανταστὴν ὥλην εὐτρεπῆ πρὸς 5 ὑποδοχὴν εὑροῦσα τῶν ἑαυτῆς εἰδῶν. ὅθεν καὶ ἡ νόησις αὐτῆς μετὰ φαντασίας αἱ τε συνθέσεις τῶν σκημάτων καὶ αἱ διαιρέσεις φαντασταὶ καὶ ἡ γνῶσις ὁδὸς μὲν εἰς τὴν διαινοητικήν ἔστιν οὓσιαν, οὕποτε δὲ εἰς ἐκείνην ἀναδεδράμηκε, τῆς διανοίας εἰς τὰ ἔξω 10 βλεπούσης καὶ ταῦτα κατὰ τὰ ἔνδοθεν θεωρούσης καὶ προβολαῖς μὲν χρωμένης λόγων ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὸ ἔξω κινούμενης. εἰ δέ ποτε συμπτύξεσσα τὰς διαστάσεις καὶ τὸν τύπουν καὶ τὸ πλήθος ἀτυπώτως καὶ ἐνοειδῶς θεασαμένη πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψαι δυνη- 15 θείη, τότ' ἀν διαφερόντως τὸν λόγους τὸν γεωμετρικὸν ἴδοι τὸν ἀμερίστους, τὸν ἀδιαστάτους, τὸν οὔσιώδεις, ὃν ἔστι πλήρωμα. καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς αὕτη τέλος ἀν εἴη τὸ ἄριστον τῆς περὶ γεωμετρίαν σπουδῆς καὶ ὄντως τῆς Ἐφαγίης δόσεως ἔργον, ἀπό 20 τίνος Καλυψοῦς ἀναγούσης αὐτὴν εἰς τελειοτέραν καὶ νοερωτέραν γνῶσιν καὶ ἀπολυνούσης τῶν ἐν φαντασίᾳ μορφωτικῶν ἐπιβολῶν. καὶ ταύτην δεῖ τὴν μελέτην μελετᾶν τὸν ὡς ἀληθῶς γεωμετρικόν, καὶ πρὸς τὴν ἐγερσιν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς φαντασίας μετάστασιν εἰς 25 μόνην τὴν διάνοιαν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ποιεῖσθαι τέλος, ἀρπάζοντα ἑαυτόν ἀπὸ τῶν διαστάσεων καὶ τοῦ

1 ἀναπλῶται αὐτοὺς καὶ ὑποτίθεται G, ἀναπλοῖ τε αὐτοὺς καὶ ὑπεκτίθεται C. 9 ἀδιαινοητικὴν G, διαινοητικὴν C.

12 χρωμενη C. 19 αὕτη om. G. 20 ὑπό C. 21 τελειοτητα G, τελειοτέραν C. 22 νεωτέραν G. 24 τὴν post πρὸς om. G, add. C.

παθητικοῦ νοῦ πρὸς τὴν διανοητικὴν ἐνέργειαν, καθ' ἡν πάντα ἀδιαστάτως ὄφεται καὶ ἐν ἀμερεῖ τὸν κύκλον, τὴν διάμετρον, τὰ ἐν τῷ κύκλῳ πολύγωνα, καὶ πάντα ἐν πᾶσιν καὶ ἔκαστον χωρίς. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐν 5 φαντασίᾳ δείκνυμεν ἐν τε τοῖς πολυγώνοις τοὺς κύκλους ἐγγραφομένους καὶ ἐν τοῖς κύκλοις τὰ πολύγωνα, μιμούμενοι τὴν τῶν ἀμερῶν λόγων δι' ἀλλήλων δεῖξιν. διὰ ταῦτα γὰρ ἡδα καὶ συστάσεις σχημάτων καὶ γενέσεις καὶ διαιρέσεις ἀναγράφομεν καὶ θέσεις 10 καὶ παραβολάς. διότι τῇ φαντασίᾳ προσχρώμεθα καὶ ταῖς ἐκ ταύτης διαστάσεσιν, ἐπεὶ τὸ γε εἶδος αὐτὸ ἀκίνητον ἔστι καὶ ἀγένητον καὶ ἀδιαιρέτον καὶ παντὸς ὑποκειμένου καθαρεῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὅσα κρυφίως ἔστιν ἐν ἐκείνῳ, διαστατῶς καὶ μεριστῶς εἰς φαντασίαν προάγεται καὶ τὸ μὲν προβάλλον ἡ διάνοια, τὸ δὲ ἀφ' οὗ || προβάλλεται τὸ διανοητὸν εἶδος, τὸ δὲ ἐν ὃ τὸ προβαλλόμενον παθητικὸς οὗτος καλούμενος νοῦς, ἔξελίττων ἑαυτὸν περὶ τὴν ἀμέρειαν τοῦ ἀληθοῖς νοῦ καὶ διεστὰς ἑαυτοῦ τὸ ἀδιάστατον τῆς 20 ἀκραιφνοῦς νοήσεως καὶ μορφῶν ἑαυτὸν κατὰ πάντα τὰ ἀμόρφωτα εἶδη καὶ πάντα γυγνόμενος, ἡ ἔστιν ἡ διάνοια καὶ ὁ ἀμερῆς ἐν ἡμῖν λόγος.

Περὶ μὲν οὖν τῆς γεωμετρικῆς ὕλης τοσαῦτα ἔχομεν λέγειν οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅσα καὶ ὁ φιλόσοφος Πορφύριος ἐν τοῖς συμμίκτοις γέγραφεν καὶ οἱ πλεῖστοι

8 δεῖξιν ex G; δίμξιν, sed μ (= ν) rasura maximam partem deleta, M. 10 προσχρώμεθα om. G, add. C. 11 Post ταῦτης ταυταῖς add. M, C. 13 παθητικένον C. 14 διαστατῶς καὶ ἀμερίστως M, G, διαστατῶς ἀμερίστως B₃, 'absque intervallo ac sine partitione' Z, 'cum intervallis, partibiliisque' B. 16 τὸ δὲ ἐν ὃ τὸ] δὲ et alterum τὸ add. G, delet C, om. M. 19 ἑαυτοῦ G, ἑαυτὸν M, C; a sese B; magis placet ἑαυτῷ vel ἐν ἑαυτῷ.

τῶν Πλατωνικῶν διατάττονται, συμφωνότερα δὲ εἶναι ταῦτα ταῖς γεωμετρικαῖς ἐφόδοις υομίζοντες καὶ τῷ Πλάτωνι διανοητὰ καλοῦντι τὰ ὑποκείμενα τῇ γεωμετρίᾳ. συνάρδει γὰρ οὖν ταῦτα ἀλλήλους, διότι τῶν γεωμετρικῶν εἰδῶν αἱ μὲν αἰτίαι, καθ' ἄς καὶ ἡ διάνοια προβάλλει τὰς ἀποδείξεις, ἐν αὐτῇ προυφεστήκασιν, αὐτὰ δὲ ἔκαστα τὰ διαιρούμενα καὶ συντιθέμενα σχῆματα περὶ τὴν φαντασίαν προβέβληται. περὶ δὲ τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς τῆς τούτων θεωρετικῆς μετὰ ταῦτα λέγωμεν. γνωστικὴ μὲν οὖν ἔστι μεγεθῶν ¹⁰ καὶ σχημάτων καὶ τῶν ἐν τούτοις περάτων, ἕτι δὲ τῶν λόγων τῶν ἐν αὐτοῖς ἡ γεωμετρία καὶ τῶν παθῶν τῶν περὶ αὐτὰ καὶ τῶν παν | τοίων θέσεων καὶ κινήσεων, προϊοῦσα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀμεροῦς σημείου, καταβαίνοντα δὲ μέχρι τῶν στρεψῶν καὶ τὰς πολυειδεῖς ¹⁵ αὐτῶν διαφορότητας ἀνευρίσκουσα, καὶ αὖ πάλιν ἀπὸ τῶν συνθετωτέρων ἐπὶ τὰ ἀπλούστερα καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς τούτων ἀνατρέχουσα. καὶ γὰρ συνθέσειν χρῆται καὶ ἀναλύσειν, ἀεὶ μὲν ἐξ ὑποθέσεων ὁρμῶσα καὶ τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτῆς ἐπιστήμης λαμβάνοντα, ²⁰ χρωμένη δὲ ταῖς διαλεκτικαῖς ἀπάσαις μεθόδοις, περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς διαιρέσει τῶν εἰδῶν ἀπὸ τῶν γενῶν καὶ τοῖς ὄφιστικοῖς λόγοις, περὶ δὲ τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς ἀποδείξει καὶ ἀναλύσειν, ἵνα καὶ ἀπὸ τῶν ἀπλουστέρων τὰ ποικιλώτερα δεικνύῃ προϊόντα καὶ ἐπ' ²⁵ αὐτὰ πάλιν ἀναστρέφοντα καὶ χωρὶς μὲν περὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ποιουμένη τοὺς λόγους, χωρὶς δὲ περὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἀφ' ὧν ὥρμηται πρὸς τὰς ἀπο-

6 ἀποδείξης M. 8 βέβληται G, προβέβληται C.
10 λέγομεν M. 12 τῶν ante παθῶν om. G.

δεῖξεις, καὶ τῶν αἰτημάτων, χωρὶς δὲ περὶ τῶν καθ' αὐτὰ συμβεβηκότων, ἀ καὶ δείκνυσιν ὑπάρχοντα τοῖς ὑποκειμένοις. ἐκάστη γὰρ τῶν ἐπιστημᾶν ἄλλο μὲν ἔχει τὸ γένος, περὶ δὲ πραγματεύεται καὶ οὗ τὰ πάθη σκοπεῖν προτίθεται, ἄλλας δὲ τὰς ἀρχάς, αἷς κρῆται πρὸς τὰς ἀποδείξεις, ἄλλα δὲ τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα. καὶ τὰ μὲν ἀξιώματα || κοινὰ πάσαις, εἰ καὶ ἐκάστη κρῆται πρὸς τὴν ὑποκειμένην ὅλην οἰκείως αὐτοῖς, τὸ δὲ γένος καὶ τὸ καθ' αὐτὸ συμβεβηκὸς διαφέρον.

10 Tὰ μὲν οὖν ὑποκείμενα γεωμετρίας ἔστι τρίγωνα καὶ τετράγωνα καὶ κύκλοι καὶ ὅλως σχήματα καὶ μεγέθη καὶ τὰ τούτων πέρατα, τὰ δὲ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τούτοις αἱ διαιρέσεις, οἱ λόγοι, αἱ ἀφαί, αἱ ἴστοτητες, αἱ παραβολαί, αἱ ὑπερβολαί, αἱ ἐλλείψεις, πάντα τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ αἰτήματα καὶ τὰ ἀξιώματα, δι' ὧν ἀποδείκνυσιν ἔκαστα, τὸ ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν ἔγειν, τὸ ἐὰν ἀπὸ ἵσων ἵσα ἀφαιρεθῆ, ἵσα εἶναι τὰ ιαταλειπόμενα καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. διὸ καὶ οὕτε πᾶν πρόβλημα οὕτε πᾶν ἐρώτημα γεωμετρικόν ἔστιν, ἄλλα ὅσα ἐκ τῶν γεωμετρίας ἔστιν ἀρχῶν, καὶ ὁ ἐκ τούτων ἐλεγχόμενος ἐλέγχοιτο ἀν ὡς γεωμέτρης. ὅσα δὲ μὴ ἐκ τούτων, οὐ γεωμετρικά ἄλλ' ἀγεωμέτρητα. διττὰ δὲ καὶ ταῦτα ἔστιν· ἡ γὰρ παντελῶς ἐξ ἐτέρων ἔστιν ἀρχῶν, ὥσπερ τὸ μονυσικὸν ἐφώτημά φαμεν ἀγεωμέτρητον, ὅτι ἐξ ἄλλων παντελῶς ὑποθέσεων ὅρμηται καὶ οὐκ ἐκ τῶν γεωμετρίας ἀρχῶν, ἡ τὸ ταῦς γεωμετρικαῖς ἀρχαῖς κρώμε-

1 τῶν αἰτημάτων om. G, τὰ αἰτήματα add. C. 14 αἱ ὑπερβολαί, αἱ ἐλλείψεις, πάντα τὰ τοιαῦτα in M in trium deinceps linearum extremis partibus sunt scripta, quarum linearum reliquae partes sunt vacuae relietae. Posteram manum vix agnoveris, nec in B₂ est, quod suspicionem moveat. 17 ἀνάγειν C.

νον, ἀλλὰ διαστρόφως, οἶον εἰ τις λέγοι τὰς παραλλήλους συμπίπτειν. καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ ἡ γεωμετρία κριτῆρια παραδίδωσιν ἡμῖν, ἀφ' ὃν δυνηθόμεθα διαγνωσκειν τά τε ἐπόμενα ταῖς ἀρχαῖς αὐτῆς καὶ ὅσα τὴν ἑκείνων ἀλήθειαν ἔκβαίνει. οἱ γὰρ τρόποι, καθ' 5 οὓς τὰ ψευδάρια διελέγχειν δυνατόν, ὅπῃ διημάρτηται, ταύτην ἔχουσι τὴν ἐπαγγελίαν. ἀλλὰ γὰρ ἔπειται ταῖς γεωμετρικαῖς ἀρχαῖς καὶ ἄλλα ταῖς ἀριθμητικαῖς. τι γὰρ δεῖ λέγειν περὶ τῶν . . . πάμπολυ λείπονται τούτων; ἀκριβεστέρᾳ γάρ ἔστιν ἐπιστήμη ἄλλη ἄλλης, ὡς 10 φησιν Ἀριστοτέλης, ἡ τε ποικιλωτέραις ἀρχαῖς χρωμένη τῆς ἐξ ἀπλουστέρων ὑποθέσεων ὁρημένης καὶ ἡ τὸ διότι λέγοντα τῆς τὸ δὲ γυνωσκούσης καὶ ἡ περὶ νοητῶν πραγματευομένη τῆς τῶν αἰσθητῶν ἐφαπτομένης. καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἀποδόσεις τῆς ἀκρι- 15 βείας ἀριθμητικὴ μὲν ἀκριβεστέρᾳ γεωμετρίας — αἱ γὰρ ἑκείνης ἀρχαὶ τῇ ἀπλότητι διαφέρουσιν. ἡ μὲν γὰρ μονάς ἀθετός ἔστιν, ἡ δὲ στιγμὴ θέσιν ἔχουσα, καὶ ἀρχαὶ γεωμετρίας μὲν ἡ στιγμὴ προσλαβοῦσα τὴν θέσιν, ἀριθμητικῆς δὲ ἡ μονάς — γεωμετρία δὲ σφαι- 20 ρικῆς καὶ ἀριθμητικὴ μονικῆς — αὗται γὰρ τὰς αἰτίας ἀποδιδόσι καθόλου τῶν ὑπὸ ἑκείνας θεωρημάτων — γεωμετρία δὲ μηχανικῆς ἡ ὀπτικῆς, ὅτι περὶ

6 ὁ μὴ G, ὅπὴ C. 9 τῶν ὑπάμπολυ M; super v postera manus scripsit oī, quod eadem manus etiam in margine adscripsit; τῶν ἄλλων εἰ πάμπολυ G; τῶν ἂ πάμπολυ B₃; 'si ex his multa sunt defectiva' Z; 'de aliis, . . . si quidem ab iis plurimum distant' B. Ego coniecerim ab initio scriptum fuisse τῶν ὑπὸ ταύτας ἐπιστημῶν, αἱ vel alia similia. 11 An. post. 1, 24.

12 ἐξ B₃ G, om. M. Dicendum fuisse ἡ τε ἐξ ἀπλουστέρων ὑποθέσεων ὁρημένη τῆς ποικιλωτέραις ἀρχαῖς χρωμένης videt Barocius. Dubium tamen est utrum lapsus calami autori an scribae sit tribuendus. || ὁρμονιμένης C. 15 ἀποδείξεις G. 19 μὲν γεωμετρίας G. 23 ἡ ὀπτικῆς om. G, καὶ ὀπτικῆς add. C.

αισθητῶν αὗται ποιοῦνται τοὺς λόγους. αἱ μὲν οὖν ἀριθμητικῆς ἀρχαὶ καὶ γεωμετρίας τῶν ἄλλων || διαφέρουσιν, αἱ δὲ αὐτῶν τούτων ὑποθέσεις διεστήκασι μὲν ἀπ' ἄλλήλων, καθ' ἣν εἴπομεν διάστασιν, ἔχουσιν δ' αὖταις κοινωνίαν πρὸς ἄλλήλας, διὸ καὶ τῶν θεωρημάτων τῶν δεικνυμένων τὰ μέν ἔστιν αὐταῖς κοινὰ τὰ δὲ ἕδια ἐκατέρας. τὸ μὲν γὰρ πάντα λόγον εἶναι φητὸν ἀριθμητικὴ προσήκει μόνη, γεωμετρίᾳ δὲ οὐδαμῶς· εἰσὶ γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ ἀριθμοὶ λόγοι. καὶ τὸ ὥρισθαι κατὰ τὸ ἔλασσον τοὺς τῶν τετραγώνων γνώμονας ἀριθμητικῆς ἕδιον· ἐν γεωμετρίᾳ γὰρ τὸ ἔλαχιστον ὅλως οὐκ ἔστιν. γεωμετρίας δέ ἔστιν ἔξαιρετα τὰ περὶ τὰς δέσεις — οἱ γὰρ ἀριθμοὶ θέσιν οὐκ ἔχουσιν — τὰ περὶ τὰς ἀφάσ — ἐν γὰρ συνεχέσι τὸ ἀπτεσθαι — τὸ περὶ τὰς ἀλόγους — ὅπου γὰρ ἐπ' ἀπειρον ἡ διαιρεσίς, ἐκεῖ καὶ τὸ ἄλογον. κοινὰ δέ ἔστιν ἀμφοτέρων τὰ κατὰ τὰς τομάς, οἵας Εὐκλείδης ἐν τῷ δευτέρῳ παραδίδωσι, πλὴν τῆς τὴν εὐθεῖαν εἰς ἄκρον καὶ μέσον λόγου τεμνούσης. τῶν δ' αὖταις τούτων θεωρημάτων τὸ μὲν ἀπὸ γεωμετρίας εἰς ἀριθμητικὴν μετάγεται, τὰ δὲ ἔμπαλιν ἀπὸ ἀριθμητικῆς εἰς γεωμετρίαν, τὰ δὲ ὁμοίως ἀμφοτέραις προσήκεν ἀπὸ τῆς ὅλης μαθηματικῆς ἐπιστήμης εἰς | αὐτὰς καθήκοντα. τὸ μὲν γὰρ ἐναλλάξ καὶ αἱ ἀναστροφαὶ τῶν λόγων καὶ αἱ συνθέσεις καὶ αἱ διαιρέσεις κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἔστιν κοινὸν ἀμφοτέραις, τὰ δὲ τῶν συμμέτρων ἀριθμητικὴ μὲν θεωρεῖ πρώτως, γεωμετρίᾳ δὲ δευτέρως ἐκείνην μιμουμένη. διὸ καὶ τὰ σύμμετρα

8 μόνον G. 19 λόγον οι. G. 22 ὁμοίως ἀμφοτέραις, ὁμοίως G. 23 αὐτὰ M. 25 τῶν κατὰ τοῦτον τρόπον M.

τούτῳ ταῦτα ἀφορίζεται, ὅσα λόγον ἔχει πρὸς ἄλληλα,
ὅν ἀφιθμὸς πρὸς ἀφιθμὸν ὡς τῆς συμμετοίας προηγου-
μένως ἐν ἀφιθμοῖς ὑφισταμένης. ὅπου γὰρ ἀφιθμός,
ἐκεῖ καὶ τὸ σύμμετρον, καὶ ὅπου τὸ σύμμετρον, καὶ ὁ
ἀφιθμός. τά γε μὴν τῶν τριγώνων καὶ τετραγώνων 5
γεωμετρία μὲν θεωρεῖ πρώτως, κατ' ἀναλογίαν δὲ λα-
βοῦσσα παρ' αὐτῆς ἡ ἀφιθμητική καὶ γὰρ ἐν τοῖς
ἀφιθμοῖς σχήματα κατ' αἰτίαν ἔστιν. ἐκ τῶν ἀποτε-
λεσμάτων οὖν ὁμηρέντες ἐπὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν τὰς
ἐν τοῖς ἀφιθμοῖς μέτιμεν, καὶ ὅπου μὲν ἀπαραλλάκτως 10
τὰ αὐτὰ συμπτώματα θεωροῦμεν, ὥσπερ ὅτι πᾶν πο-
λύγωνον εἰς τρίγωνα διαλύεται, ὅπου δὲ τὸ σύνεγγυς
ἀγαπῶμεν, οἶον εὑδόντες ἐν γεωμετρίᾳ τετράγωνον
τετραγώνου διπλασιον, ἐν ἀφιθμοῖς δὲ οὐκ ἔχοντες
ἐνὸς δέοντός φαμεν ἄλλον ἄλλον διπλασιον ὑπάρχειν, 15
ὥσπερ τοῦ ἀπὸ τῆς πεντάδος ὁ ἀπὸ τῆς ἑπτάδος διπλά-
σιος ἐνὸς δέοντος.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον προηγάγομεν τὴν κοι-
νωνίαν τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν δύο τούτων || ἐπι-
στημῶν καὶ τὴν διαφορὰν παριστάντες. γεωμετρικοῦ 20
γὰρ τὸ συνορᾶν τὰ μὲν κοινὰ θεωρήματα, ποίας ἀρ-
χαῖς ἔπειται κοιναῖς, τὰ δὲ ἵδια ποίας, καὶ οὕτω τά τε
ἀγεωμέτρητα καὶ τὰ γεωμετρικὰ διαιρεῖσθαι, καὶ τὰ
μὲν εἰς ἄλλην, τὰ δὲ εἰς ἄλλην ἐπιστήμην ἄγειν.
ἄνωθεν δὲ πάλιν ἐπιόντες κατίδωμεν τὴν ὅλην γεω- 25
μετρίαν, ὅθεν τε ὡρμηται καὶ μέχρι τέλος πρόεισιν.
οὕτω γὰρ τὸν ἐν αὐτῇ διάκοσμον τῶν λόγων θεασώ-

1 τούτων G. 9 τὰς ante αἰτίας om. G. 12 τρίγω-
νον G. 15 ἄλλο G. 16 πεμπτάδος G. 18 ταῦτα] τὴν
G, ταῦτα C. 23 θεωρεῖσθαι G, διαιρεῖσθαι C. 25 ἐπ-
ιούντες . . . γεωμετρίαν om. G, add. C. 27 τὸν λόγον G,
τῶν λόγων C.

μεθα. νοήσωμεν δὴ πᾶσι τοῖς οὖσιν αὐτὴν συμπαρε-
πτεινομένην καὶ πᾶσιν ἐπιβάλλουσαν τὰς ἑαυτῆς δια-
νοήσεις καὶ πάντων ἐν ἑαυτῇ περιέχουσαν τὰ εἰδη,
κατὰ μὲν τὸ ἀκρότατον αὐτῆς καὶ νοερώτατον τὰ ὄν-
τας ὅντα περιαθροῦσαν καὶ δι' εἰκόνων ἀναδιδάσκου-
σαν τὰς τε τῶν θείων διακόσμων ἰδιότητας καὶ τὰς
τῶν νοερῶν εἰδῶν δυνάμεις — ἔχει γὰρ καὶ τούτων
τοὺς λόγους ἐν τοῖς οἰκείοις θεάμασι καὶ δείκνυσι,
τίνα μέν ἔστι τὰ θεοῖς ὡς προσήκοντα σχήματα, τίνα
10 δὲ ταῖς πρώταις οὐσίαις, τίνα δὲ ταῖς τῶν ψυχῶν ὑπο-
στάσεσι — κατὰ δὲ τὰς μέσας γνώσεις ἀνελίττει τοὺς
διανοητικοὺς λόγους καὶ ἔξαπλοι καὶ θεωρεῖ τὴν ἐν
αὐτοῖς ποικιλίαν καὶ τὰς ὑπάρχεις αὐτῶν ἐκφαίνει καὶ
τὰ περὶ αὐτοὺς πάθη, τάς τε κοινωνίας αὐτῶν καὶ
15 τὰς διαφορότητας, ἀφ' ὧν δὴ καὶ τὰς φανταστὰς δια-
μορφώσεις σχημάτων ἐν πέρασιν ὠρισμένοις περι-
λαμβάνει καὶ ἀνάγει πρὸς τὴν οὐσιώδη τῶν λόγων
ὑπόστασιν — κατὰ δὲ τὰς τρίτας τῆς διανοήσεως διεξ-
όδους τὴν φύσιν ἐπισκοπεῖ καὶ τὰ εἰδη τῶν αἰσθη-
20 τῶν στοιχείων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ δυνάμεων, ὥπως
κατ' αἰτίαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτῆς προείληπται, παρα-
δίδωσιν. ἔχει γὰρ εἰκόνας μὲν τῶν νοητῶν ὅλων γε-
νῶν, παραδείγματα δὲ τῶν αἰσθητῶν, οὐσίωται δὲ
κατὰ τὰ εἰδη τὰ διανοητὰ καὶ διὰ μέσων τούτων
25 ἄνεισι τε καὶ κάτεισιν ἐφ' ὅλα τὰ ὅντα καὶ τὰ γινό-
μενα. γεωμετρικῶς δὲ περὶ τῶν ὅντων ἀεὶ φιλοσο-

4 καὶ τὰ, supra lineam κατὰ postera ut videtur manu M;
καὶ κατὰ G. 11 στοιχεώσεις G, γνώσεις C. 16 ἐν πέρα-
σιν ἐν περασμῷ M, ἐμπερασμῷ G, ἐν πέρασιν ἐν περασμῷ C.

18 τρίτας M, τρίτας G, 'triplici' Z, 'tertias' β.

20 δυνάμειν G, δυνάμεων C. 21 αὐτοῖς G. 24 τὰ εἰδη
om. G, add. C.

φοῦσα καὶ πρὸς τοῖς λόγοις ἅπασι τῶν ἀρετῶν τὰς εἰκόνας περιέχει τῶν τε νοερῶν καὶ τῶν ψυχικῶν καὶ τῶν φυσικῶν καὶ πάσας ἐν τάξει παραδίδωσι τὰς τῶν πολιτειῶν διακοσμήσεις καὶ ἐν αὐτῇ δείκνυσι τὰς ποικίλιας αὐτῶν μεταβολάς, καὶ ταῦτα μὲν ἀὖλως καὶ γνωστικῶς ἐνεργοῦσα, τῆς δὲ ὑλῆς ἐφαπτομένη πολλὰς ἀφ' ἑαυτῆς || ἐπιστήμας ἐκδίδωσιν, οἷον τὴν γεωδεσίαν, τὴν μηχανικήν, τὴν ὄπτικήν, δι' ὧν καὶ τὸν θυητὸν βίον εὐεργετεῖ. καὶ γὰρ πολεμιστήρια ὅργανα καὶ φυλακτήρια τῶν πόλεων διὰ τούτων κατεβκεν-¹⁰ ἀστο καὶ τὰς τῶν ὁρῶν περιόδους γνωρίμους ἐποίησεν καὶ τὰς τῶν τόπων θέσεις, μέτρα τε ὑφηγήσατο τὰ μὲν τῶν κατὰ γῆν ὄδῶν, τὰ δὲ τῶν κατὰ θάλασσαν, ξυγά τε καὶ τρυπάνας ἐδημιούργησεν, ἀφ' ὧν τὴν κατ' ἀριθμὸν ἴσοτητα ταῖς πόλεσι διηκοίβωσεν,¹⁵ τοῦ τε παντὸς κόσμου τὴν τάξιν δι' εἰκόνων ἐμφανῆ κατέστησεν καὶ πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ ἀπίστων ἀνέφηνε καὶ πιστὰ πᾶσιν ἔδειξεν· οἶον δὴ καὶ Ἱέρων ὁ Συρακούσιος εἰπεῖν λέγεται περὶ Ἀρχιμήδους, ὅτε τὴν τριάδας κατεβκεύασε ναῦν, ἦν παρεσκευάζετο²⁰ πέμπτεν Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ τῷ Αἴγυπτῳ. πάντων γὰρ ἡμα Συρακουσίων ἐλκῦσαι τὴν ναῦν οὐ δυναμένων Ἀρχιμήδης τὸν Ἱέρωνα μόνον αὐτὴν καταγαγεῖν ἐποίησεν. καταπλαγεὶς δὲ ἐκεῖνος Ἀπὸ ταύτης, ἔφη, τῆς ἡμέρας περὶ παντὸς Ἀρχιμήδει λέ-²⁵ γοντι πιστευτέον. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ Γέλωνά φασιν εἰπεῖν, ἡνίκα τοῦ στεφάνου μὴ λυθέντος, ὃν κατ-

2 τε οι. G. 7 γεωμετρίαν, supra lineam postera manu δεσίαν M, γεωμετρίαν G, 'geometriam' Z, 'geodesiam' B.
11 καὶ post κατεσκευάστο οι. M. || ὁρῶν G, ὁρῶν C.
21 τῶν Αἴγυπτων G. 26 Γερίονα G, Γέλωνα C.

εσκεύασεν, τὴν ὄλκην ἑαστην ἀνεῦρεν τῶν συγκρα-
θεισῶν ὑλῶν.

Ταῦτα μὲν οὖν πολλοὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνέγρα-
ψαν, τὴν μαθηματικὴν ἐγκωμιάζειν προθέμενοι, καὶ
5 διὰ ταῦτα ὀλίγα ἀπὸ πολλῶν ἡμεῖς ἐν τούτοις παρε-
θέμεθα τὴν τῆς γεωμετρίας παντελῶς γνῶσιν καὶ ὠφέ-
λειαν ἐπιδεικνύντες· τὴν δὲ γένεσιν αὐτῆς τὴν ἐν τῇ
περιόδῳ ταύτῃ μετὰ ταῦτα λεκτέον. ὁ μὲν γὰρ δαι-
μόνιος Ἀριστοτέλης εἰπὼν τὰ αὐτὰ δοξά | σματα
10 πολλάκις εἶς ἀνθρώπους ἀφικνεῖσθαι κατά τινας τε-
ταγμένας περιόδους τοῦ παντός, καὶ μὴ καθ' ἡμᾶς
πρῶτον ἢ τοὺς ὑφ' ἡμῶν γνωσθέντας τὰς ἐπιστήμας
σύστασιν λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις περιφοραῖς οὐδ'
15 εἰπεῖν ὄπόσαις ταῖς τε γενομέναις καὶ ταῖς αὗθις ἐσο-
μέναις ἐκφανῆναι τε καὶ ἀφανισθῆναι πάλιν αὐτάς.
ἐπει δὲ χοὴ τὰς ἀρχὰς καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπι-
στημῶν πρὸς τὴν παροῦσαν περίοδον σκοπεῖν, λέγο-
μεν, ὅτι παρ' Ἀλγυπτίοις μὲν εὑρησθαι πρῶτον ἡ
γεωμετρία παρὰ τῶν πολλῶν ἰστόρηται, ἐκ τῆς τῶν
20 χωρίων ἀναμετρήσεως λαβοῦσα τὴν γένεσιν. ἀναγ-
καίσα γὰρ ἦν ἐκείνοις αὕτη διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ Νεί-
λου τοὺς προσήκοντας ὄρους ἑκάστοις ἀφανίζον-
τος. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ἀπὸ τῆς χρείας ἄρξασθαι
τὴν εὑρεσιν καὶ ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν,
25 ἐπειδὴ πᾶν τὸ || ἐν γενέσει φερόμενον ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς

6 παντελῶς] ἡ supra ὡς postera manu M. 8 ὁητέον G.

9 εἰπε G. 10 ἀφικνεῖσθαι G, ἀφικνεῖσθαι C. 11 μὴ

om. G. 13 τὴν σύστασιν G. 14 τε om. G, add. C.

16 τὰς ἀρχὰς καὶ] καὶ τὰς ἀρχὰς G. || καὶ τῶν ἐπιστημῶν

om. G. 19 παρὰ πολλῶν G, A. || ἰστόρειται G, ἰστορεῖται A.

20 ἀναμετρήσεως G, A, παραμετρήσεως M, C. 21 αὐτῇ

G, A. 22 ἑκάστοις ἀφανίζοντος ὄρους G, A.

εἰς τὸ τέλειον πρόσεισιν. ἀπὸ αἰσθήσεως οὖν εἰς λογισμὸν καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ νοῦν ἡ μετάβασις γένοιτο ἀν εἰκότως. ὅσπερ οὖν παρὰ τοῖς Φοίνιξιν διὰ τὰς ἐμπορείας καὶ τὰ συναλλάγματα τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ τῶν ἀριθμῶν ἀκριβῆς γνῶσις, οὕτω δὴ καὶ παρ' ⁵ Αἴγυνπτίοις ἡ γεωμετρία διὰ τὴν εἰρημένην αὐτίαν εὑρηται. Θαλῆς δὲ πρῶτον εἰς Αἴγυνπτον ἐλθὼν μετήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς εὗρεν, πολλῶν δὲ τὰς ἀρχὰς τοῖς μετ' αὐτὸν ὑφηγήσατο, τοῖς μὲν καθολικώτερον ἐπι- ¹⁰ βάλλων, τοῖς δὲ αἰσθητικώτερον. μετὰ δὲ τοῦτον Μάμερος [?] ὁ Στησιχόρος τοῦ ποιητοῦ ἀδελφός, δις ἐφαψάμενος τῆς περὶ γεωμετρίαν σπουδῆς μνημονεύεται, καὶ Ἰππίας ὁ Ἡλεῖος ἵστορησεν ὡς ἐπὶ γεωμετρίᾳ δόξαν αὐτοῦ λαβόντος. ἐπὶ δὲ τοῦτοις ¹⁵ Πυθαγόρας τὴν περὶ αὐτὴν φιλοσοφίαν εἰς σχῆμα παιδείας ἐλευθέρου μετέστησεν, ἄνωθεν τὰς ἀρχὰς αὐτῆς ἐπισκοπούμενος καὶ ἀῦλως καὶ νοερῶς τὰ θεωρήματα διερευνώμενος, δις δὴ καὶ τὴν τῶν ἀλόγων πρᾶγματείαν καὶ τὴν τῶν κοσμικῶν σχημάτων σύστα- ²⁰ σιν ἀνεῦρεν. μετὰ δὲ τοῦτον Ἀναξιγόρας ὁ Κλαζο-

1 πρὸς τὸ τέλειον G, A, εἰς τὸ τέλειον C. 2 τούτου] τας mutatum in τούτου vel prima manu vel primae proxima M, τῆς G, 'ex hac' (consideratione) Z, 'ab hac' (consideratione) B. || ἐπὶ νοῦν] asteriscum posuit G, ἐπὶ νοῦν M, B₃, C.

4 ἐμπορείας G, A. 5 παρ'] περὶ G, A. 12 ἀμερι (rasura) M; postera manus μ praepositus, in 'et i in μ mutavit; Αμέριστος B₃, G, A, 'Mamericus' et in margine 'aliter Ameristus' Z, 'Ameristus' B; H₂ (p. 253) Μαμέριτος (μαρμέριτος, μαρμέτιος). Ego correctorem codicis M sequor, cum apud Suidam sub voce Στησίχορος Stesichori frater Μαμερίτης appelletur, quod nomen ex compendio nominis Μάμερος ortum esse veri non dissimile est. 13 γεωμετρίας G, A, γεωμετρίαν C. 15 γεωμετρίαν M, C, γεωμετρίας G. 17 ἄνωθεν δὲ C. 19 'alii ἀναλόγων

μένιος πολλῶν ἐφήψατο τῶν κατὰ γεωμετρίαν καὶ Οἰνοπίδης ὁ Χῖος, ὀλίγῳ νεώτερος ὃν Ἀναξαγόρου, ὃν καὶ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς ἀντερασταῖς ἐμνημόνευσεν ὡς ἐπὶ τοῖς μαθήμασι δόξαν λαβόντων. ἐφ' οἷς Ἰππο-
 5 κράτης ὁ Χῖος ὁ τὸν τοῦ μηνίσκου τετραγωνισμὸν εὑρῶν, καὶ Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος ἐγένοντο περὶ γεωμετρίαν ἐπιφανεῖς. πρῶτος γὰρ ὁ Ἰπποκράτης τῶν μηνημονευομένων καὶ στοιχεία συνέγραψεν. Πλάτων δ' ἐπὶ τούτοις γενόμενος μεγίστην ἐποίησεν ἐπίδοσιν
 10 τά τε ἄλλα μαθήματα καὶ τὴν γεωμετρίαν λαβεῖν διὰ τὴν περὶ αὐτὰ σπουδὴν, ὃς που δῆλος ἐστι καὶ τὰ συγγράμματα τοῖς μαθηματικοῖς λόγοις καταπυκνώσας καὶ πανταχοῦ τὸ περὶ αὐτὰ θαῦμα τῶν φιλοσοφίας ἀντεχομένων ἐπεγείρων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ
 15 Λεωδάμας ὁ Θάσιος ἦν καὶ Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος καὶ Θεαίτητος ὁ Ἀθηναῖος, παρ' ὃν ἐπηνξήθη τὰ θεωρήματα καὶ προηλθεν εἰς ἐπιστημονικωτέραν σύ-
 στασιν. Λεωδάμαντος δὲ νεώτερος ὁ Νεοκλείδης καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Λέων, οὐ πολλὰ προσενεπόρη-
 20 σαν τοῖς πρὸ αὐτῶν, ὥστε τὸν Λέοντα καὶ τὰ στοιχεῖα συνθεῖναι τῷ τε πλήθει καὶ τῇ χρείᾳ τῶν δεικνυμέ-
 νων ἐπιμελέστερον, καὶ διορισμὸν εὑρεῖν, πότε δυνα-

1 τῶν om. G, A. 2 Post *Xīos* addidit G: ὁ τὴν τοῦ μη-
 νίσκου τετραγωνισμὸν εὑρῶν καὶ Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος, quae
 verba delenda notavit C. Ex sequentibus verbis falso huc ea
 esse illata vidit Eduardus Zeller in diatribe de Hermodoro
 Ephesio et Hermodoro Platonico. Marburgi MDCCCLIX. pag.
 12—13. || τοῦ Ἀναξαγόρον G, A. 3 Plato p. 132 A.

*9 τούτοις G, A. 10 τὴν ἀντεραστήνανταν om. M. 11 αὐτὴν
 G, A, αὐτὰ C. || ὃς πον] ὅσπερ A. 13 θαυμαστὸν φιλοσο-
 φίας ἀντεχόμενον G, A, id quod circa ipsam mirabile est ex-
 citans in eos qui in philosophia repugnant? Z. 'excitando,
 quod in ipsis mirabile est, Philosophiamque attingit' B. θαυ-
 ματῶν φιλοσοφίας ἀντεχομένων B_s. 15 Λεόδαμος (λεωδάμας)
 H_e p. 253. 19 προσενεπόρισαν G, A. 22 διορισμὸν G, A.

τόν ἔστι τὸ ξητούμενον πρόβλημα καὶ πότε ἀδύνατον.
 Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος, Λέοντος μὲν ὀλίγῳ νεώτερος,
 ἑταῖρος δὲ τῶν περὶ Πλάτωνα γενόμενος, πρῶτος ||
 τῶν καθόλου καλουμένων θεωρημάτων τὸ πλῆθος
 ηὕξησεν καὶ ταῖς τροισὶν ἀναλογίαις ἄλλας τρεῖς προσ- 5
 ἐθηκεν καὶ τὰ περὶ τὴν τομὴν ἀρχὴν λαβόντα παρὰ
 Πλάτωνος εἰς πλῆθος προήγαγεν καὶ ταῖς ἀναλύσεσιν
 ἐπ’ αὐτῶν χρησάμενος. Ἀμύκλας δὲ ὁ Ἡρακλεώτης,
 εἰς τῶν Πλάτωνος ἑταῖρων καὶ Μέναιχμος ἀκροα-
 τῆς ὧν Εὔδοξον καὶ Πλάτωνι δὲ συγγεγονὼς καὶ ὁ 10
 ἀδελφὸς αὐτοῦ Λεινόστροτος ἔτι τελεωτέραν ἐποίη-
 σαν τὴν ὅλην γεωμετρίαν. Θεούδιος δὲ ὁ Μάγνης ἐν
 τε τοῖς μαθήμασιν ἔδοξεν εἶναι διαφέρων καὶ κατὰ
 τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν· καὶ γὰρ τὰ στοιχεῖα καλῶς συν-
 ἑταῖσεν καὶ πολλὰ τῶν ὁριῶν [?] καθολικώτερα ἐποίη- 15
 σεν. καὶ μέντοι καὶ ὁ Κυζικηνὸς Ἀθήναιος κατὰ
 τοὺς αὐτοὺς γεγονὼς χρόνους καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μὲν
 μαθήμασι, μάλιστα δὲ κατὰ γεωμετρίαν ἐπιφανῆς ἐγέ-
 νετο. διῆγον οὖν οὗτοι μετ’ ἄλληλων ἐν Ἀκαδημίᾳ
 κοινὰς ποιούμενοι τὰς ξητήσεις. Ἐρμότιμος δὲ ὁ 20
 Κολοφώνιος τὰ ὑπ’ Εὔδοξον προηνπορημένα καὶ
 Θεατήτου προήγαγεν ἐπὶ πλέον καὶ τῶν στοιχείων
 πολλὰ ἀνεῦρε καὶ τῶν τόπων τινὰ συνέγραψεν. Φί-
 λιππος δὲ ὁ Μενδαιός, Πλάτωνος ὧν μαθητὴς καὶ

4 καλουμένων om. G, A. 9 μόναιχμος M. 15 μερικῶν M,
 sed με in rasura postera manus adscripsit; ὁριῶν B₃, G, A, 'par-
 ticularia' Z, 'particularium' B. 16 ὁ κυζικηνὸς ἀθηναῖος,
 'supra et rasura deleto, M, ὁ Κυζικηνὸς (κυζικηνὸς B₃) ἀθηναῖος
 G, A, B₃, 'Cyzicus atheniensis' Z, 'Cyzicinus Atheniensis' B. Ar-
 ticulus ὁ ubique nomini adiectivo appositus ostendit mathema-
 ticium illum Athenaeum nominandum et ex urbe Cyzico ortum
 putandum esse. 18 καταφανῆς G, A, ἐπιφανῆς C.
 19 Ἀκαδημείᾳ G, A. 21 ὑπὲρ G. 24 μενταῖος, postera
 manu δ super τ scripto, M; μεταῖος G, Μεταῖος (Μεδμαῖος) A,

ὑπ' ἐκείνου προτραπεὶς εἰς τὰ μαθῆματα, καὶ τας ζητήσεις ἐποιεῖτο κατὰ τὰς Πλάτωνος ὑφηγήσεις καὶ ταῦτα προύβαλλεν ἔαυτῷ, ὅσα ὤφετο τῇ Πλάτωνος φιλοσοφίᾳ συντελεῖν. οἱ μὲν οὖν τὰς ιστορίας ἀναγράψαντες μέχρι τούτου προάγουσι τὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης τελείωσιν. οὐ πόλυ δὲ τούτων νεώτερος ἐστιν Εὐκλείδης | ὁ τὰ στοιχεῖα συναγαγὼν καὶ πολλὰ μὲν τῶν Εὐδόξου συντάξας, πολλὰ δὲ τῶν Θεατήτου τελεωσάμενος, ἔτι δὲ τὰ μαλακώτερον δεικνύμενα τοῖς 10. ἔμπροσθεν εἴλεις ἀνελέγκτους ἀποδεῖξεις ἀναγαγών. γέγονε δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου· καὶ γὰρ ὁ Ἀρχιμήδης ἐπιβαλὼν καὶ τῷ πρώτῳ μημονεύει τοῦ Εὐκλείδου, καὶ μέντοι καί φασιν ὅτι Πτολεμαῖος ἥρετό ποτε αὐτόν, εἰ τίς ἐστιν περὶ γεωμετρίαν ὄδὸς συντομωτέρα τῆς στοιχειώσεως· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, μὴ εἶναι βασιλικὴν ἀτραπὸν ἐπὶ γεωμετρίαν. νεώτερος μὲν οὖν ἐστι τῶν περὶ Πλάτωνα, πρεσβύτερος δὲ Ἐρατοσθένους καὶ Ἀρχιμήδους. οὗτοι γὰρ σύγχρονοι ἀλλήλοις, ὡς πού φησιν Ἐρατοσθένης. καὶ τῇ προαιρέσει δὲ Πλατωνικός ἐστι καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ ταύτῃ οἰκεῖος, ὅθεν δὴ καὶ τῆς συμπάσης στοιχειώσεως τέλος προεστήσατο τὴν τῶν καλουμένων Πλατωνικῶν σχημάτων σύστασιν. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τοῦ ἀνδρὸς τούτου μαθηματικὰ συγγράμματα ||

μενταῖος *B₃, C*. Nesselmann (p. 6 annot. 13) formam *Μεδμαῖος* veram putare mavult. ‘maeteus’ *Z*, ‘Mendaenus’ *B*. 11 Πτολομαίου (*πτολεμαίου*) *H₂* p. 253. 12 Ἀρχιμήδης καὶ ἐν τῷ πρώτῳ omissio ἐπιβαλὼν *G, A*, ‘Archimedes quoque in libro primo’ *Z*, ‘Archimedes in primo et in aliis libris’ *B*. *B₃* consentit cum *M*. 13 Εὐκλείδους, omissio τοῦ, *G, A*. 14 εἰρετο *M, C*. 15—16 ὄδὸς . . . γεωμετρίαν om. *G*, add. *C*, aliter lacunam explevit *A*. 18 πρεσβύτερος] ἀρχαιοτερος *H₂* p. 253.
 19 ὥσπερ καὶ φησιν *G, A*.

θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ ἐπιστημονικῆς θεωρίας μεστά. τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ ὄπτικὰ καὶ τὰ κατοπτρικά, τοιαῦται δὲ καὶ αἱ κατὰ μουσικὴν στοιχεῖώσεις, ἔτι δὲ τὸ περὶ διαιρέσεων βιβλίον. διαφερόντως δ' ἂν τις αὐτὸν ἀγασθείη κατὰ τὴν γεωμετρικὴν στοιχείωσιν⁵ τῆς τάξεως ἔνεκα καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πρὸς τὰ στοιχεῖα πεποιημένων θεωρημάτων τε καὶ προβλημάτων, καὶ γὰρ οὐχ ὅσα ἔνεχόρει λέγειν ἀλλ' ὅσα στοιχειοῦν ἡδύνατο παρείληφεν, ἔτι δὲ τοὶς τῶν συλλογισμῶν παντοίους τρόπους, τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν αἰτίων λαμβά-¹⁰ νοντας τὴν πίστιν, τοὺς δὲ ἀπὸ τεκμηρίων ὁρμημένους, πάντας δὲ ἀνελέγοντας καὶ ἀκριβεῖς καὶ πρὸς ἐπιστήμην οἰκείους, πρὸς δὲ τούτοις τὰς μεθόδους ἀπάσας τὰς διαλεκτικάς, τὴν μὲν διαιρετικὴν ἐν ταῖς εὑρέσεσι τῶν εἰδῶν, τὴν δὲ διηγητικὴν ἐν τοῖς οὐσιώ-¹⁵ δεσι λόγοις, τὴν δὲ ἀποδεικτικὴν ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν εἰς τὰ ζητούμενα μεταβάσεσι, τὴν δὲ ἀναλυτικὴν ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν ζητουμένων ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀναστροφαῖς. καὶ μὴν καὶ τὰ ποικίλα τῶν ἀντιστροφῶν εἶδη τῶν τε ἀπλουστέρων καὶ τῶν συνθετωτέρων ίσαι-²⁰ νῶς ἔστιν ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ διηγητικῶν μεταβάσεων, καὶ τίνα μὲν δῆλα δῆλοις ἀντιστρέψειν δύναται, τίνα δὲ δῆλα μέρεσι καὶ ἀνάπταλιν, τίνα δὲ ὡς μέρη μέρεσιν. ἔτι δὲ λέγομεν τὴν συνέχειαν τῶν εὑρέσεων, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν τάξιν τῶν τε προηγουμένων²⁵ καὶ τῶν ἐπομένων, τὴν δύναμιν, μεθ' ἣς ἔκαστα παραδίδωσιν. ἢ καὶ τὸ τυχὸν προσθεῖς ἢ ἀφελῶν οὐκ ἐπιστήμης λανθάνεις ἀποπεσὼν καὶ εἰς τὸ ἔναντίον ψεῦδος

15—17 τῶν εἰδῶν . . . μεταβάσεσι οι. G, add. C.

22 Post δῆλοις ἀν addit M. 23—24 καὶ ἀνάπταλιν . . . μέρεσιν οι. G, add. C. 28 λανθάνει G, λανθάνεις C.

καὶ τὴν ἄγνοιαν ὑπενεχθείς; ἐπειδὴ δὲ πολλὰ φαντάζεται μὲν ὡς τῆς ἀληθείας ἀντεχόμενα καὶ ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἀρχαῖς ἀκολουθοῦντα, φέρεται δὲ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν πλάνην καὶ τοὺς ἐπιπολαιοτέρους 5 ἔξαπατα, μεθόδους παραδέδωκεν καὶ τῆς τούτων διορατικῆς φρονήσεως, ἃς ἔχοντες γυμνάζειν μὲν δυνησόμεθα τοὺς ἀρχομένους τῆς θεωρίας ταύτης πρὸς τὴν εὑρεσιν τῶν παραλογισμῶν, ἀνεξαπάτητοι δὲ διαμένειν. καὶ τοῦτο δὴ τὸ σύγγραμμα, δι' οὗ τὴν παρα-
10 σκευὴν ἡμῖν ταύτην ἐντίθησι, Ψευδαρίων ἐπέγραψεν, τρόπους τε αὐτῶν ποικίλους ἐν τάξει διαριθμησάμενος καὶ καθ' ἕκαστον γυμνάσας ἡμῶν τὴν διάνοιαν παντοίοις θεωρήμασι καὶ τῷ ψεύδει τὸ ἀληθὲς παραθέτεις καὶ τῇ πείρᾳ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀπάτης συναρμόσας.
15 τοῦτο μὲν οὖν τὸ βιβλίον καθαρικόν ἐστι καὶ γυμναστικόν, ἡ δὲ στοιχείωσις αὐτῆς τῆς ἐπιστημονικῆς θεωρίας τῶν ἐν γεωμετρίᾳ πραγμάτων ἀνέλεγκτον ἔχει καὶ τελείαν ὑφήγησιν.

|| Τίς οὖν ὁ σκοπὸς τῆς πραγματείας ταύτης ἵσως
20 ἐρήσεται τις, ἐγὼ δὴ καὶ πρὸς τοῦτον εἶποιμι ἄν, ὅτι διοριστέον ἐστὶν τὴν πρόθεσιν κατά τε τὰ πράγματα, περὶ ὃν αἱ ζητήσεις, καὶ κατὰ τὸν μανθάνοντα. καὶ πρὸς μὲν αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα βλέποντες λέγομεν, ὡς ἄρα περὶ τῶν κοσμικῶν σχημάτων ἐστὶν ὁ σύμπας τῷ
25 γεωμέτρῃ λόγος, ἀρχόμενος μὲν ἀπὸ τῶν ἀπλῶν, τελευτῶν δὲ εἰς τὴν ποικίλιαν τῆς τούτων συστάσεως, καὶ χωρὶς μὲν ἔκαστα ὑφιστάς, ὁμοῦ δὲ τὰς εἰς τὴν

1 καὶ τὴν] ἦ G. || φαντάξει M, G. 5 τούτων οι. A.
13 καὶ τῷ] τῷ δὲ G, A, καὶ τῷ C. 14 συναρμόσαντες G,
συναρμόσας C, A. 19 πραγματείας] θεωρίας τῷ ἐν γεωμετρίᾳ
πραγμάτων G, πραγματείας C. 20 δὲ G, δὴ C. 26 τὴν οι. G.

σφαιραν αὐτῶν ἐγγραφὰς καὶ τοὺς λόγους οὓς ἔχει πρὸς ἄλληλα παραδιδούς. διὸ καὶ τὸν καθ' ἑπαστα βιβλίων τοὺς σκοπούς τινες ἐπὶ τὸν κόσμον ἀναφέρειν ἡξιώσαν καὶ τὴν χρείαν αὐτῶν, ἦν παρέχεται πρὸς τὴν τοῦ παντὸς θεωρίαν ἀνέγραψαν. πρὸς δὲ 5 τὸν μανθάνοντα διοριζόμενοι τὸν σκοπὸν αὐτὸ τοῦτο, ὃ λέγεται, στοιχείωσιν αὐτῷ προκεῖσθαι φήσομεν καὶ τελείωσιν τῆς τῶν μανθανόντων διανοίας πρὸς τὴν σύμπασαν γεωμετρίαν. ἀπὸ γὰρ τούτων ὁρμώμενοι καὶ τὰ ἄλλα γνῶναι δυνηθόμεθα τῆς ἐπιστήμης ταύ- 10 της μέρη, καὶ τὴν ποικιλίαν τὴν ἐν αὐτῇ περιλαβεῖν ἀνευ τούτων ἀδύνατον ἡμῖν ἐστιν καὶ ἄληπτος ἡ τῶν ἄλλων μάθησις. τὰ γὰρ ἀρχοειδέστατα καὶ ἀπλούστατα θεωρήματα καὶ συγγενέστατα ταῖς πρώταις ὑποθέσε- 15 σιν ἐνταῦθα συνήθοισται τάξιν λαβόντα τὴν πρέπου- σαν καὶ αἱ τῶν ἄλλων ἀποδεῖξεις τούτοις ὡς γνωρι- μωτάταις χρῶνται καὶ ἀπὸ τούτων ὀρμηνται. καθάπερ δὴ καὶ ὁ Ἀρχιμήδης ἐν τοῖς περὶ σφαιρᾶς καὶ κυ- λίνδρου καὶ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ ἄλλοι πάντες φαί- νονται τοῖς ἐν αὐτῇ τῇ πραγματείᾳ δεδειγμένοις [ώς] 20 ἀρχαῖς ὅμοιογουμέναις χρώμενοι.

Σκοπὸς μὲν οὖν οὗτος, στοιχεῖῶσαί τε πρὸς τὴν ὅλην ἐπιστήμην τοὺς μανθάνοντας καὶ τῶν κοσμικῶν σχημάτων διωρισμένας παραδοῦναι | συστάσεις. αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ τῆς στοιχειώσεως ὄνομα καὶ τὸ τοῦ στοι- 25 κείουν, παρ' ὃ καὶ ἡ στοιχείωσις, τίνα ἂν || ἔχοι λόγον; ἵνα δὴ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τι ξητήσωμεν. τῶν

4 παρέσχετο G, παρέχετο C. 11 περιβαλεῖν, sed prima ut videtur manu mutatum in περιλαβεῖν M, περιβαλεῖν G, 'comprehendere' B. 12 καὶ ἀνεν G. || ἀδύνατος G. || ἐστιν om. G. 19 φαίνονται om. G, A. 20 ὡς ego addidi; M, B₃, G, (Z) om., 'tamquam evidentibus' B. 27 γραφῆς G.

τοίνυν θεωρημάτων τὰ μὲν εἰώθασι στοιχεῖα καλεῖν,
τὰ δὲ στοιχειώδη, τὰ δὲ ἔξω τῆς τούτων ἀφορίζεται
δυνάμεως. στοιχεῖα μὲν οὖν ἐπονομάζονται, ὡν ἡ
θεωρία δικυνέται πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ἐπιστήμην,
5 καὶ ἀφ' ὧν παραγίνεται ἡμῖν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπόρων
ἡ διάλυσις. ὡς γὰρ τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς εἰσιν
ἄρχαὶ πρῶται καὶ ἀπλούσταται καὶ ἀδιαίρετοι, αἷς τὸ
ὄνομα τῶν στοιχείων ἐπιφημίζομεν, καὶ πᾶσα λέξις
ἐκ τούτων ὑφέστηκεν καὶ πᾶς λόγος, οὗτος δὴ καὶ τῆς
10 ὅλης γεωμετρίας ἐστί τινα θεωρήματα προηγούμενα
καὶ ἀρχῆς λόγον ἔχοντα πρὸς τὰ ἐφεξῆς καὶ διήκοντα
διὰ πάντων καὶ παρεχόμενα πολλῶν ἀποδείξεις συμ-
πτωμάτων, ἡ δὴ στοιχεῖα προσαγορεύουσι. στοι-
χειώδη δ' ἐστὶν ὅσα διατείνει μὲν ἐπὶ πλείω καὶ τὸ
15 ἀπλοῦν ἔχει καὶ τὸ χαρίεν, οὐκέτι μὴν καὶ τὴν τῶν
στοιχείων [ἀξίαν] τῷ μὴ πρὸς πᾶσαν αὐτῶν τὴν ἐπι-
στήμην κοινὴν εἶναι τὴν θεωρίαν, οἷον τοῖς τριγώνοις
τὰς ἀπὸ τῶν γωνιῶν καθέτους ἐπὶ τὰς πλαγίας καθ'
ἐν σημείον συμπίπτειν. ὅσα τε μήτε εἰς πλῆθος ἔχει
20 διήκουσαν τὴν γνῶσιν μήτε αὖ γλαφυρόν τι προφαί-
νει καὶ χαρίεν, ταῦτα καὶ τῆς τῶν στοιχειώδῶν ἔξω
πίπτει δυνάμεως.

Πάλιν δὲ τὸ στοιχεῖον λέγεται διχῶς, ὡς φησὶν ὁ
Μένυαιχμος. καὶ γὰρ τὸ κατασκευάζον ἐστὶ τοῦ κατα-
25 σκευαζομένου στοιχείου, ὡς τὸ πρῶτον παρ' Εὐκλείδῃ
τοῦ δευτέρου, καὶ τοῦ πέμπτου τὸ τέταρτον. οὕτω
δὲ καὶ ἄλλήλων εἶναι πολλὰ στοιχεῖα ὁηθήσεται· κατα-

3 ἐπονομάζεται G, A. p. 307. 12 περιεχόμενα A.
15 τὴν om. G, A. 16 ἀξίαν om. M, B₃, G, A; 'eiusdem ...
dignitatis' B. Ζ οὐκέτι ... θεωρίαν non est interpretatus.
22 πίπτειν G, A. 25 στοιχεῖον om. G. || Εὐκλείδη M.
Εὐκλείδει G. 27 δὴ G.

σκευάζεται γὰρ ἐξ ἀλλήλων. δείκνυται γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τέτρασιν ὁρθαῖς εἶναι ἵσας τὰς ἔξω τῶν εὐθυγράμμων γωνίας τὸ πλῆθος τῶν ἐντὸς ὁρθαῖς ἵσων καὶ ἀνάπαυλιν ἐκ τούτου ἐκεῖνο. καὶ ἔοικεν λήμματι τὸ τοιοῦτο στοιχεῖον. ἄλλως δὲ λέγεται στοιχεῖον, εἰς 5 ὁ ἀπλούστερον ὑπάρχον διαιρεῖται τὸ σύνθετον· οὕτως δὲ οὐ πᾶν ἔτι ὁρθήσεται παντὸς στοιχεῖον, ἀλλὰ τὰ ἀρχοειδέστερα τῶν ἐν ἀποτελέσματος λόγῳ τεταγμένων, ὥσπερ τὰ αἰτήματα στοιχεῖα τῶν θεωρημάτων. κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ στοιχείου τὸ σημανόμενον καὶ τὰ 10 παρ' Εὐκλείδη στοιχεῖα συνετάχθη, τὰ μὲν τῆς περὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετρίας, τὰ δὲ τῆς στερεομετρίας. οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀφιθμητικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀστρονομικοῖς στοιχειώσεις πολλοὶ συνέγραψαν.

"Ἐστι δὲ τοῦτο χαλεπὸν καὶ τὸ ἐκλεξασθαι καὶ 15 τάξαι κατὰ τρόπον τὰ στοιχεῖα καθ' ἐπάστην ἐπιστήμην, || ἀφ' ὧν τὰ ἄλλα προάγεται πάντα καὶ εἰς ἡ τὰ ἄλλα ἀναλύεται. καὶ τῶν ἐπιχειρησάντων οἱ μὲν πλείω, οἱ δὲ ἐλάττω συναγαγεῖν ἡδυνήθησαν, καὶ οἱ μὲν βραχυτέραις ἀποδείξειν ἔχοντες, οἱ δὲ εἰς μῆκος ἀπέ- 20 φαντον ἔξετειναν τὴν θεωρίαν, καὶ οἱ μὲν τὸν δι' ἀδυνάτον τρόπον ἔξεκλιναν, οἱ δὲ τὴν ἀναλογίαν, οἱ δὲ προκατασκευάς ἐμηχανήσαντο πρὸς τοὺς ἀναιροῦντας τὰς ἀρχάς, καὶ ὅλως πολλοὶ τινες εὑρηνται τρόποι τῆς στοιχειώσεως ἐκάστοις. δεῖ δὲ τὴν τοιαύτην 25 πραγματείαν πᾶν μὲν ἀπεσκευάσθαι τὸ περιττόν —

3 [ἵσων] δύο ἵσαν G. 5 ἄλλως δὲ λέγεται στοιχεῖον om. G. add. C. 7 παντὸς] παν τὸ prima manu, et supra lineam παντὸς postera manu M, τὸ G. 8 ἀρχειωδέστερα G, ἀρχοειδέστερα C. || ἀποτελέσματι G. 11 Εὐκλείδονς G. 12 τὰ δὲ τῆς στερεομετρίας om. G. || οὕτω δὴ G. 21 τὰς θεωρίας G. || τὸν ἀδύνατον G.

εμπόδιον γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν μάθησιν — ἐκλέγειν δὲ τὰ συνέχοντα πάντα καὶ συνάροντα τὸ προκείμενον — ἀνυσιμώτατον γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν ἐπιστήμην — σαφηνείας δ' ἄμα καὶ συντομίας πολλὴν πεποιηῆσθαι 5 πρόνοιαν — τὰ γὰρ ἔναντια τούτων ἐπιθολοῖ τὴν διάνοιαν ἡμῶν — τῆς τε τῶν θεωρημάτων ἐν πέρασι καθολικοῖς περιλήψεως ἀντειλῆθαι — τὰ γὰρ εἰς τὰ μερικάτερα τεμαχίζοντα τὴν διδασκαλίαν δυσπερληπτον ἀπεργάζεται τὴν γνῶσιν. κατὰ πάντας δὲ τού-
10 τους τὸν τρόπους εὗροι τις ἂν τὴν Εὐκλείδου στοιχείωσιν τῶν ἀλλων διαφέρουσαν· τὸ μὲν γὰρ χοήσιμον αὐτῆς εἰς τὴν περὶ τῶν ἀρχικῶν σχημάτων συντελεῖ θεωρίαν, τὸ δὲ σαφὲς καὶ διηρθρωμένον ἡ ἀπὸ τῶν ἀπλουστέρων ἐπὶ τὰ ποικιλάτερα μετάβασις 15 ἀπεργάζεται καὶ ἡ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν καταβολὴ τῆς θεωρίας, τὸ δὲ καθολικὸν τῆς ἀποδείξεως ἡ διὰ τῶν πρώτων θεωρημάτων καὶ ἀρχοειδῶν ἐπὶ τὰ ξητούμενα μετάβασις. καὶ γὰρ ὅσα παραλιμπάνειν δοκεῖ, ἡ ταῖς αὐτᾶις ἐφόδοις γίγνεται γνώριμα [τοῖς εἰδημένοις?], ὥσπερ ἡ σύστασις τοῦ σκαληνοῦ καὶ ἴσοσκελοῦς, ἡ ὡς ἀμήχανον εἰσάγοντα καὶ ἀπέραντον ποικιλίαν ἀλλότρια τῆς τῶν στοιχείων ἐστὶν ἐκλογῆς, ὥσπερ τὰ περὶ τῶν ἀτάκτων ἀλόγων, ἡ ὁ Ἀπολλώνιος ἐπὶ πλέον ἐξειργάσατο, ἡ ὡς αλτίων τῶν παραδεδομένων 25 ἔχει τὴν σύστασιν, ὥσπερ τὰ εἰδη τῶν γωνιῶν τὰ

1 μάθησιν] ἐπιστήμην G. 3 ἀνυσιμώτατον C. 7 καθολικῆς B₃, G, ‘universalis comprehensionis’ Z, ‘universalem comprehensionem’ B. 10 Εὐκλείδους G. 11 διαφοροῦσαν, ἐ supra o prima fortasse manu M. 13 ἡ supra lineam M, om. G. 19 γνώριμα· τῶν ὥσπερ M, γνώριμα τῶν ὥσπερ B₃, γνώριμα, ὥσπερ G, ‘nota: sicut’ Z, ‘cognita fiunt, ut’ B. Verissimilius autem videtur excidisse τοῖς εἰδημένοις vel simile quid. 21 ὡς εἰς ἀμήχανον G. 24 παραδιδομένων G.

πολλὰ καὶ τῶν γραμμῶν. ταῦτα γὰρ παραλέειπται μὲν καὶ παρ' ἄλλους ἔτυχε λόγου πλείονος, ἔχει δὲ τὴν γνῶσιν ἀπὸ τῶν ἀπλῶν. τοσαῦτα περὶ τῆς ὅλης στοιχειώσεως εἴχομεν ἀναγράφειν.

Τὴν δὲ σύμπασαν οἰκονομίαν τῶν ἐν αὐτῇ λόγων ⁵ ὡδε πως || ἀναδιδάξομεν. ἐπειδὴ τὴν ἐπιστήμην ταύτην τὴν γεωμετρίαν ἐξ ὑποθέσεως εἶναι φαμεν καὶ ἀπὸ ἀρχῶν ὠρισμένων τὰ ἐφεξῆς ἀποδεικνύναι — μία γὰρ ἡ ἀνυπόθετος, αἱ δὲ ἄλλαι παρ' ἐκείνης ὑποδέχονται τὰς ἀρχὰς — ἀνάγκη δῆ που τὸν τὴν ¹⁰ γεωμετρίᾳ στοιχείωσιν συντάπτοντα χωρὶς μὲν παραδοῦναι τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστήμης, χωρὶς δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν συμπεράσματα, καὶ τῶν μὲν ἀρχῶν μὴ διδόναι λόγον, τῶν δὲ ἐπομένων τὰς ἀρχαῖς. οὐδεμία ¹⁵ γὰρ ἐπιστήμη τὰς ἑαυτῆς ἀρχὰς ἀποδείκνυσιν, οὐδὲ ²⁰ ποιεῖται λόγον περὶ αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοπίστως ἔχει περὶ αὐτάς, καὶ μᾶλλον εἰσιν αὐτῇ παταφανεῖς τῶν ἐφεξῆς. καὶ τὰς μὲν οἰδεν δι' αὐτάς, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα δι' ἐκείνας. οὗτο γὰρ καὶ ὁ φυσιολόγος ἀπ' ἀρχῆς ὠρισμένης προάγει τοὺς λόγους ὑποθέμενος εἶναι κίνησιν; ²⁵ καὶ ὁ ἴατρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν [?] καὶ τεχνιτῶν ἕναστος. εἰ δέ τις εἰς ταῦτὸν συμφύρει τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, οὗτος ἐπιταράπτει τὴν σύμπασαν γνῶσιν καὶ συγκυνᾷ τὰ μηδὲν προσήκοντα ἀλλήλοις. ἀρχὴ γὰρ καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς φύσει διώρισται ³⁰ ἀλλήλων.

Πρῶτον μὲν οὖν, ἀπερ ἐφην', ἔδει διαστείλασθαι

21 ἐπιστημῶν καὶ τεχνιτῶν ἔκάστας, altero αἱ ἔκάστας in o rasura mutato, M; ἐπιστημῶν, καὶ τεχνῶν ὁ ἔκάστης ἐμπειρος G, ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν τῶν ἔκάστης B₃, 'scientiarum et artium unusquisque expertus' Z, 'scientiarum atque artium uniuscuiusque peritus' B, ἐπιστήμων vel ἐπιστημόνων?

τάς τε ἀρχὰς καὶ τα ἐπόμενα ταῖς ἀρχαῖς, ὁ δὴ καὶ ποιεῖ ὁ Εὐκλείδης καθ' ἑναστον ὡς εἰπεῖν βιβλίον καὶ πρὸ πάσης τῆς πραγματείας τὰς κοινὰς τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἀρχὰς ἐκτιθέμενος. ἐπειτα καὶ αὐτὰς διαιρεῖ τὰς κοινὰς ἀρχὰς εἰς ταὶς ὑποθέσεις καὶ τὰ αἰτήματα καὶ τὰ ἀξιώματα. διαιφέρει γὰρ ταῦτα πάντα ἀλλήλων καὶ οὐκ ἔστιν ταῦτὸ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ ὑπόθεσις, ὡς πού φησιν ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης, ἀλλ' ὅταν μὲν καὶ τῷ μανθάνοντι γνώμιμον ἦ καὶ 10 καθ' αὐτὸ πιστὸν τὸ παραλαμβανόμενον εἰς ἀρχῆς ταξιν, ἀξιώματα το τοιοῦτόν ἔστιν, οἷον τὸ τὰ τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις ἵσα εἶναι. ὅταν δὲ μὴ ἔχῃ μὲν ἐννοιαν ὁ ἀκούων τοῦ λεγομένου τὴν αὐτόπιστον, τίθεται δὲ ὅμως καὶ συγχωρεῖ τῷ λαμβάνοντι, τὸ τοιοῦτον 15 ὑπόθεσίς ἔστι. τὸ γὰρ εἶναι τὸν οὐκλον σχῆμα τοῖον κατὰ κοινὴν μὲν ἐννοιαν οὐ προειλήφαμεν ἀδιδάκτως, ἀκούσαντες δὲ συγχωροῦμεν ἀποδειξεως χωρίς. ὅταν δὲ αὖ καὶ ἄγνωστον ἦ τὸ λεγόμενον καὶ μὴ συγχωροῦντος τοῦ μανθάνοντος ὅμως λαμβάνηται, τηνι- 20 καῦτα, φησὶν, αἰτήματα τοῦτο καλοῦμεν, οἷον τὸ πάσας τὰς ὁρθὰς γνωνίας ἵσας εἶναι. δηλοῦσι δὲ οἱ περὶ τινος τῶν αἰτημάτων καταπραγματεύσασθαι σπουδάσαντες, ὡς ὑπὸ μηδενὸς αὐτόθεν συγχωρεῖσθαι δυναμένουν. καὶ κατὰ μὲν τὴν Ἀριστοτέλους ὑφήγησιν τοῦτον

5 εἰς ἀξιώματα, ὑπόθεσιν, αἰτήματα *H₂* p. 275. 8 in margine prima ut videtur manu: ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ *M.* (vide Analyt. poster. I, 10, 5–8 ed. Weise). 10 τὸ ante παραλαμβανόμενον om. *G.* 11 in margine τί ἔστιν ἀξιώματα *M.* || τὸ ante τὰ om. *G.* *H₂* p. 255 et 276. 12 εἰραι om. *H₂.* 13 πετθεται *H₂* p. 255, τίθεται p. 276; cf. *H₁* p. 452. 14 ὅμοιως *H₂* p. 276. 15 in margine τί ἔστιν ὑπόθεσις *M.* || τοιόνδε *H₂* p. 255 et 276. 16 προσειλήφαμεν *H₂* p. 276, περιείληφεν ἀδιδάκτος *H₂* p. 255. 18 καὶ μὴ ἦ μὴ *H₂* p. 276. 20 φησιν ἦ αἰτήματα *M.* 24 τοιοῦτον *G.*

διώρισται τὸν τρόπον ἀξίωμα καὶ αἰτημα καὶ ὑπόθεσις. || πολλάκις δὲ καὶ πάντα ταῦτα καλοῦσιν ὑποθέσεις, ὥσπερ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἀξίωμα πᾶσαν ἀπόφανσιν ἀπλῆν, ὥστε κατὰ μὲν τούτους καὶ αἱ ὑποθέσεις ἀξιώματα, κατὰ δὲ τοὺς ἔτερους καὶ τὰ ἀξιώματα ^{τοῦ} ὑποθέσεις.

Πάλιν δ' αὐτὸν τὰν ἀρχῶν εἰς προβλήματα διαιρεῖται καὶ θεωρήματα, τὰ μὲν τὰς γενέσεις περιέχοντα τῶν σχημάτων καὶ τὰς τομὰς καὶ τὰς ἀφαιρέσεις ἡ προσθέσεις καὶ δῶς τὰ παθήματα τὰ γιγνόμενα ¹⁰ περὶ αὐτά, τὰ δὲ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα ἐκάστοις δεικνύοντα. καθάπερ γὰρ αἱ ποιητικαὶ τῶν ἐπιστημῶν θεωρίας μετέχουσιν, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ θεωρητικαὶ τὰ προβλήματα ταῖς ποιήσεσιν ἀνάλογον προσειλήφασιν. ἦδη δὲ τῶν παλαιῶν οἱ μὲν πάντα ¹⁵ θεωρήματα καλεῖν ἡξίωσαν, ὡς οἱ περὶ Σπεύσιππον καὶ Ἀμφίνομον, ἡγούμενοι ταῖς θεωρητικαῖς ἐπιστήμαις οἰκειοτέραν εἶναι τὴν τῶν θεωρημάτων προσηγορίαν ἡ τὴν τῶν προβλημάτων, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀλδίων ποιουμέναις τοὺς λόγους. οὐ γάρ ἐστι γένεσις ²⁰ ἐν τοῖς ἀλδίοις, ὥστε οὐδὲ τὸ πρόβλημα χώραν ἐπὶ τούτων ἀν ἔχοι, γένεσιν ἐπαγγελλόμενον καὶ ποίησιν

2 ταῦτα πάντα G. 3 ἀπόφασιν G. 7 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν] μετὰ τὰς ἀρχὰς H₂ p. 275.

7-8	αἱ ἀρχαὶ	μετὰ τὰς ἀρχὰς
ἀξίωμα	αἰτημα	προβλήμα
θέσις		

in margine inferiore prima ut videtur manu M. 10 προσθέσεις M, G; 'adiectiones' Z, 'additiones' B. 15 προσειλήφασιν M, B₃, G; 'suscipiunt' Z, 'praeassumpsere' B. 18 οἰκειοτέραν G, οἰκειοτέραν C. 20 ποιουμέναις ex G, ποιοῦνται M, C. 21 χωρὶς G, χώραν C.

τοῦ μήπω πρότερον ὅντος, οἶον ἰσοπλεύρου τριγώνου σύστασιν, ἡ τετραγώνου δοθείσης εὐθείας ἀναγραφήν,
 ἡ θέσιν εὐθείας πρὸς τῷ δοθέντι σημείῳ. ἄμεινον
 οὖν φασὶ λέγειν, ὅτι πάντα ταῦτα ἔστι, τὰς δὲ γενέ-
 5 σεις αὐτῶν οὐ ποιητικῶς ἀλλὰ γνωστικῶς ὁρῶμεν ὡσ-
 ανεὶ γιγνόμενα λαμβάνοντες τὰ ἀεὶ ὅντα, ὥστε καὶ
 πάντα θεωρηματικῶς ἐροῦμεν ἀλλ’ οὐ προβληματικῶς
 λαμβάνεσθαι. οἱ δὲ ἀνάπταντι πάντα προβλήματα λέ-
 γειν ἐδικαίουν ὡς οἱ περὶ Μέναιχμον μαθηματικοί,
 10 τὴν δὲ προβολὴν εἶναι διττήν· ὅτε μὲν πορίσασθαι
 τὸ ξητούμενον, ὅτε δὲ περιωρισμένον λαβόντας ἵδεῖν
 ἡ τίς ἔστιν, ἡ ποιόν τι, ἡ τί πέπονθεν, ἡ τίνας ἔχει
 πρὸς ἄλλο σχέσεις. καὶ λέγοντι μὲν ὁρθῶς ἀμφότε-
 ροι· καὶ γὰρ οἱ περὶ Σπεύσιππον καλῶς — οὐ γὰρ
 15 τοιαῦτά ἔστι τὰ προβλήματα γεωμετρίας, οἷα τὰ μη-
 γνανικῆς· αἱσθητὰ γὰρ ταῦτα καὶ γένεσιν ἔχοντα καὶ
 παντοίαν μεταβολὴν — καὶ οἱ περὶ τὸν Μέναιχμον
 — οὐ γὰρ ἀνευ τῆς εἰς ὑλην προόδου καὶ αἱ τῶν
 θεωρημάτων εἰσὶν εὐρέσεις. λέγω δὲ ὑλην τὴν νοη-
 20 τὴν. εἰς ἐκείνην οὖν οἱ λόγοι προϊόντες καὶ μορφοῦν-
 τες αὐτὴν εἰκότως δήπον ταῖς γενέσειν ἐοικέναι λέ-
 γονται. τὴν γὰρ τῆς διαινοίας ἡμῶν κίνησιν καὶ τὴν
 προβολὴν τῶν ἐν αὐτῇ λόγων γένεσιν || τῶν ἐν φαν-
 τασίᾳ σχημάτων εἶναι φαμεν καὶ τῶν περὶ αὐτὰ
 25 παθημάτων. ἐκεῖ γὰρ αἱ συστάσεις καὶ αἱ τομαὶ καὶ
 αἱ θέσεις καὶ αἱ παραβολαὶ καὶ αἱ προσθέσεις καὶ αἱ

2 ἡ ante τετραγώνου om. M.
 3 εὐθείας πρὸς τῷ δο-
 θέντι σημείῳ ἡ ἀναγραφὴν ἡ θέσιν G, correxit C.
 μεν G. 12 εἰς τις G, ἡ τίς C. || πόθεν G, πέπονθεν C.
 26 προβολαὶ G, παραβολαὶ C. || προθέσεις M, G, προσ-
 θέσεις C.

7 ὁροῦ-

ἀφαιρέσεις, τὰ δὲ ἐν τῇ διανοίᾳ πάντα ἔστηκεν ἄνευ γενέσεως καὶ πάσης μεταβολῆς.

"Εστι μὲν οὖν καὶ προβλήματα γεωμετρικὰ | καὶ θεωρήματα, διότι δὲ θεωρία τὸ πλεονάκου ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ὥσπερ ἐπὶ μηχανικῆς ποιήσεις, καὶ τὰ προβλήματα πάντα μετέχει θεωρίας, οὐ μὴν ἀνάπταλιν· ὅλως γὰρ αἱ ἀποδεῖξεις θεωρίας εἰσὶν ἔργον. πάντα δὲ τὰ ἐν γεωμετρίᾳ τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς δι' ἀποδεῖξεως λαμβάνεται, ὥστε κοινότερον τὸ θεώρημα. οὐ πάντα δὲ τὰ θεωρήματα δεῖται τῶν προβλημάτων, ἀλλ' ἐστὶν 10 ὕ καὶ αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ξητουμένου. οἱ δὲ διορίζοντες τὸ θεώρημα τοῦ προβλήματός φασι πᾶν μὲν πρόβλημα ἐπιδέχεσθαι τῶν κατηγορουμένων τῆς ἐν αὐτῷ ὅλης, αὐτό τε ἔκαστον καὶ τὸ ἀντικείμενον, πᾶν δὲ θεώρημα αὐτὸ μὲν ἐπιδέχεσθαι τὸ κατηγορούμενον, οὐ μέντοι καὶ τὸ ἀντικείμενον. λέγω δὲ ὅλην μὲν αὐτῶν τὸ γένος, περὶ οὗ ἡ ζήτησις, οἶον τριγωνον ἢ τετράγωνον ἢ κύκλον, σύμπτωμα δὲ κατηγορούμενον τὸ καθ' αὐτὸ συμβεβηκός, οἶον ἵσον ἢ τομὴν ἢ θέσιν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ὅταν οὖν προτείνῃ τις οὕτως, εἰς κύκλον ἐντεῖναι τριγωνον ἵσοπλευρον, πρόβλημα λέγει. δυνατὸν γὰρ εἰς αὐτὸν ἐντεῖναι καὶ μὴ ἵσοπλευρον· καὶ πάλιν, ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας πεπερασμένης συστήσασθαι τριγωνον ἵσοπλευρον, πρόβλημα τὸ τοιόνδε· δυνατὸν γὰρ συστήσασθαι καὶ μὴ ἵσοπλευρον. ὅταν δὲ τῶν ἴσοσκελῶν ἰσας εἶναι τὰς πρὸς τῇ βάσει προτείνη τις, θεώρημα

1 ἀφαιρέσεις *M.* 15 αὐτὸ μὲν ἐπι- om. *G.* 24 ἐν-
στήσασθαι *G.*, συστήσασθαι *C.* 25 στήσασθαι *G.*, συστήσα-
σθαι *C.* 27 περὶ *G.*, πρὸς *C.* 27 usque ad p. 80 2 προτείνη
τις . . . τῇ βάσει om. *G.*

φατέον αὐτὸν προτείνειν. οὐ γὰρ δυνατὸν καὶ μὴ
 ἵσας εἶναι τὰς πρὸς τῇ βάσει τῶν ἴσοσκελῶν· ὅστε εἰ
 τις προβληματικῶς σχηματίσας ἐποιεῖ, εἰς ἡμικύκλιον
 δροθήνη ἐντεῖναι γωνίαν, ἀγεωμετρήτου δόξαν ἂν λάβοι.
 5 πᾶσα γὰρ ἡ ἐν ἡμικύκλιῳ δροθή ἐστιν. ἐφ' ᾧ τούνυν
 τὸ σύμπτωμα καθολικόν ἐστι καὶ πάσῃ τῇ ὑλῇ παρ-
 ομορφοῦν, ταῦτα θεωρήματα λεπτέον, ἐφ' ᾧ δὲ μὴ
 καθόλου μηδὲ τῷ ὑποκειμένῳ πάντας ἐπόμενον, πρό-
 βλημα τὸ τοιοῦτον θετέον. τὴν δοθεῖσαν εὐθείαν πε-
 10 περιεσμένην δίχα τεμεῖν· καὶ γὰρ εἰς ἄνισα δυνατόν
 — πᾶσαν γωνίαν εὐθύγραμμον δίχα τεμεῖν· ἔστι γὰρ
 καὶ ἡ εἰς ἄνισα διαιρεσίς — ἀπὸ τῆς δοθείσης εὐθείας
 ἀναγράψαι τετράγωνον· δυνατὸν γὰρ καὶ μὴ τετρά-
 γωνον — || καὶ πάντα, ὅσα τοιαῦτα, τῆς τῶν προβλη-
 15 μάτων ἐστὶν τάξεως. οἱ δὲ περὶ Ζηνόδοτον τὸν
 προσήκοντα μὲν τῇ Οἰνοπίδον διαδοχῇ, τῶν μαθη-
 τῶν δὲ Ἀνδρωνος, διώριζον τὸ θεώρημα τοῦ προ-
 βλήματος, ἥ τὸ μὲν θεώρημα ξητεῖ, τί ἐστι τὸ σύμ-
 πτωμα τὸ κατηγορούμενον τῆς ἐν αὐτῷ ὕλης, τὸ δὲ
 20 πρόβλημα, τίνος ὄντος τί ἐστιν. ὅθεν καὶ οἱ περὶ
 τὸν Ποσειδώνιον τὸ μὲν ἀφωρίζοντο πρότασιν, καθ'
 ἥν ξητεῖται τὸ εἰ ἐστιν ἥ μή, τὸ δὲ πρόβλημα πρότα-
 σιν, ἐν ἥ ξητεῖται τί ἐστιν ἥ ποιόν τι, καὶ τὴν μὲν
 θεωρητικὴν πρότασιν ἐλεγον δεῖν ἀποφαντικῶς σχη-
 25 ματίζειν, οἷον πᾶν τρίγωνον μείζους ἔχει τὰς δύο τῆς
 λοιπῆς, καὶ παντὸς ἴσοσκελοῦς αἱ πρὸς τῇ βάσει ἰσαι,
 τὴν δὲ προβληματικὴν, ὥσπερ ξητοῦντας, εἰ ἐστιν ἐπὶ

4 ἀν λάβοι] ἀναλάβοι *M, G*, ἀναλάβει *C*. 10 δίχα εἰς
 ἵσα *G*. 11 δίχα εἰς ἵσα *G*. 15 Ξενόδοτον *G*, "Zenodotus"
B, "Zenodotum" *Z*. 17 διωρίζοντο mutatum a correctore in
 διωρίζον τὸ *M*, διωρίζονται τὸ *G*, διωρίζοντο τὸ *C*. 26 παν-
 τος] πᾶσαι τὸν *G*. 27 τὴν μὲν *G*, τὴν δὲ *C*.

τῆς δε τῆς εὐθείας συστήσασθαι τρίγωνον. διαφέρειν γάρ, ἡ ἀπλῶς τε καὶ ἀορίστως ἔντειν, εἰ ἔστι πρὸς ὁρθὰς ἀπὸ τοῦnde τοῦ σημείου τῆς [τῆς] εὐθείᾳ, ἡ τίς ἔστιν ἡ πρὸς ὁρθὰς θεωρεῖν.

Ἄλλ' ὅτι μὲν ἔστι τις διαφορὰ τοῦ τε προβλήματος καὶ τοῦ θεωρήματος, δῆλον ἐκ τούτων, ὅτι δὲ καὶ ἡ Εὐκλείδου στοιχείωσις ἔχει τὰ μὲν προβλήματα τὰ δὲ θεωρήματα, φανερὸν ἔσται τούτο διὰ τῶν καθ' ἔκαστον καὶ αὐτοῦ προστιθέντος ἐπὶ τέλει τῶν δεινούμενων ὃπου μὲν τὸ „ὅπερ ἔδει ποιῆσαι“ ὃπου δὲ τὸ „ὅπερ ἔδει δεῖξαι“, ὡς τῶν θεωρημάτων χαρακτηριστικόν, καίτοι, καθάπερ εἴπομεν, οὕσης καὶ ἐν τοῖς προβλήμασιν ἀποδείξεως, ἀλλ' ὅμως, ὃπου μὲν καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς γενέσεως χάριν — ἵνα γὰρ δεῖξωμεν, ὅτι πεποίηται τὸ προταχθέν, τὴν ἀπόδειξιν παραλαμβάνομεν — ὃπου δὲ αὐτὴ δι' ἑαυτῆν ἔστιν σπουδῆς ἀξία τὴν φύσιν τοῦ ἔντονος παριστάνειν διηγαμένη. εὗροις δ' ἂν τὸν Εὐκλείδην τοτὲ μὲν συμπλέκοντα τὰ θεωρήματα τοῖς προβλήμασι καὶ παρὰ μέρος αὐτοῖς χρώμενον, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, τοτὲ δὲ πλεονάζοντα κατὰ τὰ ἔτερα. τὸ μὲν γὰρ τέταρτον ὅλον προβλήματων ἔστι, τὸ δὲ πέμπτον θεωρημάτων.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων ἡμῖν εἰρήσθω· μετὰ δὲ ταῦτα τὸν σκοπὸν ἀφορισάμενοι τοῦ πρώτου βιβλίου || καὶ τὴν διαίρεσιν παραστήσαντες ἀρχώμενα τῆς περὶ τοὺς ὄρους πραγματείας. ἡ μὲν οὖν πρόθε-

2 ἡ ἔστι G. 3 τῇ δὲ M, G. || ἡτις ἔστιν G, ἡτις ἔστιν ἡ C.

11 ὡς om. G. 22 ὅτι τὸ Δ βιβλίον τῶν στοιχείων ὅλον προβληματικόν ἔστιν. ὅτι τὸ Ε βιβλίον τῶν στοιχείων ὅλον θεωρηματικόν ἔστιν. in margine inferiore prima ut videtur manu adscriptum M.

σίς ἔστιν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τὰς ἀρχὰς παραδοῦναι
 τῆς τῶν εὐθυγράμμων θεωρίας. εἰ γὰρ καὶ φύσει
 κρείττων ὁ κύκλος καὶ ἡ περὶ αὐτὸν πραγματεία τῆς
 τῶν εὐθυγράμμων οὐσίας τε καὶ γνώσεως, ἀλλ᾽ ἡμῖν
⁵ προσήκουσα μᾶλλον ἡ περὶ τούτων διδασκαλία τοῖς
 ἀτελεστέροις καὶ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ
 μετάγειν τὴν διάνοιαν σπεύδοντιν. καὶ γὰρ τοῖς μὲν
 αἰσθητοῖς οἰκεῖα τὰ εὐθύγραμμα σχήματα, τοῖς δὲ
 νοητοῖς ὁ κύκλος, διότι δὴ τὸ μὲν ἀπλοῦν καὶ μονο-
¹⁰ ειδὲς καὶ ὠρισμένον προσήκει τῇ φύσει τῶν ὄντων,
 τὸ δὲ ποικίλον καὶ ἀορίστως αὐξανόμενον τῷ πλήθει
 τῶν περιεχουσῶν πλευρῶν διαφέρει τοῖς αἰσθητοῖς.
 ἐν τούτῳ δὴ οὖν τῷ βιβλίῳ τὰ πρώτιστα καὶ ἀρχο-
 ειδέστατα σχήματα τῶν εὐθυγράμμων | παραδίδοται,
¹⁵ τό τε τριγώνον λέγω καὶ τὸ παραλληλόγραμμον ἐν
 γὰρ τούτοις ὡς ἐν γένει περιέχεται καὶ τὰ αἴτια τῶν
 στοιχείων, τό τε ἴσοσκελὲς καὶ τὸ σκαληνὸν καὶ τὰ
 συνιστάμενα ἐκ τούτων, τό τε ἴσόπλευρον τριγώνον
 καὶ τετράγωνον, ἀφ' ὧν τὰ σχήματα τῶν τεττάρων
²⁰ στοιχείων ἔσχεν τὴν σύστασιν. εὐφήσομεν οὖν καὶ
 ἴσοπλεύρου τριγώνου καὶ τετραγώνου γένεσιν, τοῦ μὲν
 ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας, τοῦ δὲ ἀπὸ τῆς δοθείσης.
 τὸ οὖν ἴσόπλευρον τριγώνον προσεχὲς αἴτιον ἔστι
 τῶν τριῶν στοιχείων πυρός ἀέρος ὕδατος, τὸ δὲ τε-
²⁵ τραγώνον τῆς γῆς. συνήργηται δὴ οὖν ὁ σκοπὸς τοῦ

3 κρείττον C. || αὐτοῦ G. 6 ἀτελεστέραν G. 23 usque ad
 p. 86, 17 προσεχὲς . . . τριγῇ διαστὰν id est quattuor in co-
 dice M paginarum contextum om. B₃ et G, nec C quidquam de
 hac re annotavit. 23 τριγώνον om. B₁. 25 Terrae an-
 nexum est. Ac demum . . . convenit' B, 'terrae. Mun-
 dus igitur . . . dependet' Z, τῇ γῇ συνήργηται δεῖται οὖν
 Kn. III.

πρώτου βιβλίου πάσῃ τῇ πραγματείᾳ καὶ συντελεῖ πρὸς ὅλην τὴν τῶν κοσμικῶν στοιχείων θεωρίαν. ἔτι δὲ καὶ στοιχειοῦ τοὺς μανθάνοντας εἰς τὴν περὶ τῶν εὐθυγράμμων σχημάτων ἐπιστήμην τὰς πρώτας αὐτῶν ἀρχὰς καλῶς ἀνευρόν καὶ δι' ἀκριβείας καταδήσα-⁵ μενος.

Διήρηται δὲ τὸ βιβλίον εἰς τρία μέγιστα τμῆματα, καὶ τὸ μὲν πρώτον τῶν τριγώνων τὰς γενέσεις καὶ τὰς ἰδιότητας ἐμφανίζει κατά τε γωνίας καὶ πλευρὰς καὶ ποιεῖται συγκρίσεις αὐτῶν πρὸς ἄλληλα καὶ ἔκαστα ἐφ' ἑαυτοῦ θεωρεῖ. καὶ γὰρ ἐν τριγώνον λαβὼν ποτὲ μὲν ἀπὸ τῶν πλευρῶν ἐπισκοπεῖ τὰς γωνίας, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν γωνιῶν τὰς πλευράς, ἵστητος τε πέρι καὶ ἀνισότητος, καὶ δύο ὑποθέμενος τὰ αὐτὰ πάλιν διὰ ποικίλων εὑρίσκει. τὸ δὲ δεύτερον τὴν ¹⁵ περὶ τῶν παραλληλογράμμων ἔξυφαίνει θεωρίαν, τὰς τε ἰδιότητας τῶν παραλλήλων καὶ τὰς γενέσεις τῶν παραλληλογράμμων ἀναγράφον καὶ ἔτι τὰ συμπτώματα τὰ ἐν αὐτοῖς ἀποδεικνύσ. τὸ δὲ τρίτον τὴν κοινωνίαν τῶν τε τριγώνων καὶ τῶν παραλληλο-²⁰ γράμμων || ἀναφαίνει, ἐν τε τοῖς συμπτώμασι καὶ ταῖς πρὸς ἄλληλα συγκρίσεσι. καὶ γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ ἵσων τριγώνα ἡ παραλληλόγραμμα δείκνυται τὰ αὐτὰ πεπονθότα, καὶ μετὰ συμπλοκῆς ἀμφοτέ-

¹ πάσης τῆς πραγματείας B₁. 7 ss. In margine inferiore in M adscripta sunt haec:

ὅτι τριγῇ διαιρεῖται τὸ ἀ βιβλίον

εἰς τὴν τῶν τριγώνων γένεσιν

εἰς τὴν τῶν παραλληλογράμμων θεωρίαν

εἰς τὴν τῶν τριγώνων τε καὶ παραλληλογράμμων κοινωνίαν καὶ εὐγραψιν.

ρων ἐπὶ μιᾶς ὄντων βάσεως, καὶ πῶς ἀν γένοιτο ἔσον
τριγώνῳ παραλληλόγραμμον, καὶ τέλος περὶ τῶν ἀνα-
γραφομένων ἐν τοῖς ὁρθογωνιαῖς τριγώνοις τετρα-
γώνων ἀπὸ τῶν πλευρῶν τίνα ἔχει λόγον τὸ ἀπὸ τῆς
ὑποτεινούσης τὴν ὁρθὴν πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν περιεχου-
σῶν αὐτήν. τοία δέ τις ἔστω καὶ ἡ πρόθεσις τοῦ πρώ-
του βιβλίου τῆς στοιχειώσεως καὶ ἡ διαιρεσίς.

Ἄρχην δὲ ποιούμενοι τῆς τῶν καθ' Ἑκαστα ξητή-
σεως προαγορεύομεν τοῖς ἐντεῦξομένοις, μὴ ταῦτα
10 παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖν ὅσα διατεθόντων τοῖς πρὸ ἡμῶν
λημμάτια καὶ πτώσεις καὶ εἰ τι τοιοῦτο. τούτων μὲν
γὰρ διακορεῖς ἐσμὲν καὶ σπανίως αὐτῶν ἐφαψόμεθα.
ὅσα δὲ πραγματειωδεστέραν ἔχει θεωρίαν καὶ συντελεῖ
πρὸς τὴν ὅλην φιλοσοφίαν, τούτων προηγουμένην
15 ποιησόμεθα τὴν ὑπόμνησιν, ξηλοῦντες τοὺς Πυθαγ-
ορείους, οὓς πρόχειρον ἦν καὶ τοῦτο σύμβολον „σχάμα
καὶ βάμα, ἀλλ' οὐ σχάμα καὶ τριώβολον“ ἐνδεικνυμέ-
νων, ὡς ἄρα δεῖ τὴν γεωμετρίαν ἐκείνην μεταδιώκειν,
ἢ καθ' Ἑκαστον θεώρημα βῆμα τίθησιν εἰς ἄνοδον
20 καὶ ἀπαίρει τὴν ψυχὴν εἰς ὑψος, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς αἱ-
σθητοῖς καταβαίνειν ἀφίησιν καὶ τὴν σύνοικον τοῖς
θυητοῖς χρείαν ἀποπληροῦν καὶ ταύτης στοχαζομένην
τῆς ἐντεῦθεν περιαγωγῆς καταμελεῖν.

6—7 'Talis sit et Divisio' B. 'primi igitur libri elemen-
tationis intentio et divisio est huiusmodi' Z. 13 πραγματι-
ωδεστέραν M, πραγματειωδεστέραν B₁. 16 In margine supe-
riore adscripta sunt in M haec: τί ἔλεγον οἱ Πυθαγόροι ἐπὶ
τῆς γεωμετρίας· σχάμα καὶ βάμα ἀλλ' οὐ σχάμα καὶ τριώβο-
λον. 18 γεωμετρίαν] 'Philosophiam' B, 'geometriam' Z.
21 καταμένειν B₁.

DEFINITIONES.

Def. I. Σημεῖον ἔστιν οὗ μέρος οὐθέν.

"Οτι μὲν κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν συνθετωτέρων ἐπὶ τὰ ἀπλούστερα μετάβασιν δὲ γεωμετρης ἀνέδραμεν, ἐκ μὲν τοῦ τριχῆ διεστῶτος εἰς τὴν τοῦτο περατοῦσαν ἐπιφάνειαν, ἐκ δὲ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ ταύτης πέρας⁵ τὴν γραμμήν, ἐκ δὲ τῆς γραμμῆς εἰς τὸ πάσης διαστάσεως καθαρεῦον σημεῖον, εἰρηται πολλάκις καὶ παντὶ καταφανές. ἐπειδὴ δὲ τὰ πέρατα ταῦτα πολλαχοῦ μὲν διὰ || τὴν ἀπλότητα τῆς τῶν συνθέτων φύσεως εἰναι δοκεῖ σεμνότερα, πολλαχοῦ δὲ συμβεβηκόσιν ἕοικεν¹⁰ ἐν τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν περατονιμένοις ἔχοντα τὴν ὑπαρξίαν, διοριστέον τούτων ἑκάτερον, ἐν ποίοις γένεσι θεωρεῖται τῶν ὄντων. λέγω δὴ οὖν, ὅτι τὰ μὲν ἄյλα καὶ ἐν χωριστοῖς ὑφεστηκότα λόγοις καὶ εἰδεσιν αὐτοῖς ὑφ' ἑαυτῶν ἰδούμενοις ἀεὶ τὴν τῶν ἀπλουστέρων¹⁵ ὑπόστασιν ἀρχικωτέραν προεστήσατο τῶν συνθετωτέρων καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ νῷ καὶ ἐν τοῖς μέσοις

Ante primam definitionem octo lineis vacuis relicitis tamquam propositi operis initium fit in *M* ornamenti rubris et inscriptione rubra: ἀρχὴ τοῦ κειμένου.

7 παντὶ] 'omnino' *B*, 'omnifariam' *Z*. 11 ἔχειν *M*, postera manus supra lineas scripsit οντα, 'obtinere' *Z*, 'cum . . . habeant existentiam' *B*.

διαικόσμοις καὶ τοῖς ψυχικοῖς καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς φύ-
σεσι προσεγκῶς ἐμπνεούσαις τὰ σώματα τῶν περατου-
μένων τὰ περατοῦντα κατ' οὐσίαν ὑπερφέρει, καὶ
ἐστιν ἀμερέστερα καὶ ἐνοειδέστερα καὶ ἀρχικότερα·
 5 τὸ γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις εἶδει τοῦ πλήθους καὶ τὸ
ἀμέριστον τοῦ πάντη προϊόντος καὶ τὸ ἀφορίζον τοῦ
δεχομένου τὸν ὅρον ἀπ' ἄλλου τελειότερον. τὰ δ' αὖ
ἄλλης δεομένα καὶ ἐν ἄλλοις ἐδραξόμενα καὶ τῆς ἑαυ-
τῶν οὐσίας ἐκστάντα καὶ σκιδνάμενα περὶ τὰ ὑπονε-
 10 μενα καὶ τὴν ἔνωσιν ἐπεισακτον ἔχοντα τοὺς συνθε-
τωτέρους λόγους ἔλαχεν τῶν ἀπλουστέρων. κατὰ
τούτο τὰ ἐν φαντασίᾳ καὶ τῇ ὄλῃ τῶν φανταστῶν
σχημάτων λινδαλλόμενα καὶ τὰ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπὸ¹
 15 τῆς φύσεως ἀπογεννώμενα προηγουμένους ἔχει τοὺς
τῶν περατουμένων λόγους, ἐπομένους δὲ τοὺς τῶν
περατούντων καὶ οίον ἐπεισοδιώδεις. ἵνα γὰρ τὸ τριχῆ
διαστὰν μὴ εἰς ἀπειρον ἐκταθῆ μέγεθος ἡ κατὰ τὴν
νόησιν ἡ κατὰ τὴν αἰσθησιν, δι' ἐπιφανείας παντα-
χόθεν ἐπερατώθη, καὶ ἵνα μὴ τὸ ἐπίπεδον εἰς ἀορι-
 20 στίαν λάθη προελθόν, ἡ γραμμὴ περιέλαβεν αὐτὸν καὶ
ῶρισεν ἐν αὐτῷ γενομένη, καὶ τὸ σημεῖον ὠσαύτως
τὴν γραμμήν, τῶν συνθέτων ἔνεκα τῶν ἀπλῶν ὑφιστα-
μένων. καὶ γὰρ αὖ καὶ τούτο δῆλον, διτι ἐν μὲν τοῖς
χωριστοῖς εἶδεσιν οἱ λόγοι τῶν περάτων ἐν ἑαυτοῖς
 25 εἰσιν καὶ οὐκ ἐν τοῖς περατουμένοις, καὶ μένοντες,
οἵπερ εἰσίν, ὑποστατικοὶ γίγνονται τῶν δευτέρων, ἐν
δὲ τοῖς ἀχωρίστοις ὄλης ἐπιδεδώκασιν ἑαυτοὺς τοῖς

14 προηγουμένως M, 'praeēuntes' B, 'praecipue' Z.

20 προέλαβεν G. 25–26 καὶ οὐκ . . . οἴπερ εἰσίν om. G,
add. C. 26 ὑποστατικοὶ καὶ οὐ γίγνονται G, καὶ οὐ de-
levit C. 27 ὄλης om. B₃, G; 'In inseparabilibus vero Formis' B,
'quae a materia inseparabilia sunt' Z.

περατουμένοις καὶ ἐν ἑκείνοις ἰδούνθησαν καὶ οἷον
 μέρη γεγόνασιν ἑκείνων καὶ ἀνεπλήσθησαν τῶν χειρό-
 νων, ὅθεν δὴ καὶ τὸ ἀμερὲς ἐνταῦθα τῆς μεριστῆς
 οὐσίας καὶ τὸ ἀπλατὲς πλάτους μετέσχεν καὶ τὴν ἑαυ-
 τῶν ἀπλότητα καὶ τὸ εἴλικονὲς οὐκ ἔτι τὰ περατοῦντα ⁵
 φυλάξαι δεδύνηται. γενόμενα γὰρ ἐν ἄλλῳ συνηλ-
 λοίωται τῷ ὑποκειμένῳ. ἡ γὰρ ὑλη τὴν τούτων ἐπε-
 θόλωσεν ἀφίβειαν παῦ ὁ μὲν τοῦ ἐπιπέδου λόγος
 βαθύνει τὸ ἐπίπεδον, ὁ δὲ τῆς γραμμῆς ἀμυδρώσας
 τὴν ἐφ' ἐν διάστασιν πάντη γίνεται μεριστός, ὁ δὲ ¹⁰
 τοῦ σημείου σωματοειδῆς ἀποτελεῖται καὶ || συνδιέστα-
 ται τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ περατουμένοις. πάντες γὰρ εἰς
 ὑλην φεύσαντες, οἱ μὲν ἀπὸ διανοίας εἰς τὴν νοητὴν
 οἱ δὲ ἀπὸ τῆς φύσεως εἰς τὴν αἰσθητὴν, ἀνεπλήσθη-
 σαν τῶν ὑποκειμένων καὶ τῆς αὐτῶν ἀπλότητος ἐξ- ¹⁵
 ἐστησαν εἰς ἀλλοτρίας συνθέσεις τε καὶ διαστάσεις.
 ἀλλὰ πῶς ἐν τῷ νῷ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ πάντων ἀμερῶς
 ὄντων καὶ ἀδιαστάτως ἐν τῇ ὑλῃ τὰ μὲν προηγουμέ-
 νως ἐμερίσθη τὰ δὲ διὰ τὴν ἑκείνης φύσιν; ἡ καὶ
 τοῖς ἀνύλοις εἰδεσι τάξις ἐστὶ πρώτων τε καὶ μέσων ²⁰
 καὶ τελευταίων, καὶ τὰ μὲν ἐνοειδέστερα τῶν εἰδῶν
 ἐστι, τὰ δὲ πληθύεται μᾶλλον, καὶ τὰ μὲν συνεσπει-
 ραμένας ἔχει τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις, τὰ δὲ εἰς διάστασιν
 σπευδούσας, καὶ τὰ μὲν πρὸς τοῦ πέρατός ἐστι, τὰ δὲ
 πρὸς τῆς ἀπειρότας; εἰ γὰρ καὶ πάντα μετέχει τῶν δύο ²⁵

4 καὶ τὴν] κατὰ τὴν G. 6 γενόμενα] κινούμενον G,
 γενόμενον C. 7 Post ὑποκειμένῳ repetit M verba: καὶ τὴν
 ἑαυτῶν ἀπλότητα καὶ τὸ εἴλικονὲς οὐκ ἔτι τὰ περατοῦντα
 φυλάξαι δεδύνηται. || ἀπεθόλωσεν G. 13—14 In margine M:
 τὴν φαντασίαν λέγει. 14 ἀνεπλήσθησαν εἰς τὴν τῶν G.
 19 ἑκείνων M, sed supra αν compendium syllabae ης, ἑκείνων
 B, G, 'eius' B, 'illorum' Z. 22 πληθύεται G, πληθύεται C.
 25 τὰς ἀπειρότας M, C, 'Infinitati' B, 'in infinitatem' Z.

τούτων ἀρχῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ἑτέρας ἐστὶν ἔκγονας
 καὶ πλέον ταύτης μετεῖληγεν, τὰ δὲ τῆς λοιπῆς. τὸ
 μὲν οὖν σημεῖον ἀμερὲς ἐκεῖ πάντη, εἰ καὶ κατὰ τὸ
 πέρας ὑφέστηκεν, ἔχει δὲ τὴν ἀπειρον δύναμιν οὐν-
 φίως, καθ' ἥν καὶ γεννᾷ πάντα τὰ διαστήματα. καὶ
 ἡ πρόοδος τῶν διαστημάτων πάντων οὐκ ἔξελίττει τὴν
 ἀπειρον ἐκείνου δύναμιν, τὸ δὲ σῶμα καὶ ὁ τοῦ σώ-
 ματος λόγος τῆς ἀπέρον μειζόνως μετέχει φύσεως,
 διὸ καὶ τῶν ἀλλαχόθεν περατουμένων ἐστὶν καὶ τῶν
 10 ἐπ' ἀπειρον διαιρετῶν κατὰ πάσας τὰς διαστάσεις.
 τὰ δ' αὐτὸν μεταξὺ τούτων κατὰ τὴν τῶν ἄκρων ἀπό-
 στασιν ἡ τῶν κατὰ τὸ πέρας ἐστὶ πλεοναξόντων ἡ
 τῶν τῆς ἀπειρίας ἀπολελαυκότων. διὸ καὶ περατοῖ
 καὶ περατοῦται, καθ' ὅσον μὲν ἐκ τοῦ πέρατος ὑφ-
 15 ἐστηκεν ἄλλα δυνάμενα περατοῦν, καθ' ὅσον δ' αὐτὸν
 μετέχει τῆς ἀπειρίας ὁρίζεσθαι παρ' ἄλλων δεόμενα.
 πέρας οὖν καὶ τὸ σημεῖον ὑπάρχον ἐν τῇ μεθέξει τὴν
 οἰκείαν διαφυλάττει δύναμιν, ἔχον δὲ τὴν ἀπειρίαν
 οὐνφίως καὶ πανταχοῦ παρεῖναι τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ
 20 περατουμένοις ἐπειγόμενον ἀπειραχῶς ἐστιν ἐν αὐτοῖς,
 καὶ ἐπεὶ δυνάμεις ἥν ἐκεῖ τὸ ἀπειρον γεννητικὴ τῶν
 διαστατῶν, δυνάμει γέγονεν ἐν τοῖς μετέχονσιν. καὶ
 γὰρ ἡ ἀπειρία παρ' ἐκείνοις μέν, τοῖς νοητοῖς λέγω,
 πρωτουργὸς ἥν αἰτία καὶ γόνιμος τῶν ὅλων δύναμις,
 25 ἐν δὲ τοῖς ἐνύλοις ἀτελῆς καὶ δυνάμει μόνον οὖσα τὰ
 πάντα. καὶ ὡς συνελόντι φάναι τὰ δι' ἀπλότητα καὶ
 ἀμέρειαν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὑπεριδρυμένα τῶν εἰδῶν ἐν
 ταῖς μεθέξει φυλάττει μὲν ὡς πέφυκε τὴν ἑαυτῶν

11 ὑπόστασιν G, ἀπόστασιν C. 15 ἀλλὰ G, ἀλλα C.
 17 μεγίθει C. 19 οὐνφίαν C. 20 ἑαυτοῖς C. 27 ὑπερ-
 ιδρομένη G, ὑπεριδρυμένα C.

ιδιότητα, καταδεέστεραι δὲ τῶν συνθετωτέρων γενόμενα λόγων. καὶ γὰρ ἡ ὑλη τούτων τρανέστερον μετέχειν δύναται καὶ πρὸς ταῦτα μᾶλλον ἡ πρὸς ἀπλουστάτας τῶν ὄντων αἰτίας παρεσκεύασται. || διὸ τῶν μὲν ἔξηρημένων ἀρχῶν ἵχνη κάτεισιν εἰς αὐτήν, τῶν δὲ δευτέρων καὶ τρίτων αἱ μεταδόσεις ἐναργέστεραι προφαίνονται. μᾶλλον οὖν μετέσχε τῆς τοῦ σώματος αἰτίας ἡ τῆς τοῦ ἐπιπέδου, καὶ ταύτης μᾶλλον ἡ τοῦ εἶδους τῆς γραμμῆς, καὶ τούτου μειζόνως ἡ τοῦ πάντα περατοῦντος ταῦτα σημείου καὶ συνέχοντος. ὁ γὰρ τοῦ σημείου λόγος πάσης ταύτης ἔξηρεται τῆς σειρᾶς καὶ πάντα ἐνοὶ τὰ μεριστὰ καὶ συνέχει καὶ ὁρίζει τὰς προόδους αὐτῶν καὶ παράγει πάντα καὶ περιλαμβάνει πανταχόθεν. διὸ καὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν ἄλλα μὲν ἄλλων πέρατα, πάντων δὲ τὸ σημεῖον. ὅτι δὲ οὐ δεῖ νομίζειν κατ' ἐπίνοιαν ψιλὴν ὑφεστάναι τὰ τοιαῦτα πέρατα, λέγω | τῶν σωμάτων, ὥσπερ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ὑπέλαβον, ἀλλ' εἰναι τινας φύσεις ἐν τοῖς οὖσι τοιάσδε καὶ λόγους αὐτῶν προεστάναι δημιουργικούς, ἀναμνησθείημεν ἂν εἰς τὸν ὅλου κόσμου ἀποβλέψαν- τες καὶ τὰς ἐν αὐτῷ περιφορὰς καὶ τὰ κέντρα τῶν περιφορῶν καὶ τοὺς δι' ὅλων αὐτῶν διήκοντας ἕξοντας. τὰ τε γὰρ κέντρα κατ' ἐνέργειαν ὑφέστηκε συνεκτικὰ τῶν σφαιρῶν ὑπάρχοντα καὶ ἐνίζοντα τὰς διαστάσεις αὐτῶν καὶ σφίγγοντα τὰς δυνάμεις τὰς ἐν αὐταῖς καὶ συνεργείδοντα πρὸς ἑαυτά, καὶ οἱ ἕξοντες συνελίσσονται αὐταῖς καὶ περιάγονται, αὐτοὶ μονίμως ἡδρασμένοι, καὶ περὶ ἑαυτοὺς ἀνακυκλοῦσιν. καὶ μὴν καὶ οἱ πόλοι

4 παρεσκευάσθαι G, παρεσκευάσθαι C. 7 σώματος M, B₃, σχήματος G, 'Corporis' B, Z. 9 τούτῳ μειζόνως ἡ M. 23 συνακτικὰ C. 25 τὰς ante ἐγ αὐταῖς om. G, add. C. 27 ἰδρυμένοι G.

τῶν σφαιρῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄξονας ἀφοίζουτες
καὶ τὰς ὅλας περιφορὰς ἀφ' ἑαυτῶν συνέχοντες πᾶς
οὐχὶ δηλοῦσιν ἐναργῶς, ὅτι τὰ σημεῖα δημιουργικὰς
ἔχει καὶ συνεκτικὰς δυνάμεις καὶ τελειωτικὰς τῶν
5 διεστώτων πάντων ἐνώσεως τε χορηγοὺς καὶ τῆς ἀπαύ-
στον κινήσεως; ὅθεν δὴ καὶ ὁ Πλάτων ἀδαμαντί-
νην αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν εἰναι φησιν, τὸ ἄτρεπτον
καὶ διαιωνίζον καὶ μόνιμον καὶ ὡσαύτως ἔχον τῆς
οὐσίας αὐτῶν ἐνδεικνύμενος. τόν τε ἄτρεπτον ὅλον
10 περὶ αὐτὰ κινεῖσθαι φησιν καὶ περιχορεύειν αὐτῶν
τὴν ἔνωσιν. ἄλλοι δὲ ἀπορητότεροι λόγοι καὶ τὸν
δημιουργὸν ἐφεστάνται τῷ κόσμῳ λέγουσιν τοῖς πόλοις
ἐποχούμενον καὶ δι' ἔρωτος θείου τὸ πᾶν ἐπιστρέ-
φοντα πρὸς ἑαυτόν. οἱ δὲ γε Πυθαγόρειοι τὸν μὲν
15 πόλον σφραγίδα τῆς Ρέας ἀποκαλεῖν ἡξίουν ὡς τῆς
ξωογόνου θεότητος ἄρροντον καὶ δραστήριον δύναμιν
εἰς τὸ πᾶν διὰ τούτου προιεμένης, τὸ δὲ κέντρον Ζα-
νὸς φυλακήν, διότι δημιουργικὴν φρουρὰν ὁ Ζεὺς
τοῖς κόλποις ἔντιθεις τοῦ κόσμου περὶ τὸ μέσον αὐ-
20 τὴν σταθερῶς ἥδρασεν. τοῦ γὰρ κέντρου μένοντος
καὶ τὸ πᾶν ἀσάλευτον ἔχει τὴν διακόσμησιν καὶ ἀπαν-
στον τὴν περιφοράν, καὶ μένει πάντα φυλάττοντα
τὴν ἑαυτῶν τάξιν ἀμετάστατον, οἵ τε πολοκάτορες
θεοί συναργηγὸν τῶν διηρημένων καὶ ἐνοποιὸν τῶν
25 πεπληθυσμένων κεκλήρωνται δύναμιν, καὶ οἱ τοὺς ||
ἄξονας λαχόντες συνελαύνουσι τὰς περιφορὰς καὶ

2 ἄλλας G, ὅλας C. 5 ἀπαύστον om. G, ἀπαντοῦ M,
ἀπ' αὐτοῦ C, 'incessabilis' B, 'indesinantis' Z. 13 ἐπιστρέ-
φοντες G. 15 ὡς τὴς τῆς G. 16 ξωγόνου C. 17 τού-
των G, per haec B. || ζηνος G. 23 ἀμετάστον M, ἀμετά-
στατοι C. || πολυκράτορες C, 'qui Polis assistunt' B, 'polo
dominantes' Z.

διαιτηνίως ἀνακυκλοῦσι. καὶ εἰ με δεῖ τούμὸν εἰπεῖν,
τὰ μὲν κέντρα πασῶν τῶν σφαιρῶν καὶ οἱ πόλοι σύμ-
βολα τῶν ἴνγγικῶν εἰσὶ θεῶν τὸ ἄγνωστον ἐκείνων
καὶ ἐνωτικὸν ἀπεικονισμένοι σύνθημα, οἱ δὲ ἄξονες
τὰς συνοχὰς τῶν ὅλων διακόσμων ἀποτυποῦνται καὶ
αὐτοὶ συνεκτικὸν τῶν ἑγκοσμίων εἰσιν ὁλοτήτων καὶ
τῶν περιόδων, ὥσπερ ἐκεῖνα τῶν νοερῶν, αὐταὶ δὲ
οἱ σφαῖραι τῶν τελεσιουργῶν θεῶν εἰκόνες εἰσὶν ἀρ-
χὴν τέλει συνάπτουσαι καὶ πάντων σχημάτων ἀπλό-
τητι καὶ ὁμοιότητι καὶ τελειότητι διαφέρουσαι. 10

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον προηγάγομεν εἰς ἔν-
δειξιν τῆς τῶν ἀμερῶν καὶ ὅλως τῶν ἐν τῷ κόσμῳ
περάτων δυνάμεως, καὶ ὅτι ταῦτα καθόσον εἰκόνα
φέρει τῶν πρώτων καὶ ἀρχικωτάτων αἰτίων μεγίστην
ἐν τῷ παντὶ κεκλήρωται τάξιν. οὐ γὰρ τοιαῦτα πέρατά 15
ἔστιν τὰ κέντρα καὶ οἱ πόλοι, οἴα τὰ τῶν περατου-
μένων, ἀλλὰ κατ' ἐνέργειαν ὕδρυνται καὶ ὑπαρξὶν ἔχει
καὶ δύναμιν αὐτοτελῆ καὶ διήκουσαν διὰ πάντων τῶν
μεριστῶν. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ ἐν τοῖς περατουμένοις αὐ-
τοῖς ἀτελῶς ὑφεστηκότα θεωροῦντες ἀμυδρὰν αὐτῶν 20
οἶονται τὴν ὑπόστασιν εἶναι καὶ οἱ μὲν κατ' ἐπίνοιαν
μόνην χωρίζεσθαι φασιν αὐτὰ τῶν αἰσθητῶν, οἱ δὲ
μηδὲ ἀλλαχοῦ που τὴν οὐσίαν ἔχειν ἢ ἐν ταῖς ἡμετέ-
ραις ἐπινοίαις. ἐπεὶ δὲ ἔστι μὲν καὶ ἐν τῇ νοερᾷ φύ-
σει τὰ εἰδη τούτων πάντων, ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ψυχι- 25
κοῖς διακόσμοις, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ φύσει καὶ ἐν τοῖς
σώμασιν ἐσχάτως, νοήσωμεν, ὅπως κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς
τάξιν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἔλαχεν ἐν τοῖς γένεσιν τῶν

13 δυνάμεων G. 14 τῇ μεγίστην G. 22 αὐτά φα-
σιν G. 25 τούτων πάντων] πάντων ομ. G, τούτων ομ. C,
'horum omnium' Z, B. 27 ἐσχάτοις G, ἐσχάτως C.

οντων. καὶ πάντα μὲν ἐν νῷ προυφέστηκεν, ἀλλ᾽ ἀμερίστως καὶ ἐνοειδῶς, ὥστε πάντα καθ' ἐν εἶδος ὑφεστάναι κατὰ τὸν τοῦ σημείου λόγον κρυψίως ἔχοντα καὶ ἀμερῶς [πάντα] — πάντα δὲ ἐν ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ 5 κατὰ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς, ὅθεν δὴ καὶ ὁ Τίμαιος ἐκ τῶν εὐθειῶν καὶ τῶν περιφερῶν γραμμῶν ὑπεστήσατο τὴν ψυχήν· καὶ γὰρ τῶν κύκλων ἕκαστος γραμμῆς ἔστι μόνον — πάντα δὲ ἐν ταῖς φύσεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ ἐπιπέδου λόγον. διὸ καὶ ὁ Πλάτων τοὺς 10 φυσικοὺς λόγους τοὺς ὑποστατικοὺς τῶν σωμάτων διὰ τῶν ἐπιπέδων ἡξίουν δηλοῦν, καὶ ἡ τῶν σωμάτων εἰς τὰ ἐπίπεδα ἀνάλυσις ἐπὶ τὴν αἰτίαν ἡμᾶς περιῆγε τὴν προσεχῆ τῶν φαινομένων — πάντα μὴν καὶ ἐν τοῖς σώμασιν, ἀλλὰ σωματοειδῶς κατὰ τὴν μεριστὴν φύσιν 15 τῶν σωμάτων, πάντων ἐν αὐτοῖς ὑφεστώτων τῶν εἰδῶν. πάντα ἄρα πανταχοῦ καὶ ἔκαστα κατὰ τὴν οἰκεῖαν τάξιν ἐκφαίνεται καὶ ἡ ἔξαλλαγὴ παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν δύναμιν, καὶ πανταχοῦ μὲν τὸ σημεῖον ἀμερὲς καὶ τῶν μεριστῶν διαφέρον ἀπλότητι, κατὰ δὲ 20 τὴν ὕφεσιν τῶν ὄντων || καὶ τοῦτο τὴν ἔξηρημένην ἔλαχεν τῶν μεριστῶν ὑπόστασιν καὶ ὅπου μὲν παντελῶς αὐτῶν ὑπερίδρυται κατὰ τὴν τῆς αἰτίας ὑπεροχήν, ὅπου δὲ συντέτακται αὐτοῖς, ὅπου δὲ ἐπεισοδιώδη τὴν ὕπαρξιν ἐν αὐτοῖς ἐκλη | φώσατο καὶ οἶον καταπινό- 25 μενον ὑπὸ τοῦ μερισμοῦ τῶν ἐσχάτων ἐκλύει τὴν οἰκεῖαν ἀμέρειαν. καθάπερ οὖν ἡ μονὰς ἄλλη μὲν ἡ γεννητικὴ τῶν ἀριθμῶν, ἄλλη δὲ ὡς ὑλη τοῖς ἀριθμοῖς

3 κατὰ τὸν] καὶ τὸν M, B₃, G; in M in margine adscripta sunt: γρ. κατὰ τὸν τοῦ σημείου λόγον κρυψίως ὄντα καὶ ἀμερῶς, 'iuxta Signi rationem' B, Z. || κρυψίων ὄντα B₃, G, 'quae occulte existet' B, 'latenter . . . existentialia' Z. 4 ἀμερῶς ἔχοντα C.

16 ἔκαστον G. 19 τὸ μεριστὸν G. 26 ἐπιμερεῖαν G.

ύπεστρωμένη, καὶ ἀρχὴ μὲν ἐκατέρᾳ καὶ οὐχ ὅπερ
ἀριθμός, ἄλλον δὲ τρόπον ἀρχὴ καὶ ἄλλον — κατὰ
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ σημεῖον οὖν μὲν ὑποστατικόν ἔστι
τῶν μεγεθῶν, οὗ δὲ ἄλλως ἀρχὴ καὶ οὐ κατὰ τὴν γεν-
νητικὴν αἰτίαν.

Ἄρον τὸ σημεῖον μόνον ἀμερές; η̄ καὶ τὸ νῦν
τοιοῦτον ἐν χρόνῳ καὶ ή̄ μονάς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς; η̄
τῷ μὲν φιλοσόφῳ περὶ πάντων ποιουμένων τῶν ὄντων
λόγους πάντα μὲν τὰ ὄπωσοῦν μεριστὰ προσῆκει θεω-
ρεῖν, πάσας δὲ τὰς τῶν ἀμερῶν ὑποστάσεις τὰς τούτων
ἀρχικάς, τῷ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπιστήμονι ἀπό τινων
ώρισμένων ἀρχῶν προσάγοντι τὴν θεωρίαν καὶ μέχρις
ἐκείνων ἀνατρέχοντι, τὰς δὲ προόδους τῶν ὄντων οὐ
περιεργαζομένων, ταύτην μόνην ἐπιβάλλει καὶ σκοπεῖν
καὶ παραδιδόναι τὴν ἀμερῆ φύσιν; η̄ ταῖς αὐτοῦ δια-
φέρει πρωτίσταις ἀρχαῖς καὶ ταύτην ὁφῆ τὴν ἀπλό-
τητα τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ γνωστῶν ἔξηγον με-
νην; μόνον οὖν τὸ σημεῖον ἀμερές κατὰ τὴν γεωμε-
τρικὴν ὕλην καὶ ή̄ μόνας κατὰ τὴν ἀριθμητικήν, καὶ
ὅ τοῦ σημείου λόγος, εἰ καὶ πρὸς ἄλλον ἀτελής, ἀλλὰ
πρὸς γε τὴν παροῦσαν ἐπιστήμην τέλειος, ἐπεὶ καὶ ὁ
ἰατρὸς στοιχεῖα τῶν σωμάτων πῦρ καὶ ὕδωρ λέγει καὶ
τὰ τούτοις ὅμοια. καὶ ή̄ ἀνάλυσις αὐτῶν μέχρι τού-
των. ἀλλ' ὅ γε φυσικὸς ἐπ' ἄλλα μέτεισι τὰ τούτων
ἀπλούστερα καὶ ὁ μὲν ὄριζεται στοιχεῖον τὸ πρὸς αι-
σθησιν ἀπλοῦν ὁ δὲ τὸ πρὸς τὸν λόγον ἀπλοῦν, καὶ
ἐκάτερος ὁρθῶς πρός γε τὴν οἰκεῖαν ἐπιστήμην. μὴ

2 ἀρχὴ om. G. 3—4 οὖν μὲν . . . οὖν δὲ G, οὖν μὲν . . .
οὖν δὲ C. 10 τῶν ἀμερῶν M, τῶν μερῶν B₃, G, 'partium', B, 'im-
partibilium' Z. 14 ἐπιβάλλειν G. 16 ὁράν G, ὁρᾶ C. 20 ἄλ-
λον M, B₃, G, ἄλλ' C, 'apud alium' B, 'ad aliud' Z. 23 η̄ om. G.

τοίνυν μηδὲ τὸν ὅδον τοῦ σημείου διημαρτῆσθαι νομίζωμεν μηδὲ ἀτελῆ θώμεθα αὐτὸν εἶναι. πρὸς γὰρ τὴν γεωμετρικὴν ὑλην καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ταύτης ἵκανῶς ἀποδέδοται. μόνον γὰρ οὐχὶ λέγει σαφῶς, ὅτι τὸ ἀμερός κατ' ἐμὲ σημεῖόν ἔστι καὶ ἡ ἐμὴ ἀρχή, καὶ τὸ ἀπλούστατον οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ τοῦτο, καὶ οὕτω προσήκει τοῦ γεωμέτρου λέγοντος ἀκούειν.

'Ο μὲν οὖν Εὔκλείδης διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν μεριστῶν ἐσήμηνεν ἡμῖν τὴν ἀρχὴν πάσης τῆς ὑποκειμένης αὐτῷ φύσεως εἰς θεωρίαν. καὶ γὰρ οἱ ἀποφατικοὶ λόγοι προσήκουνσι τὰς ἀρχὰς, ως ὁ Παρομενίδης ἡμᾶς ἀναδιδάσκει τὴν τε πρωτίστην αἴτιαν καὶ τὴν ἐσχάτην διὰ μόνων τῶν ἀποφάσεων παραδούς. πᾶσα γὰρ ἀρχὴ τῶν ἀπ' αὐτῆς καθ' ἐτέραν οὐσίαν 15 ὑφέστηκεν καὶ αἱ τούτων ἀποφάσεις τὴν ἐκείνης ἡμῖν δηλοῦσιν || ἴδιότητα. τὸ γὰρ αἴτιον μὲν τούτων, οὐδὲν δὲ τούτων ὑπάρχον, ὃν αἴτιόν ἔστι, γνῶριμον πῶς γίνεται διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς διδασκαλίας.

"Ισως δ' ἄν τις ἀπορήσειεν, πῶς πάντα μορφωτικῶς καὶ μεριστῶς τῆς φαντασίας δεχομένης ἀμερές τι σημεῖον ὁ γεωμέτρης ἐν αὐτῇ θεωρεῖ. μὴ γὰρ ὅτι τὸν ἐν διανοίᾳ λόγους, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν νοερῶν καὶ θείων εἰδῶν ἐμφάσεις ἡ φαντασία κατὰ τὴν οἰκεῖαν δέχεται φύσιν, τῶν μὲν ἀμόρφων μορφὰς τῶν δὲ 25 ἀσχηματίστων σχήματα προτείνουσα. πρὸς δὴ ταύτην τὴν ἀπορίαν λέγομεν, ὅτι τῆς φανταστικῆς κινήσεως τὸ εἶδος οὕτε μεριστόν ἔστι μόνον οὕτε ἀμέριστον,

2 τὴν om. G. 4 ἀποδέδειται G. 9 μερῶν G, μεριστῶν C. || τὴν om. G. 11 ὅπερ Μεντίδης G, ὁ παρομενίδης C.
15 αἱ om. G, add. C. || ἐκείνων G. 20 ἀμερές τὸ H₂ p. 275. 22 καὶ τὰς] τὸν G. 25 ἀσχημάτων G. 26 λέγωμεν G.

ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀμερίστου πρόεισιν εἰς τὸ μεριστὸν καὶ ἐκ τοῦ ἀμόρφου εἰς τὸ μεμορφωμένον. εἴτε γὰρ μεριστὴ μόνον ἦν, οὐκ ἀν τοὺς πολλοὺς τύπους τῶν εἰδῶν ἐν ἑαυτῇ σώζειν ἡδύνατο τῶν ἐπεισιόντων ἀμυνδρούντων τὸν πρὸ αὐτῶν, καθότι τῶν σωμάτων οὐδὲν 5 ἄμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν πολλοῖς κατέχεται σχῆμασιν, ἀλλὰ διὰ τῶν δευτέρων ἀφανίζεται τὰ πρότερα, εἴτε ἀμέριστος, τῆς διανοίας οὐκ ἀν ἦν καταδεεστέρα καὶ τῆς ἐν ἀμερεῖ πάντα θεωρούσης ψυχῆς, οὐδ' ἀν μορφωτικὸς ἐποιεῖτο τὰς ἐνεργείας. ἀνάγκη δὴ οὖν αὐτὴν 10 ἄρχεσθαι μὲν ἐκ τοῦ ἀμεροῦς κατὰ τὴν κίνησιν καὶ προβάλλειν ἐκεῖθεν τὸ συνεσπειραμένον εἶδος ἐκάστου τῶν εἰς αὐτὴν ἥκοντων γνωστῶν, ἀπολήγειν δὲ εἰς μορφὴν καὶ σχῆμα καὶ διάστασιν. εἰ τοίνυν τοιαύτην ἔλαχεν φύσιν, ἔστι πως ἐν αὐτῇ καὶ τὸ ἀμέριστον, καὶ 15 κατ' ἐκεῖνο τὴν οὐσίαν ἔχειν μάλιστα τὸ σημεῖον λεκτέον. καὶ γὰρ τὸ τῆς γραμμῆς εἶδος κατ' ἐκεῖνο συνηρημένως ἔστιν ἐν αὐτῇ. διττὴν οὖν συνέχουσα δύναμιν, ἀμέριστον καὶ μεριστήν, ἔχει καὶ τὸ σημεῖον ἀμερός καὶ τὰ διαστήματα μεριστῶς.

20

'Επει δὲ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τὸ σημεῖον ἀφορίζονται μονάδα προσλαβοῦσαν θέσιν, σκεπτέον τί ποτε νοοῦντες λέγουσιν. ὅτι μὲν οὖν οἱ ἀριθμοὶ τῶν μερεθῶν ἀυλότεροι καὶ καθαρότεροι, καὶ ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἡ ἀρχὴ τῆς τῶν μερεθῶν ἔστιν ἀπλουστέρα, παντὶ 25 καταφανές. ἀλλ' ὅταν λέγωσι τὴν μὲν μονάδα θέσιν

2 μορφούμενον G, μεμορφωμένον H₁ p. 452, H₂ p. 275. || εἴτε] εἰ H₂ p. 275. 4 (ἀμυνδρῶς τῶν) H₂. 9 μορφωτικῶς H₂. 11 ἀμερός G. 12 συνεσπειραμένον G. B₃ = M. 'consatam conpersamne', in margine autem 'convolutam' B, 'conspersam' Z.

15 ἔλαχον C et M prima manu, postera ε supra o scripsit.

18 συνηρημένον G. 26 ὅτε G, ὅταν C.

ἔχουσαν, ἐνδείκνυσθαι μοι δοκοῦσιν, ὡς ἄφα ἡ μὲν μονὰς καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐν δόξῃ τὴν ὑπόστασιν κέντηται, λέγω δὲ τὸν μοναδικὸν ἀριθμόν. διὸ καὶ τῶν ἀριθμῶν ἔκαστος εἰς ἔστιν, οἶον ὁ πέντε καὶ ὁ ἑπτά, καὶ 5 οὐ πολλοὶ καθ' ἔκαστην ψυχήν, καὶ σχήματος καὶ μορφῆς ἐπεισοδιώδους καθαρεύουσι. τὸ δὲ σημεῖον ἐν φαντασίᾳ προτείνεται καὶ οἶον ἐν τόπῳ γέγονεν, καὶ ἔνυλον ἔστι κατὰ τὴν νοητὴν ὕλην. ἄθετος οὖν ἡ μονὰς ὡς ἄνλος καὶ παντὸς ἔξω διαστήματος καὶ τό-
10 που. || Θέσιν δὲ ἔχει τὸ σημεῖον ὡς ἐν τοῖς φαντασίας κόλποις ἴνδιαλλόμενον καὶ ἔνυλον. διὰ δὲ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀρχῶν καὶ ἡ μονὰς στιγμῆς ἀπλουστέρα. κατὰ γὰρ τὴν θέσιν ἐπλεόνασεν ἡ στιγμὴ τῆς μονάδος, αἱ δὲ προσθέσεις ἐν τοῖς ἀσωμάτοις ὑφέσεις ἀπο-
15 τελοῦσι τῶν τὰς προσθήκας δεχομένων.

Def. II. Γραμμὴ δὲ μῆκος ἀπλατές.

Λευτέραν ἔχει τὴν τάξιν ἡ γραμμή, καθόσον το πρώτιστόν ἔστι διάστημα καὶ ἀπλούστατον, ὅπερ ὁ γεωμέτρης μῆκος ἐκάλεσε προσθεῖς τὸ ἀπλατές, ἐπειδὴ 20 καὶ ἡ γραμμὴ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἀρχῆς ἔχει λόγον· τὸ μὲν γὰρ σημεῖον ὡς πάντων ἀρχὴν τῶν μεγεθῶν διὰ μόνης τῆς ἀποφάσεως ἐδίδαξεν, τὴν δὲ γραμμὴν τῇ μὲν καταφατικῷς, τῇ δὲ ἀποφατικῷς. ἔστι μὲν γὰρ μῆκος, καὶ τούτῳ τῆς τοῦ σημείου πλεονάζει ἀμερείας,

1 Post ἔχουσαν addit G: σημεῖον εἶναι. 5 οἱ G, οὐ C. ||

Supra ψυχήν in M scriptum est compendium qυ ^ο (εἶδος?).
 10 δὲ ἔχει] ἔχον H, p. 261. 14 προσθέσεις G, προσθέ-
 σεις C. 17 τὴν om. G.

ἀπλατῆς δὲ ὡς τῶν ἄλλων καθαρεύουσα διαστάσεων. πᾶν γὰρ δὴ τὸ ἀπλατές καὶ ἀβαθές ἐστιν, οὐ μὴν ἀνάπαλιν. ἀφελῶν οὖν τὸ πλάτος ἔχει καὶ τὸ βάθος συνανηρημένον, διόπερ οὐδὲ προσέθηκεν, ὅτι καὶ ἀβαθές, ὡς ἐπόμενον τῇ τοῦ ἀπλατοῦ ἐννοίᾳ.

Ἄφοροίζονται δὲ αὐτὴν καὶ πατ' ἄλλας μεθόδους, οἱ μὲν φύσιν σημείου λέγοντες, οἱ δὲ μέγεθος ἐφ' ἐν διαστατόν. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ ὄρος τέλειός ἐστιν τὴν οὐσίαν σημαίνων τῆς γραμμῆς, ὁ δὲ σημείου φύσιν εἰπὼν ἔσκεν ἀπὸ τῆς αἰτίας αὐτὴν τῆς γεννητικῆς¹⁹ δηλοῦν καὶ οὐ πᾶσαν γραμμὴν ἀλλὰ τὴν ἄυλον παρίστησι· ταύτην γὰρ ὑφίστησι τὸ σημεῖον ἀμερὲς ὑπάρχον, ὑπάρχειος δὲ τοῖς μεριστοῖς αἰτιον ὅν. ἡ δὲ φύσις τὴν πρόοδον ἐνδείκνυται καὶ τὴν γόνιμον δύναμιν, τὴν ἐπὶ πᾶσαν διάστασιν φθάνουσαν καὶ οὐκ ἐλαττον-²⁰ μένην, τὴν αὐτὴν μὲν ἐστῶσαν, πᾶσι δὲ τοῖς μεριστοῖς τὴν οὐσίαν παρεχομένην.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν γνώσιμα παντί, ἀναμνήσωμεν δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν Πυθαγορικῶν λόγων, οἱ τὸ μὲν σημεῖον ἀνάλογον τίθενται μονάδι, τὴν δὲ γραμμὴν²¹ δυάδι, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῇ τοιάδι καὶ τὸ στερεόν τῇ τετράδι. καίτοι γε ὡς διάστατὰ || λαμβάνοντες μοναδικὴν μὲν εὐρήσομεν τὴν γραμμήν, δυαδικὴν δὲ τὴν ἐπιφάνειαν, τριαδικὸν δὲ τὸ στερεόν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τὸ σῶμα τῇ τοιάδι φησὶν τετελειῶσθαι.²² καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν τὸ μὲν σημεῖον διὰ τὴν ἀμέρειαν πρώτως οἰκειῶσθαι τῇ μονάδι, τὰ δὲ μετὰ τὸ σημεῖον ὑφεστάναι μὲν πατὰ τοὺς ἀπὸ μονάδος ἀριθ-

19 μὲν] μέσον G, μὲν C. 20 τίθεται H₂ p. 261.
21—24 καὶ τὸ στερεόν . . . τριαδικὸν om. G. 24 τὸ δὲ στερεόν τετράδι. ὅθεν G.

μοὺς καὶ τούτων σώζειν τὸν λόγον πρὸς τὸ σημεῖον,
 ὃν ἔκεινοι πρὸς τὴν μονάδα, μετέχειν δὲ ἐκαστον τοῦ
 προσεχῶς ὑπὲρ αὐτὸν, καὶ ταύτην ἔχειν τὴν ἀξίαν
 πρὸς τὸ ἔγγυς καὶ τὸ ἐφεξῆς, ἢν ἔκεινο πρὸς ἑαυτό·
 5 λέγω δὲ οἷον τὴν γραμμὴν δυάδος μὲν ἔχειν τάξιν
 πρὸς τὸ σημεῖον, μονάδος δὲ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν,
 καὶ ταύτην τριάδος μὲν πρὸς τὸ σημεῖον καὶ τὴν γραμ-
 μήν, δυάδος δὲ πρὸς τὸ στερεόν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ
 σῶμα πρὸς μὲν τὸ σημεῖον εἶναι τετραδικόν, πρὸς δὲ
 10 τὴν γραμμὴν τριαδικόν. ἔχει μὲν οὖν ἡ διάταξις ἐκα-
 τέρᾳ λόγον, ἀρχοειδεστέρᾳ δὲ ἡ τῶν Πυθαγορείων,
 ἀνωθεν ὀριζομένη καὶ τῇ φύσει τῶν ὄντων ἐπομένη·
 τὸ μὲν γὰρ σημεῖον διττόν· ἡ γὰρ καθ' αὐτό ἐστιν ἡ
 ἐν τῇ γραμμῇ, καὶ ὡς πέρας ὃν μόνον καὶ ἐν οὕτε ὅλον
 15 οὕτε μέρῃ ἔχον μιμεῖται τὴν ἀκρότητα τῶν ὄντων καὶ
 διὰ τοῦτο καὶ ἀνάλογον τέτακται τῇ μονάδι. καὶ γὰρ
 ἡ μονὰς ἔκει πρώτον, ὅπου πατρικὴ μονάς ἐστι, φησὶ
 τὸ λόγιον. ἡ δὲ γραμμὴ πρώτη μὲν ἔχουσα μέρη καὶ
 ὅλον, οὕτα δὲ καὶ μοναδικὴ διὰ τὸ ἐφ' ἐν διαστατόν,
 20 καὶ δυαδικὴ διὰ τὴν πρόοδον — εἴτε γὰρ ἄπειρος, μετ-
 ἔχει τῆς ἀορίστου δυάδος, εἴτε πεπερασμένη, δυοῖν
 αὐτῇ δεῖ περιάτων, καὶ τὸ πόθεν ποῖ πρὸς τὸν ἀπ'
 αὐτῆς [?] — διὰ ταῦτα τοίνυν τὴν ὄλότητα μιμεῖται καὶ

1 τοῦτον G. 2 οἶον G, ὃν C. || μετέχον δὲ ἐκαστον G,
 μετέχει δὲ ἐκάστον C, B₂=M, 'participare' B, 'particeps est' Z.

3 προσεχόντις ὑπὲρ αὐτοῦ G. || ἔχει C. 5—7 δυάδος μὲν ...
 καὶ τὴν γραμμὴν om. G. 8 δὲ post δυάδος om. G.

14 τῇ om. G. || [ἐν οὕτε] ἐνούται H₂ p. 261. 15 οὕτε μέρη
 ἔχον om. H₂ p. 261. || τὴν ἀκρότητην τῶν ὄντων φύσιν G,
 τὴν ἀκρότητα τῶν ὄντων C. 22 περιάτων] περὶ αὐτῶν G. ||
 ποῖ καὶ τὸ ποῖ B₂, G, 'Unde et Quo' B, Z. || πρὸς τὸν ἀπ' αὐτῆς
 aut non invenit aut non interpretatus est B, 'ad eum qui ab
 ipsa' Z; conicias: πρώτον ἐπ' αὐτῆς, nisi forte exciderunt
 aliquot verba.

τὴν τάξιν ἐκείνην, ἡ καὶ ταναὴ μονάς ἔστιν καὶ δύο ¹
γεννη̄. καὶ γὰρ αὐτῇ τῇν τε εἰς μῆκος ἔκτασιν προ-
βέβληται καὶ τὸ ταναὸν διαστατῶς καὶ τὸ ἐφ' ἐν καὶ
τὴν τῆς δυάδος μετουσίαν. ἡ δὲ ἐπιφάνεια τριὰς οὖσα
καὶ δυάς καὶ τῶν πρώτων σχημάτων ὑποδοχὴ καὶ μορ-⁵
φὴν καὶ εἶδος λαβοῦσα πρώτη τῇ περατούσῃ μὲν τὰ
ὄντα πρώτως καὶ τριαδικῇ φύσει, διαιρούσῃ δὲ αὐτὴν
δυάδι πως προσέοικεν. τὸ δ' αὖ στερεὸν τριχῇ δια-
στὰν καὶ κατὰ τὴν τετράδα τὴν τῶν λόγων πάντων
περιληπτικὴν ἀφορισθὲν εἰς ἐκείνην ἀναφέρεται τὴν ¹⁰
διακόσμησιν, ἀφ' ἣς καὶ ἡ τῶν σωματικῶν κόσμου
ἐκφαίνεται διάκοσις καὶ ἡ εἰς τρία τῶν ὅλων διαίρε-
σις, μετὰ τῆς τετραδικῆς ἰδιότητος, τοῦτο δέ ἔστι
μετὰ τῆς γεννητικῆς καὶ θηλυπροσποῦς.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον ἔξεργαζεσθαι δυνατόν.¹⁵
τὴν δ' αὖ γραμμὴν δευτέραν οὖσαν καὶ κατὰ τὴν
πρώτην ἀπὸ τοῦ ἀμεροῦς κίνησιν ὑποστᾶσαν εἰνότως
καὶ ὁ τῶν Πυθαγορείων λόγος ἐκάλει δυαδικήν.
ὅτι δὲ καὶ τὸ σημεῖον || μετὰ τὴν μονάδα καὶ ἡ γραμμὴ
μετὰ τὴν δυάδα καὶ ἡ ἐπιφάνεια μετὰ τὴν τριάδα δη-²⁰
λοῖ που καὶ ὁ Παρμενίδης τοῦ ἐνὸς ἀποφάσκων τὰ
πολλὰ πρῶτον, εἴτα τὸ ὅλον· εἰ δὲ τὰ πολλὰ πρὸ τοῦ
ὅλου, καὶ ὁ ἀφιθμὸς πρὸ τοῦ συνεχοῦς καὶ ἡ δυάς πρὸ²⁵
τῆς γραμμῆς καὶ ἡ μονὰς | πρὸ τοῦ σημείου. καὶ γὰρ

1 ἡ καὶ ταναὴ] ἡ καὶ ταναὴ M, B, *ἡ G, ἡ καὶ ταναὴ
ἡ C, ‘Quae etiam porrecta est’ B, ‘vel unitas etiam extensa
est’ Z; 2 ἔκτασιν G. 3 καὶ τὴν] Postera manus in M super
καὶ τὴν adscriptis sit κατὰ. 5 μορφὴ M, B, ‘formam’ B, Z καὶ
μορφὴν καὶ εἶδος λαβοῦσα aut non invenit aut omisit.

11 ὑφ' ἣς G. 14 τῆς ante γεννητικῆς om G, add. C.

17 ὑποστάσεως G, ὑποστᾶσαν C. 20 κατὰ τὴν δυάδα G.

21 Παρμενείδης M. 22 πρῶτος G, πρῶτον C.

τὸ μὲν „οὐ πολλὰ“ τῇ μονάδι προσήκει τῇ γεννώσῃ τὸ πλῆθος ὑφιστάντι. καὶ γὰρ τοῦτο μέρος ἔχειν λέγεται.

Τοσαῦτα περὶ τῆς γραμμῆς εἰρήσθω κατὰ τὰς ⁵ θεωρικατέρας ἐπιβολάς. ἀποδεξάμενθα δὲ καὶ τὸν περὶ Ἀπολλώνιον λέγοντας, διτι γραμμῆς ἐννοιαν μὲν ἔχομεν, διταν τὰ μήκη μόνον ἢ τῶν ὄδῶν ἢ τῶν τοίχων ἀναμετρεῖν κελεύωμεν· οὐ γὰρ προσποιούμενθα τότε τὸ πλάτος, ἀλλὰ τὴν ἐφ' ἐν διάστασιν ἀναλογίαν ¹⁰ ἔρμενα, καθάπερ δὴ καὶ διταν χωρία μετρῶμεν, τὴν ἐπιφάνειαν ὁρῶμεν, διταν δὲ φρέατα, τὸ στερεόν. πάσας γὰρ ὅμοι τὰς διαστάσεις συλλαβόντες ἀποφανύμενθα τοσόνδε εἶναι τὸ διάστημα τοῦ φρέατος κατά τε μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος. αἰσθησιν δὲ αὐτῆς ¹⁵ λάβοιμεν ἀν ἀπιδόντες εἰς τὸν διορισμοὺς τῶν πεφωτισμένων τόπων ἀπὸ τῶν ἐσκιασμένων καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τοῦτο γὰρ τὸ μέσον κατὰ μὲν πλάτος ἀδιαστατόν ἔστι, μῆκος δὲ ἔχει τὸ συμπαρεκτενόμενον τῷ φωτὶ καὶ τῇ σκιᾷ.

2 Ante ὑφιστάντι (ὑφιστάντι *M, B₃, G*) exciderunt aliquot verba velut: τὸ δὲ οὐτε ὅλον οὔτε μέρος τῷ σημείῳ τῷ τὸ πάντη διαστατόν. In *M* in margine postera manu adscripta sunt: τῇ δὲ γραμμῇ τὸ οὐχ ὅλον τῇ τὸ ὅλον et ὑφιστάντι mutatum est in ὑφιστάσῃ. *B* interpretatur: 'Puneto autem non totum' Totum producenti; 'hunc vero totum, utpote totum constituenti' *Z*. || καὶ γὰρ τοῦ μέρους *G*, καὶ γὰρ τοῦτο μέρος *B₃*, *C*; 'nullam enim partem' *B*, sed in margine: 'hoc namque', 'id enim partem' *Z*. 6. 7 μὲν ἐννοιαν *G*. 7 ὅτε *G*. 8 στοιχέιων *G*. || κελεύοντας *M, G*. 9 Post πλάτος addit *G*; καὶ βάθος. *B₃* = *M*. 'Latitudinem tunc, Crassitiemque' *B*, 'latitudinem' *Z*. 10 ὅτε *G*. || μετροῦμεν *G*, μετρῶμεν *C*. 11 ὅτε *G*. 12 τὰς διαστάσεις ὅμοι *G*. 15 ἐπιδόντες *G*, ἀπιδόντες *C*.

Def. III. Γραμμῆς δὲ πέρατα σημεῖα.

Πᾶν τὸ σύνθετον ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ καὶ πᾶν τὸ μεριστὸν ἀπὸ τοῦ ἀμερίστου καταδέχεται τὸν ὄφον. καὶ τούτων εἰκόνες ἐν ταῖς ἀρχαῖς προτείνονται τῶν μαθημάτων. ὅταν γὰρ καὶ τὴν γραμμὴν ὑπὸ τῶν σημείων περατοῦσθαι λέγῃ, δῆλος ἔστιν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἀπειρον ποιῶν, ὡς ἂν διὰ τὴν οἰκεῖαν πρόσοδον οὐκ ἔχουσαν πέρας. ὥσπερ οὖν ἡ δυάς ἀπὸ τῆς μονάδος ὁρίζεται καὶ τὴν ἀσκετὸν ἑαυτῆς τόλμαν περατοῦ κρατουμένη παρ' ἐκείνης, οὕτω δὴ καὶ ἡ γραμμὴ¹⁰ τοῖς σημείοις δορίζεται. δυοειδὴς γὰρ οὖσα καίτοι τοῦ σημείου, μονάδος ἔχοντος λόγον, μετέχει δυαδικῶς. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς φανταστοῖς καὶ τοῖς αἰσθητοῖς αὐτὰ τὰ σημεῖα τὰ ἐν τῇ γραμμῇ περατοὶ τὴν γραμμήν, ἐν δὲ τοῖς ἀύλοις εἰδεσὶ προϋφέστηκε μὲν ὁ ἀμέριστος¹⁵ τοῦ σημείου λόγος, προὶὼν δὲ ἐκεῖθεν αὐτὸς ὁ πρώτιστος ἑαυτὸν διαστήσας καὶ κινούμενος καὶ φέων ἐπ' ἀπειρον καὶ τὴν ἀρφίστον δυάδα μιμούμενος κρατεῖται μὲν ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, ἐνίζεται δὲ ὑπ' αὐτῆς καὶ περιλαμβάνεται πανταχόθεν. ἀπειρος οὖν ἄμα καὶ πεπερασμένος ἔστι, κατὰ μὲν τὴν ἑαυτοῦ πρόσοδον ἀπειρος, κατὰ δὲ τὴν τῆς αἰτίας τῆς περατοειδοῦς μέθεξιν πεπερασμένος. ἑαυτῷ γὰρ προελθὼν τῇ ἐκείνης περιοχῇ κερδάστηται καὶ ὁρίζεται κατὰ τὴν ἐκείνης ἐνωσιν. ὅθεν δὴ καὶ ἐν ταῖς εἰκόσι τὰ σημεῖα τὸ²⁰

5 ἀπὸ C. 8 ἔχουσα G. 9 τόλμην G, τόλμαν C.
 10 δὴ om. G, add. C. || Post γραμμὴ add. G παρ' ἐκείνης,
 del. C. 15 μὲν om. G, προϋφέστη μὲν C. 17 φέαν G,
 φέον C.

πέρας καὶ τὴν ἀρχὴν καταλαμβάνοντα τῆς γραμμῆς
 ύφεσιν αὐτὴν λέγεται. ἐκεῖ μὲν οὖν ἔστι τὸ πέρας
 ἐξηρημένου τοῦ περατουμένου, ἐνταῦθα δὲ διττόν· ἐν
 αὐτῷ γὰρ ὑφέστηκε τῷ περατουμένῳ. καὶ τούτο φέ-
 5 ροι ἀν ἔνδειξιν θαυμαστὴν τοῦ τὰ εἰδη μένοντα μὲν
 ἐφ' ἑαυτῶν καὶ αἰτίαν προηγεῖσθαι τῶν μετεχόντων,
 ἐπιδόντα δὲ ἐκείνοις ἑαυτὰ κατὰ τὴν ἐκείνων ἴδιό-
 τητα τὴν ὑπόστασιν λαμβάνειν, συμπληθυσόμενα αὐτοῖς
 καὶ συμμεριζόμενα καὶ ἀπολαύοντα τῆς τῶν ὑποκει-
 10 μένων διαιρέσεως.

Καὶ μὴν καὶ τοῦτο δεῖ προειληφέναι περὶ τῆς
 γραμμῆς, ὅτι τριχῶς αὐτῇ χοντραὶ ὁ γεωμέτρης. καὶ
 γὰρ ὡς ἐφ' ἐκάτερα πεπερασμένη, ὡς τὸ ἐπὶ τῆς δο-
 θείσης εὐθείας πεπερασμένης τρίγωνον ισόπλευρον
 15 συστήσασθαι, καὶ ὡς τῇ μὲν ἀπειρῷ, τῇ δὲ πεπερα-
 σμένῃ, ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ προβλήματος „ἐκ τριῶν
 εὐθειῶν, αἱ εἰσιν ίσαι τρισὶ ταῖς δοθείσαις εὐθείαις,
 τρίγωνον συστήσασθαι“. ἐν γὰρ τῇ κατασκευῇ φησιν
 „ἐκείσθω τις εὐθεία ἐπὶ θάτερα μὲν πεπερασμένη,
 20 ἐπὶ θάτερα δὲ ἀπειρος“ τριχῶς οὖν ἡ γραμμὴ
 λαμβάνεται παρ' αὐτῷ.

Πρὸς δὴ τούτοις ἡλεῖνο ἐπιστάσεως ἄξιον δὲν μὴ
 παραδράμωμεν. πῶς γὰρ εἰρηται γραμμῆς πέρατα

8 συμπληθυνόμενα G. 9 ἀπολαβόντα G, ἀπολαύοντα C.

18 Post συστήσασθαι add. G: καὶ ὡς τῇ μὲν ἀπειρῷ,
 del. C. 20 Post ἀπειρος maior est lacuna. In M in margine
 adscripta sunt postera manu: καὶ ὡς ἐπὶ θάτερα ἀπειρῷ ὡς τῷ
 τῇ δοθείσαι εὐθείαν ἀπειρον δίχα τεμεῖν. B₂ = G. Apud
 Barocium legitur: ‘Et ut ex utraque parte infinita: ut in illo
 Problemate, quod inquit, Super datam rectam Lineam infini-
 tam a dato Signo, quod in ea non sit, Perpendicularem rectam
 Lineam deducere. et est aliquando ea linea quae in utraque
 parte infinita est: sicut est illud: datam rectam lineam infinitam
 bifariam secare’ Z. 23 παραδέδωκεν G, παραδράμωμεν C.

σημεῖα, καὶ ποίας γραμμῆς; οὕτε γὰρ τῆς ἀπείρου οὕτε πάσης τῆς πεπερασμένης ἔστι γάρ τις γραμμὴ καὶ πεπερασμένη καὶ οὐκ ἔχουσα πέρατα σημεῖα. τοι-
αύτη γὰρ ἡ κυκλικὴ αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν συννεύουσα καὶ οὐ σημείοις χρωμένη πέρασιν ὡς ἡ εὐθεῖα· τοιαύτη ⁵
καὶ ἡ τοῦ θυρεοῦ. μή ποτε οὖν τὴν γραμμὴν ὅρᾶν
δεῖ παθόσον ἔστι γραμμή. λάβοιμεν γὰρ ἂν καὶ περι-
φέρειάν τινα περατούμενην ὑπὸ σημείων καὶ μέρος
τῆς τοῦ θυρεοῦ γραμμῆς ὁσαντώς ἔχον πέρατα ση-
μεῖα. πᾶσα δὲ ἡ τοῦ κύκλου καὶ τοῦ θυρεοῦ καὶ ¹⁰ἄλλη-
λην ἰδιότητα προσελληφεν, καθ' ᾧν οὐ μόνον γραμμὴ
ἔστιν ἄλλα καὶ σχήματος ἀποτελεστική. εἰ μὲν οὖν
γραμμαὶ ἄμφω, πέρατα ἔχουσι σημεῖα, εἰ δὲ σχημάτων
ποιητικὰ τοιῶνδε, συννεύουσιν εἰς αὐτάς. εἰ δὲ καὶ
γραφομένας αὐτάς νοήσειας, εὗροις ἀν δηπή περατοῦν-
ται ὑπὸ σημείων, γεγραμμένας δὲ λαβὼν καὶ τέλος
ἀρχῇ συνάψεις || οὐκέτι θεωρῆσαι δύνασαι τὰ πέρατα
αὐτῶν.

Def. III. Εὐθεῖα γραμμή ἔστιν, ἥτις ἐξ ἴσου
τοῖς ἐφ' ἑαυτῆς σημείοις κεῖται. ²⁰

| Ὁ μὲν Πλάτων τῆς γραμμῆς δύο τὰ ἀπλούστατα
καὶ ἀρχοειδέστατα θέμενος εἶδη, τὴν τε εὐθεῖαν καὶ

3 πέρατος G. 6 καὶ post τοιαύτη om. G, add. C. || θυ-
ραιοῦ G. 7 δεῖν G. || γάρ om. G. || καὶ post ἀν om. G.
9 θυραιοῦ G. 10 θυραιοῦ G. || ἄλλον G, ἄλλην C.
12. 13 εἰ μὲν . . . εἰ δὲ] αἱ μὲν . . . αἱ δὲ G, ἡ οὖν . . . ἡ
δὲ C. In M postera manu super εἰ utroque loco scriptum
est ἡ. 13 πέρατος G. 14 ποιητικαὶ G. || πρὸς G, εἰς C. ||
αὐτάς G. 19 ἐφ' ἑαυτοῖς prima manu M; postea compen-
dium syllabae τοῖς rasura mutatum est. ὑφ' ἑαυτοῖς G.
21 Πλάτων] Phileb. 51, C. 22 ἡδη G, εἰδη C.

τὴν περιφερῆ, τὰ ἄλλα πάντα κατὰ μᾶξιν ἐκ τούτων
ὑφίστησιν, ὅσα τε ἐλικοειδῆ λέγεται τῶν μὲν ἐπιπέ-
δων τῶν δὲ περὶ τὰ στεφεὰ τὴν ὑπόστασιν δεχομένων,
καὶ ὅσα κατὰ τὰς τομὰς τῶν στεφεῶν ὑφίσταται εἰδη
ἢ ιαμπύλων γραμμῶν. καὶ ἔουκεν τὸ μὲν σημεῖον εἰκόνα-
φέρειν, εἰ δέμις εἰπεῖν, τοῦ ἐνὸς κατὰ τὸν Πλάτωνα.
καὶ γὰρ τοῦτο μέρος οὐδὲν ἔχει, ὥσπερ καὶ ἐκεῖνος
δείκνυσιν ἐν Παρμενίδῃ. ἐπεὶ δὲ μετὰ τὸ ἐν τρεῖς
εἰσιν ὑποστάσεις, τὸ πέρας, τὸ ἄπειρον, τὸ μικτόν,
10 διὰ τούτων ὑφίσταται τά τε τῶν γραμμῶν εἰδη καὶ
τὰ τῶν γωνιῶν καὶ τῶν σχημάτων· καὶ τῷ μὲν πέρατι
ἀνάλογον ἡ περιφέρεια καὶ ἡ περιφερόγραμμος γωνία
καὶ ὁ κύκλος ἐν ἐπιπέδοις καὶ ἡ σφαῖδα ἐν στεφεοῖς,
τῇ δὲ ἀπειράᾳ τὸ εὐθὺν κατὰ πάντα ταῦτα — διήκει
15 γὰρ διὰ πάντων οἰκείως ἐκασταχοῦ φανταζόμενον —
τὸ δὲ μικτὸν τὸ ἐν ἄπασι τούτοις τῷ ἐκεῖ μικτῷ. καὶ
γὰρ γραμμαὶ μικταὶ εἰσιν ὡς αἱ ἔλικες, καὶ γωνίαι
ὡς ἡ τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἡ κεφατοειδῆς, καὶ σχήματα
ἐπίπεδα μὲν τὰ τρίγματα καὶ αἱ ἀψίδες, στεφεὰ δὲ
20 κῶνοι καὶ κύλινδροι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ ἄφα πέρας
καὶ ἄπειρον καὶ μικτὸν ἔστιν ἐν τούτοις ἄπασιν. καὶ
μέντοι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ Πλά-
τωνι διάνοιαν. πᾶν γὰρ εἰδος γραμμῆς εὐθύν φησιν
ἔστιν ἡ περιφερὲς ἡ μικτὸν ἐκ τούτων. διὸ καὶ κινή-
25 σεις τρεῖς, ἡ μὲν ἐπ' εὐθύειας, ἡ δὲ κύκλῳ, ἡ δὲ μικτῇ.
Διαμφισβητοῦσι δέ τινες πρὸς τὴν διαιρεσιν ταύ-
την καὶ φασι μὴ δύο μόνας εἶναι τὰς ἀπλᾶς γραμμάς,

5 σημείον G, σημεῖον C. 7 ἐκεῖνο M. 8 Παρμενίδης]
137, C. D. 11 τὰ om. H₂ p. 273. 16 πᾶσι G, H₂. 18 κε-
ρατώδης G. 20 κύλινδρος M. 21 πᾶσι H₂. 23 φησιν
εἶναι G. || φησίν] de Coelo I, 2.

ἀλλὰ καὶ τρίτην ἄλλην, τὴν περὶ τὸν κύλινδρον ἔλικα γραφομένην, ὅταν εὐθείας κινουμένης περὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κυλίνδρου σημεῖοφ ὁμοταχῶς ἐπ' αὐτῆς ^{τοις} κινῆται. γίνεται γὰρ ἔλιξ, ἡς ὁμοιομερῶς πάντα τὰ μέρη πᾶσιν ἐφαρμόζει, καθάπερ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ ^{τε} περὶ τοῦ κοχλίου γράμματι δείκνυσιν. καὶ τοῦτο τὸ πάθος μόνη πέπονθεν ἐλίκων αὔτη. καὶ γὰρ τῆς ἐπιπέδου τὰ μόρια ἀνόμοια ἀλλήλοις καὶ τῆς περὶ τὸν κῶνον γραφομένης καὶ τῆς περὶ τὴν σφαῖραν. μόνη || δὲ ὁμοιομερῆς ἡ κυλινδρική, καθάπερ δὴ καὶ ἡ εὐθεῖα ^{τοις} καὶ ἡ περιφερὴς γραμμή. μήποτε οὖν τρεῖς εἰσιν αἱ ἀπλαῖ γραμματαὶ καὶ οὐ δύο μόνον;

Πρὸς δὴ ταύτην τὴν ἀπορίαν ἀπαντησόμεθα λέγοντες, ὁμοιομερῆ μὲν εἶναι τὴν ἔλικα ταύτην, ὡς καὶ Ἀπολλώνιος δέδειχεν, ἀπλῆν δὲ οὐδαμῶς. οὐ γὰρ ¹⁵ ταύτον εἴναι τό τε ὁμοιομερὲς καὶ τὸ ἀπλοῦν, ἐπειδὴ τῶν φύσει συνεστάτων ὁμοιομερῆς μὲν ὁ κρυστὸς καὶ ὁ ἄργυρος, ἀπλᾶ δὲ ταῦτα οὐκέτι. δηλοῦν δὲ τῆς κυλινδρικῆς ἔλικος τὴν μέξιν τὴν ἐκ τῶν ἀπλῶν καὶ αὐτὴν τὴν γένεσιν. γεννᾶται γὰρ τῆς μὲν εὐθείας ²⁰ κύκλῳ κινουμένης περὶ τὸν ἄξονα τοῦ κυλίνδρου, τοῦ δὲ σημείου φερομένου ἐπὶ τῆς εὐθείας. δύο τοις γνωσταὶ κινήσεις αἱ ἀπλαῖ τὴν ὑπόστασιν αὔτῃ παρέσχουν, ὥστε τῶν μικτῶν ἐστι γραμμῶν καὶ οὐ τῶν ἀπλῶν. τὸ γὰρ εἴς ἀνομοίων ὑποστάν τοις δὲ τοῖς ²⁵ καὶ μικτόν, καὶ ὁρθῶς ὁ Γεμῖνος ἐκ πλειόνων μὲν

3 In margine in M adscriptum est: γένεσις κυλινδρικῆς ἔλικος. 4 κινεῖται M, G, corr. Kn. I. || ἡς] ἡ M, G, corr. Kn. I. 8. 9 τοῖς . . . γραφομένοις καὶ τοῖς C. 10 καὶ ante ἡ κυλινδρικῇ addidit G, del. C. 13 δὲ G, δὴ C. || ἀπαντησόμεθα G. 16 τε om. G. 17 ὁμοιομερῆ G. 18 οὐκέτι ταῦτα G. 23 αὐτὴ G, αὐτῆ C.

κινήσεων καὶ τῶν ἀπλῶν τινα γραμμῶν ὑφίστασθαι διδοὺς οὐ μέντοι πᾶσαν εἶναι τὴν τοιαύτην μικτήν, ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀνομοίων. καὶ γὰρ εἰ τετράγωνον νοήσεις καὶ δύο κινήσεις, τὴν μὲν κατὰ τὸ μῆκος, τὴν 5 δὲ κατὰ τὸ πλάτος γινομένην, ἴσοταχεῖς, ὑποστήσεται ἡ διαγώνιος, εὐθεῖα οὖσα· καὶ οὐ διὰ τοῦτο ἡ εὐθεῖα μικτή· οὐ γὰρ προηγεῖται τις αὐτῆς ἐτέρᾳ γραμμῇ κατὰ ἀπλῆν ὑφίσταμένη κίνησιν, ὡς τῆς κυλινδρικῆς ἐλέγομεν ἔλικος. ἀλλ’ οὐδὲ εἰ τις ἐν ὁρθῇ γωνίᾳ 10 νοήσειεν ὑποβιβαζομένην εὐθεῖαν καὶ τῇ διχοτομίᾳ κύκλου γράφουσαν, διὰ τοῦτο ἡ κυλικὴ γραμμὴ κατὰ μῆκιν ὑφέστηκεν· τῆς γὰρ οὕτω κινουμένης τὰ μὲν πέρατα ὄμαλῶς κινούμενα εὐθυγραφεῖ, ἡ δὲ διχοτομία ἀνωμάλως φρεομένη κυλιογραφεῖ, τὰ δὲ ἄλλα σημεῖα 15 γράφει τὴν ἔλλειψιν, ὥστε τῇ ἀνωμαλίᾳ τῆς κατὰ τὴν διχοτομίαν φορᾶς ἐπηκολούθησεν· ἡ γένεσις τῆς κυλικῆς γραμμῆς παρὰ τὸ δεδόσθαι ἐν τῇ ὁρθῇ γωνίᾳ τὴν καταβιβαζομένην εὐθεῖαν, ἀλλὰ μὴ κατὰ φύσιν κινεῖσθαι.

* 20 Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων. δόξειε δ’ ἂν ἀμφοτέρων οὖσῶν ἀπλῶν τῶν γραμμῶν, τῆς εὐθείας καὶ τῆς περιφεροῦς, ἀπλουστέρᾳ μᾶλλον ἡ εὐθεῖα εἶναι. ἐν ταύτῃ μὲν γὰρ οὐδὲ κατ’ ἐπίνοιάν ἐστιν ἀνομοιότης, ἐπὶ δὲ τῆς περιφεροῦς τὸ κοῖλον καὶ κυρτὸν ἐτεροίσσιν ἐμφαίνει. καὶ ἡ μὲν εὐθεῖα τὴν περιφερειαν οὐ συνεισάγει κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, ἡ δὲ περίφερεια τὴν

5 ἴσοταχῶς G. 8 ὑφίσταμένην G, ὑφίσταμένης Kn. I.

9 γωνίαν G. 13 ὁρθογραφεῖ C. 14 ἀνωμάλως om. G.
add. C. 15 In M in margine adscriptum est: γένεσις ἔλλειψεως. 16 ἐπηκολούθησεν M, G. 22 τῆς ante περιφεροῦς
om. M. || ἡ ante εὐθεία om. M. 26 συνάγει G, συνεισάγει C.

εύθειαν, εἰ καὶ μὴ κατὰ τὴν γένεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρὸς τὸ κέντρον σχέσιν. τί οὖν, εἰ λέγοι τις καὶ τὴν περιφέρειαν δεῖσθαι τῆς εὐθείας εἰς τὴν ὑπόστασιν; εἰ γὰρ εὐθείας πεπεφασμένης θάτερον μὲν || τῶν περάτων μένοι, θάτερον δὲ κινοῦτο, γράψει κύκλον,⁵ κέντρον δὲ αὐτοῦ τὸ μένον τῆς | εὐθείας πέρας. ἢ τὸ γράφον τὸν κύκλον τὸ σημεῖόν ἔστι περὶ τὸ μένον φερόμενον, οὐχ ἡ εὐθεῖα; τὴν γὰρ ἀπόστασιν αὗτη μόνον ἀφορίζει, τὴν δὲ κυκλικὴν γραμμὴν τὸ σημεῖον ὑφίστησι κινούμενον κυκλικῶς.

10

Τούτων μὲν οὖν ἄλις. ἔοικεν δὲ ἡ μὲν περιφέρεια πρὸς τοῦ πέρατος εἶναι καὶ τοῦτον ἔχειν τὸν λόγον πρὸς τὰς ἄλλας γραμμάς, ὃν πρὸς πάντα τὰ ὅντα τὸ πέρας — καὶ γὰρ ὥρισται καὶ σχῆμα ἀποτελεῖ μόνη τῶν ἀπλῶν — ἡ δὲ εὐθεία πρὸς τῆς ἀπειρίας· ἐπ'¹⁵ ἀπειρον οὖν ἐκβαλλομένη οὐδὲ παύεται. καὶ ὡς ἐκ πέρατος καὶ ἀπέιρου τὰ ἄλλα πάντα, οὕτως ἐκ τοῦ περιφεροῦς καὶ τοῦ εὐθέως πᾶν τὸ μικτὸν τῶν γραμμῶν γένος τῶν τε ἐπιπέδων καὶ τῶν ἐν τοῖς στερεοῖς. καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ ἡ ψυχὴ τό τε εὐθὺν καὶ τὸ περιφερὲς κατ' οὓσιαν ἐν αὐτῇ προείληφεν, ἵνα πᾶσαν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ ἀπέιρου συστοιχίαν καὶ πᾶσαν τὴν περιπτοειδῆ κατευθύνῃ φύσιν, τῷ δὲ εὐθεῖ τὴν πρόοδον αὐτῶν ὑφίστασα, τῷ δὲ περιφερεῖ τὴν

2 χώσιν G. 6 ἡ M, G, ἡ Kn. I. 7 τὸ αντό σημεῖον ομ. G. 11 τοῦτο C. 14 ἀποτελῆ C. 21 ἐν αὐτῇ G, ἐν αὐτῇ M, ἔαντῆς (ἔαντοῖς) H₂ p. 273. 22 συστοιχεῖαν G. 23 περατοειδῆ G (περὶ τῷ ἥδει, περὶ τῷ εἰδεῖ), H₂ p. 273. 'superfluum' Z. 'Finis' B. || καθευθύννει G, καθευθύνῃ C, κατευθύνῃ (κατευθύνει) H₁ p. 452, H₂, || τῷ μὲν εὐθὺν G, τὸ μὲν εὐθὺν C. 24 ὑφίστα (ὑφίστασεν) H₂.

ὑποστροφήν, καὶ τῷ μὲν εἰς πλῆθος αὐτὰ προάγουσα,
 τῷ δὲ εἰς ἐν πάντα συνάγουσα. καὶ οὐχ ἡ ψυχὴ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ὑποστήσας καὶ ταύτας αὐτῇ
 ταῖς δυνάμεις παραδοὺς ἀμφοτέρων ἔχει τὰς πρωτουρα-
 γοὺς αἰτίας ἐν ἑαυτῷ. τῶν γὰρ ὅντων ἀπάντων ἀρ-
 χὴν καὶ μέσα καὶ τέλη προειληφώς εὐθείας περιστενεῖ
 κατὰ φύσιν περιπορευόμενος, φησὶν ὁ Πλάτων. καὶ
 γὰρ ἐπὶ πάντα πρόσεισι ταῖς προνοητικαῖς ἐνεργείαις
 καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπέστραπται μέντον ἐν τῷ ἑαυτοῦ
 10 κατὰ τρόπον ἥθει, φησὶν ὁ Τίμαιος. σύμβολον δὲ ἡ
 μὲν εὐθεία τῆς ἀπαρεγκλίτου προνοίας καὶ ἀδιαστρό-
 φου καὶ ἀχράντου καὶ ἀνεκλείπτου καὶ παντοδυνάμου
 καὶ πᾶσι παρούσης, ἡ δὲ περιφέρεια καὶ τὸ περι-
 πορεύεσθαι τῆς εἰς ἑαυτὴν συννευούσης ἐνεργείας καὶ
 15 πρὸς ἑαυτὴν συνελιπτομένης καὶ καθ' ἐν νοερὸν πέρας
 τῶν ὅλων ἐπιμφατούσης. δύο δὴ ταύτας ὁ δημιουργο-
 κὸς νοῦς ἐν ἑαυτῷ προστησάμενος ἀρχάς, τὸ εὐθὺν καὶ
 τὸ περιφερές, δύο μονάδας προήγαγεν ἀφ' ἑαυτοῦ,
 τὴν μὲν κατὰ τὸ περιφερὲς ἐνεργούσαν καὶ τῶν νοε-
 20 ρῶν οὐσιῶν τελεσιουργόν, τὴν δὲ κατὰ τὸ εὐθὺν καὶ
 τοῖς αἰσθητοῖς τὴν γένεσιν παρεχομένην. ἐπειδὴ δὲ

1 ἐπιστροφήν G, H₂. || καὶ τὸ μὲν C. 2 τῷ δὲ εἰς
 ἐν . . . συνάγουσα om. M. 4 ἀμφοτέρος G, ἀμφοτέρων (ἀμ-
 φότερον) H₁ p. 452, H₂. 6 εὐθείας] Apud Platonem (Le-
 ges IV, p. 716, A) legitur εὐθείαν et εὐθείᾳ. 7 περι-
 πορευόμενος] περιπορεύμενος scribendum esse putat Schelling,
 opp. omn. II, 3, p. 275. 8 πρόσεισι M. 8. 9 ταῖς ἐνεργείαις
 καὶ πρὸς ἑαυτὸν ὑπέστραπται G, corr. C. 9 μέντον] μέν M,
 μὲν G, μέντον Kn. I (ἔμενεν Tim. 42, E). 13 περιπορευόμενοι]
 περιφέρεσθαι H₁ p. 453, H₂ p. 274. 14. 15 συννευούσης . . .
 πρὸς ἑαυτὴν om. G, συννευσθεως M, συννευούσης (συνευσθεως)
 H₁, H₂. 17 νοῦς om. M, G, B, Z, add. H₁, H₂. 18 τὸ ante
 περιφερὲς om. M. || παρήγαγε M, G, H₂; ‘produxit’ B, ‘con-
 stituit’ Z. || ἐφ' M, (ἐφ' ἑαυτὸν, ἐφ' αὐτον) H₂.

ἡ ψυχὴ μέση τῶν νοερῶν ἔστιν καὶ τῶν αἰσθητῶν,
καθόσου μὲν συνάπτει τῇ νοερᾷ φύσει, κατὰ κύκλον
ἐνεργεῖ, καθόσου δὲ τοῖς αἰσθητοῖς ἐπιστατεῖ, κατὰ
τὸ εὐθὺ ποιεῖται τὴν πρόνοιαν.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς πρὸς τὰ ὄντα τούτων τῶν ⁵
εἰδῶν ὁμοιότητος· τὸν δὲ τῆς εὐθείας ὄφισμὸν ὁ μὲν
Εὔκλείδης τούτον ἀποδέδωκεν, ὃν καὶ παρεθέμεθα,
καὶ δηλοῦ διὰ τούτου μόνην τὴν εὐθείαν || ἵσον κατ-
έχειν διάστημα τῷ μεταξὺ τῶν ἐπ' αὐτῆς σημείων. φ. 17.
ὅσον γὰρ ἀπέχει θάτερον τῶν σημείων θατέρου, το- ¹⁰
σούτον τὸ μέγεθος τῆς εὐθείας τῆς ὑπ' αὐτῶν περα-
τουμένης. καὶ τοῦτο ἔστιν τὸ ἐξ ἴσου κείσθαι τοῖς
ἐφ' ἑαυτῆς σημείοις. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς περιφερείας ἡ καὶ
ἄλλης τινὸς γραμμῆς δύο σημεῖα λάβοις, τὸ μεταξὺ¹⁵
τούτων ἀπολαμβανόμενον διάστημα τῆς γραμμῆς μετ-
ξόν ἔστι τῆς ἀποστάσεως αὐτῶν. καὶ πᾶσα γραμμὴ
τοῦτο πεπονθῆται φαίνεται πλὴν τῆς εὐθείας. διὸ καὶ
κατὰ κοινὴν ἔννοιαν τοὺς μὲν ἐπ' εὐθείας ὁδεύοντας
τὴν ἀναγκαίαν μόνην πορεύεσθαι φασιν καὶ οἱ πολ-
λοί, τοὺς δὲ μὴ ἐπ' εὐθείας πλεῖον τῆς ἀναγκαίας. ²⁰
ὁ δὲ Πλάτων ἀφορίζεται τὴν εὐθείαν γραμμὴν, ἡς
τὰ μέσα τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο τὰ
μὲν ἐπ' εὐθείας ἄλλήλοις κείμενα πάσχειν ἀναγκαῖον,
τὰ δ' ἐπὶ κύκλου περιφερείας ἡ ἄλλης διαστάσεως οὐκ
ἀναγκαῖον. ὅθεν δὴ καὶ οἱ ἀστρολογικοὶ φασι τότε ²⁵

1 ἔστι τῶν νοερῶν Η₂ p. 272. 5 τούτων τῶν] τῶν ὄν-
των G, corr. C, (τούτον τῶν) Η₂ p. 453. 8 διὰ τούτον G,
διὰ τούτον C. 9 τὸ μεταξὺ G. 13 ἑαυτοῖς C. || ἐπὶ]
περὶ G. 17. 18 διὸ καὶ . . . ἐπ' εὐθείας om. G. 18 καὶ
ὁδεύοντας G. 19 ἀναγκαῖαν M, C, ἀναγκαῖον G, ἀναγκαῖαν
ὁδὸν Kn. I. || πορεύεσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν φασι G.
21 Plato, Parmen. p. 137, E. || ἡς] εἰς M, sed postera manus
ἥς supra εἰς scripsit; οἵς G.

τὸν ὥλιον ἐκλείπειν, ὅταν ἐπὶ μᾶς εὐθείας γένηται
 αὐτός τε καὶ ἡ σελήνη καὶ τὸ ὄμμα τὸ ἡμέτερον. τότε
 γὰρ ὑπὸ τῆς σελήνης ἐπιπροσθεῖσθαι μέσης αὐτοῦ
 καὶ ἡμῶν γενομένης. καὶ ἵσως ἔνδεξιν ἀν φέροι τὸ
 5 πάθος τῆς εὐθείας τοῦ καὶ ἐν τοῖς οὖσι κατὰ τὰς
 προόδους τὰς ἀπὸ τῶν αἰτιῶν τὰ μέσα διαιρετικὰ γί-
 νεσθαι τῆς τῶν ἀκρων ὑποστάσεως καὶ τῆς πρὸς ἄλ-
 ληλα αὐτῶν κοινωνίας. ὁσπερ δὴ κατὰ τὰς ἐπιπρο-
 φὰς συνελίπτει καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἀρχιμάς
 10 διεστῶτα αἰτίας. ὁ δ' αὐτὸς Ἀρχιμήδης τὴν εὐθείαν
 ὕσιστο γραμμὴν ἐλαχίστην τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα
 ἔχουσῶν. διότι γάρ, ὡς ὁ Εὔκλειδος λόγος φησίν,
 15 ἐξ ἶσου κεῖται τοῖς ἐφ' ἑαυτῆς σημείοις, διὰ τοῦτο
 ἐλαχίστη ἐστὶν τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσῶν. εἰ γὰρ
 εἴη τις ἐλάττων, οὐκ ἐξ ἶσου κείσεται τοῖς πέρασιν
 19818. ἑαυτῆς. καὶ μὴν καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὕσιστοι τῆς
 εὐθείας εἰς τὰς αὐτὰς ἐννοίας ἐμπίπτουσιν· οἶον ὅτι
 19819. ἐπ' ἄκρον ἐστὶ τεταμένη γραμμὴ· καὶ ὅτι μέρος μὲν
 οὐκ ἐστιν αὐτῆς ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐπιπέδῳ, μέρος δὲ
 20 ἐν τῷ μετεωροτέρῳ· καὶ ὅτι πάντα αὐτῆς τὰ μέρη
 πᾶσιν ὁμοίως ἐφαρμόζει· καὶ ὅτι ἡ τῶν περάτων με-
 νόντων καὶ αὐτὴ μένουσα· καὶ ὅτι ἡ μετὰ τῆς ὁμο-
 ειδοῦς | μᾶς σχῆμα μὴ ἀποτελοῦσσα. πάντα γὰρ ταῦτα
 τὴν ἰδιότητα σημαίνει τῆς εὐθείας, ἦν ἔχει τῷ τε
 25 ἀπλῆ εἶναι καὶ μίαν ἔχειν πρόσοδον ἐλαχίστην τῶν ἀπὸ
 τοῦ περάτους ἐπὶ θάτερον πέρας.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ὕσισμῶν τῆς εὐθείας

3 αὐτοῦ τε καὶ G. 7 ἀποστάσεως G, ὑποστάσεως C.
 8 κατὰ] καὶ G, κατὰ C. 10 διεστῶτα om. M, C. 13 ἐφ'
 ἑαυτὴν C. 18 ἐπ' ἄκρων G, ἐπ' ἄκρον C. || τεταγμένη G. ||
 γραμμὴ om. G, add. C. 23 μία G, μᾶς C. 24 τότε G. || τῷ
 τε ἀπλῆν Κη. I. 25 Post ἐλαχίστην η add. M.

γραμμῆς· διαιρεῖ δ' αὐτὴν γραμμὴν ὁ Γεμίνος πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἀσύνθετον καὶ τὴν σύνθετον — καλεῖ δὲ σύνθετον τὴν κεκλασμένην καὶ γωνίαν ποιοῦσαν — ἔπειτα τὴν σύνθετον εἰς τε τὴν σχηματοποιοῦσαν καὶ τὴν ἐπ' ἄπειρον ἐκβαλλομένην, σχῆμα λέγων ποιεῖν ⁵ τὴν κυκλικήν, τὴν τοῦ θυρεοῦ, τὴν κυττοειδῆ, μὴ ποιεῖν δὲ τὴν τοῦ ὁρθογωνίου κώνου τομήν, τὴν τοῦ ἀμβλυγωνίου, τὴν κογχοειδῆ, || τὴν εὐθεῖαν, πάσας τὰς τοιαύτας. καὶ πάλιν κατ' ἄλλον τρόπον τῆς ἀσυνθέτου γραμμῆς τὴν μὲν ἀπλῆν εἶναι, τὴν δὲ μικτήν, καὶ τῆς ¹⁰ ἀπλῆς τὴν μὲν σχῆμα ποιεῖν ως τὴν κυκλικήν, τὴν δὲ ἀόριστον εἶναι ως τὴν εὐθεῖαν, τῆς δὲ μικτῆς τὴν μὲν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις εἶναι, τὴν δὲ ἐν τοῖς στερεοῖς, καὶ τῆς ἐν ἐπιπέδοις τὴν μὲν ἐν αὐτῇ συμπίπτειν ως τὴν κυττοειδῆ, τὴν δ' ἐπ' ἄπειρον ἐκβάλλεσθαι, τῆς δὲ ἐν ¹⁵ στερεοῖς τὴν μὲν κατὰ τὰς τομὰς ἐπινοεῖσθαι τῶν στερεῶν, τὴν δὲ περὶ τὰ στερεὰ ὑφίστασθαι. τὴν μὲν γὰρ ἐλικα τὴν περὶ σφαιραν ἡ κῶνον περὶ τὰ στερεὰ ὑφεστάναι, τὰς δὲ κωνικὰς τομὰς ἡ τὰς σπειρικὰς ἀπὸ τοιασδε τομῆς γεννᾶσθαι τῶν στερεῶν. ἐπινευο- ²⁰ ησθαι δὲ ταύτας τὰς τομὰς τὰς μὲν ὑπὸ Μεναιάχμου τὰς κωνικάς, ὃ καὶ Ἐρατοσθένης ἴστορῶν λέγει. Μὴ δὲ Μεναιάχμιος κωνοτομεῖν τριάδας τὰς δὲ ὑπὸ Περσέως, ὃς καὶ τὸ ἐπύγραμμα ἐποίησεν ἐπὶ τῇ εὐρέσει

25

4 ἔπειτα . . . σχηματοποιοῦσαν om. G, add. C. 6 τὴν κυκλικήν] κυκλικὸν M, C, κυκλικὴν G; τὴν ego addidi. 'Circularem' (sc. lineam) B, 'circulosam' Z. || θυραιοῦ G.
 7 κώνον om. G, add. C. 12 Post εἶναι add. G: τὴν δὲ μικτήν, delendum notavit C. || ως] εἰς C. 17 περὶ] ἐπὶ G. || τὰς στρεσάς M, C. Postera manus in M utroque loco α super ας scripsit. 17, 18 τὰ στερεὰ . . . κῶνον περὶ om. G, add. C.
 20 τῆς τοιασδε G, τῆς del. C. || ἐπινοεῖσθαι G.

Τρεῖς γραμμὰς ἐπὶ πέντε τομαῖς εὐρῶν [έλικωδεις]
Περσεὺς τῶνδ' ἔνεκεν δαιμονιας ἵλαστο.

αἱ μὲν δὴ τρεῖς τομαὶ τῶν κώνων εἰσὶν παραβολὴ καὶ
ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις, τῶν δὲ σπειρικῶν τομῶν η μέν
5 ἔστιν ἐμπεπλεγμένη, ἐοικῦντα τῇ τοῦ ἱππου πέδῃ, η δὲ
κατὰ τὰ μέσα πλαστίνεται, ἐξ ἑκατέφον δὲ ἀπολήγει
μέρους, η δὲ παραμήκης οὖσα τῷ μὲν μέσῳ διαστή-
ματι ἐλάττονι χρῆται, εὐρύνεται δὲ ἐφ' ἑκάτερα. τῶν
δὲ ἄλλων μίξεων τὸ πλῆθος ἀπέφαντόν ἔστιν· καὶ γὰρ
10 στερεῶν σχημάτων πλῆθος ἔστιν ἀπειρον καὶ τομαὶ
αὐτῶν συνιστανται πολυειδεῖς. οὐ γὰρ εὐθεῖα μὲν
κατὰ κύκλου κινουμένη ποιεῖ τινα ἐπιφάνειαν, οὐχὶ
δὲ καὶ αἱ κωνικαὶ γραμμαὶ καὶ αἱ κογχοειδεῖς καὶ
αὐταὶ αἱ περιφέρειαι. παντοίως οὖν ταῦτα τὰ στερεὰ
15 τεμνόμενα ποικίλα δείκνυσιν εἰδη γραμμῶν.

Τῶν δὲ περὶ τὰ στερεὰ συνισταμένων γραμμῶν
αἱ μέν εἰσιν ὁμοιομερεῖς, ὡς αἱ περὶ τὸν κύλινδρον
ἔλικες, αἱ δὲ ἀνομοιομερεῖς, ὥσπερ αἱ ἄλλαι πᾶσαι.
συνάγεται οὖν ἐκ τούτων τῶν διαιρέσεων, ὡς αἱ τρεῖς
20 μόναι γραμμαὶ ὁμοιομερεῖς εἰσιν, η εὐθεῖα, η κυκλικὴ
καὶ η κυλινδρικὴ ἔλιξ. δύο μὲν ἐν ἐπιπέδῳ ἀπλαῖ,
μία δὲ μικτὴ περὶ στερεῶ. καὶ τοῦτο ἀποδείκνυσιν
ἐναργῶς ὁ Γεμῖνος προσποδείξας, ὅτι, ἃν πρὸς ὁμοιο-

1 τομὰς Z. || εὐρῶν τὰς σπειρικὰς λέγων M, C, Z, εὐρῶν
τὰς * σπειρικὰς B₃, G, εὐρῶν ἔλικωδεις Kn. I u. III p. 6. ‘spiri-
ricalas cum invenisset’ B. 2 ἔνεκα G. 6 ἀπολήγει G, ἀπο-
λογεῖ M, C. 10 τομαὶ] τὰ μὲν G, τὸ μὲν C. 11 πολυειδῆ G,
πολυειδεῖς C. 12 κύκλου M, C; ‘circulariter’ B, ‘circu-
lōse’ Z. || τινα om. G. 13 αἱ et ante κωνικαὶ et ante κογχο-
ειδεῖς om. G, add. C. 14 ταῦτα om. G. 17 περὶ] ἐπὶ G.
22 τὸ στερεόν G, στερεῷ C. 23 προσποδείξας G, πρὸς
ἀποδείξεις C.

μερή γραμμὴν ἀπό του σημείου δύο εὐθεῖαι προσεκβληθῶσιν ἵσας πρὸς αὐτὴν ποιοῦσαι γωνίας, ἵσαι εἰσίν. καὶ ληπτέον ἐκ τῶν ἔκεινου τοῖς φιλομαθέσι τὰς ἀποδείξεις, ἐπεὶ καὶ τὰς γενέσεις τῶν σπειρικῶν γραμμῶν καὶ τῶν πογχοειδῶν || καὶ τῶν κισσοειδῶν παραδίδωσιν. ἡμεῖς δὲ τὰς μὲν ἐπωνυμίας αὐτῶν καὶ τὰς διαιρέσεις ἴστορήσομεν εἰς τὴν περὶ αὐτῶν ζήτησην σιν ἐγείροντες τοὺς εὑφυεῖς, τὸ δὲ περὶ τὴν ἑκάστων ζήτησιν τοὺς λόγους ἀκριβοῦν ἐν τοῖς παροῦσιν ἥγονούμενα περὶεργον εἶναι, τοῦ γεωμέτρου τὰς ἀπλᾶς καὶ ἀρχοειδεῖς ἡμῖν ἐνταῦθα μόνας γραμμὰς ἐκφήναντος, τὴν μὲν εὐθεῖαν κατὰ τὸν προκείμενον δρισμόν, τὴν δὲ περιφέρειαν κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κύκλου. τότε γὰρ ἐφεὶ τὴν γραμμὴν τὴν περατοῦσαν τὸν κύκλον εἶναι περιφέρειαν. μικτῆς δὲ γραμμῆς οὐδαμοῦ μέ-¹⁵ μηται. καίτοι γωνίας οὔδε μικτάς, ὥσπερ τὴν τῶν ἡμικυκλίων καὶ τὴν κεφατοειδῆ, καὶ σχήματα ἐπίπεδα μικτά, [τὰ τμήματα] καὶ τοὺς τομέας, καὶ στερεά, τοὺς κώνους καὶ κυλίνδρους. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἑκάστου τὰ τοία παραδίδωσιν εἰδη, τῶν δὲ γραμμῶν τὰ δύο μόνα, τὸ εὐθὺ καὶ περιφερές, ἥγονύμενος δεῖν ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀπλῶν λόγοις τὰ ἀπλᾶ παραλαμβάνειν εἰδη. πάντα γὰρ τὰ ἄλλα συνθετώτερα τῶν γραμμῶν. ἐπόμενοι δὴ οὖν καὶ ἡμεῖς τῷ γεωμέτρῃ στήσωμεν ἐπὶ τῶν ἀπλῶν γραμμῶν τὴν διάρθρωσιν αὐτῶν.

25

1 ἀπὸ τοῦ *M, G*, ‘ab uno signo’ *B*, ‘a signo’ *Z*, ἀφ’ ἐνὸς *Kn. I.* 8 ἑκάστου *G*. 13 περιφερῆ *G*. 15 γραμμῆς ομ. *G*. || οὐδέποτε *G*, οὐδαμοῦ *C*. 16 τοῦ ἡμικυκλίου *Kn. I.* 18 τὰ τμήματα, quae om. *M, B₃, G (Z)*, addidit *Kn. I.* ‘Segmenta s. atque Sectores’ *B*. || στερεῶν *G*. 21 ἥγονύμενος δεῖν] δεῖ γάρ *G, B₃* = *M*, ‘eum arbitratetur opus esse’ *B*, ‘arbitratus’ *Z*.

25 διάρθρωσιν *G*.

Def. V. Ἐπιφάνεια δέ ἐστιν ὁ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει.

Μετὰ τὸ σημεῖον καὶ τὴν γραμμὴν ἡ ἐπιφάνεια τέτακται δικῇ διαστᾶσα κατά τε μῆκος καὶ πλάτος, ἀβαθῆς δὲ μείνασσα καὶ ταύτῃ τοῦ τρικῆ διαστάντος ἀπλουστέραν ἔχουσα φύσιν. διὸ καὶ ὁ γεωμέτρης τὸ μόνον, προσέθηκε τοῖς δύο διαστήμασιν ὡς ἀν τῆς τρίτης διαστάσεως οὐκ οὖσης ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ἐστι καὶ τοῦτο τῇ ἀποφάσει τοῦ βάθους ἵσον | δυνά-
10 μενον, ἵνα κάνταῦθα τὴν μὲν ὑπεροχὴν τῆς ἐπιφανείας τὴν κατὰ ἀπλότητα πρὸς τὸ στερεὸν σημαίνῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἥ τῆς ἴσοδυναμούσης τῇ ἀποφάσει προσ-
θήκης, τὴν δὲ ὕφεσιν τὴν πρὸς τὰ πρὸ αὐτῆς διὰ τῶν καταφάσεων.

15 "Ἄλλοι δὲ πέρας αὐτὴν ὠρίσαντο σώματος ταῦτον πως λέγοντες — τὸ γὰρ περατοῦν τοῦ περατούμενου μιᾷ λείπεται διαστάσει — οἱ δὲ μέγεθος δικῇ διαστα-
τόν, οἱ δὲ ἄλλως, διποσοῦν σχηματίζοντες τὴν ἀπόδο-
σιν σημαίνοντες ταῦτον.

20 Τῆς δὲ ἐπιφανείας ἔννοιαν μὲν ἔχειν ἡμᾶς φασιν,
ὅταν τὰ χωρία μετρῶμεν καὶ τοὺς ὅρους αὐτῶν ἀφο-
ρίζωμεν κατά τε μῆκος καὶ πλάτος, αἰσθησιν δέ τινα
λαμβάνειν | εἰς τὰς σκιὰς ἀποβλέποντας· αὗται γὰρ
ἀβαθεῖς οὖσαι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι χωρεῖν εἰς τὸ κάτω
25 τῆς γῆς πλάτος ἔχουσι μόνον καὶ μῆκος. οἱ δέ γε

4 διαστᾶσα om. G. 5 ἀμαθῆς G. || αὕτη G, ταύτῃ C.
διαπαντὸς G, διαστάντος C. 11 σημανη G. 13 πρὸς τὰ
delenda notavit C. 14 καταστάσεων G, καταφάσεων C.
18 ἄλλοι G. || σχηματίζονται G, σχηματίζοντες C. 20 φη-
σὶν C. 22 τε om. G, add. C. 23 ἀποβλέποντες G.

Πυθαγόρειοι τῇ τριάδι προσήκειν ἔλεγον αὐτήν, διότι δὴ τὰ ἐπ' αὐτῆς σχήματα πάντα πρωτίστην αἰτίαν ἔχει τὴν τριάδα. ὁ μὲν γὰρ κύκλος, ὃς ἔστιν ἀρχὴ τῶν περιφερομένων, ἐν κρυφίῳ ἔχει τὸ τριαδικὸν τῷ κέντρῳ τῇ διαστάσει τῇ περιφερείᾳ· τὸ δὲ τρίγωνον⁵ ἀπάντων ἡγεμονοῦν τῶν εὐθυγράμμων παντὶ που δῆλον, ὅτι τῇ τριάδι κατέχεται καὶ κατ' ἐκείνην μεμόρ- φωται.

Def. VI. Ἐπιφανείας δὲ πέρατα γραμμαῖ.

Καὶ ἀπὸ τούτων ὡς εἰκόνων ἀηπτέον ὅτι πᾶν τὸ 10 προσεχῶς ἐκάστου τῶν ὄντων ἀπλούστερον τὸν ὄρον ἐπάγει καὶ τὸ πέρατον ἐκάστω. καὶ γὰρ ψυχὴ τὴν τῆς φύσεως ἐνέργειαν ἀφορίζει καὶ τελειοῦ καὶ φύσις τὴν τῶν σωμάτων κίνησιν, καὶ πρὸ τούτων νοῦς μετρεῖ τὰς περιόδους τῆς ψυχῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ τὴν ξωὴν¹⁵ τὸ ἔν. πάντων γὰρ ἐκεῖνο μέτρον. ὥσπερ δὴ καὶ ἐν τούτοις ὁρίζεται μὲν τὸ στερεὸν ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας, ὁρίζεται δὲ καὶ ἡ ἐπιφάνεια ὑπὸ τῆς γραμμῆς καὶ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ σημείου¹⁶ πάντων γὰρ ἐκεῖνο πέρατος. ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀύλοις εἰδεσι καὶ ἀμερέσι λόγοις ἡ²⁰ γραμμή, μονοειδῆς ὑπάρχουσα κατὰ τὴν πρόσοδον, τὴν τῆς ἐπιφανείας ποικίλην κίνησιν περιστοῖ καὶ συνέχει,

2 πρώτην (πρὸς τὴν) *H₁*, p. 453, *H₂* p. 261. || αἰτίαν om. *G*, add. *C*. 3 ἔχειν *C*. || ὃς om. *G*, add. *C*. 4 Super περιφερομένων in *M* postera manu scripsit γραμμῶν. || καὶ ἐγκρυψάσ *G*, ἐν κρυφᾷ *C*, *H₁* *H₂*. || τῷ τριαδικῷ *G*, τῷ τριαδικὸν *C*, *H₁* *H₂*. 7 τῇ om. *G*. 10 πῶς *G*, πᾶν *C*. 14 ὀσματῶν *C*; ‘Corporum’ *B*, *Z*. 16 ἐκείνων *G*. 18 δὴ καὶ *G*, δὲ καὶ *C*. || ἡ om. *G*. 19 αὐτὴ *M*. 21—22 κατὰ τὴν πρόσοδον . . . περατοῖ] καὶ τ. πρ. τ. τ. ἐπ. κατὰ π. κ. π. postera manus in *M*; in Superficiei progressu varium motum terminat¹⁷ *B*, ‘iuxta progressum: varium superficie motum terminat¹⁸ *Z*.

καὶ τὴν ἀπειρίαν αὐτῆς ἐνίζει προσεχῶς, ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν αὐτοῦ τοῦ περατουμένου τὸ περατοῦν γεγονός οὕτως αὐτῷ δίδωσι τὸν ὄφον.

Ἐλ δέ τις ἐπιζητοί κάνταῦθα, πῶς πάσης ἐπιφανείας πέρατα γραμμαί, μὴ δὲ τῆς πεπερασμένης πάσης — ἡ γὰρ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας πεπέρασται μέν, οὐχ ὑπὸ γραμμῶν δέ, ἀλλ' αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς — ἔροῦμεν, ὅτι τὴν ἐπιφάνειαν, καθόσον ἐστὶ διχῇ διαστατή, λαβόντες εὐρηκούμεν ὑπὸ γραμμῶν διοικούμενην κατά τε ¹⁰ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος, εἰ δὲ τὴν σφαιρικὴν θεωροῦμεν ἐσχηματισμένην αὐτὴν καὶ προσλαβούσαν ἄλλην ποιότητα, λαμβάνομεν καὶ πέρας ἀρχῆς συνάψασαν καὶ ἐκ τῶν δύο περάτων ἐν ποιήσασαν, καὶ τοῦτο δυνάμει μόνον ἐν ὑπάρχον καὶ οὐ κατ' ἐνέργειαν.

¹⁵ || Def. VII. Ἐπίπεδος ἐπιφάνειά ἐστιν, ἦτις ἐξ ἕστου ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κεῖται.

Τοῖς μὲν παλαιοτέροις τῶν φιλοσόφων οὐκ ἐδόκει τῆς ἐπιφανείας εἶδος τίθεσθαι τὸ ἐπίπεδον, ἀλλ' ὡς ταῦτὸ ἐκάτερον παραλαμβάνειν εἰς παράστασιν τοῦ ²⁰ διχῇ διαστάτος μεγέθους. οὗτο γὰρ καὶ ὁ θεῖος Πλάτων τὴν γεωμετρίαν τῶν ἐπιπέδων ἔφατο θεωρητικὴν εἶναι, πρὸς τὴν στερεομετρίαν αὐτὴν ἀντιδιαιρῶν ὡς ἀν τῆς αὐτῆς οὖσης τῷ ἐπιπέδῳ τῆς ἐπιφανείας· καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης ὥσαύτως. ²⁵ Εὔκλειδης δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γένος μὲν ποιοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν, εἶδος δὲ τὸ ἐπίπεδον ὡς τῆς γραμμῆς

4 ἐπιζητήσειεν G. 5 αἱ γραμμαὶ G. || Post πάσης οὖσαι add. G. del. C. 7 ἦ ἔροῦμεν G. C del. η. 10 θεωρησομεν G. 12 συνάψαι M.

τὴν εὐθεῖαν. διὸ καὶ τὸ ἐπίπεδον χωρὶς ἀφορᾶται τῆς ἐπιφανείας κατὰ τὸ ἀνάλογον τῇ εὐθείᾳ· καὶ γὰρ ἐκείνην ἵσην εἶναι τῷ μεταξὺ διαστήματι τῶν σημείων ἔλεγεν καὶ ταύτην ὅμοιως δυεῦν εὐθειῶν ἐκκειμένων ἴσον κατέχειν τόπου τῷ μεταξὺ τῶν εὐθειῶν. αὕτη ⁵ γάρ ἐστιν ἡ ἔξ ἴσον κειμένη ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις, ἦν καὶ ἔτεροι, τὸ αὐτὸ δηλοῦντες, ἐπ' ἄκρον τεταμέ- | β. 19, νην εἰρήκασιν, οἱ δὲ ἡς πᾶσι τοῖς μέρεσιν εὐθεῖα ἐφαρμόζει. φαῖεν δὲ ἂν τινες αὐτὴν καὶ ἐλαχίστην τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσῶν ἐπιφανείων, καὶ ἡς τὰ ¹⁰ μέσα τοῖς ἄκροις ἐπιποσθεῖ, καὶ πάντας τοὺς τῆς εὐθείας ὄρους καὶ εἰς τὴν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν τὸ γένος μόνον ἔξαλλάττοντες δυνήσονται μεταφέρειν. τὸ γὰρ εὐθὺ τοῦτο καὶ περιφρεδὲς καὶ τὸ μικτὸν ἀπὸ τῶν γραμμῶν ἀρξάμενα διατείνει μέχρι τῶν στερεῶν, ¹⁴⁵ ¹⁵ ὡς εἰπομεν. ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἐπιφανείαις καὶ ἐν στερεοῖς κατὰ τὸ ἀνάλογον. διὸ καὶ ὁ Παραμενίδης πᾶν σχῆμα φησιν ἡ εὐθὺ εἶναι ἡ περιφρεδὲς ἢ μικτόν. εἴπερ οὖν ἐθέλοις τὸ εὐθὺ θεωρεῖν ἐν ἐπιφανείαις, λάβε τὸ ἐπίπεδον, φ' ἐφαρμόζει παντοίως ἡ εὐθεία, εἰ δὲ τὸ ²⁰ περιφρεδές, τὴν σφαιρικὴν ἐπιφάνειαν, εἰ δὲ τὸ μικτόν, τὴν κυλινδρικὴν ἢ κωνικὴν ἢ τινα τοιαύτην. δεῖ δέ, φησιν ὁ Γεμīνος, μικτῆς λεγομένης γραμμῆς, μικτῆς δὲ καὶ ἐπιφανείας εἰδέναι τὸν τρόπον τῆς μίξεως οὗτα διάφορον. οὔτε γὰρ κατὰ σύνθεσιν ἡ μίξις ἐπὶ τῶν ²⁵

3 εἶναι ἵσην G. 4 δυῶν G. δυεῦν C. 4—5 ἐκκειμένων . . . τῶν εὐθειῶν om. G. add. C. 5 τὸ μεταξὺ C.
6 ἡ om. G. 7 ἄκρω G. ἄκρον C. 8 ἥν G. ἡς C.
17 Παραμενίδης M. 18 χοῦμα G. σχῆμα C. 25 Post σύνθεσιν addit. μόνον G. 'tantum' B, 'dumtaxat' Z; at vide infra:
ἐν δὲ ταῖς ἐπιφανείαις ἡ μίξις οὔτε κατὰ σύνθεσιν οὔτε κατὰ σύγχυσιν. B₃ = M.

γραμμῶν, οὕτε κατὰ κρᾶσιν. ἡ γὰρ ἔλιξ μικτή ἐστιν ^{καὶ}
 καὶ οὐκ ἔστι μέρος | μὲν αὐτῆς εὐθύ, μέρος δὲ περι-^{φερεῖ}
 φερὲς ὥσπερ τῶν κατὰ σύνθεσιν μικτῶν, οἵδε τεμνο-
 μένη πως ἡ ἔλιξ ἐμφασιν παρέχεται τῶν ἀπλῶν, ὅπερ
 ὑπομένει τὰ μεμιγμένα κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ᾽ ἔστιν ἐν
 αὐτῇ συνεφθαρμένα τὰ ἄκρα καὶ συγκεχυμένα, ὥστε
 τοῦτό γε || Θεόδωρος ὁ μαθηματικὸς οὐκ ὀρθῶς κρᾶ-
 σιν ἐπὶ τῶν γραμμῶν παραλαμβάνει. ἐν δὲ ταῖς ἐπι-
 φανείαις ἡ μίξις οὕτε κατὰ σύνθεσιν οὕτε κατὰ σύγχυ-
¹⁰ σιν, ἀλλὰ μᾶλλον κατά τινα κρᾶσιν. νοήσαντες γὰρ
 κύκλουν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐπιπέδῳ καὶ σημεῖον μετέω-
 ρον καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου προσεκβάλλοντες εὐθεῖαν τῇ
 τοῦ κύκλου περιφερέᾳ καὶ περιελέξαντες αὐτὴν ποιή-
 σομεν πεντικήν ἐπιφάνειαν μικτὴν οὖσαν, καὶ πάλιν
¹⁵ τέμνοντες αὐτὴν ἀναλύσομεν εἰς τὰ ἀπλᾶ. διὰ μὲν
 γὰρ τῆς κρονφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν ἄγοντες τὴν τομὴν
 ποιήσομεν τρίγωνον, παφὰ δὲ τὴν βάσιν ἄγοντες τὴν
 τομὴν ποιήσομεν τὸ τέμνον ἐπίπεδον υκκλικόν. τῶν
 δὲ γραμμῶν ἡ ἰδέα τὸν τρόπον τῆς μίξεως οὐ δείκνυ-
²⁰ σιν ὅντα κατὰ κρᾶσιν· οὐδὲ γὰρ ἀναπέμπει ἡμᾶς εἰς
 τὴν τῶν στοιχείων ἀπλῆν φύσιν. αἱ δὲ ἐπιφάνειαι
 τεμνόμεναι εὐθὺς ἐμφαίνονται καὶ δι' ὅποιών εἰσὶ
 γεγονη̄αι γραμμῶν.

‘Ο μὲν οὖν τρόπος τῆς μίξεως διάφορος ἐπὶ τε
²⁵ γραμμῶν, ὡς εἰρηται, καὶ ἐπιφανεῖσθν. ὥσπερ δὲ ἐν
 ταῖς γραμμαῖς ἵσσαν ἀπλᾶ τινες, ἵτε εὐθεῖα καὶ ἡ
 περιφερής — τούτων γὰρ καὶ οἱ πολλοὶ προλήψεις

7 οὐκ ὀρθῶς om. G; ‘non recte’ B, ‘hand recte’ Z.
 8 παραλαμβάνονται M. 13 ποιήσομεν M, G. 15 ἀναλύσω-
 μεν G. 16 ἄγοντες εἰς τὴν G. 17—18 τρίγωνον . . .
 ποιήσομεν om. G. 18 ποιήσωμεν τὸ τέμνον M. || τέμνον G,
 τέμνον C. 24 οὖν om. G, add. C. 27 προσλήψεις G.

ξχουσιν ἀδιδάκτους, τῶν δὲ μικτῶν τὰ εἰδη τεχνικω-
τέρας ἐδεῖτο κατανοήσεως — οὗτο δὴ καὶ τῶν ἐν
ταῖς ἐπιφανείαις στοιχειωδεστάτων, τῆς ἐπιπέδου καὶ
τῆς σφαιρικῆς, αὐτόθεν τὰς ἐννοίας ἔχομεν, τῶν δὲ
κατὰ μέσιν ὑφισταμένων ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ ταύτης⁵
λόγος ἀνευρίσκει τὴν ποικιλίαν. ὃ δέ ἐστι θαυμαστὸν
ἐν ταύταις, ὅτι καὶ ἀπὸ κυκλικῆς μέσης γίνεται πολ-
λάκις τῆς ἐπιφανείας κατὰ τὴν γένεσιν, ὃ δὲ συμβαί-
νειν φαμὲν κατὰ τὴν σπειρικὴν ἐπιφάνειαν· κατὰ γὰρ
κύκλου νοεῖται στροφὴν ὄρθον διαμένοντος καὶ στρε-¹⁰
φουμένου περὶ τὸ αὐτὸν σημεῖον, ὃ μή ἐστι κέντρον τοῦ
κύκλου, διὸ καὶ τριχῶς ἡ σπείρα γίνεται, ἥ γὰρ ἐπὶ¹⁵
τῆς περιφερείας ἐστὶ τὸ κέντρον ἡ ἐντὸς ἥ ἐκτός. καὶ
εἰ μὲν ἐπὶ τῆς περιφερείας ἐστὶ τὸ κέντρον, γίνεται
σπείρα συνεχῆς, εἰ δὲ ἐντός, ἥ ἐμπεπλεγμένη, εἰ δὲ²⁰
ἐκτός, ἥ διεχῆς. καὶ τρεῖς αἱ σπειρικαὶ τομαὶ κατὰ
τὰς τρεῖς ταύτας διαφοράς. πᾶσα δὲ ὅμως σπείρα καί-
τοι μιᾶς οὖσης καὶ κυκλικῆς τῆς κινήσεως μικτή ἐστι.
γίνονται δὲ ἐπιφάνειαι μικταὶ καὶ ἀπὸ τῶν ἀπλῶν,
ώς εἰκαμεν, γραμμῶν τοιῶσδε κινοῦμένων καὶ ἀπὸ²⁵
τῶν μικτῶν. αἱ γοῦν κινητικαὶ γραμμαὶ τρεῖς οὖσαι *Couï*
τέτταρας ποιοῦσιν ἐπιφανείας μικτάς, ἃς καλοῦσι κω-
νοειδεῖς. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς παραβολῆς στρεφομένης
περὶ τὸν ἄξονα γίγνεται τὸ ὄρθογάνιον κανοειδές,
ἀπὸ δὲ τῆς ἐλλείψεως τὰ καλούμενα σφαιροειδῆ, εἰ³⁰
μὲν περὶ τὸν μείζονα τῶν ἀξόνων ἡ στροφὴ γένοιτο,

4 αὐτόθι G. 7 τῆς κυκλικῆς G. 8 συμβαίνει C.

10 κύκλου M, C. 11 In M in margine adscriptum est: ση-
μεῖον. 13 καὶ η μὲν M. 15 ἥ et ante ἐμπεπλεγμένη et
ante διεχῆς om. G. 16 καὶ τρεῖς . . . τομαὶ om. G.
17 τὰς om. G. 20 εἰκομεν G. || καὶ ἀπὸ τῶν κινοῦμένων G,
quae delenda censet C.

τὸ ἐπίμηκες, εἰ δὲ περὶ τὸν ἑλάσσονα, τὸ ἐπίπλατν,
ἀπὸ δὲ τῆς ὑπερβολῆς ἄλλο κωνοειδές. δεῖ δὲ εἰδέναι,
ὅτι ποτὲ μὲν ἀπὸ τῶν γραμμῶν εἰς ἔννοιαν ἐρχόμεθα
τῶν ἐπιφανειῶν, ποτὲ δὲ ἀνάπαλιν. ἀπὸ γὰρ τῶν
κωνικῶν καὶ σπειρικῶν ἐπιφανειῶν προσεπενοήσαμεν
τάς τε κωνικὰς καὶ τὰς σπειρικὰς || γραμμάς.

Καὶ μὴν καὶ τοῦτο δεῖ προειλῆφθαι περὶ τε γραμ-
μῶν καὶ ἐπιφανειῶν διαφορᾶς, ὅτι γραμμαὶ μέν εἰσι
τρεῖς ὁμοιομερεῖς, ὥσπερ ἡδὴ προείπομεν, ἐπιφάνειαι
10 δὲ δύο μόνον, ἐπίπεδος καὶ σφαιρική, οὐκέτι δὲ καὶ
ἡ κυλινδρική. οὐ γὰρ πάντα πᾶσιν ἐφαρμόττειν δύ-
ναται τὰ μέρη τῆς κυλινδρικῆς ἐπιφανείας.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπιφανείαις ἡμῖν
εἰρήσθω διαφορῶν, ὃν μίαν ὁ γεωμέτρης ἐκλεξάμενος,
15 τὴν ἐπίπεδον, ταύτην ὠρίσατο, καὶ ὡς ἐπὶ ταύτης
ὑποκειμένης θεωρήσει τά τε σχήματα καὶ τὰ τούτων
πάθη, καὶ γὰρ εὐπορώτερος ὁ λόγος αὐτῷ γίνεται
μᾶλλον ἡ ἐπ' ἄλλης ἐπιφανείας. καὶ γὰρ εὐθείας καὶ
κύκλους καὶ ἔλινας ἐπὶ ταύτης νοεῖν δυνατόν, καὶ το-
20 μὰς κύκλων καὶ εὐθειῶν καὶ ἀφάς καὶ παραβολὰς καὶ
γωνιῶν παντοίων συστάσεις. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐπι-
φανειῶν οὐ πάντα ταῦτα δύναται θεωρηθῆναι. ἐπὶ
γὰρ τῆς σφαιρικῆς πᾶς ἀν εὐθείαν λάβοις ἡ εὐθύ-
γραμμον γωνίαν, ἐπὶ δὲ τῆς κωνικῆς ἡ κυλινδρικῆς
25 πᾶς ἀν κύκλων τομὰς ἡ εὐθεῖαν θεωρήσειας; εἰκότως
οὖν καὶ ὠρίσατο ταύτην τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐπ' αὐτῆς

2 ἄλλο κωνοειδές] ἄλλοκωνοειδές *B*, ἔλυκωνοειδές *G*, ἄλλο-
κωνοειδές *C*. ‘Obtusangulum Conoides’ *B*, ‘heliconoides’ *Z*.
5 προσεπενοήσομεν *G*, προσεπινοήσαμεν *M*, *C*. 8 καὶ διαφο-
ρᾶς *C*. 11 παντάπαιν *G*. 16 τε ομ. *G*. 18 ἄλλον *M*,
ἄλλας *G*, ἄλλης *C*. 20 εὐθεῖαν] ἐπιφανειῶν *G*, εὐθεῖαν *C*.
25 κύκλων τομὰς] ἡ κύκλων *G*.

πάντα ἐκτιθέμενος πραγματεύεται. καὶ γὰρ τὴν πραγματείαν ἐντεῦθεν ἐπίπεδου προσείρηκεν καὶ οὗτο δεῖ νοεῖν τὸ μὲν ἐπίπεδον οἶον προβεβλημένον καὶ πρὸ ὄμμάτων κείμενον, πάντα δὲ ὡς ἐπὶ τούτῳ τὴν διάνοιαν γράφουσαν, τῆς μὲν φαντασίας οἶον ἐπιπέδῳ 5 κατόπτρῳ προσεικασμένης, τῶν δὲ ἐν διανοίᾳ λόγων τὰς ἑαυτῶν ἐμφάσεις εἰς ἔκεινο καταπεμπόντων.

Def. VIII. Ἐπίπεδος δὲ γωνία ἐστὶν ἡ ἐν ἐπιπέδῳ δύο γραμμῶν ἀπτομένων ἀλλή | λων καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας κειμένων πρὸς ἀλλήλας τῷν 10 γραμμῶν κλίσις.

Τὴν γωνίαν οἱ μὲν τῶν παλαιῶν ἐν τῇ τοῦ πρός τι κατηγορίᾳ τάττοντες κλίσιν εἰρήκασιν ἢ γραμμῶν εἶναι πρὸς ἀλλήλας ιεκλιμένων ἢ ἐπιπέδων, οἱ δὲ ἐν τῇ ποιότητι καὶ ταύτῃ περιλαμβάνοντες, ὡς τὸ εὐθὺν 15 καὶ τὸ καμπύλον πάθος τοιόνδε λέγουσιν ἐπιφανείας ἢ στερεοῦ, οἱ δὲ εἰς ποσότητα ἀναφέροντες ἐπιφάνειαν ἢ στερεὸν αὐτὴν εἶναι συγχωροῦσι. διαιρεῖται γὰρ ἡ μὲν ἐν ταῖς ἐπιφανείαις ὑπὸ γραμμῆς, ἡ δὲ ἐν τοῖς στερεοῖς ὑπὸ ἐπιφανείας. τὸ δὲ ὑπὸ τούτων, φασὶ, 20 διαιρούμενον οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ μέγεθος καὶ τοῦτο οὐ γραμμικόν — ἡ γὰρ γραμμὴ ὑπὸ σημείου διαιρεῖται —, λείπεται οὖν αὐτὴν ἢ ἐπιφάνειαν ἢ στερεὸν || εἶναι. ἀλλ' εἰ μέγεθος, πάντα δὲ τὰ ὁμογενῆ μεγέθη πεπερασμένα ὅντα λόγον ἔχει πρὸς ἄλληλα, καὶ αἱ 25

2 προσήρηγεν C. 7 ἐννοιας G, ἐμφάσεις C. 12 παλαιῶν] γραμμῶν G, παλαιῶν B₂, C, 'veterum Philosophorum' B, 'Ex veteribus' Z. || τοὺς] τῶν G. 17 ποιότητα G, ποσότητα C.
24 εἰ μὲν μέγεθος G.

γωνίαι πᾶσαι αἱ ὄμοιγενεῖς ἥγονυν αἱ ἐν ἐπιφανείαις λόγον πρὸς ἀλλήλας ἔξουσιν, ὡστε καὶ ἡ κερατοειδῆς πρὸς τὴν εὐθύγραμμον. τὰ δὲ λόγον ἔχοντα πρὸς ἀλλήλα δύναται ἀλλήλων ὑπερέχειν πολλαπλασιαζόμενα. ὑπερέχει ἄρα ποτὲ καὶ ἡ κερατοειδῆς τὴν εὐθύγραμμον, διότι ἀδύνατον. δείκνυται γὰρ ὅτι πάσης ἐστὶν ἐλάττων εὐθυγράμμον. καὶ μὴν καὶ εἰ ποιότης μόνον ἐστὶν ὡς ἡ θεομότης καὶ ἡ ψυχρότης, πῶς εἰς ἵσα διαιρετῇ ἐστιν; οὐ γὰρ παρ' ἐλαττον ταῖς γωνίαις 10 ὑπάρχει τὸ ἵσον καὶ ἄνισον ἢ τοῖς μεγέθεσιν, καὶ ὅλως τὸ διαιρετὸν ὁμοίως ἑκατέροις καθ' αὐτὸ συμβέβηκεν. εἰ δὲ οἷς ταῦτα καθ' αὐτὸ ὑπάρχει ποσὰ ἄττα ἐστὶν καὶ οὐ ποιότητες, καὶ αἱ γωνίαι ποιότητες δῆλον ὅτι οὐκ ἀν εἰεν· τῆς γὰρ ποιότητος τὸ μᾶλλον 15 καὶ ἡττον οὐκεῖται πάθη καὶ οὐ τὸ ἵσον καὶ ἄνισον. ἐδει τοίνυν μὴ λέγειν ἀνίσους γωνίας καὶ τὴν μὲν μείζονα τὴν δὲ ἐλάσσονα, ἀλλ' ἀνομοίους καὶ τὴν μὲν μᾶλλον γωνίαν, τὴν δὲ ἡσσον. ταῦτα δὲ ὅτι τῆς τῶν μαθημάτων ὑπάρχεισά ἐστιν ἀλλότρια, παντὶ που καταφανέσ. πᾶσα γὰρ γωνία τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται λόγον καὶ οὐχὶ ἡ μέν ἐστι γωνία μᾶλλον ἡ δὲ ἡσσον. τὸ δὴ τρίτον, εἰ αὐλίσις ἐστιν ἡ γωνία καὶ ὅλως τῶν πρὸς τι, συμβήσεται μιᾶς οὕσης αὐλίσεως μίαν εἶναι καὶ γωνίαν ἀλλ' οὐ πλείους. εἰ γὰρ μηδέν ἐστιν ἄλλο παρὰ τὴν 20 σχέσιν τῶν γραμμῶν ἢ τῶν ἐπιπέδων, τίς μηχανὴ μίαν μὲν εἶναι τὴν σχέσιν, πλείους δὲ γωνίας; εἰ 25

1 εἰ γοῦν G, ἢ in M in rasura est scriptum. 2 ὡστε om. G. 6 δείκνυται] μὴ δύναται G; μὴ delendum not. C.

10 ἢ om. G, in M prima ut videtur manu intra lineas est scriptum. 13 ἄλλα G, ἄττα C. 15 In M in margine adscriptum est ἡσσον. 26 τὴν σχέσιν τῶν γραμμῶν ἢ τῶν ἐπιπέδων, πλείους δὲ ταῖς γωνίαις G.

τοίνυν νοήσειας οώνον τῷ διὰ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν τριγώνῳ τετμημένον ἐν τῷ ἡμικωνίῳ κατὰ τὴν κορυφὴν μίαν μὲν θεωρήσεις αλίσιν τῶν γραμμῶν τῶν τοῦ τριγώνου, δύο δὲ ἀφεστώσας γωνίας, τὴν μὲν ἐπίπεδον, τὴν αὐτοῦ τοῦ τριγώνου, τὴν δὲ ἐπὶ τῆς⁵ μικτῆς ἐπιφανείας τοῦ οώνον, περιεχομένην δὲ ἑκατέραν ὑπὸ τῶν προειρημένων δυεῖν γραμμῶν. οὐκ ἄρα ἡ τούτων σχέσις ἐποίει τὴν γωνίαν, ἀλλὰ μὴν ἀναγκαῖον αὐτὴν ἢ ποιότητα λέγειν, ἢ ποσόν, ἢ τῶν πρός τι. τὰ μὲν γὰρ σχῆματα ποιότητες, οἱ δὲ λόγοι¹⁰ τούτων πρὸς ἄλληλα τῶν πρός τι. δεῖ τοίνυν καὶ τὴν γωνίαν ὑφ' ἐν τι τούτων ἀνάγεσθαι τῶν τριῶν γενῶν.

Τοιούτων δὴ τῶν ἀπόδων ὅντων καὶ τοῦ μὲν Εὔκλείδον αλίσιν λέγοντος τὴν γωνίαν, τοῦ δὲ¹⁵ Ἀπολλωνίου συναγωγὴν ἐπιφανείας ἢ στερεοῦ πρὸς ἐνὶ σημείῳ ὑπὸ κεκλασμένη γραμμῆς ἢ ἐπιφανείας — δοκεῖ γὰρ οὗτος καθόλου πᾶσαν ἀφορίζεσθαι γωνίαν —, λεκτέον ἡμῖν ἐπομένοις τῷ ἡμετέρῳ || καθηγεμόνι, τὴν γωνίαν μηδὲν μὲν εἶναι τῶν εἰδημένων²⁰ αὐτὸν καθ' αὐτό, διὰ δὲ τῆς πάντων τούτων συνδρομῆς ἔχειν τὴν ὑπόστασιν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀποίησιν ποιῆσαι τοὺς εἰς ἐν τι φέψασιν. ἔστιν δὲ οὐχ ἡ γωνία μόνη τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸ τρίγωνον· μέτεστι μὲν γὰρ αὐτῷ ποσότητος καὶ ἵσου λέγεται καὶ ἄνισου, οἷον²⁵ ὕλης τάξιν ἔχον πρὸς αὐτό, πάρεστι δὲ αὐτῷ καὶ ἡ κατὰ τὸ σχῆμα ποιότης, διόπθεν καὶ ὅμοια τρίγωνα

5 αὐτὴν C. 17 ὑποευλασμένη G, 'sub Linea ... refracta' B, 'ex linea ... fracta' Z. 18 τὴν γωνίαν G.
 20 μηδενὶ C. 23 τοὺς om. G; in M intra lineas est scriptum prima ut videtur manu. || οὐχὶ γωνία G. 26 πρὸς αὐτὰ G, πρὸς αὐτὸν C. || δὲ] γὰρ G, δὲ C.

λέγεται καὶ ἵσα, τὸ μὲν ἀπ' ἄλλης ἔχοντα κατηγορίας,
τὸ δὲ ἀπ' ἄλλης. οὗτο τούννυ καὶ ἡ γωνία πάντως
μὲν δεῖται τῆς ἐν τῷ μεγέθει ποσότητος ὑποκειμένης,
δεῖται δὲ καὶ ποιότητος, καθ' ἣν οἶν μορφὴν οἰκεῖαν
ἔχει καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑπάρξεως, δεῖται δὲ καὶ τῆς
σχέσεως τῶν ἀφοριζουσῶν αὐτὴν γραμμῶν ἢ τῶν
περιεχόντων ἐπιπέδων. καὶ τὸ ἐκ πάντων ἐστὶν ἡ
γωνία καὶ οὐχ ἐν τι τούτων, καὶ διαιρετὴ μέν ἐστι
καὶ ἴσοτητος δεκτικὴ καὶ ἀνισότητος κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ
10 ποσόν, οὐκ ἀναγκάζεται δὲ τὸν λόγον ἐπιδέχεσθαι τῶν
ὅμογενῶν μεγεθῶν διὰ τὸ καὶ ποιότητα ἰδιάξουσαν
ἔχειν, καθ' ἣν ἀσύμβλητοι πολλάκις εἰσὶν γωνίαι ἄλ-
λαι ἄλλαις, οὐδὲ μίαν ἀποτελεῖν τὴν γωνίαν, εἰ μία ἡ
καὶ σις, ἐπειδὴ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν κεκλιμένων ποσὸν
15 συμπληροῦ τὴν οὖσιαν αὐτῆς. εἰ δὴ πρὸς τούτους
ἀποβλέποιμεν τοὺς διορισμούς, καὶ τὰ ἅπορα διαλύ-
σομεν καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς γωνίας εὑρήσομεν συνα-
γωγὴν μὲν οὐκ οὖσαν, ὥστε περ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος
φησιν, ἐπιφανείας ἢ στερεοῦ, συμπληρούντων δὲ καὶ
20 τούτων τὴν οὖσιαν αὐτῆς, αὐτὴν δὲ τὴν συνημμέ-
νην ἐπιφάνειαν πρὸς τῷ σημείῳ καὶ περιεχομένην
ὑπὸ τῶν κεκλιμένων γραμμῶν ἢ τῆς μιᾶς γραμμῆς
πρὸς αὐτὴν κεκλιμένης, καὶ αὐτὸ τὸ συνημμένον στε-
ρεὸν ὑπὸ ἐπιπέδοις πρὸς ἄλληλα κεκλιμένοις, ἵνα τὸ

1 ἐπ' ἄλλης ἔχον G, corr. C. 3 τῆς ἐν τῷ . . . ὑποκει-
μένης, δεῖται om. G, add. C. 4 δὴ καὶ G. || ποιότητα G,
ποιότητος C. 18 ἡ μία ἐκκλισίσις G, εἰ μία ἡ καὶ σις C.
16 ὄφισμον G; in M supra lineam prima ut videtur manus δι
adidit. || ακαρα G, ἀπορα C. 18 ὁ om. G, add. C.
19 δὲ om. G, in M supra lineam prima manu videtur esse ad-
ditum. 20 συνημμένην G et M, sed in M γ supra μ est
scriptum prima vel primae proxima manu; 'collectam' B, 'an-
nexam' Z. 23 συνημμένον G; 'collectum' B, om. Z.

πεποιημένον ποσὸν καὶ ὑπὸ τοιᾶδε σχέσει συνιστάμενον αὐτὴν ἀφορίζῃ, καὶ οὕτε ἡ ποσότης καθ' αὐτὴν οὕτε ἡ ποιότης μόνον οὕτε ἡ σχέσις.

Τοσαῦτα περὶ τῆς τῶν γωνιῶν ὑποστάσεως εἰρήθησαν προλαμβάνοντα θεωρίαν ἀπάσης γωνίας⁵ πρὸ τῆς τῶν εἰδῶν αὐτῆς διαιρέσεως. τῷδε δοξῶν οὐσῶν περὶ τῆς γωνίας Εὔδημος μὲν ὁ περιπατητικὸς βιβλίον περὶ γωνίας γράψας ποιότητα αὐτὴν εἶναι συνεχώρησεν. γένεσιν γὰρ γωνίας ἐπινοῶν οὐκ ἄλλην εἶναι φησιν ἡ τὴν κλάσιν τῶν γραμμῶν — εἰ¹⁰ δὲ ἡ εὐθύτης ποιότης καὶ ἡ κλάσις ποιότης — ἐν ποιότητι οὖν ἔχουσαν αὐτὴν τὴν γένεσιν πάντως εἶναι ποιότητα. Εὐκλείδης δὲ καὶ ὅσοι κλίσιν εἰρήκασιν ἐν τοῖς πρόσι τι καταλέγουσι. ποσότητα δὲ εἰρήκασιν αὐτὴν, ὅσοι φασὶ || τὸ πρῶτον διάστημα ὑπὸ τὸ σημεῖον εἶναι τὴν γωνίαν, ὃν καὶ ὁ Πλούταρχός ἔστιν, εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν συναθῶν καὶ τὸν Ἀπολλώνιον. δεῖ γὰρ εἶναι τι, φησὶ, διάστημα πρῶτον ὑπὸ τὴν κλάσιν τῶν περιεχουσῶν γραμμῶν ἡ ἐπιφανειῶν, καίτοι γε συνεχοῦς ὅντος τοῦ ὑπὸ τὸ σημεῖον διαστήματος ἀδύνατον τὸ πρῶτον λαβεῖν. ἐπ' ἄπειρον γὰρ πᾶν διάστημα διαιρετόν. πρὸς τῷ καὶ ἐὰν ὅπωσδουν ἀφορίσωμεν τὸ πρῶτον καὶ δι' ἐκείνου εὐθεῖαν ἀγάγωμεν, γίνεσθαι τοίγιαν, ἀλλ' οὐ μίαν γωνίαν. Κάρπος δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς ποσὸν μὲν εἶναι φησι τὴν²⁵

1 πεποιημένον *G* et *M*, sed in *M* ω supra η est scriptum prima vel primae proxima manu; ‘formatum’ *B*, om. *Z*.
 2 ἀφορίζει *C* et *M* prima manu; eadem autem vel paulo postera ei in η mutavit. 2. 3 καθ' αὐτὴν οὕτε ἡ ποιότης om. *G*.
 4 ὑποστάσεως *G*, ὑποστάσεως *C*. 5 προσλαμβάνοντα *G*. || πάσης *G*. 6 πρός *C*. 9 συνεχώρισεν *C*. 10 κλίσιν *G*, κλάσιν *C*. 12 οὖν om. *G*, add. *C*. 14 ποσότητα δὲ λέγουσιν *G*. 22 πρός τὸ *C*. 23 εὐθεῖαν] γωνίαν *G*.

γωνίαν καὶ διάστημα τῶν περιεχουσῶν αὐτὴν γραμμῶν ἡ ἐπιφανεῖσαν. καὶ ἐφ' ἐν διεστάς τοῦτο, μὴ μέντοι διὰ τοῦτο γραμμὴν εἶναι τὴν γωνίαν. οὐ γὰρ πᾶν τὸ ἐφ' ἐν διαστατὸν ὑπάρχειν γραμμήν. τοῦτο δὲ πάντων παραδοξότατον, εἰ ἔστιν τι μέγεθος ἐφ' ἐν διαστατὸν ἔξω γραμμῆς.

Ἄλλὰ τούτων μὲν ἀδην, τῶν δὲ γωνιῶν τὰς μὲν ἐν ἐπιφανείαις συνίστασθαι λεκτέον, τὰς δὲ ἐν στερεοῖς, καὶ τῶν ἐν ἐπιφανείαις τὰς μὲν ἐν ταῖς ἀπλαῖς,
 10 τὰς δὲ ἐν ταῖς μικταῖς. καὶ γὰρ ἐν τῇ κυλινδρικῇ ἐπιφανείᾳ γένοιτο ἄν γωνία καὶ ἐν τῇ κωνικῇ καὶ ἐν τῇ σφαιρικῇ καὶ ἐν τῇ ἐπιπέδῳ. τῶν δὲ ἐν ταῖς ἀπλαῖς ἐπιφανείαις αἱ μὲν ἐν ταῖς σφαιρικαῖς, αἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπιπέδοις ἔχουσι τὴν σύστασιν. ποιεῖ γὰρ γωνίας
 15 καὶ ὁ ξωδιακὸς τέμνων ἴσημερινὸν δύο κατὰ κορυφὰς τῶν τεμνουσῶν περιφερεῖσαν. καὶ εἰσὶν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας αἱ τοιαύδε γωνίαι. τῶν δὲ ἐν τοῖς ἐπιπέδοις αἱ μὲν ὑπὸ ἀπλῶν περιέχονται γραμμῶν, αἱ δὲ ὑπὸ μικτῶν, αἱ δὲ ὑπὸ ἀμφοτέρων. ἐν γὰρ τῷ θυρεῷ
 20 περιέχεται γωνία ὑπό τε τοῦ ἄξονος καὶ τῆς τοῦ θυρεοῦ γραμμῆς. ἀλλὰ τούτων ἡ μὲν μικτή ἔστιν, ἡ δὲ ἀπλῆ καὶ εἰ τέμνοι κύκλος θυρεόν, ἔσται ἡ ὑπό τε περιφερείας καὶ τῆς ἐλλείψεως περιεχομένη γωνία. ὅταν δὲ αἱ κισσοειδεῖς γραμμαὶ συννεύουσαι πρὸς ἐν
 25 σημεῖον ὕσπερ τὰ τοῦ κισσοῦ φύλλα — καὶ γὰρ τὴν ἐπωνυμίαν ἔκειθεν ἔσχον — ποιῶσιν γωνίαν, ὑπὸ μικτῶν ἡ τοιαύτη δήπον περιέχεται γραμμῶν· καὶ

9 ἐν post μὲν om. G, add. C. 13 ἐν τοῖς ἐπιπέδοις M.

15 ὁ om. G. || εἰς δύο G; $B_3 = M$, ‘in duas’ B, ‘in binas partes’ Z. || κορυφὰς G, κορυφῆς M, C. 19 θυραιῶν G.

20 θυραιοῦ G. 22 τέμνοι G, τέμη C. || θυραιῶν C. || ἡ om. G.

27 ὑπὸ γραμμῶν G.

ὅταν ἡ ἵπποπέδη, μία τῶν σπειρικῶν οὖσα, τὰ (?) πρὸς ἄλλην ποιῆ γωνίαν, καὶ ταύτην μικτὰ γραμμὰ περιέχουσιν. αἱ δὲ ὑπὸ εὐθείας καὶ περιφερείας ὑπὸ ἀπλῶν περιέχονται γραμμῶν. τούτων δ' αὖτις αἱ μὲν ὑπὸ ὁμοειδῶν περιλαμβάνονται. καὶ γὰρ δύο περιφέρειαι τέμνουσαι ἄλλήλας ἡ ἐφαπτόμεναι ποιοῦσι γωνίας, καὶ αὗται τρισσάς· ἡ γὰρ ἀμφικύρτονς, ὅταν ἔκτὸς ἡ τὰ κυρτὰ τῶν περιφερεῖων, ἡ ἀμφικοίλους; || ὅταν ἀμφότερα τὰ κοίλα ἔκτὸς ὑπάρχῃ, ἃς καλοῦσι ἔνστροφειδεῖς, ἡ μικτὰς ἀπὸ κυρτῆς καὶ κοίλης, ὡς περ 10 τὰς τῶν μηνίσκων. καὶ μὴν καὶ ὑπὸ εὐθείας καὶ περιφερείας περιέχονται γωνίαι διχῶς· ἡ γὰρ ἵπὸ εὐθείας καὶ κυρτῆς περιφερείας, ὡς ἡ τοῦ ἡμικυκλίου, ἡ ὑπὸ εὐθείας καὶ κοίλης ὡς ἡ κεφατοειδής. αἱ δὲ ὑπὸ δυεῖν εὐθεῖῶν περιεχόμεναι πᾶσαι εὐθύγραμμοι 15 κληθήσονται τριττὴν ἔχουσαι καὶ αὗται διαφοράν.

Ταύτας τοίνυν ἀπάσας τὰς ἐν ἐπιπέδοις ἐπιφανείαις συνισταμένας ὁ γεωμέτρης ἐν τούτοις ἀφορίζεται, κοινὸν ὄνομα θέμενος αὐτὰς τὸ τῆς ἐπιπέδου γωνίας, καὶ τὸ μὲν γένος αὐτῶν κλίσιν εἰπών, τὸν 20 δὲ τόπον τὸ ἐπίπεδον — καὶ γὰρ αἱ γωνίαι θέσιν ἔχουσιν — τὴν δὲ γένεσιν, ὅτι δύο εἶναι δεῖ γραμμὰς καὶ οὐ τρεῖς τούλαχιστον, ὥσπερ ἐπὶ τῆς στερεᾶς, καὶ ταύτας ὁμιλεῖν ἄλλήλαις καὶ ὁμιλούσας μὴ κεῖσθαι

1 ὅτε G. || τὰ] τὴν G, τὰ B₃, C. Fortasse pro οὖσα τὰ νεύοντα vel simile aliquod verbum fuit scriptum; 'proclinata' B, 'et' Z. 3 εὐθείας M. || περιφεροῦς G. 9 ὅτε G. || ὑπάρχει G. 10 ὑπὸ G, ἀπὸ C. 11 τὰς] τὰ G. || καὶ ante περιφερείας om. G, add. C. 13 κυρτῆς] κοίλης B₃, G, 'cava' B, 'curva' Z. Vide supra: ἀμφικύρτονς, ὅταν ἔκτὸς ἡ τὰ κυρτά.

14 κοίλης] κυρτῆς B₃, G, 'convexa' B, 'cava' Z. 16 τρίτην M. || αὐταὶ G. 17 ἐπιφανείας M, B₃, G; 'in Planis Superficiebus' B, 'superficies in planis' Z.

ἐπ' εὐθείας, ἵνα οὐλάσις εἴη καὶ περιοχὴ τῶν γραμμῶν,
 ἀλλὰ μὴ ἔκτασις μόνον καθ' ἐν διάστημα. δοκεῖ δὲ
 ὁ λόγος οὗτος πρῶτον μὲν ὑπὸ μᾶς γραμμῆς οὐ
 συγχωρεῖν ἀποτελεῖσθαι γωνίαν — καίτοι γέ τι μεσσο-
 5 ειδῆς μία οὖσα ποιεῖ γωνίαν καὶ ή̄ προπέδη. τὴν
 γὰρ ὅλην κισσοειδῆ καλοῦμεν ἀλλ' οὐ τὰ μόφια αὐτῶν,
 ἵνα λέγῃ τις, ὅτι ταῦτα ποιεῖ τὴν γωνίαν συνυεύοντα,
 καὶ | τὴν ὅλην σπειρικήν, ἀλλ' οὐ τὰ μέφη. τοίνυν
 ἐκατέρα μία τυγχάνουσα ποιεῖ γωνίαν αὐτὴν πρὸς
 10 ἑαυτήν, οὐ πρὸς ἄλλην — ἐπειτα οὐλίσιν ἀφοριζόμενος
 τὴν γωνίαν πλημμελεῖν — πῶς γὰρ μᾶς οὖσης οὐλί-
 σεως δύο ἔσονται γωνίαι; πῶς δὲ ἵσας καὶ ἀνίσους
 ἔτι γωνίας λέγομεν, καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς ταύτην εἰώθεν
 15 ὑποφέρεσθαι τὴν δόξαν; — τρίτον δὲ παρέλκειν ἐπὶ
 τινων γωνιῶν τὸ καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι, οἷον
 ἐπὶ τῶν περιφερογράμμων· καὶ γὰρ ἄνευ τούτου τέ-
 λειος ὁ ὁρισμός. ή̄ γὰρ πρὸς ἄλλήλας τῶν γραμμῶν
 τούτων οὐλάσις ποιήσει τὴν γωνίαν· τὴν ἀρχὴν γὰρ
 20 οὐδὲ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τὰς περιφερεῖς συνατόν.
 τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Εὐκλείδου
 λέγειν ἔχομεν, τὰ μὲν ἀφερμεύοντες αὐτὴν, τὰ δὲ ἐπ-
 αποροῦντες πρὸς αὐτήν.

Def. IX. "Οταν δὲ αἱ τὴν γωνίαν περιέχουσαι
 γραμμαὶ εὐθεῖαι ὥσιν, εὐθύγραμμος ἡ γωνία
 25 καλεῖται.

Τὴν γωνίαν σύμβολον εἶναι φαμεν καὶ εἰκόνα
 τῆς συνοχῆς | τῆς ἐν τοῖς θείοις γένεσι καὶ τῆς συν-

2 ἔκστασις G. 21 ἀπαποροῦντες G, ἐπαποροῦντες C.
 22 πρὸς αὐτὴν ομ. G, add. C. 27 συνεχοῦς G, συνοχῆς C. ||
 τῆς ἐν τοῖς] τῶν (τοῖς) ἐν τοῖς H₂ p. 263.

αγωγοῦ τάξεως τῶν διηρημένων εἰς ἐν καὶ τῶν μεριστῶν εἰς τὸ ἀμερὲς καὶ τῶν πολλῶν εἰς συνδετικὴν κοινωνίαν. δεσμὸς γὰρ γίνεται καὶ αὕτη τῶν πολλῶν γραμμῶν καὶ ἐπιπέδων, καὶ συναγωγὸς τοῦ μεγέθους εἰς τὸ ἀμερὲς τῶν σημείων, καὶ συνεκτικὴ παντὸς τοῦ ⁵ κατ’ αὐτὴν ὑφισταμένου σχῆματος. διὸ καὶ τὰ λόγια τὰς γωνιακὰς συμβολὰς τῶν σχημάτων συνοχηίδας ἀποκαλεῖ, καθόσον εἰκόνα φέρουσι τῶν συνοχικῶν ἐνώσεων καὶ τῶν συξεύεων τῶν θείων, καθ’ ἃς τὰ διεστῶτα συνάπτουσιν ἀλλήλοις. αἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς ¹⁰ ἐπιφανείαις γωνίαι ἀστρέφας αὐτῶν καὶ ἀπλουστέρας ἀποτυποῦνται καὶ τελειοτέρας ἐνώσεις, αἱ δὲ ἐν τοῖς στερεοῖς τὰς προϊούσας μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ τοῖς διεσπασμένοις κοινωνίαν καὶ τοῖς πάντῃ μεριστοῖς ὁμοφυῆ σύνταξιν παρεχομένας. τῶν δὲ ἐν ταῖς ἐπι- ¹⁵ φανείαις αἱ μὲν τὰς πρώτας αὐτῶν καὶ ἀμάκτους, αἱ δὲ τὰς τῆς ἀπειρίας συνεκτικὰς τῶν ἐν αἵταῖς προόδων ἀπεικονίζονται, καὶ αἱ μὲν τὰς τῶν νοερῶν εἰδῶν ἐνοποιοῦσιν, αἱ δὲ τὰς τῶν αἰσθητῶν λόγων, αἱ δὲ τὰς τῶν μεταξὺ τούτων συνδετικάς. αἱ μὲν οὖν περι- ²⁰ φερόγραμμοι γωνίαι μιμοῦνται τὰς συνελιττούσας αἰτίας τὴν νοερὰν ποικιλίαν εἰς ἔνωσιν — νοῦ γὰρ

2 συνδετικὴν *H₂*. 3 αὕτη *M, G*, αὕτη *H₂*. 4 τῷ μεγέθει *H₁* p. 453, *H₂* p. 263. 5 τοῦ ομ. *H₂*. 7 γωνιακὰς *G, H₂, πανικὰς C*. 11 ἀπ’ ἀστρέφας *M, B₃, G*; ‘magis immateriales’ *B*, ‘ab . . . immateriali’ *Z*. 12 ἀποτυποῦνται] ἀπεικάζονται (ἀποκαλοῦσι) *H₁ H₂*. || ἐνώσεως *M, B₃, G*, ἐνώσεις *H₁ H₂*; ‘uniones’ *B*, ‘uniones’ *Z*. 13 τὰς ομ. *H₂*. || προσιούσας *M, C, προϊούσας (προϊοῦσαι, προσιοῦσας)* *H₂*; 15 ὁμοφυᾶ *H₂*. 17 αὐτοῖς *M, G*, αὐτοῖς *H₁ H₂*. 18 ἀπεικάζονται *G*. || νεωρῶν *G*. 19 ἐνοποιοῦσαι *M*, εἰδοποιοῦσας *G*, ἐνδοποιοῦσαι *C*, ἐνοποιοῦσιν *H₁ H₂*. 20 (συνεκτικὰς *H₁ H₂*). 21 μιμοῦνται γωνίαι *H₁ H₂*.

καὶ νοερῶν εἰδῶν αἱ περιφέρειαι συννεύειν ἐπειγόμεναι πρὸς ἑαυτὰς εἰκόνες — αἱ δὲ εὐθύγραμμοι τὰς τῶν αἰσθητῶν προσταμένας καὶ τὴν σύνδεσιν τῶν ἐν τούτοις λόγων παρεχομένας, αἱ δὲ μικταὶ τάς τε κοινωνίας τῶν τε αἰσθητῶν καὶ τῶν νοερῶν εἰδῶν κατὰ μίαν ἔνωσιν ἀσάλευτον φυλαττούσας.

Δεῖ δὴ πρὸς ταῦτα τὰ παραδείγματα ἀποβλέποντας καὶ τῶν καθ' Ἑπαστα τὰς αἰτίας ἀποδιδόνται. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις εὑρήσομεν ἄλλας γωνίας ἄλλους θεοῖς ἀνακειμένας, ὥσπερ καὶ ὁ Φιλόλαος πεποίκη τοῖς μὲν τὴν τριγωνικὴν γωνίαν τοῖς δὲ τὴν τετραγωνικὴν ἀφιερώσας, καὶ ἄλλας ἄλλοις καὶ τὴν αὐτὴν πλείσι τεοῖς καὶ τῷ αὐτῷ πλείους, κατὰ τὰς διαφόρους ἐν αὐτῷ δυνάμεις ἀνείς. πρὸς ἂν μοι δοκεῖ καὶ ὁ Ἀθηναῖος (?) φιλόσοφος ἀφορῶν κατὰ τὸ τριγωνον τὸ δημιουργικὸν τὸ πάσης πρωτουργὸν αἴτιον τῆς τῶν στοιχείων διακοσμήσεως ἄλλους μὲν ὑποστῆσαι θεοὺς κατὰ τὰς πλευράς, ἄλλους δὲ κατὰ τὰς γωνίας, τοὺς μὲν προόδου καὶ δυνάμεως χρηγούς, τοὺς δὲ τῆς συζεύξεως τῶν ὅλων καὶ τῆς εἰς ἐν πάλιν τῶν προελθόντων συναγωγῆς.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰς τὴν τῶν ὄντων ἡμᾶς περιάγει θεωρίαν· εἰ δὲ ἐνταῦθα αἱ γραμμαὶ περιέχειν λέγονται τὴν γωνίαν, θαυμαστὸν οὐδέν· τὸ γὰρ ἐν τούτοις ἐν καὶ τὸ ἀμέριστον ἐπεισοδιῶδες ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς

1 συννεύσειν (σύνενσιν) *H₂* p. 264. || ἐπιγομέναι *C.*
 4 περιεχομένας *H₂*. 8 τὰς om. *G.* 13 τῷ αὐτῷ] τῶν αὐτῶν *M.*, *B₃*, *G*; in *M* postera manus utroque loco ε supra α scripsit, 'eidemque Deo' *B*, 'eidem' *Z*. 14 διαφόρους ἐν αὐτῷ] διαφορὰς *G.* *B₃*=*M*. 'iuxta diversas quae in ipso sunt potestas' *B*, 'iuxta diversas ipsius potestates' *Z*. 15 Ἀστραῖος *G* et *M* prima manu. 18 ὑποστῆναι *G.* 19 δυνάμειν *M.* 20 ζεύξεως *G*, συζεύξεως *C.* 25 ἀχωριστον *G*, αμέριστον *C.*

θεοῖς καὶ τοῖς ὄντας οὖσι προηγεῖται τῶν πολλῶν καὶ διηγημένων τὸ ὅλον καὶ ἀμέριστον ἀγαθόν.

|| Def. X.—XII. "Οταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἵσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὁρθὴ ἑκατέρᾳ τῶν ἵσων γωνιῶν ἐστι, καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα γωματὴ καθετος καλεῖται, ἐφ' ἧν ἐφέστηκεν ἀμβλεῖα γωνία ἐστὶν ἡ μείζων ὁρθῆς, δξεῖα δὲ ἡ ἐλάσσων ὁρθῆς.

Ταῦτα ἔστι τὰ τριπλᾶ τῶν γωνιῶν εἰδη, περὶ ὧν καὶ ὁ ἐν τῇ πολιτείᾳ Σωκράτης φησίν, ἐξ ὑποθέσεως¹⁰ παρὰ τοῖς γεωμέτραις λαμβανομένων τῆς εὐθυγράμμου κατὰ τὴν εἰς τὰ εἰδη διαιρέσιν ταύτας ὑφιστάσης τὰς γωνίας, τὴν ὁρθήν, τὴν ἀμβλεῖαν, τὴν δξεῖαν, τῆς μὲν κατὰ τὸ ἵσον καὶ τὸ ταύτὸν καὶ ὅμοιον ἀφωρισμένης, τῶν δὲ κατὰ τὸ μεῖζον καὶ ἔλασσον καὶ ὅλως τὸ¹⁵ ἄνισον καὶ τὴν ἐτερότητα καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀορίστως ὑφισταμένων. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ γεωμέτραι τῆς διαιρέσεως ταύτης οὐκ ἔχουσιν ἀποδιδόναι λόγου, ἀλλ' ὑποθέσει χρῶνται καὶ ταύτῃ, τρεῖς εἶναι γωνίας. ἐπειδὴν δὲ τὴν αἵτιαν αὐτοὺς ἀνερωτήσωμεν, οὐ φασὶ²⁰ κορήναι ταῦτα παρ' αὐτῶν | ἀπαιτεῖν. Ιοὶ δὲ Πυθαγορικοὶ τῆς τριπλῆς διαινομῆς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀναφέροντες τὴν λύσιν οὐκ ἀποροῦσιν αἵτιας ἀποδιδόναι καὶ ταύτης τῆς διαιφορᾶς τῶν εὐθυγράμμων γωνιῶν. ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀρχῶν ἡ μὲν κατὰ τὸ πέρας ὑφέστηκεν²⁵

3 Ὁτε G. || εὐθεῖας G. 5 ποιεῖ G. 9 Αὐτά G,
ταῦτα C. 11 λαμβανομένην τὴν εὐθύγραμμον G, corr. C.
12 καὶ κατὰ G. || ταύτης G. || ὑφιστάσας G, ὑφιστάσης C.
14 καὶ τὸ] καὶ κατὰ G, καὶ τὸ C. 20 ἐρωτήσομεν G,
ἴρωτήσωμεν C.

καὶ ἔστιν ὅφου καὶ ταυτότητος αὐτία τοῖς ἀποτελέσμασι
καὶ ἴσοτητος καὶ πάσης τῆς ἀμείνονος συστοιχείας,
ἡ δὲ ἄπειρον ἔστι καὶ δίδωσι τὴν ἐπ' ἄπειρον πρό-
οδον καὶ αὔξησιν καὶ μείωσιν καὶ ἀνισότητα καὶ παν-
τοίαν ἑτερότητα τοῖς γεννώμενοις ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ
ὅλως ἔξηγεῖται τῆς καταδεεστέφας σειρᾶς· εἰκότως δὴ
διὰ ταῦτα καὶ τῶν εὐθυγράμμων γωνιῶν κατ' ἑκείνας
ὑφισταμένων ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ πέρατος ἥκων λόγος τὴν
ὅρθην ἀπετέλεσεν γωνίαν μίαν ἴσοτητι κρατουμένην
10 καὶ διοιότητι πρὸς πᾶσαν ὅρθην καὶ ὡρισμένην ἀεὶ¹
καὶ τὴν αὐτὴν ἔστωσαν καὶ μήτε αὔξησιν μήτε μείωσιν
ἐπιδεχομένην, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἄπειρίας δεύτερος ὃν καὶ
δυαδικός καὶ γωνίας ἀνέφηνε διπλᾶς περὶ τὴν ὅρθην
ἀνισότητι διηρημένας κατὰ τὸ μεῖζον καὶ ἔλασσον ||
15 καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥσσον ἀπέραντον ἔχούσας
κύνησιν τῆς μὲν ἀμβλυνομένης μᾶλλον καὶ ἥτον, τῆς
δὲ ὀξυνομένης. διὰ δὴ ταῦτα καὶ τῶν θείων δια-
κόσμων καὶ τῶν μερικωτέρων δυνάμεων τὰς μὲν ὁρ-
θὰς γωνίας εἰς τοὺς ἀχράντους ἀναπέμπουσιν ὡς τῆς
20 ἀκλίτου προνοίας τοῦ δευτέρου αὐτίους — τὸ γὰρ
ὅρθὸν καὶ τὸ ἀκλινὲς πρὸς τὰ χείρονα καὶ ἀτρεπτον
ἐκείνοις προσήκει τοῖς θείοις — τὰς δὲ ἀμβλείας καὶ
ὀξείας τοῖς τῆς προόδου καὶ τοῖς τῆς κινήσεως καὶ
τῆς ποικιλίας τῶν δυνάμεων χορηγοῖς ἀνεῖσθαι λέ-
25 γουσι· τό τε γὰρ ἀμβλὺ τῆς ἐπὶ πᾶν ἀπλουμένης τῶν
εἰδῶν ἐκτάσεως ἔστιν εἰκόν, καὶ τὸ ὄξὺ τῆς διαιρετικῆς

3 ἄπειρος G. 14 ἀνισότητα M. 17 δὲ G, δὴ C, δὲ
(δὴ) H₂ p. 257. 19 ἀποπέμπουσι G, ἀναπέμπουσι C.
20 αὐτίας C. 21 τὸ χείρον H₂ p. 257. 22 τοῖς ante θείοις
om. G. || θείοις M, G, θείοις H₁ p. 453, H₂ p. 257.
24 ἀνησθαι C. 25 ἐπίπαν G. 26 ἐκτάσεως M, G, ἐκ-
τάσεως H₂ p. 258.

καὶ κινητικῆς τῶν ὄλων αἰτίας ἀφομοίωσιν ἔλαχεν.
καὶ μὴν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς οὖσιν τῇ μὲν οὐσίᾳ ἡ
ὁρθότης τὸν αὐτὸν δόρον τοῦ εἶναι φυλάττουσα προσ-
έσικε, τοῖς δὲ συμβεβηκόσιν ἡ τε ἀμβλεῖα καὶ ἡ ὁξεῖα.
ταῦτα γὰρ δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ ἀορίστως ⁵
μεταβάλλοντα οὐδέποτε παύεται. ὁρθῶς ἄρα καὶ τῇ
ψυκῇ παρακελεύονται τὴν κάθοδον τὴν εἰς γένεσιν
ποιεῖσθαι κατὰ τὸ ἀκλινὲς τοῦτο τῆς ὁρθῆς γωνίας
εἶδος μὴ φεπούσῃ πρὸς τάδε μᾶλλον ἢ τάδε, μηδὲ
προσπασχούσῃ μᾶλλον ἄλλοις καὶ ἡττον. ὁ γὰρ τῆς ¹⁰
συμπαθείας μερισμὸς εἰς τὴν ἔννυλον αὐτὴν κατάγει
πλημμέλειαν καὶ τὴν ἀοριστίαν. σύμβολον οὖν καὶ ἡ
κάθετός ἐστιν ἀρρεψίας, καθαρότητος, ἀχράντου δυ-
νάμεως, ἀκλινοῦς, πάντων τῶν τοιούτων. ἐστὶ δὲ καὶ
μέτρου θείου καὶ νοεροῦ σύμβολον. διὰ γὰρ καθέτων ¹⁵
καὶ τὰ ὑψη τῶν σχημάτων ἀναμετροῦμεν καὶ τῇ πρὸς
τὴν ὁρθὴν ἀναφορᾷ τὰς ἄλλας εὐθυγράμμους γωνίας
ὅριζομεν αὐτὰς ἀφ' ἕαυτῶν ἀορίστους οὕσας. ἐν
ὑπερβολῇ γὰρ καὶ ἐλλείψει θεωροῦνται. τούτων δὲ
ἐκατέρα καθ' αὐτὴν ἀπέραντός ἐστι. διὸ καὶ τὴν ἀφε- ²⁰
τὴν κατὰ τὴν ὁρθότητά φασιν ἐστάναι, τὴν δὲ κακίαν
κατὰ τὴν ἀοριστίαν τῆς ἀμβλείας καὶ ὁξείας ὑφίστα-
σθαι καὶ μεριζεσθαι τὰς ἐνδείας καὶ ὑπερβολὰς καὶ

2 καὶ μὲν M. 3 τῶν αὐτὸν M. 4 ἡτε ἀμβλεῖα καὶ
ἡ ὁξεῖα] ‘Obtusus, atque Acutus’ et in praefatione ‘Hebetudo,
atque Acumen’ B, ‘the obtuse and acute’ T. || καὶ ὁξεῖα,
omisso ἡ M, H₂ p. 258. 5 τὸ ἡττον H₂. 6 οὖποτε G,
οὐδέποτε C, H₂. 10 ἄλλων B, G. ‘alia magis alia minus
affectando’ B, ‘magis et minus quam alii patientis’ Z.
11 συμπαθείας G. 14 καὶ ἀκλινοῦς G. 15 καθέτων M, G,
καθέτων H₁ p. 453, H₂ p. 258. 18 ἐφ’ ἕαυτῶν H₁ p. 454,
H₂ p. 258. || ως ἐν ὑπερβολῇ G, ως delendum notavit C.
19 θεωροῦντες G. 21 φησιν M, C; ‘dicunt’ B, Z. 22 Post
ὁξείας additum est τῶν γωνιῶν in H₁ p. 254, H₂ p. 271.

τῷ μᾶλλον καὶ ἡττον δεικνύναι τὴν ἑαυτῆς ἀμετρίαν.
 τελειότητος ἄρα καὶ ἀκλινοῦς ἐνεργείας καὶ ὅρου
 νοεροῦ καὶ πέρατος καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων εἰκόνα
 θησόμεθα τὴν ὁρθότητα τῶν εὐθυγράμμων γωνιῶν,
⁵ τὴν δὲ ἀμβλεῖαν καὶ ὁξεῖαν ἀφίστον κινήσεως καὶ
 ἀσχέτου προόδου καὶ διαιρέσεως καὶ μερισμοῦ καὶ
 διως ἀπειρίας.]

Τοσαῦτα περὶ τούτων. δεῖ δὲ τοῖς ὁρισμοῖς τῆς τε
 ἀμβλείας καὶ ὁξείας προστιθέναι τὸ γένος. ἔστι γὰρ
¹⁰ ἐκατέρᾳ εὐθύγραμμος, ἢ μὲν μείζων ὁρθῆς, ἢ δὲ
 ἐλάσσων. ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς ἡ ἐλάσσων ὁρθῆς ὁξεῖα ἔστι.
 καὶ γὰρ ἡ περιφερειδὴς πάσης ἔστιν ὁρθῆς ἐλάσσων,
 ὅπου γε καὶ ὁξείας, ἀλλ’ οὐκ ὁξεῖα, καὶ ἡ τοῦ ἡμι-
 πυκλίου πάσης ὁρθῆς ὥσαύτως ἐλάσσων, ἀλλ’ οὐκ
¹⁵ ἔστιν ὁξεῖα. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι καὶ μικταὶ εἰσὶ || καὶ
 οὐκ εὐθύγραμμοι. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν περιφερογράμ-
 μων πολλαὶ μείζους ἀν φανεῖεν ὁρθῶν, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶν
 ἀμβλεῖαι διὰ τοῦτο. δεῖ γὰρ εὐθύγραμμον εἶναι τὴν
 ἀμβλεῖαν. τοῦτό τε οὖν ἐπισημαίνομεν καὶ ὅτι τὴν
²⁰ ὁρθὴν ἀφορίσασθαι προθέμενος ἔλαβεν εὐθεῖαν ἐπὶ
 τυνος εὐθείας ἐστῶσαν καὶ ποιοῦσαν ἵσας ἀλλήλαις
 τὰς ἐφεξῆς, τὴν δὲ ἀμβλεῖαν καὶ τὴν ὁξεῖαν οὐκέτι
 λαβὼν εὐθεῖαν ἐπὶ θάτερα πεκλιμένην ἀποδίδωσιν,
 ἀλλ’ ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὁρθὴν ἀναφορᾶς. μέτρον γὰρ
²⁵ αὐτῆς καὶ τῶν μὴ ὁρθῶν, ὥσπερ ἡ ἴσοτης καὶ τῶν
 ἀνίσων. αἱ δὲ ἐπὶ θάτερα ἐγκεκλιμέναι ἀπειροὶ ἦσαν
 καὶ οὐ μία μόνον, ὥσπερ ἡ κάθετος. ἐπὶ δὲ τούτοις

6 ὁρισμοῦ G., μερισμοῦ C., H₁ p. 454 (μετρησμοῦ), H₂
 p. 271. 8 τῆς] τας M. 13 ὅπου γε καὶ ὁξεῖα M.
¹⁵ καὶ ante μικταὶ om. G. 16 καὶ post μὲν δὴ om. G. ||
 περιφερομένων C. 19 ἐπισημαίνομεν G. 24 μέτρον C.
²⁵ αὐτῆς G. || ἡ om. G.

τὸ γεννίας εἰπεῖν „ἀλλήλαις ἵσας“ τῆς γεωμετρικῆς ἀκριβείας εἶναι τίθεμαι. δυνατὸν γὰρ ἄν ἦν καὶ ἵσας εἶναι γεννίας ἄλλαις καὶ μὴ ὁρθὰς ἀλλήλαις. διὸ ἵσας οὖσας ἀναγκαῖον εἶναι ὁρθάς. καὶ τὸ „ἔφεξῆς“ προστεθὲν οὐ φαίνεται μοι παρέλκειν, ὡς γε [?] οὐ καλῶς ² τισιν ἔδοξεν, ἀλλ’ ἐνδείκνυσθαι τὸν λόγον τῆς ὁρθότητος. διὰ τοῦτο γὰρ ὁρθὴ ἔκατέρᾳ τῶν γεννιῶν, ὅτι ἔφεξῆς οὖσαι ἴσαι εἰσὶ, τῆς ἔφεστάσης εὑθείας διὰ τὴν ἀρρεψίαν ἐπὶ θάτερᾳ τῆς ἰσότητος ἀμφοτέραις καὶ τῆς ὁρθότητος ἔκατέρᾳ γενομένης αἰτίας. οὐχ ¹⁰ ἀπλῶς οὖν ἡ πρὸς ἄλλήλας ἰσότης ἀλλ’ ἡ ἔφεξῆς θέσις μετὰ τῆς ἰσότητος αἰτίᾳ τῆς τῶν γεννιῶν ὁρθότητος.

Ἐπὶ πᾶσι δὴ οὖν ἀξιῷ μεμνῆσθαι τῆς τοῦ στοιχειωτοῦ κάνταυθα προθέσεως, ὅτι περὶ τῶν ἐν ἐνὶ ἐπιπέδῳ συνισταμένων ποιεῖται τὸν λόγον, ὥστε οὐδὲ ¹⁵ καθέτον πάσης οὗτος ὁ ὄρος ἐστίν, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ. τὴν | δὲ στερεὰν λεγομένην οὐκ ἦν καὶ πρὸς ἀφορίζεσθαι νῦν. ὥσπερ οὖν τὴν τοιαύτην, ἐπεὶ ἡ γε στερεὰ κάθετος οὐ πρὸς μίαν μόνον εὑθείαν ²⁰ ὀφείλει ποιεῖν ὁρθὰς γεννίας, ἀλλὰ πρὸς πάσας τὰς ἀπτομένας αὐτῆς καὶ οὖσας ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐπιπέδῳ. τοῦτο γὰρ ἵδιον ἔκείνης.

2 τίθεμεν G. || συνετὸν G, δυνατὸν C. 3 ἄλλαις] ἄλλήλαις G, ἄλλαις C. || ἄλλήλαις om. G. 3—4 διὸ ἵσας ... ὁρθὰς om. G. 5 παρέλκων G. || ὡς γε] ὥστε M, B₂, G, ‘ut’ B, ‘sicut’ Z.

6 ἐνδείκνυται G, ἐνδείκνυσθαι C. 7—12 διὰ τοῦτο γὰρ ... γεννίῶν ὁρθότητος om. G, add. C. 9 θατέρας M, C. 10 ἔκατέρα M, C; ‘utrique’ B; Z διὰ τοῦτο γὰρ ... ὁρθότητος om. 11 ἡ ante πρὸς om. C. || ἡ ante ἔφεξῆς om. M. 13 ἐπὶ πάσῃ M, ‘In omnibus’ Z, ‘praeter haec omnia’ B. 15 ἐπιπέδων G. 18 δῆπερ C. 20 ἡ τε G, ἡ γε C.

Def. XIII. "Ορος ἐστὶν ὁ τινός ἐστι πέρας.

Τὸν ὄφον οὐ πρὸς πάντα ἀναφέρειν δεῖ τὰ μεγέθη — καὶ γὰρ γραμμῆς || ὄφος ἐστὶ καὶ πέρας — ἀλλὰ πρὸς τὰ χωρία τὰ ἐν ἐπιφανείαις καὶ τὰ στερεά. νῦν γὰρ ὄφον καλεῖ τὴν περιοχὴν τὴν ἀφορίζουσαν ἔκαστον χωρίου, καὶ πέρας ἀφορίζεται τοῦτον τὸν τρόπον οὐχ ὡς τὸ σημεῖον λέγεται πέρας γραμμῆς, ἀλλ᾽ ὡς τὸ περικλεῖον καὶ περιεῖδην ἀπὸ τῶν περικειμένων. ἐστὶ δὲ τὸ ὄνομα οἰκεῖον τῇ ἐξ ἀρχῆς γεωμετρίᾳ, καθ' ἣν 10 τὰ χωρία ἐμέτρουν καὶ τοὺς ὄφους αὐτῶν ἐφύλαττον ἀσυγχύτους, ἀφ' ἣς καὶ τῆς ἐπιστήμης ταύτης εἰς ἐπίνοιαν ἥλθον. τὴν τοίνυν περιοχὴν τὴν ἐξωθεν ὄφον καλέσας ὁ στοιχειωτὴς εἰκότως αὐτὴν καὶ πέρας ἀφωρίσατο τῶν χωρίων. διὰ γὰρ ταύτης ἔκαστον τῶν 15 περιεχομένων περιτοῦται. λέγω δὲ οἶνον ἐπὶ τοῦ κύκλου τὴν μὲν περιφέρειαν ὄφον καὶ πέρας, αὐτὸ δὲ τὸ ἐπίπεδόν τι χωρίον. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὥσταύτως.

Def. XIV. Σχῆμα ἐστι τὸ ὑπό τινος ἢ τινων
ὄφων περιεχόμενον.

20 Ἐπειδὴ τὸ σχῆμα λέγεται πολλαχῶς καὶ κατ' εἰδη διάφορα διαιρεῖται, δεῖ πρῶτον τὰς διαφορὰς αὐτοῦ θεωρήσαντας οὕτω ἐπὶ τοῦ προκειμένου σχήματος ἐν τῷ ἐρισμῷ διελθεῖν. ἐστι μὲν οὖν τι σχῆμα καὶ κατὰ τροπὴν ὑφιστάμενον καὶ ἀπὸ πάθους ἐγγυινόμενον

7. 8 τὸ περιεῖδην καὶ περικλεῖον G. 8 ἐπὶ G, ἀπὸ C. || ἐπὶ G, ἐστι C. 9 τῆς ἐξ ἀρχῆς γεωμετρίας C. 18 ἐστι τὸ]
ἐστιν G. 22 θεωρήσαντος G. θεωρήσαντας C. 23 τι om. G,
add. C. 24 γιγνομένων G, ἐγγιγνομένων C.

πληττομένων ἡ διαιρουμένων ἡ ἀφαιρουμένων ἡ προσθήκας δεχομένων ἡ ἀλλοιουμένων τῶν σχηματιζομένων ἡ ἄλλα παθήματα ποικίλα παρχόντων. Εστι δὲ καὶ ἀπὸ τέχνης οἰου πλαστικῆς ἡ ἀνδριαντοποιητικῆς ἀπογεννώμενου κατὰ τὸν ἐν τῇ τέχνῃ προυπάρχοντα λόγον, τῆς μὲν τέχνης προβαλλούσης τὸ εἶδος, τῆς δὲ ὕλης δεχομένης τὴν μορφὴν καὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν εὐσχημοσύνην ἐκεῖθεν. Εστι δὲ τούτων ἔτι σεμνότερα καὶ διαπρεπέστερα σχῆματα, φύσεως δημιουργήματα, τὰ μὲν ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην στοιχείοις συνεκτικὰ τῶν ἐν αὐτοῖς λόγων, τὰ δὲ καὶ τὰς οὐρανὸν τάς τε δυνάμεις αὐτῶν ἀφορίζοντα καὶ τὰς κινήσεις. καὶ γὰρ καθ' ἔαυτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα τὰ οὐράνια σώματα πολλὴν καὶ θαυμαστὴν προτείνει σχῆμάτων ποικιλίαν καὶ ἄλλοτε ἄλλας δείκνυσι μορφὰς εἰκόνα φερούσας τῶν νοερῶν εἰδῶν, καὶ τὰς εὐρύθμοις ἔαυτῶν χορεύαις ἀπογράφεται τὰς ἀσωμάτους καὶ ἀνθλούς τῶν σχημάτων δυνάμεις. Εστι δ' αὖ καὶ τούτων ἐπέκεινα κάλλει καθαρότατα καὶ τελειότατα τὰ σχῆματα τῶν ψυχῶν | ξωῆς ὅντα μεστὰ καὶ αὐτοκίνητα προῦφεστῶτα τῶν ἐτεροινήτων καὶ ἀνθλούς καὶ ἀδιαστάτως ὅντα πρὸ τῶν διαστατῶν καὶ ἐνύλων, περὶ ὧν καὶ ὁ Τίμαιος ἡμᾶς ἀνεδίδαξε τὸ δημιουργικὸν καὶ οὐσιῶδες σχῆμα τῶν ψυχῶν ἀναπλώσας. Εστι γε μὴν καὶ τῶν ψυχῶν σχημάτων τὰ νοερὰ πολὺ θειότερα πάντη μὲν ὑπερέχοντα τῶν μεριστῶν οὐσιῶν, πάντη δὲ διαλάμποντα

3 πάθη G. 4 ἀπὸ τῆς τέχνης G; τῆς delendum not. C.

6 προλαβούσης G, προβαλλούσης C. 8 σεμνότερον G, σεμνότερα C. 9 διαπρεπέστατα C. 12 αὐτῶν G, 'ipso-

rum' B, Z. 17 ἀσωμάτων G, ἀσωμάτα C. 18 κάλλη G.

19 καθορώτατα C. 23 ἐνεδείδαξεν G, ἀνεδίδαξεν C.

26 διαλείποντα G, διαλάμποντα C.

τῷ ἀμερίστῳ καὶ νοερῷ φωτί, γόνιμα δὲ καὶ δραστήρια
 καὶ τελεσιουργγὰ τῶν ὅλων καὶ πᾶσιν ἐξ ἶσου παρόντα
 καὶ ἐν αὐτοῖς μονίμως ἐστῶτα καὶ τοῖς μὲν ψυχικοῖς
 σχήμασι τὴν ἔνωσιν ἐπάγοντα, τῶν δὲ αἰσθητῶν τὴν
 παράλλαξιν εἰς τὸν οἰκεῖον ὅφον ἀνακαλούμενα. ἐστιν
 δ' ἄρα καὶ τούτων ἀπάντων ἐξηρημένα τὰ τέλεια καὶ
 ἐνοειδῆ καὶ ἀγνωστα καὶ ἄφοιστα σχήματα τῶν θεῶν,
 ἐποχούμενα μὲν τοῖς νοεροῖς σχήμασι, περατοῦντα δὲ
 ἡνωμένως τὰ ὅλα σχήματα, συνέχοντα δὲ τὰ πάντα
 10 τοῖς ἑαυτῶν ἔνιαίοις ὅφοις, ὃν καὶ ἡ θεουργία τὰς
 ἰδιότητας ἀποτυπουμένη τοῖς τῶν θεῶν ἀγάλμασιν
 ἄλλα ἄλλοις περιβάλλει σχήματα. καὶ τὰ μὲν διὰ τῶν
 καρακτήρων ἀρρήτως ἀπεικάζεται — καὶ γὰρ οὗτοι
 τὰς ἀγνώστους δυνάμεις τῶν θεῶν ἐκφαίνουσιν —
 15 τὰ δὲ διὰ τῶν μορφωμάτων καὶ τῶν τύπων ἀπομι-
 μεῖται, τὰ μὲν ἐστῶτα τὰ δὲ καθήμενα ποιοῦσα καὶ
 τὰ μὲν καρδιοειδῆ τὰ δὲ σφαιροειδῆ τὰ δὲ ἄλλως
 σχηματιζόμενα καὶ τὰ μὲν ἀπλὰ τὰ δὲ σύνθετα ἐκ
 πλειόνων μορφῶν καὶ τὰ μὲν σεμνὰ τὰ δὲ ἥμερα καὶ
 20 τὸ ἔλεον προτείνοντα τῶν θεῶν τὰ δὲ βλοσυφὰ πατα-
 σκευάζουσα σύμβολά τε ἄλλα ἄλλοις προσάγοντα πατά-
 τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀνήκουσαν συγγένειαν. ἄνωθεν
 ἄρα τὸ σχῆμα ἀρχόμενον ἀπ' αὐτῶν τῶν θεῶν δια-
 τείνει μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ τούτοις ἐμφανταζόμενον
 25 ἀπὸ τῶν πρωτίστων αἰτίων. δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ἀτε-
 λῶν ὑφεστάναι τὰ τέλεια καὶ τῶν ἐν ἄλλοις ὄντων
 τὰ ἐφ' ἑαυτῶν ἴδομένα καὶ τῶν ἀναπεκλησμένων

3 μὲν οἱ. G. 13 καὶ γὰρ καὶ οὗτοι C. 20 τὸ ἔλεον G,
 τὸ ἔλεον C. || τὸν θεόν C. 24 ἐμφανιζόμενον G, ἐμφαν-
 ταζόμενον C. 26 ἐφεστάναι G, ὑφεστάναι C. 27 ὑφ G,
 ἐφ C.

τῆς ἑαυτῶν στερήσεως τὰ τὴν οἰκεῖαν φύσιν εἴλικινη
διασώζοντα.

Τὰ μὲν οὖν ἔνυλα σχῆματα μετέχει τῆς ὑλικῆς
ἀσχημοσύνης καὶ οὐκ ἔχει τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς
καθαρότητα, τὰ δὲ οὐράνια μεριστά ἐστι καὶ ἐν ἄλλοις 5
ὑφέστηκε, τὰ δὲ ψυχικὰ διαιρέσεως καὶ ποικιλίας μετ-
είληφεν καὶ ἀνελίξεως παντοίας, τὰ δὲ νοερὰ μετὰ
τῆς ἑνώσεως ἔχει τὴν εἰς πλῆθος πρόσοδον, αὐτὰ δὲ τὰ
τῶν θεῶν καὶ ἀπόλυτα καὶ ἑνοειδῆ καὶ ἀπλᾶ καὶ γεν-
νητικὰ πρὸ τῶν ὅλων ὑφέστηκεν, ἐν ἑαυτοῖς πᾶσαν 10
ἔχοντα τὴν τελειότητα καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τοῖς πᾶσι προ-
τείνοντα τὴν τελεσιουργίαν τῶν εἰδῶν. οὐκ ἄρα ἡμεῖς
ἀνεξόμεθα τῶν πολλῶν λεγόντων, ὅτι τὰ αἰσθητὰ σχῆ-
ματα προσθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις καὶ ἄλλοιώσεις τινὲς ||
ἀπογεννῶσιν, οὐ γὰρ ἂν αἱ κινήσεις ἀτελεῖς οὔσαι 15
τὴν ἀρχικὴν αἵτιαν καὶ πρωτουργὸν ἔχοιεν τῶν ἀπο-
τελεσμάτων, οὐδ' ἂν ἐκ τῶν ἑαυτίων τὰ αὐτὰ πολ-
λάκις ἀποτελοῦτο σχῆματα — καὶ γὰρ ἐκ προσθέσεως
γένοιτο ἂν καὶ ἀφαιρέσεως ἡ αὐτὴ μορφή — ἀλλὰ
ταῦτα θησόμεθα δουλεύειν ἄλλοις εἰς τὴν γένεσιν, καὶ 20
τὸ τέλος αὐτοῖς ἀπ' ἄλλων τῶν προηγουμένων αἵτιῶν
ἀφορίζεσθαι φήσομεν. οὐδ' ἄρα τὰ μὲν ἄϋλα σχῆματα
ἀνυπόστατά ἐστι, τὰ δὲ ἐν τῇ ὑλῇ μόνον ὑφέστηκεν,
ὡς πού φασί τινες, ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐπεροι λέγουσιν, ἐστι
μὲν ἔξω τῆς ὑλῆς, κατ' ἐπίνοιαν δὲ μόνην καὶ κατὰ 25
ἀφαίρεσιν ἔχει τὴν ὑπόστασιν. ποῦ γὰρ ἡ ἀκοίβεια

4 αὐτῆς C. ‘sibi’ B, ‘eis’ Z. 10 αὐτοῖς G. 13 τῶν
πολλῶν λεγόντων] Democriti hanc opinionem fuisse adnotat
B in margine. 14 ἀφαιρέσεις M. || τινὰς G, τινὲς C.
18 ἀποτελεῖται M, ἀποτελεῖτο G. || προσθέσεως M. 19 καὶ
ἀφαιρέσεως om. M. 21 ἀπ' ἄλλων αὐτοῖς G. 22 ἄϋλα]
ἄλλα G. 25 μόνον G.

καὶ τὸ κάλλος καὶ ἡ τάξις ἡ τῶν σχημάτων ἐν τοῖς ἐξ ἀφαιρέσεως σώζεσθαι δίναται; τοιαῦτα μὲν γὰρ ὅντα, οἷα τὰ αἰσθητά, πάμπολυ τῆς ἀνελέγυτον καὶ εἴλικοι-
 νοῦς ἀκριβέιας ἀπολείπεται, προσλαμβάνοντα δὲ τὸ
 5 ἀκριβές καὶ τὸ τεταγμένον καὶ τὸ τέλειον πόθεν ταῦτα
 προσλήψεται; ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν — ἀλλ' οὐκ
 ἦν ἐν ἔκείνοις — ἡ ἀπὸ τῶν νοητῶν (ἔστιν?) — ἀλλὰ
 τελειότερον ἐν ἔκείνοις — τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ μὴ ὅντος
 λέγειν πάντων ἀδυνατώτατόν ἐστιν. οὐ γάρ που τὰ
 10 μὲν ἀτελῆ παρήγαγεν ἡ φύσις, τὰ δὲ τέλεια ἀνυπόστατα
 ἀφῆκεν, οὐδὲ θέμις τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἀκριβέστερα
 καὶ τελειότερα καὶ μᾶλλον τεταγμένα τοῦ νοῦ καὶ τῶν
 θεῶν ἀπογεννᾶν. εἰσὶν ἄφα πρὸ τῶν αἰσθητῶν οἱ
 15 αὐτοκίνητοι λόγοι τῶν σχημάτων καὶ οἱ νοεροὶ καὶ
 θεῖοι καὶ ἡμεῖς ἀνακινούμεθα μὲν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν,
 προβάλλομεν δὲ τοὺς ἔνδον λόγους, εἰκόνας ἀλλων
 ὅντας, καὶ διὰ τούτων τὰ μὲν αἰσθητὰ παραδειγματι-
 κῶς, τὰ δὲ νοερὰ καὶ θεῖα γυνώσκομεν εἰκονικῶς.
 ἀναπλούμενοι γὰρ οἱ ἐν ἡμῖν λόγοι τὰς μορφὰς τῶν
 20 θεῶν ἐπιδεικνύονται καὶ τὰ ἐνοειδῆ τῶν ὅλων πέρατα,
 δι' ὧν ἀρρήτως εἰς ἑαυτοὺς ἐπιστρέφουνται πάντα καὶ
 συνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς. ἐν μὲν οὖν τοῖς θεοῖς καὶ
 γυνῶσις ἐστιν ὑπερφυὴς τῶν ὅλων σχημάτων καὶ δύ-
 ναμις γεννητικὴ καὶ ὑποστατικὴ τῶν δευτέρων ἀπάν-
 25 των, ἐν δὲ ταῖς φύσεσι ποιητικὴν μὲν ἔχει τῶν φαινο-
 μένων τὰ σχήματα δύναμιν, γνώσεως δὲ καὶ τῆς
 νοερᾶς εἰδήσεως παρήρηται, ἐν δὲ ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς

3 ἀνελέκτον C. 7–8 ἡ ἀπὸ τῶν νοητῶν . . . ἔκείνοις
 om. G. 10 ἀνυπόστατον M; postera manus α super ον
 scripsit. 12 καὶ ante μᾶλλον om. G, add. C. 27 μερικαῖς
 om. G; 'particularibus' B, Z.

ἡ μὲν ἄյλος νόησίς ἔστι καὶ ἡ αὐτενέργητος γνῶσις, ἡ δὲ γόνιμος αἰτία καὶ δραστήριος οὐκ ἔστιν. ὥσπερ οὖν ἡ φύσις ποιητικῶς τῶν αἰσθητῶν σχημάτων προέστηκεν, οὕτως ἡ ψυχὴ κατὰ τὸ γνωστικὸν ἐνεργοῦσα προβάλλει περὶ τὴν φαντασίαν ὥσπερ εἰς κάτοπτρον ⁵ τοὺς τῶν σχημάτων λόγους, ἡ δὲ ἐν εἰδώλοις αὐτὰ δεχομένη καὶ ἐμφάσεις ἔχουσα τῶν ἐνδον ὅντων διὰ τούτων τῇ ψυχῇ παρέχεται τὴν εἰς τὸ εἰσω στροφὴν καὶ πρὸς ἑαυτὴν τὴν ἀπὸ τῶν εἰδώλων ¹⁰ ἐνέργειαν· οἶν τε τις ἑαυτὸν ὁρῶν ἐν κατόπτρῳ καὶ θαυμάσας ¹⁵ τὴν τῆς φύσεως δύναμιν καὶ τὴν ἑαυτοῦ μορφὴν ἑαυτὸν ἰδεῖν θελήσειν καὶ λάβοι δύναμιν τοιαύτην, ὥστε ὅλως ὁρῶν καὶ ὁρατὸν ἀποτελεσθῆναι. καὶ γὰρ ψυχὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἔξω ἑαυτῆς εἰς φαντασίαν βλέπουσα καὶ ἐσκιαγραφημένα σχῆματα θεωμένη καὶ τὸ ²⁰ κάλλος αὐτῶν ἐκπλαγεῖσα καὶ τὴν τάξιν ἄγαται τοὺς ἑαυτῆς λόγους, ἀφ' ὧν καὶ ταῦτα, καὶ ἀγασθεῖσα τὸ μὲν τούτων κάλλος ὡς ἐν εἰδώλοις φερόμενον ἀφίησι, ἔντει ²⁵ δὲ τὸ ἑαυτῆς, καὶ εἰς τὸ εἰσω παρελθεῖν ἐθέλει, καὶ τὸν κύκλον ἐκεῖ καὶ τὸ τρίγωνον ἰδεῖν, καὶ πάντα ἀμερῶς καὶ ἐν ἀλλήλοις πάντα, καὶ ἐν (?) γενέσθαι πρὸς τὰ ὁράμενα, καὶ συμπτύξαι τὸ πλῆθος, καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀγγείοις τῶν θεῶν καὶ ἀδύτοις κρύψια καὶ ἄφορητα σχῆματα θεάσασθαι καὶ ἐκφῆναι τὴν ἀκαλλώπιστον τῶν θεῶν εὔμορφίαν καὶ κύκλον ἰδεῖν κέντρον ²⁵

11 ἑαυτὸν ομ. G. 12 τελέσεις G., τελήσεις C.

14 αὐτῆς G. 15 ἐν σκίᾳ(sic)γραφημένῳ σχῆματι G., ἐσκιαγραφημένῳ σχῆματι C. 16 ἀγεται G., ἄγαται C. 21 ἐν γενέσθαι] ἐγγενέσθαι M, B₃, G, sed super ἐγ̄ scripsit in M postera manus ἐν; 'seseque obiectis inserere' B, 'innasci ad ea, quae spectantur' Z. 23 ἀτίοις G, ἀγγείοις C. 24 καλῶπιστον G.

παντὸς ἀμερέστερον καὶ τρίγωνον ἀδιάστατον καὶ τῶν
ἄλλων ἔκαστον εἰς ἐνωσιν γνωστὸν ἀνήκον. ἐστὶν δὴ
οὗν τὸ μὲν αὐτοκινήτου σχῆμα πρὸ τοῦ ἐτεροκινήτου,
τὸ δὲ ἀμέριστον πρὸ τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ δὲ ἐνὶ ταῦ-
τον πρὸ τοῦ ἀμερίστου. πάντα γὰρ εἰς τὰς ἐνάδας
ἀνίοντα τελευτᾶ, καὶ γὰρ πᾶσιν ἐκεῖθεν ἡ εἰς τὸ εἶναι
πάροδος.]

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἀφέσκον
ἐμηκύναμεν, ὁ δὲ γεωμέτρης τὸ ἐν τῇ φαντασίᾳ σχῆμα
10 θεωρῶν καὶ τοῦτο πρώτως ὅριζόμενος, εἰ καὶ τοῖς
αἰσθητοῖς ὁ λόγος ἐφαρμόττει δευτέρως, τὸ ὑπὸ τυνος
ἢ τινων ὄρων περιεχόμενόν φησιν εἶναι τὸ σχῆμα.
σὺν ὅλῃ γὰρ ἥδη λαβὼν αὐτὸν καὶ ὡς διαστατὸν φαν-
ταζόμενον εἰκότως πεπερασμένον καὶ ὡρισμένον ἀπο-
15 καλεῖ. πᾶν γὰρ τὸ ὅλην ἔχον ἡ νοητὴν ἡ αἰσθητὴν
ἄλλαχθεν ἔχει τὸν ὄρον καὶ οὐκ αὐτὸ πέρας ἐστίν,
ἄλλα πεπερασμένον, οὐ δὲ ἐαυτοῦ ὄρος, ἄλλο μὲν
ἐν αὐτῷ τὸ ὅριζον, ἄλλο δὲ τὸ ὅριζόμενον, οὐδὲ ἐν
αὐτῷ ἐστιν, ἄλλα ὑπ' αὐτοῦ περιέχεται. τῷ γὰρ |
20 ποσῷ συμφύεται καὶ μετ' ἐκείνους συνυφίσταται καὶ
γίνεται αὐτῷ ὑποκείμενον τὸ ποσόν. λόγος δὲ ἐκείνου
καὶ μορφὴ τὸ σχῆμα καὶ εἶδος. περατοὶ γὰρ αὐτὸ καὶ
χαρακτῆρα καὶ ὄρον αὐτῷ τοιόνδε προστιθησιν, ἢ
ἀπλοῦν ἡ σύνθετον. ἐπεὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τὴν τοῦ πέρα-
25 τος καὶ ἀπείρουν δυοειδῆ πρόσοδον ἐν τοῖς οἰκείοις

3 ἐτέρους κινητοῦ M. 4 τὸ δὲ ἐνιαυτὸν B₃, G, τὸ δὲ ἐνιαυ-
τὸν C, τὸ δὲ ἐνὶ αὐτὸν M, quod postera manus correxit in τῷ
δὲ ἐνὶ ταῦτον; 'quae (figura) vero Uni eadem est' B, 'quod
sic uni idem est' Z. 11 ἐφαρμόττει, δευτέρως τὸ G. 12
13 ἥδη] εἶδη G. 14 καὶ ὡρισμένον om. G, C. 14—17 ἀπο-
καλεῖ . . . ἄλλα πεπερασμένον om. G, add. C. 18 τὸ ante
ὅριζόμενον om. G, add. C. 25 οἰκείοις] ἰδοις G.

εἰδεσι προτείνει, καθάπερ δὴ καὶ ὁ τῆς γωνίας λόγος, τὸν μὲν ἔνα ὄφον καὶ τὸ ἀπλοῦν εἶδος ἐπάγει τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ περιεχομένοις κατὰ τὸ πέρας, τοὺς δὲ πολλοὺς κατὰ τὴν ἀπειρίαν. || καὶ διὰ τοῦτο πᾶν τὸ ἐσχηματισμένον ἡ ἐνὸς ὄφου μετείληφεν ἡ πλειόνων. ὁ μὲν οὖν 5 Εὔκλειδης τὸ ἐσχηματισμένον σχῆμα καλῶν καὶ τὸ ἔννυλον καὶ τῷ ποσῷ συνυπάρχον περιεχόμενον εἰκότως αὐτὸ προσειργμεν, ὁ δὲ Ποσειδώνιος πέρας συγκλείον ἀφορίζεται τὸ σχῆμα τὸν λόγον τοῦ σχήματος χωρίζων τῆς ποσότητος καὶ αἴτιον αὐτὸν εἶναι τιθέμε- 10 νος τοῦ ὠρίσθαι καὶ πεπερασθαι καὶ τῆς περιοχῆς. τὸ γὰρ κλείον ἔτεφόν ἐστι τοῦ συγκλειομένου καὶ τὸ πέρας τοῦ πεπερασμένου, καὶ δοκεῖ πως ὁ μὲν εἰς τὸν ἔξωθεν περικείμενον ὄφον ἀποβλέπειν, ὁ δὲ εἰς ὃλον τὸ ὑποκείμενον, ὥστε τὸν κύκλον ὁ μὲν ἔφει καθ'¹⁵ ὃλον τὸ ἐπίπεδον εἶναι σχῆμα καὶ τὴν ἔξω περιοχήν, ὁ δὲ κατὰ τὴν περιφέρειαν. ἐνδείκνυται δὲ ὁ μὲν ὅτι τὸ ἐσχηματισμένον ἀφορίζεται καὶ σὺν τῷ ὑποκειμένῳ θεωρούμενον, ὁ δὲ ὅτι τὸν λόγον τοῦ σχήματος αὐτὸν τὸν περατοῦντα καὶ συγκλείοντα τὸ ποσὸν ἐμφανίζειν 20 ἐθέλει. εἰ δέ τις λογικὸς ἀνὴρ καὶ κομψὸς αἴτιωτο τὸν Εὔκλειδιον λόγον ὡς ἀπὸ τῶν εἰδῶν τὸ γένος ἀφοριζόμενον — τὸ γὰρ ὑφ' ἐνὸς ὄφου περιεχόμενον καὶ τὸ ὑπὸ πλειόνων εἰδὴ τοῦ σχήματος — λεκτέον ἂν εἴη πρὸς αὐτόν, ὅτι κατὰ γένη τὰς δυνάμεις προ- 25

5—6 ἡ ἐνὸς . . . ἐσχηματισμένον om. G, add. C. 7 πο-
σὸν C. 8 αὐτὸ προσειργμεν εἰκότως C. 12 κύκλον G,
κλείον C. 13, 14 εἰς τὸ ἔξω G. 17 ἐνδείκνυται (εἰδείκνυ-
ται B₃) δεόμενόν τι M, B₃, ἐνδείκνυται. καὶ ὁ μέν τοι G;
'ostendit, et alter quidem' B. 'indicat. et hic quidem' Z.
19 ὅτι non interpretati sunt nec Z nec B. 22 τὸν Εὔκλειδιον
λόγων M, τὸν Εὔκλειδον λόγον G. 25 κατὰ γένη] καὶ τὰ
γένη G.

είληφεν τῶν εἰδῶν ἐν ἑαυτοῖς. καὶ ὅταν ἀπὸ τῶν δυνάμεων τῶν ἐν τοῖς γένεσιν ἐθέλωσιν αὐτὰ σαφῆ ποιεῖν, οἱ παλαιοὶ δοκοῦσι μὲν ἀπὸ τῶν εἰδῶν ἐπιχειρεῖν, κατὰ δὲ τὸ ἀληθὲς αὐτὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἀναδιδάσκουσι καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων.

'Ο τοίνυν λόγος τοῦ σχῆματος εἰς ὃν περιέχει τὰς τῶν πολλῶν σχημάτων διαφορότητας κατὰ τὸ πέρας τὸ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ ὁ τοῦτον ὄριζόμενος οὐκ ἀν ἄποπος εἰη διὰ τοῦ διφύσιοῦ τὰς διαφορὰς τῶν ἐν αὐτῷ δυνάμεων περιλαμβάνων. ἀλλὰ πόθεν προεισὶν ὁ τοῦ σχῆματος λόγος καὶ ἀπὸ ποίων αἰτίων τελειοῦται; λέγω δή, ὅτι πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ πέρατος ὑφίσταται καὶ τοῦ ἄπειρου καὶ τοῦ ἐκ τούτων μεμυγμένου, διὸ καὶ αὐτὸς τὰ μὲν ἀπογευνᾶται κατὰ τὸ πέρας τῶν εἰδῶν, τὰ δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον, τὰ δὲ κατὰ τὸ μικτόν, τοῖς μὲν περιφερέσι τὴν τοῦ πέρατος ἰδέαν ἐπάγων, τοῖς δὲ εὐθυγράμμιοις τὴν τοῦ ἄπειρου, τοῖς δὲ ἐκ τούτων τὴν τοῦ μικτοῦ. δεύτερον δὲ ἀπὸ τῆς ὀλότητος τελειοῦται τῆς εἰς τὰ ἀνόμοια μέρη διαιροινομένης, ὅθεν δὴ καὶ αὐτὸς ἐκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐπιφέρει τὸ ὄλον, καὶ τῶν σχημάτων ἔκαστον εἰς διάφορα αὐτῶν εἰδὴ τέμνεται. καὶ γὰρ ὁ κύκλος εἰς ἀνόμοια τῷ λόγῳ καὶ ἔκαστον τῶν εὐθυγράμμων διαιρετόν ἐστιν, ὃ καὶ αὐτὸς ὁ στοιχειωτὴς ἐν ταῖς διαιρέσεσι πραγματεύεται τὸ μὲν εἰς ὅμοια τὰ δοθέντα σχῆματα διαιρῶν, τὸ δὲ εἰς ἀνόμοια. τρίτον ἀπὸ τοῦ παντελοῦς πλήθους δυναμοῦται καὶ διὰ τοῦτο παντοίας μορφὰς προτείνει

1 καὶ ὅτε G, καὶ ὅταν C. 7 διαφορὰς C. 12 λέγει M, B₃, G; sed in M postera manus ω super ει scripsit; 'Dieo' B,
'Ait' Z. 13 ὑφίστασθαι G. 18 τὴν ante τοῦ μικτοῦ om. G,
add. C. 26 τὸ δὲ εἰς ἀνόμοια om. M, B₃.

καὶ γεννῆτ πολυειδεῖς λόγους τῶν σχημάτων καὶ ἑαυτὸν ἔξελίττων οὐ παύεται, μέχρις ἂν εἰς ἔσχατον προέλθῃ καὶ πᾶσαν ἐκφήνη τὴν ποικιλίαν τῶν εἰδῶν. καὶ ὥσπερ ἐκεῖ τὸ ἐν τῷ ὅντι καὶ τὸ ὃν ἐν τῷ ἐνὶ δείκνυται συνυπάρχον, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς εὐθυγράμμοις τὰ περιφερῆ καὶ ἀνάπαλιν τὰ εὐθύγραμμα ἐν τοῖς περιφερέσι συνειλημένα δείκνυσι, καὶ τὴν ὅλην ἑαυτοῦ φύσιν καθ' ἕκαστον οἰκείως προτείνει πάντα τε ταῦτα ἐν πᾶσιν, ὅταν καὶ τὸ ὄλον ἐν τε πᾶσιν ὁμοῦ καὶ ἑνάστῳ χωρίς. ταύτην δ' οὖν τὴν δύναμιν ⁵ ἀπὸ ἐκείνης ἔχει τῆς τάξεως. τέταρτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἀριθμῶν ὑποδέχεται τὰ μέτρα τῆς προόδου τῶν εἰδῶν, ὅθεν καὶ ὑφίστησι πάντα κατ' ἀριθμόύς, τὰ μὲν ἀπλουστέρους, τὰ δὲ συνθετώτερους. τρίγωνα γὰρ καὶ τετράγωνα καὶ πεντάγωνα καὶ πάντα τὰ πο- ¹⁵ λύγωνα συμπρόσεισι ταῖς ἐπ' ἀπειρον τῶν ἀριθμῶν ἔξαλλαγαῖς. διὰ ποίαν δ' αἰτίαν τοῦτο γίνεται, τοῖς μὲν πολλοῖς ἄγνωστον, τοῖς δὲ εἰδόσι, ποὺ μὲν ἀριθμός, ποὺ δὲ τὸ σχῆμα, καταφανῆς ὁ τῆς αἰτίας ἀπολογισμός. πέμπτον ἀπὸ ἄλλης ὀλότητος δευτέρας καὶ εἰς ὁμόχροα ²⁰ διαιρουμένης πληροῦται τῆς εἰς ὅμοια διαιρέσεως τῶν εἰδῶν, καθ' ἣν καὶ ὁ τριγωνικὸς λόγος εἰς τρίγωνα καὶ ὁ τετραγωνικὸς εἰς τὰ τετράγωνα διαιρεῖται. καὶ τοῦτο τὸ ὅπερ ἔφην καὶ ἐν ταῖς εἰκόσι γυμναζόμενοι ποιοῦμεν, πολὺ πρότερον ἐν ταῖς ἀρχαῖς προνυφεστηκός. ²⁵

4 ἐν post ἐν om. M. 8 οἰκείαν C; in M vestigia εἰκαίως videntur tradere, 'proprie' B, Z. 9 ὅταν] ὅντα C, 'quandoquidem' B, 'quoniam' Z. 10 δ' ante οὖν om. G; add. C. 12 ἀποδέχεται G. 14 συνετωτέρους G. 15 καὶ γὰρ M. 18 εἰδός G, εἰδόσι C. 20 ἐπ' M, G; in M postera manus super ε scripsit α. 21 καταιρουμένης G, διαιρουμένης C. τὰ ante ὅμοια add. G, del. C. 23 τὰ ante τετράγωνα om. G.

Εἰς δὴ ταύτας ἀποβλέποντες τὰς ἀποδόσεις πολλὰ δυνάμεθα περὶ τῶν σχημάτων αἴτιολογεῖν εἰς τὰς ἀρχὰς ἀναγόμενοι τὰς πρὸ αὐτῶν, καὶ τὸ μὲν ἐν κοινότερον σχῆμα τοιαύτην ἔλαχε τάξιν καὶ ἀπὸ τοσούτων 5 αἴτιῶν παραδέχεται τὴν τελεσιονοργίαν, ἐντεῦθεν δὲ πρόεισι ἐπὶ τὰ γένη τῶν θεῶν καὶ κατ' ἄλλας ἰδέας ἄλλοις ἀπονέμεται καὶ πρὸς ἄλλους ἐνεργεῖ τοῖς μὲν τὰ ἀπλούστερα, τοῖς δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποδιδόναι σχήματα, καὶ τοῖς μὲν τὰ | πρωτουργὰ καὶ ἐν ταῖς ἐπι-
10 φανέσαις ἀπογεννώμενα, τοῖς δὲ τῶν στερεῶν ἐπιβαίνουσιν ὅγκων τὰ προσήκοντα τῶν ἐν τοῖς στερεοῖς σχημάτων ἀφορᾶν, πάντων μὲν ἐν πᾶσιν ὄντων — αἱ γὰρ τῶν θεῶν μορφαὶ παντελεῖς εἰσὶ καὶ πλήθεις τῶν ὅλων δυνάμεων — ἀλλὰ τῆς ἰδιότητος ἄλλων κατ'
15 ἄλλο προβεβλημένης. ὁ μὲν γὰρ κυκλικῶς ἔχει πάντα, ὁ δὲ τριγωνικῶς, ὁ δὲ τετραγωνικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν ὥσαύτως.

|| Def. XV. XVI. Κύκλος ἔστι σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' 20 ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἕσαι ἀλλήλαις εἰσὶ. κέντρον δὲ τοῦ κύκλου τὸ σημεῖον καλεῖται.

Τὸ πρώτιστον καὶ ἀπλούστατον τῶν σχημάτων 25 καὶ τελειότατον ὁ κύκλος ἔστι. τῶν μὲν γὰρ στερεῶν

8 τὰ post τοῖς μὲν et τοῖς δὲ om. G, add. C. 10 ἀποβαίνοντιν C. 12 πάντι G, πᾶσι C. 14 ἄλλων] ἄλλων G, ἄλλο B₂, C, 'aliud' B, 'alteri' Z. 15 κυκλικοῖς C. 16 ὁ δὲ τριγωνικῆς, ὁ δὲ τετραγωνικῶς om. G, add. C. || καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν del. C. 22 τὸ om. G.

πάντων ὑπερφέρει τῷ ἐν ἀπλουστέρᾳ τάξει τὴν ὑπαρ-
 ξιν ἔχειν, τῶν δὲ ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑφισταμένων τῇ
 ὅμοιότητι καὶ ταυτότητι τὴν ὑπερφορὴν ἔλαχεν. [καὶ
 ἐστιν ἀνάλογον τῷ πέρατι καὶ τῇ μονάδι καὶ ὅλως τῇ
 ἀμείνων συστοιχίᾳ. διὸ καὶ τῶν ἐγκοσμίων καὶ τῶν ⁵
 ὑπερφορικῶν τὰς διαιρέσεις ποιούμενος ἀεὶ τῆς θειο-
 τέρας φύσεως εὐρητής ὅντα τὸν κύκλον. εἰ μὲν γὰρ
 εἰς οὐρανῷ τὸ κυκλικὸν εἶδος ἀποδώσεις, τῇ δὲ γενέσει
 τὸ εὐθύ. καὶ γὰρ ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς γενητοῖς κυκλι- ¹⁰
 κὸν ἐν τε ταῖς μεταβολαῖς καὶ τοῖς σχήμασιν, ἀναθεν
 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καθήκει. διὰ γὰρ τὴν ἐκείνου κυκλο-
 φορίαν ἡ γένεσις ἀνακυκλεῖται πρὸς ἑαυτὴν καὶ τὴν
 ἀνίδρυτον παράλλαξιν εἰς τεταγμένην ἀνάγει περίοδον,
 — εἰ δὲ εἰς ψυχὴν καὶ νοῦν τὰ ἀσώματα διακρίνοις, ¹⁵
 νοερὸν μὲν ἀν εἴποις εἶναι τὸν κύκλον, ψυχικὸν δὲ τὸ
 εὐθύ. διὸ καὶ ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν πρὸς νοῦν ἐπιστρο-
 φὴν κατὰ κύκλον περιάγεσθαι λέγεται. καὶ ὥπερ ἡ
 γένεσις πρὸς τὸν οὐρανόν, τοῦτο ἡ ψυχὴ πρὸς τὸν
 νοῦν. κύκλῳ γὰρ κινεῖται (φησὶν ὅτι νοῦν μιμεῖται?). ²⁰
 ἡ δὲ γένεσις τῆς ψυχῆς τὸ γὰρ ἄλλοτε ἐν ἄλλοις εἰδέσι
 γίνεσθαι ψυχῆς ἰδιον, — εἰ δὲ εἰς σῶμα καὶ ψυχὴν
 ἐθέλοις διαιρεῖν, πᾶν μὲν τὸ σωματικὸν τῆς τοῦ εὐθέως
 μερίδος θήσεις, πᾶν δὲ τὸ ψυχικὸν τῆς τοῦ κύκλου
 ταυτότητος καὶ ὅμοιότητος μετέχειν. τὸ μὲν γὰρ σύν- ²⁵
 θετόν ἐστι καὶ ποικίλον ταῖς δυνάμεσιν, ὥσπερ τὰ
 εὐθύγραμμα σχήματα, τὸ δὲ ἀπλοῦν καὶ νοερόν, αὐτο-
 κίνητον καὶ αὐτενέργητον, πρὸς ἑαυτὸν ἐστραμμένον

⁵ συστοιχεία M, G. 8 διαιρέσεις G. 13 καὶ τὸ G, καὶ
 τὴν C. 17—19 ἐπιστροφὴν . . . πρὸς τὸν νοῦν om. G, add. C.

καὶ περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦν, ὅθεν δὴ καὶ ὁ Τίμαιος διὰ τῶν εὐθυγράμμων ὑποστήσας τὰ στοιχεῖα τοῦ παντὸς τὴν κατὰ κύκλου αὐτοῖς κίνησιν καὶ διαμόρφωσιν ἐκ τῆς ἐποχούμενης τῷ κόσμῳ δέδωκε ψυχῆς.

5 Ἄλλ' ὅτι μὲν πανταχοῦ τὸ πρωτεῖον ὁ κύκλος ἔλαχεν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα σχήματα, δῆλον ἐκ τῶν προειρημένων, δεῖ δὲ καὶ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ σειρὰν θεωρεῖν ἐνώθεν ἀρχομένην καὶ τελευτῶσαν ἄχρι τῶν ἐσχάτων καὶ πάντα τελειούσαν κατὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν δε-

10 χομένων αὐτοῦ τὴν μετουσίαν. Ήτος μὲν οὖν θεοῖς ἐπιστροφὴν καὶ ἐνώσιν παρέχεται πρὸς τὰς ἑαυτῶν αἰτίας καὶ τὰ μένειν ἐν ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἔξιστασθαι τῆς οἰκείας μακαριότητος, τὰς μὲν ἄκρας αὐτῶν || ἐνώσεις ὡς κέντρα προστησάμενος ἐφετὰ τοῖς δευτέροις, τὰ δὲ

15 πλήθη τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων περὶ ἐκεῖνα σταθερῶς ἰδρύων καὶ διὰ τὴν ἐκείνων ἀπλότητα συνέχειν, ταῖς δὲ νοεραῖς οὐσίαις τὸ πρὸς ἑαυτὰς ἐνεργεῖν διαιτηνίως, παρέχων καὶ παρ' ἑαυτῶν πληροῦσθαι τῆς γνώσεως ἐν ἑαυταῖς τε συνηρηκέναι τὰ νοητὰ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν

20 τὰς νοήσεις τελειοῦν. πᾶς γὰρ νοῦς καὶ τὸ νοητὸν ἑαυτῷ προτείνει, καὶ τοῦτο μὲν ὡς κέντρον ἔστιν τῷ νῷ, ὁ δὲ νοῦς συνέχει περὶ αὐτὸν καὶ ἐρᾷ καὶ ἐνίζεται πρὸς αὐτὸν ταῖς νοεραῖς ὅλαις πανταχόθεν ἐνεργεῖαις. ταῖς δὲ ψυχαῖς ἐπιλάμπει τὸ αὐτόξων, τὸ αὐτοκίνη-

25 τον, τὸ πρὸς νοῦν ἐστράφθαι καὶ περιχορεύειν τὸν

1 αὐτὸν αὐτὸν *M*, αὐτὸν *G*. 5 πανταχοῦ delendum notavit *C*. || πρῶτον *G*, πρωτεῖον *C*. 11 τὰς] αὐτὰς *G*, τὰς *C*.

18 ἑαυτῷ *G*, ἑαυτῶν *C*. 20 τελείας *G*, τελειοῦν *C*. || καὶ post νοῦς om. *G*. 21 προστείνει *M*. 23 παρ' ἑαυτὸν *M*, παρ', ἑαυτῷ *G*, πρὸς αὐτὸν *H₂* p. 264. || ἐργεῖαις *M*. 24 αὐτὸν ἔων *M*, αὐτοξῶν *G*, αὐτόξων (αὐτὸν ἔων) *H₂*. 25 τὸ ante πρὸς νοῦν om. *G*.

νοῦν, τὸ ἀποκαθίστασθαι κατὰ τὰς οἰκείας περιόδους ἀνελιπτούσας τοῦ νοῦ τὴν ἀμέρειαν. πάλιν γὰρ αἱ μὲν νοεραὶ τάξεις ὕσπερ τὰ κέντρα τὴν ὑπεροχὴν ἔχουσι πρὸς τὰς ψυχάς, αἱ δὲ ψυχαὶ περὶ αὐτὰς κατὰ κύκλουν ἐνεργήσουσι. καὶ γὰρ πᾶσα ψυχὴ κατὰ μὲν ⁵ τὸ νοερὸν ἔαυτῆς καὶ αὐτὸ τὸ ἐν τὸ ἀκρότατον κεκέντρωται, κατὰ δὲ τὸ πλήθος κυκλικῶς περιπορεύεται, περιπτύξασθαι ποθουῖσα τὸν ἔαυτῆς νοῦν, — τοῖς δὲ οὐρανίοις σώμασιν τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἀφομοίωσιν, τὴν ὁμοιότητα, τὴν ὁμαλότητα, τὴν ἐν πέρασι τῶν ¹⁰ ὅλων περιοχὴν, τὰς ἐν μέτροις ὡρισμένοις ἀνακυκλήσεις, τὴν ἀλδιον ὑπόστασιν, τὸ ἄναφον καὶ ἀτελεύτητον, ἀπαντὰ τὰ τοιαῦτα, — τοῖς δὲ ὑπὸ σελήνην στοιχείοις τὴν περίοδον τὴν ἐν ταῖς μεταβολαῖς, τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀπεικασίαν, τὸ ἐν τοῖς γενητοῖς ἀγένητον ¹⁵ καὶ ἐν τοῖς κινουμένοις ἔστως καὶ ἐν τοῖς μεριστοῖς ὡρισμένον· πάντα γὰρ ἀεὶ ἔστι διὰ τὸν κύκλον τῆς γενέσεως καὶ τὸ ἰσοκρατὲς ἐν πᾶσι διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς φθορᾶς. εἰ γὰρ μὴ ἀνέκαμψεν ἡ γένεσις, ταχὺ ἂν ἡ τάξις αὐτῶν διελύθη καὶ ἡ σύμπασα δια- ²⁰ κόσμησις, — τοῖς δὲ αὖ ἔσοις καὶ φυτοῖς τὴν ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ὁμοιότηταν ἐνδίδωσιν. ἐκ τε γὰρ τῶν σπερμάτων ταῦτα γίνεται | καὶ σπέρματα ἐκ τούτων, γένεσις τε ἐξ ἀλλήλων ἀποτελεῖται καὶ ἀνακύκλησις ἀπό τε τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον καὶ ἔμπαλιν, ὥντα ²⁵ καὶ φθίσις ἡ μετὰ τῆς γενέσεως, — τοῖς δέ γε παρὰ φύσιν λεγομένοις τάξιν ἐπιτίθησιν καὶ τὴν ἀοριστίαν

μιτ-

5 ἐνεργοῦσι G. 7 κυκλωτικῶς H₂ p. 264. 13 τὰ ante τοιαῦτα om. G. add. C. 15 γενητοῖς M. 18 γενῆσεως M.
20 διελῆλυθη M. 23 ταῦτα M. || σπέρμα C. 25 τοῦ ante ἀτελοῦς om. G. add. C. || ἐπὶ] εἰς G., ἐπὶ C.

αὐτῶν εἰς ὅρον περιάγει καὶ διακόσμετ, καὶ ταῦτα δεόντως τοῖς τελευταίοις ἔχνεσι τῶν ἑαυτοῦ δυνάμεων· διὸ καὶ κατὰ ἀριθμοὺς ὁρισμένους ἀνακυλεῖται καὶ οὐ φορᾷ μόνον ἀλλὰ καὶ ἀφορίαι κατὰ τὰς περιφροπὰς ⁵ ὑφίστανται τῶν κύκλων, ὡς ὁ τῶν μουσῶν λόγος, καὶ πάντα τὰ κακὰ εἰ καὶ ἀπέρριπται τῶν θεῶν εἰς τὸν θνητῶν τόπον, ἀλλὰ περιπολεῖ καὶ ταῦτα, φησὶν ὁ Σωκράτης, καὶ μέτεστι καὶ τούτοις τῆς κυκλικῆς περιόδου καὶ || τάξεως, ἵνα μηδὲν ἄκρατον ἢ κακόν, ¹⁰ μηδὲ ἔρημον τῶν θεῶν, ἀλλ' ἡ τελεσιουργὸς πρόνοια τῶν ὅλων καὶ τὴν ἀπέραντον τῶν κακῶν ποικιλίαν εἰς ὅρον περιάργῃ καὶ τάξιν τὴν αὐτοῖς πρέπουσαν.]

Πάντα ἄρα διακεκόσμηκεν ἡμῖν ὁ κύκλος ἄχρι τῶν μεταδόσεων τῶν τελευταίων καὶ οὐδὲν ἄμοιρον ¹⁵ ἀφῆκεν τῆς ἑαυτοῦ μεταδόσεως, οὐδὲν καὶ ὄμοιότητα καὶ εἰδοποιίαν καὶ τελειότητα κρονγῶν. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὰ μέσα κέντρα συνέχει τῆς προόδου συμπάσης τῶν ἀριθμῶν, τῆς ἀπὸ μονάδος ἄχρι δεκάδος ἀνελιτομένης. ἡ γὰρ πεμπτὰς καὶ ἡ ἔξιτης ἐν πάντων τὴν κυκλικὴν ἐπιδείκνυνται δύναμιν ἐν τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν προσόδοις εἰς αὐτὰς πάλιν ἐπιστρεφόμεναι. πολλαπλασιαζόμεναι γὰρ εἰς αὐτὰς καταλήγουσι. προ-

525 + 25 6x6=36,

4 φορᾶι M. || ἀφορίαι] ἀι φορᾶι M, quod postera manus mutavit in ἀφορίαι. 7 τὸν θνητὸν τόπον M, τὸν τῶν θνητῶν τόπον B₃, G, 'Mortalium locum' B, 'locum mortaliū' Z.

9 καὶ ante τάξεως om. G, add. C. || ἡ καὶ κακόν B₃, G et M, sed in M puncta supra καὶ addita sunt; 'malumque sit' B, 'et malum' Z. 10 προνοτὰ M. 12 περιάγει G, περιάγη B₃, 'redigat' B, 'circumducit' Z. 13 διακόσμησεν G.

15 ἑαυτοῦ μεταδόσεως] μετὰ αὐτοῦ διαδόσεως C. 17 συνέχει] συντρέχει B₃, G, 'continet' B, 'concurrunt' et in margine 'aliter continent' Z. 19 ἀνελισσομένης G, ἀνελιπομένης M, sed postera manus σσο super πο scripsit. 20 ἐπιδείκνυται M, G. 21 αὐτὰς M, G. 22 αὐτὰς M, G. || καταλύσουσι G.

όδου μὲν οὖν ὁ πολλαπλασιασμὸς εἰκόνων, εἰς πλῆθος ἐκτεινόμενος, ἐπιστροφῆς δὲ ἡ εἰς τὸ αὐτὸν κατάληξις εἶδος. τὸ δὲ συναμφότερον ἡ κυκλικὴ παρέχεται δύναμις ἀνεγείρουσα μὲν ἀπὸ τοῦ μένοντος οἴον κέντρου τὰς γεννητικὰς αἰτίας τοῦ πλήθους, συνελίσσουσα δὲ ⁵ μετὰ τὰς ἀπογεννήσεις ἐπὶ τὰ αἴτια τὸ πλήθος. δύο τοίνυν ἀριθμοὶ τὸ μέσον πάντων κατέχουσι τὴν ἰδιότητα, καὶ ὁ μὲν παντὸς ἡγεῖται τοῦ ἐπιστρεπτικοῦ γένους τῶν ἀριθμῶν καὶ τῆς περιπτοῦ φύσεως, ὁ δὲ πᾶν τὸ θῆλυ καὶ ἄρτιον καὶ τῆς γονίμου σειρᾶς ἀνα- ¹⁰ καλεῖται πρὸς τὰς οἰκείας ἀρχὰς κατὰ τὴν κυκλικὴν δύναμιν.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν μέχρι τούτων διαπερεράνθω, τὴν δὲ μαθηματικὴν ἀπόδοσιν τοῦ κύκλου θεωρήσομεν εἰς πέρας ἀκριβείας ἡκουούσαν. σχῆμα μὲν οὖν αὐτὲν ἔθετο ¹⁵ διότι δὴ περέρασται καὶ περιέχεται πανταχόθεν ὑφ' ἐνὸς ὅρου καὶ οὐκ ἔστι τῆς ἀπείρου φύσεως, ἀλλὰ τῷ πέρατι σύστοιχος, καὶ ἐπίπεδον δὲ αὐτὸν τὸν σχημάτων ἡ ἐν ἐπιφανείᾳς ὀρωμένων ἡ ἐν στερεοῖς, ὁ κύκλος τῶν ἐπιπέδων ἔστι τὸ πρώτιστον, ἀπλότητι ²⁰ μὲν τῶν στερεῶν ὑπερφέρων, μονάδος δὲ πρὸς τὰ ἐπίπεδα λόγον ἔχων, ὑπὸ μιᾶς δὲ γραμμῆς περιεχόμενον, ως τῷ ἐνὶ προσήμοντα καὶ κατὰ τὸ ἐν ἀφοριζόμενον, τὴν δὲ ποικιλίαν τῶν περικειμένων ἔξαθεν

4 κέντρον G, κέντρον C. 5 αἰτίας om. G, add. C.
 6 ἀπογενέσεις G. 8 ἐπιστρεπτικῶς C. 10 ἀριθμὸς G, ἀριθμός C. ||
 τὰς γονίμους σειρᾶς M postera manus. 11 οἰκείας om. G,
 add. C. 14 θεωρήσωμεν G. 14. 15 εἰς παρακριβείας M,
 postera manus παρ in πέρας mutavit; εἰς πᾶν ἀκριβείας B₃, G;
 'accuratam undequaque' B, 'ad certitudinis limitem' Z.
 20 ἔστι] ἐπὶ G, ἔστι C. 21 τὸ στερεὸν ὑπερφέρον, μονάδι G. ||
 πρὸς om. G, add. C. 22 Post περιεχόμενον addit G πρὸς δὲ
 ταῦτην τὴν γραμμὴν ἵσται ἔχον τὰς πάσας, quas verba delet C.

ὅδων οὐ παραδεχόμενον, πρὸς δὲ ταύτην τὴν γραμμήν ἵσας ἔχοντα πάσας τὰς ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς αὐτοῦ κειμένων, διότι καὶ τῶν ὑπὸ μᾶς ὁριζομένων γραμμῆς τὰ μὲν ἐκ μέσου πάσας ἵσας ἔχει, τὰ δὲ οὐ πάσας. καὶ γὰρ ἡ ἔλλειψις ὑπὸ μᾶς περιέχεται γραμμῆς, ἀλλ' οὐ πᾶσαι αἱ πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου ἵσαι εἰσὶν, ἀλλὰ δύο μόνον, καὶ τὸ ἀπολαμβανόμενον ἐπίπεδον ὑπὸ τῆς κισσοειδοῦς γραμμῆς μίαν ἔχει τὴν περιέχουσαν, ἀλλ' οὐκέτι κέντρον ἔστιν ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τούτου πᾶσαι ἵσαι. ἐπειδὴ δὲ τὸ κέντρον ἐν τῷ κύκλῳ πάντως ἐν ἔστι σημεῖον — πλείω γὰρ ἐνὸς οὐκ ἔστι κέντρο — || διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ ἀφ' ἐνὸς σημείου τὰς πρὸς τὸν ὅδον τοῦ κύκλου προσπίπτουσας ἵσας εἶναι γραμμάς. ἄπειρα μὲν γὰρ 10 ἐντὸς αὐτοῦ σημεῖα, τῶν δὲ ἀπειρῶν ἐν μόνον τὴν τοῦ κέντρου δύναμιν ἔχει. καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐν τοῦτο σημεῖον, ἀφ' οὗ πᾶσαι αἱ τῇ τοῦ κύκλου πεφιρεφεία προσπίπτουσαι ἵσαι εἰσὶν, ἡ ἐντός ἔστι τοῦ κύκλου ἡ ἐκτός — καὶ γὰρ ἔκαστος κύκλος ἔχει πόλον, ἀφ' οὗ 15 αἱ ἐπὶ τὴν πεφιρεφείαν ἀγόμεναι ἵσαι τυγχάνουσιν οὖσαι — διὰ τοῦτο προσέθηκεν τὸ τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων σημεῖον καὶ οὐδὲ τοῦτο μάτην πεποίηκεν, τὸ κέντρον μόνον λαμβάνων, ἀλλ' οὐ τὸν πόλον. ἐπειπερ ἐν ἐνὶ ἐπιπέδῳ πάντα φεωρεῖν ἐθέλει, 20 ὃ δὲ πόλος τοῦ ὑποκειμένου ἐπιπέδου μετεωρότερος ἔστιν, ἀναρχαίως ἔρα καὶ ἐπὶ τέλει προσέθηκεν, ὅτι τοῦτο τὸ σημεῖον, ὃ δὴ κεῖται μὲν ἐντὸς τοῦ κύκλου, πᾶσαι δὲ αἱ ἀπ' αὐτοῦ προσπίπτουσαι πρὸς τὴν περι-

2 ἔχων τὰς πάσας G. 25 ἐπικειμένου G. 26 ἀναγκαῖον C.

φέρειαν ἵσαι εἰσίν, κέντρον ἔστι τοῦ κύκλου. δύο γὰρ μόνα σημεῖα τοιαῦτά ἔστιν, ὁ πόλος καὶ τὸ κέντρον, ἀλλ' ὁ μὲν ἐκτὸς τοῦ ἐπιπέδου, τὸ δὲ ἐντός οἷον εἰ νοήσειας γνώμονα κατὰ τὸ κέντρον ἔστωτα τοῦ κύκλου, τὸ ἄκρον αὐτοῦ τὸ ἄνω πόλος ἔστι. πᾶσαι γὰρ αἱ 5 ἀπ' αὐτοῦ φερόμεναι ἐπὶ τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν ἴσαι ἀλλήλαις ἀποδείκνυνται. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἐν τῷ κάνῳ ἡ τοῦ παντὸς κορυφὴ πόλος ἔστι τοῦ κατὰ τὴν βάσιν κύκλου.

Διώρισται οἵν τοῦ κύκλος ἔστι, τί μὲν ὁ κύκλος ἔστι, τί 10 δὲ τὸ κέντρον καὶ ἡ ἐν τῷ κύκλῳ τιθεμένη περιφέρεια, τί δὲ τὸ ὅλον σχῆμα· πάλιν οὖν ἐκ τούτων εἰς τὴν | τῶν παφαδειγμάτων ἀναδράμωμεν θεωρίαν καὶ νοήσωμεν ἐν ἑκείνοις τὸ μὲν κέντρον ἑκασταχοῦ κατὰ τὴν ἐνιαίαν καὶ ἀμέριστον καὶ μόνιμον ὑπεροχῆν, τὰς δὲ 15 ἀπὸ τοῦ κέντρου διαστάσεις τὰς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς προόδους εἰς πλῆθος ἀπειρον κατὰ τὴν δύναμιν, τὴν δὲ περιφέρειαν τοῦ κύκλου κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προελθόντων τὴν ἐπὶ τὸ κέντρον, καθ' ἣν ἐλίσσεται τὰ πλήθη τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἑαυτῶν ἔνωσιν καὶ 20 πάντα εἰς ἑκείνην σπεύδει καὶ περὶ ἑκείνην ἐνεργεῖν ἐφίεται, καὶ ὥσπερ ἐν τῷ κύκλῳ πάντα ἄμα ἔστι τὸ κέντρον, αἱ διαστάσεις, ἡ ἐκτὸς περιφέρεια, οὗτα δὴ καὶ ἐν ἑκείνοις οὐ τὰ μὲν προυπάρχει κατὰ χρόνον τὰ δὲ ἐπιγίνεται, ἀλλὰ ὅμοιοι μὲν πάντα, καὶ ἡ μονὴ 25 καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἐπιστροφή. διαφέρει δὲ ταῦτα ἑκείνων τῷ τὰ μὲν ἀδιαιρέτως εἶναι καὶ ἀδιαστάτως, τὰ δὲ διηρημένως, ἀλλαχοῦ μὲν τὸ κέντρον, ἀλλαχοῦ

7 καὶ om. G, add. C. 11 ἡ om. G, add. C. 22 πάντα ante ἄμα om. G.

δὲ τὰς ἐκ τοῦ κέντρου γραμμάς, ἀλλαχοῦ δὲ τὴν ἔκτὸς περιφέρειαν τὸν κύκλον ὁφίζουσαν, ἐκεῖ δὲ ἐν ἐνὶ πάντα, κανὸν τὸ (?) οἶον κέντρου λάβης, ἐν τούτῳ πάντα εὑρήσεις, κανὸν τὴν διασταύρων ἀπὸ τούτου πρόοδον, 5 καὶ ταύτην ἔχουσαν τὰ πάντα, κανὸν τὴν ἐπιστροφήν, ὡσαύτως. πάντ' οὖν ἐν ἀλλήλοις ἴδων καὶ τὴν ἀπὸ τῆς διαστάσεως ἐλάττωσιν || ἀφελῶν καὶ τὴν θέσιν ταύτην, περὶ ἣν ὁ μερισμός, ἀφανίσας εὑρήσεις τὸν ὄγκον ὅντα κύκλον αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ προιόντα καὶ δρί-
 10 ξοντα ἑαυτὸν καὶ ἐνεργοῦντα πρὸς ἑαυτόν, ἐν τε ὅντα καὶ πολλά, μένοντα καὶ προιόντα καὶ ἐπιστρέφοντα, καὶ τὸ μὲν ἀμερέστατον ἑαυτοῦ καὶ ἐνικώτατον ἴδρυ-
 15 οντα σταθερῶς, πάντη δὲ ἀπὸ τούτου κινούμενον κατὰ τὸ εὐθὺν καὶ τὴν ἀπειρίαν τὴν ἐν αὐτῷ, σύνελισ-
 20 σόμενον δὲ εἰς τὸ ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ διὰ τῆς ὁμοιότη-
 τος καὶ ταυτότητος ἀνεγειρόμενον εἰς τὸ ἀμερὲς τῆς
 25 ἑαυτοῦ φύσεως καὶ τὸ κεκρυμμένον ἐν αὐτῷ τοῦ ἐνός,
 ὃ δὴ καὶ ἐγκολπισάμενος καὶ περιθέων ὁμοιοῦται πρὸς
 αὐτὸν καὶ τῷ ἑαυτοῦ πλήθει. καὶ γὰρ τὸ ἐπιστρέφον
 30 μιμεῖται τὸ μεῖναν, καὶ τὸ περιφερές οἶον κέντρον
 ἔστι διαστάν καὶ συνεύει πρὸς αὐτὸν κεντρωθῆναι
 σπεῦδον καὶ ἐν πρὸς ἐκεῖνο γενέσθαι, καὶ ἀφ' οὗ τὴν
 ἀρχὴν ἔσχεν ἡ πρόοδος, εἰς τοῦτο περιτῶσαι τὴν ἐπι-
 35 στροφήν. τοιοῦτον γὰρ πανταχοῦ τὸ κέντρον ἐν ἐφε-
 τοῦ τάξει προτεταγμένον τοῖς περὶ αὐτὸν τὴν ὑπόστασιν
 λαχοῦσιν καὶ πασῶν ἀρχηγὸν τῶν πεπληρωμάτων
 προοόδων, ὃ καὶ τὸ μαθηματικὸν κέντρον ἀποτυποῦται,

3 λάβοις G. 5 καὶ ταύτην] κανὸν ταύτην M, κανὸν ταύτη B₃, G.
 6 in hoc quoque habebis' B, 'hunc etiam' Z. 9 ἐν αὐτῷ M, G.
 10 τὰ πρὸς ἑαυτὸν G. 12 ἀμέριστον C.
 20 μεῖναν G, μεῖναν C. 26 πληρωμάτων G. 27 ἀποτυποῦσαι C.

πάσας τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν περιφέρειαν γραμμὰς περατοῦν καὶ τὴν ἴσοτητα αὐταῖς εἰκόνα τῆς οὐκείσεως ἐνώσεως παρέχον. οὗτο δὲ καὶ τὰ λόγια τὸ κέντρον ἀφορίζεται

κέντρον, ἀφ' οὗ πᾶσαι μέχρις ἄντυγος ἴσαι ἔασιν. 5

'Ἄλλ' ὡς μὲν τῆς διαστάσεως ἀρχὴ τῶν γραμμῶν τῷ „ἀφ' οὗ“ σημαίνεται, ὡς δὲ μέσον τῆς περιφερείας τῷ „πρὸς ὅ“. πρὸς γὰρ τὸ κέντρον αὗτη συνάγεται κατὰ πᾶσαν ἑαυτήν. εἰ δὲ δεῖ καὶ τὴν αὐτίαν εἰπεῖν τὴν πρωτήν, μαθ' ἦν ἀνεφάνη τὸ υκλικὸν σχῆμα καὶ 10 ἐτελειώθη, τὴν ἀκροτάτην ἀν εἰποιμι τάξιν τῶν νοητῶν. τὸ μὲν γὰρ κέντρον τῇ τοῦ πέρατος αὐτίᾳ προσέοικεν, αἱ δὲ ἀπὸ τούτου γραμμαὶ καὶ τῷ πλήθει ἀπειροὶ καὶ τῷ μεγέθει, ὅσον ἐφ' ἑαυταῖς, τὴν ἀπειρίαν ἀποτυποῦνται, ἡ δὲ περατοῦσα τὴν τούτων ἀόριστον 15 ἔκτασιν γραμμὴ καὶ πάλιν εἰς τὸ κέντρον συνάγουσα αὐτὴν τῷ ἐκ τούτων ὑποστάντι προφίω διακόσμῳ [ῷμοι-ωται?], δὲν καὶ Ὁρφεὺς κατὰ κύκλου φησὶ φέρεσθαι

τὸ δ' ἀπειρέσιον κατὰ κύκλου
ἀτρούτως ἐφορεῖτο 20

περὶ γὰρ τὸ νοητὸν κυνούμενον νοητῶς καὶ οἷον κέντρον ἐκεῖνο τῆς ἑαυτοῦ φορᾶς ἔχον εἰκότως λέγεται κυκλικῶς ἐνεργεῖν. διὸ καὶ ἀπὸ τούτου πρόεισιν ὁ τριαδικὸς θεός, || καὶ τὴν τῶν εὐθυγράμμων σχημάτων προόδου τὴν πρωτίστην αὐτίαν ἐν ἑαυτῷ περιλαβών. 25 ἐντεῦθεν γὰρ αὐτῷ καὶ τὴν προσηγορίαν ἔθεντο οἱ

5 ἂν τυχὸν G, ἃν τυγὸς C. 8 πρόσω C. 11 ἂν om. G.

14 ἑαυτῆς G, ἑαυταῖς C. 16 ἔκστασιν G. 17 προ-
φίᾳ G, προφίω C. 23 τούτων G. 25 αὐτῷ G.

σοφοὶ καὶ τῶν θεολογικῶν οἱ μυστικώτατοι. πρώτης
στον δὲ καὶ τῶν εὐθυγράμμων τὸ τρίγωνον. ἀναφαί-
νεται μὲν οὖν τὰ σχήματα πρώτως ἐν ταῖς ἐφεξῆς
διακοσμήσεσιν τῶν θεῶν, ὑφίσταται δὲ κατὰ τὰς ἐν
τοῖς νοητοῖς προνπαρχούσας κρυφίους αἰτίας.

Def. XVII. Διάμετρος δὲ τοῦ κύκλου ἔστιν
εὐθεῖα τις διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένη καὶ περα-
τούμενη ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς τοῦ
κύκλου περιφερείας, ἥτις καὶ δίχα τέμνει τὸν
κύκλον.
10

Σαφῶς ἐδήλωσεν αὐτὸς ὁ στοιχειωτής, ὅτι οὐ
πᾶσαν δρίζεται διάμετρον, ἀλλὰ τὴν κυκλικήν, ἐπει-
καὶ τετραγώνων ἔστι διάμετρος καὶ δλως παραλληλο-
γράμμων, ἔστι δὲ καὶ σφαιραῖς ἐν τοῖς στερεοῖς σχή-
μασιν. ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τούτων καὶ διαγώνιος προσαγο-
ρεύεται, ἐπὶ δὲ τῆς σφαιραῖς καὶ ἄξων καλεῖται, διάμε-
τρος δὲ μόνως ἐπὶ τῶν κύκλων, ἐπει καὶ τῆς ἐλλείψεως
ἄξονα λέγειν εἰσθασι καὶ τοῦ κυλίνδρου καὶ τοῦ
κώνου, τοῦ δὲ κύκλου διάμετρον ἰδίως. αὕτη τοίνυν
εὐθεῖα μέν ἔστι τῷ γένει, πολλῶν | δὲ οὐσῶν εὐθεῖῶν
^{diagrammata}²⁰ ἐν τῷ κύκλῳ καθάπερ καὶ σημείων (?). ἀπείρων μὲν
οὖν ὥσπερ ἐν τι τῶν σημείων τὸ κέντρον ἔστιν, οὗτο
δὴ καὶ ἡ διάμετρος αὕτη καλεῖται μόνον ἡ διὰ τοῦ

1 ἡ μυστικωτάτη M, ‘maxime arcani’ B, ‘mystici’ Z.

5 κρυφίως G. 9 δίχα τέμνει] διατέμνει G. 17 μόνον G.

21 Inter σημείων et ἀπείρων excidisse puto aliquot verba,
cum male cohaereant quae nunc leguntur. Barocius σημείων
ἀπείρων coniungit et omisso μὲν οὖν interpretatur: ‘veluti
infinitis etiam Signis, quemadmodum unum’ cet. ‘quemadmo-
dum etiam signa infinita, sicut unum’ Z. B₃ = M et G.

22 οὖν om. G. add. C. 23 ἡ ante διάμετρος om. G.

κέντρου χωροῦσα καὶ μήτε ἐντὸς ἀπολήγουσα τῆς περιφερείας μήτε ὑπερβαίνουσα τὸν ταύτης ὄρον, ἀλλὰ περατουμένη ὑπ' αὐτῆς ἐφ' ἐκάτερα. καὶ ταῦτα μὲν τὴν γένεσιν ἐπιδείκνυσιν αὐτῆς, τὸ δὲ ἐπὶ τέλει προστεθέν, διὰ τοῦ δέκα τέμνει τὸν κύκλον, τὴν ἰδίαν αὐτῆς εἰς τὸν κύκλον ἐνέργειαν δηλοῖ παρὰ πάσας τὰς ἄλλας εὐθείας τὰς διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένας μὴ δὲ περατουμένας ὑπὸ τῆς περιφερείας ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη.

Τὸ μὲν οὖν διχοτομεῖσθαι τὸν κύκλον ὑπὸ τῆς¹⁰ διαμέτρου πρῶτον Θαλῆν ἐκεῖνον ἀποδεῖξαι φασιν, αἰτίᾳ δὲ τῆς διχοτομίας ἡ τῆς εὐθείας ἀπαρέγκυτος διὰ τοῦ κέντρου χώρησις. φερομένη γὰρ διὰ τοῦ μέσου καὶ ἀεὶ φυλάττουσα τὴν αὐτὴν κίνησιν ἀρρεπῆ πρὸς τὰ ἀμφότερα κατὰ πάντα ἔστι τὰ μέρη τὸ ἵσον¹⁵ ἐπ' ἀμφότερα ἀφαιρεῖ πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν. εἰ δὲ καὶ διὰ μαθηματικῆς ἐφόδου δεικνύειν αὐτὸς ἐθέλοις, νόησον ἡγμένην τὴν διάμετρον καὶ θάτερον τοῦ κύκλου μέρος ἐπὶ τὸ λοιπὸν συναρμοζόμενον. εἰ γὰρ μή ἔστιν ἵσον, ἡ ἐντὸς πεσεῖται ἡ²⁰ ἐκτός· ὅποι τέρως δ' ἀν ἔχῃ, συμβῆσται τὴν ἐλάσσονα εὐθείαν ἵσην εἶναι τῇ μείζονι· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν ἵσαι. ἔσται οὖν καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐκτὸς τῇ πρὸς τὴν ἐντὸς ἵση. τοῦτο δὲ ἀδύνατον.

6 αὐτοῦ M, G; in M postera manus της super ου scripsit.

15 πρὸς τὰ ἀμφότερα] πρὸς τὰ ἐρρεπότερα M, πρὸς τὰ ἀρρεπότερα B, G; 'ad alterutram partem' B, 'in proclivia' Z. 18 ἐθέλεις G. 18—22 In margine inferiore addita est in M haec figura:

20 ποιεῖ G, ποιεῖται M, sed postera manus supra adscripsit πεσεῖται. 21 ἔχοι G.
23 ἔστιν G. || καὶ om. G.



έφαρμόζει ἄρα, ὥστε ἵσα ἔστιν. δίχα ἄρα ἡ διάμετρος τέμνει τὸν κύκλον. ἀλλ' εἰ μᾶς οὕσης διαμέτρου δύο ἡμικύκλια γίνεται, ἅπειροι δὲ διάμετροι διὰ τοῦ κέντρου ἄγονται, συμβίσεται διπλάσια τῶν ἀπείρων εἶναι 5 καὶ ἀφιθμόν. ταῦτα γὰρ ἀποροῦσί τινες πρὸς τὴν ἐπ' ἅπειρον τομὴν τῶν μεγεθῶν, ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι τέμνεται μὲν ἐπ' ἅπειρον τὸ μέγεθος οὐκ εἰς ἅπειρα δέ. τοῦτο μὲν γὰρ ἐνεργείᾳ ποιεῖ τὰ ἅπειρα, τὸ δὲ δυνάμει μόνον, καὶ τὸ μὲν οὖσιν τῷ ἀπείρῳ 10 δίδωσι, τὸ δὲ γένεσιν μόνην. ἅμα οὖν μᾶς διαμέτρῳ δύο ἡμικύκλια καὶ αἱ διάμετροι οὐδέποτε ἅπειροι ἔσονται, εἰ καὶ ἐπ' ἅπειρον ληφθήσονται, ὥστε οὐδέποτε ἔσται διπλάσια τῶν ἀπείρων, ἀλλὰ τὰ γινόμενα ἀεὶ διπλάσια τῶν πεπερασμένων ἔστι διπλάσια. ἀεὶ γὰρ 15 αἱ ληφθεῖσαι διάμετροι πεπερασμέναι κατ' ἀφιθμόν εἰσι. καὶ πῶς γὰρ οὐ μέλει πᾶν μέγεθος πεπερασμένως ἔχειν διαιρέσεις τοῦ ἀφιθμοῦ πρὸ τῶν μεγεθῶν ὅντος καὶ πάσας αὐτῶν τὰς τομὰς ἀφορίζοντος καὶ προκαταλαμβάνοντος τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀεὶ τὰ ὑφιστά- 20 μενα περατοῦντος;

Def. XVIII. XIX. Ἡμικύκλιον δέ ἔστι τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπό τε τῆς διαμέτρου καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῆς περιφερείας. κέντρον δὲ τοῦ ἡμικυκλίου τὸ αὐτό, ὃ καὶ τοῦ 25 κύκλου ἔστιν.

Ἄπο μὲν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κύκλου τὴν τοῦ κέντρου φύσιν ἀνεῦρεν πάντων τῶν ἄλλων ἐν τῷ κύκλῳ

1 ὥστε ... δίχα ἄρα om. G. || Post διάμετρος G καὶ addit.
5 πρὸς om. G. 16 μένει G. 23 ἀπ' αὐτῆς M. 26 Τπὸ G.

σημείων διαφέρουσαν, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τὴν διάμετρον ἀφωρίσατο καὶ τῶν ἄλλων εὐθειῶν τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου γραφομένων διέκρινεν, ἀπὸ δὲ τῆς διάμετρον τὸ ήμικύκλιον ὅτι ποτέ ἐστιν ἀναδιδάσκει καὶ ὅτι ὑπὸ δύο ὅρων περιέχεται καὶ τούτων ἀεὶ διαφέρονταν, εὐθείας καὶ περιφερείας, καὶ ὅτι ἡ εὐθεία οὐχ ἡ τυχοῦσά ἐστιν, ἀλλ' ἡ τοῦ κύκλου διάμετρος, ἐπεὶ καὶ τὸ ἔλασσον τμῆμα τοῦ ήμικυκλίου καὶ τὸ μετάξιον ὑπ' εὐθείας περιέχεται καὶ περιφερείας. ἀλλ' οὐκ ἐστιν ήμικύκλια ταῦτα τῷ μὴ διὰ τοῦ κέντρου γεγονέναι τὴν τοῦ κύκλου διάφεσιν.

Πάντα μὴν τὰ τοιαύτα σχήματα || δυοειδῆ ἐστιν, ὥσπερ ὁ κύκλος μοναδικός, καὶ ἕξ ἀνομοίων ύφεστηκε. πᾶν γὰρ τὸ ὑπὸ δύο ὅρων περιεχόμενον ἡ ὑπὸ δύο περιφερειῶν περιέχεται, ὥσπερ τὸ μηνοειδές, ἡ ὑπὸ εὐθείας καὶ περιφερείας, ὡς τὰ εἰρημένα σχήματα, ἡ ὑπὸ δύο μικτῶν γραμμῶν, ὡς εἰ δύο ἔλλειψεις τέμνονται ἀλλήλαις — τὰ γὰρ μεταξὺ αὐτῶν ἀπολαμβανόμενον περιέξουσι σημεῖον — ἡ ὑπὸ μικτῆς καὶ περιφερείας, ὡς ὅταν τέμνῃ κύκλος ἔλλειψιν, ἡ ὑπὸ μικτῆς καὶ εὐθείας, ὡς τὸ ημισυ τῆς ἔλλειψεως. τὸ τοίνυν ήμικύκλιον ἕξ ἀνομοίων ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἀπλῶν καὶ τούτων πατὰ παφάθεσιν ὄμιλούντων ἀλλήλοις. ποὺν οὖν ὁ λόγος ἀφορίσηται τὰ τριαδικὰ τῶν σχημάτων, εἰκότως ἐπὶ τὸ δυοειδὲς ἥλθεν μετὰ τὸν κύκλον. 25

1 σημεῖον M. || διαφέρουσαν] In M prima vel prima proxima manus in margine adscripsit διαφερότων. 14 δύο ante ὅρων om. M, B, G, (Z); 'a duobus terminis' B. Postera manus in M ἡ ante ὅρων addidit. || ἡ post περιεχόμενον om. M; postera manus ἡ addidit. 15 μονοειδὲς G, μηνοειδὲς C. 19 καὶ post μικτῆς om. G. 20—21 περιφερείας . . . μικτῆς om. G. 24 οὖν om. G. || ἀφορήσεται G.

δύο μὲν γὰρ εὐθεῖαι χωρίον οὐκ ἄν ποτε περιλάβοιεν,
εὐθεῖα δὲ καὶ περιφέρεια δύνανται, καὶ δύο περι-
φέρειαι ὡσαύτως, ἢ γωνίας ποιοῦσαι, ὡς ἐπὶ τοῦ μηνο-
ειδοῦς σχήματος, ἢ καὶ ἀγώνιον ἀποτελοῦσαι σχῆμα,
5 ὡς εἰ νοήσειας κύκλους ὁμοκέντρους. τὸ γὰρ μέσον
ἀμφοτέρων ἀπολαμβανόμενον χωρίον ὑπὸ δύο περι-
φερειῶν περιέχεται, τῆς μὲν ἐντὸς οὖσης, τῆς δὲ ἐκτός,
καὶ γωνία οὐ γίνεται, οὐ γὰρ τέμνουσιν ἀλλήλας ὡς
ἐν τῷ μηνοειδεῖ καὶ τῷ ἀμφικύρωτῳ σχήματι.

10 Καὶ μὲν δὴ καὶ διὰ τὸ αὐτὸν τοῦ ἡμικυκλίου κέν-
τρον ἔστιν ὅπερ καὶ τοῦ κύκλου φανερόν. | ἡ γὰρ
διάμετρος ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸ κέντρον συμπληροῖ
τὸ ἡμικύκλιον καὶ ἀπὸ τούτου πᾶσαι αἱ πφός τὴν περι-
φέρειαν ἴσαι. μέρος γὰρ καὶ αὐτῇ τοῦ κύκλου. πφός
15 πάντα δὲ τὰ μέρη τῆς τοῦ κύκλου περιφερεῖας ἴσαι
προσπίπτουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου. ἐν ᾧδα τὸ κέντρον
ἔστιν τοῦ ἡμικυκλίου καὶ τοῦ κύκλου. καὶ ἐπισημαν-
τέον, ὅτι μόνον τοῦτο τῶν σχημάτων ἐπὶ τῆς περι-
μέτρου τὸ κέντρον ἔχει, λέγω δὲ τῶν ἐπιπέδων σχη-
20 μάτων, ὃστε συναγάγοις ἄν διὰ τὸ κέντρον τρεῖς ἔχει
τόπους, ἢ γὰρ ἐντὸς τοῦ σχήματος ὕσπερ ἐπὶ τοῦ
κύκλου, ἢ ἐπὶ τῆς περιμέτρου ὡς ἐπὶ τοῦ ἡμικυκλίου,
ἢ ἐκτὸς ὡς ἐπὶ τινῶν κωνικῶν γραμμῶν.

Tὸ δ' οὖν ἡμικύκλιον ταῦτὸν ἔχει τῷ κύκλῳ κέν-

2 Ante δύνανται in M δύο additum est, quod Barocci quoque interpretatio reddit: 'duo pos-
sunt comprehendere spatia.' G et Z δύο om.

4—5 In M additae sunt in margine figurae hae:

9 τῷ ante ἀμφικύρωτῳ om. G. 14—15 μέ-
ρος γὰρ . . . ἴσαι om. G, add. C. 20 συν-
άγοις G, συνάγεις C. 21 τρόπους M, G; in M
ο supra ρο scriptum est manu postera; 'locos'
B, Z. 23 τινων] τῶν G, τινῶν C.



τρον. τί οὖν ἐνδείκνυται τοῦτο καὶ ποίων εἰκόνα φέρει πραγμάτων; ἢ ὅτι τὰ μὴ τελεῖως ἀποφοιτήσαντα τῶν πρώτων, ἀλλὰ μετέχοντά πως αὐτῶν ὁμόκεντρα αὐτοῖς εἶναι δύναται καὶ τῶν αὐτῶν αἰτίων μετειληφέναι; διχῇ γὰρ καὶ τὸ ἡμικύκλιον κοινωνεῖ τῷ κύκλῳ,⁵ κατά τε τὴν διάμετρον καὶ τὴν περιφέρειαν. διὸ καὶ τὸ κέντρον αὐτοῖς κοινόν. καὶ ἵστως ἔοίκοι ἢν τὸ ἡμικύκλιον ταῖς δευτέρωις τάξεσι μετὰ τὰς ἀπλουστάτας || ἀρχὰς καὶ μετεχούσας ἐκείνων κανὸν διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς ἐκείνας, εἰ καὶ ἀτελῶς καὶ ἐξ ἡμισείας,¹⁰ ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸ δὲ καὶ πρῶτον αὐτῶν αἰτίον ἀναγομέναις.

Def. XX—XXIII. Σχήματα εὐθύγραμμά ἔστι τὰ ὑπὸ εὐθειῶν γραμμῶν περιεχόμενα· τρίπλευρα μὲν τὰ ὑπὸ τριῶν, τετράπλευρα δὲ τὰ ὑπὸ τεσσάρων, πολύπλευρα δὲ τὰ ὑπὸ πλειόνων ἢ τεσσάρων πλευρῶν περιεχόμενα.

Μετὰ τὸ μοναδικὸν σχῆμα καὶ ἀρχῆς λόγον ἐπέχον πρὸς πάντα τὰ σχήματα καὶ τὸ δυοειδὲς ἡμικύκλιον ἡ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπ' ἄπειρον πρόοδος²⁰ παραδίδοται τῶν εὐθυγράμμων σχημάτων. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τοῦ ἡμικυκλίου μνήμη γέγονεν ὡς κατὰ τοὺς ὄρους πῆ μὲν τῷ κύκλῳ κοινωνοῦντος πῆ δὲ τοῖς εὐθυγράμμοις, ὥσπερ καὶ ἡ δυάς μέση μονάδος ἔστι καὶ ἀριθμοῦ. ἡ μὲν γὰρ μονὰς συντιθεμένη πλέον²⁵ ποιεῖ ἢ πολλαπλασιαζομένη, ὃ δὲ ἀριθμὸς ἀνάπτατιν

4 δύναται om. G, add. C. 6. 7 καὶ τὴν περιφέρειαν
κέντρον om. G; C addit καὶ τὴν περιφέρειαν.

πολλαπλασιαζόμενος μᾶλλον ἢ συντιθέμενος, ἡ δὲ δυὰς
 ἵσον ἐκ τε τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἐφ' ἑαυτὴν ἀπο-
 τελεῖ καὶ τῆς συνθέσεως. ὡς οὖν αὕτη μεσότης ἔστι
 μονάδος καὶ πλήθους, οὗτοι καὶ τὸ ἡμικύκλιον κατὰ
 5 μὲν τὴν βάσιν κοινωνεῖ τοῖς εὐθυγράμμοις, κατὰ δὲ
 τὴν περιφέρειαν τῷ κύκλῳ. πρόσεισι δὲ εὐτάκτως τὰ
 εὐθύγραμμα κατὰ τὸν ἀπὸ τριάδος ἀριθμὸν ἐπ' ἄπει-
 ρον. διὸ καὶ ὁ στοιχειωτὴς ἐντεῦθεν ἥρξατο. τρί-
 πλευρα γάρ φησιν καὶ τετράπλευρα καὶ ἐφεξῆς τῷ
 10 κοινῷ ὄνόματι καλούμενα πολύπλευρα. ἔστι μὲν γὰρ
 καὶ τὰ τρίπλευρα πολύπλευρα, ἀλλὰ καὶ ἰδίαν ἔχει
 προσηγορίαν μετὰ τῆς κοινῆς, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων παρ-
 ακολουθεῖν τῇ εἰς ἄπειρον προόδῳ τῶν ἀριθμῶν ἀσθε-
 νήσαντες τὴν κοινὴν προσηγορίαν ἡγαπήσαμεν. τρί-
 15 πλεύρων δὲ καὶ τετραπλεύρων μόνον πεποίηται μην-
 μην, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἀριθμῶν· οἱ πρώτιστοι τριάς καὶ
 τετράς, ὁ μὲν ἐν τοῖς περιττοῖς ἀκράτως ὃν περισσός,
 ὁ δὲ ἐν τοῖς ἀρτίοις ἀρτιώτατος. ἐκάτερος οὖν αὐτῷ
 παρεληπταὶ πρὸς τὴν τῶν εὐθυγράμμων γένεσιν εἰς
 20 ἔνδειξιν τῆς κατὰ πάντας αὐτῶν τοὺς ἀριθμοὺς ὑπο-
 στάσεως, ἀρτίους τε καὶ περισσούς. καὶ μέντοι καὶ
 διότι περὶ τούτων ὡς στοιχειωθεστάτων ἐν τῷ πρώτῳ
 βιβλίῳ διδάξει, τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων,
 εἰκότως μέχρι τούτων ἔστησε τὴν ἰδίαν ἀπαρίθμησιν,
 25 τὰ δὲ ἄλλα πάντα κοινῷ περιέλαβεν ὄνόματι πολύ-
 πλευρα καλέσας.

Ταῦτα περὶ τούτων, || πάλιν δὲ ἀνωθεν ἥρτέον,

1 μονάς *G*, δυὰς *C*. 2 τε om. *G*, add. *C*. || ἀφ' *C*.
 10—11 ἔστι μὲν . . . πολύπλευρα om. *G*, add. *C*. 15 μό-
 νων *G*. 17 ἀκρατος *B₃*, *G*, 'purus' *B*, *Z*. 18 ἀρτιώσατο *G*,
 ἀρτιώτατος *C*. 19 παρηλειπταὶ *G*. 20 κατὰ] μετὰ *C*.
 22 στοιχειωθεστάτον *G*.

ὅτι τῶν ἐπιπέδων σχημάτων τὰ μὲν ὑπὸ ἀπλῶν περιέχεται γραμμῶν, τὰ δὲ ὑπὸ μικτῶν, τὰ δὲ ὑπὸ ἀμφοτέρων, καὶ τῶν ὑπὸ ἀπλῶν περιεχομένων τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ὁμοιειδῶν ὡς τὰ εὐθύγραμμα, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἀνομοιειδῶν ὡς τὰ ἡμικυκλια καὶ τὰ τυγήματα καὶ αἱ 5 ἄψιδες, αἱ εἰσιν ἡμικυκλίσιν ἐλάσσονες, καὶ τῶν ὑπὸ ὁμοιοειδῶν περιεχομένων τὰ μὲν ὑπὸ κυκλικῆς περιέχεται γραμμῆς, τὰ δὲ ὑπὸ εὐθείας, τῶν δὲ ὑπὸ κυκλικῆς γραμμῆς περιεχομένων τὰ μὲν ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιέχεται, τὰ δὲ ὑπὸ δύο, τὰ δὲ ὑπὸ πλήθους. ὑπὸ 10 μιᾶς μὲν ὁ κύκλος αὐτός, ὑπὸ δυεῖν δὲ τὰ ἀγώνια, ὡς ἡ στεφάνη ἡ ὑπὸ τῶν ὁμοκέντρων κύκλων ὁριζομένη, τὰ δὲ γεγωνισμένα, ὡς ὁ μηνίσκος, ὑπὸ πλειόνων δὲ ἡ δυεῖν ἐπ' ἄπειρον. καὶ γὰρ ὑπὸ τριῶν καὶ τεσσάρων περιφερειῶν καὶ ἔξης περιέχεται τινα σχῆ- 15 ματα. ἐὰν γ' οὖν τρεῖς κύκλοι ἐφάπτωνται ἀλλήλων, ἀπολαμβάνουσίν τι χωρίον τρίπλευρον ὑπὸ τριῶν περιφερειῶν ὁριζόμενον, ἐὰν δὲ τέτταρες, ὑπὸ τεττάρων, καὶ ἐφεξῆς ὥσαιά των περιεχομένων τὰ μὲν ὑπὸ εὐθείῶν περιεχομένων τὰ μὲν ὑπὸ τριῶν περιέχεται, τὰ δὲ ὑπὸ 20 πλειόνων. οὕτε γὰρ ὑπὸ δύο εὐθείῶν περιέχεται χωρίον, οὕτε πολλῷ πλέον ὑπὸ μιᾶς, ὥστε πᾶν μὲν χωρίον ὑπὸ ἑνὸς ὅρου περιεχόμενον ἡ δυεῖν τῶν μικτῶν ἔστιν ἡ τῶν περιφερογράμμων· καὶ μικτῶν διχῶς,

3 τῶν ὑπὸ τῶν ἀπλῶν G. 11 δνοῖν G. 14 δνοῖν G.

17 τὸ χωρίων G, τι χωρίον C. 20—21 τὰ δὲ ὑπὸ πλειόνων . . . περιέχεται om. M, B₃, G, Z, in M autem postera manus haec verba addidit in margine; eademque manus sequens verbum χωρίων, quod in M, B₃, G legitur, in χωρίον mutandum notavit. ‘aliae vero a quatuor, aliae autem a pluribus comprehenduntur’ B. 22 Verbi πλέον primae tres litterae in M sunt deletae. || πᾶν μὲν χωρίων M. 23 δνοῖν G. 24 καὶ] ὡς G, καὶ C.

ἢ ὅτι μικταὶ γραμμαὶ περιέχουσιν αὐτό, ὡς τὸ ὑπὸ τῆς κιττοειδοῦς ἀπολαμβανόμενον, ἢ ὅτι | ἀνομοιοειδεῖς, ὡς καὶ τὴν ἀψίδα. διχῶς γὰρ ἡ μίξις ἢ κατὰ παράθεσιν ἢ κατὰ σύγχυσιν. οὐ πᾶν δὲ τριπλευρον
5 ἢ τετράπλευρον εὐθύγραμμόν ἐστι, καὶ γὰρ ἐκ περιφερειῶν γένοιτο ἐν τοσοῦτος πλευρῶν ἀριθμός.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς τῶν ἐπιπέδων σχημάτων διαιρέσεως. ὅτι δὲ τὸ εὐθὺν προόδου σύμβολόν ἐστι καὶ κινήσεως καὶ ἀπειρίας καὶ ὅτι ταῖς γεννητικαῖς
10 τάξεσιν φκείσται τῶν θεῶν καὶ ἐτεροποιοῖς καὶ τῆς μεταβολῆς καὶ κινήσεως αἰτίαις, εἴρηται καὶ πρότερον. καὶ τοίνυν καὶ τὰ εὐθύγραμμα σχήματα τούτοις φκείσται τοῖς θεοῖς τοῖς τῆς γονίμου ποιήσεως πρωταρχοῦσι τῆς ἐπίπαν προόδου τῶν εἰδῶν. διὸ καὶ ἡ
15 γένεσις κατὰ ταῦτα κεκόσμηται διαιφερόντως καὶ τὴν οὐσίαν ἐκ τούτων ἔλαχεν ὡς ἐν κινήσει καὶ μεταβολῇ τὴν ὑπόστασιν ἔχουσα.

|| Def. XXIII—XXIX. Τῶν δὲ τριπλεύρων σχημάτων ισόπλευρον μὲν τρίγωνόν ἐστι τὸ τὰς
20 τρεῖς ἵσας ἔχον πλευράς, ισοσκελές δὲ τὸ δύο μόνον ἵσας ἔχον πλευράς, σκαληνὸν δὲ τὸ τὰς τρεῖς ἀνίσους ἔχον. ἔτι δὲ τῶν τριπλεύρων σχημάτων δρθογώνιον μὲν τρίγωνόν ἐστι τὸ μίαν ἔχον δρθὴν γωνίαν, ἀμβλυγώνιον δὲ τὸ
25 μίαν ἔχον ἀμβλεῖαν γωνίαν, δξυγώνιον δὲ τὸ τὰς τρεῖς δξείας ἔχον γωνίας.

'Η τῶν τριγώνων διαιρεσίς ποτὲ μὲν ἀπὸ τῶν γωνιῶν ἔχει τὴν ἀρχήν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν πλευρῶν.

10 οἰνείσται M, οἵνειοῦται G. 11 αἰτίας M, G, αἰτίαις B₂, C, 'autoribus' B, 'causae' Z. 12 οἰνείσται G. 14 τῆς] τοῖς C. || διὸ om. G. 27 'H om. G.

ηγεῖται μὲν ἡ ἀπὸ τῶν πλευρῶν ὡς γνώριμος, ἐπειταὶ δὲ ἡ ἀπὸ τῶν γωνιῶν ὡς ιδιάξουσα, ἐπειδὴ καὶ αἱ τρεῖς αὗται γωνίαι τοῖς εὐθυγράμμοις μόνοις προσήκουσι σχήμασιν, ὅρθη καὶ ἀμβλεῖα καὶ ὁξεῖα, ισότης δὲ καὶ ἀνισότης τῶν πλευρῶν ἔστι δήπου καὶ ἐν τοῖς ⁵ μὴ εὐθυγράμμοις σχήμασι. λέγει τοίνυν, ὅτι τῶν τριγώνων τὰ μὲν ισόπλευρά ἔστι, τὰ δὲ ισοσκελῆ, τὰ δὲ σκαληνά — ἡ γὰρ πάσας ἵσας ἔχει τὰς πλευράς, ἡ πάσας ἀνίσους, ἡ δύο μόνας ἵσας — καὶ πάλιν ὅτι τῶν τριγώνων τὰ μέν ἔστιν ὁρθογώνια, τὰ δὲ ἀμβλυ-¹⁰ γώνια, τὰ δὲ ὁξυγώνια. καὶ τὸ μὲν ὁρθογώνιον ὁρίζεται τὸ μίαν ἔχον ὁρθὴν γωνίαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμβλυγώνιον, — πλείους γὰρ μᾶς ἡ ὁρθὰς ἔχειν ἡ ἀμβλεῖας τὸ τρίγωνον ἀδύνατον. — τὸ δὲ ὁξυγώνιον, ὃ ἂν πάσας ὁξεῖας ἔχῃ. οὐ γὰρ ἀρκεῖ κάνταῦθα τὸ ¹⁵ μίαν ἔχειν ὁξεῖαν, οὕτω γὰρ ἂν ὁξυγώνια ἄπαντα ἦν τὰ τρίγωνα. πᾶν γὰρ τρίγωνον τὰς δύο γωνίας ἔχει πάντας ὁξεῖας, τὰς δὲ τρεῖς ὁξεῖας τὸ ὁξυγώνιον μόνον. δοκεῖ δέ μοι καὶ πρὸς ἐκεῖνο μόνον ἀπιδὼν ὁ στοιχειωτὴς χωρὶς μὲν ἀπὸ τῶν γωνιῶν ποιήσασθαι ²⁰ τὴν διαιρεσιν, χωρὶς δὲ ἀπὸ τῶν πλευρῶν, ὅτι μὴ πᾶν τρίγωνον καὶ τριπλευρον. ἔστι γὰρ τρίγωνα τετράπλευρα, καλούμενα παρ' αὐτοῖς [?] ἀκιδοειδῆ, παρὰ δὲ τῷ Ζηνοδώρῳ κοιλογώνια. νόγσον γὰρ ἐν τι τῶν τριπλεύρων || καὶ ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς δύο συστάσας ²⁵

1 μὲν om. *M.* || τὸ ἀπὸ τῶν πλευρῶν ὡς γνώριμον *G.*
 8 ἔχει τὰς πλευρᾶς ἵσας *G.* 10 ἔστιν om. *G.* 10—11 τὰ δὲ ἀμβλυγώνια . . . ὁξυγώνια om. *G.*, add. *C.* 15—17 ὃ ἂν . . . πᾶν γὰρ τρίγωνον om. *G.*, add. *C.* 23 παρ' αὐτοῖς *M.*, *B₃*, *G.*, om. *Z.*, ‘a Mathematicis ipsis’ *B.* Ego coniecerim παρ' ἄλλοις esse scribendum. 25 τριπλεύρων] πλευρῶν *G.* || συστῆσας *G.*, συστάσας *C.*

ἐντὸς εὐθείας· περιέχεται ἄρα τι χωρίον ὑπό τε τῶν
ἐκτὸς [δύο πλευρῶν καὶ τῶν ἐντὸς δύο, ἔχει δὲ μίαν
τε γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ἐκτὸς] περιεχομένην καὶ δύο
τὰς ὑπὸ τούτων καὶ τῶν ἐντὸς πρὸς τοῖς πέρασι, καθ'
5 ἡ συνάπτονται, περιεχομένας. τρίγωνον ἄρα ἔστι τὸ
τοιόνδε σχῆμα τετράπλευρον. οὐκ ἄρα ὁ ἀν τρεῖς
εῦφωμεν ἔχον γωνίας ἢ δξείας, ἢ μίαν ὀρθήν, ἢ ἀμ-
βλεῖαν μίαν, εὐθὺς καὶ τριπλευρον εὐφήμαμεν καὶ ἡ
ἰσόπλευρον ἢ τῶν ἄλλων τριπλεύρων. εἴη γὰρ ἀν πον
10 καὶ τετράπλευρον. οὗτοι δὲ ἀν εὗροις τετράγωνα
πλείους ἔχοντα τῶν τεττάφων πλευρῶν, καὶ δεῖ μὴ
προχείρως ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν γωνιῶν ἀποφαίνε-
σθαι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλευρῶν.

'Αλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· οἱ δὲ Πυθαγό-
15 ρειοι τὸ μὲν τρίγωνον ἀπλῶς ἀρχὴν γενέσεως εἶναι
φασι καὶ τῆς τῶν γενητῶν εἰδοποιίας. διὸ καὶ τοὺς
λόγους τοὺς φυσικοὺς καὶ τῆς τῶν στοιχείων δημιουρ-
γίας τριγωνικοὺς εἶναί φησιν ὁ Τίμαιος. καὶ γὰρ
τριγῇ διέστανται καὶ συναγωγὸν τῶν πάντη μεριστῶν
20 εἰσι καὶ πολυμεταβόλων, τῆς τε ἀπειρίας ἀναπίμπλαν-
ται τῆς ὑλικῆς καὶ τοὺς συνδέσμους λυτοὺς προίσταν-
ται τῶν ἐνύλων σωμάτων. ὥσπερ δὴ καὶ τὰ τρίγωνα
περιέχονται μὲν ὑπὸ εὐθειῶν, γωνίας δὲ ἔχει τὰς τὸ
πλήθος τῶν γραμμῶν συνάρρουσας καὶ κοινωνίαν
25 ἐπίκτητον αὐταῖς καὶ συναφὴν παρεχόμενας. εἰκότως

2—3 δύο πλευρῶν . . . ἐκτὸς om. *M, B₃, G (Z)*, addidi ego
ex coniectura. 'quod ab externis et internis rectis comprehen-
ditur Lineis, tresque habet Angulos, unum quidem, qui ab ex-
ternis continetur' *B.* 3 περιεχόμενον *M, B₃, G.* 6 ὁ ἀγ
ἔαν *G*, ὁ ἔαν *M, C.* 9 τριπλεύρων delendum notavit *C.*
17 τοῦ φυσικοῦ, καὶ *B₃, G.* τοῦ φυσικοῦ αἱ *M*, quod prima vel
primae proxima manus mutavit in τοὺς φυσικοὺς καὶ. 'natu-
rales' *B, Z.* 20 ἀναπίμπλαται *M.* 22 τὰ om. *G.*

αρα καὶ ὁ Φιλόλαος τὴν τοῦ τριγώνου γωνίαν τέταρσιν ἀνέθηκεν θεοῖς, Κρόνῳ καὶ Ἀιδῃ καὶ Ἀρεὶ καὶ Διονύσῳ, πᾶσαν τὴν τετραμερῆ τῶν στοιχείων διαπόδυσιν τὴν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καθήκουσαν εἴτε ἀπὸ τῶν τεττάρων τοῦ ξεδιακοῦ τμημάτων ἐν⁵ τούτοις περιλαβών. ὁ μὲν γὰρ Κρόνος πᾶσαν ὑφίστησι τὴν ὑγρὰν καὶ ψυχρὰν οὐσίαν, ὁ δὲ Ἀρης πᾶσαν τὴν ἔμπυρον φύσιν, καὶ ὁ μὲν Ἀιδης τὴν χθονίαν ὅλην συνέχει ζωήν, ὁ δὲ Διόνυσος τὴν ὑδρὰν καὶ θερμὴν ἐπιτροπεύει γένεσιν, ἡς καὶ ὁ οἶνος σύμβολον ὑγρὸς¹⁰ ὅν καὶ θερμός. πάντες δὲ οὗτοι κατὰ μὲν τὰς εἰς τὰ δεύτερα ποιήσεις διεστήκασι, ἥνωνται δὲ | ἀλλήλοις. μητέλα δὺ καὶ κατὰ μίαν αὐτῶν γωνίαν συνάγει τὴν ἔνωσιν μαζανὸς Φιλόλαος. εἰ δὲ καὶ αἱ τῶν τριγώνων διαφοραὶ ^{μητέλα} συνεργοῦσι πρὸς τὴν γένεσιν, εἰκότως ἀν ὄμολογοῖτο¹⁵ τὸ τρίγωνον ἀρχηγὸν εἶναι τῆς τῶν ὑπὸ σελήνην συστάσεως. ἡ μὲν γὰρ ὁρθὴ γωνία τὴν οὐσίαν αὐτοῖς παρέχεται καὶ τὸ μέτρον ἀφορίζει τοῦ εἶναι, καὶ ὁ τοῦ ὁρθογωνίου τριγώνου λόγος οὐσιοποιός ἐστι τῶν γενητῶν στοιχείων, | ἡ δὲ ἀμβλεῖα τὴν ἐπίπαν διάστασιν αὐτοῖς ἐνδίδωσι, || καὶ ὁ τοῦ ἀμβλυγωνίου λόγος εἰς μέγεθος αὐξεῖ καὶ παντοίαν ἔκτασιν τὰ εἰδη τὰ ἔνυλα, ἡ δὲ ὀξεῖα γωνία διαιρετὴν αὐτὴν ἀποτελεῖ τὴν φύσιν, καὶ ὁ τοῦ ὁξυγωνίου λόγος ἐπ' ἄπειρον αὐτοῖς τὰς διαιρέσεις παρασκευάζει γενέ-²⁵ σθαι. ἀπλῶς δὲ ὁ τριγωνικὸς λόγος οὐσίαν διαστα-

8 ἔμπυρον G, ἔμπυρον C. 10 σύμβολος G. 13 διὸ καὶ διότι G. 14 αἱ om. M, G; in M αἱ supra καὶ scriptum est postera manu. 15 ὄμολογοι τὸ M, ὄμολογοῖτο, omisso τὸ, G; 'fatendum erit' Z; 'fatebimus' B. 17 στάσεως G. 19 γεννητῶν M. 21 αὐτοῖς om. G, add. C. 22 ἔκτασιν M, G. 23 Ante αὐτὴν G add. φύσιν, quod delendum not. C.

τὴν καὶ πάντη μεριστὴν ὑφίστησι τὴν τῶν ἐνύλων σωμάτων.

Τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν τριγώνων εἶχομεν θεωρεῖν,
 ἐκ δὲ τούτων λάβοις ἂν τῶν διαιρέσεων καὶ διτὸς τὰ
 εἰδῆ πάντα τῶν τριγώνων ἐπτά ἔστι καὶ οὕτε πλείω
 οὕτε ἐλάττω. τὸ μὲν ἴσοπλευρον ἐν ἔστι μόνον ὀξυγώ-
 νιον ὑπάρχον, τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάτερον τριπλοῦν.
 καὶ γὰρ τὸ ἴσοσκελὲς ἢ ὁρθογώνιον ἔστιν ἢ ἀμβλυγώνιον
 ἢ ὀξυγώνιον, καὶ τὸ σκαληνὸν ὠσαύτως τὴν τριτὴν
 10 ἔχει ταύτην διαφοράν. εἰ οὖν ταῦτα μὲν τριγώνων τὰ
 δὲ ἴσοπλευρα μοναχῶς, ἐπτὰ τὰ πάντα τῶν τριγώνων
 εἰδῆ λεγέσθω. λάβοις δ' ἂν καὶ κατὰ τὴν τῶν πλευ-
 ρῶν διαιρεσιν τὴν τῶν τριγώνων πρὸς τὰ ὅντα ἀνα-
 λογίαν. τὸ μὲν γὰρ ἴσοπλευρον κατὰ πάντα ἴσοτητι
 15 καὶ ἀπλύτητι κρατούμενον συγγενές ἔστι ταῖς θείαις
 ψυχαῖς — μέτρον γάρ ἔστι καὶ τῶν ἀνίσων ἡ ἴσοτης,
 ὥσπερ καὶ τὸ θεῖον πάντων τῶν δευτέρων — τὸ δὲ
 ἴσοσκελὲς τοῖς κρείττοις γένεσι τοῖς κατευθύνουσι τὴν
 ἔνυλον φύσιν, ὃν τὸ μὲν πλέον κερδάτηται τῷ μέτρῳ,
 20 τὰ δὲ τελευταῖα τῆς ἀνισότητος ἐφάπτεται καὶ τῆς
 ἀμετρίας τῆς ὑλικῆς — καὶ γὰρ τῶν ἴσοσκελῶν αἱ
 μὲν δύο ἵσαι, ἡ δὲ βάσις ἀνίσος — τὸ δὲ σκαληνὸν
 ταῖς μερισταῖς ξωαῖς, αἱ πανταχόθεν χωλεύουσι καὶ
 σκάξουσιν εἰς τὴν γένεσιν φερόμεναι καὶ ἀναπιμπλά-
 25 μεναι τῆς ὄλης.

6 ἐν ἔστι μόνον] μονοειδῶς *H₂* p. 264. 9 ὠσαύτως]
 ὁμοίως *H₂* p. 264. || τρίτην *G.* 10 εἰ οὖν τὰ μὲν *G.*
 14 ἴσοτητα *C.* 20 ταὶ τῆς μὲν ἀμετρίας *M.* 24 σκάξουσι]
 κατασκευάζουσιν *G.* *βι. τις μεταγενετικός*

Def. XXX—XXXIII. Τῶν δὲ τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μέν ἔστιν, ὃ ἔστιν ἵσοπλευρόν τε καὶ ὁρθογώνιον, ἐτερόμηκες δὲ τὸ ὁρθογώνιον μέν, οὐκ ἵσοπλευρον δέ, φόμβος δέ, ὃ ἵσοπλευρον μέν, οὐκ ὁρθογώνιον δέ, ⁵ φοιβοειδὲς δὲ τὸ τὰς ἀπεναντίου πλευράς τε καὶ γωνίας ἵσας ἀλλήλαις ἔχον, ὃ οὕτε ἵσοπλευρον οὔτε ὁρθογώνιον. τὰ δὲ παρὰ ταῦτα τετράπλευρα τραπέζια καλείσθω.

|| Τὴν τῶν τετραπλεύρων διαιρεσιν εἰς δύο ποιεῖσθαι χρὴ τὴν πρώτην καὶ τὰ μὲν αὐτῶν παραλληλογραμμα λέγειν, τὰ δὲ οὐ παραλληλογραμμα, τῶν δὲ παραλληλογράμμων τὰ μὲν καὶ ὁρθογώνια καὶ ἵσοπλευρα, ὡς τὰ τετράγωνα, τὰ δὲ οὐδέτερα τούτων, ὡς τὰ φοιβοειδῆ, τὰ δὲ ὁρθογώνια μέν, οὐκ ἵσοπλευρα ¹⁵ δέ, ὡς τὰ ἐτερομήκη, τὰ δὲ ἔμπαλιν ἵσοπλευρα μέν, οὐκ ὁρθογώνια δέ, ὡς τοὺς φόμβους. ἢ γὰρ ἀμφότερα ἔχειν ἀναγκαῖον τὴν ἵσοτητα τῶν πλευρῶν καὶ τὴν ὁρθότητα τῶν γωνιῶν, ἢ οὐδέτερον, ἢ τὸ ἐτερον, καὶ τοῦτο διχῶς, ὥστε τετραχῶς ὑφίστασθαι τὸ παραλλη- ²⁰

2 ὃ ἔστιν ομ. G. 3 τὸ ομ. G. 20 ὑφίσταται G,
ὑφίστασθαι C. In margine additae sunt in M hae descri-
ptiones:

ἐπτὰ εἴδη
τετράγωνον

ἄ ἵσοπλευρον □

β ἐτερόμηκες □

γ φόμβος ◊

δ φοιβοειδὲς △

λόγοια μουν. τῶν δὲ μὴ παραλληλογράμμων τὰ μὲν δύο μόνον ἔχει παραλλήλους, οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰς λοιπάς, τὰ δὲ οὐδέ σχλωσ ἔχει τῶν πλευρῶν τινας παραλλήλους. καὶ τὰ μὲν καλεῖται τραπέζια, τὰ δὲ τραπέζιοις. τῶν δὲ τραπέζιων τὰ μὲν ἵσας ἔχει τὰς συναπτούσας παραλλήλους ταύτας, τὰ δὲ ἀνίσους. καὶ καλεῖται τὰ μὲν ἰσοσκελῆ τραπέζια, τὰ δὲ σκαληνὰ τραπέζια. τὸ ἄρα τετράπλευρον ἐπταχῶς ἡμῖν ὑποστήσεται. τὸ μὲν γάρ ἔστι τετράγωνον, τὸ δὲ ἑτερόπεζιον, τὸ δὲ φόμβοις, τὸ δὲ φοιβοειδές, τὸ δὲ τραπέζιον ἰσοσκελές, τὸ δὲ σκαληνὸν τραπέζιον, τὸ δὲ τραπέζιοις.

Ἄλλ' ὁ μὲν Ποσειδώνιος τελείαν εἰς ταῦτα πεποίηται τὴν τῶν τετραπλεύρων εὐθυγράμμων τομὴν
15 ἐπτὰ καὶ τούτων τὰ εἰδη θέμενος, ὥσπερ δὴ καὶ τῶν

- ē τραπέζιον
- ἰσοσκελές 
- ē τραπέζιον
- σκαληνὸν  (sic)
- ē τραπέζο
- ειδές. 

τῶν τετραπλεύρων

Τὰ μὲν παραλληλόγραμμα ^{τὰ δὲ οὐ παραλληλόγραμμα}
τὰ μὲν ὁρθογώνια ^{τὰ δὲ οὐκ ὁρθογώνια} τὰ μὲν ἔχει μόνας
τὰ μὲν ἰσόπλευρα ^{τὰ δὲ ἑτερομήκη} παραλλήλους ^{τὰ}
φόμβοι ^{δὲ οὐδέ σχλωσ} ^{τὰ δὲ οὐδέ σχλωσ} ^{ἔχει παραλλή-}
τραπέζια ^{λους ὡς τὰ} ^{λους ὡς τὰ} ^{τραπέζιοις}

11 ἰσοσκελές, . . . τραπέζιον om. G, add. C. 12 τραπεζοιδές G, τραπέζιοις C.

τριγώνων, ὁ δὲ Εύκλείδης εἰς μὲν παραλληλόγραμμα
 καὶ μὴ παραλληλόγραμμα διαιρεῖν οὐκ ἡδύνατο μήτε
 περὶ τῶν παραλλήλων εἰπών, μήτε περὶ αὐτοῦ τοῦ
 παραλληλογράμμου διδάξεις ἡμᾶς. τὰ δὲ τραπέζια
 πάντα καὶ τὰ τραπεζοειδῆ κοινῷ προσειρηκεν ὄνόματι⁵
 τραπέζια, περιγράφων αὐτὰ τῶν τεττάρων ἐκείνων,
 οἷς ἐπαληθεύει τὸ τῶν παραλληλογράμμων ἰδιον, τοῦτο
 δέ ἐστι τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γωνίας ἵσας
 ἔχειν. καὶ γάρ τὸ τετράγωνον καὶ τὸ ἑτερόμηκες καὶ
 ὁ ὁμβός ἔχει τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γωνίας¹⁰
 ἵσας, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ ὁμβοειδοῦς μόνον τοῦτο προσ-
 ἐθηκεν, ἵνα μὴ διὰ ψιλῶν αὐτὸς παραστήσῃ τῶν ἀπο-
 φάσεων, οὕτε ἴσοπλευρον οὕτε ὁρθογώνιον εἰπών. ἐφ'
 ὃν γάρ ἰδιαξόντων ἀποδοῦμεν λόγων κρήσασθαι τοῖς
 κοῖνοις ἀναγκαῖον. ὅτι δὲ πάντων ἐστὶ τοῦτο κοινὸν¹⁵
 τῶν παραλληλογράμμων αὐτοῦ δεικνύντος ἀκούσο-
 μεθα. ἔοικεν δὲ καὶ ὁ ὁμβός σαλευθὲν εἶναι τετράγω-
 νον καὶ τὸ ὁμβοειδὲς κεκινημένον ἑτερόμηκες. διὸ
 κατὰ τὰς πλευράς οὐ διέστηκε ταῦτα ἐκείνων, κατὰ
 δὲ τὰς τῶν γωνιῶν ἀμβλύτητας καὶ ὁξύτητας, ἐκείνων²⁰
 ὁρθογώνιων ὄντων. ἔαν γάρ νοήσῃς τὸ τετράγωνον ||
 ἢ τὸ ἑτερόμηκες κατὰ τὰς ἀπεναντίας γωνίας διελκό-
 μενον, εὐφρίσεις ταῦτας μὲν συναγομένας καὶ ὁξείας
 γινομένας, τὰς δὲ λοιπὰς δισταμένας καὶ ἀμβλέιας
 ἀναφαινομένας, | καὶ ἔοικεν καὶ τὸ ὄνομα τῷ ὁμβῷ²⁵

2 καὶ μὴ παραλληλόγραμμα om. G, add. C. 5 πάντα
 om. G, add. C. || τὰ τραπεζοειδῆ] τετραπεζοειδῆ C. 6 περι-
 γράφων] ‘circumscribens inter’ Z, ‘describens ad . . . differen-
 tiat’ B; = secernens ab? || τεττάρων] τετραγώνων G, τεττά-
 ρων C. 7 ἐπαληθεύειν ὁ M. 10 ἐπ’ ἐναντίον G, ἀπ’
 ἐναντίον C. 18 κεκινημένον] εἶναι G, κεκινημένον C.
 22 διελόμενον G, διελκομένον C. 23—25 καὶ ὁξείας . . .
 ἀναφαινομένας om. G.

κείσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως. καὶ γὰρ τὸ τετράγωνον εἰ νοήσειας διομβούμενον, φανεῖται σοι κατὰ τὰς γωνίας παρενηγμένον, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ κύκλος διομβούμενος ἔλλειψις φαίνεται.

5 Περὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ τετραγώνου ζητήσειας, διὰ τί ταύτην ἔσχε τὴν προσηγορίαν καὶ οὐχ, ὥσπερ τὸ τρίγωνον κοινόν ἐστι πᾶσι καὶ τοῖς μὴ ἴσογωνίοις μηδὲ ἴσοπλευροῖς, καὶ τὸ πεντάγωνον ὥσπερ τοις, οὗτοι καὶ τὸ τετράγωνον λέγεσθαι δύναται καὶ κατὰ τῶν 10 ἄλλων τετραπλεύρων. αὐτὸς γοῦν ὁ γεωμέτρης ἐπ' ἑκείνων προστίθησι „τρίγωνον ἴσοπλευρον“ ἢ „πεντάγωνον, ὃ ἐστιν ἴσοπλευρον καὶ ἴσογωνον“, ὡς δυναμένων τούτων καὶ μὴ τοιούτων εἶναι. τὸ δὲ τετράγωνον φηθὲν εὐθὺς τὸ ἴσοπλευρον αὐτῷ δηλοῖ καὶ 15 ὁρθογώνιον. λόγος δὲ τούτου ὅδε. μόνον τὸ τετράγωνον εὐθὺς χωρίον καὶ κατὰ τὰς πλευρὰς ἔχει τὸ ἄριστον καὶ κατὰ τὰς γωνίας. ἐκάστη γὰρ αὐτῶν ὁρθὴ ἐστι τὸ μέτρον ἀπολαβοῦσα τῶν γωνιῶν τὸ μήτε ἐπίτασιν μήτε ἄνεσιν ἐπιδεχόμενον. κατ' ἀμφότερα 20 οὖν πλεονεκτοῦν εἰκότως ἔσχε τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν. τὸ δὲ τρίγωνον καὶ ἴσας ἔχη τὰς γωνίας, ἀλλὰ δξεῖται πάσας καὶ τὸ πεντάγωνον ἀμβλεῖται πάσας. εἰκότως ἄρα τὸ τετράγωνον ἴσοτητι πλευρῶν καὶ ὁρθότητι γωνιῶν συμπεπληρώμενον μόνον ἐκ πάντων τετρα- 25 πλεύρων ταύτης τῆς προσηγορίας ἔτυχεν. τοῖς γὰρ

1 κείσθαι om. *G*, add. *C*. 11—12 ἦ πεντάγωνον ...
ἴσοπλευρον om. *G*. 13 τοιούτων] ποιούντων *M, C*.

14 αὐτὸς *G*. 17 ἀόριστον *M, B₃, G*; sed in *M* o rasura est delectum. ‘Terminatum’ et in margine ‘optimum’ *B*, ‘affinitatem’ *Z*.

18 κέντρον *G*, μέτρον *C*. 19 ἀμφότερον *G*. 20 πλεονεκτούσης *M*, πλεονεκτοῦσα *B₃, G*, ‘praestans’ *B*, ‘excedens’ *Z*.

21 οὐκ ἴσας ἔχει γωνίας καὶ *G*, quae corr. *C*. 25 ἔτυχεν]
ἔλασσεν *C*.

ὑπερέχουσι τῶν εἰδῶν τὸ τοῦ ὅλου πολλάκις ἐπιφημίζομεν ὄνομα. δοκεῖ δὲ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις τοῦτο διαφερόντως τῶν τετραπλεύρων εἰκόνα φέρειν τῆς θείας οὐσίας. τὴν τε γὰρ ἀχραντον τάξιν διὰ τούτου μάλιστα σημαίνουσιν — ἡ τε γὰρ ὁρθότης τὸ ἄκλιτον 5 καὶ ἡ ἴσοτης τὴν μόνιμον δύναμιν ἀπομιμεῖται. κίνησις γὰρ ἀνισότητος ἔχονος, στάσις δὲ ἴσοτητος· οἱ τούννυν τῆς σταθερᾶς ἰδρύσεως αἴτιοι τοῖς ὅλοις καὶ τῆς ἀχράντου καὶ ἀκλίτου δυνάμεως εἰκότως διὰ τοῦ τετραγωνικοῦ σχήματος ὡς ἀπ' εἰκόνος ἐμφαίνονται 10 — καὶ πρὸς τούτοις ὁ Φιλόλαος καὶ ἄλλην ἐπιβολὴν τὴν τοῦ τετραγώνου γωνίαν 'Ρέας καὶ Δήμητρος καὶ Ἐστίας ἀποκαλεῖ· διότι γὰρ τὴν γῆν τὸ τετράγωνον ὑφίστησι καὶ στοιχεῖόν ἐστιν αὐτῆς προσεχές, ὡς παρὰ τοῦ Τιμαίου μεμαθήκαμεν, ἀπὸ δὲ πασῶν τού- 15 των τῶν θεαυτῶν ἀπορροίας ἡ γῆ δέχεται καὶ γονίμους δυνάμεις, εἰκότως τὴν // τοῦ τετραγώνου γωνίαν ἀνῆκεν ταύταις ταῖς ξωογόνοις θεαῖς. καὶ γὰρ Ἐστίαν καλοῦσι τὴν γῆν καὶ Δήμητρά τινες, καὶ τῆς ὅλης 'Ρέας αὐτὴν μετέχειν φασί, καὶ πάντα ἐστὶν ἐν αὐτῇ 20 τὰ γεννητικὰ αἴτια χθονίως. τὴν τούννυν μίαν ἔνωσιν τῶν θειῶν τούτων γενῶν τὴν τετραγωνικήν φησι γωνίαν περιέχειν. ἀπεικάζουσι δὲ καὶ πρὸς τὴν σύμπασαν ἀρετὴν τὸ τετράγωνον ὡς ἔχον τέτταρας ὁρθάς, τελείαν ἐκάστην, ἥπερ δὴ καὶ τὰς ἀρετὰς λέγομεν 25

3 διαφερόντων C. // τῆς ομ. G, add. C. 4 διὰ τοῦτο M.

6 ἡ απεικόνιση ομ. M. // μιμεῖται H₂, p. 272. 8 στερεόεσσις G, σταθερᾶς C. // τῆς ὅλης G. 10 ἐμφαίνεται G.

11 τοῦτον G, τούτοις C. // κατὰ τὴν ἄλλην G. 16 θεῶν G.

20 δέας G, 'Rhea' B, 'influxus' Z. 21 γεννητὰ G, γεννητικός C. // αἴτια. χθονίως τούννυν B₃, G, 'causas. Terrestri igitur' B, 'causae ... resident. unam siquidem ... unionem in terra' Z. 25 ἥπερ M, C. // λέγομεν M.

έναστην τελείαν καὶ αὐτάρκη καὶ μέτρον καὶ ὅρον
 ξωῆς, καὶ πάσας μεσότητας ἀμβλείας καὶ ὁξείας. δεῖ
 δὲ μὴ λανθάνειν, ὅπως τὴν μὲν τριγωνικὴν γωνίαν
 ὁ Φιλόλαος τέτταροιν ἀνήκεν θεοῖς, τὴν δὲ τετρα-
 γωνικὴν τρισίν, ἐνδεικνύμενος αὐτῶν τὴν δι' ἀλλή-
 λων χώρησιν καὶ τὴν ἐν πᾶσι πάντων κοινωνίαιν τῶν
 τε περισσῶν ἐν τοῖς ἀρτίοις καὶ τῶν ἀρτίων ἐν τοῖς
 περισσοῖς. τριάς οὖν τετραδικὴ [καὶ τετρὰς τριαδικὴ]
 τῶν τε γονίμων μετέχουσαι καὶ ποιητικῶν ἀγαθῶν
 10 τὴν ὄλην συνέχουσι τῶν γενητῶν διακόσμησιν. ἀφ'
 ὧν ἡ δυωδεκάς εἰς μίαν μονάδα τὴν τοῦ Διὸς ἀρχῆν
 ἀνατείνεται. τὴν γὰρ τοῦ δωδεκαγώνου γωνίαν Διὸς
 εἶναι φησιν ὁ Φιλόλαος, ὃς κατὰ μίαν ἔνωσιν τοῦ
 Διὸς ὄλον συνέχοντος τὸν τῆς δυωδεκάδος ἀριθμόν.
 15 ἥγεται γὰρ καὶ παρὰ τῷ Πλάτωνι δυωδεκάδος ὁ Ζεὺς
 καὶ ἀπολύτως ἐπιτροπεύει τὸ πᾶν.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν τετραπλεύρων εἰχομεν λέ-
 γειν τὴν τε τοῦ στοιχειωτοῦ διάνοιαν ἐμφανίζοντες καὶ
 πρὸς τὰς θεωρικωτέρας ἐπιβολὰς ἀφορμὰς διδόντες
 20 τοῖς τῶν νοητῶν καὶ ἀφανῶν οὐσιῶν τῆς γνώσεως
 ἐφιεμένοις.

1 ἄμετρον *M, G*; in *M* ἄ rasura est deletum, 5 διάλλη-
 λον *G*. 8 τριάς οὖν καὶ τετραδικὴ *B₃, G*. || καὶ τετράς τρια-
 δικὴ om. *M, B₃, G*; ‘Quaternariusque Triadicus’ *B*, ‘Trinitas
 igitur et quattuornitas’ *Z*. 9 ποιητικῶν *G*. 11 δυωδεκάς *G*,
 δωδεκάς *C*. 18 τοῦ om. *G*.

Def. XXXV. Παράλληλοι εὐθεῖαι εἰσιν, αἵτινες ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὖσαι καὶ ἐκβαλλόμεναι εἰς ἄπειρον ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ἐπὶ μηδέτερα συμπίπτουσιν ἀλλήλαις.

Τίνα μὲν στοιχεῖα τῶν παραλλήλων καὶ τίσι γνω-⁵
ρίζονται συμπτώμασιν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα μαθησόμενα,
τίνες δέ εἰσιν αἱ παράλληλοι εὐθεῖαι διὰ τούτων ἀφο-
ρίζεται τῶν ὅημάτων. δεῖ τοίνυν αὐτάς, φησίν, ἐν τε
ἐνὶ ἐπιπέδῳ εἶναι καὶ ἐκβαλλομένας ἐφ' ἑκάτερα τὰ
μέρη μὴ συμπίπτειν ἀλλήλαις ἀλλ' ἐκβάλλεσθαι εἰς ¹⁰
ἄπειρον. καὶ γὰρ αἱ μὴ παράλληλοι μέχρι τινὸς ἐκ-
βαλλόμεναι μείναιεν ἀν ἀσύμπτωτοι, || τὸ δὲ εἰς ἄπει-
ρον ἐκβαλλομένας μὴ συμπίπτειν χαρακτερίζει τὰς
παραλλήλους καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀπλῶς ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἑκά-
τερα ἐκβάλλεσθαι ἐπ' ἄπειρον καὶ μὴ συμπίπτειν. καὶ ¹⁵
γὰρ τῶν μὴ παραλλήλων δυνατὸν κατὰ θάτερα μὲν
τὴν ἐκβολὴν ἐπ' ἄπειρον γενέσθαι, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ
οὐ. συννεύουσαι γὰρ ἐπὶ τάδε τὰ μέρη, | πλέον ἀφ-
ιστανται ἀλλήλων κατὰ τὰ ἔτερα. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι
δύο εὐθεῖαι περιέχειν οὐ δύνανται τι χωρίον. εἰ δὲ ²⁰
κατὰ ἀμφότερα συνεύσαιεν, τοῦτο συμβήσεται. καὶ
μέντοι καὶ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ εἶναι τὰς εὐθεῖας
ὁρθῶς προσείληπται. εἰ γὰρ ἡ μὲν εἰη ἐν τῷ ὑποκει-
μένῳ, ἡ δὲ ἐν μετεώρῳ κατὰ πᾶσαν θέσιν ἀσύμπτωτοι
εἰσιν ἀλλήλαις καὶ οὐ διὰ τοῦτο παράλληλοί εἰσιν. ²⁵

3 τὰ om. G. 6 ἐν τούτοις M, G. 13 χαρακτερίζειν G.

14 παραλλήλοις M. 15 συμπιπτόν G, συμπίπτειν C.

16 γὰρ om. M. || τῶν] τούτων G. 21 τοῦτο μὴ συμβήσε-
ται G, μη̄ delendum not. C. 23 προείληπται B₂, G, 'insuper
acceptum fuit' B, 'assumptum est' Z. 24 ἐν τῷ μετεώρῳ G.

25 καὶ διὰ τοῦτο παράλληλοι οὐκ εἰσίν G.

Ἐν οὖν ἔστω τὸ ἐπίπεδον καὶ ἐνβαλλέσθωσαν ἐπ' ἄπειρον κατὰ ἀμφότερα καὶ συμπιπτέτωσαν ἀλλήλαις κατὰ μηδέτερα. τούτων γὰρ ὑπαρχόντων ἔσονται παράλληλοι εὐθεῖαι.

5 Καὶ ὁ μὲν Εὐκλείδης τοῦτον ὁρίζεται τὸν τρόπον τὰς παραλλήλους εὐθείας, ὁ δὲ Ποσειδώνιος, παράλληλοι, φησίν, εἰσὶν αἱ μήτε συνεύουσαι μήτε ἀπονεύουσαι ἐν ἐνὶ ἐπιπέδῳ, ἀλλ' ἵσας ἔχουσαι πάσας τὰς παθέτους τὰς ἀγομένας ἀπὸ τῶν τῆς ἑτέρας σημείων ἐπὶ τὴν λοιπήν. ὅσαι δ' ἂν ἐλάττους ἀεὶ ποιῶσι τὰς παθέτους συνεύουσιν ἀλλήλαις· ή γὰρ πάθετος τά τε τῷ φαινομένῳ τῶν χωρίων καὶ τὰ διαστήματα τῶν γραμμῶν ὁρίζειν δύναται. διόπερ ἵσων μὲν τῶν παθέτων οὐσῶν ἵσα τὰ διαστήματα τῶν εὐθειῶν, μειζόνων 15 δὲ καὶ ἐλαττόνων γινομένων καὶ η ἀπόστασις ἐλασσοῦται καὶ συνεύουσιν ἀλλήλαις, ἐφ' ἂ μέρη εἰσὶν αἱ πάθετοι ἐλάσσονες.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ ἀσύμπτωτον οὐ πάντας παραλλήλους ποιεῖ τὰς γραμμάς — καὶ γὰρ τῶν ὁμο-
20 κέντρων κύκλων αἱ περιφέρειαι οὐ συμπιπτουσιν — ἀλλὰ δεῖ καὶ ἐπ' ἄπειρον αἵτας ἐκβάλλεσθαι. τοῦτο δὲ οὐ μόνας ὑπάρχει ταῖς εὐθείαις, ἀλλὰ καὶ ἄλλαις γραμμαῖς. δυνατὸν γὰρ νοῆσαι τεταγμένας ἔλικας περὶ εὐθείας γραφομένας, αἵτινες συνενβαλλόμεναι 25 ταῖς εὐθείαις εἰς ἄπειρον οὐδέποτε συμπιπτουσι. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ (?) τούτων ὁρθῶς Γεμῖνος διεῖλεν ἔξ αρχῆς, ὅτι τῶν γραμμῶν αἱ μέν εἰσιν ὀρισμέναι καὶ

1 ἐνβαλλέτωσαν *G.* 2 ἀμφότερον *G.*, ἀμφότερα *C.*
10 ἀεὶ om. *G.* 15 γενομένων *G.*, γινομένων *C.* 20 οὐδὲ om. *M.*,
sed postera manu additum est intra lineas. 26 Γεμῖνος ὁρθῶς παρὰ τούτων *G.*, περὶ τούτων ὁρθῶς Γεμῖνος *B₃*, 'ex his' *B.*, 'praeter hos' *Z.* 27 μέν εἰσιν αἱ μέν *G.*

σχῆμα περιέχουσιν, ὡς ὁ κύκλος καὶ ἡ τῆς ἐλλείψεως γραμμὴ καὶ ἡ κισσοειδῆς καὶ ἄλλαι παμπληθεῖς, αἱ δὲ ἀόριστοι καὶ εἰς ἅπειρον ἔκβαλλόμεναι, ὡς ἡ εὐθεῖα καὶ ἡ τοῦ ὁρθογωνίου κώνου τομὴ καὶ ἡ τοῦ ἀμβλυγωνίου καὶ ἡ κογχοειδῆς. πάλιν δὲ αὐτῶν εἰς ἅπειρον ⁵ ἔκβαλλομένων αἱ μὲν οὐδὲν σχῆμα περιλαμβάνουσιν, ὡς ἡ εὐθεῖα καὶ αἱ κωνικαὶ τομαὶ αἱ εἰρημέναι, αἱ δὲ συνελθοῦσαι τε καὶ ποιήσασαι σχῆμα ἐπ' ἅπειρον τὸ λοιπὸν ἐκφέρονται. || τούτων δὲ αἱ μὲν εἰσιν ἀσύμπτωτοι αἱ, ὥπερ ποτ' ἀν ἐκβληθῶσιν, μὴ συμπλέπονται, ¹⁰ συμπτωταὶ δὲ αἱ ποτε συμπεδούμεναι. τῶν δὲ ἀσυμπτωτῶν αἱ μὲν ἐν ἐνὶ εἰσιν ἀλλήλαις ἐπιπέδῳ, αἱ δὲ οὖ. τῶν δὲ ἀσυμπτωτῶν καὶ ἐν ἐνὶ οὐσῶν ἐπιπέδῳ αἱ μὲν ἵσον ἀεὶ διάστημα ἀφεστήκασιν ἀλλήλων, αἱ δὲ μειοῦσιν ἀεὶ τὸ διάστημα, ὡς ὑπερβολὴ πρὸς τὴν ¹⁵ εὐθεῖαν καὶ ἡ κογχοειδῆς πρὸς τὴν εὐθεῖαν. αὗται γὰρ ἀεὶ ἐλασσονυμένου τοῦ διαστήματος ἀεὶ ἀσύμπτωτοι εἰσιν καὶ συνεύουσι μὲν ἀλλήλαις, οὐδέποτε δὲ συνεύουσι παντελῶς, ὅ καὶ παραδοξότατόν ἐστιν ἐν γεωμετρίᾳ θεώρημα δεικνύον σύνευσιν τινῶν γραμμῶν ²⁰ ἀσύνευστον. τῶν δὲ ἵσον ἀεὶ ἀπεχουσῶν διάστημα αἱ εἰσιν εὐθεῖαι μηδέποτε ἐλασσον ποιοῦσαι τὸ μεταξὺ αὐτῶν ἐν ἐνὶ ἐπιπέδῳ παράλληλοί εἰσιν.

Τοσαῦτα καὶ ἀπὸ τῆς Γεμίνου φιλοναλλας εἰς τὴν τῶν προκειμένων ἔξηγησιν ἀνελεξάμεθα. ²⁵

1 ἐκλείψεως M. 5 δὲ αὐτὸς εἰς ἅπειρον ἔκβαλλόμεναι G.
8 ποιήσασθαι G. 14 ἀνεστήκασιν G, ἀφεστήκασιν C.
16 καὶ ἡ κογχοειδῆς πρὸς τὴν εὐθεῖαν om. G, add. C, omissio autem ἡ. 17 ἐλασσονυμέναι C. 25 G addit in fine; Τέλος τοῦ δευτέρου.

PETITA ET AXIOMATA.

| || Τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν τοιχῇ διηρημένων εἰς
τε ὑποθέσεις καὶ αἴτήματα καὶ ἀξιώματα τὴν μὲν πρὸς
ἄλλήλας τούτων διαφορὰν ἐν τοῖς πρόσθεν γεγραμμέ-
νοις παραδεδώκαμεν, περὶ δὲ αἴτήματος καὶ ἀξιώματος
5 ιδίᾳ προκείσθω νῦν διελθεῖν ἀκριβέστερον, ἅτε δὴ
καὶ περὶ αὐτῶν ἡμῖν ὄντος ἐνταῦθα τοῦ λόγου προ-
ηγούμενως. τὰς γὰρ ὑποθέσεις καὶ τὸν καλούμενον
ὅρους ἐν τοῖς προειρημένοις ἔσκεμμεθα.

Κοινὸν μὲν οὖν ἔστι τοῖς τε ἀξιώμασι καὶ τοῖς
10 αἴτήμασι τὸ μὴ προσδεῖσθαι τινος ἀποδεῖξεως μηδὲ
γεωμετρικῶν πίστεων, ἀλλ’ ὡς γνώριμα λαμβάνεσθαι
καὶ ἀρχὰς ταῦτα γέγνεσθαι τῶν ἐφεξῆς. διέστηκεν δὲ
ἀπ’ ἄλλήλων, ἥ καὶ τὰ θεωρήματα τῶν προβλημάτων
διώρισται. καθάπερ γὰρ ἐν μὲν τοῖς θεωρήμασι τὶ¹⁵
ἀκόλουθον ιδεῖν καὶ γνῶναι τοῖς ὑποκειμένοις προτι-

πρόκλογ λγκίογ πλατωνικῷ διαδοχῷ εἰς τὸ πρῶτον
εὐκλείδογ στοιχεῖον· ^χ 3. M; at in margine ā. ΠΡΟΚΛΟΤ
ΔΙΑΔΟΧΟΤ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΕΤΚΛΕΙΔΟΤΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ. G.

3 ἄλληλα G. 4 In M adscriptum est in margine: περὶ³
αἴτηματος. 5 προσκείσθω G. 9 In M adscriptum est in
margine: κοινωνία καὶ διαφορὰ ἀξιώματος καὶ αἴτηματος.
11 γεωμετρικῆς πίστεων M, quod postera manus correxit in γεω-
μετρικῶν πίστεων γεωμετρικῆς πίστεως B₃, G, 'Geometrica
fide' B, Z. 13 ἥ M.

θέμενα, ἐν δὲ τοῖς προβλήμασι πορίσασθαι καὶ ποιῆσαι
 τι προσταττόμενα, κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐν μὲν τοῖς
 ἀξιώμασι ταῦτα λαμβάνεται, ὅσα αὐτόθεν εἰς γνῶσιν
 ἔστι καταφανῆ καὶ πρόχειρα ταῖς ἀδιδάκτοις ἡμῶν ἐν-
 νοίας, ἐν δὲ τοῖς αἰτήμασι ταῦτα ξητοῦμεν λαβεῖν, ⁵
 ὅσα ἔστιν εὐπόριστα καὶ εὐμήχανα, τῆς διανοίας οὐ
 καμνούσης περὶ τὴν λῆψιν αἰτῶν, οὐδὲ ποικιλίας
 δεόμενα οὐδὲ κατασκευῆς. γνῶσις ἄρα ἐναργὴς καὶ
 ἀναπόδεικτος καὶ λῆψις ἀκατάσκευος διορίζουσι τά τε
 αἰτήματα καὶ τὰ ἀξιώματα, ὥσπερ καὶ γνῶσις ἀπο- ¹⁰
 δεικτικὴ καὶ λῆψις τῶν ξητούμενων μετὰ παρασκευῆς
 τὰ θεωρήματα τῶν προβλημάτων διέκρινεν. δεῖ γὰρ
 δὴ πάνταχοῦ τὰς ἀρχὰς τῶν μετὰ τὰς ἀρχὰς διαφέρειν
 τῇ ἀπλότητι, τῷ ἀναποδείκτῳ, τῷ αὐτοπίστῳ. καθόλου
 γάρ, φησὶν ὁ Σπεύσιππος, ὃν ἡ διάνοια τὴν θήραν ¹⁵
 ποιεῖται τὰ μὲν οὐδεμίαν ποικίλην ποιησαμένη δι-
 ἔξοδον προβάλλει καὶ προευτρεπίζει πρὸς τὴν μέλλου-
 σαν ² ξητησιν καὶ ἔχει τούτων ἐναργεστέραν ἐπαφὴν
 μᾶλλον ἢ τῶν ὁρατῶν ἢ ὄψις, τὰ δὲ ἐκ τοῦ εὐθέως
 αἰρειν ἀδυνατοῦσα κατὰ μετάβασιν ἐπ’ ἐκεῖνα δια- ²⁰
 βαίνουσα κατὰ τὸ ἀκόλουθον αὐτῶν ἐπιχειρεῖ ποι-
 εῖσθαι τὴν θήραν. οἶον τὸ μὲν ἀπὸ σημείου γραμμὴν
 εὐθεῖαν ἐπὶ σημεῖον ἀγαρεῖν ὡς πρόχειρον λαμβάνει
 καὶ εὐπόριστον. τῇ γὰρ ὅμαλῃ φύσει τοῦ σημείου
 συγκινούμενη καὶ συμπροιοῦσα τῷ μηδαμοῦ μᾶλλον ²⁵

2 κατὰ] καὶ G, κατὰ C. 3 αὐτόθι G. || φύσιν C.
 7 λείψιν G. 12 προέκρινε G, διέκρινε C. 15 θήραν],
 θεωρίαν G, θᾶραν B, 'venatur' B, 'inspectiones' Z. 20 ἀπ'
 ἔκεινων G, ἐπ' ἔκεινα C. || διαβάλλουσα M, cui postera manus
 supra addidit διαβαίνουσα. 21 καὶ τὸ ἀκόλουθον G, || ἐπι-
 χειρεῖσθαι G, ἐπιχειρεῖ ποιεῖσθαι C. 25 συγκειμένη G. ||
 προϊοῦσα G, συμπροιοῦσα C.

καὶ ἡττον ἀπονεύειν εἰς τὸ ἔτερον καταντῷ σημεῖον.
 πάλιν εὐθείας τὸ μὲν τῶν περάτων μένον, τὸ δὲ περὶ¹⁰
 αὐτὸν κινούμενον ἀπραγματεύτως γέργαφεν τὸν κύκλον.
 εἰ δέ τις ἐλικα μονόστροφον γράφειν ἐθελήσειεν, ποι-
 ει κιλωτέφας δεῖται μηχανῆς — καὶ γὰρ κινήσεις ποι-
 κίλαι γεννώσιν αὐτήν — καὶ εἰ τις τρίγωνον ἴσοπλευ-
 ρον συστήσασθαι, κανταῦθα δεήσεται μεθόδου τινὸς
 εἰς τὴν τοῦ τριγώνου σύστασιν. ἐρεῖ γὰρ ὁ γεωμετρι-
 κὸς νοῦς, ὅτι νοήσας εὐθεῖαν κατὰ μὲν θάτερον τῶν
 περάτων μένουσαν κατὰ δὲ θάτερον κινούμενην περὶ²⁰
 ἔκεινο καὶ σημεῖον ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐπ' αὐτῆς κινού-
 μενον γέργαφα τὴν μονόστροφον ἐλικα· ἂμα γὰρ καὶ
 τὸ πέρας τῆς εὐθείας κινούγραφον καὶ τὸ σημεῖον
 ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενον εἰς ταῦτο καταστάντα καὶ³⁰
 συμπεσόντα ποιεῖ μοι τὴν τοιαύτην ἐλικα. καὶ πάλιν
 κύκλους ἵσους γράφως καὶ ἀπὸ τῆς κοινῆς τομῆς εἰς
 τὰ κέντρα τῶν κύκλων ἐπικεύξας καὶ ἀπὸ θατέρον
 τῶν κέντρων ἐπὶ θατέρον εὐθεῖαν ἀγαγὸν ἔξω τὸ
 ἴσοπλευρον τρίγωνον. πολλοῦ ἄρα δεῖ ταῦτα δι'⁴⁰
 ἀπλῆς ἐπιβολῆς ἀποτελεῖσθαι καὶ τῆς πρώτης ἐπι-
 νοίας. ἀγαπόθμεν γὰρ ἀκολουθοῦντες αὐτὸν ταῖς
 γενέσεσι.

Τὸ μὲν οὖν ὃσον τὰ τοιαῦτα πορίξεσθαι ἦ καὶ
 χαλεπώτερον, καὶ ἦ διὰ πλειόνων δείκνυσθαι μέσων
 ἦ δι' ἐλαττόνων παρὰ τὰς ἔξεις γίγνεται τῶν μεταχει-

1 καταντῷ] κατὰ ταῦτα G. 2 μένον τὸ δὲ] μόνον G.
 3 ἀπραγματεύτως ομ. G, add. C. 9 νοῆσαι G. 12—14
 γέργοσφα . . . κινούμενον ομ. G. 14 καταστήσαντα M, G;
 sed in M posterum manus puncta supra ησ addidit. 16 ὕσους G,
 ἵσους C. 18 θατέραν M. 20 ὑποτελεῖσθαι G, ἀποτελεῖ-
 σθαι C. 21 ἀγαπώῃ μὲν G, ἀγαπώῃ μὲν O. 25 ἔξης G,
 ἔξεις C. || γίγνεσθαι M, C, ἐνεπι' B, ομ. Z.

φιξομένων, τὸ δὲ ὄλως ἀποδεῖξεως δεῖσθαι καὶ κατα-
σκευῆς παρὰ τὴν ἴδιότητα τῶν ξητουμένων τῆς τῶν
αἰτημάτων καὶ ἀξιωμάτων ἐναργείας ἀπολειπομένην.
ἄμφω μὲν οὖν τὸ ἀπλοῖν ἔχειν δεῖ καὶ εὐληπτον, τὸ
τε αἴτημα λέγω καὶ τὸ ἀξιώμα, ἀλλὰ τὸ μὲν αἴτημα ⁵
προστάττει ἡμῖν μηχανήσασθαι καὶ πορίσασθαι τινα
ὑλην εἰς συμπτώματος ἀπόδοσιν ἀπλῆν ἔχονσαν καὶ
εἰπετῇ τὴν λῆψιν, τὸ δὲ ἀξιώμα συμβεβηκός τι καθ'
αὐτὸ λέγειν γνώσιμον αὐτόθεν τοὺς ἀκούοντιν, ὕσπερ
καὶ τὸ θεομὸν εἶναι τὸ πῦρ ἢ ἄλλο τι τῶν περιφανε- ¹⁰
στάτων, ἐφ' ὃν τοὺς ἀποροῦντας ἢ αἰσθήσεως ἢ κο-
λάσεως δεῖσθαι λέγομεν, ὕστε ὁμογενὲς μὲν τὸ αἴτημα
τῷ ἀξιώματι, διαφέρον δὲ αὐτοῦ τὸν εἰρημένον τρό-
πον. ἐκάτερον γάρ | ἐστιν ἀρχὴ ἀναπόδεικτος, ἀλλὰ
τὸ μὲν ὧδι, τὸ δὲ ἄλλως, καθάπερ εἴπομεν. ¹⁵

"Ηδη δὲ οἱ μὲν πάντα αἰτήματα || καλεῖν ἀξιοῦσιν,
ὕσπερ καὶ προβλήματα τὰ ξητούμενα πάντα. καὶ
γὰρ ὁ Ἀρχιμήδης τῶν ἀνισορροπιῶν ἀρχόμενος:
„Αἴτούμεθα, φησί, τὰ ἵσα βάρῃ ἀπὸ τῶν ἵσων μη-
κῶν ἰσορροπεῖν.“ καίτοι τοῦτο μᾶλλον ἀξιώμα ἦν τις ²⁰
προσείποι. οἱ δὲ πάντα ἀξιώματα προσαγορεύοντιν,
ὕσπερ δὴ καὶ θεωρήματα πάντα τὰ ἀποδεῖξεως δεό-
μενα. κατὰ τὴν αὐτὴν γὰρ ὡς ἔοικεν ἀναλογίαν ἀπὸ
τῶν ἴδων ἐπὶ τὰ κοινὰ μεταβεβήκασιν ὄνόματα. δι-

1 δεῖσθαι] χρῆσθαι G (χρῆσθαι καὶ κατασκευῆς δεῖσθαι),
H₁ p. 454. 3 ἐνεργείας G, H₂ p. 258, ἐναργείας C. || ἀπο-
λειπομένων G, 'quae ... deficit' B, 'repudiantium' Z.
5 λέγον G, λέγω C, H₁ p. 454, H₂ p. 258. 6 προστάττειν
M, C, 'imperat' B, 'praecipit' Z. 7 συμπτώσιν G, συμπτώ-
ματος C, συμπτωμάτων H₁, p. 454, H₂ p. 258. || ὑπόδοσιν H₁,
ἀπόδοσιν H₂. 8 καθ' αὐτό G, καταντὸ M, καθ' αὐτὸ (καὶ
ταῦτὸ) H₂ p. 258. 11 ἐφ' ὃν καὶ τοὺς G. 20 καὶ τοι-
οῦτο G. 21 προσείποι] εἴποι G.

έστηκεν δὲ ὅμως ὥσπερ πρόβλημα θεωρήματος οὗτως καὶ αἴτημα ἀξιώματος, εἰ καὶ ἀμφότερα ἀναπόδεικτά ἔστι, καὶ τὸ μὲν ὡς εὐπόριστον λαμβάνεται, τὸ δὲ ὡς εὔγνωστον ὁμολογεῖται.

5 Γεμίνος μὲν οὖν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὰ αἴτηματα διαιρεῖ τῶν ἀξιωμάτων, ἄλλοι δ' ἀν φαῖεν, ὅτι τὰ μὲν ἰδια τῆς γεωμετρικῆς ἔστιν ὑλης, τὰ δὲ κοινὰ πάσης τῆς περὶ τὸ ποσὸν καὶ πηλίκον θεωρίας. τὸ μὲν γὰρ τὰς ὁρθὰς γωνίας ἵσας εἶναι καὶ πᾶσαν 10 εὐθεῖαν πεπερασμένην ἐπ' εὐθείας ἐκβάλλειν ὁ γεωμέτρης οἶδεν, τὸ δὲ τὰ τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις ἵσα εἶναι κοινὴ ἔστιν ἔννοια καὶ ὁ τε ἀφιθμητικὸς αὐτῇ χρῆται καὶ ἔκαστος τῶν ἐπιστημόνων ἐφαρμόζων τῇ ἑαυτοῦ ὑλῃ τὸ κοινόν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, ὃς που 15 καὶ πρότερον εἶπομεν, αἴτημά φησιν ἀποδεικτὸν ὃν καὶ μὴ συγχωρούμενον ὑπὸ τοῦ ἀκούοντος ὅμως ἀρχὴν λαμβάνεσθαι, τὸ δὲ ἀξιώματα ἀναπόδεικτον ὑπάρχειν καθ' αὐτὸν καὶ πάντας ἀν ὁμολογῆσαι κατὰ διάθεσιν, εἰ καὶ λόγου ἔνεκα τινὲς διαμφισβητοῦν πρὸς 20 αὐτόν.

Τριῶν δὴ τούτων ὄντων διορισμῶν κατὰ μὲν τὸν πρῶτον, ὃς τῷ πορίσασθαι καὶ τῷ γνῶναι μόνον τὸ αἴτημα διέστησι τοῦ ἀξιώματος, δῆλον ὅτι τὸ πάσας ὁρθὰς ἵσας εἶναι τὰς γωνίας οὐκ ἔστιν αἴτημα, οὐδὲ 25 τὸ πέμπτον τὸ ἐὰν εἰς δύο εὐθεῖας εὐθεῖά τις ἐμπληπτουσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο

8 ποικίλον G, ποιλίκον C. 14 ὦπον M; postera manus σ addidit; ὥσπερ G, 'ut' B, 'sicut' Z. 15 ἀποδεικτικὸν G.

21 δὲ G. 22 ὃς] ὡς M, G; in M postera manus ὃς super ὡς scripsit. || τὸ πορίσασθαι καὶ τὸ γνῶναι C. 24 εἶναι ἵσας G. || In M adscriptum est in margine: ὅτι τὸ δ καὶ ἕ οὐκ ἔστιν αἴτημα.

όρθων ἐλάσσονας ποιῆ, ἐκβαλλομένας τὰς εὐθείας συμπίπτειν, ἐφ' ἂ μέρη εἰσὶν αἱ τῶν δύο ὄρθων ἐλάσσονες. ταῦτα γὰρ οὐκ εἰς κατασκευὴν λαμβάνεται οὐδὲ πορίσασθαι τι ἀξιοῖ, ἀλλὰ σύμπτωμά τι δηλοῖ ταῖς ὄρθαις γωνίαις συνυπάρχον καὶ ταῖς ἀπ' ἐλασ-⁵ σόνων ἡ δύο ὄρθων ἐκβαλλομέναις. κατὰ δὲ τὸν δεύτερον οὐκ ἔσται ἀξιώματα τὸ δύο εὐθείας χωρίον μὴ περιέχειν, ὃ καὶ νῦν τινες ὡς ἀξιώματα προσγράφουσι. καὶ γὰρ τοῦτο τῆς γεωμετρικῆς ὑλῆς ἔστιν, ὥσπερ τὸ πάσας τὰς ὄρθας || ἵσας εἶναι γωνίας, κατὰ δὲ τὸν τρίτον ¹⁰ τὸν Ἀριστοτελικὸν πάντα μέν, ὅσα δι' ἀποδεῖξεως πιστοῦται τινος, ἔσται αἰτήματα, ὅσα δὲ ἀναπόδεικτά ἔστιν, ἀξιώματα. μάτην οὖν τῶν ἀξιώματων Ἀπολλώνιος ἐπεχείρησεν ἀποδεῖξεις παραδιδόναι. ὄρθως γὰρ καὶ ὁ Γεμίνος ἐπέστησεν, ὅτι οἱ μὲν καὶ τῶν ¹⁵ ἀναποδείκτων ἀποδεῖξεις ἐπενόησαν καὶ ἀπὸ ἀγνωστοτέρων μέσων τὰ γνώριμα πᾶσιν κατασκευάζειν ἐπεχείρησαν — ὃ δὴ πέπονθεν ὁ Ἀπολλώνιος δεικνύναι βουλόμενος ὅτι ἀληθῆς τὸ ἀξιώματα τὸ λέγον τὰ τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις ἵσα εἶναι — οἱ δὲ καὶ τὰ ²⁰ ἀποδεῖξεως δεόμενα ἐν τοῖς ἀναποδείκτοις προσειλήφασιν, ὡς αὐτὸς Εὔκλειδης τὸ τε πέμπτον αἰτήμα καὶ τὸ τέταρτον. καὶ γὰρ τοῦτο τινες ὡς ἀμφίβολον ἀποδεῖξεως δεῖσθαι φασι. καὶ πῶς γὰρ οὐ γελοῖον, ὃν τὰ ἀντίστροφα θεωρήματά ἔστιν ἀποδεικτά, ταῦτα ²⁵ ὡς ἀναπόδεικτα προστάττειν. ὅτι γὰρ τῶν συμπτωμάτων εὐθείῶν αἱ ἐντὸς ἐλάσσους εἰσὶ δυεῖν ὄρθαιν, αὐτὸς ὁ Εὔκλειδης δείκνυσιν ἐν ἐκείνῳ τῷ θεωρή-

1. ποιεῖ C. 6. ἐκβαλλομένην C. 15 καὶ post οἱ μὲν ομ. G. 25 ἀποδεικτικά G, ἀναποδεικτικά C. 26 προσ-απτεῖ C. 27 ἐκτὸς G, ἐντὸς C.

ματι „παντὸς τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ἡρθῶν ἐλάσσονές εἰσιν πάντη μεταλαμβανόμεναι.“ ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐ πάντως ἡ τῇ ὁρθῇ ἵση ὁρθή ἔστι δείκνυται σαφῶς· οὐκ ἄρα ἀναπόδεικτα τὰ τούτοις ἀντιστρέφοντα εἴναι ⁵ συγχωρητέον, φησὶν ὁ Γεμῖνος. ἔοικεν οὖν κατὰ τὴν τούτου διάταξιν τρία μὲν εἴναι αἰτημάτα, τὰ δὲ λοιπὰ δύο δεῖσθαι τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης, αὐτά τε καὶ τὰ ἀντιστρέφοντα αὐτοῖς, ἐν δὲ τοῖς ἀξιώμασι τὸ δύο εὑθείας χωρίον μὴ περιέχειν προσκείσθαι περιττῶς, ¹⁰ εἰπερ δὲ ἀποδεῖξεως ἔχοι τὸ πιστόν.

Περὶ μὲν οὖν τῆς διαφορᾶς τῶν αἰτημάτων καὶ ἀξιωμάτων τοσαῦτα, πάλιν δὲ αὐτὸν ἀξιωμάτων τὰ μὲν ἔστιν ἀριθμητικῆς ἴδια, τὰ δὲ γεωμετρίας, τὰ δὲ ποινὰ αὐταῖς ἀμφοτέραις. τὸ μὲν γὰρ πάντα ἀριθμὸν ¹⁵ ὑπὸ μονάδος μετρεῖσθαι ἀξιωματικὸν ἔστι, τὸ δὲ „αἱ ἵσαι εὐθείαι ἐφαρμόζουσιν ἀλλήλαις“ καὶ τὸ πᾶν μέγεθος ἐπ' ἀπειρον εἴναι διαιρετὸν ἀξιωματα γεωμετρικά ἔστιν, τὸ δὲ τὰ τῷ αὐτῷ ἵσαι καὶ ἀλλήλοις ἵσαι εἴναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ποινά ἔστιν ἀμφοῖν. χρῆ-²⁰ ται δὲ ἔκατέρα καὶ τούτοις ἐφ' ὅσον τὸ ὑποκείμενον ἀπαιτεῖ, οἷον ἡ μὲν γεωμετρία ἐπὶ μεγεθῶν, ἡ δὲ ἀριθμητικὴ ἐπ' ἀριθμῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν αἰτημάτων τὰ μὲν ἴδια τῶν || ἐπιστημῶν ἔστιν, τὰ δὲ ποινά. τὸ μὲν γὰρ διελεῖν τὸν ἀριθμὸν εἰς τὰ ἐλάχιστα μέρη ²⁵ τῆς ἀριθμητικῆς ἴδιον ἀν φαίης αἰτημα, τὸ δὲ πᾶσαν εὐθείαν πεπερισμένην ἐπ' εὐθείας ἐκβαλεῖν τῆς γεωμετρίας, τὸ δὲ εἰς ἀπειρον αὔξειν τὸ ποσὸν ποινὸν ἀμφοτέρων. καὶ γὰρ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ μέγεθος τοῦτο δίνεται πάσχειν.

3 παντὸς C. 4 τὰ ante τούτοις om. M, G, in M postera manus addidit. || εἰναι om. G. 12 αὐτῶν G. 17 διαιρετὴν G.

Pet. I—III. Ἡιτήσθω ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν καὶ πεπερασμένην εὐθεῖαν | κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπ’ εὐθεῖας ἐκβαλεῖν καὶ παντὶ κέντρῳ καὶ διαστήματι κύκλον γράφαι.

5

Ταῦτα τὰ τοία καὶ ἐναργείας ἔνεκα καὶ τοῦ πορίσασθαι τι προστάττειν ἡμῖν ἐν τοῖς αἰτήμασιν ἐξ ἀνάγκης ταχθῆσται κατά γε τὸν Γεμῖνον. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν ἐπόμενόν ἐστι τῷ φύσιν εἶναι τοῦ σημείου 10 τὴν γραμμὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν ὁμαλὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον φύσιν. νοήσαντες οὖν τὸ σημεῖον κινούμενον τὴν ὁμαλὴν καὶ ἐλαχίστην κίνησιν ἐπὶ θάτερον σημεῖον καταντήσομεν, καὶ τὸ πρῶτον αἴτημα γέγονεν οὐδὲν ποιιῶν ἡμῶν ἐπινενοηκότων. εἰ δὲ δὴ τῆς εὐθείας 15 σημείῳ περατουμένης ὥσαιρτως νοήσαιμεν τὸ πέρας αὐτῆς κινούμενον τὴν ἐλαχίστην καὶ ὁμαλὴν κίνησιν, ἔσται τὸ δεύτερον αἴτημα πορισθὲν ἀπὸ εὐμηχάνου καὶ ἀπλῆς ἐπιβολῆς. εἰ δὲ αὖ μένουσαν μὲν τὴν πεπερασμένην εὐθεῖαν κατὰ θάτερον, κινούμενην δὲ 20 περὶ τὸ μένον κατὰ τὸ λοιπόν, τὸ τρίτον ἀν εἴη γένος. κέντρον μὲν γὰρ ἔσται τὸ μένον σημεῖον, διάστημα δὲ ἡ εὐθεῖα. ὅση γὰρ ἀν αὕτη τυγχάνῃ, τοσοῦτο ἔσται τὸ ἀπόστημα τοῦ κέντρου πρὸς πάντα τὰ μέρη τῆς περιφερείας. εἰ δέ τις ἀποροῦντι, πῶς κινήσεις ἐπ- 25 εισάγομεν τοῖς γεωμετρητοῖς ἀκινήτοις οὖσιν, πῶς δὲ

1 ἡτήσθω M, G. 6 ἐνεργείας G, ἐναργείας C.
 14 κατατήσομεν G. 15 δεῖ G, δὴ C. 18 ἔστι C. 21 καὶ τὸ λοιπόν C. 22 γάρ ἔστι G. 23 τοσοῦτον ἔστι G.
 26 γεωμετρικοῖς G, γεωμετρητοῖς C.

τὰ ἀμερῆ κινοῦμεν — ταῦτα γὰρ ἀδύνατα εἶναι παντελῶς — ἀξιώσομεν αὐτὸν μὴ παντάπασιν δυσχεραίνειν μεμνημένον τῶν ἐν ἀρχῇ προαποδειγμένων, ὡς ἄρα περὶ τῶν ἐν φαντασίᾳ κειμένων οἱ λόγοι γράφουσιν ἔκει πάντα τὰ τῆς διανοίας εἰκόνας ὥν ἔχει λόγων.
 τὸ γὰρ ἄγραφον γραμματεῖον οὗτος ἦν ὁ τελευταῖος νοῦς καὶ παθητικός. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἡμῖν ὁ λόγος οὗτος. ὁ γάρ τοι νοῦς ὁ τὰ εἰδή δεχόμενος ἀλλαχόθεν διὰ κινήσεως αὐτὰ δέχεται. τὴν δὲ κίνησιν μὴ τοι σωματικὴν ἄλλην φανταστικὴν νοήσωμεν καὶ τὰ ἀμερῆ τὰς μὲν σωματικὰς κινήσεις κινεῖσθαι μὴ συγχωρῶμεν τὰς δὲ αὖ φανταστικὰς διεξόδους ὑπομένειν. καὶ γὰρ ὁ νοῦς ἀμερῆς ὥν κινεῖται καὶ οὐ τοπικῶς καὶ ἡ φαντασία κατὰ τὸ ἑαυτῆς || ἀμερὲς ἔχει κίνησιν ἰδίαν.
 15 ἡμεῖς δὲ εἰς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέποντες ἀπογινώσκομεν τῶν ἐν τοῖς ἀδιαστάτοις κινήσεων. τοῦ μὲν οὖν σωματικοῦ τόπου καὶ τῶν ἔξω κινήσεων τὰ ἀμερῆ καθαρεύει· κινήσεως δὲ ἄλλο εἶδος καὶ τόπος ἄλλος ἐπ' αὐτῶν θεωρεῖται ταῖς κινήσεις σύστοιχος,
 20 ἐπειὶ καὶ θέσιν ἔχειν τὸ σημεῖον ἐν τῇ φαντασίᾳ λέγομεν καὶ οὐ ξητοῦμεν, πῶς ἀμερὲς ἔτι δύναται μένειν τὸ κινούμενόν πον καὶ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ τόπου. τόπος γὰρ τῶν μὲν διαστατῶν διαστατός ἐστι, τῶν δὲ ἀμερῶν ἀδιάστατος. ἄλλα οὖν τὰ ἰδίας τῶν γεωμετρητῶν εἰδή καὶ ἄλλα τὰ ἀπ' ἔκείνων ὑφιστάμενα, καὶ
 25 ἄλλη τῶν σωμάτων κίνησις, ἄλλη τῶν ἐν φαντασίᾳ

2 δυσχαιρένην M. 3 τὸν M. 5 πάσας τὰς G, πάντα τὰ B₃, πάντα τὰς C, 'omnes' B, Z, || ὡς B₃. || λόγων P₃, λόγον G, λόγῳ C, 'rationem' B, Z. 9 τὴν μὲν G, τὴν δὲ C. 11 μὲν om. G, add. C.
 16 διαστήμασι G, διαστατοῖς C. 18 τῆς κινήσεως C.
 20 τὸ om. G. 22 κινούμενον] 'movetur', et in margine 'iacet' B, 'motum' Z. 24 γεωμετρικῶν G. 26 ἡ κίνησις, καὶ ἄλλη G.

νοουμένων, καὶ ἄλλος ὁ τῶν διαστατῶν τόπος, ἄλλος δὲ τῶν ἀμερῶν. καὶ χρὴ ταῦτα διελομένους μὴ συγχεῖν μηδὲ ἐπιταράττειν τῶν πραγμάτων τὰς οὐσίας.

Ἐσικεν μὴν τῶν τριῶν τούτων αἰτημάτων τὸ μὲν πρῶτον ἐν εἰκόσιν ἡμῖν ἐμφανίζειν, ὅπως τὰ ὄντα περιέχεται ἐν τοῖς αὐτῶν αἰτίοις ἀμερεστέροις οὖσι καὶ ὁρίζεται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὅτι καὶ ποὺν ὑποστῆ πανταχόθεν ὑπὲρ ἐκείνων προιείληπται — καὶ γὰρ ἡ εὐθεία τῶν σημείων ὄντων ἐπὶ θάτερον ἀπὸ θατέρου ἐπιξεύγμνυται καὶ περατοῦται ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀπείληπται — τὸ δὲ δεύτερον, ὅπως τὰ ὄντα ἔχομενα τῶν οἰκείων ἀρχῶν πρόεισιν ἐπὶ πάντα τήν τε πρὸς ἐκείνα συνέχειαν φυλάττοντα καὶ μὴ ἀποσπώμενα ἀπ' αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπειροδύναμον αἰτίαν πάντη ἐπιεγόμενα κωφεῖν, τὸ δὲ τρίτου, ὅπως τὰ προελθόντα πάλιν ἐπιστρέφεται πρὸς τὰς οἰκείας ἀρχάς. ἡ γὰρ τοῦ κινουμένου περὶ τὸ μένον στροφὴ τὸν κύκλον ἀπογεννῶσα μιμεῖται τὴν πατὰ κύκλον ἐπάνοδον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ ἐπ' ἀπειρον ἐκβάλλεσθαι οὐ πάσαις ὑπάρχει γραμμαῖς· οὔτε γὰρ τῇ κυκλικῇ οὔτε τῇ²⁰ κισσοειδεῖ οὔτε ὅλως ταῖς σχηματογραφούσαις, ἀλλ' οὐδὲ ταῖς μὴ ποιούσαις σχῆμα. οὐδὲ γὰρ ἡ μονόστροφος ἔλιξ ἐπ' ἀπειρον ἐκβάλλεται — μεταξὺ γὰρ δύο σημείων ἔχει τὴν σύστασιν — οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδεμία γραμμῶν τῶν οὕτω γεννωμένων. ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ παντὸς ση-²⁵ μείου δυνατὸν ἐπὶ πᾶν πᾶσαν ἐπιξευγνύναι γραμμὴν· οὐ γὰρ πᾶσα μεταξὺ πάντων σημείων ὑφίστασθαι δύναται.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων· ἐπὶ δὲ τὰ ἔξης ἔωμεν.

4 μὴν] μὲν G. || αἰτημάτων τούτων G. 6 ἀμερεστοῖς G.
11 ἔχομεν G., ἔχομενα C. 12 ἐπὶ πάντη τε M. 17 μέσον C.
26 ἐπὶ πᾶν πᾶσαν om. G. || πᾶν om. M.

Pet. III. Καὶ πάσας τὰς ὁρθὰς γωνίας ἵσας
ἀλλήλαις εἶναι.

|| Τοῦτο εἰ μὲν ὡς ἐναργὲς καὶ μὴ δεόμενον ἀποδεῖξες συγχωροῦμεν, αἴτημα μὲν οὐκ ἔστιν κατὰ τὸν Γεμῖνον, ἀξίωμα δέ συμβεβηκὸς γάρ τι καθ' αὐτὸν λέγει ταῖς ὁρθαῖς, ἀλλ' οὐ πορίσασθαι [τι] δι' ἀπλῆς ἐπινοίας ἀξιοῦ. ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὴν Ἀριστοτελούς διαιρέσιν αἴτημα ἔστι. τὸ γὰρ αἴτημα κατ' ἑκεῖνον δεῖται ἀποδεῖξες τυνός. εἰ δὲ ἀποδεικτὸν αὐτὸν φαίμεν εἶναι καὶ ξητοῖμεν αὐτοῦ τὴν ἀπόδειξιν, οὐδ' ὡς κατὰ τὸν Γεμῖνον ἐν τοῖς αἴτημασι ταχθήσεται. προφαίνεται μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς κοινὰς ἡμῶν ἐπινοίας ἡ τῶν ὁρθῶν ἴσοτης, μονάδος δὲ ἔχουσα λόγον ἢ ὅρον πρὸς τὴν ἐπ' ἄπειρον αὐξήσιν καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐφ' ἑκάτερα γωνιῶν ἵση ἔστι πρὸς πᾶσαν ὁρθήν. καὶ γὰρ τὴν πρώτην οὕτως ὑπεστήσαμεν | τὴν ὁρθήν, ἵσας

τὰς ἐφ' ἑκάτερα γωνίας ποιήσαντες τῆς ἐφεστώσης εὐθείας, πρὸς ἣν ἐφέστηκεν. εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπόδειξιν αὐτοῦ παραθέσθαι γραμμικήν, ἔστωσαν δύο ὁρθαὶ αἱ ὑπὲρ

αβγ καὶ ὑπὸ δεξ. λέγω δὴ ὅτι ἵσαι εἰσίν. εἰ γὰρ μῆ, ἡ ἑτέρα μείζων. ἔστω ἡ πρὸς τὸ β. ἐφαρμόζομένης ἄρα τῆς δε εἰπλ τὴν αβ ἢ

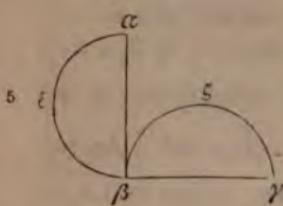
6 τι ego addidi, ‘nihil’ B, ‘quod . . . exquiri nequeat’ Z. || διὰ πολλῆς B₃, G. 7 ἀξιοῦ M, et supra oū postera manu oī, ἀξιοῦ B₃, G, ‘iubens’ B, om. Z. 9 φαμὲν M, G. 14 τῶν πρὸς G, τῶν C. 16 ἐπιστήσαμεν G, ἐπεστήσαμεν C. 20 δεῖ δὴ M. 24 καὶ αἱ ὑπὸ δεξ. G. 25 ἡ ἑτέρα αὐτῶν μείζων G.

εξ ἐντὸς πεσεῖται, πιστεύω ὡς ἡ βῆ, καὶ ἐκβεβλήσθω
 ἡ βῆ ἐπὶ τὸ θ. ἐπεὶ οὖν ὁρθὴ ἡ ὑπὸ αβῆ, ὁρθὴ καὶ
 ἡ ὑπὸ αβῆ καὶ ἵσαι ἀλλήλαις — ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς
 ὅροις ὅτι ἡ ὁρθὴ γωνία ἵση τῇ ἐφεξῆς — ἡ ἄρα ὑπὸ¹⁰
 αβῆ μείζων τῆς ὑπὸ αβῆ. πάλιν ἐκβεβλήσθω ἡ βῆ
 ἐπὶ τὸ ίκ. ἐπεὶ οὖν ὁρθὴ ἡ ὑπὸ αβῆ, καὶ ἡ ἐφεξῆς
 ὁρθὴ διὰ ταῦτα καὶ ἵση τῇ ὑπὸ αβῆ. ἡ ἄρα ὑπὸ αβῆ
 ἵση τῇ ὑπὸ αβῆ, ὥστε ἡ ὑπὸ αβῆ ἐλάσσων τῆς ὑπὸ¹¹
 αβῆ, ἀλλὰ μείζων, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἐστὶν
 ὁρθὴ μείζων ὁρθῆς.

Τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἄλλοις δέδεικται τῶν ἔξηγητῶν καὶ οὐ πολλῆς ἐδεῖτο πραγματείας, ὃ δὲ Πάππος
 ἐπέστησεν ἡμᾶς ὁρθῶς, ὅτι τὸ ἀντίστροφον οὐκέτι
 ἀληθές, τὸ τὴν ἵσην τῇ ὁρθῇ γωνίαν ἐκ παντὸς εἶναι
 ὁρθήν, ἀλλ' εἰ μὲν εὐθύγραμμος εἴη, πάντως ὁρθὴν¹²
 εἶναι, δύνασθαι δὲ καὶ περιφερόγραμμον || γωνίαν
 ἵσην ὁρθῇ δειχθῆναι, καὶ δῆλον, ὡς οὐκέτι τὴν τοι-
 αύτην ὁρθὴν (εἶναι δύνασθαι;) προσαγορεύσομεν. κατὰ
 γὰρ τὴν τῶν εὐθυγράμμων γωνιῶν τομὴν τὴν ὁρθὴν
 ἐλαμβάνομεν ὑψιστάντες αὐτὴν ὑπὸ εὐθείας ἐφεστώ-²⁰
 σης ἀκλινῶς πρὸς τὴν ὑποκειμένην, ὥστε ἡ ἵση τῇ
 ὁρθῇ οὐ πάντως ὁρθή ἐστιν, εἴπερ μηδὲ εὐθύγραμμος.
 νενοήσθωσαν οὖν εὐθεῖαι δύο ἵσαι αἱ αβῆ βῆ ποιοῦσαι

1 πιστεύω] πιπτέτω *B₃*, *G*, ‘Cadar’ *B*, *Z*. 2 ἡ ὑπὸ αβῆ,
 ὁρθὴ καὶ οἱ *G*. 7. 8 ἡ ἄρα . . . αβῆ οἱ *G*. 9 ἀλλὰ καὶ
 μείζων *G*. 14 γωνία *G*. 17 ὁρθῆ] ὁρθὴ *C*. 18 προσαγο-
 ρεύσομεν *M*. 20 ὑψιστάσης *G*, ἐφεστώσης *C*. 22 ὁρθὴ
 ἐστιν] ἵση τῇ ὁρθῇ ἐστιν *G*, quod correxit *C*.

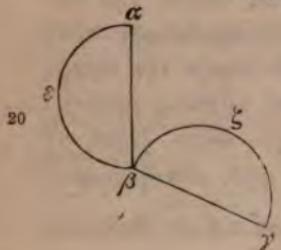
τὴν πρὸς τὸ β ὁρθήν, καὶ ἔστωσαν ἵσαι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡμικύκλια κέντρῳ καὶ διαστήματι γραφέντα τὰ $\alpha \epsilon \beta$



$\beta \xi \gamma$. ἐπεὶ οὖν ἵσαι τὰ ἡμικύκλια, ἐφαρμόσει ἀλλήλοις, καὶ ἵση ἡ ὑπὸ $\epsilon \beta \alpha$ γωνία τῇ ὑπὸ $\xi \beta \gamma$. κοινὴ προσκείσθω ἡ λοιπὴ ἡ ὑπὸ $\alpha \beta \xi$. ὅλη ἦδα ἡ ὁρθὴ ἵση ἔστι τῇ μηνοειδεῖ τῇ ὑπὸ $\epsilon \beta \xi$.

καὶ ὅμως οὐκ ἔστιν ἡ μηνοειδῆς ὁρθή. τῷ δὲ αὐτῷ

10 τρόπῳ καὶ ἀμβλείας οὕσης ἡ ὄξειας τῆς ὑπὸ $\alpha \beta \gamma$ δειχθήσεται αὐτῇ ἵση γωνία ἡ μηνοειδῆς. τοῦτο γάρ ἔστι τὸ εἰδος τῶν περιφερογράμμων γωνιῶν τὸ συμβιβαζόμενον ταῖς εὐθυγράμμοις. πλὴν τό γε τοσοῦτον ἴστεον· ἐπὶ μὲν τῆς ἰσθῆς καὶ τῆς ἀμβλείας προσθεῖναι δεῖ τὴν μεταξὺ γωνίαν τῆς



$\alpha \beta$ εὐθείας καὶ $\beta \gamma$ περιφερείας, ἐπὶ δὲ τῆς ὄξειας ἀφελεῖν. ἡ γὰρ $\alpha \beta$ εὐθεῖα τέμνει τὴν $\beta \gamma$ περιφέρειαν. ἐκκείσθω οὖν ἔκατέρας τῶν ἰποθέσεων τὰ διαγράμματα.

1 τὸ $\beta \gamma$ M. || ἔστωσαν ἵσαι M, B, G; B alterum hoc ἵσαι, Z prius ἵσαι omisit. 2. 3 $\alpha \beta \beta \xi$ M. 8 μηνοειδεῖς] 'Corniculari' B, qui etiam infra vocem μηνοειδῆς voce Cornicularis reddit; 'lunullae' Z. 20 τέμνει M.

Ταῦτα μὲν οὖν ἀναγεγράφθω δεικνύντα καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ ὁρθαὶ ἵσαι ἀλλήλαις εἰσὶ καὶ ὅτι οὐ πάντως ἡ τῇ ὁρθῇ ἵση ὁρθὴ ἐστιν. εἰ γὰρ μηδὲ εὐθύγραμμος εἴη, πῶς ἀν ὁρθήν τις εἶποι τὴν τοιαύτην;

Φανερὸν δὲ καὶ ἐκ τοῦδε τοῦ αἰτήματος, ὅτι ἡ⁶ ὁρθότης τῆς γωνίας τῇ ἰσότητι συγγενής ἐστιν, ὥσπερ ἡ ὁξύτης καὶ ἀμβλύτης τῇ ἀνισότητι. καὶ γάρ ἐστιν ἡ μὲν ὁρθότης αὐτῇ τῇ ἰσότητι σύστοιχος — ἀμφότεραι γὰρ ὑπὸ τὸ πέρας, ὥσπερ δὴ καὶ ἡ ὄμοιότης — ἡ δὲ ὁξύτης καὶ ἀμβλύτης τῇ ἀνισότητι, καθάπερ καὶ¹⁰ ἡ ἀνομοιότης· ἀπειρίας γὰρ ἔκγονοι πᾶσαι. || διὸ καὶ οἱ μὲν τὸ ποσὸν ὁρῶντες τῶν γωνιῶν τὴν ὁρθὴν ἵσην τῇ ὁρθῇ λέγουσιν, οἱ δὲ τὸ ποιὸν ὄμοιαν. ὅπερ γάρ ἐστιν ἐν ποσοῖς ἡ ἰσότης τοῦτο ἐν τοῖς ποιοῖς ἡ ὄμοιότης.

15

Pet. V. Καὶ ἐὰν εἰς δύο εὐθεῖας εὐθεῖα ἐμπίπτουνσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο ὁρθῶν ἐλάττονας ποιῇ, ἐκβαλλομένας τὰς εὐθεῖας ἐπ' ἄπειρον συμπίπτειν, ἐφ' ἂ μέρη εἰσὶν αἱ τῶν δύο ὁρθῶν ἐλλάττονες. 20

Τοῦτο καὶ παντελῶς διαγράφειν χρὴ τῶν αἰτημάτων· θεώρημα γάρ ἐστι, πολλὰς μὲν ἀπορίας ἐπιδεχόμενον, ἃς καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τινι βιβλίῳ διαλῦσαι προύθετο, πολλῶν δὲ εἰς ἀπόδειξιν δεόμενον καὶ δρῶν καὶ θεωρημάτων. καὶ τό γε ἀντιστρέψον²⁵

6 συγγενές G, συγγενῆς H₁ p. 454, H₂ p. 257.
 13 ὄμοιως G. 14 ἡ et ante ἰσότης et ante ὄμοιότης om.
 H₂ p. 257. 16 Καὶ om. G. || συμπίπτουνσα M. 19 ἐπ'
 om. M. 20 δύο om. G. 23 Πτολομαῖος G. 24 δεόμε-
 νων G, δεόμενον C. 25 καίτοι γε ἀντιστρέψων G.

καὶ ὁ Εὔκλειδης ὡς θεώρημα δείκνυσιν. ἵστως δὲ ἐν τινες ἀπατώμενοι καὶ τοῦτο τάττειν ἐν τοῖς αἰτήμασιν ἀξιώσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δύο ὁρθῶν αὐτόθεν τὴν πίστιν παρεχόμενον τῆς τῶν εὐθειῶν συνεύσεως καὶ συμπτώσεως. πρὸς οὓς ὁ Γεμῖνος ὁρθῶς ἀπήντησε λέγων ὅτι παρ' αὐτῶν ἐμάθομεν τῶν τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἡγεμόνων μὴ πάνυ προσέχειν τὸν νοῦν ταῖς πιθαναῖς φαντασίαις εἰς τὴν τῶν λόγων τῶν ἐν γεωμετρίᾳ παραδοχήν. ὅμοιον γάρ φησι 10 καὶ Ἀριστοτέλης ὁ θορηφικὸν ἀποδεῖξεις ἀπαιτεῖν καὶ γεωμέτρου πιθανολογοῦντος ἀνέχεσθαι, καὶ ὁ πιρὰ τῷ Πλάτωνι Σιμμίας, ὅτι „τοῖς ἐκ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδεῖξεις ποιουμένοις σύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσι“. κανταῦθα τοίνυν τὸ μὲν ἡλαττωμένων τῶν ὁρθῶν συνεύειν τὰς εὐθείας ἀληθὲς καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ συνευούσας ἐπὶ πλέον ἐν τῷ ἐκβάλλεσθαι συμπεισθεῖσιν ποτε πιθανόν, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον, εἰ μή τις ἀποδεῖξειν λόγος, ὅτι ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τοῦτο ἀληθές. τὸ γὰρ εἶναι τινας γραμμὰς συνιούσας μὲν ἐπ' ἄπειρον, 20 ἀσυμπτώτους δὲ ὑπαρχούσας, καίτοι δοκοῦν ἀπίθανον εἶναι καὶ παράδοξον, ὅμως ἀληθές ἔστι καὶ πεφώρωται ἐπ' ἄλλων εἰδῶν τῆς γραμμῆς. μήποτε οὖν τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν δυνατόν, ὅπερ ἐπ' ἐκείνων τῶν γραμμῶν; ἔως γὰρ ἂν δι' ἀποδεῖξεις αὐτὸς καταδησώ- 25 μεθα, περισπᾷ τὴν φαντασίαν τὰ ἐπ' ἄλλων δεικνύεντα γραμμῶν. εἰ δὲ καὶ οἱ διαμφισβητοῦντες λόγοι πρὸς τὴν σύμπτωσιν πολὺ τὸ πληκτικὸν ἔχοιεν, πῶς οὐχὶ πολλῷ πλέον ἄν τὸ πιθανὸν τοῦτο καὶ τὸ ἄλογον ἐκβάλλοιμεν τῆς ἡμετέρας παραδοχῆς;

3 ἀξιώσειαν ἄν G, ἀξιώσιν ἄν M. 12 Συμμίας G. Phaedo 92, D. 26 ἀμφισβητοῦντες G. 29 ἐκβάλοιμεν G.

'Αλλ' ὅτι μὲν ἀπόδειξιν χρὴ ξητεῖν τοῦ προκειμένου θεωρήματος δῆλον ἐκ τούτων, καὶ ὅτι τῆς τῶν αἰτημάτων ἐστὶν ἀλλότριον ἰδιότητος, πῶς δὲ ἀποδεικτέον αὐτὸν καὶ διὰ ποίων λόγων ἀναφετέον τὰς πρὸς αὐτὸν φερομένας ἐνστάσεις, τηνικαῦτα λεκτέον, ἥντικα δὲν καὶ ὁ στοιχειωτὴς αὐτοῦ μέλλῃ ποιεῖσθαι μνήμην ὡς ἐναργεῖ προσχρόμενος. τότε γὰρ ἀναγκαῖον αὐτοῦ δεῖξαι τὴν ἐνάργειαν οὐκ ἀναποδείκτως προφανούμενην ἀλλὰ δι' ἀποδείξεων γνώριμον γιγνομένην.

Axiom. I—V. Τὰ τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις¹⁰ ἐστὶν ἵσα, καὶ ἐὰν ἵσα ἵσοις προστεθῇ, τὰ δὲ ὅλα ἵσα ἐστὶν, καὶ ἐὰν ἵσων ἀφαιρεθῇ, τὰ καταλειπόμενα ἵσα ἐστὶν, καὶ τὸ δῶλον τοῦ μέρους μεῖξον, καὶ τὰ ἐφαρμόζοντα ἵσα ἀλλήλοις ἐστὶν.

*Ταῦτ' ἐστὶν τὰ κατὰ πάντας ἀναπόδεικτα καλού-*¹⁵ *μενα ἀξιώματα, καθόσον ὑπὸ πάντων οὕτως ἔχειν ἀξιοῦται, καὶ διαμφισθῆτε καὶ πρὸς ταῦτα οὐδεὶς. πολλάκις μὲν γὰρ καὶ τὰς προτάσεις ἀπλῶς ἀξιώματα καλοῦσιν, ὅποιαὶ ποτε ἀν ὄσιν εἴτε ἀμεσοὶ κυρίως εἴτε καὶ δεομέναι τινος ὑπομνήσεως, καὶ οὖ γε ἀπὸ*²⁰

6 ἀν om. G. || μέλει G. || ποιήσασθαι G. 7 ἐναργῆ C.
ἐαντοῦ G, αὐτοῦ C. 8 ἐνέργειαν G, ἐνάργειαν C. || προφερομένην G, προφανούμενην C. 10 In M in margine adscriptum est: περὶ ἀξιωμάτων ἦτοι κοινῶν ἐννοιῶν. 12 ἀπὸ ἵσων ἵσα ἀφαιρεθῇ G. 13—14 καὶ ἔαν ἀνίσοις ἵσα προστεθῇ, τὰ δὲ ἐστὶν ἄνισα, καὶ ἔαν ἀπὸ ἀνίσων ἵσα ἀφαιρεθῇ, τὰ λοιπά ἐστιν ἄνισα, καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια ἵσα ἀλλήλοις ἐστὶν, καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἡμίση ἵσα ἀλλήλοις ἐστί, καὶ τὸ δῶλον τοῦ μέρους μεῖξον ἐστὶν, καὶ δύο εὑθεῖαι χωρίον οὐ περιέχονται. G et B, sed contra auctoris sententiam paulo infra propositam. 15 Ταῦτα ἐστι G. 17 καὶ post διαμφισθῆτε om. G.

τῆς Στοᾶς ἄπαντα λόγου ἀπλοῦν ἀποφαντικὸν ἀξιωμα
 προσαγορεύειν εἰώθασιν. καὶ ὅταν διαλεκτικὰς ἡμῖν
 γράφωσι τέχνας περὶ ἀξιωμάτων, τοῦτο διὰ τῶν ἐπι-
 γραμμάτων δηλοῦν ἐθέλουσιν. ἀκριβέστερον δέ τινες
 5 ἀπὸ τῶν ἄλλων προτάσεων διακρίνοντες τὸ ἀξιωμα
 τὴν ἀμεσον καὶ αὐτόπιστον δι' ἐνάργειαν πρότασιν
 οὕτως ὄνομάξουσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ
 οἱ γεωμέτραι λέγουσιν. ταῦτὸν γάρ ἔστιν κατὰ τού-
 τους ἀξιωμα καὶ ἔννοια || κοινή. πολλοῦ ἄρα δεήσο-
 10 μεν ἡμεῖς τὸν γεωμέτρην Ἀπολλώνιον ἐπικυνεῖν, ὃς
 καὶ τῶν ἀξιωμάτων ὡς οἴεται γέγραφεν ἀποδεῖξεις,
 ἀπεναντίας Εὐκλείδη φερόμενος. ὁ μὲν γὰρ καὶ τὶ
 ἀποδεικτὸν ἐν τοῖς αἰτήμασι κατηρθμησεν, ὁ δὲ καὶ
 τῶν ἀναποδείκτων ἐπεχειρησεν ἀποδεῖξεις εὑρίσκειν.
 15 ἦν δὲ ἄρα διωρισμένα ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων τῇ φύσει
 καὶ τῶν ἐπιστημῶν διαφέρον τὸ γένος τῶν τε περὶ
 τὰς ἀμέσους προτάσεις καὶ πάντη δι' ἐνάργειαν προσ-
 πιπτούσας καὶ τῶν ταῖς ἀποδεῖξεσι χρωμένων, αἱ τὰς
 ἀρχὰς ἀπ' ἐκείνων λαμβάνουσι καὶ λαβοῦσαι χρῶνται
 20 πρὸς τὰ οἰκεῖα συμπεράσματα δεόντως. ὅτι δὲ καὶ
 ἡ ἀπόδειξις, ἦν ὁ Ἀπολλώνιος εὑρηκέναι πέπεισται
 τοῦ πρώτου τῶν ἀξιωμάτων, οὐδὲν μᾶλλον ἔχει τὸ
 μέσον τοῦ συμπεράσματος γνωριμότερον, εἰ μὴ καὶ
 πλέον ἀμφισβητούμενον, μάθοι τις ἂν ἐπιβλέψας εἰς
 25 αὐτὴν καὶ σμικρόν. „ἔστω γάρ, φησί, τὸ ἀ τῷ β̄ ἴσον,

1 ἀποφαντικὸν] καταφαντικὸν G. 2 ὅτε G, ὅταν C.

3 τέχνας γράφωσι G. || τοῦτο διὰ τῶν ἐπιγραμμάτων
 om. G. 4 ἐθέλωσιν G. 6 ἐνέργειαν G, ἐναργειαν C.

9 δὲ ἄρα G. 10 ὃς] ὡς M. 12 Εὐκλείδει G. || τὸ
 om. G. 13 ἀποδεικτικὸν G. 21 ὁ om. G. 22 τὸν

μέσον M.

τοῦτο δὲ τῷ γ, λέγω ὅτι καὶ τὸ α τῷ γ ισον. ἐπεὶ
γὰρ τὸ α τῷ β ισον τὸν αὐτὸν αὐτῷ κατέχει τόπον,
καὶ ἐπεὶ τὸ β τῷ γ ισον, τὸν αὐτὸν καὶ
τούτῳ κατέχει τόπον. καὶ τὸ α ἄρα τῷ γ
τὸν αὐτὸν κατέχει τόπον. ισα ἄρα ἔστιν.[“] $\alpha \beta \gamma$ ⁵
ἐν δὴ τούτοις δύο προλαβεῖν ἀναγκαῖον,
διν μὲν ὅτι τὰ τὸν αὐτὸν κατέχοντα τόπον
ἀλλήλοις ισα ἔστιν, ἔτερον δὲ ὅτι τὰ τῷ
αὐτῷ τὸν αὐτὸν κατέχοντα τόπον καὶ ἀλλήλοις τὸν
αὐτὸν κατέχει τόπον. ταῦτα δὲ ὅτι πολλῶ ἀσαφέστερα 10
τοῦ προτεθέντος ἀξιώματος ἐναργές πῶς γὰρ τὰ τὸν
αὐτὸν ἐκπληροῦντα τόπον ισα ἔστιν; καθ' ὅλα ἡ κατὰ
μέρος ἡ κατὰ σχηματισμὸν λόγου; διὸ καὶ οὐκ ἔστι
παντελῶς εὐπαράδεκτον τὸ μεταβαίνειν ἐπὶ τὸν τόπον,
ὅς ἔστιν ἀγνωστότερος ἡμῖν τῶν ἐν τόπῳ ὄντων. κα- 15
λεπὴ γοῦν καὶ ἡ εὑρεσις τῆς οὐσίας καὶ ἀμφισβητήσι-
μος. ἵν’ οὖν μὴ μακρηγορῶμεν, πάντα ἀξιώματα ὡς
ἄμεσα καὶ αὐτοφανῆ παραδοτέον, γνώμιμα ἀφ’ ἑαυ-
τῶν ὄντα καὶ πιστά. ὁ γὰρ τοῖς φανερωτάτοις ἀπό-
δειξιν προσάγων οὐ βεβαιοῖ τὴν περὶ αὐτῶν ἀλήθειαν, 20
ἀλλ’ ἐλαττοῖ τὴν ἐνάργειαν, ἣν ἔχομεν ἐν ταῖς ἀδι-
δάκτοις προληψεσιν.

Τοῦτό τε δὴ περὶ τῶν ἀξιωμάτων προληπτέον
κατήγοιν τῆς ἴδιότητος αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντα τοῦ
κοινοῦ γένους ἔστι τῶν μαθημάτων. οὐ γὰρ μό- 25
νον μεγέθεσιν ἐπαληθεύει τούτων ἔκαστον, ἀλλὰ καὶ

2 αὐτῷ om. G, add. C. 3–4 καὶ ἐπεὶ τὸ . . . τοῦτῳ
κατέχει τόπον om. G. 4 τὸ ἄρα α M, G. 11 προθέν-
τος G, προτεθέντος C. 14 εὐπαραδεκτέον M, G; in M autem
ε ante ον rasura est deletum. 16 οὖν G. 25–26 οὐ μό-
νον λέγεται μεγέθεσιν ἀληθεύειν G, οὐ γὰρ μόνον λέγεται
μεγέθεσιν ἐπαληθεύειν B₃, et non solum in Magnitudini-

ἀριθμοῖς καὶ κινήσεις καὶ χρόνοις. καὶ τοῦτο ἀναγκαῖως. τὸ γὰρ ἵσον καὶ ἄνισον καὶ τὸ ὅλον καὶ τὸ μέρος || καὶ τὸ μεῖζον καὶ τὸ ἔλασσον κοινὰ καὶ τῶν διηρημένων ἐστὶ ποσῶν καὶ τῶν συνεχῶν. οὐ τε οὖν 5 περὶ τὸν χρόνον θεωρία δεῖται πάντων τούτων ὡς ἑναργῆν τοὺς κινήσεις καὶ οὐ περὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μεγέθη, καὶ ἐπὶ πάντων ἀληθέσ, καὶ τὸ τὰ τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις ἵσα εἶναι καὶ τῶν λοιπῶν, ὅπερ ἂν λάβωμεν. κοινοῖς δὲ οὖσιν ἕκαστος 10 χρῆται κατὰ τὴν οἰκεῖαν ὕλην, ἐφ' ὅσον αὐτῇ ἀπαιτεῖ, καὶ ὁ μὲν ὡς ἐπὶ μεγεθῶν, ὁ δὲ ὡς ἐπ' ἀριθμῶν, ὁ δὲ ὡς ἐπὶ χρόνων αὐτῷ προσχρῆται. καὶ οὕτως ἴδια γίνεται τὰ συμπεράσματα καθ' ἕκαστην ἐπιστήμην κανόνην τὰ ἀξιώματα κοινά.

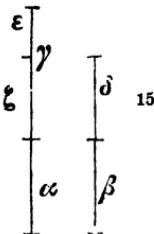
15 Καὶ μὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὕτε εἰς ἐλάχιστον δεῖ συνιασθεῖν, ὃς Ἡρων ποιεῖ τοία μόνου ἐκθέμενος — ἀξιώματα γὰρ καὶ ὅτι τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζον, καὶ ὁ γεωμέτρης πολλαχοῦ καὶ τοῦτο παραλαμβάνει πρὸς τὰς ἀποδείξεις, καὶ ὅτι τὰ ἐφαρμόζοντα ἵσα· καὶ γὰρ τοῦτο εὐθὺς ἐν τῷ τετάρτῳ συντελέσει πρὸς τὸ ἔγητούμενον — οὕτε αὖ προστιθέναι ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, ὃν τὰ μέν ἐστιν ἴδια τῆς γεωμετρίας ὕλης, ὃς δύο εὐθείας χωρίον μὴ περιέχειν, καίτοι τῶν ἀξιωμάτων τοῦ κοινοῦ γένους ὄντων, ὃς εἰπομένη, 20 τὰ δὲ ἐπεται τοῖς ἐκπειμένοις, οἷον τὸ ἵσα εἶναι τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια. τοῦτο γὰρ ἀκολουθεῖ τῷ ἂν ἵσοις ἵσα προστεθῆται τὰ ὅλα ἵσα εἶναι. τὰ γὰρ ἵσον τῷ

bus . . . verificari dicitur' B., 'verum esse dicitur' Z. 8 τῷ om. M. 11 ὁ δὲ ὡς ἐπ' ἀριθμῶν om. G. 15 αὐτὸν G, αὐτῶν C. 17 καὶ ante ὁ om. G. 18 προσλαμβάνει G.

25 εἶναι post διπλάσια posuit G, quod corr. C. 27 τῷ γάρ ἵσα G.

ἡμίσει προσλαβίντα αὐτὸ τὸ ἡμίσυ διπλάσια γίνεται τοῦ αὐτοῦ καὶ ἵσα ἀλλήλοις διὰ τὴν ἶσην προσθήκην. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐ τὰ διπλάσια μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τριπλάσια καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ πολλαπλάσια πάντα ἵσα φανήσεται.

Τούτοις δὲ τοῖς ἀξιώμασιν ὁ Πάππος συναναγράφεσθαι φησιν ὅτι καὶ ἀν ἵσοις ἄνισα προστεθῆ, ἡ τῶν ὅλων ὑπεροχὴ ἶση ἐστὶν τῇ τῶν προστεθέντων, καὶ ἀνάπαλιν, ἐὰν ἀνίσοις ἵσα προστεθῆ, ἡ τῶν ὅλων ὑπεροχὴ ἶση ἐστὶ τῇ τῶν ἐξ ἀρχῆς. καὶ ἐστι καὶ ταῦτα προφανῆ μὲν ἀφ' ἔαντων, δείκνυνται δὲ ὅμως τοῦτον τὸν τρόπον. ἔστω ἵσα τὰ $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$, καὶ προσκείσθω αὐτοῖς ἄνισα τὰ $\bar{\gamma}$ $\bar{\delta}$, μείζον δὲ τὸ $\bar{\gamma}$ τοῦ $\bar{\delta}$ τῷ $\bar{\epsilon}$, $\bar{\epsilon}$, $\bar{\tau}$ επεὶ οὖν τὸ $\bar{\alpha}$ τῷ $\bar{\beta}$ ἵσον καὶ τὸ $\bar{\xi}$ τῷ $\bar{\delta}$, τὸ $\bar{\alpha}$ τῷ $\bar{\beta}$ $\bar{\delta}$ ἵσον. ἐὰν γὰρ ἵσοις ἵσα προστεθῆ, τὰ ὅλα ἵσα. $\bar{\tau}$ δὲ ἄρα $\bar{\gamma}\bar{\alpha}$ τοῦ $\bar{\beta}\bar{\delta}$ τῷ $\bar{\epsilon}$ μόνῳ ὑπερέχει, ὃ καὶ τὸ $\bar{\gamma}$ μόνον ὑπερεῖχεν τοῦ $\bar{\delta}$. πάλιν ἄνισα τὰ $\bar{\gamma}$ $\bar{\delta}$ καὶ προσκείσθω ἵσα τὰ $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$, καὶ ἔστω τοῦ $\bar{\gamma}$ πρὸς τὸ $\bar{\delta}$ ὑπεροχὴ τὸ $\bar{\epsilon}$. \parallel ἐπεὶ οὖν τὸ $\bar{\alpha}$ τῷ $\bar{\beta}$ ἵσον



15

7 ἵσοις ἵσα G. 9 ἀνίσας ἵσοις G, ἀνίσοις ἵσας C. \parallel In M adscriptum est in margine: τὸ ἄνισα οὐκ πρὸς ἀλλήλα ἀκοντεῖσον ἀλλὰ πρὸς τὰ, πρὸς ἀπροστιθεται. 13 τὰ $\bar{\delta}$ $\bar{\gamma}$ M. δέ τοι $\bar{\gamma}$ G, δὲ τὸ $\bar{\gamma}$ C. \parallel τῷ $\bar{\epsilon}$] τοῦ $\bar{\epsilon}$ B_s. \parallel Post τῷ $\bar{\epsilon}$ addit B 'reliquum vero sit f', quod, cum ex diagrammate possit intelligi, haud scio an de suo B adiecerit. 15. 16 ἵσα ἵσοις G. 16 Ante τὸ ἄρα equidem puto excidisse: μείζον δὲ τὸ $\bar{\alpha}\bar{\gamma}$ τοῦ $\bar{\alpha}\bar{\xi}$ τῷ $\bar{\epsilon}$. \parallel $\bar{\gamma}\bar{\alpha}$] $\bar{\gamma}\bar{\delta}$ M, G. 20 τοῦ $\bar{\epsilon}$ C. \parallel Post τὸ $\bar{\epsilon}$ addit B 'reliquum vero f'.

καὶ ¹⁷ τὸ αῖς ἴσον τῷ βδ, ὅλον ἄρα τὸ αγ τοῦ βδ τῷ ε
μόνῳ ὑπερέχει, φὶ καὶ τὸ γ τοῖ δ.

Ταῦτα οὖν ἔπειται τοῖς προειρημένοις ἀξιώμασι
καὶ εἰκότως ἐν τοῖς πλείστοις ἀντιγράφοις παραλείπε-
ται, ὅσα δὲ ἄλλα τούτοις προστέθησιν, προελληπται
διὰ τῶν ὅσων καὶ ἐκείνοις ἀκόλουθα, οἷον ὅτι πάντα
τοῦ ἐπιπέδου τὰ μόρια καὶ τῆς εὐθείας ἀλλήλοις ἐφαρ-
μόττει — τὰ γὰρ εἰς ἄκρον τεταμένα τοιαύτην ἔχει
φύσιν — καὶ ὅτι γραμμὴν μὲν διαιρεῖ σημεῖον, ἐπι-
10 φάνειαν δὲ γραμμὴν, στερεὸν δὲ ἐπιφάνεια — πάντα
γὰρ διαιρεῖται τούτοις, ὑφ' ᾧν καὶ περατοῦται προσ-
εχως — καὶ ὅτι τὸ ἀπειρον ἐν τοῖς μεγέθεσιν ἐστιν
καὶ τῇ προσθέσει καὶ τῇ ἐπικαθαιρέσει, δυνάμει δὲ
ἐκάτερον πᾶν γὰρ συνεχὴς ἐπ' ἀπειρον διαιρετόν ἐστι
15 καὶ αὐξητόν.

1 Inter καὶ et τὸ αῖς excidisse videtur τὸ ξ τῷ δ; B addit
'f ipsi d'. 6 ἀκόλουθεὶ G, ἀκόλουθον B₃, 'consequuntur' B,
'sequuntur' Z. 8 τεταγμένα G, τεταμένα C.

PROPOSITIONUM PARS PRIOR.

Ἄλλ' ἐπεὶ καὶ ταῦτα συνεκεφαλαιωσάμεθα, τῶν μετὰ τὰς ἀρχὰς λοιπῶν τὴν ἐπίσκεψιν ποιησόμεθα· μέχρι γὰρ τούτων αἱ ἀρχαὶ. τῶν δὲ πρὸς γεωμετρίαν ἐνστάντων οἱ μὲν πλεῖστοι πρὸς τὰς ἀρχὰς ἡπόρησαν ἀνυπόστατα τὰ μέρη δεικνύνται σπουδάσαντες — ὃν καὶ 5 οἱ λόγοι διατεθρύληνται, τῶν μὲν καὶ πᾶσαν ἐπιστήμην ἀναιρούντων καὶ ὥσπερ πολεμίων καρποὺς ἐξ ἀλλοτρίας χώρας καὶ γονίμου τῆς φιλοσοφίας ἀφανίζοντων ὥσπερ τῶν Ἐφεστικῶν, τῶν δὲ τὰς γεωμετρικὰς μόνας ἀρχὰς ἀνατρέπειν προθεμένων, ὥσπερ 10 τῶν Ἐπικονιγρείων — οἱ δὲ ἥδη καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπιτρέψαντες οὐ φασὶ τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς ἀποδείκνυσθαι, μὴ συγχωρηθέντος αἵτοις καὶ ἄλλου τινός, ὃ μὴ προελλήπται ἐν ταῖς ἀρχαῖς. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον τῆς ἀντιφρήσεως μετῆλθεν Ζήνων ὁ Σιδώνιος μέν, 15

1 συνεκεφαλαιωσάμεθα *M*, συνεκεφαλαιωσόμεθα *G*.
 2 λοιπὸν *M*, *B*, λοιπὴν *G*, ‘relicuum est ut’ *B*, ‘id quod est reliquum’ *Z*. 4 ἐνστάσεων *M*, *B*, *G*, ‘Eorum, qui instant’ *B*, ‘Ex his qui . . . obiciant’ *Z*. 5 ταῦτα μέρη] ‘partes’ et in margine ‘terminos’ *B*, ‘partes’ *Z*. 6—7 In *M* in margine adscriptum est: C. διὰ τὸ σημαίνει διὰ τούτου τούτος?) ἀνατρέποντας τὴν γεωμετρίαν. 9 Ἐφεστικῶν] Pyrrhoniorum Philosophorum’ *B*, ‘Ephestioi’ *Z*. || δὲ om. *M*, delendum not. C. 10 In *M* postera manus ὥσπερ delendum not. et καὶ add. 12 ἐπιστρέψαντες *G*, ἐπιτρέψαντες *C*. 15 ἀντιφρήσεως *G*, ἀντιφρήσεως *C*.

τῆς δὲ Ἐπικούρου μετασχῶν αἰρέσεως, πρὸς ὅν καὶ
ὁ Ποσειδώνιος ὀλον γέγραφε βιβλίον δεικνὺς σα-
θρὰν αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἐπίνοιαν.

Ἄλλ' αἱ μὲν ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν ἀντιλογίαι μετρίως
5 ἡμῖν διὰ τῶν ἔμπροσθεν ἡνύσθησαν, τὴν δὲ τοῦ Ζή-
νωνος ἐπιβολὴν μικρὸν ὕστερον ἐπισκεψόμεθα. νῦν
δὲ ἀναλαβόντες ἐπὶ βραχὶ τὸν τῶν θεωρημάτων καὶ
προβλημάτων λόγον καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν καὶ
τῶν ἐκατέρους μερῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διαιρέσεων
10 ἐπὶ τὴν ἔξήγησιν τραπέμεθα τῶν δεικνυμένων ὑπὸ¹⁰
τοῦ στοιχειωτοῦ, τὰ μὲν γλαφυρώτερα τῶν εἰς αὐτὰ
γεγραμμένων τοῖς παλαιοῖς ἀναλεγόμενοι καὶ τὴν
ἀπέραντον αὐτῶν πολυλογίαν συντέμνοντες, τὰ δὲ ||
τεχνικώτερα καὶ μεθόδων ἐπιστημονικῶν ἔχόμενα
15 παραδιδόντες, τῇ τῶν πραγμάτων ἐπεξεργασίᾳ πλέον
ἀπονέμοντες ἢ τῇ ποικιλίᾳ τῶν πτώσεων καὶ τῶν λημ-
μάτων, οἷς ὡς τὸ πολὺ τοὺς νεαροπρεπεῖς ἐπιτρέχον-
τας ὁρῶμεν.

Prop. I, probl. I. Ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας
20 πεπερασμένης τρίγωνου ἰσόπλευρον συστή-
σασθαι.

Τῆς ἐπιστήμης πάσης διττῆς οὖσης καὶ τῆς μὲν
περὶ τὰς ἀμέσους προτάσεις ἀσχολουμένης, τῆς δὲ περὶ

1 μετέχων G, μετασχῶν C. 4 ἀντιλογίαι] 'causae' et
in margine 'sermones' B, 'rationes . . . accusantes' Z.
5 ἡνύσθησαν B, G, 'in unum coactae atque inter se coniunctae
sunt' B, 'dictae sunt' Z. 7 τὸν] τὴν (ἐπιβολὴν) A, p. 308.

8 λόγων M, G. || τῆς om. G, A. 11 ταῦτα G, A.
16 τῶν ante λημμάτων om. G, A. 17 πολὺ νεαροπρεπῶς G,
πολὺ τοὺς νεαροπρεπεῖς C, πολὺ νεαροπρεπεῖς A. || ἐπιτρέ-
χοντες C. 19 In M adscriptum est in margine ἡ θεωρημα.

20 τὸ ἰσόπλευρον G.

τὰ ἔξ ἐκείνων δεικνύμενα καὶ ποριζόμενα καὶ ὅλως περὶ τὰ ἀκόλουθα ταῖς ἀρχαῖς ἔξελιττούσης τὴν ἑαυτῆς πραγματείαν, αὕτη πάλιν ἐν τοῖς γεωμετρητοῖς λόγοις διείλεν ἑαυτὴν εἰς τε τὴν τῶν προβλημάτων ἀπεργασίαν καὶ τὴν τῶν θεωρημάτων εὔρεσιν, προβλήματα⁵ μὲν καλέσασα, ἐν οἷς τὰ μὴ ὄντα πα πορίσασθαι προτίθεται καὶ εἰς ἐμφανὲς παραγαγεῖν καὶ προσμηχανῆσασθαι, θεωρήματα⁶ δέ, ἐν οἷς τὸ ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον ἴδεται καὶ γνῶναι καὶ ἀποδεῖξαι προαιρεῖται. τὰ μὲν γὰρ γενέσεις καὶ θέσεις καὶ παραβολάς, ἀναγρα-¹⁰ φὰς καὶ περιγραφὰς καὶ ἐναρμόσεις καὶ ἐπαφὰς καὶ ὅσα τοιαῦτα ὑποστήσασθαι παρακελεύεται, τὰ δὲ τὰ συμπτώματα καὶ τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τοῖς ὑποκειμένοις τῇ γεωμετρίᾳ πιέσαι | καὶ καταδήσασθαι σπεύδει διὰ τῶν ἀποδεῖξεων. περὶ ὅσων γε μὴν ξη-¹⁵ τήσεις γενέσθαι δυνατόν, περὶ τούτων πάντων ἡ γεωμετρία ποιεῖται τὸν λόγον, τὰ μὲν εἰς τὰ προβλήματα ἀναφέρουσα, τὰ δὲ εἰς τὰ θεωρήματα, καὶ γὰρ τὸ τί ἐστι ξητεῖ, καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ γὰρ τὸν λόγον ξητεῖ καὶ τὴν νόησιν, ἢ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τοῦ ὑποκειμένου.²⁰ λέγω δὲ οἷον ὅταν ξητῇ, τίς ἡ ὄμοιομερής γραμμὴ. τοῦτο γὰρ ξητοῦσα ἢ τὸν ὄρον εὐρεῖν ἐθέλει τῆς τοιαύτης γραμμῆς, ὅτι ὄμοιομερής ἐστι γραμμὴ ἡ πάντα τὰ μόρια πᾶσιν ἐφαρμόζοντα ἔχουσα, ἢ αὐτὰ τὰ εἰδη τῶν ὄμοιομερῶν γραμμῶν λαβεῖν, οἷον ὅτι ἡ εὐθεῖα²⁵

3 γεωμετριοῖς G. 6 πῶς G, πω C. || προστίθεται G.
7 πραγματεῖν G. 10 γὰρ om. G, add. C. 11 καὶ ἐναρμόσεις καὶ ἐπαφὰς om. G. 13 τὰ ante καθ' αὐτὰ om. G.
15 γὲ μὴν om. G. 19 In M adscriptum est in margine τὸν ὄροισμά ὁ. 20 τὴν νόησιν ἢ τὴν νόησιν καὶ τὴν οὐσίαν G: C καὶ in ἢ mutavit. 21 δὴ G, δὲ C. || οἷον om. G. || τίς ἡ τίς, εἰ G. || ἡ γραμμὴ G. 23 ἐστιν ἡ G.

έστιν, ἢ περιφερής, ἢ περὶ πύλινδρον ἔλεξ. καὶ πρὸς τούτῳ τὸ εἰ ἔστιν αὐτὸ καθ' αὐτὸ ξητεῖ — καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τοῖς διορισμοῖς ἔξετάξουσα, εἰ ἀδύνατον τὸ διὰ τοῦτο ξητούμενον ἢ δυνατόν, καὶ μέχρι τίνος ἡ γράφει καὶ ποσαχῶς — καὶ μὴν καὶ τὸ ὅποιον τί ἔστιν. ὅταν γὰρ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα τῷ τριγώνῳ καὶ τῷ κύκλῳ καὶ ταῖς παραλλήλοις ἐπισκοπῇ, δῆλον ὅτι τὸ ὅποιον ἔστιν ἐνταῦθα ξητεῖ.

Tὴν γε μὴν αἴτιαν καὶ τὸ διὰ τί πολλοῖς μὲν 10 ἔδοξεν ἡ γεωμετρία μὴ θεωρεῖν — ταύτης γάρ ἔστι καὶ ὁ Ἀμφίνομος τῆς δόξης Ἀριστοτέλους κατάρξατος — εὗροι δ' ἂν τις, φησὶν ὁ Γεμīνος, καὶ τὴν τούτου ξητησίν ἐν γεωμετρίᾳ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεωμέτρου τὸ ξητῆσαι, δι' ἣν αἴτιαν ἐν μὲν τοῖς κύκλοις 15 ἀπειρα πολυγώνια ἐγγράφεται ἴσοπλευρα, ἐν δὲ ταῖς σφαιραῖς οὐκέτι πολύεδρα σχήματα ἴσοπλευρα καὶ ἴσογώνια καὶ ἐξ ὁμοίων ἐπιπέδων συγκείμενα δυνατὸν ἐγγράφειν ἀπειρα; τίνος γάρ ἂν εἴη τοῦτο καὶ ξητῆσαι καὶ εὑρεῖν ἢ τοῦ γεωμέτρου; ὅταν μὲν οὖν ὁ συλλο- 20 γισμὸς ἢ δι' ἀδυνάτου τοῖς γεωμέτραις, ἀγαπῶσι τὸ σύμπτωμα μόνον εὑρεῖν, ὅταν δὲ διὰ προηγουμένης ἀποδεῖξεως, τότε πάλιν, εἰ μὲν ἐπὶ μέρον τοῦτον 25 τὸ γύγνοντο, οὕπω δῆλον τὸ αἴτιον, εἰ δὲ καθ' ὅλον καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοίων, εὐθὺς καὶ τὸ διὰ τὸ γύγνεται καταφανέσ.

1 πρὸ τούτου postera manu in M super πρὸς τούτῳ; in margine adscriptum est τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος. πρὸς τούτῳ B₃, G, 'ante hoc' B, 'insuper' Z. 9 διότι M, G, 'propter quid' B, causam' Z. 11—13 In Madscriptum est in margine: οἷον ὅταν λέγῃ ἐν τοῖς τόποις οὐδὲ δὴ γὰρ ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἀρχαῖς ἐπιζήτει τὸ διὰ τί. 16 ἴσοπλευρα /σογώνια G. 19 ὅτε G. 24 διότι M, G.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ξητουμένων τοσαῦτα· πᾶν δὲ πρόβλημα καὶ πᾶν θεώρημα τὸ ἐκ τελείων τῶν έαυτοῦ μερῶν συμπεπληρωμένον βούλεται πάντα ταῦτα ἔχειν ἐν έαυτῷ· πρότασιν, ἔκθεσιν, διορισμόν, κατασκευήν, ἀπόδειξιν, συμπέρασμα. τούτων δὲ ή μὲν πρότασις⁵ λέγει, τίνος δεδομένου τί τὸ ξητούμενόν ἐστιν. ή γὰρ τελεία πρότασις ἐξ ἀμφοτέρων ἐστίν. ή δ' ἔκθεσις αὐτὸν καθ' αὐτὸν δεδομένον ἀποδιαλαβοῦσα προεντρεπίζει τὴν ξητήσει. οὐ δὲ διορισμὸς χωρὶς τὸ ξητούμενον, ὅτι ποτέ ἐστιν, διασαφεῖ. ή δὲ κατασκευὴ τὰ¹⁰ ἔλλείποντα τῷ δεδομένῳ πρὸς τὴν τοῦ ξητουμένου θήραν προστίθησιν. ή δὲ ἀπόδειξις ἐπιστημονικῶς ἀπὸ τῶν ὁμολογηθέντων συνάγει τὸ προκείμενον. τὸ δὲ συμπέρασμα πάλιν ἐπὶ τὴν πρότασιν ἀναστρέφει βεβαιοῦν τὸ δεδειγμένον. καὶ τὰ μὲν σύμπαντα μέρη¹⁵ τῶν τε προβλημάτων καὶ τῶν θεωρημάτων ἐστὶ τοσαῦτα· τὰ δὲ ἀναγκαῖότατα καὶ ἐν πᾶσιν ὑπάρχοντα πρότασις καὶ ἀπόδειξις καὶ συμπέρασμα. δεῖ γὰρ καὶ προειδέναι τὸ ξητούμενον καὶ δείκνυσθαι τοῦτο διὰ τῶν μέσων καὶ συνάγεσθαι τὸ δεδειγμένον. καὶ τοί²⁰ τῶν τῶν τριῶν ἐκλείπειν τι τῶν ἀδυνάτων ἐστίν. τὰ δὲ λοιπὰ πολλαχοῦ μὲν παραλαμβάνεται, πολλαχοῦ δὲ καὶ οὐδεμίαν παρέχοντα χρείαν παραλείπεται. διορισμός τε γὰρ καὶ ἔκθεσις οὐκ ἐστιν ἐν ἔκείνῳ τῷ

1 ξητημάτων G. 3 πεπληρωμένον (πεπληρωμένων) H₂ p. 259. 6 διδομένον G, δεδομένον H₁ p. 454, H₂ p. 259.
 10 τὰ εἰσθότα M, B₃, G; in M autem adscriptum est in margine manus primae proxima γρ. τὰ ἔλλείποντα, 'familiaria' Z, ἔλλείποντα (ἐκλείποντα) H₁ H₂. 'quae ... desunt' B. 11 διδομένον M, G, δεδομένω H₁ H₂. || θήραν] αἰτίαν H₁ H₂.
 12 ἀπὸ] ἐκ H₂. 16 τῶν από θεωρημάτων om. G. || τοσαῦτα] ταῦτα H₂. 20 τῷ δεδειγμένῳ (δεδειγμένῳ) H₁ H₂.
 22. 23 καὶ post δὲ om. G. 23 ὡς ante οὐδεμίαν additum est in H₁ H₂.

προβλήματι ἴσοσκελὲς τρίγωνον συστήσασθαι ἔχον
 ἐκατέφαν τῶν πρὸς τῇ βάσει διπλασίαν τῆς λοιπῆς, ||
 κατασκευὴ δὲ ἐν πλείστοις πάνυ θεωρήμασιν οὐκ ἔστι
 τῆς ἐκθέσεως ἀποχρώσης ἄνευ προσθήκης ἄλλης ἐκ
 τῶν δεδομένων δεῖξαι τὸ προκείμενον. πότε οὖν ἐκ-
 λιμπάνειν τὴν ἐκθεσίν φαμεν; ὅταν ἐν τῇ προτάσει
 μηδὲν ἡ δεδομένον, ὅτι ἡ πρότασις διήρηται ὡς ἐπίπαν
 εἰς δεδομένον καὶ ξητούμενον. οὐ μὴν τοῦτο ἀεὶ γίνε-
 ται, ἀλλ' ἐνίοτε μόνον λέγει τὸ ξητούμενον, ὃ δεῖ
 10 γνῶναι ἡ προίσασθαι, ὡς ἐπὶ τοῦ προειδημένου προ-
 βλήματος. οὐ γὰρ προλέγει, τένος δεδομένου δεῖ
 συστήσασθαι τὸ ἴσοσκελὲς ἔχον ἐκατέφαν τῶν ἴσων
 διπλασίαν τῆς λοιπῆς, ἀλλ' ὅτι δεῖ προίσασθαι, καὶ
 γίνεται μὲν κάνταῦθα ἐκ προγνωσκομένων ἡ τοῦ
 15 προκειμένου λῆψις. καὶ γὰρ τί τὸ ἴσοσκελὲς καὶ τί τὸ
 ἴσον ἡ διπλάσιον εἰδότες τυγχάνομεν. τοῦτο δὲ ἀπά-
 σης διανοητικῆς μαθήσεως ἴδιον φησιν Ἀριστοτέλης.
 ὑπόκειται δὲ ὅμως οὐδὲν ὑμῶν ὥσπερ ἐπ' ἄλλων προ-
 βλημάτων, οἷον ὅταν λέγῃ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν πε-
 20 περασμένην δίχα τεμεῖν. ἐνταῦθα γὰρ εὐθεῖα δέδο-
 ται, προστατόμεθα δὲ αὐτὴν δίχα διελεῖν, καὶ διώρι-
 σται, τί μὲν τὸ δεδομένον χωρίς, τί δὲ τὸ ξητούμενον.
 ὅταν μὲν οὖν ἡ πρότασις ἀμφότερα ἔχῃ, τότε καὶ
 διορισμὸς εὐρίσκεται καὶ ἐκθεσις, ὅταν δὲ ἐκλείπῃ τὸ
 25 δεδομένον, ἐκλιμπάνει καὶ ταῦτα. ἡ γὰρ ἐκθεσις

1 προβλήματι] Eucl. IV, 10. 4 ἐκθέσεως] 'Expositione'
 et in margine 'Demonstratione' B, 'expositio' Z. 5 ἐκλει-
 πάνειν G, ἐκλιμπάνειν C. || In M in margine legitur: ση-
 πότε ἐκλιμπάνει ἡ ἐκθεσις. 7 διαιρεῖται H₁ p. 454, H₂
 p. 265. 19 ὅτε λέγει G. (Eucl. I, 10). 23 ἔχῃ σχῆμα
 H₁ H₂. 24 ἐκλείπῃ H₁ H₂. 25 ἐκλειπάνει G, ἐκλιμ-
 πάνει H₁ H₂.

τοῦ δεδομένου ἔστιν καὶ ὁ διορισμός. ἔσται γὰρ ὁ αὐτὸς τῇ προτάσει. τί γὰρ ἄλλο ἀν εἴποις διοριζόμενος ἐπὶ τοῦ προορηθέντος προβλήματος, | ἢ ὅτι δεῖ εύρειν ἰσοσκελὲς τοιόνδε; τοῦτο δ' ἦν ἡ πρότασις. ἐὰν ἄφα ἡ πρότασις μὴ ἔχῃ τὸ μὲν δεδομένον, τὸ δὲ ζητούμενον, ἡ μὲν ἔκθεσις σιωπᾶται τῷ μὴ εἶναι τὸ δεδομένον, ὁ δὲ διορισμὸς παραλείπεται, ἵνα μὴ ὁ αὐτὸς γένηται τῇ προτάσει. πολλὰ δ' ἀν εὔροις καὶ ἄλλα τοιαῦτα προβλήματα καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ εύρειν δύο εὐθείας δυνάμει συμμέτρους μέσον περιεχούσας καὶ πάντα ὅσα τοιαῦτα.

Πάν γε μὴν τὸ δεδομένον καθ' ἓνα τούτων δίδοται τῶν τρόπων, ἡ θέσει, ἡ λόγω, ἡ μεγέθει, ἡ εἰδεί. τὸ μὲν γὰρ σημεῖον θέσει δίδοται μόνον, γραμμὴ δὲ 15 καὶ τὰ ἄλλα πᾶσιν. ὅταν γὰρ λέγωμεν τὴν δοθεῖσαν γωνίαν εὐθύγραμμον, τὸ εἶδος λέγομεν, ὅποιον δέδοται τῆς γωνίας, ὅτι εὐθύγραμμον, ἵνα μὴ ξητώμεν διὰ τῶν αὐτῶν μεθόδων καὶ τὴν περιφερόγραμμον δίχα τεμεῖν, ὅταν δὲ ὅτι δύο δοθεισῶν εὐθειῶν 20 ἀνίσιων ἀπὸ τῆς μείζονος τῇ ἐλάσσονι ἵσην ἀφελεῖν. τῷ μεγέθει δέδοται. τὸ γὰρ μείζον καὶ ἐλασσον καὶ τὸ περερασμένον καὶ ἀπειρον τοῦ μεγέθους ἔστιν ἴδια κατηγορήματα. ὅταν δὲ λέγωμεν ὅτι ἐὰν τέσσαρα

1—6 τοῦ δεδομένου ἡ μὲν ἔκθεσις bis redditum est in G. 3 προορηθέντος] προβληθέντος H₂ p. 265. 4 τοιούτον primo, τοῦτο altero loco G, τούτο H₁ p. 454. 10 ἐν τῷ δεκάτῳ] Prop. XXIX, quae tamē non δύο εὐθείας sed μέσας inbet inveniri. 13 In M in margine adscriptum est: ὅτι τὸ δεδομένον ἡ θέσει ἡ λόγω ἡ μεγέθει ἡ εἰδεί. || δέδοται H₂ p. 269. 15 δέδοται H₂. 16 ὅτε G. 17—18 τὸ εἶδος . . . εὐθύγραμμον bis legitur in M, et in margine εἰδεί. 20 ὅτε G, ὅταν Ὁ, H₁. || εὐθειῶν δοθεισῶν G. 22 τῷ μεγέθει. δέδοται γὰρ τὸ μείζον M. 24 M in margine λόγω.

μεγέθη ἀνάλογον ἦ, καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἔσται, δέ-
δοται ὁ αὐτὸς || λόγος ἐν τοῖς τέτρασιν μεγέθεσιν.
ὅταν δὲ πρὸς τῷ δοθέντι σημείῳ χρῆ τῇ δοθείσῃ
εὐθείᾳ ἵσην εὐθείαν θέσθαι, τότε τῇ θέσει δέδοται τὸ
σημεῖον. διὸ καὶ τῆς θέσεως διαφόρου δυναμένης
εἶναι καὶ ἡ κατασκευὴ ποικιλίαν ἐπιδέχεται. δίδοται
γὰρ τὸ σημεῖον ἥξεω τῆς εὐθείας ἥ ἐπὶ τῆς εὐθείας
καὶ ἐπ' ἄκρων τῆς εὐθείας ἥ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν περι-
των αὐτῆς. τετραγῶς οὖν τοῦ δεδομένου λαμβανο-
10 μένου δῆλον ὅτι καὶ ἡ ἐκθεσις γίνεται τετραγῶς. ἐνί-
οτε δὲ καὶ δύο συμπλέκει τρόπους καὶ τρεῖς.

Τὴν δὲ λεγομένην ἀπόδειξιν ὅτε μὲν καὶ τὰ ἴδια
τῆς ἀποδείξεως ἔχουσαν εὐρόγνομεν ἀπὸ τῶν ὑφισμῶν
μέσων τὸ ζητούμενον δεικνύουσαν — αὗτη γὰρ ἀπο-
15 δείξεως τελειότης — ὅτε δὲ ἐκ τεκμηρίων ἐπιχειροῦ-
σαν. καὶ δεῖ μὴ λανθάνειν. πανταχοῦ μὲν γὰρ τὸ
ἀναγκαῖον ἔχουσιν οἱ γεωμετρικοὶ λόγοι διὰ τὴν ὑπο-
κειμένην ὑλὴν, οὐ πανταχοῦ δὲ περαιώνονται διὰ τῶν
ἀποδεικτικῶν μεθόδων. ὅταν γὰρ διὰ τοῦ τὴν ἐκτὸς
20 τοῦ τριγώνου γωνίαν ἵσην εἶναι δύο ταῖς ἐντὸς καὶ
ἀπεναντίας δεικνύηται τὸ τρίγωνον ἵσας ἔχον τὰς ἐν-
τὸς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὁρθαῖς, πῶς ἀπ' αὐτίας ἥ
ἀπόδειξις αὕτη, πῶς δὲ οὐχὶ τεκμήριόν ἔστι τὸ μέσον;
καὶ γὰρ μήπω τῆς ἐκτὸς οὕσης γωνίας αἱ ἐντὸς οὕσαι
25 δυσὶν ὁρθαῖς ἵσαι εἰσίν. ἔστι γὰρ τὸ τρίγωνον καὶ
τῆς πλευρᾶς μὴ ἐκβεβλημένης. ὅταν δὲ διὰ τῆς τῶν
κύκλων περιγραφῆς τὸ συσταθὲν τρίγωνον ἰσόπλευρον

2 τέταρσι G. 3 M in margine θέσει. || ὅτε G. || χρὴ
M, G. 6 δέχεται G, ἐπιδέχεται C. || δέδοται G, δίδοται C.
9 αὐτῆς] τῆς τῆς M. || παραλαμβανομένον G. 10 γένη-
ται G, γίνεται C, H₁ p. 454, H₂ p. 270. 21 ἀπεναντίος G. ||
δείγνυνται G, δεικνύηται C.

δεικνύηται, ἀπ' αἰτίας ἡ ἐπιβολὴ γίνεται. τὴν γὰρ ὁμοιότητα καὶ ἴσοτητα τῶν κύκλων τῆς τοῦ τριγώνου κατὰ τὰς πλευρὰς ἴσοτητος αἰτίασσόμεθα.

Τό γε μὴν συμπέρασμα διπλοῦν εἰώθασι ποιεῖ-
σθαι τινα τρόπον· καὶ γὰρ ὡς ἐπὶ τοῦ δεδομένου δεί-
ξαντες καὶ ὡς καθόλου συνάγοντες ἀνατρέχοντες ἀπὸ
τοῦ μερικοῦ συμπεράσματος ἐπὶ τὸ καθόλου. διότι
γὰρ οὐ προσχρῶνται τῇ ἴδιότητι τῶν ὑποκειμένων,
ἀλλὰ πρὸ δύματων ποιούμενοι τὸ δεδομένον γράφουσι
τὴν γωνίαν ἡ τὴν εὐθεῖαν, ταῦτὸν ἥγοῦνται τὸ ἐπὶ 10
ταύτης συναγόμενον καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοίου συμπεπεράν-
θαι παντός. μεταβαίνοντες μὲν οὖν ἐπὶ τὸ καθόλου,
ἴνα μὴ μερικὸν ὑπολάβωμεν εἶναι τὸ συμπέρασμα. εὐ-
λόγως δὲ μεταβαίνοντες, ἐπειδὴ τοῖς ἔκτεθεῖσιν, οὐχ
ἡ ταύτα ἔστιν, ἀλλ' ἡ τοῖς ἄλλοις ὅμοια, χρῶνται πρὸς 15
τὴν ἀπόδειξιν. οὐ γὰρ ἡ τοσήδε ἔστιν ἡ ἔκκειμένη
γωνία, ταύτη τὴν διχοτομίαν ποιοῦμαι, ἀλλ' ἡ μόνον
εὐθύγραμμος. ἔστι δὲ τὸ μὲν τοσόνδε τῆς ἔκκειμένης
ἴδιον, τὸ δὲ εὐθύγραμμον πασῶν τῶν εὐθυγράμμων
κοινόν. ἔστω γὰρ ἡ δεδομένη ἡ ὁρθὴ. εἰ μὲν οὖν τῇ 20
ἀποδεῖξει τὴν ὁρθότητα παρελάμβανον, οὐκ ἡδυνάμην
ἐπὶ πᾶν τὸ είδος τῆς εὐθυγράμμου μεταβαίνειν, εἰ δὲ
τὸ μὲν ὁρθὸν αὐτῆς οὐ προσποιοῦμαι, | τὸ δὲ εὐθύ-
γραμμον σκοπῶ μόνον, διοιώσ δὲ λόγος ἐφαρμόσει καὶ
παρὰ ταῖς εὐθυγράμμοις γωνίαις.

25

1 δεικνύηται] δείκνυνται M, C. || δεικνύηται . . . ἐπιβολὴ om. G. 3 κατὰ τὰς πλευρὰς om. G. 5 τινα om. G.

6 συνάγονται G, συνάγοντες C. || ἀνατρέχοντος M.

8 προσδέζονται G, προσχρῶνται C. 14 ἔντεθεῖσιν G, ἐκ-
τεθεῖσιν C. 17 ταύτην C. 18 εὐθύγραμμον G, εὐθύ-
γραμμος C. || τοσόνδε] ποσὸν G. 19 δὲ post τὸ om. G,
add. C.

Ταῦτα δὲ πάντα τὰ προειρημένα σκεψώμεθα ἐπὶ τοῦ πρώτου τούτου προβλήματος. διτὶ μὲν γὰρ πρόβλημά ἔστι δῆλον. ἐπιτάπτει γὰρ ἡμῖν τριγώνου μηχανήσασθαι γένεσιν ἰσοπλευρού. συνέστηκεν δὲ ἡ ἐν τούτῳ πρότασις ἥκ τε τοῦ δεδομένου καὶ τοῦ ζητούμενου. δέδοται μὲν γὰρ εὐθεῖα πεπερασμένη, ζητεῖται δέ, πῶς ἀν ἐπ' αὐτῆς συσταίη τὸ ισόπλευρον τριγώνον, καὶ ἡγεῖται τὸ δεδομένον, ἔπειτα δὲ τὸ ζητούμενον, ἵνα καὶ συνημμένον πλέξῃς, εἰ ἔστιν εὐθεῖα πε-
10 περασμένη, δυνατὸν ἐπ' αὐτῆς συστήσασθαι τρίγωνον ισόπλευρον. οὕτε γὰρ μὴ εὐθείας οὖσης συσταίη ἀν τριγώνον — ὑπὸ γὰρ εὐθειῶν περιέχεται γραμμῶν — οὕτε μὴ πεπερασμένης· οὐ γὰρ δύναται γωνία γενέσθαι [εἰ μὴ] πρὸς ἐνὶ σημείῳ· τῆς δὲ ἀπειρού
15 πέρας σημείον οὐκ ἔστιν.

Μετὰ δὲ τὴν πρότασιν ἔξης ἡ ἔκθεσις· Ἐστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἦδε. καὶ ὁρᾶς ὅτι το δεδομένον αὐτὸ λέγει μόνον ἡ ἔκθεσις, οὐ προσποιησομένη τὸ ζητούμενον. καὶ ἐπὶ ταύτῃ ὁ διορισμός:
20 Δεῖ δὴ ἐπὶ τῆς ἐπεθείσης πεπερασμένης εὐθείας τριγωνον ισόπλευρον συστήσασθαι. τρόπον τινὰ προσεχείας ἔστιν αἴτιος ὁ διορισμός. προσεχεστέρους γὰρ ἡμᾶς ποιεῖ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ἀναφονῶν τὸ ζητούμενον, ὥσπερ ἡ ἔκθεσις εὐ μαθεστέρους ἀπεργάζεται
25 πρὸ διμάτων ποιουμένη τὸ δεδομένον. μετὰ δὲ τὸν

1 In M ἔρ in margine est adscriptum.

5 διδομένον B.

7 τριγώνον om. G. 9 ἡ εὐθεῖα C. 14 εἰ μὴ] Hoc

vel simile quid videtur excidisse. In M postera manus super πρὸς ἐνὶ scripsit χωρις. B₃ = G. nisi in uno fiat Signo' B,
om. Z. 15 πέραση ἔστι σημείον G, πέρας οὐκ ἔστι σημείον C.

17 ὥδε G.

διορισμὸν ἡ κατασκευή. Κέντρῳ μὲν τῷ ἑτέρῳ πέρατι τῆς εὐθείας διαστήματι δὲ τῷ λοιπῷ γεγράφθω κύκλος, καὶ πάλιν κέντρῳ μὲν τῷ πρότερον [διαστήματι], διαστήματι δὲ τῷ κέντρῳ γεγράφθω κύκλος, καὶ ἀπὸ τοῦ κοίνου σημείου τῆς τῶν κύκλων τομῆς ἐπὶ τὰ πέρατα ⁵ τῆς εὐθείας ἐπεξεύχθωσαν εὐθεῖαν. καὶ δοξᾶς ὅτι πρὸς τὴν κατασκευὴν χρῶματι τοῖς αἰτήμασιν, τῷ τε ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν καὶ τῷ κέντρῳ καὶ διαστήματι κύκλου γράψαι. καθόλου γὰρ τὰ μὲν αἰτήματα συντελεῖ ταῖς κατα- ¹⁰ σκευαῖς, τὰ δὲ ἀξιώματα ταῖς ἀποδεῖξεσιν. ἐφεξῆς οὖν ἡ ἀπόδεξις. Ἐπειδὴ θάτερον σημεῖον τῶν περιέχοντος αὐτὸς κύκλου, ἵση ἔστιν ἡ ἐπὶ τὴν κοινὴν τομὴν τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐπεὶ τὸ λοιπὸν σημεῖον τῶν ¹⁵ ἐπὶ τῆς δοθείσης τοῦ περιέχοντος αὐτὸς κύκλου κέντρον ἔστιν, ἵση ἔστιν ἡ ἐπὶ τὴν κοινὴν τομὴν τῶν κύκλων τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ. καὶ τούτων ὑπόμνησις ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ κύκλου, ὃς ἐλεγεν ἵσας εἶναι τὰς ἐκ τοῦ κέντρου πάσας. ἐκατέρᾳ ἄρα τῇ αὐτῇ ἔστιν ²⁰ ἵση. τὰ δὲ τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις ἵσα || διὰ τὸ τοῦ αἰτήματα. αἱ τρεῖς ἄρα ἵσαι. συνέστη ἄρα ἐπὶ ταύτης τῆς εὐθείας ἴσοπλευρον τρίγωνον. τοῦτο μὲν τὸ πρότερον συμπέρασμα τῇ ἐκθέσει ἐπόμενον. ἐπὶ δὲ τούτῳ

2 εὐθείας] ἔτερας M, B₃, G, 'rectae Lineae' B, Z. 3—4 κέντρῳ μὲν τῷ πρότερον, διαστήματι δὲ τῷ κέντρῳ M, B₃, μὲν τῷ κέντρῳ τῷ πρότερον, διαστήματι δὲ τῷ κέντρῳ G. 'Centro quidem reliquo, intervallo autem eo, quod prius Centrum erat' B, 'centro quidem reliquo, intervallo vero cetero' Z. 8 ἐπὶ πᾶν σημεῖον om. G. 9 τῷ διαστήματι G. 11 ἀξιώματα H₂ p. 271, κοιναὶ ἔννοιαι H₂ p. 274. 15 ἐπει] ἐπὶ M. 20 ἐκ κέντρον G. 21 α. om. M, G. 'primum' B, 'ex communi intelligentia' Z. 23 πρῶτον G, πρότερον C.

τὸ καθόλου. Ἐπὶ τῆς δοθείσης ἅρα εὐθείας τρίγωνον
ἰσόπλευρον συνέστη. καὶ γὰρ τὴν διπλασίαν τῆς νῦν
ἐκτεθείσης ποιήσῃς δεδομένην, αἱ αὐταὶ κατασκευαὶ
καὶ ἀποδεῖξεις ἀρμόσουσιν, καὶ τριπλασίαν καὶ ἄλ-
5 λην ὄπωσον μείζονα ταύτης ἡ ἐλάσσονα λάβης. τού-
τοις δὲ προσέθηκεν τὸ ὅπερ ἔδει ποιῆσαι, δεικνὺς
ὅτι τὸ συμπέρασμα προβληματικόν. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν
θεωρημάτων προστίθησι τὸ ὅπερ ἔδει δεῖξαι. τὰ μὲν
γὰρ ποιήσιν ἐπαγγέλλεται τινος, τὰ δὲ δεῖξιν καὶ εὗρε-
10 σιν ὄντος. ὅλως μὲν οὖν ἐπάγει ταῦτα τοῖς συμπε-
ράσμασιν ἐνδεικνύμενος, ὅτι τὰ τῆς προτάσεως γέγο-
νεν, καὶ τέλος ἀρχῇ συνάπτων καὶ μιμούμενος τὸν
ἀνελιχθέντα νοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπιστρέ-
φοντα. οὐ ταύτων δέ, ἀλλ' ὅτε μὲν τὸ ὅπερ ἔδει ποι-
15 ἄσαι, ὅτε δὲ τὸ ὅπερ ἔδει δεῖξαι διὰ τὴν τῶν προβλη-
μάτων πρὸς τὰ θεωρήματα διαφοράν.

Ἡμεῖς μὲν οὖν ἐφ' ἐνὸς τοῖς πρώτου προβλήματος
ἔγυμνάσαμεν πάντα ταῦτα καὶ σαφῆ πεποιήκαμεν. δεῖ
δὲ τοὺς ἀκούοντας καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ταῦτα ξητεῖν,
20 τίνα μὲν παραλαμβάνεται, τίνα δὲ παραλείπεται τῶν
πεφαλαίων καὶ ποσαχῶς τὸ δεδομένον δέδοται, καὶ
ἀπὸ ποίων ἀρχῶν ἡ τὰς κατασκευὰς ἡ τὰς ἀποδεῖξεις
λαμβάνομεν. ἡ γὰρ τούτων συνοπτικὴ θεωρία γυμνα-
σίαιν οὐκ ὀλίγην ἐμποιεῖ καὶ μελέτην τῶν ἐν γεω-
μετρίᾳ λόγων. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ταῦτα διώρισται, φέρε
καὶ περὶ τῶν συνηργημένων τούτοις βραχέα διέλθω-
μεν, τί λῆμμα, τί πτῶσις, τί πόρισμα, τί ἔνστασις, τί
ἀπαγωγὴ.

4 ἀρμόσουσι G. 17 ἀφ' G, ἐφ' C. 21 δίδοται M.
26 καὶ post φέρεις om. G, add. C. || βραχίον G. 27 In M in
marginē legitur: τί λῆμμα.

Τὸ μὲν οὖν λῆμμα πολλάκις καὶ κατὰ πάσης προτάσεως εἰς κατασκευὴν ἄλλου λαμβανομένης κατηγοροῦσιν, ἐκ τοσῶνδε λημμάτων αὐτοῖς τὴν ἀπόδειξιν γεγονέναι φάσκοντες. Ιδίως δὲ τὸ ἐν τοῖς γεωμετρούμενοις λῆμμα πρότασίς ἔστι δεομένη πίστεως. ὅταν ⁵ γὰρ ἡ περὶ τὴν κατασκευὴν ἡ περὶ τὴν ἀπόδειξιν λάβωμέν τι τῶν μὴ δεδειγμένων ἄλλὰ λόγου δεομένων, τότε τὸ ληφθὲν ὡς ἀμφίβολον καθ' αὐτὸν ξητήσεως ἀξιώσαντες λῆμμα αὐτὸν προσαγορεύομεν τοῦ αἰτήματος καὶ ἀξιώματος διαφέρον τῷ ἀποδεικτὸν ὑπάρχειν, ¹⁰ ἐκείνων ἄνευ ἀποδειξεως εἰς πίστιν ἄλλων αὐτόθεν παραλαμβανομένων. περὶ δὲ τὴν εὑρεσιν τῶν λημμάτων τὸ μὲν ἄριστον τῆς διανοίας ἔστι πρὸς τοῦτο ἐπιτηδειότης. πολλοὺς γὰρ ἔστιν ίδειν ὀξεῖς περὶ τὰς λύσεις || καὶ ὁ μεθόδοις τοῦτο ποιοῦντας, ὥσπερ καὶ ¹⁵ ὁ καθ' ἡμᾶς Κράτιστος ἴκανὸς μὲν ἦν θηράσαι τὸ ξητούμενον ἐκ πρώτων καὶ ἐλαχίστων ὡς δυνατόν. ἐχρήσατο δὲ τῇ φύσει πρὸς τὴν εὑρεσιν. μέθοδοι δὲ συμπαραδίδονται, καλλίστη μὲν ἡ διὰ τῆς ἀναλύσεως ἐπ' ἀρχὴν ὁμολογουμένην ἀνάγοντα τὸ ξητούμενον, ²⁰ ἦν καὶ ὁ Πλάτων ὡς φασὶν Λεωδάμαντι παραδέδωκεν, ἀφ' ἣς καὶ ἐκεῖνος πολλῶν κατὰ γεωμετρίαν εὑρετὴς ιστόρηται γενέσθαι. δευτέρα δὲ ἡ διαιρετική, κατ' ἄριστα μὲν διαιροῦσα τὸ προκείμενον γένος, ἀφορμὴν δὲ τῇ ἀποδείξει παρεχομένη διὰ τῆς ²⁵ τῶν ἄλλων ἀναιρέσεως τῆς τοῦ προκειμένου κατασκευῆς, ἦν καὶ αὐτὴν ὁ Πλάτων ἐξύμνησεν ὡς πάσαις

2 ἄλλων G. 3 ἀπόδοσιν B₃, G, 'demonstrationem' B, 'as-signationem' Z. 4 τὸ om. G. 6 λαμβάνωμεν G.
10 τῷ ἀποδεικτικῷ G, τῷ ἀποδεικτικὸν C. 11 αὐτόθι G.
22 παρέδωκεν G.

ταῖς ἐπιστήμαις ἐπίκουρον γνωμένην. τῷτη δὲ ἡ διὰ
τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς οὐκ αὐτὸ δεικνῦσα τὸ
 ζητούμενον αὐτόθεν, ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον ἐλέγχουσα
 καὶ κατὰ συμβεβηκός τὸ ἀληθὲς εὑρίσκουσα.

5 Τὸ μὲν οὖν λῆμμα τοιαύτην ἔχει θεωρίαν, ἡ δὲ
πτῶσις διαφόρους τῆς κατασκευῆς τρόπους ἐπαγγέλ-
 λεται καὶ θέσεων ἔξαλλαγὴν τῶν σημείων μετατιθε-
 μένων ἢ τῶν γραμμῶν ἢ τῶν ἐπιπέδων ἢ τῶν στε-
 ρεῶν. καὶ ὅλως πᾶσα αὐτῆς ἡ ποικιλία περὶ τὴν
 10 καταγραφὴν δρᾶται, διὸ καὶ πτῶσις ἀποναλεῖται μετά-
 θεσις οὕσα τῆς κατασκευῆς.

Τὸ δὲ πόρισμα λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ προβλημά-
 των τινῶν, οἷον τὰ Εὐκλείδη γεγραμμένα πορίσματα.
 λέγεται δὲ ἴδιως, ὅταν ἐκ τῶν ἀποδεδειγμένων
 15 τι συναναφανῇ θεώρημα μὴ προθεμένων ἡμῶν, ὃ καὶ
 διὰ τοῦτο πόρισμα κεκλίμασιν, ὥσπερ τι κέρδος ὃν
 τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποδεῖξεως πάρεργον.

'Η δὲ ἐνστασίς κωλύει τὴν ὅλην ἀτραπὸν τοῦ
 λόγου ἵτοι πρὸς τὴν κατασκευὴν ἢ πρὸς τὴν ἀπόδει-
 20 ξιν ἀπαντώσα, καὶ οὐχ ὥσπερ τὴν πτῶσιν προθεμένον
 ἀναγκαῖον ἐπιδεικνύναι τὴν πρότασιν ἐπαληθεύονταν,
 οὗτοι καὶ τὴν ἐνστασιν, ἀλλὰ ἀνελεῦν δεῖ τὴν ἐνστα-
 σιν καὶ δεῖξαι τὸν χρώμενον αὐτῇ φευδόμενον.

'Η δὲ ἀπαγωγὴ μετάβασίς ἐστιν ἀπ' ἄλλου προ-

1 γενομένην G. 2—3 ζητοῦσα τὸ δεικνύμενον αὐτόθι G.

6 M in marginē τί πτῶσις. 7 θέσεως G, θέσεων C.

9 ἡ αὐτῆς G. 10 καταστροφὴν C, 'descripitionem' B, Z.

12 M in margine τί πόρισμα. 13 Εὐκλείδει G. 15 συν-

αφανῇ G, συναποφανῇ N. p. 437. 18 M in margine τί

ἐνστασις. 20 προθεμένον] προσιέμενον G, προσέμενον C,

'qui Casum proponit' B, 'casum, propositum' Z. 21 ἀπο-

δεικνύαι G. 22 καὶ post οὗτοι om. G. 23 χρόνον G.

24 M in margine τί ἀπαγωγὴ.

βλήματος ἢ θεωρήματος ἐπ' ἄλλο, οὐ γνωσθέντος ἢ πορισθέντος καὶ τὸ προκείμενον ἔσται καταφανές, οἶον ὅσπερ καὶ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ κύβου ξητηθέντος μετέθεσαν τὴν ξήτησιν εἰς ἄλλο, φῶ τοῦτο ἔπειται, τὴν εὑρεσιν τῶν δύο μέσων, καὶ τὸ λοιπὸν ἔξητον, πῶς ἀν δύο δοθεισῶν εὐθειῶν δύο μέσαι αὐτοῖς τὸν Χίον, ὃς καὶ μηνίσκον ἐτετραγώνισε καὶ ἄλλα πολλὰ κατὰ γεωμετρίαν εὑρεν εὐφυῆς περὶ τὰ διαγράμματα 10 εἰπερ τις ἄλλος γενόμενος.

Τοιαῦτα καὶ περὶ τούτων ἐπὶ δὲ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν πρόβλημα.

Τὸ μὲν οὖν ἴσοπλευρον || τρίγωνον ὅτι κάλλιστον ἐν τοῖς τριγώνοις καὶ τῷ κύκλῳ συγγενέστατον τῷ 15 πάσας ισας ἔχοντι τὰς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ μίαν καὶ ἀπλῆν τὴν ἔξωθεν αὐτὸν δρίζουσαν γραμμὴν παντὶ καταφανές. - Εοικεν δὲ ἡ τῶν δύο κύκλων περίληψις, καὶ τούτων ἐκ μέρους ἐκατέρον — οὐ γὰρ εἰς ὅλον ἐκατέρον ἐγγέγραπται, ἀλλ' εἰς τὸ ἔκτον ἐκατέρον — 20 δηλοῦν ὡς ἐν εἰκόσιν, ὅπως καὶ τὰ προελθόντα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τὸ τέλειον καὶ τὸ ταῦτὸν καὶ τὸ ἵσον ἀπ' ἐκείνων καταδέχεται. κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπ' εὐθείας κινούμενα κύκλῳ περιάγεται διὰ τῆς ἀεὶ γενεσίας, καὶ αἱ ψυχαὶ μεταβατικὰς ἔχουσαι 25 νοήσεις διὰ τῶν ἀποκαταστάσεων καὶ τῶν περιόδων

2 ἔστι G. 7 φησὶ C. || ἀπορουμένων διαγράμμάτων] ‘quum descriptiones sunt ambiguae’ Z, ‘praedictorum titulorum’ B. B₃ = M, G. || διαγράμμάτων] δύο γραμμάτων C. 9 ἐτετραγώνησε M, C. 17 αὐτὸν M, G. 20 ἕκτον] ἐκ τῶν G. 26 νοήσεις] κινήσεις G, B₃ = M. ‘motus’ et in margine ‘Intelligentias’ B, ‘intelligentias’ Z.

ἀπεικονίζουσι τὴν ἀμετάβατον ἐνέργειαν τοῦ νοῦ.
 λέγεται δὲ καὶ ὑπὲ δύο νοῶν ἡ ζωογόνος πηγὴ περι-
 ἔχεσθαι τῶν ψυχῶν, εἰ τοίνυν ὁ μὲν κύκλος εἰκὼν
 ἐστι τῆς νοερᾶς οὐδίας, τὸ δὲ τρίγωνον τῆς πρωτί-
 στης ψυχῆς διά τε τὴν ἴσοτητα καὶ τὴν ὁμοιότητα
 τῶν γνωμῶν καὶ πλευρῶν, εἰκότως ἂν καὶ τοῦτο διὰ
 τῶν κύκλων ἐν αὐτοῖς μέσον ἀπολαμβανόμενον ἴσο-
 πλευρον ἀποδεικνύοιτο. εἰ δὲ καὶ πᾶσα ψυχὴ πρόσεισιν
 ἀπὸ νοῦ καὶ ἐπιστρέφει πρὸς νοῦν καὶ μετέχει τοῦ
 10 νοῦ διαδικῶς, εὖ ἂν ἔχοι καὶ ταύτη τὸ τρίγω-
 νον τῆς τριφυνοῦς τῶν ψυχῶν ὑποστάσεως σύμβολον
 δην ὑπὸ δυεῖν κύκλων περιληφθὲν λαμβάνειν τὴν
 γένεσιν.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἔξ εἰκόνων ἡμᾶς ἀναμιμνη-
 15 σκέτω τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως. ἐπειδὴ δέ τινες
 πρὸς τὴν τοῦ ἴσοπλεύρου τριγώνου σύστασιν ἐνέστη-
 σαν οἱόμενοι τὴν ὅλην γεωμετρίαν διελέγχειν βραχέα
 καὶ πρὸς τούτους ἀπαντήσομεν. λέγει δὴ Ζήνων
 ἐκεῖνος, οὐ καὶ πρότερον ἐμνήσθην, ὅτι, κανὸν ταῖς
 20 ἀρχαῖς τις ἐπιτρέψῃ τῶν γεωμετρῶν, οὐκ ἂν συσταίη
 τὰ ἐφεξῆς, μὴ συγχωρηθέντος αὐτοῖς ὅτι δύο εὐθεῖῶν
 τὰ αὐτὰ τμήματα οὐκ ἐστιν. εἰ γὰρ τοῦτο μὴ δοθείη,
 τὸ ἴσοπλευρον οὐ δείκνυται τρίγωνον. ἐστω γάρ φη-
 σιν ἡ αβ εὐθεῖα, ἐφ' ἣς δεῖ συστήσασθαι τὸ ἴσοπλευ-

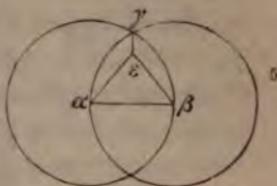
5 Post ἴσοτητα additum est καὶ τιμιότητα in H₂ p. 270.

7 μέσων M. 10 διαδιχῶς G, διαδιχῶς C. 12 δυοῖν
 κυκλοῖν G. || ὑπολειφθὲν C. 14 ἐκείνων G, εἰκόνων C.

16 ἀνέστησαν G, ἐνέστησαν C. 18 πρὸς τούτους M. || ἀπαν-
 τήσωμεν G. 20 ἐπιστρέψῃ G, ἐπιτρέψῃ C. 23—24 τὸ
 ἴσοπλευρον . . . συστήσασθαι om. G, add. C. 23 δείκνυ-
 ται] ‘constitueretur’ et in margine ‘ostenderetur’ B, ‘osten-
 ditur’ Z.

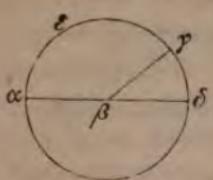
ρον τριγώνου. καταγεγράφθωσαν οἱ κύκλοι καὶ ἀπὸ τῆς κοινῆς αὐτῶν τομῆς ἐπεξεύχθωσαν αἱ γεαὶ γεβ κοινὸν ἔχουσαι τὸ γέ τμῆμα. συμβαίνει τοίνυν τὰς μὲν ἀπὸ τῆς κοινῆς τομῆς ἵσας εἰναι τῇ αβ̄ τῇ δοθεῖσῃ, οὐκέτι δὲ τὰς τοῦ τριγώνου ἵσας, ἀλλὰ ἐλάσσονας τὰς δύο || τῆς αβ̄. τούτου δὲ μὴ συστάντος οὐδ' ἂν τὰ ἐφεξῆς ἔτι σύστασιν λάβοι. μήποτε οὖν, φησὶν ὁ Ζήνων, καὶ τῶν ἀρχῶν ¹⁰ δοθεισῶν οὐχὶ ἐπεται τὰ ἔξης, εἰ μὴ καὶ τοῦτο προληφθείη τὸ μήτε περιφερόν μήτε εὐθεῖσην εἰναι τμῆμα κοινά.

Πρὸς δὴ ταῦτα ὁ γέτεον πρῶτον μέν, ὅτι τοῦτο τρόπον τινὰ προελληπται ἐν ταῖς ἀρχαῖς τὸ δύο εὐ- ¹⁵ θειῶν μὴ εἰναι τμῆμα κοινόν — καὶ γὰρ ὁ τῆς εὐθείας ὁρισμὸς τοῦτο εἶχεν, εἴπερ εὐθεῖά ἔστιν ἡ ἔξης ἵσου κειμένη τοῖς ἐφ' ἑαυτῆς σημείοις. τὸ γὰρ ἵσον εἰναι τὸ διάστημα τῶν σημείων τῇ εὐθείᾳ μίαν ποιεῖ τὴν συνάπτουσαν αὐτὰ καὶ ἐλαχίστην, ὥστε, εἰ τις αὐτὴν κατὰ ²⁰ μέρος ἐφαρμόσοι, καὶ κατὰ λοιπὸν μέρος ἐφαρμόστειν. ἐπ' ἄκρον γὰρ τεταμένη διὰ τὸ ἐλαχίστην εἰναι ὅλη ἐπὶ ὅλην πλέπειν ἀναγκασθήσεται — καὶ δὴ καὶ ὅτι ἐν τοῖς αἰτήμασι τοῦτο προδήλωσι εἰληπται. τὸ γὰρ καὶ πεπερασμένην εὐθεῖαν ἐπ' εὐθείας ἐκβάλλειν δει- ²⁵ κνύει σαφῶς, ὅτι μίαν εἰναι δεῖ τὴν ἐκβαλλομένην καὶ κατὰ μίαν κίνησιν ἐκβάλλεσθαι. εἰ δὲ δεῖ καὶ



3-8 In M triangulum aequilaterum est depictum et ϵ infra γ positum. 15 τὸ] τῶν G . 18 ἑαυτοῖς M . 21 ἐφαρμόσοι G . 22 ἐπ' ἄκρων M . 27 κατὰ τὴν μίαν G .

ῶσπερ λήμματος τούτου λαβεῖν ἀπόδειξιν, ἔστω, εἰ δυνατόν, ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τμῆμα κοινὸν τῆς $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ τῆς $\overline{\alpha\delta}$, καὶ



κέντρῳ μὲν τῷ β , διαστήματι δὲ τῷ $\beta\alpha$ γεγράφθω κύκλος ὁ $\overline{\alpha\gamma\delta}$. ἐπεὶ οὖν εὐθεῖά ἔστι διὰ τοῦ κέντρου ἡ $\alpha\beta\gamma$, ἡμικύκλιον ἔστι τὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$, καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα διὰ τοῦ κέντρου ἡ $\alpha\beta\delta$, ἡμικύκλιον τὸ $\overline{\alpha\epsilon\delta}$. οὐαὶ ἄρα ἀλλήλοις τὰ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ $\alpha\epsilon\delta$ ὅπερ ἀδύνατον.

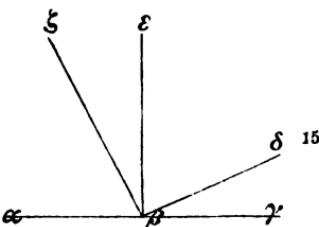
10 Πρὸς δὴ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ὁ Ζήνων εἶποι ἄν, ὅτι καὶ τὸ τὴν διάμετρον δίχα τέμνειν τὸν κύκλον ἀποδέδεικται προλαβόντων ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι δύο περιφερεῖῶν ἐν τμῆμα κοινόν. | οὗτοι γὰρ ἐλαμβάνομεν τὴν ἑτέραν ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐφαρμόττειν τῶν περιφερεῖῶν, ἢ μὴ ἐφαρμόττουσαν ἐκτὸς πίπτειν ἢ ἐντὸς κωλύει δέ, φησὶν, οὐδὲν μὴ δῆλην ἐφαρμόζειν πρὸς δῆλην, ἀλλὰ κατὰ τι μέρος. ἔως δ' ἂν μὴ ἀποδεικνύηται τὸ τὴν διάμετρον δίχα τέμνειν τὸν κύκλον οὐδὲ τὸ προκείμενον δειχθήσεται.

20 Πρὸς ταῦτα καὶ ὁ Ποσειδώνιος ὁρθῶς ἀπήντησεν ἐπισκόψας τὸν δομὸν Ἐπίκονυδον ὡς οὐ συνειδότα, καν κατὰ μέρος μὴ ἐφαρμόττωσιν αἱ περιφέρειαι, || προχωροῦσαν τὴν ἀπόδειξιν καθ' ὃ γὰρ

1 τὸῦτο *M, C.* 2 καὶ ante κέντρῳ om. *M.* 4 $\beta\alpha]$ $\beta\delta$ *G,*
 $\alpha\beta$ *C.* 6 ἔστι ante τὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ om. *G, add. C.* 8 τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma}$
 $\alpha\beta\delta$ *M, G.* 10 δὲ *G, δὴ C.* 14 τὴν post ἐλαμβάνομεν
 om. *G, add. C.* 15 ἔξω *G, ἐντὸς C.* 21 ὡς σὺ συνειδότα *M,*
 ὡς συνειδότα *G, 'tanquam conscientum' B, 'utpote cognoscen-*
 tem' *Z.*

οὐκ ἐφαρμόζουσι μέρος, ή μὲν ἐντός, ηδὲ ἐκτὸς ἔσται, καὶ τὰ αὐτὰ ὅποια, τῆς εὐθείας ἀπὸ τοῦ κέντρου προβληθείσης ἐπὶ τὴν ἐκτὸς περιφέρειαν. ἔσονται γὰρ οἱσι αἱ ἐκ τοῦ κέντρου οὖσαι, ηδὲ τε μείζων ηδὲ ἐπὶ τὴν ἐκτὸς καὶ ηδὲ ἐλάσσων ηδὲ τὴν ἐντός. ηδὲ οὖν ὅλη πρὸς⁵ ὅλην ἐφαρμόσει καὶ οἱσι εἰσὶν, ηδὲ κατὰ μέρος ἐφαρμόζουσα παραλλάττει καθ' ἔτερον, ηδὲ οὐδὲν μέρος αὐτῆς σύνδενται ἐφαρμόζει, καὶ εἰ τοῦτο, ηδὲ ἐκτὸς πίπτει ηδὲ ἐντός· πάντα δὲ ταῦτα ὡσαντώς διελέγχεται.

Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τούτων· ὁ δὲ Ζήνων ἐτέραν¹⁰ ἀπόδειξιν ἀναγράφει τοιαύτην, ηδὲ καὶ διαβάλλειν ἐπιχειρεῖ. ἔστω γὰρ δύο εὐθειῶν τῶν $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$ τμῆμα κοινὸν ηδὲ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ ηχθω τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ πρὸς ὁρθὰς ηδὲ $\overline{\beta\varepsilon}$. ὁρθὴ ἄρα ηδὲ $\overline{\varepsilon\beta}$ ηδὲ $\overline{\varepsilon\beta\gamma}$. εἰ μὲν οὖν καὶ ηδὲ $\overline{\varepsilon\beta\delta}$ ὁρθή, οἱσι ἔσονται,



ὅπερ ἀδύνατον, εἰ δὲ μή, ηχθω τῇ $\overline{\alpha\delta}$ πρὸς ὁρθὰς ηδὲ $\overline{\xi\beta}$. ὁρθὴ ἄρα ηδὲ $\overline{\varepsilon\beta\alpha}$. ηδὲ δὲ καὶ ηδὲ $\overline{\varepsilon\beta\alpha}$ ὁρθή. οἱσι ἄρα εἰσὶν ἀλλήλαις, ὅπερ ἀδύνατον. ηδὲ οὖν²⁰ ἀπόδειξις αὗτη· διαβάλλει δὲ αὐτὴν ὡς προλαμβάνουσάν τι τῶν ὕστερον, ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ [εὐθεῖαν] πρὸς ὁρθὰς ἀγαγεῖν. ὁ δὲ Ποσειδώνιος οὐδαμοῦ μὲν ἐν ταῖς στοιχειώσεσιν ἀπόδειξιν τοιαύτην φέρεσθαι φησιν, ἀλλὰ τὸν²⁵

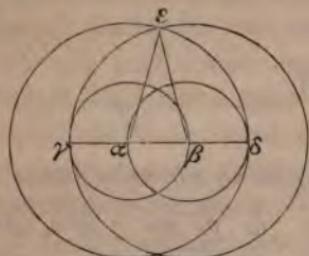
¹ οὖν οι. G. ⁵ εἰ οὖν G, ηδὲ οὖν C. ⁶ εἰσίν, ηδὲ ηδὲ G.
11 ἀπόδοσιν C. || In M angulus $\xi\beta\delta$ acutus est. ¹⁴ ηχθω οι. M. ²¹ διαβάλλει δὲ αὐτὴν οι. G. || παραλαμβανόσης G, παραλαμβανούσας C. . ²³ εὐθεῖαν οι. M, B, G.

Ζήνωνα συκοφαντεῖν τοὺς ἐφ' ἑαυτοῦ γεωμέτρας ὡς μοχθηρῷ ἀποδεῖξει χρωμένους· εἶναι δέ τινα καὶ ὑπὲρ ταύτης λόγον εἰπεῖν. ἐπεὶ γάρ ἐστί τις πάντως ἐκατέρᾳ τῶν εὐθεῶν πρὸς δρυθάς — πᾶσαι γὰρ δύο εὐθεῖαι δύνανται ποιεῖν δρυθήν. καὶ τοῦτο προσειλήφαμεν ὁρίζομενοι τὴν δρυθήν. παρὰ γὰρ τὴν τοιάνδε κλίσιν μόνην ὑφιστάνομεν τὴν δρυθήν — ἔστω οὖδε τυχὸν ἦν ἀνεστήσαμεν. πρὸς τὸ καὶ αὐτὸν τὸν Ἐπίκονυρον συγχωρεῖν καὶ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους πολλὰ μὲν 10 δυνατὰ ποιλά δὲ καὶ τῆς ἀδυνάτου ὑλῆς ὑποτίθεσθαι τῆς τοῦ ἀκολούθου ἔνεκα θεωρίας.

|| Τοσαῦτα περὶ τοῦ ἴσοπλεύρου τριγώνου. δεῖ δὲ καὶ τὰ λοιπὰ συστήσασθαι καὶ πρότερον τὸ ἴσοσκελές. ἔστω οὖν ἡ $\overline{\alpha\beta}$, ἐφ' ἣς δεῖ συστήσασθαι τὸ ἴσοσκελές.

16

20



καὶ γεγράφθωσαν κύκλοι ὡς ἐπὶ τοῦ ἴσοπλεύρου καὶ ἐνβεβλήσθω ἐφ' ἐκάτερα ἡ $\overline{\alpha\beta}$ ἐπὶ τὰ $\overline{\gamma\delta}$ σημεῖα. ἴσα ἄρα ἡ $\overline{\gamma\beta}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$. κέντρῳ οὖν $\tau\bar{\omega}\beta$, διαστήματι δὲ τῷ $\gamma\beta$ γεγράφθω κύκλος ὁ

$\overline{\gamma\epsilon}$, καὶ πάλιν κέντρῳ τῷ $\overline{\alpha}$, διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\delta\alpha}$ ὁ $\overline{\delta\epsilon}$ κύκλος. καὶ ἀπὸ τοῦ $\overline{\epsilon}$, καθ' ὃ τέμνουσιν ἄλλήλους οἱ κύκλοι ἐπὶ τὰ $\overline{\alpha\beta}$ σημεῖα ἐπεξεύχθωσαν αἱ $\overline{\epsilon\alpha}$ $\overline{\epsilon\beta}$. 25 ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ μὲν $\overline{\epsilon\alpha}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$, ἡ δὲ $\overline{\epsilon\beta}$ $\overline{\beta\gamma}$, ἵση δὲ ἡ

1 ἀφ' G , ἐφ' C . 5 προσειλήφαμεν M, G , 'praeassumpsi-mus' B , 'praecepimus' Z . 6 τοιαύτην C . 10 ὑποθέσθαι G .
17 ἐκατέρως G , ἐφ' ἐκάτερα C .

$\alpha\delta$ τῇ $\beta\gamma$, ἵση καὶ ἡ $\varepsilon\alpha$ τῇ $\varepsilon\beta$. ἀλλὰ καὶ μείζονς τῆς $\alpha\beta$. ἴσοσκελὲς ἄρα ἐστὶν τὸ $\alpha\beta\varepsilon$ τρίγωνον, ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

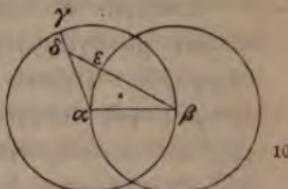
Ἄλλὰ δὴ προστετάχθω σκαληνὸν συστήσασθαι τρίγωνον ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας τῆς $\alpha\beta$. καὶ γε-⁵ γράφθωσαν οἱ κύκλοι κέντροις καὶ διαστήμασιν ὡς ἐπὶ τῶν πρότερον. καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τοῦ κέντρου ἔχοντος τὸ $\bar{\alpha}$ σημεῖον τὸ $\bar{\gamma}$ καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\bar{\alpha}\bar{\gamma}$, καὶ ἐπὶ ταύτῃ σημεῖον τὸ $\bar{\delta}$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\bar{\delta}\bar{\beta}$. ἐπεὶ οὖν κέντρον τὸ $\bar{\alpha}$, ἵση δὲ ἡ $\bar{\alpha}\bar{\beta}$ τῇ $\bar{\alpha}\bar{\gamma}$, μείζων ἄρα ἡ $\bar{\alpha}\bar{\beta}$ τῆς $\bar{\alpha}\bar{\delta}$. κέντρον δὲ καὶ τὸ $\bar{\beta}$. ἵση ἄρα ἐστὶν ἡ $\bar{\varepsilon}\bar{\beta}$ τῇ $\bar{\alpha}\bar{\beta}$. μείζων ἄρα ἡ $\bar{\delta}\bar{\beta}$ τῆς $\bar{\beta}\bar{\alpha}$. ἡ δὲ $\bar{\beta}\bar{\alpha}$ τῆς $\bar{\alpha}\bar{\delta}$ μείζων. αἱ τρεῖς ἄρα $\bar{\delta}\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\delta}$ ¹⁵ ἄνισοί εἰσιν· σκαληνὸν ἄρα τὸ τρίγωνόν ἐστιν, ὥστε συνεστάθη τὰ τρία τρίγωνα.

Ταῦτα μὲν οὖν ποιηθέντα, τὸ δὲ ἐν τούτοις γλαφυρόν, ὅτι τὸ μὲν ἴσοπλευρον πανταχόθεν ἰσου ὃν μοναχῶς συνίσταται, τὸ δὲ ἴσοσκελὲς ἐν δύο μόναις ²⁰ πλευραῖς ἴσότητα ἔχων διχῶς συνίσταται· ἡ γὰρ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ ἐλάσσων ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν ἰσων,

2 ἐστὶν om. G, add. C. 6—11 Figuram bis in M descripsit cum priore coniunxit B mutata tamen constructione.

10—11 καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\bar{\alpha}\bar{\gamma}$. . . τὸ $\bar{\delta}$ om. G, add. C; 'et pro-tendatur recta Linea af, producaturque ad g Signum' B.

13 τῆς $\bar{\alpha}\bar{\gamma}$ G, τῆς $\bar{\alpha}\bar{\delta}$ C. 18 οὖν om. G. || ποιηθέσθαι ταῦτα G, ποιηθέσθαι C. 21 ἴσότητα . . . συνίσταται om. G, add. C.



ώς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, ἢ μείζων ἀμφοτέρων, τὸ δὲ συ-
ληνὸν πάντη ἄνισον ὃν τριχῶς συνίσταται· ἡ γὰρ
δοθεῖσα ἢ μεγίστη ἐστίν, ἢ ἐλαχίστη τῶν τριῶν, ἢ τῆς
μὲν μείζων, τῆς δὲ ἐλάσσων. καὶ ἔξεστιν ἐκάστην
· ἑαυτῷ ἢ προτείναντα ἢ συστείλαντα τῶν ὑποθέσεων
γνιγνάξεσθαι· ἡμῖν δὲ ἀρκεῖτο τὰ ἐκκείμενα.

Καθόλου δὲ θεωρήσομεν, ὅτι τῶν προβλημάτων
τὰ μὲν μοναχῶς γίγνεται, τὰ δὲ πλεοναχῶς, τὰ δὲ
ἀπειραχῶς. λέγεται δὲ, ὡς φησὶν Ἀμφίνομος, τὰ
10 μὲν μοναχῶς συνιστάμενα [τεταγμένα], τὰ δὲ πλεονα-
χῶς || καὶ κατὰ ἀριθμὸν ὁρισμένον μέσα, τὰ δὲ ἀπειρα-
χῶς ποικιλόμενα ἄτακτα. πῶς μὲν οὖν μοναχῶς ἢ
πλεοναχῶς συσταίη ἀν προβλήματα, δῆλον ἐπὶ τῶν
εἰρημένων τριγώνων. τὸ μὲν γὰρ ἴσοπλευρον μοναχῶς,
15 τῶν δὲ λοιπῶν τὸ μὲν διχῶς συνιστάται, τὸ δὲ τρι-
χῶς. ἀπειραχῶς δὲ τὰ τοιαῦτα προβλήματα γένοιτο
ἄν· τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τεμεῖν εἰς τρία ἀνάλογα.
εἴ μὲν γὰρ εἰς διπλάσιον λόγον τμηθείη καὶ τὸ ἀπὸ
τῆς ἐλάσσονος παρὰ τὴν μείζονα παραβληθείη ἐλλεῖπον
20 εἶδει τετραγώνῳ, ἔσται εἰς τρία ἵσα τετμημένη. εἰ δὲ |
τὸ μείζον τμῆμα τοῦ ἐλάσσονος εἴη μείζον ἢ διπλάσιον
ἢ τριπλάσιον καὶ παραβληθείη τῷ ἀπὸ τοῦ ἐλάσσονος

3 δοθεῖσα εὐθεῖα G. 4 αὐτῶν G, ἑαυτῶν C. 8 Post
γίγνεται (γίνεται) additum est τὰ δὲ διχῶς in H₁ p. 454,
H₂ p. 259. 10 τεταγμένα om. M, B₃, G; 'ordinata' B:
excidisse verbum est manifestum. In G adscripsit C in mar-
gine: 'additae hic fuerant dictiones quaedam, mihi (?) non
apparebat quid significaret'. Z nihil videtur desideravisse.
11 ὁρισμένον] συνιστάμενον G, ὁρισμένον C. 17 τέμνειν
(τέμνον) H₂ p. 260. || εἰς τὰ τρία G. || ἀναλόγως H₂ p. 260
(ἀνάλογα H₁ p. 454?). 19 παραβληθῆ M, G. 20 τετρά-
γωνος G, τετραγώνῳ C. || ἔστιν G. 21 'maius quam duplum,
utputa triplum' B; equidem cum Z vertendum puto 'vel tri-
plum.' 22 τῷ] τὸ G.

ισον παρὰ τὴν μείζονα ἐλλεῖπον εἰδει τετραγώνῳ,
ἔσται εἰς ἄνισα τρία ἀνάλογον τετμημένη. ἐπεὶ οὖν
ἀπειραχῶς ἀν εἰς δύο τμηθείη, ὡν τὸ μείζον [τοῦ
ἐλάσσονος μείζον] ἔστιν ἢ διπλάσιον ἢ τριπλάσιον —
ἐπ’ ἀπειρον γὰρ ὁ πολλαπλάσιος πρόσεισι λόγος —
ἀπειραχῶς καὶ εἰς τρία ἀνάλογα τμηθήσεται.

Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι τὸ πρόβλημα λέγεται πλεο-
ναχῶς. καὶ γὰρ πᾶν τὸ προτεινόμενον πρόβλημα
καλεῖται, εἴτε μαθήσεως ἔνεκα προτείνοιτο εἴτε καὶ
ποιήσεως. ίδιως δὲ ἐν τοῖς μαθήμασι καλεῖται πρό-
βλημα τὸ προτεινόμενον εἰς ποίησιν τὴν θεωρητικήν.
καὶ γὰρ τὸ ποιούμενον ἐν τούτοις τέλος ἔχει τὴν θεω-
ρίαν· καὶ πολλάκις μὲν καὶ τῶν ἀδυνάτων τινὰ προ-
βλήματα καλοῦσιν, ίδιωτερον δὲ τὸ δυνατὸν καὶ μήτε
πλεονάζον μήτε ἐλλεῖπον ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. 15
ἔστιν δὲ πλεονάζον μὲν τὸ τοιόνδε τρίγωνον ισοπλευ-
ρον συστήσασθαι ἔχον τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ διμοίρου
ὅρθης. τοῦτο γὰρ παρέλκει καὶ περιττῶς πρόσκειται.
παντὶ γὰρ ὑπάρχει τῷ ισοπλεύρῳ τριγώνῳ. τῶν δὲ
πλεονακόντων ὅσα μὲν ἀσυμβάτοις πλεονάζει συμ-
πτώμασι καὶ ἀνυπάρκτοις ἀδύνατα ταῦτα προσαγορεί-
ουσιν, ὅσα δὲ συμβαίνειν δυναμένοις μείζονα ἢ προ-
βλήματα ταῦτα καλοῦσιν. ἐλλειπὲς δέ ἔστι πρόβλημα,
ἢ καλεῖται ἐλασσον ἢ πρόβλημα, τὸ προσθήκης ἄλλης
δεόμενον, ἵνα ἐκ τῆς ἀοριστίας εἰς τάξιν καὶ ὅρον 25

1 τετραγώνος G, τετραγώνῳ C. 2 ἔστιν G. 3 τμη-
θεὶς G, τμηθείη C. || τοῦ ἐλάσσονος μείζον om. M, B₃, G.
4 'aut duplum aut triplum' Z, 'vel duplum vel triplum' B;
ego verterim 'quam duplum vel triplum' ut supra. 17 ἔχοντι
τῆς G, ἔχον τῇ C. 20 ἀσυμβάτοις G. 22 συμβαίνει M. || ἢ
om. G, B, Z, add. B₃, C; in M evanuit quidem ἢ una cum littera
π proximi verbī, sed spatium adest duabus litteris sufficiens.

24 ὁ καλεῖται ... πρόβλημα om. G.

ἐπιστημονικὸν ἀχθῆ· οἶον εἰ λέγοι τις ἴσοσκελὲς συ-
στήσασθαι τρίγωνον. ἐλλειπὲς γὰρ τοῦτο καὶ ἀοριστῶ-
δες καὶ δεῖ τοῦ προσθήσοντος, ὃποιον ἴσοσκελές, τὸ
ἔχον μείζονα τὴν βάσιν ἢ τὸ ἐλάσσονα ἔχον τῶν ἵσων
5 ἑκατέρας, καὶ πότερον τὸ ἔχον τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ
γωνίαν διπλῆν ἑκατέρας τῶν πρὸς τῇ βάσει, οἶον τὸ
ἡμιτετράγωνον, ἢ τὸ ἔχον ἑκατέραν τῶν πρὸς τῇ βά-
σει || τῆς πρὸς τῇ κορυφῇ διπλῆν ἢ κατ' ἄλλον τινὰ
λόγον τὰς γωνίας ταύτας ἔχον, τριπλάσιον ἢ τετρα-
10 πλάσιον. δυνατὸν γὰρ ἀπειραχῶς ποικίλλειν. φανε-
ρὸν οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὰ κυρίως λεγόμενα προβλή-
ματα βούλεται τὴν ἀοριστίαν διαφεύγειν καὶ μὴ εἶναι
τῶν ἀπειραχῶς γινομένων. λέγεται δὲ ὅμως κάκεῖνα
προβλήματα διὰ τὴν ὁμοιωνυμίαν τοῦ προβλήματος.
15 τὸ δὴ πρώτιστον πρόβλημα τῶν στοιχείων καὶ ταύτῃ
πλεονεκτεῖ τῷ μήτε πλεονάξον εἶναι μήτε ἐλλειπὲς μήτε
ἀόριστον καὶ πολλαχῶς ἢ ἀπειραχῶς συνιστάμενον.
ἔδει γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ τῶν ἄλλων στοιχείου
ἐσόμενον.

20 Prop. II, probl. II. Πρὸς τῷ δοθέντι σημείῳ τῇ
δοθείσῃ εὐθείᾳ ἴσην εὐθεῖαν θέσθαι.

Τῶν προβλημάτων τὰ μὲν ἀπτωτά ἔστιν, τὰ δὲ
πολύπτωτα, ὕσπερ καὶ τῶν θεωρημάτων. ὅσα μὲν
οὖν τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει διὰ πλειόνων πεφοιτη-

1 ταχθῆ C. 4 ἔχον τῶν] ἔχόντων G. B₃, = M. || ἴσας G,
ἴσων C. B₃ = M. For sitā exciderit post ἴσων πλευρῶν. utro-
que aequalium Laterum, B, Z. 6–8 ἑκατέρας τῶν . . . διπλῆν
om. G, add C sed omissis verbis, οἶον τὸ . . . τῇ βάσει. 9 τρό-
πον G, λόγον C. 12 διαφυγεῖν H₁, p. 455, H₂ p. 270.

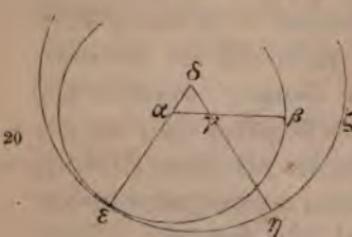
20 In M in margine: β πρόβλημα.

κυῖαν διαγραμμάτων καὶ τὰς θέσεις ἔξαλλάττοντα τὸν αὐτὸν φυλάττει τῆς ἀποδείξεως τρόπου, ταῦτα λέγεται πτώσεις ἔχειν. ὅσα δὲ κατὰ μίαν θέσιν καὶ κατασκευὴν μίαν προκόπτει, ταῦτα ἄπτωτά ἔστιν. ἀπλῶς γὰρ ἡ πτῶσις περὶ τὴν κατασκευὴν δρᾶται καὶ τῶν 5 θεωρημάτων καὶ τῶν προβλημάτων. ἔστιν οὖν τὸ β πρόβλημα πολύπτωτον, δέδοται δὲ ἐν αὐτῷ τὸ μὲν σημεῖον τῇ θέσει — ταύτῃ γὰρ καὶ δίδοται μόνον — ἡ δὲ εὐθεῖα τῷ τε εἰδεῖ — οὐ γὰρ ἀπλῶς ἔστι γραμμή, ἀλλὰ τοιάδε — καὶ τῇ θέσει. ξητεῖται δὲ ταύτῃ τῇ 10 εὐθείᾳ ἵσην θέσθαι πρὸς τῷ σημείῳ, ὅπου ποτ’ ἂν ἦ τοῦτο κείμενον. πρόδηλον δὲ ὅτι πάντως ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐπιπέδῳ τὸ σημεῖον ἔστιν, ἐν φῶ καὶ ἡ εὐθεῖα καὶ οὐκ ἐν μετεωροτέρῳ. πᾶσι γὰρ τοῖς τῶν ἐπιπέδων προβλήμασιν καὶ θεωρήμασιν ἐν ἐπίπεδον ὑποκείσθαι 15 χρὴ νομίζειν. εἰ δέ τις ἀποροίη, πῶς τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ ἵσην παρακελεύεται — τί γάρ, εἰ ἀπερρρόσ δέδοται; τὸ γὰρ δοθὲν τοῦτο καὶ ἐπὶ τὴν πεπερασμένην φέρει καὶ ἐπὶ τὴν ἀπειφον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐκκείμενον πᾶν καὶ || ὑποβεβλημένον ἡμῖν εἰς τὴν 20 ξήτησιν. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὅτε μὲν λέγων, ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας πεπερασμένης συστήσασθαι τριγωνούν ἵσόπλευρον, ὅτε δὲ ἐπὶ τὴν δοθείσαν εὐθεῖαν ἀπειφον κάθετον ἀγαγεῖν — εἰ τις οὖν ταῦτα διαποροίη, λεκτέον ὅτι τὴν ἵσην τῇ δοθείσῃ πρὸς τῷ δο- 25 θέντι σημείῳ θέσθαι παρακελευσάμενος πῶς οὐχὶ δηλόν σοι πεποίηκεν αὐτόθεν, ὅτι ἡ δοθείσα πεπέρασται; πάντως γὰρ ἡ πρὸς τῷ σημείῳ τεθησομένη πεπέρασται

2 λόγον G, τρόπον C, H₁ p. 455, H₂ p. 270. 3 πτῶσιν G, πτῶσιν (πτῶσις, πτώσεις) H₂, p. 270. 9 ἡ τε M. 10 δὲ ταύτῃ] γάρ ταῦτα G. 24 ἀποροίη G, διαποροίη C.

κατ' αὐτὸ τὸ σημεῖον, ὥστε πολλῷ πρότερον ἐκείνη πεπέρασται, ἢ ἔστιν ἵση ἡ τιθεμένη. ἂμα τε οὖν εἰπεν πρὸς τῷ δοθέντι σημεῖῳ καὶ ἀμφοτέρους περατοῖ τὰς εὐθείας καὶ τὴν δοθεῖσαν καὶ ἣν ἐκείνη τιθησιν ἵσην.

5 "Οτι δὲ αἱ πτώσεις τούτου τοῦ προβλήματος γίνονται παρὰ τὴν τοῦ σημείου διάφορον θέσιν, δῆλον. ἢ γὰρ ἔξω κεῖται τὸ δοθὲν σημεῖον τῆς δοθείσης εὐθείας ἢ ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἰ ἐπ' αὐτῆς, ἢ τῶν περάτων αὐτῆς ἔσται θάτερον ἢ ἐν τῷ μεταξὺ κείσεται τὸν 10 ἄκρων, καὶ εἰ ἔξω αὐτῆς, ἢ ἐν πλαγίου, ὥστε τὴν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ πέρας τῆς εὐθείας ἐπιζευγνυμένην γωνίαν ποιεῖν ἢ ἐπ' εὐθείας | τῇ δεδομένῃ, ὥστε ἐκβαλλομένην αὐτὴν ἐπὶ τὸ σημεῖον πίπτειν. ὁ μὲν οὖν γεωμέτρης ἐλαβεν τὸ σημεῖον ἔξω κείμενον καὶ ἐκ 15 πλαγίου, γυμνασίας δὲ ἐνεκα πάσας ληπτέον τὰς θέσεις, ὃν ἡμεῖς ἐκθησόμεθα τὴν δυσκολωτέραν. ἔστω-



γὰρ ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ αβ
καὶ τὸ σημεῖον τὸ δοθὲν
τὸ γ κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν
τῷ μεταξὺ τῶν περάτων,
καὶ γεγονέτω τὰ αὐτὰ τῷ
στοιχείῳ, τοίγωνον ἴσο-
πλευρον ἐπὶ τῆς γα τὸ

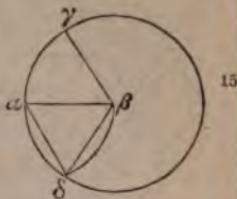
20 δγα, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ δγ δα, καὶ κέντρῳ τῷ
δα, διαστήματι δὲ τῷ αβ κύκλος ὁ βε, καὶ πάλιν

2 ἢ ἔστιν ἵση τῇ τιθεμένῃ B_3 , G . 'quae ei, quae ponitur, aequalis existit' B , 'quae positae rectae linea est aequalis' Z .

12 ἐπ' εὐθείαν G . 13–14 πίπτειν . . . τὸ σημεῖον om. G , add. C . 15 Post πλαγίου addit G συμπίπτειν, quod de-lendum not. C . 21 τὰ αὐτὰ τῷ στοιχείῳ om. B_3 , G , Z , 'inxta Elementi doctrinam' B . 25 Post αβ C addit γεγράφθω.

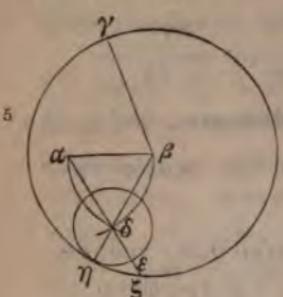
κέντρῳ τῷ $\bar{\delta}$, διαστήματι δὲ τῷ $\bar{\delta}\varepsilon$ κύκλος ὁ $\bar{\varepsilon}\bar{\zeta}$. ἐπεὶ οὖν κέντρον τὸ $\bar{\alpha}$, ἵση ἡ $\bar{\beta}\alpha$ τῇ $\bar{\alpha}\varepsilon$. καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἵση ἡ $\bar{\delta}\varepsilon$ τῇ $\bar{\delta}\bar{\eta}$, ὥν ἡ $\bar{\delta}\gamma$ τῇ $\bar{\delta}\alpha$ ἵση — τριγώνου γὰρ ἴσοπλευρον τὸ $\bar{\delta}\alpha\gamma$ — λοιπὴ ἄρα ἡ $\bar{\alpha}\varepsilon$ τῇ $\bar{\gamma}\bar{\eta}$ ἵση ἔστιν. ἦν δὲ ἡ $\bar{\alpha}\varepsilon$ τῇ $\bar{\alpha}\beta$ ἵση, ὡς δέδειται. καὶ ἡ $\bar{\gamma}\bar{\eta}$ ⁵ ἄρα ἵση τῇ $\bar{\alpha}\beta$. πρὸς τῷ δοθέντι ἄρα σημείῳ τῷ $\bar{\gamma}$ ἵση ἡ $\bar{\gamma}\bar{\eta}$ ἐτέθη τῇ $\bar{\alpha}\beta$.

Ως μὲν οὖν πρὸς τὴν τοῖς σημείον θέσιν τοσαῦται γίνονται πτώσεις, ὡς δὲ πρὸς τὴν τοῦ τριγώνου τοῦ ἴσοπλεύρου σύστασιν καὶ τὰς τῶν πλευρῶν ἐνβολὰς¹⁰ καὶ τὰς τῶν κύκλων γραφὰς ἔτι πόλλω πλείους. || εἰλήφθω γὰρ ὡς ἐν τῷ στοιχείῳ τὸ $\bar{\alpha}$ σημεῖον καὶ ἡ $\bar{\beta}\gamma$ εὐθεῖα, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\bar{\beta}\bar{\alpha}$. τριγώνου οὖν ἐπ' αὐτὴν ἴσοπλευρον μὴ συνεστάτω ἄνω ἔχον τὴν κορυφὴν διὰ τὸ μὴ εἶναι τόπον, ἀλλὰ κάτω καὶ ἔστω τὸ $\bar{\alpha}\delta\beta$. οὐκοῦν ἦτοι ἵση ἡ $\bar{\alpha}\bar{\delta}$ τῇ $\bar{\beta}\gamma$ ἢ μείζων ἢ ἐλάσσων. εἰ μὲν οὖν ἵση, γέγονεν τὸ προταχθέν, εἰ δὲ ἐλάσσων, κέντρῳ τῷ $\bar{\beta}$, διάστηματι δὲ²⁰

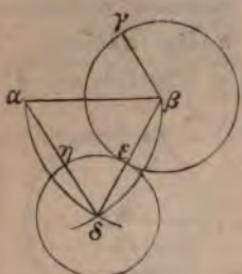


3 $\bar{\delta}\varepsilon$ τῇ $\bar{\delta}\zeta$ G, $\bar{\delta}\varepsilon$ τῇ $\bar{\delta}\bar{\eta}$ C. 4 $\bar{\gamma}\zeta$ G, $\bar{\gamma}\bar{\eta}$ C. 5 ἦν δὲ καὶ C. || $\bar{\gamma}\bar{\zeta}$ G, $\bar{\gamma}\bar{\eta}$ C. 7 $\bar{\gamma}\zeta$ G, $\bar{\gamma}\bar{\eta}$ C. 12 στοιχεῖων τούτῳ σημείον τὸ $\bar{\alpha}$ G, στοιχεῖο τὸ σημείον M, C, 'sicut in elemento signum a' Z, 'in hoc Elemento Signum a' B, quem fugit voce στοιχεῖο primi problematis figuram significari. Hinc factum est ut et in figuris et in contextu iusto plura mutaret. 13 καὶ ante ἐπεξεύχθω om. G, add. C. 13—17 Figura in M et Z est omissa. B alia ratione eam construxit. 20 usque ad p. 226 9 Hunc locum B bis interpretatus est, primum in contextu, iterum in margine.

$\tau\bar{\omega} \beta\gamma$ κύκλος γεγοάφθω καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ $\overline{\alpha\delta}$ $\overline{\beta\delta}$ ἐπὶ τὰ $\overline{\eta\xi}$, καὶ κέντρῳ $\tau\bar{\omega} \bar{\delta}$, διαστήματι δὲ $\tau\bar{\omega} \overline{\delta\eta}$



10



15

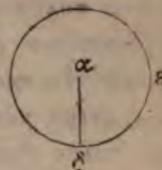
κύκλος γεγοάφθω ὁ $\overline{\eta\xi}$. ἐπὶ οὖν $\iota\sigma\eta$ ἡ $\overline{\delta\eta}$ τῇ $\overline{\delta\varepsilon}$, ἐκ κέντρου γάρ, ἀλλὰ καὶ ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῇ $\overline{\delta\beta}$, $\iota\sigma\circ\pi\lambda\epsilon\nu\delta\sigma\eta$ γάρ. ὅλη ἄρα ἡ $\overline{\alpha\varepsilon}$ ὅλῃ τῇ $\overline{\beta\eta}$ $\iota\sigma\eta$. ἀλλ' ἡ $\beta\eta$ τῇ $\beta\gamma$ $\iota\sigma\eta$, ἐκ κέντρου γάρ. ἡ ἄρα $\overline{\alpha\varepsilon}$ $\iota\sigma\eta$ τῇ $\beta\gamma$, $\sigma\pi\epsilon\varrho$ ἔδει ποιῆσαι. εἰ δὲ μείζων ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῆς $\beta\gamma$ — τοῦτο γὰρ ὑπόλοιπον — κέντρῳ $\tau\bar{\omega} \bar{\beta}$, διαστήματι δὲ $\tau\bar{\omega} \beta\gamma$ κύκλος γεγοάφθω. τεμεῖ ἄρα τὴν $\overline{\delta\beta}$ ὁ $\overline{\gamma\varepsilon}$ κύκλος. πάλιν κέντρῳ $\overline{\delta}$, διαστήματι δὲ $\overline{\delta\varepsilon}$ κύκλος γεγοάφθω. τεμεῖ ἄρα τὴν $\overline{\delta\alpha}$ ὁ $\overline{\eta\varepsilon}$. ἐπεὶ οὖν τὸ $\overline{\delta}$

1 καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ $\overline{\alpha\delta}$ $\overline{\beta\delta}$ om. G, add. C excepto καὶ.

2 $\overline{\eta\xi}$] 'eg' in margine 'gb' B. 3 ὁ $\overline{\eta\varepsilon}$ om. M et B in margine, ὁ $\overline{\delta\varepsilon}$ G, 'ge' B in contextu. 5—7 ἡ $\overline{\alpha\delta}$. . . $\iota\sigma\eta$ ἀλλὰ om. G, add. C. 6 $\iota\sigma\circ\pi\lambda\epsilon\nu\delta\sigma\eta$ γάρ] In contextu addit B 'adb Triangulum'. || ὅλη ἄρα . . . τῇ $\beta\eta$] 'reliqua igitur a.e., reliquae bg' B in contextu. 13 τέμνει G. 14 ὁ $\overline{\gamma\varepsilon}$ ὁ $\overline{\xi\varepsilon}$ M, ὁ $\overline{\varepsilon\xi}$ G, ἡ $\overline{\xi\varepsilon}$ C, 'ec' B, qui punctum e sumit in altera parte circuli ee, linea db ultra b producta. 15 $\overline{\delta}$] $\bar{\alpha}$ M, C. || $\overline{\delta\varepsilon}$] $\overline{\alpha\varepsilon}$ M, C. 16 τεμεῖ . . . ὁ $\overline{\eta\varepsilon}$. om. B. || τέμνει G. 16 τὸ $\bar{\alpha}$ M, C.

κέντρον τοῦ $\overline{\eta\epsilon}$, ἵση ἡ $\overline{\eta\delta}$ τῇ $\overline{\delta\varepsilon}$. ἦν δὲ καὶ ἡ $\overline{\delta\alpha}$ τῇ $\overline{\delta\beta}$ ἵση· λοιπὴ ἄρα ἡ $\overline{\alpha\eta}$ ἵση τῇ $\overline{\beta\varepsilon}$. ἀλλὰ ἡ $\overline{\beta\varepsilon}$ ἵση ἐστὶν τῇ $\overline{\beta\gamma}$. ἐκ κέντρον γάρ εἰσιν ἀμφότεραι· ἡ ἄρα $\overline{\alpha\eta}$ ἵση ἐστὶν τῇ $\overline{\beta\gamma}$ καὶ κεῖται πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$, ὥπερ ἔδει ποιῆσαι. πολλῶν δὲ καὶ ἑτέρων πτώσεων οὐσῶν ἀρνεῖ⁵ καὶ ταῦτας πρὸς τὸ παρόν ἀναγράψασθαι· καὶ γὰρ ἀπὸ τούτων δυνατὸν καὶ περὶ τὰς ἄλλας γυμνάσασθαι τοὺς ξητητικωτέρους.

"Ηδη δέ τινες ἀφελόντες τὴν τοῦ στοιχείου τούτου κατασκευὴν καὶ ποικιλίαν εἰρήνασιν οὔτως· ἐστι τὸ $\overline{\alpha}$ τὸ δοθὲν σημεῖον, ἡ δὲ $\overline{\beta\gamma}$ ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα καὶ κέντρῳ μὲν τῷ $\overline{\alpha}$ διαστήματι δὲ τοσούτῳ, ὅση ἐστὶν ἡ $\overline{\beta\gamma}$, κύκλος γεγράφθω ὁ $\overline{\varepsilon\delta}$ καὶ ν προσεκβεβλήσθω τις εὐθεῖα ἀπὸ τοῦ $\overline{\alpha}$ τὸ $\overline{\beta\gamma}$ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἡ $\overline{\alpha\delta}$. αὕτη ἄρα ἵση τῇ $\overline{\beta\gamma}$ · τοσαύτη γὰρ ἦν ἡ ἐκ τοῦ κέντρον ὅση ἡ $\overline{\beta\gamma}$, || καὶ γέγονεν τὸ ἐπιταχθέν. εἰ τις οὖν ταῦτα λέγοι, τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται. ὅταν γὰρ λέγῃ κέντρῳ τὸ $\overline{\alpha}$, διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\beta\gamma}$ γράφεσθαι τὸν $\overline{\varepsilon\delta}$ κύκλον, ἵσην ἔλαβεν ἢδη²⁰ τρόπον τινὰ τῇ $\overline{\beta\gamma}$ πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ κειμένην πέρατι, καὶ φυλάττον τὸ αἰτημα τοῦ διαστήματος τοῦτο μὲν ἐποίει κέντρον, τῷ δὲ ἔγραψεν τὸν κύκλον, ἐνταῦθα δὲ ἄλλο



15

1 ἡ $\overline{\eta\delta}$ τῇ $\overline{\alpha\delta\varepsilon}$ M, C, ἡ $\overline{\eta\alpha}$ τῇ $\overline{\eta\epsilon}$ G. 6 ταῦτα G.

8 ξητητούτοις G. 20—21 γράφεσθαι . . . τῇ $\overline{\beta\gamma}$ om. G,
add. C. 22 φυλάττων G, φυλάττον C, 'servans petitio' B,
'servans postulatum' Z. || ἐποίη κέντρον, τὸ δὲ C.

15*

μὲν τὸ κέντρον, ἀλλαχοῦ δὲ τὸ διάστημα τοῦ κύκλου.
πάντη ἄρα τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἀποδείξεως οὐ
προσθησόμεθα.

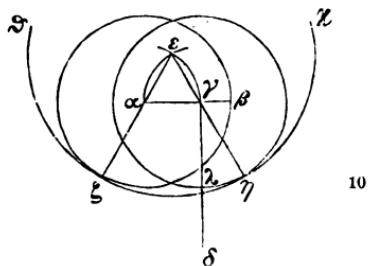
Prop. III, probl. III. Άνο δοθεισῶν εὑθειῶν
ἀνίσων ἀπὸ τῆς μείζονος τῇ ἐλάσσονι ἵσην
ἀφελεῖν.

Τοίτον πρόβλημα τοῦτο δεδομένας μὲν ἔχον δύο
εὐθείας κατὰ τὸ μέγεθος ἀνίσους, προστάττον δὲ ἀφε-
λεῖν ἀπὸ τῆς μείζονος ἵσην τῇ ἐλάσσονι. ἔστι δὲ καὶ
τοῦτο πολύπτωτον. αἱ γὰρ δοθεῖαι ἄνισοι εὐθεῖαι
ἢ διεστᾶσιν ἀπ' ἀλλήλων, ὡς παρὰ τῷ στοιχειωτῇ,
ἢ καθ' ἐν πέρας συνάπτονται, ἢ τέμνουσιν ἀλλήλας,
ἢ ἡ ἑτέρα κατὰ τὸ πέρας ἐαυτῆς τέμνει τὴν ἑτέραν,
καὶ τοῦτο δικῶς, ἢ γὰρ ἡ μείζων τὴν ἐλάσσων, ἢ
15 ἐλάσσων τὴν μείζονα. ἀλλ' εἰ μὲν καθ' ἐν συν-
άπτοντο πέρας, δήλη ἡ ἀπόδειξις. τῷ γὰρ κοινῷ πέ-
ρατι κέντρῳ χρησάμενος διαστήματι δὲ τῇ ἐλάσσονι
τῶν εὐθειῶν γράψεις κύκλου καὶ τὴν μείζονα τεμεῖς
καὶ ἀφαιρήσεις ἵσην τῇ ἐλάσσονι. ὅσον γὰρ τῆς μεί-
ζονος ὁ κύκλος ἐντὸς ἀποτέμνεται, τοσοῦτον ἵσον ἔσται
τῇ ἐλάσσονι. εἰ δὲ ἡ ἑτέρα τέμνοι τὴν ἑτέραν κατὰ
τὸ ἐαυτῆς πέρας, ἥτοι ἡ μείζων τὴν ἐλάσσονα τέμνει
ἢ ἀνάπταλιν, καὶ εἰ ἀλλήλας τέμνοιεν, ἢ εἰς ἵσα τέμνον-

2 τὸν τρόπον τοῦτον] Veri non dissimile est τῷ τρόπῳ
τούτῳ fuisse scriptum. B₃ = M. G. 3 προσθησόμενα] 'appro-
babimus' et in margine 'conciliabimus' B, 'admittimus' Z.
9 Ἰση G, ἵσην C. 12—13 συνάπτονται . . . τὸ πέρας om. G,
add. C. 20 ἔστι G. 21 τέμνει G. 22 ἡ om. G. || τέμνειν C.
τέμνει M. 23 ἀλλήλαις τέμνοιεν G.

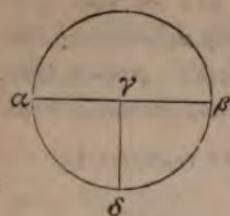
ται ὑπ' ἀλλήλων η̄ εἰς ἄνισα, η̄ η̄ μὲν εἰς ἵσα, η̄ δὲ εἰς ἄνισα, καὶ τοῦτο διχῶς. ταῦτα γὰρ πάντα ποικιλίαν ἡμῖν θαυμαστὴν παρέχεται γυμνασίας· παραπείσθω δὲ καὶ ἡμῖν ὀλίγα || ἐκ πολλῶν. ἔστωσαν ἄνισοι εὐθεῖαι η̄ αβ̄ καὶ η̄ γδ̄, μείζων δὲ η̄ γδ̄, καὶ τεμνέτω τὴν αβ̄⁵ τῷ ἑαυτῆς πέρατι τῷ γ̄· καὶ πάντα τὸ γ̄ πέρατι τῷ ᾱ, διαστήματι δὲ τῷ αβ̄ κύκλος ὁ βξ̄ καὶ τρίγωνον ἴσο- πλευρον ἐπὶ τῆς αγ̄ τὸ αεγ̄· καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ εᾱ εγ̄· καὶ πάλιν κέντρῳ τῷ ε̄, διαστήματι δὲ τῷ εξ̄ κύκλος ὁ θηκ̄· καὶ πάλιν κέντρῳ τῷ γ̄, διαστήματι δὲ τῷ γη̄ κύκλος ὁ ηλ̄· ἐπεὶ οὖν η̄ εξ̄ ἴση τῇ εη̄, κέντρον γὰρ τὸ ε̄, ὃν¹⁵ η̄ εᾱ ἴση τῇ εγ̄, λοιπὴ η̄ αξ̄ ἴση τῇ γη̄· ἀλλὰ καὶ η̄ αξ̄ ἴση τῇ αβ̄, κέντρον γὰρ τὸ ᾱ, καὶ | αὗτη τῇ γλ̄, κέντρον γὰρ τὸ γ̄· ἴση ἄρα τῇ αβ̄ ἀφήρηται η̄ γλ̄.

'Αλλὰ δὴ ἔστω ἐλάσσων τῆς αβ̄ η̄ γδ̄, καὶ τεμνέτω τὴν αβ̄ κατα τὸ γ̄ τῷ ἑαυτῆς πέρατι. η̄ οὖν²⁰ κατὰ τὸ μέσον αὐτὴν τεμεῖ η̄ οὐ κατὰ τὸ μέσον.

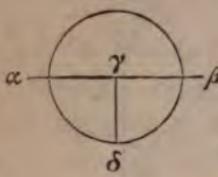


10

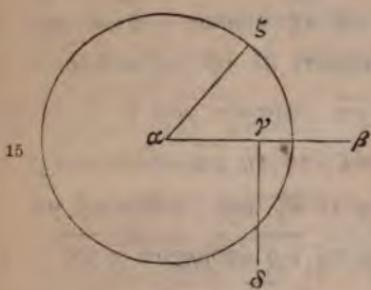
8 γεγράφθω κύκλος G. 13 ὁ γᾱ G. 15 γᾱ M,
ηλ̄ G, ηλ̄ C. 17. 18 γλ̄ γδ̄ M utroque loco. 18 κέντρον
γὰρ . . . η̄ γλ̄ om. G, add. C. 19 τῆς αγ̄ G, τῆς αβ̄ C.
20 τὸ ἑαυτῆς πέραστι M. || γοῦν G. 21 τέμνει
αὐτὴν G.



5



10



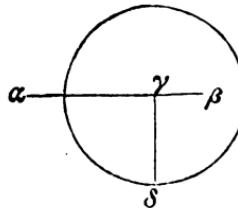
15

πρότερον τεμνέτω κατὰ τὸ μέδον
οὐκοῦν ἡ $\overline{\gamma\delta}$ ἢ ἡμίσειά ἐστι τῆς
αβ καὶ ἵση ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῇ $\overline{\gamma\delta}$ — ἢ
ἐλάσσων τῆς ἡμίσειας· καὶ κέν-
τρῳ τῷ $\overline{\gamma}$, διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\gamma\delta}$
γράψας κύκλου ἀφαιρήσεις ἀπὸ¹
τῆς $\overline{\alpha\gamma}$ ἵσην τῇ $\overline{\gamma\delta}$ — ἢ μεῖζων
τῆς ἡμίσειας· καὶ πρὸς τῷ $\overline{\alpha\gamma}$ ση-
μείῳ θέμενος ἵσην τῇ $\overline{\gamma\delta}$ τὴν
 $\overline{\alpha\delta}$ καὶ γράψας κύκλου κέντρῳ
τῷ $\overline{\alpha\gamma}$ διαστήματι τῷ $\overline{\alpha\delta}$ ἀπὸ²
ἀφαιρήσεις ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\beta}$
ἵσην τῇ $\overline{\alpha\delta}$, τουτέστιν
τῇ $\overline{\gamma\delta}$.

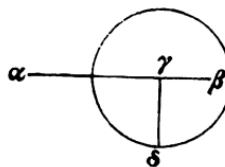
Ἐλ δὲ μὴ κατὰ τὸ μέ-
σον τέμνει τὴν $\overline{\alpha\beta}$ ἢ $\overline{\gamma\delta}$,
ἐστω ἡ $\overline{\gamma\alpha}$ τῆς ἡμίσειας
αὐτῆς μεῖζων. εἰ τοίνυν ἡ
 $\overline{\gamma\delta}$ ἢ ἡμίσειά ἐστιν τῆς

1—4 Figuram om. B. 2 $\overline{\gamma\alpha}$ M. 5—8 Figuram om.
M, Z. 6 διαγράψας G, γράψας C. 7 $\overline{\alpha\beta}$ G, $\overline{\alpha\gamma}$ C. || τὴν
 $\overline{\gamma\delta}$ G. 17—18 ἔσται ἡ $\overline{\gamma\delta}$ ἢ ἡμίσεια αὐτῆς, ἢ μεῖ-
ζων, ἢ ἵση, ἢ ἐλάσσων G (Z), ἔσται ἡ $\overline{\gamma\delta}$ τῆς ἡμίσειας
αὐτῆς κ. τ. λ. B₃, C. ερίτ cd aut ipsius medietas, aut medietate
maiior, aut minor' B. 17 ἡ $\overline{\gamma\alpha}$] ἡ $\overline{\gamma\delta}$ M.

$\alpha\beta$ ἡ ἐλάσσων, κέντρῳ χρησά-
μενος τῷ γ , διαστήματι δὲ τῷ
 $\gamma\delta$ ἀφαιρήσεις ἀπὸ τῆς $\alpha\gamma$ ἵσην
τῇ $\gamma\delta$ — ἡ μείζων ἔστι τῆς
ἡμισείας τῆς $\alpha\beta$ ἡ $\gamma\delta$, καὶ
ἥτοι ἵση τῇ $\alpha\gamma$ — καὶ γέγονεν
τὸ προσταχθέν — ἡ || καὶ ταύ-
της μείζων — καὶ πάλιν πρὸς
τῷ α θέμενος ἵσην τῇ $\gamma\delta$ τὰ
αὐτὰ ποιήσεις· κέντρῳ γὰρ τῷ



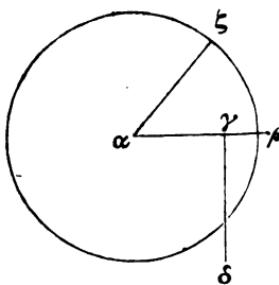
5



10

α διαστήματι δὲ τῷ $\xi\alpha$
γράψεις κύκλου ἀφαιροῦν-
τα ἀπὸ τῆς $\alpha\beta$ ἵσην τῇ
 $\alpha\xi$, τουτέστιν τῇ $\gamma\delta$.

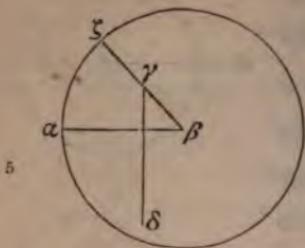
Ἐτ ὅτε τέμνοιεν ἀλλή-
λας ὡς αἱ $\gamma\delta$ $\alpha\beta$, κέντρῳ
τῷ β , διαστήματι δὲ τῷ
 $\beta\alpha$ κύκλος γεγράφθω ὁ $\alpha\xi$
καὶ ἐπιξευχθεῖσα ἡ $\beta\gamma$ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ ξ . ἐπεὶ οὖν



15

1—9 Figuram priorem om. M , Z , cum sequente coniunxit B .

3 ἀπὸ τῆς $\alpha\beta$ τῇ $\gamma\delta$ ἵσην G 4—6 ἡ μείζων ἔστι ...
τῇ $\alpha\gamma$ om. B_3 , G , B , Z . Sed recte se habent haec verba, etsi
structura est solutior. Potest enim circulus etiam describi
centro γ distantia $\gamma\delta$, si haec maior est dimidia linea $\alpha\beta$, sed
minor linea $\alpha\gamma$ vel huic aequalis. 5 τῇ $\alpha\gamma$ M . 6 τῇ
 $\alpha\beta$ M . 9 τῇ $\gamma\delta$ τὴν $\alpha\xi$ B_3 , G , ipsam af ipsi cd' B , Z .
11 δὲ om. G . 15 ἀλλήλαις M . 19 ἐπὶ τῷ ξ G ,
ἐπὶ τὸ ξ C .



τῆς $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\gamma\delta}$ (?). ἡ γὰρ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ ἡ $\overline{\beta\zeta}$ οὐσιαὶ ἀλλή-

λαις εἰσίν.

10 Ἡμεῖς μὲν οὖν ἐκ διαιρέσεως λαβόντες τὰς πτώ-
σεις ἐπιδεῖξαι τὴν ποικιλίαν αὐτῶν ἐπειράθημεν. Θαυ-
μαστὴ δὲ ἡ τοῦ στοιχειωτοῦ ἀπόδειξις πάσαις γὰρ
ἐκείνη ταῖς εἰρημέναις κατασκευαῖς ἐφαρμόττει, καὶ
δυνατὸν ἐπὶ πάσης θέσεως πρὸς τῷ πέρατι τῆς μείζο-
15 νος ἵσην τῇ ἐλάσσονι θέντι γράφειν τῷ αὐτῷ πέρατι
κέντρῳ χωρίμενον καὶ διαστήματι τῇ θέσει κύκλου,
ὅς ἀπὸ τοῦ μείζονος ἵσην ἀφαιρήσει τῇ ἐλάσσονι,

2 αἱ $\overline{\beta\zeta}$ $\overline{\gamma\delta}$ G. 2 Alterum καὶ ἡ $\overline{\gamma\delta}$ om. M. 4—5 δυ-
νατὸν ἵσην ποιῆσαι τῇ $\overline{\beta\zeta}$ ἀπὸ τῆς $\overline{\gamma\delta}$ B₃, G, ‘possibile est ab
ipsa cd ipsi bf aequaliter facere’ B, eadem fere Z. Excidisse
aliquot verba manifestum ex verbo ἀμφότερα. Fortasse scri-
ptum fuit: δυνατὸν ἵσην ποιῆσαι τῇ $\overline{\beta\zeta}$ ἐπὶ τῆς $\overline{\gamma\delta}$ ἡ ἀφε-
λεῖν ἵσην τῇ $\overline{\gamma\delta}$ ἀπὸ τῆς $\overline{\beta\zeta}$. 6—8 δυνατὸν ἄρα καὶ τῇ
 $\overline{\alpha\beta}$ ἵσην ἀφελεῖν ἀπὸ τῆς $\overline{\gamma\delta}$ B₃, G, ‘Fieri igitur potest, ut
ipsi quoque ab ab ipsa cd aequalis absindatur’ B₂, eadem
fere Z. Ego coniecerim: δυνατὸν ἄρα καὶ τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἵσην ἀφε-
λεῖν ἀπὸ τῆς $\overline{\gamma\delta}$ καὶ ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ ἵσην τῇ $\overline{\gamma\delta}$. 12 γὰρ
om. G. 13 ἐφαρμόττοντα B₃, G, ‘congruens’ B, ‘cum congrua
sit’ Z. 15—17 τῇ ἐλάσσονι . . . μείζονος ἵσην om. G.
add. C.

εἴτε τέμνοιεν ἄλλήλας, εἴτε ἡ ἐτέρα τὴν ἐτέραν, εἰδ' ὅπωσδοῦν ἄλλως ἔχοιεν θέσεως.

Prop. III, theor. I. Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἵσας ἔχῃ, ἐκατέραν ἑκατέρα, ἔχει δὲ καὶ γωνίαν γωνίᾳ ἵσην⁵ τὴν ὑπὸ τῶν ἵσων πλευρῶν περιεχομένην, καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει ἵσην ἔξει καὶ τὸ τρίγωνον τῷ τριγώνῳ ἵσον ἔσται καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἵσαι ἔσονται, ὑφ' ἃς αἱ ἵσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν. 10

Τοῦτο πρῶτον θεώρημα ἐν τῇ στοιχειώσει παρειλήφαμεν, τὰ δὲ πρὸ τούτου πάντα προβληματικὰ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον || περὶ τὴν τῶν τριγώνων γένεσιν πραγματευόμενον, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ἵσην εὐθείαν ἄλλην ἄλλη πορίσασθαι προτιθέμενα, καὶ τούτων τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ οὐκ ἵσου τὴν ἵσην ὑφίστατο, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίσου κατὰ ἀφαιρεσιν τὸ ἵσον εὑρισκεν. τῆς οὖν ἴσοτήτος, ἡ τὸ πρώτιστόν ἔστιν ἐν τῷ ποσῷ σύμπτωμα, πεπορισμένης κατά τε τὸ τρίγωνον καὶ εὐθείας, τοῦτο πρῶτον ὅπερ ἔξεθέμεθα θεώρημα παρα- 20 δίδωσιν ἐπ' ἐκείνοις. καὶ πῶς γὰρ ἔμελλεν μὴ προ- υποστήσας τὰ τρίγωνα μηδὲ πορισάμενος τὴν γένεσιν

1 εἰ τέμνοιεν ἄλλήλας G. 2 G addit in margine: 'Hic desunt versus circiter 14'; et C adnotat. postquam supra omissa addidit: 'nihil aliud erat, sequebatur ἐάν ut hic, sed continuo in eadem linea, et non apparebat defectus'. 3 τὰς om. M.

4 ταῖς δυσὶ πλευραῖς om. M, G, add. C excepto ταῖς. 9 M in margine: ἀ θεώρημα. 12 τούτων G. || προβλήματα G, 'Problemata' B, Z. B₃ = M. 15–17 M in margine: ση. τι λέγει εὐθάδε ὁ φιλόσοφος. 19 περιπορευομένης G, πεπορισμένης C. 20 τοῦτο τὸ πρῶτον G, C del. τοῦ.

αύτῶν περὶ τῶν καθ' αὐτὸν συμβεβηκότων αὐτοῖς
διδάσκειν καὶ γωνιῶν τῶν ἐν αὐτοῖς ἴσοτητος καὶ
πλευρῶν, πῶς δὲ ὅν ἔλαβεν πλευρὰς ἵσας πλευραῖς
καὶ εὐθείας ἄλλαις εὐθείαις μὴ τοῦτο διαπραγματευ-
σάμενος προβληματικῶς καὶ μηχανησάμενος τὴν τῶν
ἴσων εὐθειῶν εύρεσιν; λεγέτω γάρ εἰ τύχοι πρὸ τῆς
ἐκείνων ποιήσεως, ὅτι ἐὰν δύο τρίγωνα τόδε τι τὸ
σύμπτωμα ἔχῃ, ἔξει καὶ τόδε πάντως. ἂρα οὖν οὐ
ράδιον παντὶ πρὸς αὐτὸν ἀπαντᾶν· ἴσμεν γάρ ὅλως,
εἰ συνίστασθαι δύναται τρίγωνον; ἐπαγέτω δὲ καὶ
ὅτι κἄν τὰ δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς ἵσας ἔχῃ
ταῖς δύο πλευραῖς – . οὐκ ἀν τις καὶ πρὸς τοῦτο διηπό-
ρησεν, μήποτε οὐδὲ δυνατὸν εὐθείας ἄλλήλαις ἵσας
εἶναι; καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν γεωμετρίας εἰδῶν, ἐν οἷς
οὐ πάντως ἀνισότητος οὔσης καὶ ἴσοτης ἐστίν. μαθη-
σόμεθα γοῦν ὅτι ἡ κερατοειδής ἀεὶ ἀνισος τῇ ὁξείᾳ
καὶ οὐδέποτε ἴση, καὶ ἡ τοῦ ἡμικυκλίου ὥσαύτως,
καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐπὶ τὸ ἔλασσον οὐ
πάντως διὰ τοῦ ἴσου γίνεται.

Ταῦτα τοίνυν ὁ στοιχειωτὴς προαναιρῶν καὶ τῶν
τριγώνων τὴν σύστασιν παραδέδωκεν ἢ κοινὴ γάρ
ἐστι τῶν τριῶν εἰδῶν καὶ τὰς τῶν ἴσων εὐθειῶν
γενέσεις καὶ ταύτας διττάς, τὴν μὲν γάρ μὴ οὔσαν

ὅλως ὑφίστησι, τὴν δὲ ἀπὸ τῆς ἀνίσου κατὰ ἀφαίρεσιν πορίζεται. καὶ τούτοις εἰκότως ἐπιφέρει τὸ θεώρημα, δι’ οὗ δείκνυται, πῶς τὰ τρίγωνα τὰ ἔχοντα δύο πλευρὰς δύο πλευραῖς ἵσας, ἐκατέραν ἐκατέρᾳ καὶ τὴν γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἵσην τὴν ὑπὸ τῶν ἵσων περιεχομένην ἀναφαίνεται καὶ τὴν βάσιν ἵσην ἔχοντα τῇ βάσει καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῷ ἐμβαδῷ καὶ τὰς λοιπὰς γωνίας ταῖς λοιπαῖς ἵσας. τρία γάρ ἐστι τὰ δεικνύμενα, δύο δὲ τὰ διδόμενα περὶ τὰ τρίγωνα. δέδοται μὲν οὖν δύο πλευρῶν ἵσοτης καὶ δύο πλευραί – καὶ δῆλον ὅτι τῷ λόγῳ δέδοται – καὶ γωνίας αὖτε τῆς ὑπὸ τῶν ἵσων περιεχομένης πρὸς γωνίαν ἵσοτης. ζητεῖται δὲ τρία, ἢ τῆς βάσεως πρὸς τὴν βάσιν ἵσοτης ἢ τοῦ τριγώνου πρὸς τὸ τρίγωνον ἢ τῶν λοιπῶν γωνιῶν πρὸς τὰς λοιπάς. ἐπειδὴ δὲ δυνατὸν ἦν τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἵσας ἔχειν ταῖς δύο πλευραῖς, οὐ μέντοι τὸ θεώρημα ἀληθεύειν τῷ μὴ εἶναι ἐκατέραν ἐκατέρᾳ ἵσην, ἀλλὰ ἄμα ἀμφοτέρας, διὰ τοῦτο προσέθηκεν ἐν τοῖς δεδομένοις τὸ ἵσας εἶναι τὰς πλευρὰς οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ἐκατέραν ἐκατέρᾳ. εἰ γάρ ἔτυχεν τῶν τριγώνων θάτερον ἔχον τὴν μὲν τῶν πλευρῶν τριῶν μονάδων, τὴν δὲ τεττάρων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὴν μὲν πέντε, τὴν δὲ δυεῖν, ὀρθῆς οὔσης τῆς ὑπὸ τούτων περιεχομένης γωνίας, ἥσαν μὲν ἀν αἱ δύο ἄμα πλευραὶ ταῖς δύο ἵσαι – ἐπτὰ γάρ καὶ αὕται καὶ ἐκεῖναι – οὐκ ἐδείκνυτο δὲ ἵσον τῷ τριγώνῳ τὸ τρίγωνον· ὅπου μὲν γάρ τὸ ἐμβαδόν ἐστιν ἔξι, ὅπου δὲ πέντε, καὶ τὸ τοῦδε αἴτιον, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκατέρα ἵση ἐστὶν ἐκατέρᾳ. πολλοὶ γοῦν ἐν διανομαῖς τισι χωρίων τοῦτο μὴ παραψυλάξαντες τὸ μεῖζον λαβόντες χωρίον δικαίων ἀπη-

τοῦδε αἰτιον, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκατέραι ἵση ἔστιν ἐκατέραι πολλοὶ γοῦν ἐν διαινομαῖς τισι χωρίων τοῦτο μὴ παραφυλάξαντες τὸ μεῖζον λαβόντες χωρίου δικαιών ἀπενέγκαντο δόξαν ὡς τὸ ἵσον ἐλόμενοι δια τὸ συναμφοτέρας τὰς περιεχούσας ἵσας εἶναι συναμφοτέραις. διὸ τούννυν καὶ ἐκατέραιν ἐκατέραι λαμβάνειν ἵσην καί, ὅπου ἂν ὁ στοιχειωτὴς τοῦτο προστιθῇ, ἐπισημαίνεσθαι ὡς οὐ μάτην προστιθησιν· ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς τῶν γωνιῶν ἴσότητος τῶν δεδομένων ἵσων διαιλεγόμενος προσέθητεν τὸ τὴν ὑπὸ τῶν ἵσων περιεχομένην, ἵνα μὴ ἀδιοφορτωσι φίδεντος τῶν πρὸς τὴν βάσιν τινὰς λάβωμεν γωνιῶν. καὶ μὴν καὶ τὴν βάσιν ἐπὶ τῶν τριγώνων, μηδεμιᾶς μέν πω προσωνομασμένης, τὴν πρὸς τῇ ὅψει κειμένην πλευράν, τῶν δὲ δυεῖν ἥδη προειλημμένων, ἔξ ανάγκης τὴν λοιπὴν εἶναι βάσιν ὑποθετέον. διὸ καὶ ἐνταῦθαι ὁ στοιχειωτὴς τὰς δύο προλαβὼν ἵσας ταῖς δύο πλευραῖς τὰς ὑπολοίπους βάσεις τῶν τριγώνων ἐκάλεσεν. τριγώνου δὲ αὖτις τὸ ἵσον τριγώνῳ λέγεται τηνικαῦτα, ἥνικα ἂν τὸ ἐμβαδὸν αὐτῶν ἵσου ἦ. διατὸν γὰρ τῶν περιμέτρων ἵσων ὑπαρχουσῶν διὰ τὴν ἀνισότητα τῶν γωνιῶν καὶ τὰ ἐμβαδὰ ἄνισα εἶναι. καλῶ δὲ ἐμβαδὸν αὐτὸ τὸ χωρίου τὸ ὑπὸ τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν ἀπολαμβανόμενον, ὥσπερ δὴ περιμετρον τὴν συγκειμένην | γραμμὴν ἐκ τοιῶν τριγωνιῶν πλευρῶν. ἄλλο οὖν ἐκάτερον καὶ δεῖ μετὰ τῆς τῶν περιμέτρων ἴσότητος κατὰ μίαν πλευρὰν καὶ τὰς

1 τοῦδε] τούτον G. τὸ ante τοῦδε del. not. C. || ἵση ἔστιν om. G. || ἐκατέραι del. not. C. 3 τῶν τὸ μεῖζον λαβόντων G., corr. C. 10 περιεχομένων G., περιεχομένην C. 13 πεπροσονομασμένης G., πω προσονομασμένης C., πω πρὸς ὀνομασμένης M. 18 τριγώνῳ ἵσον G. 21 ἴσότητα C. 23 δὴ καὶ G., δὴ C. 24 γωνιῶν G.

γωνίας ἵσας εἶναι, εἰ μέλλοι καὶ τὸ ἐμβαδὸν εἶναι τῷ
ἐμβαδῷ ἵσον. συμβάίνει δὲ ἐπί τινων καὶ τῶν ἐμβα-
δῶν ἵσων ὄντων ἀνίσους εἶναι τὰς περιμέτρους καὶ
τῶν περιμέτρων ἵσων οὐσῶν ἀνισα τὰ ἐμβαδά. δυ-
εῖν γοῦν ὄντων τριγώνων ἵσοσκελῶν, ὃν ἔκάτερον
ἔχει τὰς ἵσας πλευρὰς ἀπὸ πέντε μονάδων, τῶν δὲ βά-
σεων τὸ μὲν ὀκτώ, τὸ δὲ ἔξι· τούτων ὁ μὲν ἅπειρος
γεωμετρίας εἴποι ἀν μεῖζον εἶναι τὸ ἔχον ὀκτὼ τὴν
βάσιν. πᾶσα γὰρ ἔσται ἡ περίμετρος ὀκτωκαίδεκα.
ὅ δ' αὖ γεωμετρικὸς εἴποι ἀν ὅτι ἔκατέρου τὸ ἐμβα-
δόν ἔστι δώδεκα. καὶ ταῦτα ἀποδείξει κάθετον ἀγα-
γῶν ἐν ἔκατέρῳ τῶν τριγώνων ἀπὸ τῆς κορυφῆς καὶ
ποιήσας ταύτην ἐπὶ θατέρῳ μέρει τῶν τῆς βάσεως
τμημάτων. ἔστιν δὲ ὕσπερ ἔφην καὶ τῶν περιμέτρων
ἵσαζομένων ἀνισα εἶναι τὰ χωρία. καὶ ἥδη τινὲς κοι-
νωνοὺς ἔαυτῶν ἐν διανομαῖς χωρίων παρεκρούσαντο
διὰ τῆς κατὰ τὴν περίμετρον ἵσότητος μεῖζον λαβόντες
χωρίον.

Βάσις δὲ αὖ ἵση λέγεται εἶναι βάσει καὶ ὅλως
εὔθεια ἵση ἔστιν ἄλλῃ εὔθειᾳ, ἐπειδὴν αὐτῶν τὰ πέ-
ρατα συναπτόμενα ὅλην ὅλη ποιήσει ἔφαρμόσαι. πᾶσα
μὲν γὰρ εὔθεια ἐπὶ πᾶσαν ἔφαρμόττει. τῶν δὲ ἵσων
καὶ κατὰ τὰ πέρατα γίνεται ἡ ἔφαρμογή. γωνία δὲ
ἵση γωνίᾳ λέγεται ἡ εὔθύγραμμος τῇ εὔθυγράμμῳ, ὅταν
μιᾶς τῶν περιεχουσῶν τὴν ἐτέραν πλευρῶν τιθεμένης

γωνίας ἵσας εἶναι, εἰ μέλλοι καὶ τὸ ἐμβαδὸν εἶναι τῷ
ἐμβαδῷ ἵσον. συμβαίνει δὲ ἐπί τινων καὶ τῶν ἐμβα-
δῶν ἵσων ὄντων ἀνίσους εἶναι τὰς περιμέτρους καὶ
τῶν περιμέτρων ἵσων οὐσῶν ἄνισα τὰ ἐμβαδά. δυ-
εῖν γοῦν ὄντων τριγώνων ἴσοσκελῶν, ὃν ἑκάτερον
ἔχει τὰς ἵσας πλευρὰς ἀπὸ πέντε μονάδων, τῶν δὲ βά-
σεων τὸ μὲν ὀκτώ, τὸ δέ ἔξ. τούτων ὁ μὲν ἅπειρος
γεωμετρίας εἴποι ἀν μεῖζον εἶναι τὸ ἔχον ὀκτὼ τὴν
βάσιν. πᾶσα γὰρ ἔσται ἡ περιμέτρος ὀκτωκαίδεκα.
ὁ δ' αὖ γεωμετρικὸς εἴποι ἀν ὅτι ἑκατέροις τὸ ἐμβα-
δόν ἔστι δώδεκα. καὶ ταῦτα ἀποδεῖξει κάθετον ἀγα-
γὼν ἐν ἑκατέρῳ τῶν τριγώνων ἀπὸ τῆς κορυφῆς καὶ
ποιήσας ταύτην ἐπὶ θατέρῳ μέροι τῶν τῆς βάσεως
τμημάτων. ἔστιν δὲ ὥσπερ ἔφην καὶ τῶν περιμέτρων
ἵσαξομένων ἄνισα εἶναι τὰ χωρία. καὶ ἡδη τινὲς κοι-
νωνοὺς ἔαντων ἐν διανομαῖς χωρίων παρεκφούσαντο
διὰ τῆς κατὰ τὴν περιμέτρον ἴσότητος μεῖζον λαβόντες
χωρίουν.

Βάσις δὲ αὖ ἵση λέγεται εἶναι βάσει καὶ ὅλως
εὐθεῖα ἵση ἔστιν ἄλλῃ εὐθείᾳ, ἐπειδὴν αὐτῶν τὰ πέ-
ρατα συναπτόμενα ὅλην ὅλῃ ποιήσει ἐφαρμόσαι. πᾶσα
μὲν γὰρ εὐθεῖα ἐπὶ πᾶσαν ἐφαρμόστει. τῶν δὲ ἵσων
καὶ κατὰ τὰ πέρατα γίνεται ἡ ἐφαρμογή. γωνία δὲ
ἵση γωνίᾳ λέγεται ἡ εὐθύγραμμος τῇ εὐθυγράμμῳ, ὅταν
μιᾶς τῶν περιεχουσῶν τὴν ἐτέραν πλευρῶν τιθεμένης ²⁵

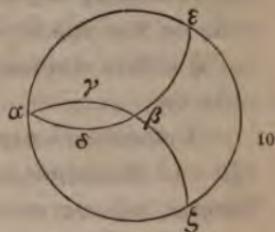
3 καὶ post εἶναι add. G. 5 Figuras triangulorum addit
B, Z et in M posteris manus in margine. 7 τὸν μὲν — τὸ
δὲ] τὴν μὲν — τὴν δὲ G. 10 αὖ om. G, add. C. 17 τὴν
om. G. 22 ἐπὶ πᾶσης G, ἐπὶ πᾶσαν C. 23 κατὰ πέρατα M.
24 ὅτε G, ὅταν C. 25 πλευρῶν] πλευρῶν M, G, πλευ-
ρᾶς B, C, 'ex lateribus' Z, 'Laterum' B. || περιτιθεμένης G,
τιθεμένης C.

ἐπὶ μίαν τῶν τῆς ἑτέρας καὶ ἡ λοιπὴ τῇ λοιπῇ ἐφαρ-
μόξῃ. ὅταν δὲ ἡ λοιπὴ ἔξω πάπτη τῆς λοιπῆς, μείζων
ἔστιν ἡ γωνία, ἵνα ἡ πλευρὰ ἔξω πέπτωκεν, ὅταν δὲ
ἐντός, ἐλάσσων. ὅπου μὲν γὰρ περιλαμβάνει τὴν
ἑτέραν, ὅπου δὲ περιλαμβάνεται ὑπὸ αὐτῆς. τὴν δὲ
ἰσότητα τῶν γωνιῶν ληφόμεθα κατὰ τὴν ἐφάρμοσιν
τῶν πλευρῶν ἐπὶ τῶν εὐθυγράμμων καὶ ἐπὶ τῶν ἀλ-
λων τῶν ὁμοιειδῶν, οἷον τῶν μηνοειδῶν, τῶν || ξυστρο-
ειδῶν, τῶν ἀμφικύρτων, ἐπεὶ δυνατὸν καὶ ἵσας εἶναι
10 καὶ μὴ ἐφαρμόστειν ἀλλήλαις τὰς πλευράς. ἵση γάρ
ἔστιν ἡ ὁρθὴ μηνοειδεῖ τινὶ γωνίᾳ, καὶ ἀδύνατον
ἐφαρμόσαι ταῖς εὐθείαις τὰς περιφερείας. ἔτι τοίνυν
ἐκεῖνο προληπτέον, ὅτι ὑποτείνειν λέγονται γωνίας
αἱ πλευραὶ αἱ κατ' ἀντικὸν κείμεναι. πᾶσα φάντα
15 γωνικὴ γωνία περιέχεται μὲν ὑπὸ δύο τῶν τοῦ τρι-
γώνου πλευρῶν, ὑποτείνεται δὲ ὑπὸ τῆς λοιπῆς. διὸ
καὶ ὁ γεωμέτρης τῷ καὶ τὰς γωνίας ἵσας εἶναι προσ-
έθηκεν τὸ ὑφ' ἃς αἱ ἵσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν, ἵνα
μὴ νομίσωμεν ἀδιάφορον εἶναι οἵαν ποτὲ γωνίαν λα-
20 βεῖν καὶ ταύτην ἵσην εἰπεῖν τῇ τυχούσῃ τῶν λοιπῶν
δύο τοῦ τριγώνου γωνιῶν. ἀλλὰ ἵσας λέγωμεν, ἃς
ὑποτείνουσιν αἱ ἵσαι πλευραί, καὶ μὴν τῶν ἵσων πλευ-
ρῶν ἡ μὲν ὑποτείνει τὴν ἑτέραν, ἡ δὲ μία τῶν περι-
εχουσῶν τὴν λοιπήν.

25 Πρὸς μὲν οὖν τὴν σαφήνειαν τοῦ θεωρήματος
τοσαῦτα προειλήφθω, πρὸς δὲ τὴν ἀπόδειξιν ἐκεῖνο

1 τῇ λοιπῇ om. M. 3 ὅτε G. ὅταν C. 9 καὶ μὴ
ἵσας M, καὶ ἵσας G. 15 τῶν τοῦ τριγώνου] τριγώνων M.
19 οἷαν δῆποτε G. 20 τῇ χονοῃ M. 26 προειλήφθω]
θεωρήσθω G, προειλήφθω B₃, C. ‘Haec . . . ad . . . inspectionem
. . . sint satis’ Z, ‘considerentur’ et in margine ‘praeassumantur’ B. || ἀπόδειξιν] ὑπόνοιαν G, ἀπόδειξιν B₃, C, ‘demonstra-

προλάβωμεν, ὅτι δύο | εὐθεῖαι χωρίον οὐ περιέχουσι. τοῦτο γὰρ ὡς ὁμολογούμενον ὁ γεωμέτρης ἔλαβεν. εἰ γὰρ τὰ πέρατα, φησίν, ἐφαρμόσει τῶν βάσεων ἀλλήλους, ἐφαρμόσουσι καὶ αἱ βάσεις, εἰ δὲ μή, δύο εὐθεῖαι χωρίον περιέξουσι. πόθεν οὖν, ὅτι τοῦτο ἀδύνατον; ἔστωσαν δύο εὐθεῖαι περιέχουσαι χωρίον αἱ $\overline{\alpha\gamma\beta}$ $\overline{\alpha\delta\beta}$ καὶ ἐκβεβλήσθωσαν ἐπ' ἄπειρον. καὶ κέντρῳ τῷ β , διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\alpha\beta}$ γεγράφθω κύκλος ὁ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$. ἐπεὶ οὖν διάμετρος ἡ $\overline{\alpha\gamma\beta\epsilon}$, ἡμίσεια τῆς περιφερείας ἐστὶν ἡ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$. πάλιν ἐπεὶ διάμετρος ἡ $\overline{\alpha\delta\beta\epsilon}$, ἡμίσεια τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας ἐστὶν ἡ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$. [περιφέρειαι] ἄρα ἵσαι εἰσὶν αἱ $\overline{\alpha\epsilon\beta\epsilon}$, ὥσπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα δύο εὐθεῖαι χωρίον 15 περιέχουσιν, ὃ καὶ ὁ στοιχειώτης εἰδὼς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν αἰτημάτων ἔλεγεν, ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν, ὡς ἂν μιᾶς ἀεὶ δυναμένης εὐθείας ἐπιζευγνύναι τὰ δύο σημεῖα καὶ οὐ δυεῖν. περιφέρειαι μὲν γὰρ πλείους ἐπιζευγνύονται 20 καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐπὶ τὰ ἑναντία, οὕτω γὰρ καὶ τὰ πέρατα τῆς διαμέτρου ἐπιζεύγνυνται διὰ δύο



tionem' Z , 'adversarii objectionem', in margine 'Demonstrationem' B . 4 ἐφαρμόσουσι G . 10 κύκλος ὁ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$ γεγράφθω G . 12 $\overline{\alpha\beta\epsilon} G$, et M prima manu. 14 ἡ $\overline{\alpha\epsilon\beta\epsilon} G$. || περιφέρειαι add. $Kn.$ II. 15 ἡ $\overline{\alpha\epsilon\beta\epsilon} M$ prima manu, ἡ $\overline{\alpha\beta\epsilon}, \overline{\alpha\beta\epsilon} G$, αἱ $\overline{\alpha\epsilon\beta\epsilon} Kn.$ II. 19 ἐπιζευγνύσθαι G , ἐπιζευγνύονται C . || τὰ δύο σημεῖα . . . ἐπιζευγνύονται om. G . 22 ζεύγνυνται G .

μὲν περιφερεῖσθαι, μᾶς δὲ εὐθείας. δυνατὸν δὲ καὶ ἔκτὸς τῶν ἡμικυκλίων καὶ ἐντὸς ἀπειρούς γράψαι περιφερείας || ἐπιευγγνουόσας τὰ δοθέντα σημεῖα. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι ἡ εὐθεία ἐλαχίστη ἐστὶν τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχονσῶν. ἐν δὲ πανταχοῦ τὸ ἐλάχιστον καὶ ἀεὶ μέτρον γίνεται τῶν ἄλλων. ὥσπερ οὖν ἡ ὁρθὴ μία οὖσα μέτρον γίνεται τῆς ἀπειρίας τῶν ἄλλων γωνιῶν — διὰ γὰρ ταύτης κάκείνας εὐρίσκομεν — οὗτα καὶ ἡ εὐθεία συντελεῖ πρὸς τὴν καταμέτρησιν τῶν μὴ εὐθειῶν.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων· ὅτι δὲ ἡ σύμπασσα τούτου τοῦ θεωρήματος ἀπόδειξις ἀπὸ κοινῶν ἐννοιῶν ἥρτηται καὶ ὡς αὐτοφυής ἐστι καὶ ἀπ' αὐτῆς ὡρμημένη τῆς τῶν ὑποθέσεων ἐναργείας παντὶ καταφανές.
 15 διότι μὲν γὰρ ἵσαι εἰσὶν αἱ δύο πλευραὶ ταῖς δυσίν, ἐκατέρᾳ ἐκατέρᾳ, ἐφαρμόζονταις ἀλλήλαις, διότι δὲ αἱ ὑπὸ τῶν ἵσων περιεχόμεναι γωνίαι ἵσαι, καὶ αὗται ἐφαρμόζονται. τῆς δὲ γωνίας ἐπὶ τὴν γωνίαν ἀρμόζουσῆς καὶ τῶν πλευρῶν ἐπὶ τὰς πλευρὰς ἐφαρμόσει
 20 καὶ τὰ πέρατα κάτω τῶν πλευρῶν, εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ἡ βάσις ἐφαρμόσει τῇ βάσει, εἰ δὲ αἱ τρεῖς ταῖς τρισὶ, καὶ ὅλον τὸ τρίγωνον τῷ τριγώνῳ καὶ πάντα πᾶσιν. ἡ ἄρα ἴσοτης ἐν ὁμοιειδέσιν ὁφθεῖσα τῆς ὅλης ἀποδείξεως αἴτια ἀνεφάνη. δύο γάρ ἐστιν ἐνταῦθα ἀξιώματα
 25 συνεπικὰ τῆς συμπάσης μεθόδου τοῦ προκειμένου θεωρήματος, ἐν μὲν ὅτι τὰ ἐφαρμόζοντα ἵσα ἀλλήλοις — τοῦτο ἀπλῶς ἀληθὲς καὶ οὐδὲ ἐνὸς προσδιορισμοῦ

6 τῆς ἀπειρίας τῶν ἄλλων *G*, τῆς ἀπειρίας *del. not. C.* ||
 ἡ ομ. *G*. 9 μὴ ομ. *G*, add. *C*. 14 ἐνεργείας *G*.
 18 ἐφαρμόζονται *G*. 22 πάντα πᾶσιν ἵσα *G*. 27 προδιοισμοῦ *G*.

δεόμενον, φῶ χρῆται ὁ στοιχειωτὴς ἐπὶ τε τῆς βάσεως καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ καὶ τῶν λοιπῶν γωνιῶν· ταῦτα γάρ φησιν, διότι ἐφαρμόζει, ἵσα ἔστιν — ἔτερον δὲ ὅτι τὰ ἵσα ἐφαρμόζει ἀλλήλοις — τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ πάντων ἀληθές, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὄμοιεδῶν. ὄμοιεδῆ δὲ λέγω⁵ οἶον εὐθεῖαν εὐθείαν καὶ περιφέρειαν περιφερεῖα τοῦ αὐτοῦ κύκλου καὶ γωνίας γωνίας ὑπὸ ὄμοιών ὄμοιώς κειμένων περιεχομένως. τούτων δὲ ὅτι τὰ δεδομένα ἵσα, ἐφαρμόζει ἀλλήλοις· ὥστε εἶναι συνελόντι φάναι τὴν πᾶσαν ἀπόδειξιν τοιαύτην· δέδοται ἵσα τάδε¹⁰ τοῖσδε, πλευραὶ δύο δυσὶ καὶ γωνίαι αἱ ὑπ' αὐτῶν περιεχόμεναι, καὶ ἐφαρμόττει ἀλλήλοις ταῦτα. εἰ δὲ ταῦτα ἐφαρμόττει ἀλλήλοις, καὶ ἡ βάσις τῇ βάσει καὶ πάντα πᾶσιν· εἰ δὲ ἐφαρμόττει ταῦτα, καὶ ἵσα ἔστιν· εἰ ἄφα δέδοται ἵσα τάδε τοῖσδε, συναποδείκνυται καὶ¹⁵ ὅτι πάντα πᾶσιν ἵσα. καὶ οὗτος πρῶτος ἀναφαίνεται τρόπος τῆς γνώσεως τῶν ἵσων πάντη τριγώνων.

'Ἄλλὰ περὶ μὲν τῆς ὅλης ἀποδεῖξεως τοσαῦτα· Κάρχορος δὲ ὁ μηχανικὸς ἐν τῇ || ἀστρολογικῇ πραγματείᾳ τὸν περὶ τῶν προβλημάτων καὶ θεωρημάτων²⁰ λόγον ἀνακινήσας — εἰ μὲν κατὰ καιρὸν ἡ μῆ, παρείσθω πρὸς τὸ παρόν — ἐμβαλὼν δὲ ὅμως εἰς τὴν

3—4 ἵσα ἔστιν . . . ἐφαρμόζει οὐ. G. 5 δέ ταῦτα λέγω G, 'haec dico' B, 'haec . . . esse dico' Z. B₃ = M. 6 εὐθεῖα G, 'recta Linea' B, 'rectam lineam' Z. || καὶ ante περιφέρειαν οὐ. G. B₃ = M. || περιφέρεια G, 'Circumferentia' B, 'circumferentiam' Z. 7—8 γωνίας γωνίας . . . περιεχομένως εγο scripsi; γωνίαι . . . περιεχόμεναι M, B₃, G, 'Anguli, qui comprehensi sunt' B, 'anguli . . . comprehensi' Z. 8 τούτων δὲ M, B₃, G, 'Horum autem dico' B, 'Horum autem' Z. 11 πλευραῖς C. 12—13 εἰ δὲ . . . ἀλλήλοις οὐ. G, add. C. 14 πᾶσα πᾶσιν G, corr. C. 18 ὅλης G, ὅλης B₃, C, 'tota' et in margine 'Simplici' B, 'tota' Z. 21 ἡ μῆ, παρείσθω] '(inquit) . . . non praetereratur' B, 'accedat' Z. B₃ = M, G.

τούτων διάκρισιν τῇ τάξει πρότερου τὸ προβληματικὸν γένος εἶναι φησι τῶν θεωρημάτων. τὰ γὰρ ὑποκείμενα, περὶ [ᾶ] τὰ συμπτώματα ξητεῖται, διὰ τῶν προβλημάτων ἀνευρύσκεται. καὶ τοῦ μὲν προβλήματος 5 τὴν πρότασιν ἀπλῆν εἶναι καὶ πάσης ἐντέχνου συνέσεως ἀπροσδεῖ — τόδε γάρ τι φανερῶς ποιῆσαι παρακελεύεται· συστήσασθαι τὸ ἴσοπλευρον τριγώνου, 10 ἢ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν τῇ ἐλάσσονι ἀπὸ τῆς μείζονος ἵσην ἀφελεῖν. τί γὰρ τούτων ἀσαφὲς καὶ περιειργασμένον; — τοῦ δὲ θεωρήματος ἐργάδη καὶ πολλῆς δεομένην ἀκριβείας καὶ ἐπιστημονικῆς ιρίσεως, 15 ἵνα μήτε πλεονάξουσα φαίνηται μήτ' ἐλλείπουσα τῆς ἀληθείας, οἷον δὴ καὶ τοῦτο πρώτιστον δὲν τῶν θεωρημάτων. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν προβλημάτων μία τις ἔστιν 20 ὄδδος ἡ διὰ τῆς ἀναλύσεως εὑρημένη κοινή, καθ' ἣν προιόντες δυνάμεθα κατορθοῦν. οὗτο γὰρ τὰ ἀσαφέστερα θηρᾶται τῶν προβλημάτων. ἐπὶ δὲ τῶν θεωρημάτων δύσληπτος ἡ μεταχείρησις, ὡς μέχρις ήμαν, φησί, μηδένα δύνασθαι κοινὴν παραδοῦναι μέθοδον 25 τῆς τούτων εὑρέσεως, ὥστε καὶ διὰ τὴν δαστώνην ἀπλούστερον ἀν εἰη τὸ προβληματικὸν γένος. τούτων δὲ διωρισμένων „Διὰ ταῦτα ἄρα, φησί, καὶ ἐν τῇ στοιχειώσει τὰ προβλήματα προηγεῖται τῶν θεωρημάτων, καὶ ἀπὸ τούτων ἡ στοιχειώσις ἀρχεται, καὶ τὸ 30 πρῶτον θεωρημα τέταρτον ἔστι κατὰ τὴν τάξιν, οὐ

3 περὶ τὰ συμπτώματα *M*, πρὸ τῶν συμπτωμάτων *B₃*, *G*, περὶ τῶν συμπτωμάτων *C*, ‘subiecta in quibus accidentia resident’ *Z*, ‘Subiecta enim prius quam Symptomata . . . inventiri quaeruntur’ *B*. Ego ἀ post περὶ addiderim. 4 εὐφέσκεσθαι *C*. 5 συναίσεως *C*. 7 [ἴσοπλευρον] ἵσην *M*, *G*; corr. *Kn. II.* 9 περιειργασμένον *G*, περιηργασμένον *C*. 16 σαφέστερα *M*, *B₃*, *G*, ‘faciliora’ *B*. *Z* καὶ ἐπὶ μὲν . . . θηρᾶται τῶν προβλημάτων om.

διότι τὸ πέμπτον ἐξ αὐτῶν δείκνυται, ἀλλ' ὅτι, καὶ εἰ μηδὲν τῶν πρὸς αὐτοῦ δεῖται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, ἔδει πρωτεύειν ἑκεῖνα, διότι προβλήματα ἦν, τοῦτο δὲ θεώρημα. παντελῶς γὰρ ἐπὶ τούτου ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις | χρῆται καὶ τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ τριγωνον ἐν διαφορ-⁵ φοις λαμβάνει τόπους κείμενον. καὶ γὰρ ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἴσοτης δεικνυμένη παντάπασιν ἔχεται τῆς αἰσθητῆς καὶ ἐναργοῦς ὑπολήψεως. ἀλλ' ὅμως καὶ τοιαύτης οὕσης τῆς τοῦ πρώτου θεωρήματος ἀποδεῖξεις εἰνότως προηγήσατο τὰ προβλήματα. διότι ¹⁰ καθόλου τὴν προηγουμένην ἑκεῖνα τάξιν ἔλαχεν.[“]

Καὶ ἵσως τῇ μὲν τάξει τὰ προβλήματα πρὸ τῶν θεωρημάτων ἔστι καὶ μάλιστα τοῖς ἀπὸ τῶν περὶ τὰ αἰσθητὰ στορεομένων τεχνῶν ἀνιοῦσιν || ἐπὶ θεωρίαν. τῇ δὲ ἄξιᾳ τὰ θεωρήματα προυπάρχει τῶν προβλη-¹⁵ μάτων. καὶ ἔοικεν ἡ ὅλη γεωμετρία, καθ' ὃ μὲν συνάπτει ταῖς πολλαῖς τεχναῖς, ἐνεργεῖν προβληματικῶς, καθ' ὃ δὲ τῇ πρώτῃ ἐπιστήμῃ γειτνιᾷ, θεωρηματικῶς ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῶν προβλημάτων ἐπὶ τὰ θεωρήματα, ἀπὸ δευτέρων ἐπὶ πρῶτα καὶ [ἐκ] τεχνικωτέρων εἰς ἐπι-²⁰ στημονικώτερα. μάταιον οὖν τὸν Γεμῖνον αἰτιασθαι ὡς τὸ θεώρημα τελειότερον εἶναι τοῦ προβλημάτως λέγοντα. καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Κάρπος τοῖς προβλήμασι τὸ προηγεῖσθαι κατὰ τὴν τάξιν ἀποδέδωκεν, ὃ δὲ Γεμῖνος κατὰ τὴν τελειοτέραν ἄξιαν. καὶ μὴν καὶ περὶ ²⁵ τοῦ τετάρτου θεωρήματος εἴπομεν, ὅπως τρόπον τινὰ δεῖται τῶν πρὸς αὐτοῦ προβλημάτων, ἐν οἷς καὶ τῶν τριγώνων τὰς γενέσεις καὶ τῆς ἴσοτητος τὴν εὑρεσιν ἐμάθομεν.

4 ἐπὶ τούτοις G. 5 ἐν διαφόροις del. not. C. 18 θεωρητικῶς G. 20 ἐκ om. M, G. || εἰς om. G, add. C. 24 τὸ om. G.

Προκείσθω δὲ τῦν καὶ ὅτι ὡς μὲν ἐν θεωρήμασιν ἀπλούστατόν ἔστι καὶ ἀρχοειδέστατον. ἀπ' αὐτῶν γὰρ ὡς εἰπεῖν μόνων αὐτοφυῆς δείκνυται τῶν πρώτων ἐννοιῶν. σύμπτωμα δέ τι περὶ τὰ τρίγωνα φαινόμενον τὰ ἔχοντα τὰς δύο πλευρὰς ταῖς διό πλευραῖς ἵσας καὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν περιεχομένας γωνίας ἀποδεικνύοντας εἰκότως μετὰ τὰ προβλήματα τέτακται, δι' ὧν τὰ ὑποκείμενα τῷ συμπτώματι τούτῳ καὶ ὅλως τὰ δεδομένα κατεσκευάζετο.

¹⁰ Prop. V, theor. II. Τῶν ἰσοσκελῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι εἰσίν· καὶ προσειβληθεὶσῶν τῶν ἴσων εὐθεῖῶν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίαι ἴσαι εἰσίν.

Τῶν θεωρημάτων τὰ μέν ἔστιν ἀπλᾶ, τὰ δὲ σύντικα. λέγω δὲ ἀπλᾶ μέν, ὅσα κατὰ τὰς ὑποθέσεις καὶ κατὰ τὰ συμπεφάσματα ἀδιαιρετά ἔστιν, ἐν ἔχοντα τὸ δεδομένον καὶ τὸ ξητούμενον ἐν· οἷον εἰ ὁ γεγενέντιος στοιχειωτής πᾶν τρίγωνον ἰσοσκελές ἴσας ἔχει τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας — σύνθετα δὲ τὰ ἐκ πλειόνων ἡ τὰς ὑποθέσεις ἔχοντα συγκειμένας ἡ τὰ συμπεφάσματα τῆς ὑποθέσεως οὕσης ἀπλῆς ἡ καὶ ἀμφότερα. καὶ τούτων τὰ μέν ἔστι συμπεπλεγμένα, τὰ δὲ ἀσύμπλεκτα. ἔστι δὲ ἀσύμπλεκτα μέν, ὅσα σύνθετα ὄντα μὴ δύναται διαιρεῖσθαι εἰς ἀπλᾶ θεωρήματα, ὥσπερ τὸ τέταρτον. ἐν ἐκείνῳ γὰρ καὶ τὸ δεδομένον σύγκειται καὶ τὸ ἐπόμενον, ἀλλ' οὐ δύναται

6 ἀποδείκνυται *G*, ἀποδεικνύον *C*. 9 κατασκευάζεται *G*.

16 διαιρετὰ *M*. 24 θεωρεῖσθαι *G*, διαιρεῖσθαι in *G* in marginē alia manū quam *C*.

διαιρεθῆναι τὸ δεδομένον εἰς ἀπλᾶ καὶ ποιήσασθαι
 θεωρήματα. οὐ γάρ, ἐὰν ἵσας ἔχῃ μόνας τὰς πλευρὰς
 τὰ τρίγωνα ἡ μόνην τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ γωνίαν, συμ-
 βαίνει τὰ λοιπά. συμπεπλεγμένα δέ, ὅσα διαιρεῖται
 εἰς ἀπλᾶ, οἶν τὸ ἔκεινο τὸ θεώρημα· τὰ τρίγωνα καὶ ⁵
 τὰ παραλληλόγραμμα τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὕψος ὄντα τὸν
 αὐτὸν ἔχει λόγον ταῖς βάσεσι. δυνατὸν || γὰρ καὶ
 διελόντα εἰπεῖν· τὰ τρίγωνα τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὕψος
 τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον ταῖς βάσεσι, καὶ ἐπὶ τῶν παραλ-
 ληλογράμμων ὁμοίως. πάντων -δὲ τῶν συνθέτων τὰ ¹⁰
 μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα συντίθεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 ὑποθέσεως ὁρμηθέντα, τὰ δὲ κατὰ τὰς ὑποθέσεις ἔχει
 τὴν σύνθεσιν καὶ τὸ αὐτὸν πάσαις ἐπάγει συμπέρασμα,
 τὰ δὲ κατὰ τὸ συμπέρασμα καὶ τὰς ὑποθέσεις συν-
 θετά ἔστι. κατὰ μὲν οὖν τὸ συμπέρασμα ἐνταῦθα (?) ¹⁵
 σύνθεσίς ἔστιν. ἐπὶ τούτου γὰρ τοῦ θεωρήματος τρία
 ἔστι τὰ συναργόμενα· ὅτι αἱ βάσεις ἵσαι, ὅτι τὰ τρί-
 γωνα ἵσαι, ὅτι αἱ λοιπαὶ γωνίαι ἵσαι, ὑφ' ἃς αἱ ἵσαι
 πλευραὶ ὑποτείνουσιν — κατὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις ἐπὶ
 τοῦ κοινοῦ τῶν τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων ²⁰
 θεωρήματος, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὕψος ὄντων — κατ'
 ἀμφότερα δὲ ὡς ἐπ' ἔκεινου· αἱ διάμετροι τῶν κύκλων
 καὶ τῶν ἐλλείψεων τά τε χωρία διχά διαιροῦσι καὶ τὰς
 περιεχούσας τὰ χωρία γραμμάς. τῶν δὲ συμπεπλεγμέ-
 νῶν τὰ μέν ἔστι καθοικά, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους ²⁵
 συνάγει τὸ καθόλου. ἐὰν γὰρ εἴπωμεν, ὅτι ἡ διάμε-
 τρος τὸν κύκλον καὶ τὴν ἐλλείψιν καὶ τὰ παραλληλό-

1 θεωρηθεῖναι *G*, διαιρεθῆναι *C*. 2 μόνας om. *G*, add. *C*.

5 Eucl. VI, 1. 15 Pro ἐνταῦθα conicias: ἐν τῷ δ̄ i. e. ἐν τῷ τε-
 τάρτῳ. *hic*? *B*, *hoc vero in loco*? *Z*. *B*₂ = *M*, *G*. 21 θεωρημά-
 των *C*. || καὶ κατ' *G*, καὶ del. not. *C*. 25 μέρος *G*. 26 εἰπομεν *M*.

γραμμα διαιρεῖ, ἔκαστον μὲν τῶν συμπεπλεγμένων οἱ καθόλου λαμβάνομεν, τὸ δὲ ἐν πάντων καθόλου ποιοῦμεν, ἐὰν δὲ εἰπωμεν· ἐν κύκλῳ πᾶσαι αἱ διὰ τοῦ κέντρου διχοτομοῦσιν ἀλλήλας καὶ τὰς τῶν τμημάτων πάντων γωνίας ἵσαι ποιοῦσι, καθόλου λέγομεν. ἐπὶ γοῦν τῆς ἐλλείψεως οὕτε πᾶσαι αἱ τῶν τμημάτων γωνίαι ἵσαι εἰσίν, ἀλλὰ μόνων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄξονος γινομένων. ὅλως δὲ τὰς συνθέσεις ταύτας ἐμηχανήσαντο οἱ γεωμέτραι διά τε τὴν συντομίαν καὶ διὰ τὰς ἀναλύσεις. πολλὰ γὰρ ἀσύνθετα μὲν ὄντα οὐκ ἀναλύεται, συντεθέντα δὲ μόνως εὐοδίαν παρέχει πρὸς τὴν ἐπὶ τὰς ἀφάντας ἀναλύσιν.

Τούτων δὴ προτεθεωδημένων τὸ πέμπτον θεώρημα σύνθετον πάντως φητέον καὶ κατ' ἀμφότερα σύνθετον, κατά τε τὸ δεδομένον καὶ κατὰ τὸ ξητούμενον, ἢ καὶ ὁ στοιχειωτὴς ἐνδεικνύμενος ἐν ὃν αὐτὸν ἐμέφισεν καὶ χωρὶς ἑπάτεροι παρέθετο τὰ διδόμενα καὶ τὰ ξητούμενα, τῶν ἴσοσκελῶν εἰπὼν αἱ πρὸς τῇ βάσει ἵσαι, καὶ πάλιν ἔξης· καὶ προσεκβληθεισῶν τῶν ἵσων αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν ἵσαι. οὐ γὰρ δύο δεῖ νομίζειν εἶναι θεωρήματα, ἀλλ' ἐν, σύνθετον δὲ ὃν καὶ κατὰ τὸ δεδομένον καὶ κατὰ τὸ ξητούμενον. καὶ τῶν συγκειμένων ἑπάτερον τέλειον καὶ ἀληθές, οἷον καὶ ἡ ἀνάλυσις ἀληθῆς ἀφ' ἑπατέρου. εἴτε γὰρ αἱ πρὸς τῇ βάσει ἵσαι, ἴσοσκελὲς τὸ τρίγωνον, εἴτε αἱ ὑπὸ τὴν

1 διαιρεῖ M. || μὲν om. G. ‘unumquodque . . . Complexorum’ et in margine ‘Unamquamque . . . Complexi partem’ B, ‘unumquodque ex complexis’ Z. 7 μόνον G, ‘sed soli eorum’ et in margine ‘Sed eorum tantum’ B, ‘sed earum tantum’ Z. B₃ = M. 11 σύνθετα G. || εὐοδίας G. 13 προτεθεωδημέντων G, corr. C. 16 ὃ G, ἢ B₃, C, ‘quod’ et in margine ‘quae’ B, ‘quod’ Z. 17 τὰ δεδομένα καὶ ξητούμενα G. 19 ἵσαι post βάσει om. G, add. C. 24 ἐφ’ ἑπατέρου G.

βάσιν, ἵσαι εὐθεῖαι προσεκβέβληται καὶ τὸ || τρίγωνον
ἰσοσκελές. ἀλλ᾽ ὁ στοιχειωτὴς πρὸς μὲν τὸ τὰς πρὸς
τῇ βάσει γωνίας ἵσαις εἶναι ποιήσεται τὴν ἀντιστροφήν,
πρὸς δὲ τὸ τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν ἵσαις οὐκέτι. καίτοι
καὶ τοῦτο ἀληθές.⁵

Τούτου μὲν οὖν τὴν αἰτίαν ὑστερον λέξομεν, νῦν
δὲ ἐκεῖνο πρῶτον ζητήσωμεν, δι᾽ ḥν αἰτίαν ὅλως
τοῦτο προσαπέδειξεν τὸ τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν ἵσαις εἶναι.
οὐδαμῶς γὰρ τούτῳ χρῆσεται πρὸς ἄλλων ἢ κατα-
σκευὴν ἢ ἀπόδειξιν προβλημάτων ἢ θεωρημάτων.¹⁰
ἄκρηστον οὖν ἐσόμενον τί ἔδει παρεμβάλλειν τῷ θε-
ωρήματι τούτῳ; φητέον δὴ πρὸς ταύτην τὴν ζήτησιν,
ὅτι καὶ εἰ μηδαμοῦ χρῆσθαι μέλλοι τῷ καὶ τὰς ὑπὸ¹⁵
τὴν βάσιν τῶν ἰσοσκελῶν γωνίας ἵσαις εἶναι, ἀλλὰ
πρὸς γε τὰς τῶν ἐντάσεων ἀνατροπὰς καὶ τὰς διαλύ-
σεις τῶν ἀντιπατόντων τοῖς θεωρήμασιν ἔσται τοῦτο
χρήσιμον. ἐπιστημονικὸν δὲ καὶ τεχνικὸν προοικονο-
μεῖσθαι τὰς λύσεις τῶν μαχομένων τοῖς ζηθήσεσθαι
μέλλουσι καὶ τῶν ἀπαντήσεων προκαταβάλλεσθαι τὰς
ἀφορμάς, ἵνα μὴ μόνον αἱ τῶν ἀληθῶν ἀποδείξεις²⁰
διὰ τῶν προαποδεδειγμένων, ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ ψεύδους
ἔλεγχοι δι᾽ ἐκείνων γίνονται. καὶ λάβοις ἂν καὶ ἐκ
τούτου πρὸς φητοφικὴν ὄφελος τῆς ἐν γεωμετρίᾳ τά-
ξεως. ὁ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις τοῦτο δυνά-
μενος ποιῆσαι καὶ προιδεῖν τὰ μαχόμενα τοῖς ἐφεξῆς²⁵
κεφαλαίοις καὶ πρὸ τῆς ἐκείνων μεταχειρήσεως ὡς δὴ

1 προβέββηται *G*, προσεκβέβληται *C*. 2 πρὸς τῇ βάσει
οι. *M*. 4 πρὸς δὲ τὰς omisso τὸ *G*. 7 ὅλως om. *G*,
add. *C*. 16 ἔστι *C*. 22—23 ‘ex hoc quoque in Geometria
ordinē’ et in margine ‘ex hoc quoque eius qui in Geometria
est ordinis’ *B*, ‘ex hoc ordine geometrico’ *Z*. *B*₃ = *M*, *G*.
26 ὁ δὴ *G*, *B*₃, *M*, sed in *M* postera manus adscripsit ὡς, ‘(quod
sane praeter propositum est) *B*, ‘quod aliis otiosum videtur’ *Z*.

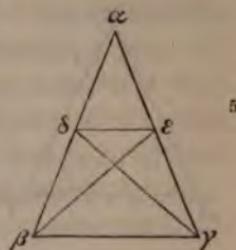
πάρεργον ἄλλοις προηγουμένοις συγκατασκευάσαι τὰς λύσεις αὐτῶν, οὗτος ἀσφαλεστάτην ἀν μάλιστα μέθοδον προίσται τὸν ἀγώνων. τοῦτο τούνυν καὶ ὁ στοιχειωτὴς ἔργῳ διδάσκων ἡμᾶς πρὸ τῶν θεωρημάτων, οἷς τὰ ἀντιπίπτοντα διαλύσομεν τῷ νῦν δεικνυμένῳ χρώμανοι, συνιαποδείκνυσιν τὸ καὶ τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν τῶν ἴσοσκελῶν γωνίας ἵσας εἶναι καὶ προευτρεπίζει τὸν τοῦ φεύδοντος ἐπ’ ἐκείνων ἔλεγχον. ἔσται δὲ προιούσιν δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐβδόμου θεωρήματος 10 καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνάτου τὰς φερομένας ἐνστάσεις ἀπὸ τούτου διαλύσομεν. ἐκ δὴ τούτου φανερὸν καὶ δι’ ἣν αἰτίαν οὐκ ἀντέστρεψεν καὶ ἀπὸ τούτου τὸ ἔκτον, ὃς οὐδὲ τούτου προηγουμένην ἔχοντος χρείαν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἡμῖν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιστήμην συν-
15 τελοῦντος.

Εἰ δέ τις ἡμᾶς ἀπαιτοίη καὶ μὴ προσειβάλλοντας τὰς ἵσας εὐθείας ἀποδεικνύναι τῶν ἴσοσκελῶν ἵσας τὰς πρὸς τὴν βάσει γωνίας — οὐ γὰρ χρῆναι διὰ τῶν ὑπὸ τὴν βάσιν ἀποδεικνύναι καὶ ταύτας ἵσας — τρό-
20 πον τινὰ μεταθέντες τὴν κατασκευὴν καὶ τὰς ἔξι ποιήσαντες ἐντὸς τοῦ ἴσοσκελοῦς δεῖξομεν τὸ προκείμενον. ἔστω γὰρ ἴσοσκελὲς τὸ αβγ καὶ εἰλλήφθω σημεῖον τυχὸν ἐπὶ τῆς αβ τὸ δ, καὶ ἀπὸ τῆς αγ ἵση τῇ αδ ἡ αε καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ βε δε. ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ

1 κατασκευάσαι G, συγκατασκευάσαι C. 5 τῶν νῦν δεικνυμένων G, corr. C. 9 προιούσα G, προιούσαν M, postera autem manus ī super α scripsit. 11 τούτων G, τούτον C. 12 ἀντέστρεψεν G. 14 συντελοῦν G, συντελοῦντος C. 16 προσσυμβάλλοντας G, προσειβάλλοντας C. 17 εὐθείας ἵσας G. 19 τῇ βάσει G, τὴν βάσιν C. 23 τῇ αβ αε G, τῇ αδ ἡ αε C. 24 δε om. M, G, ‘de’ B, Z.

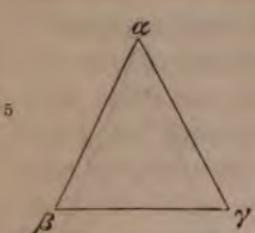
$\alpha\beta$ τῇ $\alpha\gamma$ καὶ ἡ $\alpha\delta$ τῇ $\parallel \alpha\epsilon$ καὶ γωνία ἡ α κοινή,
 ἔσται καὶ ἡ $\beta\epsilon$ ἵση τῇ $\delta\gamma$ καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς
 λοιπαῖς, ὥστε ἡ ὑπὸ $\alpha\beta\epsilon$ τῇ ὑπὸ⁵
 $\alpha\gamma\delta$ ἵση ἔστιν. πάλιν ἐπεὶ ἡ $\delta\beta$
 ἵση τῇ $\epsilon\gamma$ καὶ ἡ $\beta\epsilon$ τῇ $\delta\gamma$ καὶ γω-
 νία ἡ ὑπὸ $\delta\beta\epsilon$ τῇ ὑπὸ $\epsilon\gamma\delta$ ἵση,
 καὶ ἡ $\delta\epsilon$ βάσις κοινή, καὶ πάντα
 ἵσα πᾶσιν, ὥστε ἡ μὲν ὑπὸ $\epsilon\delta\beta$
 ἵση τῇ ὑπὸ $\delta\epsilon\gamma$, ἡ δὲ ὑπὸ $\delta\epsilon\beta$ ἵση τῇ ὑπὸ $\epsilon\delta\gamma$. ἐπεὶ
 οὖν ἡ ὑπὸ $\epsilon\delta\beta$ ἵση τῇ ὑπὸ $\delta\epsilon\gamma$, ὡν ἀφῆσηνται ἵσαι¹⁰
 αἱ ὑπὸ $\delta\epsilon\beta$ $\epsilon\delta\gamma$, λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ $\beta\delta\gamma$ γεβ ἵσαι
 εἰσὶν. εἰσὶν δὲ καὶ αἱ $\beta\delta$ $\delta\gamma$ πλευραὶ ἵσαι ταῖς $\gamma\epsilon$ $\epsilon\beta$
 ἑκατέρᾳ ἑκατέρᾳ καὶ ἡ $\beta\gamma$ κοινὴ βάσις, καὶ πάντα ἄρα
 πᾶσιν, ὥστε καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι, ὑφ' ἄσ αἱ ἵσαι
 πλευραὶ ὑποτείνουσιν, ἵσαι εἰσὶν. Ἱση ἄρα ἡ ὑπὸ $\delta\beta\gamma$ ¹⁵
 τῇ ὑπὸ $\epsilon\gamma\beta$. ὑποτείνει γὰρ τὴν μὲν ὑπὸ $\delta\beta\gamma$ ἡ $\delta\gamma$,
 τὴν δὲ ὑπὸ $\epsilon\gamma\beta$ ἡ $\epsilon\beta$. τῶν ἄρα ἵσοσκελῶν αἱ πρὸς
 τῇ βάσει ἵσαι καὶ μὴ προσεκβληθεισῶν τῶν ἵσων
 εὐθειῶν.

"Ετι δὲ συντομάτερον ἀποδείκνυσιν ὁ Πάππος²⁰
 μηδεμιᾶς προσθήκης δεηθεὶς οὕτως· ἔστω τὸ $\alpha\beta\gamma$



9—10 ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ $\delta\epsilon\beta$ ἵση τῇ ὑπὸ $\epsilon\delta\gamma$ G , corr. C.
 18 παρεκβληθεισῶν G , προσεκβληθεισῶν C. 21 δεόμενος G ,
 δεηθεὶς B_3 , C, 'quippe qui ... indiguit' et in margine 'indigenus' B, 'nulla adiectione assumpta' Z.

ισοσκελὲς καὶ ἵση ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\alpha\gamma}$. νοήσωμεν οὖν τοῦτο τὸ ἐν ὧς δύο τρίγωνα, καὶ λέγωμεν οὕτως· ἐπεὶ ἔστι



5 καὶ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ ἵση τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῇ $\overline{\alpha\beta}$, δύο αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ ἴσαι δυσὶ ταῖς $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ ἵση τῇ ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\beta}$, ἡ αὐτὴ γάρ, ἔστιν ἄρα καὶ πάντα πᾶσιν ἴσαι, ἡ μὲν $\overline{\beta\gamma}$ τῇ $\overline{\beta\gamma}$, τὸ δὲ $\alpha\beta\gamma$ τρίγωνον τῷ $\alpha\beta\gamma$, ἡ δὲ ὑπὸ $\alpha\beta\gamma$ τῇ ὑπὸ $\alpha\gamma\beta$ καὶ ἡ ὑπὸ $\alpha\gamma\beta$ τῇ 10 ὑπὸ $\alpha\beta\gamma$ γωνίᾳ· ὑπὸ γὰρ ταύτας αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$. τῶν ἄρα ισοσκελῶν αἱ πρὸς τῇ βάσει ἴσαι. καὶ ἔοικεν τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἀποδείξεως εὐθεῖαν κατανοήσας ὅτι καὶ ὁ στοιχειωτὴς ἐπὶ τοῦ τετάρτου θεωρήματος ἐνώσας || τὰ δύο τρίγωνα 15 καὶ ἐφαρμόσας ἀλλήλους καὶ ἐκ δυοῖν ἐν ἀποτελέσαις οὕτως αὐτῶν τὴν ισότητα τὴν κατὰ πάντα τεθέαται. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ οὖν καὶ ἡμᾶς δυνατὸν ἐν τῷ ἐν τούτῳ παρὰ τὴν λῆψιν τὰ δύο τρίγωνα θεωροῦντας ἀποδεικνύναι τὴν ισότητα τῶν πρὸς τῇ βάσει γωνιῶν. 20 Τῷ μὲν οὖν Θαλῆ τῷ παλαιῷ πολλῶν τε ἀλλων εὐφρέτεως ἐνεκα καὶ τοῦδε τοῦ θεωρήματος χάρις. λέγεται γὰρ δὴ πρῶτος ἐκεῖνος ἐπιστῆσαι καὶ εἰπεῖν, ὡς ἄρα παντὸς ισοσκελοῦς αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι

2 ἐπεὶ ἔστιν ἡ $\overline{\alpha\beta}$ G. 4 δύο δὴ αἱ $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\beta}$ G.

8 τῷ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ τριγώνῳ C. 9 $\overline{\alpha\beta\gamma} \dots \overline{\alpha\beta\gamma} \dots \overline{\alpha\beta\gamma} \dots \overline{\alpha\beta\gamma}$ G.

10—11 ὑπὸ γὰρ $\dots \overline{\alpha\beta\gamma}$ om. G. 16 αὐτῶν μὲν ισότητα G. 19 τὴν βάσιν C.

ἴσαι εἰσίν, ἀρχαῖκώτερον δὲ τὰς ἵσας ὁμοίας προσειρηκέναι. μειζόνως δὲ ἂν τις ἀγαθείη τῶν νεωτέρων τοὺς ἀποδεῖξαντας ἔτι καθολικώτερον — ὡν ἐστι καὶ Γεμῖνος — τὰς ἀφ' ἐνὸς σημείου προσπιπτούσας εὐθείας ἵσας ἐπὶ μίαν ὁμοιομερῆ γραμμὴν ἵσας γω-⁵νίας ποιούσας, ὥστ' εἴτε εὐθεῖαν ἔχοι βάσιν εἴτε περιφέρειαν εἴτε ἔλικα κυλινδρικήν, ἵσας αὐτῶν εἶναι τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας. τούτῳ γὰρ ὁ Γεμῖνος τῷ θεωρήματι χρώμενος δείκνυσιν, ὅτι μόναι τρεῖς εἰσὶ γραμμαὶ καὶ οὐ πλείονς αἱ ὁμοιομερεῖς εὐθεῖαι καὶ περιφερῆς καὶ ἡ περὶ κύλινδρον ἔλιξ. καὶ τοῦτο ἐστι τὸ οὐράνιος καθόλου φῶ πρώτῳ τῷ σύμπτωμα ὑπάρχει, καθάπερ δὴ καὶ τὸ τὰς δύο τῆς λοιπῆς μείζους ἔχειν τριγώνῳ παντὶ δειχθήσεται καθ' αὐτὸν ὑπάρχον. οὐκ ἔστιν ἄρα καθόλου τοῦ ἰσοσκελοῦς, εἰ καὶ παντὶ αὐτῷ ¹⁰ ὑπάρχει τὸ τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἵσας ἔχειν, ἀλλὰ τῶν πρὸς ὁμοιομερῆ γραμμὴν προσπιπτούσῶν εὐθειῶν. ἔκείναις γὰρ πρώτως ὑπάρχει τὸ ἵσας ὑποτείνειν γωνίας.

Prop. VI, theor. III. Ἐὰν τριγώνου αἱ δύο γω-²⁰νίαι ἴσαι ὡσιν καὶ αἱ ὑπὸ τὰς ἵσας γωνίας ὑποτείνονται πλευραὶ ἴσαι εἰστι.

Τοῦτο τὸ θεώρημα δύο ταῦτα ἐπεδεῖξατο πρώτιστον τῶν θεωρημάτων τήν τε ἀντιστροφὴν καὶ τὴν

1 δὲ post ἀρχαῖκώτερον οὐ. G, add. C. 3 ὡς ἐστι G.
 5 ἐπὶ μιᾶς ὁμοιομεροῦς γραμμῆς G, corr. C. 6 ποιῆσαι G,
 ποιούσας C. || ἔχει G. 10 ἡ εὐθεῖα καὶ ἡ G, utrumque ἡ
 del. not. C. 18 ὑπάρχειν M. 20—22 M in margine: γ̄ θεώ-
 ρημα σ̄ πρόβλημα. 23 πρώτιστα B₃, G, 'in primis' B, 'quae ...
 praecipua sunt' Z.

εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγήν. ἀντιστρέφει μὲν γὰρ τῷ πρὸ¹
αὐτοῦ θεωρήματι, δείκνυται δὲ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον
ἀπαγωγῆς. δεῖ δὲ περὶ ἀμφοτέρων εἰπεῖν, ὅσα πρὸς
τὴν παρούσαν ἔστι πραγματείαν οἰκεῖα.

5 Λέγεται τοίνυν ἡ ἀντιστροφὴ παρὰ τοῖς γεωμέ-
τραις ἡ μὲν προηγουμένως καὶ κυρίως, ὅταν τὰ συμ-
πρεάσματα καὶ τὰς ὑπόθεσεις ἀλλήλων ἀντιμεταλλη-
βάνῃ τὰ θεωρήματα, καὶ τὸ μὲν τοῦ προτέρου συμ-
πέρασμα ὑπόθεσις ἐν τῷ δευτέρῳ γίνηται, ἡ δὲ
10 ὑπόθεσις ὥστε συμπέρασμα ἐπάγηται· οἷον τῶν ἴσοσκε-
λῶν τριγώνων αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἵσαι — ὑπό-
θεσις μὲν τὸ ἴσοσκελὲς ἐνταῦθα τρίγωνον, συμπέρασμα
δὲ ἡ τῶν πρὸς τῇ βάσει γωνιῶν ἴσοτης — καὶ ὡν αἱ
πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἵσαι, ταῦτα ἴσοσκελῆ, ὃ δὴ καὶ
15 τὸ ἕκτον λέγει θεώρημα, ὑπόθεσιν μὲν ποιησάμενον
τὸ ἴσας εἶναι τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας, συμπέρασμα
δὲ τὴν ἴσοτητα τῶν πλευρῶν τῶν ὑποτεινουσῶν τὰς
ἴσας ἐκείνας γωνίας. ἡ δέ ἔστιν ἀντιστροφὴ κατὰ μό-
νην τὴν ποιὰν τῶν συγκειμένων ἐναλλαγήν. ἐὰν γὰρ
20 ἡ θεώρημα σύνθετον ἀπὸ πλειόνων ὑποθέσεων ἀρχό-
μενον καὶ λῆγον εἰς τι συμπέρασμα, λαβόντες τὸ συμ-
πέρασμα καὶ μίαν τῶν ὑποθέσεων συμπέρασμα ποι-
οῦνται μίαν τῶν ὑποθέσεων ἡ καὶ πλείους. καὶ κατὰ

8 προβλήματα *G*, θεωρήματα *C*. 9 γίγνεται *G*.
10 ἐπάγεται *M, G*. 11 πρὸς τὴν βάσιν *H₂* p. 271. 13 πρὸς
τὴν βάσιν *M, G*. || καὶ ὡν . . . ἵσαι om. *G*. 14 ταῦτα
ἴσοσκελῆ τὰ ἴσοσκελῆ ἔστιν *G*. 17 Alterum τῶν om. *G*,
18 ἔστιν om. *G*. 19 ποιὰν *M*, ποιὰν *G*, ποικιλίᾳν *Kn. II*,

quandam *B*, om. *Z*. 19—22 *M* in margine: β εἰδος ἀντι-
στροφῆς κατὰ μόνην τὴν ποιὰν τῶν συγκειμένων ἐναλλαγῆν.
21 εἰς τὸ *G*. || λαβόν τε *M, C*, ‘assumentes’ *Z*, ‘accipientes’ *B*.
B₃ = *G*. 22—23 συμπέρασμα . . . ὑποθέσεων om. *G* (*Z*),
add. *C*. 22 ποιοῦνται] ‘inferimus’ et in margine ‘faciunt’ *B*.
23 ἡ καὶ πλείους *B* in contextu cum priore μίαν τῶν ὑπο-

τούτον τὸν τρόπον τῷ τετάρτῳ θεωρήματι τὸ δύδοον ἀντιστρέψει. τὸ μὲν γάρ φησιν ὑπὸ ἵσας πλευρὰς καὶ γωνίας βάσεις ἴσαι ὑποτείνουσι, τὰ δὲ ἐπ’ ἵσων βάσεων ἴσαι πλευραὶ κείμεναι γωνίας ἴσας περιέχουσιν, ὃν τὸ μὲν ἐπὶ ἵσων βάσεων συμπέρασμα ἦν τοῦ προ-⁵τέρου, τὸ δὲ ἴσαι πλευραὶ κείμεναι μία τῶν ἐν ἐκείνῳ προειλημμένων ὑποθέσεων. δύο δὴ τούτων οὐσῶν ἀντιστροφῶν ἡ μὲν προηγουμένη μονοειδῆς ἔστι καὶ ὠρισμένη, ἡ δὲ ἐτέρα ποικίλῃ καὶ εἰς ἀριθμὸν πρόσεισι πολὺν θεωρημάτων καὶ οὐκ ἐν ἐνὶ ἀντιστρέφουσα ἄλλ¹⁰ ἐν πολλοῖς διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις θεωρήμασιν ὑποθέσεων. πολλάκις δὲ καὶ τῷ ἀπὸ δυεῖν [ἢ πλειόνων] ὑποθέσεων ἀρχομένῳ ἐν ἀντιστρέ-¹⁵φομεν, ὅταν αἱ ὑποθέσεις μὴ πᾶσαι ὁσιν ὠρισμέναι ἄλλ’ ἔνιαι ἀφιστώδεις.

Δεῖ δὲ ἐφιστάνειν καὶ ἐν τούτοις, ὅτι πολλαὶ ἀντι-
στροφαὶ γίγνονται ψευδεῖς καὶ οὐκ εἰσὶ κυρίως ἀντι-
στροφαὶ· οἷον πᾶς ἔξαγωνος ἀριθμὸς τρίγωνός ἔστιν,
ἄλλ’ οὐκ ἔτι ἀληθὲς, ὅτι πᾶς τρίγωνος ἔξαγωνός ἔστιν.
αἴτιον δὲ ὅτι τὸ μέν ἔστι κοινότερον, τὸ δὲ μερικώτε-²⁰

θέσεων coniungit, in margine cum altero. *B₃*=M, G. 1 τῷ τετάρτῳ τῷ δὲ M in margine. 2 ἀντιστρέψει G, ἀντιστρέψει C.

3 ὑποτείνουσαι C. || ὑπὸ τῶν ἵσων G, ἐπὶ τῶν ἵσων C.
6 μιὰν G, μία C. 7 οὐσῶν] ἴσων M, sed postera manus οὐ super ἵση scripsit. 9 ἢ δὲ] καὶ δὲ G, ἢ δὲ C. 10 πολὺ C.

10—11 ‘non in uno sed in multis’ et in margine ‘non unum uni sed unum multis’ B, ‘neque unum cum uno convertit; sed in multis’ Z. *B₃*=M, G. 11 διὰ] ‘propter’ et in margine ‘iuxta’ B, ‘ob’ Z. 12—13 πολλάκις . . . ὑποθέσεων om. G.

12 καὶ τὸ M. 13 ἢ πλειόνων ego addidi, ut sit de quo πᾶσαι possit dici. Nec tamen locus videtur esse sanus, cum ἐν minime congruat cum voce ἔνιαι. || ἀρχομένων *B₃*, G. || ἐναντι-
στρεφόμενον *B₃*, G, ἐν ἀντιστρεφόμενον M, sed postera manus puncta posuit super ov. 19 ἄλλ’ οὐκ . . . ἔστιν om. G,
add. C. || ἔτι ἐπαληθὲς M.

ρον καὶ κατὰ παντὸς λέγεται μόνον θατέρου θάτερον.
ἐφ' ᾧ δὲ τὸ πρώτως ὑπάρχον καὶ τὸ ἡ αὐτὸς λαμβάνεται, ἐπ' ἐκείνων καὶ ἀντιστροφὴ παρακολουθεῖ.
καὶ ταῦτα οὐδὲ τοὺς περὶ τὸν Μέναικμον καὶ Ἀμ-
5 φίνομον λέληθεν μαθηματικούς.

Αὐτῶν δὲ τῶν ἀντιστροφόντων θεωρημάτων τὰ
μὲν εἰώθασι καλεῖν προηγούμενα, τὰ δὲ ἀντίστροφα.
ὅταν μὲν γὰρ ὑποθέμενοί τι γένος ἀποδεικνύωσι τὸ
περὶ αὐτὸς σύμπτωμα, προηγούμενον τοῦτο λέγουσιν,
10 ὅταν δὲ ἀνάπτιλιν ὑπόθεσιν μὲν ποιῶνται τὸ σύμ-
πτωμα, || συμπέρασμα δὲ τὸ γένος, φῶ τοῦτο συμβέβη-
κεν, ἀντίστροφον τὸ τοιόνδε προσαγορεύουσι. πᾶν
ἰσοσκελὲς τρίγωνον ἵσας ἔχει τὰς πρὸς τῇ βάσει, τοῦτο
προηγούμενον — ἵποκειται γὰρ τὸ τῇ φύσει προηγού-
15 μενον, λέγω δὴ τὸ γένος αὐτὸς τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον
— πᾶν τρίγωνον δύο γωνίας ἵσας ἔχον καὶ τὰς ὑπο-
τεινούσας πλευρὰς ἵσας ἔχει καὶ ἐστιν ἰσοσκελές, τοῦτο
ἀντιστρέφον. ἐναλλάττει γὰρ τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ
τούτου πάθος, καὶ τὸ μὲν ὑποτίθησι, τὸ δὲ ἀπὸ τού-
20 του δείκνυσι.

Τοσαῦτα περὶ τῶν γεωμετριῶν ἀντιστροφῶν
εἰχομεν λέγειν. αἱ δὲ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγαὶ πάντως
μὲν εἰς ἀδύνατον τελευτῶσιν ἐναργέσ, καὶ οὐ τὸ ἀντι-
κείμενον ὠμολόγηται, συμβάλνει δὲ τὰς μὲν αὐτῶν
25 ἐπὶ τὰ μαχόμενα ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις ἦτοι αἰτήμασιν |
ἢ ταῖς ὑποθέσεσι τελευτᾶν, τὰς δὲ ἐπὶ τὰ τοῖς προ-
αποδεδειγμένοις ἀντιφάσκοντα. τὸ μὲν γὰρ ἔκτον

1 μόνον λέγεται G. 3 ἡ ἀντιστροφὴ G. 12 οἷον
πᾶν G, οἷον del. not. C. 16 ἔχον ἵσας G. 22—24
M in margine: ση. τὴν εἰς ἀδύνατον δεῖξιν τὴν παρὰ τοῖς
γεωμέτραις.

τοῦτο θεώρημα τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον ἐπιδείκνυσι διὰ τὸ κοινῆν ἔννοιαν ἀνατρέπειν τὴν τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζον λέγουσαν, τὸ δὲ ὅγδοον παταντῷ μὲν εἰς ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ κοινῆς ἔννοίας ἀνατρεπτικόν, ἀλλὰ τοῦ δεδειρμένου διὰ τοῦ ἔβδομου θεωρήματος.⁵ ὅ γαρ ἀπέφησεν τὸ ἔβδομον, τοῦτο ἐκεῖνο δείκνυσι παταφασκόμενον τοῖς μὴ συγχωροῦσι τὸ ξητούμενον.

Πᾶσά γε μὴν εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴ λαβοῦσσα τῷ ξητούμενῷ τὸ μαχόμενον καὶ τοῦτο ὑποθεμένη πρόεισιν, ἔως ἂν εἰς ὁμοιογούμενον ἄτοπον παταντί¹⁰ σῇ καὶ δι' ἐκεῖνο τὴν ὑπόθεσιν ἀνελοῦσα βεβαιώσηται τὸ ἐξ ἀρχῆς ξητούμενον. ὅλως γὰρ εἰδέναι χρὴ ὅτι πᾶσαι αἱ μαθηματικαὶ πίστεις ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν εἰσιν ἡ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς, ὡς πού φησι καὶ ὁ Πορφύριος. καὶ αἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν διτταὶ καὶ αὐταὶ τυγχάνουσιν,¹⁵ ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔννοιῶν ὥρμηται καὶ τῆς ἐναργείας μόνης τῆς αὐτοπίστου, ἡ ἀπὸ τῶν προδεδειγμένων· αἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἡ θετικαὶ τῶν ἀρχῶν εἰσιν ἡ ἀναιρετικαί. ἀλλὰ θετικαὶ μὲν οὖσαι τῶν ἀρχῶν ἀναλύσεις καλοῦνται, καὶ ταύταις αἱ συνθέσεις²⁰ ἀντίκεινται — δυνατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων προσθεῖν εὐτάκτως ἐπὶ τὸ ξητούμενον, καὶ τοῦτο ἐστιν ἡ σύνθεσις — ἀναιρετικαὶ δὲ οὖσαι εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγαὶ προσαργοφεύονται. τὸ γὰρ τῶν ὁμοιογημένων τι καὶ ἐναργῶν ἀνατρέψαι ταύτης ἔργου τῆς²⁵ ἐφόδου. καὶ ἐστι καὶ ἐπὶ ταύτης συλλογισμός τις,

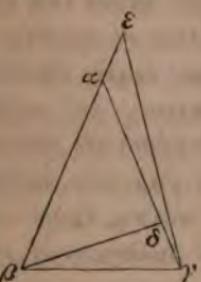
6 ἀπέφηνε G, ἀπέφησε C. 8 εἰς ἀδύνατον G, εἰς τὸ ἀδύνατον C. 9 τοῦτο ὑποθέμενον (τοῦ ὑποθεμένον) H₂ p. 255. 11 δι' ἐκεῖνο M, H₂ p. 255, δι' ἐκείνουν G. 14 ὡς ποὺ] ὕσπερ H₂. 15 αὐταὶ H₂. 17 ἐνεργείας G, H₂, || ἀπίστον G, αὐτοπίστον C, H₁ p. 455. 22 προσελθεῖν H₂ p. 255. 26 καὶ ἐστιν ἐπὶ G, H₂ p. 256.

ἀλλ' οὐχ ὁ αὐτὸς ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀναλύσεως. ἐν γὰρ ταῖς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγαῖς ἡ πλοκὴ κατὰ τὸ δευτερόν ἔστιν τῶν ὑποθετικῶν, οἷον εἰ μή εἰσιν τῶν ἵσας ἔχόντων γωνίας τριγώνων αἱ ὑποτείνουσαι πλευραὶ τὰς ἵσας γωνίας \parallel ἴσαι, τὸ δὲ τὸν ἵσον ἔστιν τῷ μέρει· ἀλλὰ τοῦτο ἀδύνατον· εἰσὶν ἄφα τῶν ἵσας ἔχόντων δύο γωνίας τριγώνων αἱ ὑποτείνουσαι πλευραὶ τὰς γωνίας καὶ αὐταὶ ἴσαι.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς παρὰ τοῖς γεωμέτραις εἰς 10 τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς κρούγονται δέ, ὅπερ ἔφαμεν, ὁ στοιχειωτὴς τῇ μὲν ἀντιστροφῇ κατὰ τὴν πρότασιν, τὸ συμπέρασμα τοῦ πέμπτου θεωρήματος ὡς δεδομένον λαβὼν καὶ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἐκείνου προστιθεὶς ὡς ξητούμενον, τῇ δὲ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ περὶ τε τὴν 15 κατασκευὴν καὶ τὴν ἀπόδειξιν. εἰ δέ τινες ἐνίσταντο λέγοντες ὅτι τὸν τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\gamma}$ ἶσην ἀφαιροῦντες οὖν δεῖ πρὸς τῷ $\overline{\gamma}$ ποιεῖσθαι τὴν ἀφαιρεσιν, ἀλλὰ πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$, θέμενοι καὶ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ αὐτὸ-

20 κατατήσομεν ἀδύνατον. ἔστω γὰρ $\overline{\epsilon\delta}$ ἱση ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῇ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ $\overline{\beta\alpha}$ καὶ κείσθω ἴση ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$ τῇ $\overline{\delta\gamma}$. δὲ δηλητὸς ἡ $\overline{\beta\epsilon}$ ἱση τῇ $\overline{\alpha\gamma}$. καὶ ἐπεξέγχθω ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$. ἐπεὶ οὖν ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ ἱση τῇ $\overline{\beta\epsilon}$, κοινὴ δὲ ἡ $\overline{\beta\gamma}$, δύο δυεῖν ἴσαι, καὶ ἡ πρὸς τῷ $\overline{\beta}$ γωνία ἱση τῇ $\overline{\alpha\gamma\beta}$ — οὗτα γὰρ κεῖται — καὶ πάντα ἄφα

2 τὸν δεύτερον M . 15 ἀνίστανται G . 20 ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$ G , corr. C. 22 Post τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ addit G ; κοινὴ δὲ ἡ $\overline{\beta\gamma}$.



πᾶσιν ἵσαι διὰ τὸ τέταρτον, ὥστε καὶ τὸ $\overline{\epsilon\beta\gamma}$ τρίγωνον τῷ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ τριγώνῳ ἴσον, τὸ ὅλον τῷ μέρει, ὅπερ ἀδύνατον.

Ἄλλ' ἐπεὶ καὶ τοῦτο δῆλον, ἐπόμενόν ἔστι καὶ τὸ λοιπὸν δεῖξαι τῆς ἀντιστροφῆς. ὁ μὲν γὰρ στοιχειωτὴς πρὸς μέρος ἀντέστρεψεν τοῦ πέμπτου θεωρήματος ὅλον τὸ ἕκτον. δεῖ δὲ καὶ τὴν λοιπὴν ἀντιστροφὴν προσθεῖναι. αὗτη δέ ἔστιν ἡ λαμβάνοντα μὲν ὡς ὑπόθεσιν τὸ εἶναι τριγώνου τυνὸς τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίας ἴσας, δεικνύοντα δὲ ἰσοσκελὲς τὸ τρίγωνον.

ἔστω τοίνυν τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ τρίγωνον καὶ

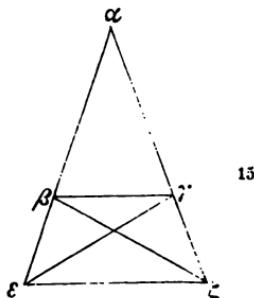
ἐκβεβλήσθωσαν αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ
ἔστωσαν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν ἴσαι.

λέγω δὲτι ἰσοσκελές ἔστιν τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$.

εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\epsilon}$ σημεῖον τὸ ϵ καὶ ἴση τῇ $\beta\epsilon$ ἡ $\gamma\epsilon$ καὶ ἐπε-

ξεύχθωσαν αἱ $\overline{\epsilon\gamma}$ $\overline{\beta\epsilon}$ $\overline{\epsilon\beta}$. ἐπεὶ
οὖν ἴση ἡ $\beta\epsilon$ τῇ $\gamma\epsilon$, κοινὴ ἡ $\beta\gamma$,

δύο δυσὶν ἴσαι, καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\beta\gamma}$ γωνία τῇ ὑπὸ $\overline{\xi\gamma\beta}$
γωνίᾳ ἴση, καὶ γὰρ ὑπὸ τὴν βάσιν, καὶ πάντα ἄρα τῷ
πᾶσιν διὰ τὸ τέταρτον. ἴση ἄρα καὶ ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$ βάσις τῇ $\overline{\xi\beta}$
καὶ ἡ ὑπὸ $\parallel \beta\epsilon\gamma$ τῇ ὑπὸ $\parallel \gamma\xi\beta$ ἴση καὶ ἡ ὑπὸ $\parallel \gamma\beta\xi$ τῇ



15

2 τὸ ante ὅλον om. G, add. C. 8 ἡ ante λαμβάνοντα
om. G, add. C. 9 ὑπὸ τῇ βάσει M, G. 11 ἔστω . . . τρί-

γωνον om. M. || $\overline{\alpha\gamma\beta}$ G, $\overline{\alpha\beta\gamma}$ C. 12 Post 'ab, ac' B addit:
'ad Signa d g', 'ab in ē et ac in f' Z. 16 τὸ $\overline{\beta}$ G.

19 20. τῇ ὑπὸ $\overline{\xi\gamma\beta}$ γωνίᾳ [ἴση] ἴση τῇ ὑπὸ $\overline{\xi\gamma\beta}$ G.

Proclus.

17

ὑπὸ βγε, ὑπὸ γὰρ αὐτὰς αἱ ἵσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν. ἦν δὲ καὶ ὅλη ἡ ὑπὸ εβγ ὅλῃ τῇ ὑπὸ ζγβ ἵσῃ,
 ἀφ' ᾧν ἡ ὑπὸ ζβγ ἵση τῇ ὑπὸ εγβ, λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ³
 εβξ ἵση τῇ ὑπὸ ζγε. ἐστὶν δὲ ἡ βε τῇ γξ ἵση καὶ ἡ
 βξ τῇ εγ καὶ γωνίας ἵσας περιέχουσι καὶ πάντα ἄρα
 πάσιν ἵσα, ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ βεξ τῇ ὑπὸ γξε ἵση, ὥστε
 καὶ ἡ αε τῇ αξ ἵση δι' αὐτὸ τὸ ἔκτον — δέδεικται
 γάρ — ἀφ' ᾧν ἡ βε τῇ γξ ἵση — οὕτως γὰρ ἀφ-
 ἡρηται — λοιπὴ ἄρα ἡ αβ τῇ αγ ἵση. ἵσοσκελὲς
 10 ἄρα ἐστὶν τὸ αβγ τρίγωνον. ἐάν τε ἄρα τὰς δύο γω-
 νίας ἵσας ἔχῃ, ἵσοσκελές ἐστιν, ἐάν τε τῶν πλευρῶν
 ἐκβληθεῖσῶν τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν ἵσας ἔχῃ, καὶ οὕτως
 ἵσοσκελές ἐσται τὸ δοθὲν τρίγωνον.

Tέ οὖν αἴτιον, δι' ὃ οὐκ ἀντέστρεψεν ὁ στοι-
 15 χειωτὴς καὶ τὸ λοιπὸν μέρος; ἢ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ πέμ-
 πτον θεωρήματος τὸ τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίας ἵσας
 εἶναι πάρεσθον ἦν, ἀλλού ἐνεκαὶ ἀπόρων διαιλύσεως
 ἐκβεβλημένον, τὸ δὲ τῶν ὑπὸ τὴν βάσιν ἵσαν οὐσῶν
 20 ἵσοσκελές εἶναι τρίγωνον οὔτε πρὸς ἀπόδειξιν προ-
 ηγονυμένην οὔτε πρὸς διάλυσιν αὐτῷ συντελεῖ τῶν
 ξητουμένων πρὸς τῷ καὶ διὰ τῶν ἔξῆς θεωρημάτων
 ἀποφαίνεσθαι τοῦτο καὶ ἀφορημάτις αὐτῷ κάκεῖνα παρ-
 ἔχειν τοῦ τῶν ὑπὸ τὴν βάσιν γωνιῶν ἵσαν οὐσῶν

3 ἀφ' οι. M, G. || λοιπὴ δὲ ἄρα G. 5 περιέξοντι G.
 11—12 ἵσοσκελές . . . ἔχῃ οι. G, add. C. 16 ὑπὸ τῇ βάσει
 M, G. 17 διαιλύσεων G. 18—20 ἵσαν οὐσῶν . . . αὐτῷ
 οι. G, add. C. 20 τῷ ξητουμένῳ G, corr. C. 21 καὶ αὐτε
 διὰ οι. G, add. C. 23 τοῦ τῶν] τούτων M. || ὑπὸ τῇ βάσει
 M, C, ἀπὸ τὴν βάσιν G.

δείκνυσθαι καὶ τὸ τρίγωνον ἴσοσκελές; εἰ γὰρ εὐθεῖα
πᾶσα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα καὶ ποιοῦσα δύο γωνίας
δυσὶν ὁρθαῖς ἵσας ποιεῖ, τῶν ὑπὸ τὴν βάσιν γωνιῶν
δεδομένων ἵσων καὶ αἱ πρὸς τῇ βάσει | πάντας ἵσαι
ἔσονται, τούτων δὲ ἵσων οὐσῶν καὶ αἱ ὑποτείνουσαι⁵
αὐτὰς ἵσαι. τούτῳ τούτην χρώμενος ἐν πάσῃ τῇ στοι-
χειώσει ἡδύνατο λαμβάνειν ὅτι τῶν ὑπὸ τὴν βάσιν
ἵσων οὐσῶν τὸ τρίγωνον ἴσοσκελές ἔστιν εἰπερ ἐδεῖτο
καὶ τούτου πρός τινων θεωρημάτων || ἀπόδειξιν. οὐ
γὰρ μετὰ πολλὰ φανήσεται δεικνύμενον ὅτι, ἐὰν εὐ-¹⁰
θεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα γωνίας ποιῇ, ἦτοι δύο ὁρθὰς
ἢ δύο ὁρθαῖς ἵσας ποιήσει. καὶ τὰ μὲν πρὸ τούτου
οὐδὲν δεῖ τῆς ἀντιστροφῆς ταύτης, τὰ δὲ ἔξης, εἰ
δέοιτο, διὰ τούτου τὴν πίστιν ἔξει τοῦ θεωρήματος.

Prop. VII, theor. III. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας¹⁵
δύο ταῖς αὐταῖς εὐθείαις ἄλλαι δύο εὐθεῖαι
ἵσαι οὐ σταθήσονται ἐκατέρᾳ ἐκατέρᾳ πρὸς
ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημείῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰ
αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι ταῖς ἔξι ἀρχῆς εὐθείαις.

Ἐστὶ μὲν τὸ θεώρημα τοῦτο σπάνιόν τι πεπονθός²⁰
καὶ οὐ πάνυ ταῖς ἐπιστημονικαῖς προτάσεσιν εἰωθός.
τὸ γὰρ ἀποφατικῶς σχηματίζεσθαι καὶ μὴ καταφατι-
κῶς οὐ σφόδρα αὐταῖς οἰκεῖον. τὰ γοῦν πολλὰ κατα-
φάσεις εἰσὶν αἱ προτάσεις τῶν τε γεωμετρικῶν καὶ
τῶν ἀριθμητικῶν θεωρημάτων. αἴτιον δέ, ὡς φησὶν²⁵

1 δείκνυσθαι δὲ τὸ τρίγωνον M. 3 δύο ὁρθαῖς M. ||
ὅπὸ τῇ βάσει M. G. 5—6 ἔσονται . . . αὐτὰς ἵσαι om. G,
add. C. 8 εἰπεῖν G, εἰπερ C. 11 ἐπ' εὐθείας G, ἐπ'
εὐθεῖαν C. || ἥτοι] ἢ G, ἥτοι C. 15 M in margine: ξ θεώ-
ρημα. 18 καὶ ἄλλῳ om. M.

Ἄριστοτέλης, ὅτι τὸ καθόλου καταφατικὸν ταῖς ἐπιστήμαις ἔστι μάλιστα προσῆκον ὡς αὐταρχέστερον καὶ μηδὲν τῆς ἀποφάσεως προσδεόμενον, τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικὸν δεῖται καὶ τῆς καταφάσεως, εἰ μέλλοι
5 δείκνυνθαι. ἄνευ γὰρ καταφάσεως οῦτε ἀπόδειξίς ἔστιν, οὔτε συλλογισμὸς οὐδεὶς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀποδεικτικαὶ τῶν ἐπιστημῶν τὰ μὲν πλεῖστα καταφατικὰ δεικνύουσι, σπανίως δὲ χρῶνται καὶ τοῖς ἀποφατικοῖς συμπερασμασι.

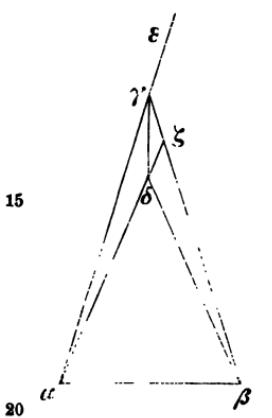
10 Θαυμαστῆς δὲ ἀκριβείας ἔστιν ἡ πρότασις τοῦ θεωρήματος πλήρης καὶ πάσαις ἡσφάλισται ταῖς προσθήκαις, δι' ὃν ἀνέλεγκτος ἀποτετέλεσται καὶ ἀναμφισβήτητος τοῖς συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσι. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας εἰληπται, ἵνα
15 μὴ ἐπ' ἄλλης διό δυσὶν ἵσας δεικνύωμεν ἐκατέραν ἐκατέρᾳ καὶ παραλογιζόμεθα τὸν τῇ προτάσει χρωμένους. ἔπειτα μιᾶς εὐθείας οὕσης οὐ φησὶν ἐπὶ ταύτην συσταθῆσθαι τὰς δύο ταῖς δυσὶν ἵσας οὐχ ἀπλῶς — τοῦτο γὰρ δυνατόν — ἀλλ' ἐκατέραν ἐκατέρᾳ.
20 τί γὰρ θαυμαστὸν ἀμφοτέρας ἀμφοτέραις ἵσας λαβεῖν τῶν ἐπισυνισταμένων, τὴν μὲν ἐκτείναντα, τὴν δὲ συστείλαντα· ἀλλ' ἐκατέραν ἐκατέρᾳ φησὶν ἀδύνατον.

⁴ τῆς καταφάσεως] καταφάσεων *H₂* p. 270. || εἰ μέλλοι μέλλον *H₂*. 5 δείκνυνθαι *H₂*; in *B₃* et *G* omissa sunt verba εἰ μέλλοι δείκνυνθαι, in *M* conglutinatione litterae post δ sunt oblitae; 'ostendī' *B*, *Z*. || ἄνευ γὰρ καταφάσεως] om. *B₃*. ἐκ τοὺς τῶν ἀποφατικῶν μόνον *G* (de suo?), 'nam ex negantibus tantum' et in margine 'nam sine affirmatione' *B*, 'nam sine affirmatione' *Z*. || οὐδὲ . . . οὐδὲ omisso οὐδεὶς *H₂*. 15 ἀπ' ἄλλης *G*, ἐπ' ἄλλοις *C*. 16 παραλογιζόμεθα *C*. || τὸν om. *G*, add. *C*. || χρώμενοι *G*, χρωμένους *B₃*, *C*, 'Propositioneque utentes circumveniamus' *B*, 'eos qui . . . utuntur decipiamus' *Z*.
17 φασὶν *M*, φασὶν *G*, φησὶν *B₃*, 'inquit' *B*, 'dicunt' *Z*. 18 συστήσοσθαι *G*. || οὐχ om. *G*. 22 ἐκατέρας ἐκατέραις *G*, ἐκατέραν ἐκατέραις *M*, *C*.

τρίτον προστίθησιν τὸ πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημεῖῳ. τί γάρ, εἰ τις ταῖς προϋψεστώσαις δύο ποιήσας ἵσας ἄλλας δύο καὶ ἐκατέρων ἐκατέρῳ ἐφαρμόσειεν ταύτας ἑκείναις καὶ πρὸς τῷ αὐτῷ σημεῖῳ τῷ κορυφοῦντι τὰς ὑποκειμένας εὐθείας καὶ ταύτας συστήσαιτο; πάντως γὰρ ἵσων οὐσῶν τῶν εὐθειῶν καὶ τὰ πέρατα ἐφαρμόσει. | τέταρτον τὸ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη. τί γάρ, εἰ μιᾶς εὐθείας ὑποκειμένης τὰς μὲν ἐπὶ τὸ ἔτερον αὐτῆς μέρος ποιήσαιμεν τῶν εὐθειῶν, τὰς δὲ ἐπὶ τὸ ἔτερον, ὥστε τὴν εὐθείαν κοινὴν εἶναι βάσιν τριγώνων δυεῖν τὰς κορυφὰς ἀντικειμένας ἔχόντων; ἵνα οὖν μὴ τοῦτο παθόντες τὴν αὐτῶν ἀπάτην ἐπὶ τὸν στοιχειωτὴν μεταγάγωμεν προσέθηκεν τὸ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη. πέμπτον ἐπήνεγκε τὸ τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι ταῖς ἐξ ἀρχῆς εὐθείαις. καὶ γὰρ ἦν δυνατὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο δυσὶν ἵσαις ἐκατέρων ἐκατέρᾳ συστήσασθαι πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημεῖῳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ὅλῃ τῇ εὐθείᾳ χρησάμενον καὶ ἐπὶ ταύτης τὰς δύο συνιστάντα, τῶν συνισταμένων οὐ τὰ αὐτὰ πέρατα ἑκείναις ἔχουσῶν ἀλλὰ ἔτερα. ἐὰν γοῦν νοήσωμεν ἐν τετραγώνῳ δύο διαγωνίους ἐπὶ μιᾶς τῶν τοῦ τετραγώνου πλευρῶν, ἔσονται δύο δυσὶν ἵσαι, πλευρὰ καὶ διάμετρος τῇ παραλλήλῳ πλευρᾷ καὶ τῇ ἔτερᾳ διαμέτρῳ, ἀλλ’ οὐχ αἱ ἵσαι τὰ αὐτὰ πέρατα ἔξουσιν· οὕτε γὰρ αἱ παράλληλοι οὗτε αἱ διάμετροι τὰ αὐτὰ ἔξουσιν ἀλλήλαις, αὗται δὲ ἱσαν ἵσαι.

8 μὲν οι. G, add. C. 12 αὐτῶν M, G. 13 ἐπεγάγωμεν G, ἐπαγάγωμεν C. 15 ἐξ αὐτῆς M. 19 τὰ δύο G, ‘duas’ B, ‘duo consistentia’ Z. B₂ = M. 20 ἐὰν οὖν M, ἕάν γὰρ B₂, G, ‘si enim’ B, ‘nam si’ Z. 22, 23 ἵσαι πλευραὶ M. 26 τὰ αὐτὰ πέρατα ἔξουσιν ἀλλήλοις G.

Τούτων οὖν πάντων τῶν διορισμῶν φυλαττομένων ἡ τε πρότασις ἀληθὴς καὶ ὁ συλλογισμὸς ἀναμφισβήτητος ἀποδείκνυται. τάχα δ' ἂν τινες καὶ ἐπὶ τούτοις ἅπασι τοῖς ἐπιστημονικοῖς ὅροις ἐνίστασθαι 5 τολμήσειαν λέγοντες, ὅτι καὶ τούτων ὑποκειμένων δυνατόν ἔστιν, ὃ φησιν ὁ γεωμέτρης ἀδύνατον εἶναι. ἔστω γὰρ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ εὐθεῖα καὶ ἐπὶ ταύτης δύο ταῖς $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\gamma\beta}$ δύο ἵσαι αἱ $\overline{\alpha\delta}$ $\overline{\delta\beta}$ καὶ ἔστωσαν αὐτὰ $\overline{\epsilon\eta\delta\zeta}$ ἐκείνων, ἵνα καὶ πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημείῳ τῷ $\overline{\gamma}$ καὶ 10 τῷ $\overline{\delta}$ ὥσι καὶ τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχωσι ταῖς $\overline{\epsilon\eta\zeta}$ ἀφῆσ-



15

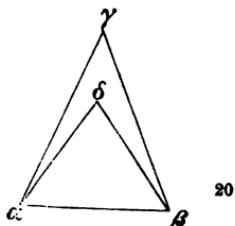
20

εὐθείαις τὸ $\overline{\alpha}$ καὶ τὸ $\overline{\beta}$, καὶ ἡ μὲν $\overline{\alpha\gamma}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$ ἵση, ἡ δὲ $\overline{\beta\gamma}$ τῇ $\overline{\beta\delta}$. πρὸς δὴ τοὺς οὕτως ἐνισταμένους ἀπαντησόμεθα τὴν μὲν $\overline{\delta\gamma}$ ἐπιζεύξαντες, τὰς δὲ $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ $\overline{\alpha\delta}$ ἐκβάλλοντες. τούτων γὰρ κατασκευασθέντων πρόδηλον ὅτι ἴσοσκελὲς μὲν τὸ $\alpha\gamma\delta$ τρίγωνον, ἴσης 25 οὖσης, ὡς ἔκεινων λόγος, τῆς $\overline{\alpha\delta}$ τῇ $\overline{\alpha\gamma}$. αἱ δὲ ὑπὸ τὴν βάσιν ἵσαι, ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\gamma\delta}$ τῇ $\overline{\epsilon\delta\gamma}$ ὑπὸ $\overline{\xi\delta\gamma}$. [μείζων δὲ τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\delta}$ ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\gamma\delta}$], μείζων ἄρα τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\delta}$ ἢ ὑπὸ $\overline{\xi\delta\gamma}$, πόλλῳ

8 αἱ δὲ $\overline{\alpha\delta}$ $\overline{\delta\beta}$ G , δὲ del. not. C. || ἔκτὸς G , ἐντὸς B_3 , C , ‘extra’ B , ‘introrsum’ Z . In M et Z in figura δ intra est possum. Confusio inde orta est litterarum, quam annotare opus esse non duxi. 10 ὥσι om. M . 14 ἀποζεύξαντες G , ἐπιζεύξαντες C . 19 ἔκεινος G , ἔκεινων C . 21—22 μείζων δὲ ... $\overline{\epsilon\gamma\delta}$ ego addidi. $B_3 = M$. 22 $\overline{\beta\gamma\delta}]$ $\overline{\xi\gamma\delta} M$.

ἄρα μείζων || ἡ ὑπὸ $\beta\delta\gamma$ τῆς ὑπὸ $\beta\gamma\delta$. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἵση ἡ $\delta\beta\tau\gamma\gamma\beta$, ἵσαι καὶ αἱ | πρὸς τῇ βάσει ἡ ὑπὸ $\beta\delta\gamma$ τῇ ὑπὸ $\beta\gamma\delta$, ἡ αὐτὴ ἄρα καὶ μείζων πολλῷ καὶ ἵση, ὥπερ ἀδίνατον. καὶ τοῦτο ἦν ἄρα, ὥπερ ἔξηγούμενοι τὸ πέμπτον ἐλέγομεν ὅτι τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίας ἵσας ἀλλήλαις εἰναι, καὶ εἰ μὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις τῶν ἔξης θεωρημάτων, ἀλλὰ πρός γε τὰς τῶν ἐνστάσεων διαλύσεις ἕσται χρήσιμον. καὶ γὰρ νῦν τὴν ἐνστάσιν διηλέγξαμεν λαβόντες ὅτι τῶν $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$ ἵσων οὐσῶν ἕσονται καὶ αἱ ὑπὸ $\varepsilon\gamma\delta$ $\varepsilon\delta\gamma$ γωνίαι ἵσαι. 10 φανήσεται δὲ ὡσαύτως καὶ ἐπ' ἄλλων θεωρημάτων ἡμῖν τοῦτο συντελοῦν εἰς τὰς τῶν ἀποφουμένων διαλύσεις.

Ἐλ δὲ λέγοι τις ὅτι ἕστωσαν ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας ταῖς $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$ ἵσαι αἱ $\overline{\beta\delta}$ $\overline{\beta\gamma}$, ὡν ἡ μὲν $\overline{\beta\gamma}$ ἵση τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ 15 ἡ δὲ $\overline{\beta\delta}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$ πρὸς ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ σημείῳ τῷ $\overline{\alpha}$ καὶ τῷ $\overline{\beta}$, τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσαι ταῖς $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$ τὸ $\overline{\gamma}$ καὶ τὸ $\overline{\delta}$ σημεῖον, τί ἐροῦμεν πρὸς τοῦτον τὸν λόγον; ἡ ὅτι δεῖ καὶ τὰς ἔξ 20 ἀρχῆς εὐθείας ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας συνεστάναι καὶ τὰς ταύταις ἵσαις ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνίστασθαι τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας; οὕτως γὰρ καὶ ὁ στοιχειωτὴς ἐν τῇ προτάσει λέγει. αἱ δὲ $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ $\overline{\alpha\delta}$ εὐθεῖαι



1 $\overline{\beta\gamma\delta}$] $\overline{\varepsilon\delta\gamma}$ M. 5 ὑπὸ τῇ βάσει M, G. 8 ἕστι G.
15 ὡν ἡ μὲν $\overline{\beta\gamma}$ ἵση om. M. 21 $\overline{\alpha\delta}$ G.

οὐκ εἰσὶν ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας, ἀλλὰ πρός τινι σημείῳ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας τὴν σύστασιν ἔσχον καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς, ὥστε ἄλλαι μέν εἰσιν αἱ ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας, οἷον αἱ $\overline{\alpha\gamma\beta}$ καὶ αἱ $\overline{\alpha\delta\beta}$, καὶ ἄλλαι αἱ ἔξι ἀρχῆς εὐθεῖαι ⁵ καὶ αἱ ταύταις ἵσαι, δέον πως τὰς συνισταμένας εὐθείας ἵσαι ταύταις εἶναι, αἱ δέ σαν ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας.

Τοσαῦτα καὶ πρὸς ταύτην εἰρήσθω τὴν ξήτησιν. ὅτι δὲ τὸ θεώρημα τοῦτο δέδεικται παρὰ τῷ στοιχειωτῇ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς καὶ ὅτι τὸ ἀδύνατον μάχεται πρὸς κοινὴν ἔννοιαν τὴν λέγονταν τὸ ὅλον τοῦ μερόντος μεῖζον καὶ τὸ αὐτὸ μεῖζον καὶ ἵσον εἶναι ἀδύνατον, πρόδηλον. ἔοικεν δὲ εἶναι τοῦτο τὸ θεώρημα λῆμμα προλαμβανόμενον τοῦ ὄγδοου ¹⁵ θεωρήματος. || εἰς γὰρ τὴν ἀπόδειξιν ἐκείνου συντελεῖ καὶ οὕτε στοιχείον ἐστιν ἀπλῶς οὕτε στοιχειῶδες. οὐ γὰρ ἐπὶ πολλὰ διατείνει τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. σπανιωτάτην γοῦν αὐτοῖ παρὰ τῷ γεωμέτρῃ τὴν χρῆσιν εὑρήσομεν.

1 σημείω] σημειώσει M. 3 $\overline{\alpha\beta}$ om. G, add. C. 5 καὶ αἱ ταύταις ἵσαι] 'quaeque ipsis aequales constitui debent' et in margine 'quaeque ipsis aequales sunt' B, 'quae ... his aequales assumptae sunt' Z. || δέον πως] δέοντως M, G, δέοντως B. 'cum tamen opus sit' B, 'oportune' Z. 6 7. ἵσαι ταύταις $\overline{\alpha\beta}$ εὐθείας om. G, add. C. 8 τοσαῦτα καὶ πρὸς ταύτα καὶ πρὸς ταύτην G. 15 εἰ γὰρ εἰς G. || συντελεῖν M.

Prop. VIII, theor. V. Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δύο πλευραῖς ἵσας ἔχῃ ἐκατέραν ἐκατέραν καὶ τὴν βάσιν τῇ βάσει ἵσην, καὶ τὴν γωνίαν τῇ γωνίᾳ ἵσην ἔξει τὴν ὑπὸ τῶν ἵσων εὐθεῖῶν περιεχομένην.⁵

Τὸ ὅγδοον θεώρημα ἀντίστροφον μὲν ἔστι τοῦ τετάρτου, οὐ κατὰ τὴν προηγούμενην ἀντίστροφὴν ληφθέν — οὐ γὰρ ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνου ποιεῖται συμπέρασμα καὶ ὅλον τὸ συμπέρασμα ὑπόθεσιν — ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς ὑπόθεσεως τοῦ τετάρτου τὸ δὲ ¹⁰ τῶν ἐκείνῳ ξητουμένων συμπλέκον δείκνυσιν ἐν τι τῶν ἐκεῖ δεδομένων. τὸ μὲν γὰρ τὰς δύο πλευρὰς ἵσας εἰναι ταῖς δύο πλευραῖς ὑπόθεσίς ἔστιν ἐν ἀμφοτέραις, τὸ δὲ τὴν βάσιν ἵσην τῇ βάσει ἐν ἐκείνῳ μὲν τῶν ξητουμένων ἡν, ἐν δὲ τούτῳ δέδοται. τὸ δὲ ¹⁵ τὴν γωνίαν ἵσην τῇ γωνίᾳ δεδομένον μὲν ἐν ἐκείνῳ, ξητούμενον δὲ ἐν τούτῳ μόνη τοίνυν ἡ ἐναλλαγὴ τῶν δεδομένων καὶ ξητουμένων ποιεῖ τὴν ἀντίστροφήν. εἰ δέ τις ἐπιποθοίη μαθεῖν τὴν αἵτιαν, δι’ ἣν ὅγδοον τέτακται καὶ οὐ μετὰ τὸ τέταρτον εὐθὺς ὡς ²⁰ ἀντίστροφον ἐκείνῳ, καθάπερ δὴ μετὰ τὸ πέμπτον τὸ ἕκτον ἀντίστροφον δὲ τοῦ πέμπτου — καὶ γὰρ τὰ πλείστα τῶν ἀντίστροφόντων ἔπειται τοῖς προηγούμενοις καὶ ἐπ’ αὐτοῖς ἀμέσως δείκνυται — λεκτέον ὅτι τοῦ μὲν ἐβδόμου τὸ ὅγδοον ἐδεῖτο. δείκνυται γὰρ ²⁵ διὰ τῆς εἰς ἀδίνατον ἀπαγωγῆς. τὸ δὲ ἀδίνατον, ὅτι

1 Min margine: η̄ θεώρημα. 3. 4 τῇ γωνίᾳ τὴν γωνίαν G.

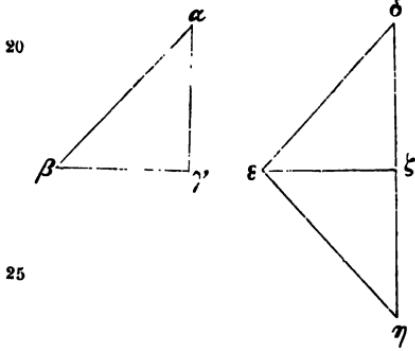
6 μὲν om. G. 13 ἐν om. G. 15 ἐν τούτῳ δὲ G.

21 ἀντίστροφον ἐκείνῳ . . . τὶ ἔκτον om. G. 22 ἀντίστροφας δὲ τὸ πέμπτον G, corr. C.

τοιοῦτόν ἔστιν, ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου γνώριμου γίνεται τοῦτο δ' αὐτὸν πάλιν εἰς τὴν ἀπόδειξιν ἐδεῖτο τοῦ πέμπτου. προείληπται τοίνυν ἀναγκαῖως καὶ τὸ ἐβδόμον καὶ τὸ πέμπτον τοῦ δεικνυμένου οὐντὶ θεωρήματος.
 5 ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ἀντίστροφον τῷ πέμπτῳ φάσιν εἰχεν καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων τὴν ἀπόδειξιν, εἰκότως εὐθὺς μετὰ τὸ πέμπτον ἐτάχθη διά τε τὴν πρὸς ἑκεῖνο συγγένειαν καὶ ὅτι διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δεικνύμενον ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἐλέγχει τὸ ἀδύ-
 10 νατον, καὶ οὐχ ὡς τὸ ὄγδοον ἀπ' ἄλλου θεωρήματος. ἐναργέστερα γὰρ εἰς ἔλεγχον τὰ ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις μαχόμενα τῶν τοῖς θεωρήμασιν ἀντιφασκομένων. ταῦτα γὰρ || διὰ ἀποδείξεως εἶληπται, ἑκείνων δὲ ή γνῶσις κρείττων ἀποδείξεως.

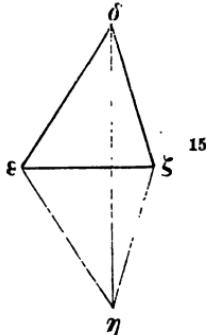
15 'Ο μὲν οὖν στοιχειωτῆς διὰ τοῦ προαποδειχθέντος ἐβδόμον θεωρήματος τὸ προκείμενον δείκνυσιν, οἱ δὲ περὶ Φίλωνα μηδὲν τούτου προσδεηθέντες φασὶν ἀπο-

δεῖξειν τὸ ὄγδοον. ἐννοήσθω γάρ, φα-
 σίν, δύο τριγώνων
 ὄντων τοῦ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ καὶ
 $\delta\epsilon\zeta$ καὶ ἔχοντων δύο
 πλευρὰς δυσὶν $\overline{\iota\sigma\varsigma}$
 καὶ τὴν $\overline{\beta\gamma}$ βάσιν
 τῇ $\epsilon\zeta$ ἐφαρμοζομένην
 τὴν βάσιν τῇ $\beta\gamma$ βάσει
 καὶ τιθέμενον τὸ $\alpha\beta\gamma$



1 ἔστιν ομ. G, add. C. 12 τοῖς τῶν M, G. 17 προσθη-
 θέντες G, προσδεηθέντες C. || ἀπόδειξιν M. 19 ἐννοείσθω-
 σαν G, ἐννοήσθω C.

τριγωνον τῷ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μὲν ἐπιπέδου, ἵνα μὴ
κλίσις ἡ τῶν δύο ή βάσις, ἐπὶ θάτερα δὲ τῆς $\overline{\epsilon\zeta}$ τυχὸν
εὐθείας, ὥστε ἀντικειμένας αὐτῶν εἶναι τὰς κορυφάς.
καὶ ἀντὶ τοῦ $\alpha\beta\gamma$ ἔστω τεθὲν οὕτως τὸ $\overline{\epsilon\zeta\eta}$, καὶ ἵση
τῇ μὲν $\overline{\delta\epsilon}$ η $\overline{\epsilon\eta}$, τῇ δὲ $\overline{\delta\zeta}$ η $\overline{\zeta\eta}$. η τοινυν $\overline{\zeta\eta}$ η ἐπ' 5
εὐθείας κείσεται τῇ $\overline{\delta\zeta}$, η οὐκ ἐπ' εὐθείας, καὶ εἰ μὴ
ἐπ' εὐθείας, | η κατὰ τὸ ἐντὸς ποιήσει γωνίαν πρὸς
αὐτὴν η κατὰ τὸ ἐκτός. ἔστω πρότερον ἐπ' εὐθείας.
ἐπεὶ οὖν ἵση ἔστιν η $\overline{\delta\epsilon}$ τῇ $\overline{\epsilon\eta}$ καὶ μία εὐθεῖα η $\overline{\delta\zeta\eta}$,
ἵσοσκελὲς τὸ $\overline{\delta\epsilon\eta}$ τρίγωνον καὶ ἵση η πρὸς τῷ $\overline{\delta\gamma\omega}$ 10
νία τῇ πρὸς τῷ $\overline{\eta}$. εἰ δὲ μὴ ἐπ' εὐθείας ἔστιν, ἐντὸς
ποιείτω τὴν γωνίαν καὶ ἐπεξεύχθω η
 $\overline{\delta\eta}$. ἐπεὶ οὖν ἵσαι εἰσὶν αἱ $\overline{\delta\epsilon}$ $\overline{\epsilon\eta}$ καὶ
η βάσις η $\overline{\delta\eta}$, ἵση ἔστιν καὶ η ὑπὸ¹⁵
 $\overline{\epsilon\delta\eta}$ γωνία τῇ $\overline{\eta\delta}$. πάλιν ἐπεὶ
ἵση ἔστιν η $\overline{\delta\zeta}$ τῇ $\overline{\zeta\eta}$ καὶ βάσις η $\overline{\delta\eta}$,
ἵση ἔστιν η ὑπὸ $\overline{\zeta\delta\eta}$ γωνία τῇ $\overline{\eta\delta}$.
ην δὲ καὶ η ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\eta}$ 17 ἵση τῇ
ὑπὸ $\overline{\epsilon\eta\delta}$, ὅλη ἄρα η ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\zeta}$ 18 ἵση ἔστιν



1 τῷ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ καὶ τῷ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ G. 2 η βάσις τῶν δύο G, τῶν δύο
η βάσις C. 3 εἶναι αὐτῶν G. 10 ἄρα post ἴσοσκελὲς ad-
dit G. 13 αἱ $\overline{\delta\epsilon\eta}$ C. 17 ἵση ἔστιν καὶ η ὑπὸ $\overline{\zeta\delta\eta}$ γωνία G.

19 usque ad p. 268 1 ὅλη ἄρα η ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\zeta}$ 18 ἵση ἔστιν η
ὑπὸ $\overline{\delta\zeta\eta}$ γωνία τῇ $\overline{\eta\delta}$ ὑπὸ $\overline{\zeta\eta\delta}$. ην δὲ καὶ η ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\eta}$ 17 ἵση τῇ
ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\eta}$. ὅλη ἄρα η ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\zeta}$ 18 ἵση ἔστιν ὅλη τῇ $\overline{\eta\delta}$ ὑπὸ $\overline{\epsilon\zeta\eta}$ γωνίᾳ M.

ολη τῇ ὑπὸ εῆς || γωνίᾳ, ὅπερ ἔδει δεῖξαι. τὸ δι-

τρίτον κατὰ τὸ ἐκτὸς ποιεύτω γωνίαν πρὸς τὴν δῆς ἡ-

5 δῆς καὶ ἐπεξεύχθω ἐκτὸς ἡ δῆς
 ἐπεὶ οὖν ἵσαι εἰσὶν αἱ δέ εῆς καὶ
 βάσις ἡ δῆς, ἵσαι αἱ ὑπὸ εδη δῆς
 γωνίαι. πάλιν ἐπεὶ ἵσαι αἱ δῆς
 ξῆς καὶ βάσις ἡ δῆς, ἵση ἐστὶν ἡ
 ὑπὸ ζδῆς γωνία τῇ ὑπὸ ξῆδ. ἡσαν
 δὲ καὶ δλαι αἱ ὑπὸ εδη δῆς γω-

10 νίαι ἵσαι ἀλλήλαις, καὶ λοιπαὶ ἄραι
 αἱ ὑπὸ εδεξ ζῆς γωνίαι ἵσαι ἀλλήλαις εἰσὶν καὶ εῦρη-
 ται τὸ προτεθὲν κατὰ πᾶσαν θέσιν τῆς ξῆς εὐθείας
 ἥμῶν τὸ θεώρημα ἀποδεδειχότων, καὶ οὐδαμοῦ τῷ
 ἔβδομῳ προσεχοησάμεθα.

15 Μήποτε οὖν, φασί, περιττῶς ἐκεῖνο παρεισηκύ-
 ωληται τῷ στοιχειωτῇ; εἰ γάρ μόνου τοῦ ὁγδόου ἔνεκα
 αὐτὸ τὸ παρειλήφαμεν, δέδεικται δὲ καὶ ἄνευ ἐκείνου τὸ
 ὅγδοον, πῶς οὐχὶ παντελῶς ἄχοηστον ἀναφαίνεται
 τὸ ἔβδομον; πρὸς δὴ ταῦτα λεκτέον ἂ καὶ οἱ πρὸ
 20 ἥμῶν, ὅτι τὸ ἔβδομον ἀποδειχθὲν χρησιμώτατόν ἐστι
 τοῖς τὰ ἀστρονομικὰ δεινοῖς εἰς τὸν περὶ τῶν ἐκλεί-
 ψεων τόπον. τούτῳ γάρ φασιν χρώμενοι δεικνύνται
 ὅτι τρεῖς ἐφεξῆς ἐκλείψεις ἵσον ἀπέχουσαι ἀλλήλων

1 ὅλη ομ. G. 2 κατὰ τὴν ἐκτὸς C. 8 Αντε ἡσαν
 in M: καὶ βάσις. 11 ἀλλήλαις ἵσαι G. 15 παρεισηκύ-
 ται B, G, 'introductum est' B, 'insertam esse' Z. 16 μόνον G,
 μόνον C. 19—21 In M. in margine: ση. δι' ὅλον χρησιμον.
 21 ἐκλείψεως M. 22 τοῦτο M. || φησὶ G.

οὐκ ἂν γένοιντο, λέγω δὲ ὥστε τοσούτῳ χρόνῳ τὴν
δευτέραν διεστάναι τῆς πρώτης, ὅσῳ τὴν τρίτην τῆς
δευτέρας· οἶον εἰ μετὰ τὴν πρώτην ἡ δευτέρα γέγονεν
ἢ μηνῶν παρελθόντων καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν, οὐκ ἂν
γενέσθαι τὴν τρίτην ὑστερὸν τοσούτῳ χρόνῳ τῆς δευ-⁵
τέρας, ἀλλ' ἦτοι πλέον ἡ ἐλάσσονι. τοῦτο δὲ οὖτας
ἔχον ἀποδείκνυσθαι διὰ τοῦ ἔβδομου θεωρήματος.
καὶ οὐ τοῦτο μόνον τὸν στοιχειωτὴν ὡς πρὸς ἀστρο-
νομίαν ἡμῖν συντελοῦν ὅδον πάρεργον δεικνύναι,
ἀλλὰ καὶ ἄλλα θεωρήματα πολλά τε καὶ προβλήματα.¹⁰
τὸ γοῦν τελευταῖον ἐν τῷ τετάρτῳ, καθ' ὃ τὴν τοῦ
πεντεκαιδεκαγάνου πλευρὰν ἐγγράφει τῷ κύκλῳ, τίνος
ἔνεκά φησίν τις αὐτὸν προβάλλειν ἢ τῆς πρὸς ἀστρο-
νομίαν τούτου τοῦ προβλήματος ἀναφορᾶς; ἐγγράφαν-
τες γὰρ εἰς τὸν διὰ τῶν πόλων κύκλον τὸ πεντεκαι-¹⁵
δεκάγωνον ἔχουσι τὴν ἀπόστασιν τῶν πόλων τοῦ τε
ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἔωδιαικοῦ. πεντεκαιδεκαγωνικὴν
γὰρ ἀλλήλων πλευρὰν ἀφεστήνασιν. ἔοικεν οὖν ὁ
στοιχειωτὴς καὶ πρὸς τὴν ἀστρονομίαν βλέπων πολλὰ
προδεικνύναι προεντρεπέξων ἡμᾶς καὶ εἰς ἐκείνην τὴν²⁰
ἐπιστήμην. συνιδὼν δὲ ὅτι τοῦτο τὸ ἔβδομον δείκνυ-
ται ἀπὸ τοῦ πέμπτου καὶ δείκνυσι χωρὶς ἀπάσης ποι-
κιλίας τὸ ὅγδοον ταύτην αὐτῷ τὴν τάξιν δέδωκεν,
ἐπεὶ ἡ γε τοῦ Φίλωνος ἐπιβολὴ καλὴ μέν, τῇ δὲ
ποικιλίᾳ τῶν πτώσεων πρὸς στοιχείωσιν ἀνεπιτήδειος.²⁵

Πρὸς μὲν οὖν τὴν ξήτησιν ταύτην εἰρήσθω το-
σαῦτα. εἰ δέ τις ἀποροίη, πῶς οὐχὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὅγδοον προσέθηκεν, ὅσα ἐπὶ τοῦ τετάρτου, λέγω δὲ
τὸ καὶ τὰ τρίγωνα ἵσα εἶναι καὶ τὰς λοιπὰς γωνίας,

ἐροῦμεν ὅτι τῆς πρὸς τῇ κορυφῇ γωνίας ἵσης ἀποδειχθείσης εἴπετο καὶ τὸ πάντα εἶναι πᾶσιν ἵσα διὰ τὸ τέταρτον. τοῦτο οὖν ἔδει μόνον καθ' αὐτὸ ἀποδεικνύναι, τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἐπόμενα λαμβάνειν.

5 "Εοικεν δὲ τὴν ἴσοτητα τῶν πρὸς ταῖς κορυφαῖς γωνιῶν ἥ τε τῶν περιεχουσῶν πλευρῶν τὰς γωνίας καὶ ἥ τῶν βάσεων ἴσοτης ποιεῖν. οὕτε γὰρ ἀνιστὸν οὔσων τῶν βάσεων αἱ αὐταὶ γωνίαι μένουσι τῶν περιεχουσῶν ὑποκειμένων, ἀλλὰ τῆς βάσεως ἐλαστούμενης 10 συνελασσοῦται ἥ γωνία καὶ αὐξομένης συναύξεται, οὕτε τῶν αὐτῶν βάσεων οὔσων, τῶν δὲ πλευρῶν ἀνισαρισμένων μένει ἥ γωνία, ἀλλ' ἐλασσούμενων μὲν αὔξεται, αὐξανομένων δὲ ἐλασσοῦται. πάσχουσι γὰρ ἐναντίον πάθος αἱ γωνίαι ταῖς περιεχουσαῖς. καὶ 15 γὰρ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως εἰ νοήσειας εἰς τὸ κάτω διελκομένας τὰς πλευράς, αὐτὰς μὲν ἐλαστοῖς, αὐξεῖς δὲ τὴν γωνίαν τὴν ὑπὸ αὐτῶν περιεχομένην καὶ πλειστοῖς ποιεῖς αὐτῶν τὴν ἀπὸ ἀλλήλων διάστασιν, εἰ δὲ ἀναγομένας καὶ προσθήκην δεχομένας, ἐλαστοῖς τὴν γωνίαν, ἥν περιλαμβάνουσι. συμπίπτουσι γὰρ ἐπὶ πλέον τῆς κορυφῆς αὐτῶν πορρωτέρῳ γινομένης τῆς βάσεως. ἀσφαλὲς οὖν λέγειν καὶ τὴν βάσιν τὴν αὐτὴν οὔσαν καὶ τὰς πλευράς ἵσας ὑπαρχούσας τὴν ἴσοτητα τῆς γωνίας ἀφορίζειν.

12 ἀνισσούμενων *G*, ἀνισούμενων *C*. 13 αὐξομένων *G*,
αὐξανομένων *C*. 22 τὴν ante αὐτὴν om. *G*, add. *C*.
23 ἵσας οὖν ὑπαρχούσας *M, G*.

Prop. VIII, probl. III. *Tὴν δοθεῖσαν εὐθύγραμμον γωνίαν δίχα τεμεῖν.*

Τοῖς προβλήμασιν ἀναμένουσι τὰ θεωρήματα καὶ τοῖς θεωρήμασι συμπλέκει τὰ προβλήματα καὶ δι' ἀμφοτέρων τὴν ὅλην συμπεραίνει στοιχείωσιν τότε μὲν 5 τὰ ὑποκείμενα ποριξόμενος, τότε δὲ τὰ περὶ | αὐτὰ συμπτώματα || θεωρῶν. δεῖξας τοίνυν διὰ τῶν πρόσθεν καὶ περὶ ἐν τρίγωνον τῇ ισότητι τῶν πλευρῶν ἐπομένην τὴν ισότητα τῶν γωνιῶν καὶ ἀνάπτατιν, καὶ περὶ δύο τρίγωνα ὡσαύτως, πλὴν ὅτι τῆς ἀντιστρο- 10 φῆς ὁ τρόπος διαφέρων ἦν ἐπὶ τε τοῦ ἐνὸς τριγώνου καὶ τοῖν δυοῖν, μέτεισιν ἐπὶ τὰ προβλήματα καὶ ἐπιτάπτει τὴν δοθεῖσαν γωνίαν εὐθύγραμμον δίχα τεμεῖν. καὶ δῆλον ὅτι δέδοται μὲν ἐνταῦθα κατὰ τὸ εἶδος ἡ γωνία. εὐθύγραμμος γὰρ εἰρηται καὶ οὐχ ἡ τυχοῦσα. 15 τὸ γὰρ πᾶσαν γωνίαν δίχα τεμεῖν οὐκ ἔστιν κατὰ στοιχείωσιν, ὅπου καὶ ἀμφισβητήσιμον, εἰ καὶ δυνατὸν πᾶσαν διχοτομῆσαι γωνίαν. τὴν γὰρ κεφατοειδῆ γωνίαν εἰ δυνατὸν δίχα διελεῖν ἀπορήσειας ἄν.

Ἀφώρισταί γε μὴν καὶ ὁ λόγος τῆς τομῆς, καὶ 20 τοῦτο πάλιν εἰκότως. τὸ γὰρ εἰς τὸν τυχόντα λόγον διελεῖν ἐκβαίνει τὴν παροῦσαν παρασκευὴν, οἷον εἰς τρία ἵσα ἡ τέτταρα ἡ πέντε. τὴν μὲν γὰρ ὁρθὴν τρίχα τεμεῖν δυνατὸν ὀλίγοις χρησάμενον τῶν ἐκῆς, τὴν δὲ ὀξεῖαν ἀδύνατον μὴ ἐπ' ἄλλας μεταβάντα γραμμάς, 25

1 *M* in margine: *θεώρημα.* 7 θεωρεῖν *G*, θεωρῶν *C*.
 15 οὐχ om. *M*. 17 εἰ καὶ δυνατὸν] εἶναι δυνατὸν εἰ *G*,
 corr. *C*. 18 ἔστι χοτομῆσαι *M*, ἔστι διχοτομῆσαι *G*. || γὰρ
 om. *M*. 19 ἀν om. *M*. 22 κατασκευὴν *G*, παρασκευὴν *C*.

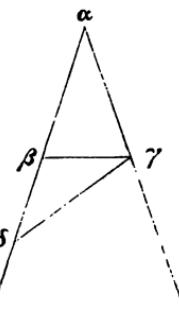
αὶ τοῦ μικτοῦ εἰσιν εἰδους. δηλοῦσι δὲ οἱ πρόθεσιν ποιησάμενοι ταύτην τὴν δοθεῖσαν εὐθύγραμμον γωνίαν τρίχα τεμεῖν. Νικομήδης μὲν γὰρ ἐκ τῶν κογχοειδῶν γραμμῶν, ὃν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὰ συμπτώματα παραδέδωκεν, αὐτὸς εὐθετῆς ὡν τῆς ἰδιότητος αὐτῶν, πᾶσαν εὐθύγραμμον γωνίαν ἔτριχοτόμησεν. ἔτεροι δὲ ἐκ τῶν Ἰππίου καὶ Νικομήδους τετραγωνικούσῶν πεποιήκασι τὸ αὐτό, μικταῖς καὶ οὗτοι χρησάμενοι γραμμαῖς ταῖς τετραγωνικούσαις. ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν Ἀρχιμηδείων ἐλίκων ὁρμηθέντες εἰς τὸν δοθέντα λόγον ἔτεμον τὴν δοθεῖσαν εὐθύγραμμον γωνίαν· ὃν τὰς ἐπινοίας δυσθεωρήτους οὖσας τοῖς εἰσαγομένοις παραλείπομεν ἐν τῷ παρόντι. μᾶλλον γὰρ ἂν κατὰ καιρὸν ἐξετάσαιμεν 15 ἴσως ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τοῦ στοιχειώτον τὴν δοθεῖσαν περιφέρειαν δίχα τέμνοντος. καὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς ἤτησεως μὴ δίχα μόνον, ἀλλὰ καὶ τρίχα τεμεῖν, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γραμμῶν αἱ ἐπιβολαὶ τοῖς παλαιοῖς γεγόνασι τῆς εἰς τρία ἴσα πάσης 20 περιφερείας διαιρέσεως. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ μεμνημένος [?] εὐθείας καὶ περιφερείας, τὰ δὲ ἐκ τούτων ὑφιστάμενα κατὰ μίξιν εἰδη δυσεξέλικτα ὄντα καὶ δυσαριθμητα μὴ περιεργαζόμενος πάσας τὰς τοιαύτας ἤτησεις παρίσιν, ὅσαι τῶν μικτῶν προσδέονται

5 παρέδωκεν *G.*, παραδέδωκεν *C.* 8 εὐπεποιήκασι *G.*

9 οὐδὲ οὗτοι om. *G.*, add. *C.* 11 δοθεῖσαν om. *G.*, add. *C.*
 21—22 ‘merito igitur . . . eam mentionem fecit: circa ea
 quae’ *Z.* ‘Iure igitur, qui etiam rectae Lineae tantum et Cir-
 cumferentiae mentionem fecit, solum rectilineum Angu-
 lum Circumferentiamque bifariam tantum secuit.
 Species autem’ cet. *B.* Additamentum unde sumpserit *B*, nescio;
 equidem post ὁ nomen Euclidis vel similem notionem excidisse
 puto; post μεμνημένος particulam μὲν. *B*₃ = *M*, *G.* 22 εἰδη]
 η δὴ *G.* 24 παρέισιν *G.*, παρέησιν *C.*

γραμμῶν, ἐπὶ τῶν πρωτίστων καὶ ἀπλουστάτων εἰδῶν καὶ τὰ ἐκ τούτων μόνων ἡ πορίζεσθαι δυνάμενα ἡ θεωρεῖσθαι προτιθεὶς εἰς ξήτησιν· ὅποιον δὴ καὶ τὸ υῦν προκείμενόν ἔστι πρόβλημα τὸ τὴν δοθεῖσαν || εὐθύγραμμον γωνίαν δίχα τεμεῖν. χρῆται γὰρ ἐν 5 τούτῳ πρὸς μὲν τὴν κατασκευὴν αἰτήματι ἐνὶ καὶ τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ θεωρήματι, πρὸς δὲ τὴν ἀπόδειξιν τῷ ὄγδόῳ μόνῳ θεωρήματι. δεῖται γὰρ πάντως ἀποδεῖξεως καὶ τὰ προβλήματα, ὡς καὶ πρότερον εἴπομεν, καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἀπὸ ταύτης προσλαμβάνει. 10

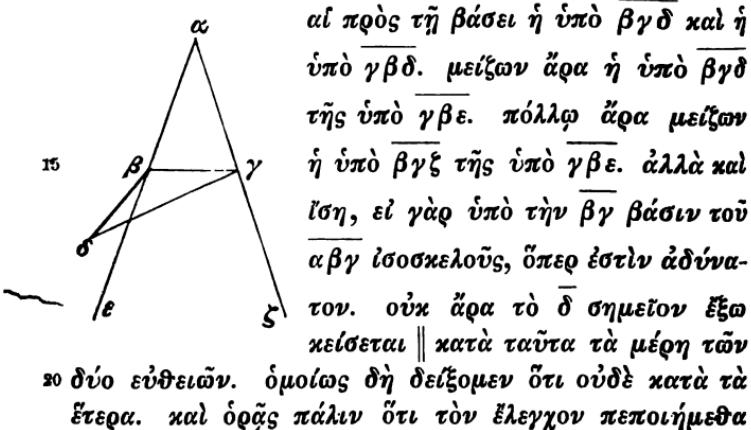
"Ισως δ' ἄν τινες ἐνσταῖεν τῷ γεωμέτρῃ τὸ συνιστάμενον ἴσοπλευρον ἐπ' αὐτοῦ λέγοντες τὴν κορυφὴν οὐκ ἐντὸς ἔχειν τῶν δύο εὐθειῶν, ἀλλ' ἡτοι ἐπὶ τῆς ἑτέρας ἡ καὶ ἐκτὸς ἀμφοτέρων, γίγνεσθαι δὲ σαφὲς τὸ λεγόμενον διὰ τῶν στοιχείων. ἔστω γωνία ἡ 15 ὑπὸ βαγ, ἣν δεῖ διχοτομῆσαι, καὶ ἐπὶ τῆς αβ σημεῖον τὸ β καὶ ἵση τῇ βα ἡ γα καὶ ἐπειεύχθω ἡ βγ καὶ ἐπὶ ταύτης ἴσοπλευρον τρίγωνον τὸ βγδ. τοῦτο δὴ τὸ δ σημεῖον ἡ μεταξὺ ἔσται τῶν αβ αγ εὐθειῶν 20 ἡ ἐπὶ τῆς αβ ἡ ἐπὶ τῆς αγ ἡ ἐκτὸς ἑκατέρας. ὁ μὲν οὖν στοιχειωτῆς μεταξὺ ἔλαβεν αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο κωλύοντες καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐμποδίζοντές φασιν ἡ ἐπὶ τῆς ἑτέρας αὐτὸς 25



2 μόνον G. 3 προστιθεὶς G, προτιθεὶς C. 4 ξητού-
μενον G, προκείμενον C. 8 τρίτῳ G, ὄγδῳ C. 16—23
Figuram cum sequente coniunxit B. 21 ἔστι G. 24 οἱ κω-
λύοντες G, οἱ δὲ not. C.

Proclus.

κείσθω τῶν εὐθειῶν ἡ καὶ ἔκτὸς ἀμφοτέρων. κείσθω τοῖννυν ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ τὸ $\overline{\delta}$, ὥστε εἶναι ισόπλευρον τὸ $\beta\gamma\delta$. ἵση ἄρα ἡ $\overline{\delta\beta}$ τῇ $\overline{\delta\gamma}$ καὶ αἱ πρὸς τῇ βάσει ἵσαι ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$ καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\delta}$, μείζων ἄρα ὅλη ἡ ὑπὸ $\beta\gamma\epsilon$ τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$ γωνίας. πάλιν ἐπεὶ ἵση ἡ $\overline{\beta\alpha}$ τῇ $\overline{\gamma\alpha}$, ισοσκελὲς τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ καὶ ἵσαις ἔξει τὰς ὑπὸ $\overline{\beta\gamma}$ βάσιν. ἵση ἄρα ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ τῇ ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$. ἦν δὲ καὶ μείζων, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα δύναται ἡ τοῦ ισοπλεύρου κορυφὴ ἐπὶ τῆς εὐθείας εἶναι τῆς $\overline{\alpha\beta\delta}$. ὁμοίως δεῖ 10 ἔξομεν ὅτι οὐδὲ ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\gamma\epsilon}$. κείσθω οὖν ἔκτὸς ἀμφοτέρων, εἰ δυνατόν. ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ $\overline{\beta\delta}$ τῇ $\overline{\gamma\delta}$, ἵσαι

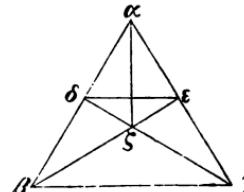


αἱ πρὸς τῇ βάσει ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\delta}$ καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$. μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\delta}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$. πόλλῳ ἄρα μείζων ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$. ἀλλὰ καὶ ἵση, εἰ γὰρ ὑπὸ τὴν $\overline{\beta\gamma}$ βάσιν τοῦ $\alpha\beta\gamma$ ισοσκελοῦς, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ $\overline{\delta}$ σημεῖον ἔξι κείσεται || κατὰ ταῦτα τὰ μέρη τῶν 20 δύο εὐθειῶν. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν ὅτι οὐδὲ κατὰ τὰ ἔτερα. καὶ ὁρᾶς πάλιν ὅτι τὸν ἔλεγχον πεποιήμεθα

6 βάσεις G . 7 $\overline{\xi\beta\delta}$ M . 10 ἐπὶ $\overline{\alpha\gamma\epsilon}$ G . 12 καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\beta\delta}$ om. M . 14 Post $\overline{\gamma\beta\epsilon}$ addit M : μείζων ἄρα ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\delta}$. 15 $\overline{\beta\gamma\xi}$ $\overline{\beta\gamma\delta}$ M , 16 ἔστι γὰρ G . || $\overline{\beta\gamma}$ $\overline{\xi\gamma}$ M .
20 δὲ G , δὴ C .

τῶν ἐνστάσεων προσχρώμενοι τῷ τὰ ἵσοιςκελῆ τοίγωνα τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίας ἵσας ἔχειν. τοῦτο ἐκεῖνο, διὰ πρότερον ἐλέγομεν ὅτι πολλὰ τῶν τῇ ἐπιστήμῃ μαχομένων σαθρὰ καὶ εὐέλεγκτα διὰ τούτου δείκνυνται τοῦ θεωρήματος καὶ ὡς ταύτην ἀποκληφοῦ τῷ γεω-⁵ μέτρῳ τὴν χρείαν.

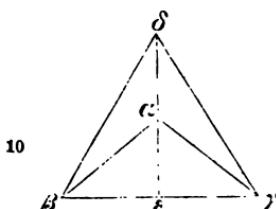
Εἰ δὲ λέγοι τις τόπον μὴ εἰδέναι ὑπὸ τὴν $\overline{\beta\gamma}$ βάσιν, δέον ἔσται συστήσασθαι τὸ ἴσοπλευρον ἐπὶ τὰ αὐτὰ ταῖς $\overline{\beta\alpha}$ $\overline{\alpha\gamma}$. ἀνάγκη τοίνυν ἡ αὐταῖς ταῖς $\overline{\beta\alpha}$ $\overline{\alpha\gamma}$ τὰς συνισταμένας ἐφαρμόζειν, εἴπερ καὶ αὐταὶ ἴσαι ¹¹ τῇ $\overline{\gamma\beta}$, ἡ ἐκτὸς αὐτῶν πίπτειν, εἰ αὐταὶ ἐλάσσους τῆς $\overline{\beta\gamma}$, ἡ ἐντός, εἰ μείζους αἱ $\overline{\beta\alpha}$ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\beta\gamma}$. ἐφαρμο-
ζέτωσαν πρῶτον, καὶ ἴσοπλευ-
ρον αὐτὸ τὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$, καὶ σημεῖον
ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ τὸ δ , καὶ ἀπὸ τῆς
 $\overline{\alpha\gamma}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$ ἵση ἀφηρήσθω ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$,
καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ $\overline{\delta\epsilon}$, $\overline{\beta\epsilon}$, $\overline{\gamma\delta}$, $\overline{\alpha\epsilon}$. ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ
 $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῇ $\overline{\alpha\epsilon}$, δύο αἱ $\overline{\beta\alpha}$ $\overline{\alpha\epsilon}$ δυσὶν ἴσαι ταῖς $\overline{\gamma\alpha}$
 $\overline{\alpha\delta}$, καὶ τὴν αὐτὴν γωνίαν πεφιέχουσιν, ὥστε καὶ ²
πάντα ἴσα πᾶσιν καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\delta\beta\epsilon}$ γωνία ἵση τῇ ὑπὸ³
 $\overline{\epsilon\gamma\delta}$, ἵση δὲ καὶ ἡ $\overline{\delta\beta}$ τῇ $\overline{\epsilon\gamma}$ καὶ ἡ $\overline{\beta\epsilon}$ τῇ $\overline{\gamma\delta}$, καὶ



11

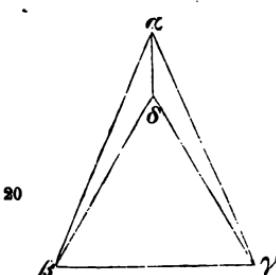
2 τῇ βάσει M, G. 3 καὶ om. G, add. C. 7 εἰδέναι] εἰναι
B₃, G, 'esse' B, 'cognoscere' Z. 8 ἔσται] δὲ εἰναι B₃, G,
'erit' B, Z. 10 ἦπερ C. 11 ἡ αὐταὶ C. 16 ἀφαιρείσθω G,
ἀφηρήσθω C. 19 $\overline{\beta\alpha}$ καὶ $\overline{\alpha\epsilon}$ G. 20 καὶ post ὥστε
om. G.

πάντα ἄρα πᾶσιν, ὅστε καὶ ἡ ὑπὸ δέβ γωνία ἵση τῇ ὑπὸ εδγ, ὑπὸ γὰρ ταύτας αἱ ἵσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν. ἵση ἄρα καὶ ἡ δξ τῇ εἰδιὰ τὸ ἔκτον. ἐπεὶ οὖν ἡ αε ἵση τῇ αδ καὶ ἡ αξ κοινὴ καὶ ἡ δξ τῇ ξε ἵση [?],
5 τέτμηται ἡ ὑπὸ δαε γωνία εἰς ἵσαι, ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.
εἰ δὲ ἔκτος πίπτοιεν τῶν βα αγ εὐθειῶν αἱ τοῦ ἰσο-



10

πλεύρου τριγώνου πλευραῖ, ἔστω
σαν αἱ βδ δγ καὶ ἐπιξενχθεῖσα
ἡ δα ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ ε. ἐπεὶ
οὖν ἵσαι αἱ βδ δγ, κοινὴ δὲ ἡ
δα, καὶ αἱ βα αγ ἵσαι, καὶ ἡ
ὑπὸ βδα γωνία ἵση τῇ ὑπὸ γδα
διὰ τὸ ὅγδοον. πάλιν ἐπεὶ αἱ βδ δγ ἵσαι καὶ ἡ δε
κοινὴ γωνίας ἵσαις περιέχουσιν, ὡς δέδεικται, ἵση καὶ
15 ἡ βε τῇ εγ βάσει διὰ τὸ τέταρτον. || ἐπεὶ οὖν ἡ αρ



20

τῇ αγ ἵση καὶ ἡ αε κοινή, καὶ ἡ
ὑπὸ βαε γωνία ἵση τῇ ὑπὸ γαε,
ὅπερ ἔδει δεῖξαι. εἰ δὲ ἐντὸς
τῶν βα αγ πίπτοιεν αἱ τοῦ ἰσο-
πλεύρου τριγώνου πλευραῖ, ὡς αἱ
βδ δγ, ἐπεξεύχθω πάλιν ἡ αδ.
ἐπεὶ οὖν ἵση ἔστιν ἡ βα τῇ αγ

2 ταύταις M , ταύτης G . 4 τῇ αδ om. M . 5 Από τοῦ τέτμηται excidit fortasse: καὶ ἡ ὑπὸ δαξ ἵση τῇ ὑπὸ εαξ καὶ.
 $B_3 = M$. 6 αἱ τοῦ] αὐτοῦ τοῦ G , αἱ τοῦ C . 10 κοινὸν G ,
κοινὴ C . 14 ὡς] οὐ M . 17 γα εδ M . 21 ἐπεξεύχθωσαν G .

καὶ ἡ αδ κοινή, βάσις δὲ ἡ βδ βάσει τῇ γδ ἵση ἐστίν,
καὶ ἡ γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ βαδ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ γαδ ἵση
διὰ τὸ ὅγδοον. δίχα ἄρα τέμνεται ἡ πρὸς τῷ α γωνίᾳ,
ὅπως ἂν συνιστῆται τὸ ἴσοπλευρον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ταύτας συνεκεφαλαιωσάμεθα, ⁵
τῶν ἔξης ἔχόμεθα θεωρημάτων τοιοῦτον προστιθέντες
περὶ τοῦ δεδόσθαι τὴν γωνίαν ὅτι τετραγως δύναται
δίδοσθαι· καὶ γὰρ θέσει, ὡς ὅταν λέγωμεν πρὸς τῇδε
τῇ εὐθείᾳ καὶ τῷδε τῷ σημείῳ κεῖσθαι τὴν γωνίαν
καὶ εἰναι δεδομένην αὐτὴν οὕτως — καὶ εἰδει, οἶον ¹⁰
ὅταν ὀρθὴν λέγωμεν ἡ ὁξεῖαν ἡ ἀμβλεῖαν ἡ ὅλως
εὐθύγραμμον ἡ μικτήν — καὶ λόγῳ, ὅταν διπλασίαν
λέγωμεν τῇδε καὶ τριπλασίαν ἡ ὅλως μείζονα καὶ
ἔλασσονα — καὶ μεγέθει, ὥσπερ ὅταν τρίτον ὀρθῆς
λέγωμεν. ἡ δὲ νῦν κατὰ τὸ εἶδος δέδοται μόνον. ¹⁵

Prop. X, probl. V. Τὴν διθεῖσαν εὐθεῖαν πε-
περασμένην δίχα τεμεῖν.

Πρόβλημα καὶ τοῦτο πεπερασμένην μὲν εὐθεῖαν
ὑποτιθέμενον, ἐπειδὴ κατ' ἀμφότερα ἀπειρον οὐδαμῶς
ἐστιν ὅρισαι, τῆς δὲ κατὰ θάτερα μόνον ἀπειρου, ²⁰
ὅπουπερ ἂν ληφθῇ σημεῖον, εἰς ἄνισα ἡ τομὴ γίνεται·
μείζων γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἡ ἐφ' ἀ ἡ ἀπειρος τῆς λοιπῆς
πεπερασμένης οὕσης. λείπεται οὖν ἐπ' ἄμφω πεπε-
ρασμένην λαμβάνειν τὴν δίχα τέμνεσθαι μέλλονταν.
ἵσως δ' ἂν τινες ἐκ τούτου || κινούμενοι τοῦ προβλή- ²⁵

4 συνισταται *M, G*, συνιστηται *C*. 8 ὅτε λέγομεν *G*.
9 τῷ ε *G*, τῷδε *C*. 10 διδομένην *M*. 11 ὅτε ὀρθὴν λέγο-
μεν *G*, corr. *C*. 16 *M* in margine: πρβ. *I*. 25 κοινού-
μενοι *G*.

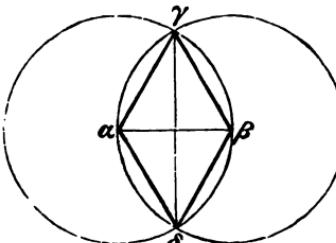
ματος ὑπονοήσειαν ὅτι προείληπται παρὰ τοῖς γεω-
μέτραις ὡς ὑπόθεσις τὸ μὴ εἶναι τὴν γραμμὴν ἐξ
ἀμερῶν. εἰ γὰρ εἴη, ἢ ἐκ περιττῶν ἔστιν ἡ πε-
περασμένη ἡ ἐξ ἀρτίου. ἀλλ’ εἰ ἐκ περιττῶν, ἔοικεν
5 καὶ τὸ ἀμερὲς τέμνεσθαι δίχα τῆς εὐθείας τεμνομένης,
ἐπεὶ θάτερον αὐτῆς μέρος ἐκ πλειόνων ἀμερῶν ὑπάρ-
χον ἔσται μείζον τοῦ λοιποῦ. οὐκ ἄρα δυνατὸν ἔστιν
τὴν δοθεῖσαν εὐθείαν δίχα τεμεῖν, εἰπερ ἐξ ἀμερῶν
τὸ μέγεθος. εἰ δὲ μὴ ἐξ ἀμερῶν, ἐπ’ ἀπειρον δι-
10 αἱρεῖται. ἔοικεν οὖν, φασίν, ώμολογῆσθαι τοῦτο καὶ
εἶναι ἀρχὴ γεωμετρικὴ τὸ μέγεθος τῶν εἰς ἀπειρον
εἶναι διαιρουμένων. ἡμεῖς δέ γε τὸ τοῦ Γεμίνου
πρὸς ταῦτα ἐροῦμεν, ὅτι τὸ μὲν διαιρετὸν εἶναι τὸ
συνεχὲς κατὰ κοινὴν ἔννοιαν οἱ γεωμέτραι προλαμβά-
15 νουσιν. τοῦτο γὰρ εἶναι φαμεν συνεχὲς τὸ ἐκ μερῶν
συνημμένων ὑφεστώς. πάντως δὲ τοῦτο καὶ διαιρεῖσθαι
δυνατόν. ὅτι δὲ καὶ ἐπ’ ἀπειρον διαιρεῖται τὸ συν-
εχὲς οὐ προειλήφασιν ἀλλ’ ἀποδεικνύουσιν ἐκ τῶν
οἰκείων ἀρχῶν. ὅταν γὰρ δεικνύωσιν ὅτι ἔστιν τὸ
20 ἀσύμμετρον ἐν τοῖς μερέσι καὶ οὐ πάντα σύμμετρα
ἀλλήλοις, τι ἄλλο δεικνύναι φήσει τις αὐτοὺς ἢ ὅτι
πᾶν μέγεθος εἰς ἀεὶ διαιρεῖται καὶ οὐδέποτε ἥξομεν
εἰς τὸ ἀμερές, ὃ ἔστι κοινὸν μέτρον τῶν μερεθῶν ἐλά-
χιστον. τοῦτο οὖν ἀποδεικτόν ἔστιν, ἐκεῖνο δὲ ἀξιωμα,
25 ὃ τι πᾶν συνεχὲς διαιρετόν, ὥστε καὶ ἡ πεπερασμένη
γραμμὴ συνεχῆς διαιρετή ἔστιν. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς

6 ἐπὶ θάτερον M. 7 ἔστι G. 10 φησὶν C. || ὁμολο-
γεῖσθαι G. 11 ἀρχὴν γεωμετρικὴν G. 13 ἐνταῦθα G,
πρὸς ταῦτα C. 14 προσλαμβάνονται G. 16 συνημμένον M,
'coniunctis' B, 'continuis' Z. || ὑφεστώς M, ὑφεστός G. 17 τὸ
ante συνεχὲς om. G, add. C. 19 ὅτε γὰρ δεικνύονται G, corr. C.
21 φησί G, φῆσει C. 23 ὅτι ἔστι G, ὃ ἔστι C.

ἐννοίας ὁ στοιχειωτὴς διχοτομεῖ τὴν πεπερασμένην εὐθεῖαν, ἀλλ’ οὐχ ὡς προλαμβάνων ὅτι εἰς ἄπειρον διαιρετή ἐστιν. οὐ γὰρ ταῦτὸν διαιρετὸν εἶναι τι καὶ ἐπ’ ἄπειρον διαιρετόν. ἐλέγχοιτο δ’ ἂν διὰ τοῦ προβλήματος τούτου καὶ ὁ **Ξενοκράτειος λόγος** ὁ τὰς ⁵ ἀτόμους εἰσάγων γραμμάς. ὅλως γὰρ εἰ ἔστι γραμμή, ἣ εὐθεῖα ἔστι καὶ δυνατὸν αὐτὴν δίχα τε | μεῖν, ἣ περιφερής καὶ μείζων ἔστιν εὐθεῖας τινός — πᾶσα γὰρ περιφερής πάντως ἔχει τινὰ εὐθεῖαν ἐλάσσονα — ἣ μικτὴ καὶ πολλῷ πλέον αὐτῇ διαιρετή ἐστιν, εἴπερ ¹⁰ ἔξι ἀπλῶν ἔστι διαιρετῶν.

’Αλλὰ ταῦτα μὲν εἰς ἄλλην ἀναβεβλήσθω θεωρίαν. τέμνει δὲ δίχα τὴν πεπερασμένην εὐθεῖαν ὁ γεωμέτρης εἰς μὲν τὴν κατασκευὴν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ ἐνάτῳ κρώμενος, εἰς δὲ τὴν ἀπόδειξιν τῷ τετάρτῳ μόνῳ. διὰ ¹⁵ γὰρ τῶν γωνιῶν δείκνυσιν ἵσας τὰς βάσεις. ’Απολλώνιος δὲ ὁ Περγαῖος τέμνει τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν πεπερασμένην δίχα τοῦτον τὸν τρόπον. ἔστω, φησίν, ἡ $\overline{\alpha\beta}$ εὐθεῖα πεπερασμένη, ἥν δεῖ δίχα τεμεῖν, καὶ κέντρῳ \parallel τῷ $\overline{\alpha\beta}$, διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\alpha\beta}$ γεγονόθω κύκλος, ²⁰ καὶ πάλιν κέντρῳ τῷ $\overline{\beta\gamma}$,

διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\beta\alpha}$ ἔτερος κύκλος, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ἐπὶ τὰς τομὰς τῶν κύκλων ἡ $\overline{\gamma\delta}$. αὕτη δίχα εἶμνει τὴν $\overline{\alpha\beta}$ εὐθεῖαν.



25

3 εἶναι τι] ἔστι G , corr. C. 7 διχοτομεῖν C. 9 τινὰ] τὴν G , corr. C. 15 μόνον G , μόνῳ C. 19 ἦν δεῖ δίχα τεμεῖν] ἦν δίχα τεμεῖν μέλλομεν G , corr. C.

ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ γάγραι — ἐκατέφα γὰρ ίση τῇ
αβῃ, κοινὴ δὲ ἡ γδ, καὶ ἡ δα τῇ δβ ίση διὰ τὰ αὐτὰ
ἡ ἄρα ὑπὸ αγδ γωνία ίση τῇ ὑπὸ βγδ, ὥστε δίχα
τέτμηται ὁ αβ διὰ τὸ τέταρτον. τοιαύτη τέστιν καὶ
ἡ κατὰ Ἀπολλώνιον τοῦ προκειμένου προβλήματος
ἀπόδειξις, ἀπὸ μὲν τοῦ ίσοπλεύρου τριγώνου καὶ αὐτὴν
ληφθεῖσα, ἀντὶ δὲ τοῦ λαβεῖν δίχα τεμνομένην τὴν
πρὸς τῷ γ γωνίαν δεικνύοντα σῆτι δίχα τέτμηται διὰ
τὴν ίσότητα τῶν βάσεων. πολλῷ δὴ οὖν κρείττων ἡ
τοῦ στοιχειωτοῦ ἀπόδειξις καὶ ἀπλούστερα καὶ ἀπὸ
τῶν ἀρχῶν.

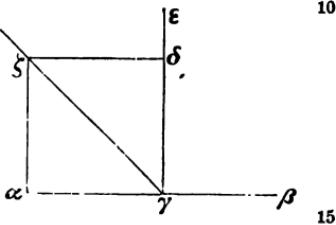
Prop. XI, probl. VI. Τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ ἀπὸ
τοῦ πρὸς αὐτῇ δοθέντος σημείου πρὸς ὅρθας
γωνίας εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

15 Εἴτε πεπερασμένην κατ' ἀμφότερα τὴν εὐθείαν
λάβοιμεν, εἴτε κατ' ἀμφότερα ἀπειρον, εἴτε ὡδὶ μὲν
ἄπειρον, ὡδὶ δὲ πεπερασμένην καὶ τὸ σημεῖον ἐπ'
αὐτῆς, τοῦ γεωμέτρου προχωρεῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ
προκειμένου προβλήματος. καὶ γὰρ ἐπ' ἄκρας τῆς
20 εὐθείας ἡ τὸ δοθὲν σημεῖον, προσεκβάλλοντες τὴν
εὐθείαν τὰ αὐτὰ ποιήσομεν. δῆλον δὲ ὅτι τὸ μὲν ση-
μεῖον ἐνταῦθα τῇ θέσει δέδοται ἐπὶ τῆς εὐθείας κεί-
μενον μοναχῶς κατὰ τὴν θέσιν, ἡ δὲ εὐθεῖα κατὰ τὸ

4 τέμνεται G. 8 τέμνεται G. 10 καὶ ante ἀπλούστερα
om. G. 12 *M* in margine προβ. *ια.* 15—16 *E*ίτε πεπερασμέ-
νην τὴν εὐθείαν λάβοιμεν κατ' ἀμφότερα, εἴτε ἀπειρον G.
18 τῷ γεωμέτρῳ προχωρήσει κατασκευὴ G, τῷ γεωμέτρῃ προ-
χωρεῖ η C. || η ante κατασκευὴ om. M. 20 τὸ ante δοθὲν
om. G, add. C. || προσεκβάλλοντες G; corr. C.

εἶδος δέδοται· μέγεθος γὰρ αὐτῆς ἡ λόγος ἢ θέσις οὐκ ἀφώρισται. ὁ μὲν οὖν στοιχειωτὴς τῷ πρώτῳ χρησάμενος θεωρήματι καὶ τῷ τρίτῳ καὶ ἐν τῶν αἰτημάτων καὶ τῷ πρώτῳ καὶ τῷ ὄγδῳ πρὸς τούτοις θεωρήματι καὶ τῷ ὄρθῳ τῆς πρὸς ὁρθὰς δείκνυσι τὸ προ-⁵ κείμενον. εἰ δέ τινες τὸ σημεῖον ἐπ' ἄκρας τῆς εὐθείας τιθέντες ἀξιοῦν μὴ προσεκβάλλοντας ἡμᾶς ἔγειν ἀπὸ τούτου τὴν πρὸς ὁρθάς, δυνατὸν καὶ τοῦτο δεῖξομεν. ||

ἔστω γὰρ \overline{ab} καὶ τὸ δοθὲν σημεῖον \bar{a} , καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς \overline{ab} τυχὸν τὸ \bar{g} σημεῖον καὶ ἀπὸ τούτου τῇ \overline{ab} πρὸς ὁρθάς, ὡς ἐν τῷ στοιχείῳ μεμαθήκαμεν $\bar{\gamma}$ $\bar{\varepsilon}$. καὶ ἵση ἀπὸ τῆς $\bar{\gamma}\bar{\varepsilon}$ ἀφηρήσθω τῇ $\bar{\alpha}\bar{\gamma}$ ἡ $\bar{\delta}\bar{\gamma}$ καὶ

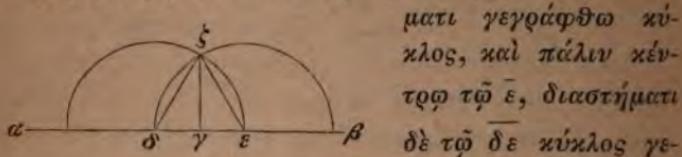


τετμήσθω δίχα ἡ πρὸς τῷ \bar{g} γωνία ὑπὸ τῆς $\bar{\gamma}\bar{\varepsilon}$ καὶ ἀπὸ τοῦ $\bar{\delta}$ τῇ $\bar{\varepsilon}\bar{\gamma}$ πρὸς ὁρθὰς ἀχθεῖσα συμπιπτέτω [ἢ $\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$] τῇ $\bar{\gamma}\bar{\varepsilon}$ κατὰ τὸ $\bar{\xi}$, καὶ ἀπὸ τοῦ $\bar{\xi}$ ἐπὶ τὸ $\bar{\alpha}$ ἐπεξύχθω ἡ $\bar{\xi}\bar{\alpha}$. λέγω δὲτι ὁρθὴ ἔστιν ἡ πρὸς τῷ \bar{a} γωνία. ἐπεὶ γὰρ ἡ $\bar{\delta}\bar{\gamma}$ τῇ $\bar{\gamma}\bar{\alpha}$ ἵση, κοινὴ δὲ ἡ $\bar{\gamma}\bar{\varepsilon}$ καὶ 20 γωνίας ἵσας περιέχουσιν — δίχα γὰρ τέτμηται ἡ πρὸς τῷ \bar{g} γωνία —, καὶ ἡ $\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$ τῇ $\bar{\xi}\bar{\alpha}$ ἵση, καὶ πάντα διοίως πᾶσιν διὰ τὸ τέταρτον, ὥστε καὶ ἡ πρὸς τῷ \bar{a} πρὸς

¹ δίδοται G. 10 σημεῖον τὸ \bar{g} G. 15 ἡ $\bar{\delta}\bar{\gamma}$ om. G.
add. C. 18 ἡ $\bar{\delta}\bar{\xi}$ ego addidi; om. M, B₃, G, B, Z. || ἀπὸ τοῦ $\bar{\xi}$] ἀπὸ τῆς $\bar{\xi}\bar{\varepsilon}$ M. 19 πρὸς τῷ \bar{a}] πρὸς τὸ \bar{g} G, corr. C.
21 τέμνεται G.

τῷ δ. ὁρθὴ ἄρα καὶ ἡ πρὸς τῷ ἀ. δέδεικται μὲν οὐν τὸ προβληθέν· ὁ δὲ στοιχειωτῆς οὐδὲν δεῖται τῆς ἐπινοίας ταύτης. ἐπέταξεν γὰρ πρὸς ὁρθὰς γωνίας ἀγαγεῖν γραμμήν, ἀλλ’ οὐ πρὸς μίαν ὁρθήν· δεῖ οὖν μὴ ἐπ’ ἄκρας τῆς εὐθείας λαμβάνειν τὸ σημεῖον, ἵνα ἡ ἀγομένη εὐθεῖα γωνίας ποιῇ πρὸς τὴν ὑποκειμένην εὐθεῖαν, ἀλλὰ μὴ μίαν γωνίαν.

¹⁰ Ἀπόλλωνιος δὲ τὴν πρὸς ὁρθὰς ἄγει τὸν τρόπον τοῦτον. ἐπὶ τῆς ἀγ τυχὸν τὸ δ, καὶ ἀπὸ τῆς γβ



ματι γεγράφθω κύκλος, καὶ πάλιν κέντρῳ τῷ ε, διαστήματι δὲ τῷ δε κύκλος γε-

¹⁵ γράφθω, καὶ ἀπὸ τοῦ ξ ἐπὶ τὸ γ γῆθω [ἡ ξγ], λέγω δὲ τι αὕτη ἐστὶν ἡ πρὸς ὁρθάς. ἐὰν γὰρ ἐπιξευχθῶσιν αἱ ξδ ξε, ἵσαι ἔσονται· ἵσαι δὲ καὶ αἱ δγ γε καὶ κοινὴ ἡ ξγ, ὥστε καὶ αἱ πρὸς τῷ γ γωνίαι ἵσαι διὰ τὸ ὅγδοον. ὁρθαὶ ἄρα εἰσίν.

²⁰ Πάλιν οὖν ὁρᾶς, δὲ || ποικιλωτέρα ἡ ἀπόδειξις αὕτη τῆς παρὰ τῷ στοιχειωτῇ ἡ καὶ προσδεηθεῖσα τῆς τῶν κύκλων γραφῆς, ἔξὸν αὐτόθεν ἐπὶ τῆς δε γράφαι τὸ ἴσοπλευρον τρίγωνον καὶ δεῖξαι τὸ προκείμενον. πάντα γὰρ τὰ ἄλλα κοινὰ ταῖς ἀποδείξεσίν ἐστιν. τὴν

4 δεῖ οὖν μὴ] δεῖ οὖν καὶ G, corr. C. 10 διαστήματι δὲ τῷ εδ G. 15 ἡ ξγ ego addidi; om. M, B₂, G, B, recta linea ēc Z. 17 καὶ ante κοινὴ om. M. 21 αὕτη τῇ G, corr. C. ἡ καὶ G, ἡ καὶ C. || προσδεηθεῖσα G. 22 ἔξὸν] ἔξ δν M, C.

δὲ διὰ τοῦ ἡμικυκλίου δεῖξιν οὐδὲ λέγειν ἄξιον. πολλὰ γὰρ προλαμβάνει τῶν ὕστερον καὶ τῆς ἐν τῇ στοιχειώσει τάξεως ἀποπίπτει παντελῶς.

Prop. XII, probl. VII. Ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἄπειρον ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου, ὃ μή ἔστιν⁵ ἐπ' αὐτῆς, κάθετον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Τοῦτο τὸ πρόβλημα πρῶτον Οἰνοπίδης ἔξη| τη-
σεν χρήσιμον αὐτὸ πρὸς ἀστρολογίαν οἰόμενος. ὁνο-
μάζει δὲ τὴν κάθετον ἀρχαικῶς κατὰ γνώμονα, διότι καὶ ὁ γνώμων πρὸς ὁρθάς ἔστι τῷ ὁρίζοντι. τῆς δὲ¹⁰ πρὸς ὁρθὰς ἡ κάθετός ἔστιν αὐτῇ διαφέρουσα τῇ σχέσει μόνον, κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἀδιάφορος οὖσα,
ῶσπερ φασὶ καὶ ἡ κάθοδος. διττὴ δ' αὖ κάθετός
ἔστιν, ἡ μὲν ἐπίπεδος, ἡ δὲ στερεά. καὶ ὅταν μὲν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ ἡ τὸ σημεῖον, ἀφ' οὗ ἡ κάθετος,¹⁵
καὶ ἡ εὐθεῖα, ἐπίπεδος λέγεται κάθετος, ὅταν δὲ μετέ-
ωρον τὸ σημεῖον καὶ ἔξω τοῦ ὑποκειμένου ἐπιπέδου,
στερεά. καὶ ἡ μὲν ἐπίπεδος πρὸς εὐθεῖαν ἄγεται, ἡ
δὲ στερεὰ πρὸς ἐπίπεδον. διὸ καὶ ἀναγκαῖον ἐκείνην
οὐ πρὸς μίαν εὐθεῖαν ποιεῖν γωνίας ὁρθᾶς, ἀλλὰ²⁰
πρὸς πάσας τὰς ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ. πρὸς γὰρ το-
ἐπίπεδον ἥν ἡγμένη κάθετος. ἐν τούτῳ τοίνυν ἡ στοι-
χειωτὴς τῷ προβλήματι κάθετον ἄγειν ἐπίπεδον προ-

4 *M* in margine: πρβ. *i β.* 5 δοθέντος om. G. 11 αὐτῇ] ταύτῃ *B₃*, *G*, ταντῇ *C*, 'eadem' *B*, 'haec' *Z*. 13 ὡσπερ φησὶ καὶ ἡ κάθετος *G*, ὡσπερ φασὶ καὶ ἡ κάθοδος *B₃*, *C*, 'quemadmo-
dum (inquit ipse) et Gnomon' *B*, 'sicut etiam ipsam perpendicularis indicat' *Z*. 14 ὅτε *G*, ὅταν *C*. 15 κάθετος εὐθεῖα *B₃*, *G*, κάθετος καὶ εὐθεῖα *M*, 'Perpendicularis recta linea' *B*, *Z*.
16 ὅτε *G*, ὅταν *C*. 21 Post ἐπιπέδῳ *M* addit γωνίας.

τίθεται. πρός τε γὰρ εὐθεῖαν ἡ ἀγωγὴ προτίθεται καὶ ὡς ἐν ἑνὶ ἐπιπέδῳ πάντων ὑποκειμένων ὁ λόγος πρόσεισιν.

"Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς πρὸς ὄρθας, ἐπειδὴ τὸ σημεῖον ἐπ' αὐτῆς εἰληπτο τῆς εὐθείας, οὐδὲν ἐδεόμεθα τῆς ἀπειρότερας, ἐπὶ δὲ τῆς καθέτου τὴν δοθεῖσαν ἀπειρον ὑποτίθεται, ἐπειδὴ τὸ σημεῖον, ἀφ' οὗ κάθετος ἀχθήσεται, ἔξω που κεῖται τῆς εὐθείας. εἰ γὰρ μὴ ἦν ἀπειρος, ἔξην οὕτω τὸ σημεῖον λαβεῖν, ὥστε ἔξω μὲν εἶναι τῆς δοθείσης, ἐπ' εὐθείας δὲ ταύτῃ κείμενον ὡς ἐκβαλλομένην τὴν εὐθεῖαν ἐπ' αὐτὸ πίπτειν, καὶ οὐ προεχώρει τὸ προβόλημα. διὸ ἀπειρον ἐθετο τὴν εὐθείαν, ἐὰν ἐφ' ἕκατερα αὐτῆς μόνως λαμβάνηται τὸ σημεῖον, μηδαμοῦ χώρας ὑπολειπομένης αὐτῷ, καθ' ἣν ἐπ' εὐθείας ἔσται τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ, εἰ μὴ μέλλοι πρὸς αὐτῇ κείσεσθαι καὶ οὐκ ἔξω αὐτῆς.

"Ἀπειρος μὲν οὖν ἡ εὐθεῖα δέδοται διὰ || τοῦτο, ἐφ' ἣν ἡ κάθετος ἀχθήσεται· πῶς δὲ ὅλως ὑπόστασιν ἔχει τὸ ἀπειρον, ἄξειν θεωρῆσαι. δῆλον γὰρ ὅτι εὐθείας ἀπειρον οὐσης ἔσται καὶ ἐπίπεδον ἀπειρον, καὶ ταῦτα κατ' ἐνέργειαν, εἰπερ ἔσται τὸ προβόληθέν. ὅτι μὲν οὖν ἐν τοῖς αισθητοῖς οὐδέν ἔστι μέγεθος ἀπειρον κατ' οὐδεμίαν διάστασιν, ἵκανῶς ὅ τε δαιμόνιος Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ παραδεξάμενοι 25 τὴν φιλοσοφίαν δεικνύουσιν. οὕτε γὰρ τὸ κύκλῳ κινούμενον ἀπειρον εἶναι ἐνδέχεται οὕτε τῶν ἄλλων

1 τε ομ. G, add. C. || ἡ] ἡ M. 5 εἰληπται G, εἰληπτο C. || ἐνδεόμεθα G, ἐδεόμεθα C. 10 δὲ ομ. M, G. 15 μέλλει C.

16 κείσθαι G, κείσεσθαι C. 17 μὲν ομ. G, add. C.

21 ἔσται] ἔστι G. 23—25 ἵκανως . . . δεικνύουσι ομ. G, qui voce φανερόν sententiam complet. Omissa verba addit C.

23 ὅ τε] ὅ τε καὶ ὁ C.

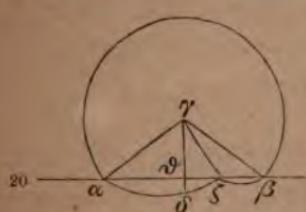
σωμάτων τῶν ἀπίστοι πίθεοι. ἔστι. γέρο ἑκάστου τοτος
ώρισμένος. εἰλε μῆτε εἰδὲ ἐν τοῖς χωριστοῖς καὶ ἀμε-
ρέσι λόγοις εἴναι τὸ τοιούτοις ἀπειφορ διγετόν. εἰ
γὰρ μηδὲ διάστασίς ἔστιν ἐν ἐκείνοις μῆτε μέγεθος.
σχολή, εἰ ἀπειφον εἰτε μέγεθος. λείπεται δὴ οἵτινες τῇ
φαντασίᾳ τὸ ἀπειφορ ιτιστασθαι μόνον οὐ τοούσης
τὸ ἀπειφον τῆς φαντασίας. ἀμα γὰρ νοεῖ καὶ μορφὴν
ἐπάγει τῷ νοούμενῷ καὶ πέρας. καὶ τῇ τοήσει τὴν
τοῦ φαντάσματος ἴστησι διεξοδον. καὶ διεῖσιν αἵτο
καὶ περιλαμβάνει. οὐ νοούσης τοίνυν ἔστιν τὸ ἀπει-
φον ἀλλ' ἀορισταινούσης περὶ τὸ τοούμενον καὶ μὴ
νοούσης μᾶλλον καί, ὅσον ἀκαταμέτοητον ἀφίησι καὶ
ἀπεριληπτον νοήσει, τοῦτο ἀπειφον λεγούσης. ὅσπερ
γὰρ τὸ σκότος τῷ μὴ ὄφαν ἡ ὄψις γινώσκει, οὗτος
ἡ φαντασίᾳ τὸ ἀπειφον τῷ μὴ νοεῖν. γενιγὰ μὲν οὖν ο
αὐτὸ τῷ δύναμιν ἔχειν ἀμερῆ προσέναι δυναμένην
ἀκαταλήκτως, νοεῖ δὲ ὡς ὑποστάν ὅτι μὴ νοεῖ τὸ ἀπει-
φον. ὁ γὰρ ἀφῆκεν ὡς ἀδιεξίτητον, τοῦτο ἀπειφον
λέγει, ὥστε τὴν ἀπειφον γραμμὴν τὴν δοθεῖσαν ἐν
τῇ φαντασίᾳ θέμενοι, καθάπερ δὴ καὶ τὰ ἄλλα πάντα
γεωμετρίας εἰδήτη, τὰ τρίγωνα, τοὺς κύκλους, τὰς γω-
νίας, τὰς γραμμάς, οὐ θαυμασόμεθα, πῶς κατ' ἐνέρ-
γειαν ἀπειφός ἔστι γραμμὴ καὶ προστίθησιν ἀορισται-
νουσα ταῖς ὠρισμέναις νοήσεσιν. ἡ δὲ διάνοια, παρ'
ἥς οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀποδείξεις, οὐ πρὸς τὴν ἐπιστήμην 25
χρῆται τῷ ἀπειρῷ — τὸ γὰρ ἀπειφον ὅλως ἐπιστήμῃ

5 σχολή, εἰλ] σχολή γ' ἀν B, G, σχολῆς γ' ἀν C, 'multo mi-
nus' B, 'nullatenus' Z. || δῆ] δὲ C. 8 τὴν om. G, add. C.
9 αὐτὸς G. 13 ἀπέριπτον C. 14 ἡ ante ὄψις
om. G, add. C. 17 ἀκαταλάκτως C. || νοεῖ δὲ] νοείτω
δὲ M. || μὴ νοεῖν M. 22 θαυμασόμεθα G. 26 χρῶ-
ται M, C.

σωμάτων τῶν ἀπλῶν οὐδέν. ἔστι γὰρ ἐκάστου τόπος ὥρισμένος. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐν τοῖς χωριστοῖς καὶ ἀμερέσι λόγοις εἶναι τὸ τοιοῦτον ἀπειρον δυνατόν. εἰ γὰρ μηδὲ διάστασίς ἔστιν ἐν ἐκείνοις μήτε μέγεθος, σχολή, εἰ ἀπειρον εἴη μέγεθος. λείπεται δὴ οὖν ἐν τῇ φαντασίᾳ τὸ ἀπειρον ὑφίστασθαι μόνον οὐ νοούσης τὸ ἀπειρον τῆς φαντασίας. ἅμα γὰρ νοεῖ καὶ μορφὴν ἐπάγει τῷ νοούμενῷ καὶ πέρας, καὶ τῇ νοήσει τὴν τοῦ φαντάσματος ἵστησι διέξοδον, καὶ διέξεισιν αὐτὸ καὶ περιλαμβάνει. οὐ νοούσης τοίνυν ἔστιν τὸ ἀπειρον ἀλλ' ἀορισταινούσης περὶ τὸ νοούμενον καὶ μὴ νοούσης μᾶλλον καὶ, δσον ἀκαταμέτρητον ἀφίησι καὶ ἀπερίληπτον νοήσει, τοῦτο ἀπειρον λεγούσης. ὃσπερ γὰρ τὸ σκότος τῷ μὴ ὁρᾶν ἡ ὄψις γινώσκει, οὕτως ἡ φαντασία τὸ ἀπειρον τῷ μὴ νοεῖν. γεννᾷ μὲν οὖν αὐτὸ τῷ δύναμιν ἔχειν ἀμερῆ προϊέναι δυναμένην ἀκαταλήκτως, νοεῖ δὲ ὡς ὑποστὰν ὅτι μὴ νοεῖ τὸ ἀπειρον. ὃ γὰρ ἀφῆκεν ὡς ἀδιεξίτητον, τοῦτο ἀπειρον λέγει, ὃστε τὴν ἀπειρον γραμμὴν τὴν δοθεῖσαν ἐν τῇ φαντασίᾳ θέμενοι, καθάπερ δὴ καὶ τὰ ἀλλα πάντα γεωμετρίας εἰδη, τὰ τρίγωνα, τοὺς κύκλους, τὰς γωνίας, τὰς γραμμάς, οὐ θαυμασόμεθα, πῶς κατ' ἐνέργειαν ἀπειρός ἔστι γραμμὴ καὶ προστίθησιν ἀορισταίνουσα ταῖς ὥρισμέναις νοήσειν. ἡ δὲ διάνοια, παρ' ᾧς οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀποδείξεις, οὐ πρὸς τὴν ἐπιστήμην χρῆται τῷ ἀπειρῷ ἢ τὸ γὰρ ἀπειρον ὅλως ἐπιστήμῃ

περιληπτὸν οὐκ ἔστιν — ἀλλ᾽ ἐξ ὑποθέσεως παραλιβοῦσα τῷ πεπερασμένῳ μόνῳ χρήται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, καὶ οὐ τοῦ ἀπείρου ἔνεκα τὸ ἄπειρον ἀλλὰ τοῦ πεπερασμένου λαμβάνει, ἐπει, εἰ γε δούλης αὐτῇ, μήτε ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῇ πεπερασμένῃ τὸ δοθὲν σημεῖον, μήτε οὕτως ἀφεστάναι τῆς εὐθείας, ὥστε μηδὲν μέρος αὐτῆς ὑποκεῖσθαι τῷ σημείῳ, οὐδὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου δεήσεται. ἵν' οὖν τῇ πεπερασμένῃ χωριμένῃ ἀνελέγητως χρήσηται καὶ ἀναμφισβητήτως, εἶναι τὸ 10 ἄπειρον ὑποτίθεται τῇ τῆς φαντασίας || ἀοριστίᾳ τῆς τοῦ ἀπείρου γενέσεως ὑποβάθρῳ χωριμένη.

Περὶ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀπείρου τοσαῦτα πρὸς τὸ παρὸν ἀρκέσει. μετὰ δὲ ταῦτα χωρῶμεν ἐπὶ τὰς ἐνστάσεις τὰς πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦδε τοῦ 15 προβλήματος. εἰλήφθω γάρ, φασίν, εὐθείας οὕτης



ἀπείρον τῆς \overline{ab} καὶ σημείου δοθέντος, ἀφ' οὗ δεῖ τὴν κάθετον ἀγαγεῖν, τοῦ γ ἐπὶ θάτερα σημεῖον τὸ \bar{d} , καθά φησιν ὁ γεωμέτρης, ἀλλ' ὁ κύκλος ὁ τέμνων τὴν \overline{ab} εὐθείαν κατὰ τε τὸ \bar{a} καὶ τὸ \bar{b} καὶ τὸ \bar{c} θέσιν ἐχέτω τὴν ὑπογεγραμμένην. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἐροῦμεν ὅτι ἀδύνατα λέγει. τετμήσθω γὰρ δίχα ἡ \overline{ab} κατὰ τὸ $\bar{\theta}$ καὶ

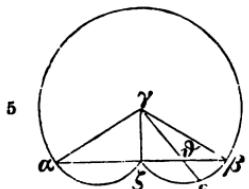
1 παραλαμβάνοντα G . 6 οὕτως οὐ. G , add. C .
8 χωριμένη M , G . 9 χρήσεται M , C . || ἀμφισβητήτως M ,
ἀναμφισβητητος G , ἀναμφισβητήτως C . 15 φησιν G .

17 δεῖ] δὴ M . 18 θάτερον G . 22 τὸ \bar{a} καὶ τὸ \bar{b}] τὸ \overline{ab} G . 23 ἀδύνατον G .

ἐπεξεύχθω ἡ γθ καὶ ἐκβεβλήσθω μέχρι τῆς περιφερείας, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ γα γβ. | ἐπεὶ οὖν αὗται ἐκ κέντρου, καὶ ἡ αθ τῇ θβ ἵση, κοινὴ δὲ ἡ γθ, πάντα ἵσα πᾶσιν. ὁρθὰς ἄρα ποιεῖ πρὸς τῷ θ γωνίας ἡ γθ. πάλιν ἐπεὶ ἡ γα γβ ἵσαι, γωνίας ἵσας ποιοῦσι πρὸς τοῖς α καὶ β σημείους. ἀλλὰ καὶ ἡ γα τῇ γξ ἵση, ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ γαξ ἵση τῇ ὑπὸ [γξα], καὶ ἡ γβ τῇ γξ ἵση, ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ γξβ ἵση τῇ ὑπὸ] γβξ. ἐπεὶ οὖν αἱ πρὸς τῷ α καὶ β ἵσαι, καὶ ἡ ὑπὸ γξα τῇ ὑπὸ γξβ ἵση, καὶ εἰσιν ἐφεξῆς, ὁρθαὶ ἄρα εἰσίν. ἐστὶν δὲ 10 ὁρθὴ καὶ ἐκατέρᾳ τῶν πρὸς τῷ θ, ἵση ἄρα ἡ γθ τῇ γξ, ἀλλὰ καὶ ἡ γξ τῇ γδ ἵση — ἐκ κέντρου γάρ — ἡ ἄρα γθ τῇ γδ ἵση, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα κατ' ἄλλο σημεῖον ὁ κύκλος τέμνει τὴν αβ εὐθεῖαν. εἰ δὲ λέγοι τις ὅτι ὁ γραφόμενος κύκλος κατὰ τὸ ξ διχοτο- 15 μείτω τὴν αβ, πάλιν τὸ αὐτὸ δεῖξομεν ἀδύνατον. γεγράφθω γάρ καὶ ἡ ξβ δίχα τετμήσθω κατὰ τὸ θ.

2 γα γβ] ‘ca, cb, cf’ B. || Post γβ addunt M, G: καὶ ἡ αθ τῇ θβ ἵση κοινὴ ἡ γθ καὶ ἐκβεβλήσθω μέχρι τῆς περιφερείας. 6 ἵση post γξ om. G, add. C. B₃=M. 7—8 γξα . . . τῇ ὑπὸ om. M (Z), καὶ ἡ γβ . . . τῇ ὑπὸ γβξ om. G. ‘Similiter Angulus cfb Angulo cfb’ B. 9 αἱ ante πρὸς om. G, add. C. 11 ἡ ἐκατέρᾳ G, καὶ ἐκατέρᾳ C. 12 ἐκ κέντρου γάρ — ἡ ἄρα γθ] ἐστὶν ἡ γθ ἄρα G. 14 εἰ γάρ G, εἰ δὲ C. 17 γεγράφθωσαν G, γεγράφθω C. || τεμνέσθω G, τετμήσθω C.

ἐπεὶ οὖν ἵσαι αἱ $\overline{\alpha\zeta\beta}$, κοινὴ δὲ ἡ $\overline{\gamma\zeta}$, καὶ βάσις ἡ $\overline{\gamma\alpha}$ τῇ $\overline{\gamma\beta}$ ἵση, πάντα ἵσαι // πᾶσιν, ὥστε ὁρθαὶ αἱ πρὸς



τῷ ζ γωνίαι. πάλιν ἐπεὶ ἵση ἡ $\overline{\zeta\theta}$ τῇ $\overline{\theta\beta}$ καὶ κοινὴ ἡ $\overline{\gamma\theta}$, ἐπιξευχεῖσα δὲ ἡ $\overline{\gamma\zeta}$ βάσις ἵση τῇ $\overline{\gamma\beta}$ — ἐκ κέντρου γάρ — ὁρθαὶ εἰσιν αἱ πρὸς τῷ θ γωνίαι. ἵσαι γάρ

εἰσι καὶ ἐφεξῆς. ἐπεὶ οὖν ὁρθὴ ἐκατέρα τῶν ὑπὸ $\overline{\gamma\theta}$ $\overline{\gamma\zeta}$, ἵση ἐστὶν ἡ $\overline{\gamma\zeta}$ τῇ $\overline{\gamma\theta}$. ἀλλὰ ἡ $\overline{\gamma\zeta}$ τῇ $\overline{\gamma\epsilon}$ ἵση — 10 ἐκ κέντρου γάρ εἰσιν — ἵση ἄρα ἐστὶν ἡ $\overline{\gamma\theta}$ τῇ $\overline{\gamma\epsilon}$, ὅπερ ἀδύνατον. λείπεται δὴ τὴν τρίτην ἐνστασιν διελθεῖν. τεμνέτω γάρ, φασίν, ὁ γραφόμενος κύκλος τὴν εὐθεῖαν κατὰ τε τὰ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ κατὰ τὰ $\overline{\zeta\theta}$ σημεῖα.

15 τεμόντες οὖν ἡμεῖς δίχα τὴν $\overline{\alpha\beta}$ κατὰ τὸ \overline{x} καὶ ἐπιξεύξαντες τὰς $\overline{\gamma\alpha}$ $\overline{\gamma\zeta}$ $\overline{\gamma\kappa}$ $\overline{\gamma\beta}$ δειξομεν τὸ ἀδύνατον. ἐπεὶ γὰρ ἵσαι αἱ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ κοινὴ ἡ $\overline{\gamma\kappa}$ καὶ αἱ βάσεις αἱ $\overline{\gamma\alpha}$ $\overline{\gamma\beta}$ ἵσαι [ὁρθαὶ αἱ πρὸς τῷ \overline{x}], καὶ αἱ πρὸς 20 τοὺς $\overline{\alpha\beta}$ γωνίαι ἵσαι. ἀλλὰ ἵση ἐκατέρα [τῶν $\overline{\gamma\alpha}$ $\overline{\gamma\beta}$] τῇ $\overline{\gamma\zeta}$. ὁρθαὶ ἄρα καὶ αἱ πρὸς τῷ ζ — ἵσαι γάρ εἰσιν

5 δὲ] καὶ G. 6 ὁρθαὶ ἄρα εἰσὶν G. 11 δὲ] δὲ G.

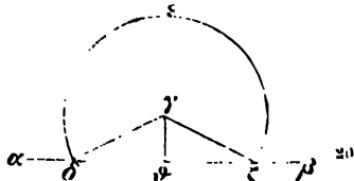
14 τέμνοντες G. 16 $\overline{\gamma\beta}$ om. G, C. 19 ὁρθαὶ αἱ πρὸς τῷ \overline{x} om. M, B₃, G (Z), qui ad ab Signa, aequales sunt, qui autem ad Signum k, recti'. B. 20 τῶν $\overline{\gamma\alpha}$ $\overline{\gamma\beta}$ om. M, B₃, G, B, Z.

ἔφεζῆς οὐσα — ίση ἄρα η $\overline{γ\zeta}$ τῇ $\overline{γκ}$ ὑρθὰς γὰρ
ὑποτείνουσιν. ἀλλὰ η $\overline{γ\zeta}$ ίση ἐστὶν τῇ $\overline{γδ}$ — εἰ κέν-
τρος γάρ εἰσιν — η ἄρα $\overline{γδ}$ τῇ $\overline{γκ}$ ίση ἐστίν. ὅπερ
ἀδύνατον. οὐκέτι ἄρα δινατὸν οὔτε καθ' ἓν σημεῖον
οὔτε κατὰ δύο ἀλλὰ τὸν γραφόμενον κύκλον τέμνειν
τὴν $\overline{\alpha\beta}$ εὐθεῖαν παρὰ τὰ $\overline{\alpha\beta}$ σημεῖα.

Αἱ μὲν οὖν ἐνστάσεις αἴται· εἰσὶν δὲ καὶ πτω-
σεις τῆς τοῦ χροβλήματος κατασκευῆς. ἃς δεῖ χωρίζειν
ἀπὸ τῶν ἐνστάσεων. οὐ γὰρ ταίτον πτώσις καὶ ἐν
στασισ, ἀλλ' η μὲν τὸ αἰτὺ δεικνύσιν ἀλλως, η δὲ εἰς ἡ
ἀποκίαν ἔταγει τὸ ἐνστάμενον. οἱ δὲ ἐξηγηταὶ μὴ
διακρίνοντες ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων, πάρτα φέροντιν εἰς
ταῦτὸ καὶ εἰσιν ἀδηλοι, πότερον πτώσεις ἡμίν η ἐν-
στάσεις ἐπαγγέλλονται γράφειν. ἡμεῖς οὖν διελόμενοι
χωρὶς μετὰ τὰς ἐνστάσεις τὰς πτώσεις συνάγομεν. Ιδ-
εῖστω οὖν εὐθεῖα ἄπειρος η

$\overline{\alpha\beta}$, τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον
τὸ $\overline{\gamma}$. λέγει οὖν τις ὅτι
οὐκέτι ἔστιν τόπος ἐπὶ θά-
τερα τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἐφ'
ἢ κεῖται τὸ $\overline{[\gamma]}$. || λαβόντες

οὖν ἐπὶ τῆς εὐθείας] σημεῖον τὸ $\overline{\delta}$ κέντρῳ τῷ $\overline{\gamma}$ καὶ
διαστήματι τῷ $\overline{\gamma\delta}$ κύκλον περιφέρειαν γράψουμεν τὴν



1 δοθαλ M . 5 ἀλλὰ M , * ἀλλὰ G . 14 ἀπαγγέλλον-
ται G , ἐπαγγέλλονται C . 15 ταῖς πτώσεις ομ. M, C .
17 δὲ ante δοθὲν ομ. M . 21—22 ἢ . . . εὐθείας ομ. M ,
 B_3, G (Z); ubi Signum c iacet. Sumentes igitur in ijsra uib
recta Linea Signum d' B . 22 τὸ $\overline{\delta}$ ομ. B_3 . 23 γράψομεν
τῇ G , γράψουμεν τῇ C .

δεξιά καὶ τεμόντες δίχα κατὰ τὸ θερμὸν δέξιον επιζεύξομεν τὰς γραμμὰς γραμμὰς ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ διθυράξ, κοινὴ δὲ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ γραμμὴ τῆς γραμμῆς ἵση — ἐκ κέντρου γάρ. —, αἱ πρὸς τῷ θερμῷ ἄρα γωνίαι ἵσαι εἰσὶν ἐφεξῆς, δοθαὶ ἄρα εἰσὶν· κάθετος ἄρα ἡ γραμμὴ ἐπὶ τὴν διθυράξ. καὶ μὴν καὶ εἴ τις λέγοι τὸν γραμμόμενον κύκλον μὴ τέμνειν τὴν αὐθεῖαν, ἀλλ᾽ ἐφάπτεσθαι ὡς τὸν δέξιον, λαβόντες ἔξωτερον σημεῖον τὸ θερμόν γραμμενοὶ καὶ διαστήματι τῷ γραμμῷ ἀσπερ ἐπὶ τοῦ λεχθέντος ἔξομεν τὸ ζητούμενον.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν τοῦ προβλήματος πτώσεων εἰρήσθω γυμνασίας ἔνεκα τῶν ἐντυγχανόντων· εἰ δὲ δεῖ καὶ θεωρίαν προσθεῖναι τοῖς δύο τούτοις προβλήμασιν, ἔοικεν ἡ μὲν πρὸς δοθαὶς ἀναγομένη μιμεῖσθαι ζωὴν αἰρομένην εἰς ὑψος ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων καὶ ἀχρόντως ἀνιοῦσαν καὶ μένουσαν ἀκλιτον πρὸς τὰ κείρονα, ἡ δὲ κάθετος ζωῆς μὲν εἰκὼν εἶναι κατιούσῃς τὴν κάθοδον καὶ τῆς κατὰ γένεσιν ἀοριστίας οὐκ ἀναπτυγμένης. ἡ γὰρ δοθὴ γωνία τῆς ἀκλινοῦσας ἐστι καὶ τῇ ἵσοτητι καὶ τῷ δορᾷ καὶ τῷ πέρατι συνεχομένης

1 τέμνοντες G. 3 ἡ γραμμὴ τῆς γραμμῆς G, corr. C. 4 ἕσαι ἀλλήλαις εἰσὶν ἐφεξῆς G, ἀλλήλαις del. not. C. 6 λέγει C.
 9 ἔξι ἔτερον G, ἔξωτερον C. 18 αἰρονμένην M, ἀρομένην G, αἰρομένην C. 19 ἀκλιτον G, ἀκλιτον C. 20 κατιούσης] καὶ κρατοῦσα (κατιοῦσα) H₂ p. 269. 21 ἀναπτυγμένης M.

ἐνεργείας σύμβολον, ὅθεν δὴ καὶ ὁ Τίμαιος τὸν θατέφουν κύκλον τὸν τοὺς λόγους ἔχοντα τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τῆς θείας ψυχῆς ὀφθὸν προσείρηκεν. ἐπὶ γὰρ τῶν ἡμετέρων κλάται παντοίας κλάσεις καὶ διαστροφὰς ὑπομένει ποικίλλας ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἐπὶ δὲ τῶν ὅλων 5 ἄχραντος καὶ ἀρρεπῆς ἕδρων πρὸ τῶν αἰσθητῶν. εἰ δὲ καὶ ἡ εὐθεῖα ἡ ἀπειρος σύμβολόν ἐστιν τῆς γενέσεως ὅλης τῆς ἀπειρως καὶ ἀρρίστως κινούμενης καὶ αὐτῆς τῆς ὅλης τῆς μηδένα ὅφον μηδὲ μορφὴν λαχούσης, τὸ δὲ ἔξω κείμενον σημεῖον τῆς ἀμεροῦς¹⁰ οὐσίας καὶ τῶν ἐνύλων ἔξηρημαμένης εἰκόνα φέροι, πάντως που καὶ ἡ ἀγομένη κάθετος ἀπομιμοῖτο ἀν τὴν ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ ἀμερίστου προϊούσαν ξωὴν ἀχράντως εἰς τὴν γένεσιν. εἰ δὲ καὶ οὐκ ἄλλως δείκνυνται οὐσα ἡ κάθετος ἡ ἀπὸ τῶν κύκλων, ἔχοι ἀν ἔνδειξιν καὶ 15 τοῦτο || τῆς διὰ τὸν νοῦν ταῖς ξωαῖς ὑπαρχούσης ἀρρεψίας. αὐτὴ μὲν οὖν καθ' ἐαυτὴν ἡ ξωὴ ἀτε κίνησις οὖσα ἀόριστός ἐστιν, ὁρίζεται δὲ καὶ ἀχράντου πληροῦνται δυνάμεως νοῦ μετασχοῦσα καὶ νῷ συμπροϊούσα.

| Prop. XIII, theor. VI. ‘Ως ἀν εὐθεῖα ἐπ’ εὐθεῖαν σταθεῖσα γωνίας ποιῆι, ἥτοι δύο ὁρθάς,
ἡ δύο ὁρθαῖς ἵσας ποιήσει.

Πάλιν ἐπὶ τὰ θεωρήματα μεταβέβηκεν ἐπόμενος τοῖς διὰ τῶν προβλημάτων δεδειγμένοις. ἐπεὶ γὰρ

1 ὅτι C.	3 ὁρθὴν προείρηκεν C.	4 κλύσεις C.
6 ἡ δὲ G, εἰ δὲ C.	7 γενέσεως H ₂ p. 269.	
11 ἔξηρημαμένης G, ἔξηρημαμένης C. φέρει G.		12 κάθοδος C. ἀπομιμοῖτο G, ἀπομιμοῖτο C.
18 ὑπαρχούσης G, ὑπαρχούσης M, C. ἀρρεψίας C.	16 ὑπαρχούσης G,	19 ‘unaque cum Mente progreendiens’ et in margine ‘Mentique adhaerens’ B, ‘cum intellectu procedat’ Z. B ₃ = M, G.
	20 M in margine θεωρ. ιγ.	

ἥκται πάθετος ἐπὶ εὐθεῖαν καὶ πρὸς ὁρθάς, ἐπόμενον
ἥν ξητῆσαι, εἰ μὴ πάθετος εἴη, τίνας ποιήσει γωνίας
καὶ πῶς ἔχούσας πρὸς τῇ εὐθείᾳ ἡ ἐπ' αὐτῆς σταθεῖσα
τοῦτο τοίνυν καθόλου δείκνυσιν, ὅτι πᾶσα εὐθεία ἐπ'
εὐθείας τινὸς σταθεῖσα καὶ ποιοῦσα γωνίας ἡ διὸ
ποιεῖ ὁρθάς, εἰ ἀπαρέγκλιτος αὐτῆς ἡ στάσις εἴη καὶ
ἀρρεπῆς ἐφ' εικάτερα, ἢ δύο ὁρθαῖς ἵσας, εἰ τῇ μὲν
ἐπικλίνοιτο, τῇ δὲ πλέον ἀφεστήκοι τῆς ὑποκειμένης
εὐθείας. ὅσον γὰρ ἀφαιρεῖ τῆς μιᾶς ὁρθῆς κατὰ τὴν
10 ἐπὶ θάτερα κλίσιν, τοσοῦτον προστίθησι τῇ λοιπῇ
κατὰ τὴν ἀπόστασιν.

Δεῖ δὲ ἐφιστάνειν, ὅπως καν ταύτῃ τῇ προτάσι
τῆς ἀκριβείας ὁ γεωμέτρης ἐφρόντισεν. οὐ γάρ ἀπλῶς
εἶπεν ὅτι πᾶσα εὐθεία ἐπ' εὐθείας στᾶσα ἡ δύο ὁρθαῖς
15 ποιεῖ ἡ δύο ὁρθαῖς ἵσας, ἀλλὰ ἐὰν γωνίας ποιῆ-
τι γάρ, εἰ ἐπ' ἄκρας ἴσταμένη τῆς εὐθείας μίαν ποιεῖ
γωνίαν, ἐνδέχεται ταύτην ἵσην εἶναι δύο ὁρθαῖς;
ἀδύνατον δήπου. πᾶσα γὰρ εὐθύγραμμος γωνία δύο
ὁρθῶν ἐλάσσων ἐστίν, ὥσπερ πᾶσα στεφεὰ τεττάφων
20 ὁρθῶν ἐλάσσων. καν τὴν ἀμβλυτάτην οὖν δοκοῦσαν
εἶναι λαμβάνης, αὐξήσεις καὶ ταύτην ὡς οὕπω τὸ μέ-
τρον ἀπολαβοῦσαν τῶν δύο ὁρθῶν. δεῖ τοίνυν οὕτως
ἐφιστάναι τὴν εὐθείαν, ὥστε γωνίας ποιεῖν.

Τοῦτο μὲν οὖν, ὅπερ ἔφην, τῆς ἐπιστημονικῆς
25 ἀκριβείας. τί δὲ βουλόμενος προσέθηκεν τὸ ἡ δύο
ὁρθὰς ποιεῖν ἡ δύο ὁρθαῖς ἵσας; καὶ γάρ, ὅταν

3—5 πῶς ἔχούσας . . . ποιοῦσα γωνίας om. G, C addit
πῶς ἔχούσας . . . σταθεῖσα, omittit τοῦτο τοίνυν τινὸς
σταθεῖσα, addit καὶ ποιοῦσα γωνίας. 6 εἰη] ἡ M, ἡ G.
12 ἀφιστάνειν G. || ταύτῃ] ταῦθα G, corr. C. 15 δυσιν
ὁρθαῖς G. 16 εἰ om. G, add. C. 25 προέθηκε M, προσ-
έθηκεν B₃, G, 'adiecit' B, Z.

ποιῆ δύο ὄφθας, δύο ὄφθας ἵσας ποιεῖ. ἔαντας γὰρ
ἵσαι αἱ ὄφθαί . ἡ τὸ μὲν ἐστι κοινὸν καὶ τῶν ἵσων (?)
γωνιῶν, τὸ δὲ ἰδιον τῶν ἵσων μόνων; εἰώθαμεν δέ,
ὅταν μὲν καὶ τὸ ἰδιον || ἀληθεύῃ, καὶ τὸ κοινὸν ἀπὸ
τοῦ ἰδίου σημαίνειν ἔκαστον, ὅταν δὲ ἐκείνου μὴ ⁵
τυγχάνωμεν, ἀρκεῖσθαι τῷ κοινῷ πρὸς τὴν δήλωσιν
τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων. τὸ μὲν οὖν ἵσας ὄφ-
θας εἶναι τὰς ἐφεξῆς κοινόν ἐστι καὶ τῶν ὄφθῶν,
ἀλλ' οὐ μόνων αὐτῶν κατηγορεῖται, τὸ δὲ ὄφθας εἶναι
τῆς ἴσοτητος αὐτῶν ἔξαιρετον ὑπάρχει. μόνον δὴ οὖν ¹⁰
φηθὲν τὸ ἵσας εἶναι δυσὶν ὄφθας τὰς ἀνίσους ση-
μαίνει· ταύταις γὰρ ἐπαληθεύεται μόνον, ταῖς δὲ ἵσαις
οὐ. καὶ τοῦτο καὶ ὁ στοιχειωτῆς ἀντιδιαιρεῖται ταῖς
δυσὶν ὄφθας. αὐτὸ γὰρ καθ' ἔαντὸ τοῦτο λεγόμενον
τῶν ἐφ' ἔκάτερα ἀνίσων ἐστὶν σημαντικόν. ἔξεστί γε ¹⁵
μὴν καὶ διὰ τούτων συνορᾶν, ὅπως ἡ ἴσοτης καὶ τῆς
ἀνισότητός ἐστι μέτρον καὶ ὅρος. εἰ γὰρ καὶ ἀφίστος
ἐστι καὶ ἀπειρος ἡ τῆς ἀμβλείας γωνίας καὶ τῆς ὁξείας
μείωσίς τε καὶ αὔξησις, δύμας περαίνεσθαι καὶ ἀφορ-
ίζεσθαι λέγεται παρὰ τῆς ὄφθης. καὶ ἔκατέρα μὲν χω- ²⁰
ρὶς ἀφίσταται (?) καὶ ἀφίσταται τῆς πρὸς ἐκείνην
διμοιότητος, ἀμφότεραι δὲ κατὰ μίαν ἔνωσιν ἐπαν-
άγονται πρὸς τὸν ὅρον τὸν ἐκείνης. ἐπειδὴ δὲ πρὸς
τὴν ἀπλότητα τῆς ὄφθης ἀδυνατοῦσιν ἔξισονσθαι,

1 δύο ὄφθας om. M, C. || ποιῆ M, C. 2 ἡ M, G. || [ἵσων]
ἀνίσων Kn. II; mihi videtur scribendum καὶ τῶν ἵσων καὶ τῶν
ἀνίσων. quae H₂ p. 269 affert, haec verba non continent.

4 ὅτε G, ὅταν C. 5 σημαίνει C. 9 οὐ μόνον G. 10 δὴ]
δὲ C. 12 ἵσαις] ἀνίσοις coniecit Kn. II. 16 διὰ τοῦτο G.

17 καὶ ante ἀφίστος om. G. 20 χωρὶς ἀφίστασθαι M,
B₃, C; putaveris χωρὶς ἀλλοιοῦται vel simile quid fuisse scri-
ptum. 21 ἀφίσταται καὶ om. B, 'similitudine ad illam acco-
dunt et ab illa recedunt' Z.

διπλασιαζομένης αὐτῆς τὴν ἴσοτητα καταδέχονται.
 παράδειγμα τῆς ἀπειρίας αὐτῶν ἡ δυάς ἀόριστος οὖν
 καθ' αὐτήν, καὶ τοῦτο ἐναργῆ φέρειν ἔοικεν εἰκάνα
 τῆς τῶν πρωτουργῶν αἵτιναν καὶ παθ' ἔνα ὄρον ἐστώ-
 5 των ἀεὶ ὠσαύτως περὶ τὴν ἀπειρίαν τῆς γενέσεως
 προόδου. πως γὰρ ἄλλως ἡ γένεσις ἡ τοῦ μᾶλλον
 μετέχουσα καὶ ἥττον καὶ ἀορίστως φερομένη συναρμό-
 δεῖται τοῖς νοητοῖς καὶ συνεξισοῦται πως αὐτοῖς διὰ
 τῆς μεθέξεως ἡ ταῖς γονίμοις δυνάμεσιν ἐκείνων προ-
 10 ἕοντων καὶ ἑαυτὰ πολλαπλασιαζόντων μόνον; τὰ γὰρ
 ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀπλότητι καὶ ἀμερείᾳ παντελῶς ἐξήρρητα
 τῶν γενητῶν.

Τοσαῦτα καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ θεωρήματος εἰς τὸν
 τῶν ὅλων γνῶσιν παραληπτέον.

15 Prop. XIII, theor. VII. Ἐὰν πρός τινι εὐθείᾳ
 καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ δύο εὐθεῖαι ἔξης μὴ
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ἐφεξῆς γωνίας δύο
 δοθαῖς ἵσας ποιῶσιν, ἐπ' εὐθείας ἔσονται ἀλλή-
 λαις αἱ εὐθεῖαι.

20 Τοῦτο τὸ θεώρημα τοῦ ἀποδειχθέντος ἐστὶν ἀντί-
 στροφον. ἔπειται γὰρ ἀεὶ τὰ ἀντίστροφα τοῖς προ-
 γονούμενοις θεωρήμασιν. ἐκείνουν τοίνυν συστήσαντος
 εὐθείαν ἐπ' εὐθείας καὶ δειξαντος διὰ τὰς ἐφεξῆς ἢ
 δύο δοθάς ποιεῖ ἢ δύο δοθαῖς ἵσας, τοῦτο λαμβάνει
 25 μὲν πρός εὐθείᾳ τινὶ δύο γιγνομένας δοθάς, || δείκνυσι

9 ἡ ταῖς] ἡ τε M, B, C. ‘nisi per participationem, dum...
 multiplicantur’ B, ‘vel generativis potentias’ Z. 15 M in
 margine θεωρ. ιδ. 20 ὑποδειχθέντος G, ἀποδειχθέντος C.
 22 συστάντος G. 24 ποιεῖν M, C. || δυσὶν δοθαῖς G.

δὲ ὅτι μία ἔστιν εὐθεῖα ἡ ταῦτα ποιοῦσα πρὸς τῇ εἰρημένῃ εὐθείᾳ. τὸ τούννυν ἐν ἑκείνῳ δεδομένον ἐν τούτῳ ξητεῖται καὶ δείκνυται διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. οὗτον γὰρ φιλεῖ τὰ ἀντίστροφα δείκνυσθαι τῶν θεωρημάτων. ἐν δέ γε τοῖς προβλήμασι καὶ προ-⁵ηγουμένας ἐπιδέχεται κατασκευάς.

"Ἐξεστι δὲ κάν τούτῳ τὴν ἀκροτάτην ἀκρίβειαν καὶ ἀνυπέρβλητον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρμηνείας ὁρᾶν. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπὼν Ἐὰν πρός τινι εὐθείᾳ προστέθησιν καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ. τί γάρ, εἰ¹⁰ δύο περάτων ὄντων τῆς εὐθείας ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐτέρου ἥχθη, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ, καὶ δύο ἐποίουν ὁρθαῖς ἵσας τὰς πρὸς τῇ εὐθείᾳ γωνίας; ἀρα διὰ τοῦτο ἐπ'¹⁵ εὐθείας εἶναι ἥδυναντο; καὶ πῶς αἱ ἀπὸ διαφόρων τῆς αὐτῆς εὐθείας ἡγμέναι σημείων; διὰ δὴ τοῦτο προσέθηκεν τὸ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ ἀμφοτέροις πρὸς ἓν σημείῳ κεῖσθαι βουλόμενος. δεύτερον δέ, ἐπειδὴ καὶ πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς εὐθείας εἶναι σημείῳ τὰς ἀγομένας δυνατὰν ἥν καὶ μὴ εἶναι ἐφεξῆς — μυρτίας γὰρ εὐθείας πρὸς ἓν σημείῳ λαβεῖν ἐνδέχεται²⁰ — προσέθηκεν τὸ δύο εὐθεῖαι ἕξης. τρίτον δέ, ἐπεὶ τὸ ἕξης καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ἐφ' ἑκάτερα θεωρεῖται, τὰς δὲ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κειμένας ἕξης ἐπ'²⁵ εὐθείας ἀλλήλαις ἀδύνατον εἶναι, τοῦτο μὲν ἀπέργησεν, παρέσχεν δὲ ἡμῖν ἐννοεῖν ὅτι ἐφ' ἑκάτερα ληπτέον τῇ θέσει τὰς ἐφεξῆς. αὗται γὰρ δυνήσονται καὶ ἐπ'³⁰ εὐθείας δείκνυσθαι. ἔστωσαν πρὸς τῇ αβ

5 γε om. G, add. C. 6 ἐπιδέχεται] δέκεσθαι τὰς G,
corr. C. 21 εὐθεῖαι ἐφεξῆς C. 22 ἐπὶ τὸ ἕξης M, G,
ἐπεὶ τὸ ἕξης C. 24 ἀπέφηνε G. 26 δυνήσονται] ληφθή-
σονται G, δυνήσονται C.

εὐθεία δύο εὐθειῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη αἱ βγ βδ.
αὐται τοῖνυν ἔξης μὲν εἰσιν ἀλλήλαις· ἂλλῃ γὰρ

a
5
β γ
10 δ

αὐτῶν οὐκ ἔστιν εὐθεῖα μεταξύ.
ταῦτα δὲ ἦν ἐφεξῆς, ὃν μηδέν ἔστιν
ὅμοιον μεταξύ. καὶ γὰρ πίστιν τού-
τους ἐφεξῆς λέγομεν, ὃν μὴ ἔστιν
ἄλλῃ κίνων ἐν μέσῳ· καίτοι γε ἡγού-
μενος μεταξύ ἔστι πάντως μέσος, ἀλλ' οὐδὲν ὁμο-
γενὲς μεταξύ. διὰ δὴ οὗν τὸ ἐπὶ τὰ
αὐτὰ μέρη κείσθαι τὸ ἐπ' εὐθείας
οὐκ ἔχουσιν, εἰ καὶ δύο ποιοῦσι γω-
νίας ὁρθαῖς ἵσας τὰς πρὸς τῇ $\overline{\alpha\beta}$ γωνίας. καλύει γὰρ
οὐδὲν μιᾶς μὲν εἶναι καὶ τρίτου τὴν ὑπὸ $\overline{\alpha\beta\delta}$, τοῦ
δὲ λοιποῦ διμοίρου τὴν ὑπὸ $\overline{\alpha\gamma}$.

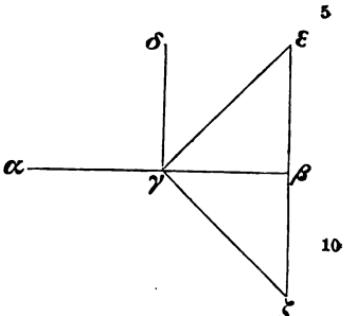
15 || Τοσαῦτα περὶ τῆς προτάσεως· ἐν δὲ τῇ κατα-
σκευῇ χρῆται ἐνὶ αἰτήματι τῷ δευτέρῳ τῷ πᾶσαν
εὐθείαν πεπερασμένην ἐπ' εὐθείας ἐκβάλλειν αἰτου-
μένῳ, καθάπερ ἐν τῇ ἀποδείξει τῷ πρὸ τούτου θεω-
ρήματι, καὶ δυσὶν ἀξιώμασι, τῷ τε τὰ τῷ αὐτῷ ἵσαι
20 [καὶ ἄλληλοις ἵσαι] καὶ τῷ ἐὰν ἀπὸ ἵσων ἵσαι ἀφαιρεθῇ
τὰ λοιπὰ εἶναι ἵσαι, πρὸς δὲ τὴν τοῦ ἀδυνάτου συν-
αγωγήν, ὅτι τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζόν ἔστιν. ἦν δὲ
καὶ ἵσον μιᾶς τῆς ποιητῆς γωνίας ἀφηρημένης, ὅπερ
ἔστιν ἀδύνατον.

1 εὐθεία δύο om. M. 6 καὶ ante ὃν add. G. 7 ἄλλῃ
M, C. ἄλλος G sed fortasse ex conjectura tantum, cum τούτους
praecedat. 12 πρὸς τῇ $\overline{\alpha\beta}$] B in contextu 'ad Lineam ab'
in margine 'Signum b'. 'qui sunt in $\overline{\alpha}$ et $\overline{\beta}$ ' Z. || γωνία M, G.

20 καὶ ἄλληλοις ἵσαι om. M, G. 23 Post γωνίας addit M
κινήσεως γωνίας.

"Οτι δὲ ἄρα δυνατὸν πρὸς τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ δύο εὐθείας ἔξῆς κειμένας ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέντοι μέρῃ δύο ποιεῖν ὁρθαῖς ἵσας τὰς πρὸς τῇ μιᾷ εὐθείᾳ γωνίας, δεῖξομεν οὕτως, ὡσπερ Πορφύριος. ἔστιν τις εὐθεῖα

ἡ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ σημεῖον τὸ τυχὸν ἐπ' αὐτῆς τὸ $\overline{\gamma}$, καὶ τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἡχθω πρὸς ὁρθὰς ἡ $\overline{\gamma\delta}$, καὶ τετμήσθω δίχα ἡ ὑπὸ $\overline{\delta\gamma\beta}$ τῇ $\overline{\gamma\epsilon}$, καὶ ὑπὸ τοῦ $\overline{\epsilon}$ κάθετος ἡ $\overline{\epsilon\beta}$, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ $\overline{\epsilon\beta}$, καὶ κεισθω τῇ $\overline{\epsilon\beta}$ ἵση ἡ $\overline{\beta\xi}$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\gamma\xi}$. ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ $\overline{\epsilon\beta}$ τῇ $\overline{\beta\xi}$, κοινὴ δὲ ἡ $\overline{\beta\gamma}$ καὶ γωνίας ἵσας περιέχουσιν — ὁρθαὶ γάρ εἰσιν —, βάσις ἄρα ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$ βάσει 15 τῇ $\overline{\gamma\xi}$ ἵση καὶ πάντα δὴ πᾶσιν. ἡ ἄρα ὑπὸ $\overline{\epsilon\gamma\beta}$ γωνία ἵση τῇ ὑπὸ $\overline{\xi\gamma\beta}$. ἡμίσεια δὲ ὁρθῆς ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\gamma\beta}$ — δίχα γὰρ τετμηται ὁρθὴ τῇ $\overline{\epsilon\gamma}$ — ἡμίσεια ἄρα ὁρθῆς ἔστιν ἡ ὑπὸ $\overline{\xi\gamma\beta}$. μιᾶς ἄρα καὶ ἡμίσειας ὁρθῆς ἔστιν ἡ ὑπὸ $\overline{\delta\gamma\xi}$. ἔστιν δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\delta\gamma\epsilon}$ ἡμίσεια ὁρθῆς. 20 πρὸς τῇ $\overline{\gamma\delta}$ ἄρα εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ



6 τὸ ante τυχὸν om. G. 14 κοινὴ δὲ ἔστιν ἡ $\overline{\beta\gamma}$ G. || ἵσας om. M. 18 τέμνεται G. || ὁρθὴ M. || τῇ $\overline{\epsilon\gamma}$] ἡ $\overline{\epsilon\gamma\xi}$ G, corr. C. || ἡμίσεια ἀραι ἡμίσειας ὁρθῆς M. 19 ἡ ὑπὸ $\overline{\xi\gamma\beta}$. μιᾶς ἄρα om. G. || καὶ ante ἡμίσειας om. M. || καὶ ἡμίσειας ὁρθῆς ἔστιν] καὶ ὁρθὴ G.

γ δύο εὐθεῖαι ἔξης κεῖνται ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη αἱ γέγε
 ποιοῦσαι δύο ὁρθαῖς ἵσας γωνίας, ήμέσειαν μὲν ἡ
 γέγε, μίαν δὲ καὶ ήμέσειαν ἡ γέγε. ἵν' οὖν μὴ ξητῶμεν
 ἀδύνατα, πῶς αἱ γέγε γέγε, ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ διῃ
 γωνίας δύο ὁρθαῖς ἵσας, ἀλλήλαις εἰσὶν ἐπ' εὐθείας,
 προσέθηκεν ὁ γεωμέτρης τὸ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη.
 δεῖ τοίνυν ἐφ' ἑκάτερα τῆς εὐθείας κεῖσθαι τὰς ποι-
 ούσας πρὸς αὐτὴν δυσὶν || ὁρθαῖς ἵσας τὰς γωνίας,
 ἀφ' ἐνὸς μὲν ὠρμημένας σημείουν, φερομένας δὲ τὸν
 10 μὲν ἐπὶ τάδε τὴν δὲ ἐπ' ἑκεῖνα τῆς εὐθείας.

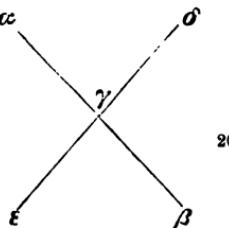
Prop. XV, theor. VIII. Ἐὰν δύο εὐθεῖαι τέμνω-
 σιν ἀλλήλας τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἵσας
 ἀλλήλαις ποιοῦσι.

Τὰς ἐφεξῆς γωνίας τῶν κατὰ κορυφὴν διαφέρειν
 15 φαμέν· τῶν μὲν γὰρ ἡ γένεσις κατὰ τὴν τομὴν γίνεται
 τῶν δύο εὐθειῶν, τῶν δὲ τῆς ἐτέρας μόνον περὶ τὴν
 ἐτέραν διαιρουμένης. ἐὰν γὰρ ἡ εὐθεῖα αὐτὴ μὲν ἀτμη-
 τος, τέμνουσα δὲ τῷ ἑαυτῆς πέρατι ἑκείνην δύο ποιῆ-
 γωνίας, ταύτας καλοῦμεν ἐφεξῆς, ἐὰν δὲ ὑπὸ ἀλλήλων
 20 τημηθῶσι δύο εὐθεῖαι κατὰ κορυφὴν ἀποτελοῦνται γω-
 νίαι. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τὰς κορυφὰς εἰς ταῦτα
 συμβαλλούσας ἔχουσι σημεῖον. κορυφαὶ δὲ αὐτῶν
 τὰ σημεῖα, πρὸς ἄ συναγόμενα τὰ ἐπίπεδα τὰς γω-
 νίας ποιεῖ.

4 ἀδύνατον G. 6—7 προσέθηκεν . . . τῆς εὐθείας
 om. G, add. C. 9 ὠρμημένας G. 11 M in margine εἰς.
 17 διαιρουμένην M, C. || αὐτῇ M. 19 ὑπὸ] ἐπ' C.

Τοῦτο τοίνυν τὸ θεώρημα δείκνυσιν, ὅτι δύο εὐθεῖαι ἀλλήλας τεμνουσῶν αἱ κατὰ κορυφὴν γωνίαι
ἴσαι εἰσὶν, εὐφρέμενον μὲν, ὡς φησὶν Εὔδημος ὑπὸ⁵
Θαλοῦ πρότον, τῆς δὲ ἐπιστημονικῆς ἀποδείξεως
ἡξιωμένον παρὰ τῷ στοιχειωτῇ. δείκνυται δὲ οὐκ ἐκ
πάντων τῶν κεφαλαίων. ἡ μὲν γὰρ κατασκευὴ ἐκλέ-
λοιπεν ἐνταῦθα, ἡ δὲ ἀπόδειξις, ἣν πάντως ἀναγκαῖον
ὑπάρχειν, ἥρτηται τοῦ τρισκαδεκάτου θεωρήματος,
προσχρῆται δὲ καὶ ἀξιώμασι δυοῖν, ὡν τὸ μέν ἔστι τὰ
τῷ αὐτῷ ἵσα καὶ ἀλλήλοις ἵσα, τὸ δὲ ἐὰν ἀπὸ ἵσων¹⁰
ἵσα ἀφαιρεθῇ τὰ λοιπὰ ἵσα ἔστιν.

Ἄλλα τὸ μὲν Εὐκλείδιον θεώρημα φανερόν·
ἀντιστρέψει δὲ τῷ θεωρήματι ἄλλο τοιοῦτον· ἐὰν πρός
τινι εὐθείᾳ εὐθεῖαι μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ληφθεῖσαι
ποιῶσι τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ἵσας, ἐπ’ εὐθείας¹⁵
ἔσονται ἀλλήλαις αἱ εὐθεῖαι. ἔστω γάρ τις εὐθεία ἡ
αβ καὶ ἐπ’ αὐτῆς | τυχὸν σημεῖον
τὸ γ, καὶ πρὸς τῷ γ δύο εὐθεῖαι
αἱ γδ γε μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη
εἰλήφθωσαν ἵσας ποιοῦσαι τὰς
ὑπὲ αγδ βγε γωνίας· λέγω ὅτι
ἐπ’ εὐθείας εἰσὶν αἱ γδ γε. ἐπει
γὰρ ἡ γδ ἐπὶ τὴν αβ ἐφέστηκεν, δύο δοθαῖς ἵσας
ποιεῖ τὰς ὑπὸ δγα δγβ· ἀλλ’ ἡ ὑπὸ δγα ἵση ἔστιν



5—6 *M* in margine: ση. ὅτι οὐκ ἐκ πάντων δείκνυται
τοῦτο τὸ θεώρημα τῶν κεφαλαίων. 8 εἰρηται *G*, ἥρτηται *C*.

9 δὲ ante καὶ om. *G*. 16 ἀλλήλαις om. *G*, add. *C*.

19—22 μὴ ἐπὶ . . . αἱ γδ γε om. *G*, add. *C*. 24 τὰς ὑπὸ²⁰
δγα δε β *M*.

τῇ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma}$ αἱ ἄραι ὑπὸ $\overline{\delta\gamma}$ $\overline{\beta\gamma}$ δύο ὁρθαῖς ἵσαι εἰσίν. || ἐπεὶ οὖν πρός τινι εὐθείᾳ τῇ $\overline{\beta\gamma}$ δύο εὐθεῖαι ἔξης αἱ $\overline{\gamma\delta}$ $\overline{\gamma\epsilon}$ οὐκ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ἐφεξῆς γωνίας δύο ὁρθαῖς ἵσαις ποιοῦσιν, ἐπ' εὐθείαις εἰσὶν ἀλλαγὴς αἱ $\overline{\gamma\delta}$ $\overline{\gamma\epsilon}$. δέδεικται οὖν τὸ ἀντιστροφον τῷ προκειμένῳ θεωρήματι ἔσικεν δὲ ὁ γεωμέτρης αὐτὸν παραλιπεῖν ως φάδιον κατὰ τὴν αὐτὴν ἔφοδον διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δεικνύναι καὶ τοῦτο, καθ' ἥν τὸ πρὸ αὐτοῦ δεδείχαμεν. τῶν γὰρ αὐτῶν ὑποκειμένων λέγω, ὅτι ἐπ' εὐθείας ἔστιν ἡ $\overline{\gamma\delta}$ τῇ $\overline{\beta\gamma}$. εἰ γὰρ μή ἔστιν, εἰλήφθω τῇ $\overline{\gamma\delta}$ ἐπ' εὐθείας ἡ $\overline{\gamma\epsilon}$. ἐπεὶ οὖν δύο εὐθεῖαι τέμνουσιν ἀλλήλας αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\delta\epsilon}$ τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας ποιοῦσιν ἵσαις. ἵσαι ἄραι εἰσὶν αἱ ὑπὸ $\overline{\alpha\gamma\delta}$ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ ἀλλ' ἥσαι $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ καὶ αἱ ὑπὸ $\overline{\alpha\gamma\delta}$ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ ἡ ἄραι ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ ἵση τῇ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$ ὑπὸ $\overline{\beta\gamma\epsilon}$, ἡ μείζων τῇ ἐλάσσονι, ὥσπερ ἀδύνατον.

οὐκ ἄραι ἄλλῃ τίς ἔστιν εὐθεία τῇ $\overline{\gamma\delta}$ ἐπ' εὐθείας, αἱ $\overline{\gamma\delta}$ $\overline{\gamma\epsilon}$ ἐπ' εὐθείας εἰσὶ τῶν κατὰ κορυφὴν γωνίῶν ἵσων ὑποκειμένων. τῆς οὖν αὐτῆς ἀποδείξεως οὕσης, ἦτις καὶ ἐπὶ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου θεωρήματος προσείληπτο, πῶς οὐ περίεργον ἥν καὶ ταύτην ἐπάγειν τῇ ἀντιστροφὴν; γυμνασίας δὲ ἐνεκαὶ καὶ διὰ

13 αἱ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ $\overline{\delta\epsilon}$ G, καὶ del. not. C. 16 καὶ ἡ M. 21 ἵσων τῶν ὑποκειμένων M, G. 22 τοισκαιιδεκάτου G, τεσσαρεσκαιδεκάτου C. 23 προείληπται G. || καὶ ante ταύτην om. G, add. C.

τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς αὐτὸν καὶ διὰ τῆς δεικτικῆς ἐφόδου κατεσκευάσαμεν.

Ἐσικεν δὲ τοῦτο τὸ πεντεκαιδέκατον θεώρημα τῇ ὁμοιομερείᾳ τῶν εἰδθειῶν καὶ τῇ ἐπ' ἄκρον τάσει θαρρεῖν, διότι τὰς οὕτως ἔχούσας γραμμὰς καὶ φερομένας ⁵ δι' ἀλλήλων ἀναγκαῖον ὅμοιας ἔχειν τὰς κλίσεις πρὸς ἀλλήλας ἐφ' ἑκάτερα καὶ τὰς αὐτάς. αἱ γοῦν περιφέρειαι καὶ ὅλως αἱ μὴ εὑθεῖαι τέμνουσαι ἀλλήλας τὰς κατὰ κορυφὴν γωνίας οὐ ποιοῦσιν ἐξ ἀνάγκης ἵσας, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἵσας, ποτὲ δὲ ἀνίσους. ἐὰν γὰρ δύο ¹⁰ ἵσοι κύκλοι διὰ τῶν κέντρων τέμνωσιν ἀλλήλους ἡ καὶ μὴ διὰ τῶν κέντρων, τὰς μηνοειδεῖς γωνίας ἵσας ποιοῦσι κατὰ κορυφὴν οὕσας, ἀλλ' οὐκέτι τὰς λοιπάς, τὴν τε ἀμφίκυρτον καὶ τὴν ἀμφίκοιλον, ἀλλὰ μείζω τὴν ἐτέραν. ἐπὶ δὲ τῶν εὐθειῶν ἡ ἐπ' ἄκρον τάσις ¹⁵ ἵσην τῶν τῆς ἐτέρας τμημάτων || πρὸς τὰ τῆς ἐτέρας τμήματα ποιεῖ τὴν ἀπόστασιν.

Porisma. Ἐκ δὴ τούτου φανερὸν ὅτι, ἐὰν δύο εὐθεῖαι τέμνωσιν ἀλλήλας, τὰς τέτταρας γωνίας τέτταροις ²⁰ ποιοῦσιν ὁρθαῖς ἵσας ποιοῦσιν.

"Ἐν τι τῶν γεωμετρικῶν ἔστιν ὄνομάτων τὸ πόρισμα. τοῦτο δὲ σημαίνει δίττον· καλοῦσι γὰρ πορίσματα καὶ ὅσα θεωρήματα συγκατασκευάζεται ταῖς ἀλλων ἀποδειξεσιν, οἷον ἔρματα καὶ κέρδη τῶν ξητούντων ὑπάρχοντα, καὶ ὅσα ξητεῖται μέν, εὑρέσεως δὲ ²⁵ χρήξει καὶ οὗτε γενέσεως μόνης οὕτε θεωρίας ἀπλῆς.

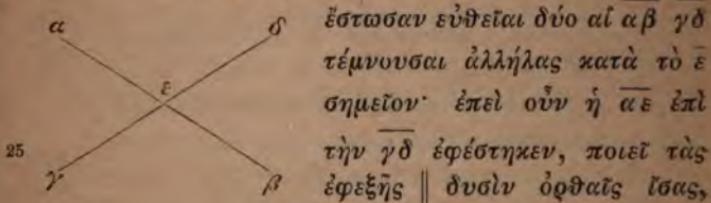
4 ὁμοιομερείᾳ M. 7 καὶ πρὸς αὐτάς G, καὶ τὰς αὐτάς C.

11 ἀλλήλους οὐ M, C. 13 ποιῶσι M, C. 15 ἄκρον C.

18 τούτων G, τούτον C. 26 χρήξει M, G.

ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἴσοσκελῶν αἱ πρὸς τῇ βάσει ίσαι
 θεωρῆσαι δεῖ, καὶ ὅντων δὴ τῶν προγμάτων ἔστιν ἡ
 τοιαύτη γνῶσις. τὴν δὲ γωνίαν δίχα τεμεῖν ἢ τρίγω-
 νον συστήσασθαι ἢ ἀφελεῖν ἢ θέσθαι, ταῦτα πάντα
 5 ποιήσιν τινος ἀπαιτεῖ, τοῦ δὲ δοθέντος κύκλου τὸ
 κέντρον εὑρεῖν, ἢ δύο δοθέντων συμμέτρων μεγεθῶν
 τὸ μέγιστον καὶ κοινὸν μέτρον εὑρεῖν, ἢ ὅσα τοιάδε,
 μεταξύ πώς ἔστι προβλημάτων καὶ θεωρημάτων. οὕτη
 γὰρ γενέσεις εἰσὶν ἐν τούτοις τῶν ξητουμένων, ἀλλ’
 10 εὐρέσεις, οὕτε θεωρία ψιλή. δεῖ γὰρ ὑπὲρ ὄψιν ἀγα-
 γεῖν καὶ πρὸ ὁμμάτων ποιήσασθαι τὸ ξητούμενον. τοι-
 αῦτα ἄρα ἔστιν καὶ ὅσα Εὐκλείδης πορίσματα γέ-
 γραφε, γὰρ βιβλία πορισμάτων συντάξεις.

Ἄλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιούτων πορισμάτων παρ-
 15 είσθω λέγειν, τὰ δὲ ἐν τῇ στοιχειώσει πορίσματα συν-
 αναφαίνεται μὲν ταῖς ἄλλων ἀποδεξεσιν, αὐτὰ δὲ
 προηγουμένης οὐ τυγχάνει ξητήσεως· οἷον καὶ τὸ νῦν
 προκείμενον. ἔξητε τοῦ μὲν γάρ, εἰ δύο εὐθεῖῶν τεμνου-
 σῶν ἀλλήλας αἱ κατὰ κορυφὴν γωνίαι ἵσαι εἰσὶ. τούτῳ
 20 δὲ δεικνυμένῳ συναποδέειται τὸ καὶ τὰς τέτταφας
 γωνίας εἶναι τέτρασιν ὁρθαῖς ἵσαις. οὗτε γὰρ ἐλέγομεν.



5 δὲ om. G, add. C. 12 πορίσματα Εὐκλείδης G. || γέ-
 γραφεν M, γέγραφε G. 13 γ, quod om. M, B, G, B, Z, N. p. 438,
 ego addidi ex Pappi coll. libr. VII p. 4, ed. Gerhardt. || προβλη-
 μάτων G, N, πορισμάτων C. 17 οὐ om. G. 18 ξητήτο C. ||
 ει om. G, add. C. 20 συναποδείνυνται G, συναποδέεινται C.

καὶ πάλιν ἐπεὶ ἡ βέ ἐπὶ τὴν γῆ ἐφέστηκεν, ποιεῖ τὰς ἐφεξῆς δυσὶν ὁρθαῖς ἵσαις· τότε συναπεδείκνυμεν τῷ ξητουμένῳ ὅτι αἱ περὶ τὸ εἰ σημεῖον γωνίαι τέτταροιν ὁρθαῖς ἴσαι εἰσίν.

Ἐστὶν ὁῦν τὸ πόρισμα θεώρημα διὰ τῆς ἄλλου 5 προβλήματος ἡ θεωρήματος ἀποδείξεως ἀπραγματεύτως ἀναφαινόμενον. οἶνον γὰρ κατὰ τύχην περιπίπτειν ἐοίκαμεν τοῖς πορίσμασιν· οὐ γὰρ προθεμένοις οὐδὲ ξητήσασιν ἀπαντᾶ, ὅθεν αὐτὰ καὶ τοῖς ἐφοριαῖς εἰκάσαμεν. καὶ ἴσως οἱ δεινοὶ τὰ μαθήματα κατ’ αὐτὴν 10 αὐτοῖς ἔθεντο τὴν ἐπωνυμίαν ἐνδεικνύμενοι τοῖς πολλοῖς καὶ περὶ τὸ φαινόμενον κέρδος ἐπτοημένοις ὅτι ἄρα τὰ ἀληθῆ τοῦ θεοῦ δῶρα καὶ τὰ ἐφοριαῖς ταῦτα 15 ἔστιν, οὐχ οἴλα ἐκείνοις δοκεῖ. ταῦτα γὰρ ὁ ἐν ἡμῖν πόρος ἀπογεννᾷ καὶ ἡ γόνιμος δύναμις τῆς ἐπιστήμης προσβάλλει ταῖς προηγούμεναις ξητήσειν εὐπορίας ἀφθόνους | θεωρημάτων ἀναφαίνουσα.

Τὴν μὲν οὗν ἰδιότητα τῶν πορισμάτων τοιαύτην εἶναι λεκτέον. διαιρετέον δὲ αὐτὰ πρῶτον μὲν κατὰ τὰς ἐπιστήμας — ἐστὶ γὰρ τὰ μὲν γεωμετρικὰ τὰ δὲ 20 ἀριθμητικὰ τῶν πορισμάτων. τὸ μὲν γὰρ προκείμενον πόρισμα γεωμετρικόν ἔστι, τὸ δὲ ἐπὶ τέλει τοῦ δευτέρου θεωρήματος τοῦ ἑ βιβλίου τῶν ἀριθμητικῶν — ἔπειτα δὲ κατὰ τὰ προηγούμενα ξητήματα — τὰ μὲν

1—2 καὶ πάλιν . . . ὁρθαῖς ἴσαις ομ. G. 5 τοῦ ἄλλον G. 10 μαθηματικά G. || κατὰ ταύτην G, κατ’ αὐτὴν C. 12 ἐπὶ G, περὶ C. 13 τοιαῦτα ἔστιν C. 18 τοιαῦτα G, τοιαῦτην C. 20—21 M in marginē: τὰ πορίσματα

τὰ μὲν γεω-^{τά}
μετρικά^{δὲ} ἀριθμητικά.
23 ἐβδόμον G, ξ C. 24 δὲ κατὰ] δέκα τὰ G.

γὰρ προβλήμασιν ἔπειται, τὰ δὲ θεωρήμασι· τοῦτο μὲν γὰρ θεωρήματός ἐστι, τὸ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ πείμενον προβλήματος — τρίτου δὲ αὖ κατὰ τὰς δεῖξεις — τὰ μὲν γὰρ ταῖς δεικτικαῖς ἐφόδοις, τὰ δὲ ταῖς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγαῖς συγκατασκευάζεται· τὸ μὲν προκείμενον τῇ ἐπ' εὐθείᾳ δεῖξει, τὸ δὲ τῷ πρώτῳ τοῦ τρίτου βιβλίου συναποδεδειγμένον τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ συνανεφάνη. πολλαχῶς δὲ καὶ ἄλλως τὰ πορίσματα διαιρεῖν δυνατόν· ἀλλ' ήμεν γε ἀρκέσαι 10 καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρόν.

Τοῦτο δὲ τὸ πόρισμα, περὶ οὗ πρόκειται λέγειν, διδάσκοντας ὅτι ὁ περὶ ἐν σημεῖον τόπος εἰς τέτοιαν ὁρθαῖς ἵσας γωνίας διανέμεται, παφέσχεν ἀφορμὴν κακείνῳ τῷ παραδόξῳ θεωρήματι τῷ δεικνύντι 15 μόνα τοῖς ταῦτα πολύγωνα πληροῦν δυνάμενα τὸν περὶ ἐν σημεῖον δόλον τόπον, τὸ ἴσοπλευρον τρίγωνον καὶ τὸ τετράγωνον καὶ τὸ ἑξάγωνον τὸ ἴσοπλευρον καὶ ἴσογώνιον. ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσοπλευρον τρίγωνον ἑξάκις παραληφθέν — ἕξ γὰρ δίμοιρα ποιήσει τὰς 20 τέσσαρας ὁρθάς — τὸ δὲ ἑξάγωνον τοῖς γενόμενον — ἑκάστῃ γὰρ ἑξαγωνικὴ γωνία ἵση ἐστὶ μᾶς ὁρθῆ καὶ τρίτῳ — τὸ δὲ τετράγωνον τετράκις — ἑκάστῃ γὰρ τετραγωνικὴ γωνία ὁρθή ἐστιν. ἕξ οὖν ἴσοπλευρα τρίγωνα συνυεύσαντα κατὰ τὰς γωνίας τὰς τέσσαρας ὁρθὰς συμπληροῦ // καὶ τοῖς ἑξάγωνα καὶ τετράγωνα τέσσαρα. καὶ ἑκαστον δὲ τῶν ἄλλων πολυγώνων ὅπωσδοῦν ἐπισυντιθέμενον κατὰ τὰς γωνίας ἡ ἐλλείπει τῶν τεσ-

1 γὰρ ante προβλήμασιν om. G. 15 ταῦτα τὰ τοῖς H, p. 256, τοῖς H₂, p. 271. // πληροῦν δυνάμενα] πληροῦμενα G, πληροῦν δυνατὸν C. 16 Post τρίγωνον G addit καὶ τετραγωνον. 20 τρεῖς M, G, 'ter' B, Z. 20—24 τέσσαρας ... γωνίας τὰς om. B,

σάρφων ὁρθῶν ἡ πλεονάξει· μόνα δὲ ταῦτα κατὰ τοὺς εἰρημένους ἀριθμοὺς ἔξισοῦται ταῖς τέτρασιν ὁρθαῖς. καὶ ἐστὶ τὸ θεώρημα τοῦτο Πυθαγόρειον.

Διὰ τοῦτο δὲ τὸ πόρισμα κανὸν πλείους εὐθεῖαι τῶν δυεῖν δί’ ἐνὸς σημείου τέμνωσιν ἀλλήλας, οἷον⁵ τρεῖς ἡ τέτταρες ἡ ὁποσαιοῦν, αἱ γινόμεναι γωνίαι πᾶσαι τέτρασιν ὁρθαῖς ἵσαι δείκνυνται· μερίζονται γὰρ τὸν τεσσάρων τόπον. δῆλον δὲ ὅτι διπλασίους ἀεὶ γενήσονται τῶν εὐθεῶν αἱ γωνίαι· καὶ οὕτω δύο μὲν εὐθεῶν τεμνουσῶν ἀλλήλας ἔσονται γωνίαι τέσ-¹⁰ σαφεῖς ἵσαι τέτρασιν ὁρθαῖς, τριῶν δὲ ἕξ γωνίαι, τεσσάρφων δὲ ὀκτώ· καὶ ἐπ’ ἄπειρον ὁμοίως. ἀεὶ γὰρ διπλασιάζεται μὲν τὸ πλῆθος τῶν εὐθεῶν. αἱ δὲ γωνίαι κατὰ μὲν τὸ πλῆθος αὐξονται, κατὰ δὲ τὸ μέγεθος ἐλασσοῦνται, διότι τὸ διαιρούμενον ἀεὶ ταῦτον¹⁵ ἐστιν, αἱ τέσσαρες ὁρθαῖ.

Prop. XVI, theor. VIII. Παντὸς τριγώνου μιᾶς πλευρᾶς προσεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς τοῦ τριγώνου γωνία ἐκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον μείζων ἐστίν.

20

Ταῦτην τὴν πρότασιν οἱ μὲν ἐλλειπῶς προενεγκάμενοι χωρὶς τοῦ μιᾶς πλευρᾶς προσεκβληθείσης ἀφορμὴν παρέσχουν ἵσως μὲν καὶ ἄλλοις τισίν, αὐτὰρ καὶ Φιλίππῳ, καθάπερ φησὶν ὁ μηχανικὸς Ἡρων, διαβολῆς. οὐ γὰρ πάντως, ἡ τρίγωνόν ἐστιν, καὶ ἐκτὸς²⁵ ἔχει γωνίαν. ὅσοι δὲ περιγράφειν τὴν αἰτίασιν ταύ-

4—5 πληθὺς εὐθεῖαι τὰ ἐν δυεῖν M, C. 8 τὸν τῶν τεσσάρων τόπον G. 17 M in margine τοῦ. 20 μείζον M.
26 ἔχοι M.

την ἡθέλησαν, μετὰ τῆς ἐκειμένης προσθήκης ταῦτην παραδεδώκασιν συνήθους οὕσης τῷ γεωμέτρῃ καὶ γὰρ ἐν τῷ πέμπτῳ θεωρήματι τὰς ὑπὸ τὴν βάσιν τῶν ἴσοσκελῶν γωνίας ἵσας ἀποδεῖξαι βουλόμενος 5 προσέθηκεν ὅτι καὶ προσεκβληθεισῶν ἴσων εὐθεῶν αἱ ὑπὸ τὴν βάσιν γωνίαι ἵσαι εἰσίν. καὶ εἰ παρ' ἄλλοις οὖν ἐλλειπής ἦν, ἀλλὰ παρὰ τῷ στοιχειωτῇ τὸ πλῆρες ἔχουσα γέγραπται.

Τί δ' οὖν φησιν ἡ πρότασις ὅτι παντὸς τριγώνοι 10 εἰ μίαν τινὰ τῶν πλευρῶν προσεκβάλοις τὴν ἔκτος αὐτοῦ συνισταμένην γωνίαν εύρησεις μείζονα τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἐκατέρας; ἀμφοτέρας μὲν γὰρ ἵση δειχθήσεται μικρὸν ὑστερόν, ἐκατέρας δὲ μείζον ἐκ τούτου δείκνυται. καὶ ἀναγκαῖως πρὸς τὰς ἀπεναντίον 15 αὐτὴν || συνέρχουνται ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν ἐφεξῆς αὐτη̄ μὲν γὰρ καὶ ἵση δύναται εἶναι καὶ ἐλάσσονα αὐτῆς, ἐκείνων δὲ ἐκατέρας μείζον [ἢ ἔκτος] ἐκ παντὸς. ἐὰν γοῦν ὁρθογώνιον ἢ τὸ τριγώνον καὶ νοήσῃς ἐνβαλλομένην μίαν τῶν περὶ τὴν ὁρθήν, ἢ ἔκτος ἵση 20 ἔσται τῇ ἐφεξῆς· ἐὰν δὲ ἀμβλυγώνιον ἢ, ἔσται δυνατὸν τὴν ἐντὸς μείζονα εἶναι τῆς ἔκτος. ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀπεναντίον — τῶν γὰρ ἐντὸς τοῦ τριγώνου μία μέν 25 ἔστιν ἡ ἐφεξῆς αὐτῆς, δύο δὲ ἀπεναντίον — τούτων οὖν ἐκατέρας μείζον ἢ ἔκτος, ἀλλ' οὐ τῆς ἐφεξῆς αὐτῆς κειμένης.

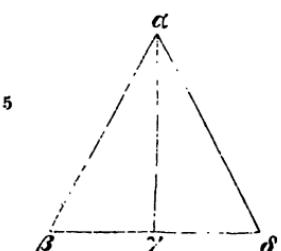
- 4 ἵσας om. M, G, add. Kn. II. 9 τί δὴ G, τί δὲ C.
 12 ἀμφοτέρας M. 17 ἐκείνων] ἐκεῖναι M, B₃, C, ἐκείνη G,
 'illorum' B, 'ille' Z. || ἢ ἔκτος, quod ego addidi, om. M, B₃, G,
 B, Z. 18 οὖν G. || νοήσεις G. 19 μίαν ἐνβαλλομένην G.
 22 ἔκτος τοῦ τριγώνου M, B₃, G, 'intra Triangulum' B, 'extra
 triangulum' Z. 23 ἢ ante ἐφεξῆς om. G, add. C. || αὐτῇ
 M, B₃, C, αὐτῇ (sic) G, om. Z. 'ipso' B. || ὑπεναντίον G,
 ἀπεναντίον C.

Ἡδη δέ τινες συνάπτοντες τὰ δύο θεωρήματα τοῦτό τε καὶ τὸ ἔξῆς ἀποδεικνύμενον οὗτω προφέρουται τὴν πρότασιν· Παντὸς τριγώνου μιᾶς πλευρᾶς προσεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς τοῦ τριγώνου γωνία ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον μείζων ἐστί, καὶ δύο ὅποιαιοῦν τῶν ἐντὸς γωνιῶν δύο δρόσων ἐλάσσονές εἰσιν. ἔχουσι δὲ ἀφορμὴν τῆς συμπλοκῆς τῶν θεωρημάτων, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ γεωμέτρης ἔξῆς ἐπὶ τῶν ἵσων οὕτως ἐποίησε· Παντὸς τριγώνου ἡ ἐκτὸς γωνία δύο ταῖς ἐν-¹⁰ τὸς καὶ ἀπεναντίον ἵσῃ, καὶ αἱ τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίαι δύο δρόσας εἰσιν ἵσαι. κάνταῦθα τοίνυν ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς ὁμοίοις συμπλέκειν τὰ ξητούμενα καὶ ποιεῖν τὴν πρότασιν σύνθετον. καὶ δῆλον ὅτι τὸ μὲν προκείμενον εἰς ἀπόδειξιν ἐσται σύνθετον,¹⁵ τὸ δὲ δεδομένον, εἰ μὲν μετὰ τῆς εἰρημένης προσθήκης ἐκφέροιτο, καὶ αὐτὸς σύνθετον — δεῖ γὰρ δύο νοεῖν, τρίγωνον ὑποκείμενον καὶ μίαν πλευρὰν ἐκβεβλημένην — εἰ δὲ ἄνευ ταύτης [?], δυνάμει μὲν σύνθετον, κατ' ἐνέργειαν δὲ ἀπλοῦν. πάντως γάρ,²⁰ κανὸν μὴ προσκέηται, δεῖ συμπαραλαμβάνειν καὶ τοῦτο ὡς δεδομένον. αὐτῷ γὰρ τῷ τὴν ἐκτὸς ὑποθέσθαι γωνίαν ὡς οὖσαν τὴν πλευρὰν ὡς ἐκβεβλημένην παρείληφεν.

Τοσαῦτα περὶ τούτων· λάβοιμεν δ' ἂν ἀπὸ τοῦ²⁵ προκειμένου θεωρήματος ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου

2 τοῦτό τε] τὸ, τε παρὸν G, τῆς τότε C. 4 προεκβληθείσης G. 8 ἐπειδὴ δὲ G, ἐπειδὴ καὶ C. 16 δὲ ante δεδομένον om. M. || εἰ μὴ G. 19 ἄνευ ταύτης] ἐν ταύτῃ M, B, G, 'sine hac' B, 'in hac' Z. 21 κανὸν μὴ προσκεηταῖ om. G, add. C. 22 αὐτὸς γὰρ τῷ G, αὐτὸς γὰρ τῷ C. 23 ὡς ante ἐκβεβλημένον om. G. 24 προείληφε G, παρείληφε C.

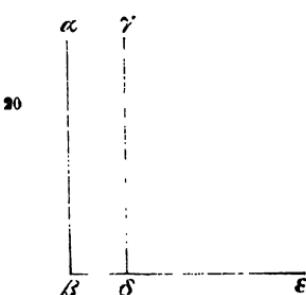
τρεῖς εὐθείας ἴσας ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν προσπίπτειν ἀδύνατον. ἔστωσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σημείου τρεῖς



αὶ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$ ἴσαι ἐπὶ τὴν $\overline{\beta\delta}$ εὐθεῖαν ἡγμέναι. ἐπεὶ οὖν ἴση
ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\alpha\gamma}$, ἴσαι εἰσὶν αἱ πρὸς
τῇ βάσει γωνίαι, ἡ ἄρα ὑπὸ⁵
 $\alpha\beta\gamma$ ἴση τῇ ὑπὸ $\alpha\gamma\beta$. πάλιν
ἐπεὶ ἴση ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$, ἴση ἡ
ὑπὸ $\alpha\beta\delta$ τῇ ὑπὸ $\alpha\delta\beta$. ἦν δὲ

10 τῇ ὑπὸ $\alpha\beta\gamma$ ἴση ἡ ὑπὸ $\alpha\gamma\beta$ γωνίᾳ· ἡ ἄρα ὑπὸ $\alpha\gamma\beta$
ἴση τῇ ὑπὸ $\alpha\delta\beta$, ἡ ἐκτὸς τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον,
ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου
τρεῖς εὐθεῖαι ἴσαι ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἀχθήσονται.

Διὰ τοῦδε δὲ τοῦ θεωρήματος κάκεῖνο ἀποδείξο-
15 μεν ὅτι, ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὴν
ἐκτὸς γωνίαν ἴσην ποιῇ τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον, οὐ
ποιήσουσι τρίγωνον αἱ εὐθεῖαι οὐδὲ συμπεσοῦνται,



ἐπεὶ ἔσται αὐτὴ καὶ μείζων
καὶ ἴση ὅπερ ἀδύνατον. οἷον
ἔστωσαν αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\gamma\delta}$ εὐθεῖαι
καὶ εἰς αὐτὰς ἡ $\overline{\beta\epsilon}$ ἐμπεσοῦσα
ποιείτω ἴσας τὰς ὑπὸ $\alpha\beta\delta$
 $\gamma\delta\epsilon$. οὐ συμπεσοῦνται δὴ
αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\gamma\delta}$. εἰ γὰρ συμπε-

9-11 ἦν δὲ . . . ὑπὸ $\overline{\alpha\delta\beta}$ οἱ. G. 14 δὲ οἱ. G.
ἔκεῖνο G, κάκεῖνο C. 16 ποιεῖ τὴν C. 17 ποιήσωσι M.
αἱ οἱ. M. 18 αὐτῇ M. 22 τὰς ὑπὸ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta}$ G, corr. C.

σοῦνται μενούσων τῶν ἵσων γωνιῶν ἔσται ἡ ὑπὸ γδε,
 τῇ ὑπὸ αβδ ἵση, ἐκτὸς οὖσα καὶ μείζων τῆς ἐντὸς
 καὶ ἀπεναντίον. ἀνάγκη ἄρα, εἰ συμπίπτουσιν, μηκέτι
 μένεν ἵσας τὰς γωνίας, ἀλλὰ ἐκ παντὸς αὐξεσθαι τὴν
 πρὸς τῷ δ. εἴτε γὰρ μενούσης ἀκινήτου τῆς αβ νοή-
 σειας κινουμένην ἐπ' αὐτὴν τὴν γδ, ἵνα συμπέσωσι,
 πλείονα ποιεῖς διάστασιν κατὰ τὴν γδε γωνίαν —
 ὅσῳ γὰρ πρόσεισιν ἡ γδ τῇ αβ, τοσούτῳ μᾶλλον
 ἀφίσταται τῆς δε — εἴτε μενούσης τῆς γδ νοήσειας
 κινουμένην ἐπ' αὐτὴν τὴν αβ, ἐλάττονα ποιήσεις τὴν 10
 αβδ γωνίαν — ἂμα γὰρ ἐπὶ τὴν γδ φέρεται καὶ ἐπὶ
 τὴν βδ — εἴτε καὶ ἄμφω κινουμένας ποιήσειας πρὸς
 ἀλλήλας, τὴν μὲν αβ εὑρήσεις ὡς ἐπὶ τὴν βδ φερο-
 μένην καὶ συνάγουσαν τὴν γωνίαν, τὴν δὲ γδ τῆς δε
 ἀφισταμένην διὰ τὴν ἐπὶ τὴν αβ κίνησιν καὶ αὔξουσαν 15
 τὴν ὑπὸ γδε γωνίαν. ἐξ ἀνάγκης ἄρα εἴ γε τρίγωνον
 ἔσται καὶ συμπεσοῦνται αἱ αβ γδ, καὶ μείζων ἡ ἐκτὸς
 ἔσται γωνία τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον· ἡ γὰρ τῆς ἐν-
 τὸς μενούσης αὐξεται ἡ ἐκτός, ἡ τῆς ἐκτὸς μενούσης

3 οὐ G, εἰ C. 5 νοήσης M, νοήσεις G. 6 συμ-
 πίπτωσι G, συμπεσοῦσι C. 7 τὴν γδ G, τὴν γδε C.
 8 πρόσεισιν G. || τοσούτον G. 9—11 εἴτε μενούσης εἰπὶ
 τὴν βδ om. G. 16 εἴ γε] εἴτε M. 18 ἡ εἰ γὰρ M.
 19 usque ad p. 310 1 αὐξεται ἡ ἐκτός ἡ τῆς ἐκτὸς μενούσης
 ἔλασσονται ἡ ἐντός] ἔλασσονται ἡ ἐκτός M (Z), αὐξεται ἡ
 ἐκτός B₃, G, αὐξεται ἡ ἐκτός C, 'externus augetur aut externo
 manente internus minuitur' B.

έλασσονται ἡ ἐντός, ἦ, εἰ (?) καὶ ἡ ἐντὸς συνάγεται,
καὶ ἡ ἐκτὸς ἐπὶ πλέον διέσταται. αὐτία δὲ τούτων ἡ
κίνησις τῶν εὐθεῶν, τῆς μὲν ἐφ' ἂ ποιεῖ τὴν ἐντὸς
γωνίαν κινουμένης ἐπὶ ταῦτα, τῆς δὲ ἐφ' ἂ ποιεῖ τὴν
ἐκτὸς γωνίαν ἀπὸ τούτων φερομένης. καὶ ἔχεις ἐκ
τούτων || συλλογίζεσθαι, πῶς αἱ γενέσεις τῶν πραγμά-
των ὑπὸ ὅψιν ἡμῖν τὰς ἀληθινὰς ἄγουσι τῶν ζητου-
μένων αἰτίας.

Prop. XVII, theor. X. Παντὸς τριγώνου αἱ δύο
10 γωνίαι δύο ὁρθῶν ἐλάσσονές εἰσι πάντῃ
μεταλαμβανόμεναι.

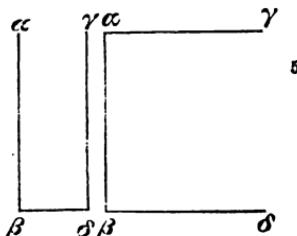
Nῦν μὲν ἀορίστως δείκνυνται δύο ὁποιαιοῦν τοῦ
τριγώνου γωνίαι δύο ὁρθῶν ἐλάττονες· ἐν δὲ τοῖς
ἔφεκῆς καὶ ἀφορισθήσεται, πόσῳ ἐλάττους, ὅτι τῇ
15 λοιπῇ τοῦ τριγώνου γωνίᾳ. αἱ γὰρ τρεῖς ἔσαι ταῖς
δυσὶν ὁρθαῖς εἰσιν, ὥστε αἱ δύο τῇ λοιπῇ τῶν δύο
ὁρθῶν ἐλαττοῦνται. καὶ ἡ μὲν τοῦ στοιχειώτοῦ δεῖξις
φανερὰν ἔχει τὴν ὁδόν. χρῆται γὰρ τῷ πρὸ τούτου
θεωρήματι. δεῖ δὲ καθάπερ ἐν τῷ πρόσθεν εἰς τὴν
20 γένεσιν ἀπιδόντα τῶν τριγώνων τὴν αἰτίαν εὑρεῖν

1 εἰ καὶ ἐντὸς omissō ἡ M. || εἰ om. B, quod probes.
4—5 κινουμένης . . . ἐκτὸς γωνίαν om. B₃, G, add. C. || τὴν ἐκτὸς
γωνίαν] τὴν ἐντὸς γωνίαν M (Z), B in contextu liberius:
‘altera quidem ad eas partes, ubi internum diminuit Angulum,
altera vero ab eas, ubi externum anget tendente’ et in mar-
gine: ‘Alteram quidem ad eas partes in quibus internum facit
Angulum tendente: altera vero ab iis partibus, in quibus ex-
ternum facit Angulum sese movente’. 6 τούτον G.

9 M in margine τί. 12 δείκνυται G. || δύο post δείκνυται
om. G. 13 ἐν δὲ τῆς ἐφεκῆς G. 15 Inter γωνία et αἱ
γὰρ leguntur in G: αἱ τρεῖς ἔσαι ταῖς δυσὶν ὁρθαῖς εἰσιν,
ὥστε αἱ δύο τῇ λοιπῇ τοῦ τριγώνου γωνίᾳ. 20 ἀποδέδονται C.

τοῦ προκειμένου συμπτώματος. ἔστωσαν οὖν αἱ $\overline{\alpha\beta}$ πάλιν καὶ $\overline{\gamma\delta}$ τῇ $\overline{\beta\delta}$ πρὸς ὁρθάς. εἰ οὖν μέλλοι τριγωνον ἔσεσθαι, δεῖ συνεῦσαι

τὰς $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\gamma\delta}$ πρὸς ἀλλήλας. ή δὲ σύνευσις αὐτῶν ἐλαττοὶ τὰς ἐντὸς γωνίας, ὥστε ἐλάττους γίνονται δυεῖν ὁρθῶν. εἰσὶ γὰρ ὁρθαὶ πρὸ τῆς συνεύσεως. ὄμοιως δὲ κἄν ἐπὶ



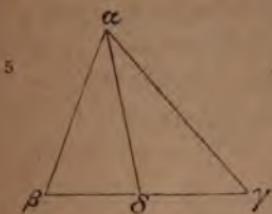
τῆς $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\beta\delta}$ νοήσωμεν 10 ἔστωσας ὁρθάς, τὰ αὐτὰ συμβήσεται κατὰ τὴν σύνευσιν τῶν εὐθειῶν καὶ ἔσονται αἱ πρὸς τῇ $\overline{\alpha\beta}$ γωνίαι δύο ὁρθῶν ἐλάσσονες· καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῆς πλευρᾶς ὠσαύτως.

Τοῦτο οὖν τὸ αἴτιόν ἔστιν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ μεῖζονα 15 εἶναι τὴν ἐκτὸς ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον γωνιῶν. ἐκβεβλῆσθαι μὲν γὰρ τὴν πλευρὰν οὐκ ἀναγκαῖον, οὐδὲ ἔξω τινὰ συνεστάναι γωνίαν, τῶν δὲ ἐντὸς γωνιῶν $\bar{\beta}$ ὅποιασδεν εἶναι [$\bar{\beta}$] ὁρθῶν ἐλάττους ἀναγκαῖον. τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον τοῦ ἀναγκαίου πῶς 20 ἀν αἱ τινοι εἶη; ἀλλ' ὅπερ εἶπον τὸ μὲν αἴτιόν ἔστι τὸ φῆμέν, ή σύνευσις τῶν εὐθειῶν || ἐπὶ τὴν βάσιν ἐλαττοῦσα τὰς ὁρθάς.

8—10 Priori figureae B triangulum abd inscripsit. In altera figura, quam B omisit, in M et Z litterae $\alpha\beta$ sunt permutatae.

9 καὶ G , κἄν C . 10 $\overline{\alpha\gamma}\ \overline{\beta\delta}$] $\overline{\alpha\delta}$ M , B_3 , G (Z); B utrumque omisit. 18 συστάναι G , συνστάναι C . 19 $\overline{\beta}]$ δύο G . alter. $\overline{\beta}$ om. M , G . 23 ἐλαττούσας M , C , ἐλαττούσας B_3 , ἐλαττούσαν G , ‘diminuentium’ B , ‘quod ... coitio restringit’ Z .

Τοῦ δὲ στοιχειωτοῦ διὰ τῆς ἐκτὸς γωνίας δεῖξαντος τὸ ξητούμενον φέρει καὶ μὴ προσεκβάλλοντες τινῶν πλευρᾶν τὸ αὐτὸν κατασκευάσωμεν. ἔστω τρίγω-



νον τὸ $\alpha\beta\gamma$, καὶ εἰλήφθω τυχὸν
σημεῖον ἐπὶ τῆς $\beta\gamma$ τὸ δ , καὶ
ἐπεξεύχθω ἡ $\alpha\delta$, ἐπεὶ οὖν τρι-
γώνου τοῦ $\alpha\beta\delta$ μία [πλευρὰ]
προσεκβέβληται ἡ $\beta\delta$, ἡ ἐκτὸς
γωνία ἡ ὑπὸ $\alpha\delta\gamma$ μείζων ἔστι τῆς ἐντὸς τῆς ὑπὸ $\alpha\beta\delta$.
10 πάλιν ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $\alpha\delta\gamma$ μία πλευρὰ προσεκβέ-
βληται ἡ $\delta\gamma$, ἡ ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $\alpha\delta\beta$ μείζων τῆς ἐντὸς
τῆς ὑπὸ $\alpha\beta\gamma$. ἀλλὰ μὴν αἱ περὶ τὴν $\alpha\delta$ γωνίαι δίο
δροθαῖς εἰσιν ἵσαι διὰ τὸ τρισκαιδέκατον. αἱ ἄρα ὑπὸ
15 $\alpha\beta\gamma$ $\alpha\gamma\beta$ γωνίαι δύο ὁρθῶν εἰσιν ἐλάττους. ὅμοιας
δεῖξομεν ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$ $\beta\gamma\alpha$ γωνίαι δύο ὁρθῶν
εἰσιν ἐλάττους ἐπὶ τῆς $\alpha\gamma$ σημεῖον λαβόντες καὶ ἐπι-
ξεύξαντες ἀπὸ τοῦ β [εὐθεῖαν] ἐπὶ τὸ ληφθὲν σημεῖον.
καὶ πάλιν τὰς ὑπὸ $\gamma\alpha\beta$ $\alpha\beta\gamma$ δύο ὁρθῶν ἐλάσσους ἀπο-
φανοῦμεν ἐπὶ τῆς $\alpha\beta$ σημεῖον λαβόντες καὶ ἐπιξεύξαν-
20 τες ἀπὸ τοῦ γ εὐθεῖαν ἐπὶ τοῦτο τὸ σημεῖον. δέδεικται
ἄρα τὸ προκείμενον διὰ τοῦ αὐτοῦ θεωρήματος μὴ
προσεκβληθείσης τινὸς τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν.

2 μὴ om. G, add. C. 3 κατασκευάσομεν B_3, G , 'ostenda-
mus' B , 'struemus' Z ; in M litterae σω evanuerunt. 7 πλευρὰ
om. M, G. 9 ἔστι om. G. 12 $\alpha\gamma\delta$] $\alpha\beta\gamma$ M. 13 δεκα-
τέτον G , τρισκαιδέκατον C . 17 εὐθεῖαν om. M, G.

Διὰ τούτου τοίνυν δυνατὸν κάκεῖνο δεικνύναι, ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ μίαν εὑθεῖαν δύο κάθετοι οὐκ ἀχθήσονται. ἔστωσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ α σημείου ἐπὶ τὴν βγ δύο κάθετοι αἱ

αβ αγ. ὁρθαὶ ἄρα εἰσὶν αἱ ὑπὸ αβγ αγβ γωνίαι. ἀλλ' ἐπεὶ τρίγωνόν ἔστι τὸ αβγ, δύο δόποιαιοῦν γωνίαι δύο ὁρθῶν ἐλάσσους εἰσὶν.

αἱ ἄρα ὑπὸ αβγ αγβ γωνίαι δύο ὁρθῶν ἐλάσσους εἰσὶν. ἀλλὰ καὶ ἵσαι δυσὶν ὁρθαῖς διὰ τὰς καθέτους.¹⁰ ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου δύο κάθετοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἀχθήσονται.

Prop. XVIII, theor. XI. *Παντὸς τριγώνου ἡ μείζων πλευρὰ τὴν μείζονα γωνίαν ὑποτείνει.*

|| "Οτι μὲν ἡ τῶν πλευρῶν ἴσοτης ἐφ' ἐκάστου τῶν 15 τριγώνων ἵσαις ἀποτελεῖ τὰς ὑπὸ τούτων ὑποτεινομένας γωνίας καὶ ἡ τῶν γωνιῶν ἴσοτης ὠσαύτως τὰς ὑποτεινούσας αὐτὰς πλευρὰς ἵσαις ἀποφαίνει μεμαθήκαμεν διὰ τε τοῦ πέμπτου καὶ ἕκτου θεωρήματος. ὅτι δὲ καὶ ταῖς ἀνισότησι τῶν πλευρῶν ἡ τῶν ὑποτεινο- 20 μένων γωνιῶν ἀνισότης ἀκολουθεῖ καὶ ἀνάπαλιν διὰ τούτων διδασκόμεθα τῶν θεωρημάτων τοῦ τε ὀκτωκαιδεκάτου λέγω καὶ τοῦ ἐννεακαιδεκάτου. τὸ μὲν γὰρ

3 ἀναχθήσονται G. 4—8 Figuram om. B; sed invenitur ea in M et Z. 9 αἱ ἄρα . . . ἐλάσσους εἰσὶν om. G, add. C.

13 In M in margine τη̄. 19 τε om. G. 22 τη̄ G, ὀκτωκαιδεκάτου C. 23 ιθ̄ G, ἐννεακαιδεκάτου C.

δείκνυσι τὴν μείζονα πλευρὰν ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν, τὸ δὲ ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν τὴν μείζονα πλευράν, ἀντιστρέφοντα μὲν ἀλλήλοις, ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων προσγράμματων τὰ αὐτὰ θεωροῦντα συμπτώματα τῷ τε 5 πέμπτῳ καὶ τῷ ἕκτῳ θεωρήματι. φανερὸν δὲ ὅτι τὴν μείζονα καὶ τὴν ἐλάσσονα πλευρὰν ἀνάλογον ληψόμεθα καὶ διαιρήσουμεν τὴν μερίστην καὶ μέσην καὶ ἐλαχίστην, καὶ τὰς γωνίας ὀσαύτως ἐπὶ τῶν σκαληνῶν τριγώνων. ἐπὶ δὲ τῶν ἴσοσκελῶν ἀρκέσει τὸ μείζον 10 ἀπλῶς καὶ ἐλασσον. μία γάρ ἔστιν ἡ ταῖς δυσὶν ἀνισος, ἥτοι μείζων οὖσα ἢ ἐλάττων, ὡς ἐπὶ γε τῶν ἴσοπλεύρων οὐκ ἔχει ταῦτα τὰ θεωρήματα χώραν. καὶ ὅφες ὅπως τὰ μὲν τῆς ἴσοτητος τῶν γωνιῶν ἢ πλευρῶν δειπτικὰ τοῖς ἴσοπλεύροις καὶ ἴσοσκελέσιν ἐφῆρμοττεν, 15 τὰ δὲ τῆς ἀνισότητος τοῖς σκαληνοῖς καὶ τοῖς ἴσοσκελέσιν. αἴτιον δὲ ὅτι τὰ μὲν τῶν τριγώνων ἴσοτητος ἔστι μόνης ἔκγονα, τὰ δὲ ἀνισότητος μόνης, τὰ δὲ ἀμφοτέρων, ὡδὶ μὲν διὰ τῆς ἴσοτητος, ὡδὶ δὲ διὰ τῆς ἀνισότητος ὑφιστάμενα· καὶ τὰ μὲν ὅντα τῷ πέρατι 20 συγγενῆ, τὰ δὲ τῇ ἀπειφόᾳ, τὰ δὲ κατὰ τὴν μείζην ἀμφοτέρων ἀπογεννώμενα, ὥστε διὰ πάντων ἡ τριάς αὗτη πεφοίτηκεν, οἶον γραμμῶν, γωνιῶν, σχημάτων, καὶ ἐν τοῖς σχήμασι τριπλεύρων, τετραπλεύρων, ἔξης ἀπάντων. ἀλλὰ καὶ τὸ πέρας οὗ μὲν διὰ τῆς ὄμοιοτητος τοις, οὗ δὲ διὰ τῆς ἴσοτητος ἐμφαντάζεται τοῖς γεωμετρικοῖς εἶδεσι, καὶ τὸ ἄπειρον οὗ μὲν διὰ τῆς

1 τὴν μείζονα γωνίαν ὑπὸ τὴν μείζονα πλευρὰν *G*, corr. *C*.

13 τῆς οὖσας *G*. 17 τὰ δὲ ἀνισότητος μόνης οὖσας *H₁* p. 266. 21 διὰ παντὸς *H₂* p. 266. 22 αὗτη *M*, *G*, *H₂*.

23 τριπλεύρων *M*, τριπλεύρων *G*, corr. *C*. || τετραπλεύρων *M*.

24 οὗ μὲν *G*, οὗ μὲν *C*. 25 οὗ δὲ διὰ τῆς ἴσοτητος οὖσας *G*, add. *C*. || ἐμφαντάζετο *G*, ἐφαντάζετο *C*.

ἀνομοιότητος, οὐδὲ διὰ τῆς ἀνισότητος, καὶ τὸ μικτὸν
ὅτε μὲν ἔξι ὁμοιοτήτων, ὅτε δὲ ἔξι ἴσοτήτων. αὕτιον δὲ καὶ
τούτων ὅτι τὰ εἰδή τὰ γεωμετρικὰ τῷ ποσῷ προσήκει
καὶ τῷ ποιῷ. διότι τῶν δύο τούτων ἐπισημαίνομένων
δῆλον (?) καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου λέγων ὁ στοι-⁵
χειωτῆς οὐχὶ καὶ τοῦ ἴσοπλεύρου λέγει, ἀλλὰ τοῦ ἔχον-
τος μείζων καὶ ἐλάττω πλευράν. δεῖ γὰρ τὸ δεδομένον
ἡγούμενον νομίζειν, ἐπόμενον δὲ (?) τὸ ξητούμενον.
ὅ δ' ἀν μείζονα πλευρὰν ἔχῃ καὶ ἐλάσσονα, τοῦτο ὑπὸ¹⁰
τὴν μείζονα πλευρὰν τὴν μείζονα γωνίαν [ἔξει].

'Ἐπειδὴ δὲ ὁ || γεωμέτρης ἐν τῇ κατασκευῇ λαβὼν
τὸ αὐτὸν τρίγωνον καὶ μείζονα τὴν αὐτὸν τῇσι αὐτὸν,¹⁵
δειξη τῆς πρὸς τῷ γ γωνίας τὴν πρὸς τῷ β μείζονα,
ἀφεῖλεν ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐτὸν τῷ αὐτῷ ἵσην τὴν αὐτόν,
φαίη δ' ἂν τις ὅτι πρὸς τῷ γ δεῖ γενέσθαι τὴν ἀφαίρεσιν, φέρει
καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως δεῖξωμεν τὸ προκείμε-

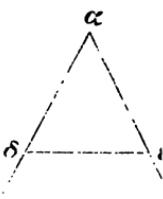
1 τὸ μικτὸν, ὁ γὲ μὲν G. 2 ὁμοιοτήτων . . . ἴσοτή-
των] 'ex similitudinibus et dissimilitudinibus . . . ex aequali-
tatis et inaequalitatis' B, cui adstipulatur Kn. II.
3 τῷ ποσῷ τόπῳ ὡς προσήκει καὶ τῷ ποιῷ M, τῷ τόπῳ ὡς
προσήκει καὶ τῷ ποιῷ * B_s, G, 'ad Quantitatem, ad Qualitatemque
spectant' B, 'loco quo satis sit et qualitate fiunt' Z.
5 δῆλον ex coniectura scripsi; ήμῶν M, B_s, C, ήμὲν G, 'eo
quia nos haec duo annotare debemus' Z; B liberius: Haec
itaque assignavimus, quoniam haec duo nobis assignantibus,
manifestum nobis erit'. 8—9 ἐπόμενον. ὁ δ' ἀν τὸ ξητού-
μενον M, ἐπόμενον, ὁ (C. ὅτι) δ' ἀν τὸ ξητούμενον B_s, G,
'quod datum antecedens: consequens sit. si vero quaesitum' Z.
10 έξει ex coniectura dedi; M, B_s, G, Z verbum omittunt;
'esse' B. 13 πρὸς τῷ γ M, G. 13—15 Figuram ab Euclide
descriptam addit B. 15 πρὸς τῷ γδ' M, 'ad signum cd' Z,
'ad Signum c' B. 16 δεῖξομεν M, B_s, G, δεῖξωμεν C, 'osten-
damus' B, 'demonstrabimus' Z.

νον, ὡς Πορφύριος. ἔστω γὰρ ἡ $\overline{\delta\gamma}$ ἶση τῇ $\overline{\alpha\beta}$ καὶ
ἐκβεβλήσθω ἡ $\overline{\alpha\beta}$ ἐπὶ τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ νείσθω ἡ $\overline{\beta\epsilon}$ τῇ $\overline{\delta\epsilon}$
ἴση. ὅλη ἄρα ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$ ἶση τῇ $\overline{\alpha\gamma}$,
καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$. ἐπεὶ οὖν
ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$ ἴση τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ | $\overline{\epsilon\gamma}$, καὶ ἡ ὑπὸ¹¹
 $\overline{\alpha\epsilon}\overline{\epsilon\gamma}$ $\overline{\alpha\gamma}$ ὑπὸ $\overline{\alpha\gamma\epsilon}$ διὰ τὸ
πέμπτον. ἡ ἄρα ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ μείζων τῆς
ὑπὸ $\overline{\alpha\gamma\beta}$ μείζων τῆς ὑπὸ¹²
 $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$. τοῦ γὰρ $\overline{\gamma\beta\epsilon}$ μία πλευρὰ
ἐκβέβληται ἡ $\overline{\epsilon\beta}$, καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ ἐκτὸς οὐσα τῆς
ἀπεναντίου καὶ ἐντὸς μείζων ἔστι. πολλῷ ἄρα μείζων
ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\alpha\gamma\beta}$, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἄλι μὲν οὖν γεωμετρικαὶ δεῖξεις τοιαῦται. ὅλον
15 δὲ ὅτι τὸ αἴτιον τούτου τοῦ συμπτώματός ἔστιν ἡ τῆς
πλευρᾶς αὐτῆς τῆς ὑποτεινούσης τὴν γωνίαν ὑπεροχὴ
κατὰ τὸ μέρεθος ἡ ἐλάττωσις· μείζων μὲν γὰρ οὐσα
διῆστησιν ἐπὶ πλέον τὴν γωνίαν, ἐλαττουμένη δὲ συν-
ελαττοὶ καὶ εἰνην καὶ ἐπὶ μεῖον συνάγει. τοῦτο δὲ
20 διὰ τὴν ἐπ' ἄκρου τάσιν τῆς εὐθείας. ἐπ' ἄκρου γὰρ
αὐτὴ τεταμένη καὶ τῶν γωνιῶν τὰ μεγέθη κατὰ τὴν
έαυτῆς αὐξῆσιν καὶ μείωσιν συμμετατίθησιν. καὶ
ταῦτα λέγομεν ἐφ' ἐνὸς τριγώνου, ἐπεὶ δυνατὸν καὶ
τὴν αὐτὴν γωνίαν ὑπὸ μείζονος καὶ ἐλάσσονος εὐθείας
25 ὑποτείνεσθαι καὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν μείζω καὶ ἐλάττω

11 ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$ M. 15 τοῦτο M, C. || ἡ] ἡ G. 19 μεῖον) μᾶλλον
M, G. 21 τεταγμένη G. 24 εὐθείας om. G, add. C.

γωνίαν ὑποτείνειν. ἔστω γὰρ εἰ τύχοι τρίγωνον σκελές τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ τὸ δ σημ
καὶ ἵση ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$ [ἐπὶ τῆς
 $\overline{\alpha\gamma}$] καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\delta\epsilon}$. τὴν
οὖν πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ γωνίαν ὑπο-
τείνουσιν αἱ $\overline{\delta\epsilon}$ βγ, ὅν ἡ μὲν
μείζων ἡ δὲ ἐλάσσων, καὶ μυ-
φίας ὅσας || λαβεῖν δυνατὸν
κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὴν $\overline{\alpha}$
γωνίαν ὑποτεινούσας μείζους καὶ ἐλάσσους εὐθ
πάλιν ἔστω τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ ἰσοσκελές, καὶ ἐλάσσων ἡ $\overline{\beta\gamma}$
 $\overline{\beta\alpha\overline{\alpha\gamma}}$, καὶ ἴσοπλευρον τρίγωνον
ἐπὶ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ τὸ $\overline{\beta\delta\gamma}$, καὶ ἐπεξεύχθω
ἡ $\overline{\alpha\delta}$ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ ϵ . ἐπει
οὖν τοῦ $\overline{\alpha\beta\delta}$ τριγώνου ἐκτός ἔστιν
ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\delta\epsilon}$ γωνία, μείζων ἔστι τῆς
ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\delta}$, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ
ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\delta\epsilon}$ μείζων τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\delta}$. ὅλη ἄφα ἡ
 $\beta\delta\gamma$ μείζων τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ καὶ ὑποτείνει ἀμφοτέρῳ
αὐτῇ εὐθεῖα μείζονα καὶ ἐλάσσονα γωνίαν. δέδει
δὲ ὅτι τὴν αὐτὴν γωνίαν μείζους εὐθεῖαι καὶ ἐ-
σους ὑποτείνουσιν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τριγω



3 ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\gamma}$ addendum esse puto; om. *M, B₃, G, B,*:
14 ἐπὶ τὸ $\overline{\epsilon}$ om. *M.* 15 $\overline{\alpha\beta\gamma}$ *M.* 16—18 τῆς
 $\overline{\beta\alpha\delta} \dots$ μείζων om. *G, add. C.* 21 εὐθεῖας *M, C.*

γωνίαν ὑποτείνειν. ἔστω γὰρ εἰ τύχοι τρίγωνον ἵσο-
σκελές τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ τὸ δ σημεῖον,
καὶ ἵση ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$ τῇ $\overline{\alpha\delta}$ [ἐπὶ τῆς
 $\overline{\alpha\gamma}$] καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $\overline{\delta\epsilon}$. τὴν
οὖν πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ γωνίαν ὑπο-
τείνουσιν αἱ $\overline{\delta\epsilon}$ $\overline{\beta\gamma}$, ὃν ἡ μὲν
μείζων ἡ δὲ ἐλάσσων, καὶ μυ-
ρίας ὅσας λαβεῖν δυνατὸν
κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὴν $\overline{\alpha}$
γωνίαν ὑποτεινούσας μείζους καὶ ἐλάσσους εὐθείας
πάλιν ἔστω τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ ἵσοσκελές, καὶ ἐλάσσων ἡ $\overline{\beta\gamma}$ τῶν
 $\overline{\beta\alpha\gamma}$, καὶ ἵσόπλευρον τρίγωνον
ἐπὶ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ τὸ $\overline{\beta\delta\gamma}$, καὶ ἐπεζεύχθω
ἡ $\overline{\alpha\delta}$ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ $\overline{\epsilon}$. ἐπεὶ
οὖν τοῦ $\overline{\alpha\beta\delta}$ τριγώνου ἐκτός ἔστιν
ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\delta\epsilon}$ γωνία, μείζων ἔστι τῆς
ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\delta}$, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ
ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\delta\epsilon}$ μείζων τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\delta}$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\delta\gamma}$ μείζων τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ καὶ ὑποτείνει ἀμφοτέρας ἡ
αὐτὴ εὐθεῖα μείζονα καὶ ἐλάσσονα γωνίαν. δέδεικται
δὲ ὅτι τὴν αὐτὴν γωνίαν μείζους εὐθεῖαι καὶ ἐλάσ-
σους ὑποτείνουσιν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τριγώνου

μιας εὐθείας μίαν ὑποτείνει γωνίαν καὶ ἡ μὲν μείζων
τὴν μείζονα ἐκ παντός, ἡ δὲ ἐλάσσων τὴν ἐλάσσονα
καὶ τὸ αἴτιον ἔθεωρήσαμεν.

Prop. XIX, theor. XII. Παντὸς τριγώνου ὑπὸ τὴν
μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει.

Τοῦτό ἐστι τὸ ἀντίστροφον τῷ εἰδημένῳ θεωρή-
ματι. καὶ ἐστιν ἀπλοῦν ἐν ἐκατέρῳ τό τε διδόμενον
καὶ τὸ ζητούμενον. καὶ τὸ ἐκεὶ συμπέρασμα ὑπόθεσίς
ἐστιν ἐνταῦθα, ἡ δὲ ἐκεὶ ὑπόθεσις τούτου συμπί-
10 φασμα. προτέτακται δ' ἐκεῖνο, διότι δεδομένην ἔχει
τὴν ἀνισότητα τῶν πλευρῶν, ἐπειτα δὲ τοῦτο τὰς γω-
νίας ἀνίσους ὑποθέμενον. δοκοῦσι γὰρ αἱ μὲν πλευραὶ
τὰ εὐθύγραμμα περιέχειν, αἱ δὲ γωνίαι περιέχεσθαι.
καὶ ὁ τρόπος δὲ τῆς ἀποδείξεως ἐπ' ἐκείνουν μὲν δεικτι-
15 κός, ἐπὶ δὲ τούτου διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς.

'Ο μὲν οὖν γεωμέτρης ἐκ διαιρέσεως τὸ ἀδύνατον
συλλογίζεται. τῶν γὰρ γωνιῶν οὐσῶν ἀνίσων λέγω,
φησίν, ὅτι καὶ αἱ ὑποτείνουσαι πλευραὶ ἀνίσοι, καὶ
ἡ μείζων ὑποτείνει τὴν δεδομένην μείζονα γωνίαν.
20 εἰ γὰρ μή ἐστιν ἡ τὴν μείζονα γωνίαν ὑποτείνουσα
μείζων, ἵση ἐστὶν ἡ ἐλάττων. ἀλλ' εἰ μὲν ἵση, καὶ αἱ
γωνίαι, ἂς ὑποτείνουσιν, ἵσαι διὰ τὸ ἔ, εἰ δὲ ἐλάττων,
καὶ ἡ γωνία, ἦν ὑποτείνει, ἐλάττων διὰ τὸ πρὸ τούτου.
δεῖδειται γὰρ ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων
25 πλευρὰ ὑποτείνουσα καὶ ὑπὸ τὴν ἐλάσσονα ἡ ἐλάσσων.

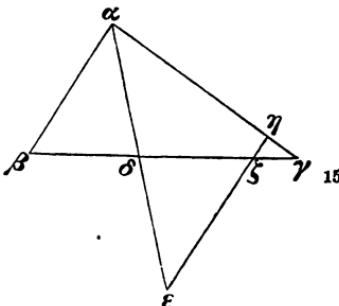
1 μιαν om. G, add. C. 4 In M in margine: ισθ.
7 δεδομένον G. 20 ὑποτείνουσα om. M. 21 μείζων, ἵση
ἐστὶν] ἡ, μείζων ἐστὶ ἡ ἵση G, corr. C. 22 ἔ] πέμπτον G.
23 ὑποτείνει] ὑπὸ τὴν M.

χουσι δὲ ἀνάπαλιν αἱ γωνίαι μείζων ἄρα ἡ πλευρὰ τῆς πλευρᾶς. δυνατὸν δὲ καὶ ἄνευ ταύτης τῆς διαι-
νέσεως δεῖξαι τὸ προκείμενον προαποδείξαντες λημ-
ιάτιόν τι τοιοῦτον.

Ἐὰν τριγώνου γωνία δίχα τυηθῇ καὶ ἡ τέμνουσα τὴν γωνίαν εὐθεῖα ἐπὶ τὴν βάσιν ἀχθεῖσα εἰς ἄνισα αὐτὴν διαιρῇ, αἱ τὴν γω-
νίαν περιέχουσαι πλευραὶ ἄνισοι ἔσονται, καὶ μείζων μὲν ἡ τῷ μείζονι τυηματι τῆς βά-
σεως συμπίπτουσα, ἐλάσσων δὲ ἡ ἐλάσσονι.¹⁹

Ἐστω τρίγωνον τὸ

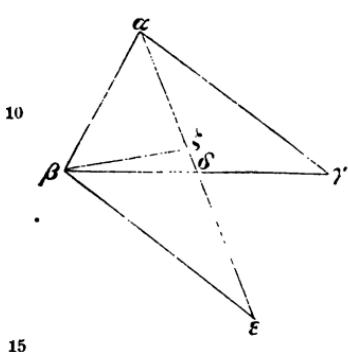
ιβγ καὶ τεμήσθω δίχα ἡ τρὸς τῷ α γωνίᾳ, καὶ ἡ ιδ εἰς ἄνισα τεμνέτω τὴν βγ, καὶ μείζων ἡ γδ τῆς ιδ. λέγω ὅτι μείζων ἔστιν ιαγ τῆς αβ. ἐκβεβλήσθω ιαδ καὶ κείσθω ιση ἡ δε
ιη αδ. καὶ ἐπει μείζων ἡ δγ τῆς δβ, κείσθω ιση τῇ ιδ ἡ δξ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ εξ καὶ ἐκβεβλήσθω ὡς ἐπὶ 20
ἰο η. ἐπει οὖν ιση ἡ αδ τῇ δε καὶ ἡ βδ τῇ δξ, δύο ίνσιν ισαι, καὶ γωνίας ισας περιέχουσι τὰς κατὰ ιορυφῆν· βάσις ἄρα ἡ βα βάσει τῇ εξ ιση καὶ



19 Post τῇ αδ addunt M, B₃, G (Z): καὶ ἐπεξεύχθω ἡ βε,
μιαε linea etiam in figuris in M et Z ducta est. B, cum
supervacanea sint, iure et verba et lineam omisit; nisi forte
proclum superflua quoque addidisse malis credere.

πάντα πᾶσιν, ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ $\overline{\delta\alpha\beta}$ ἵση ἐστίν. ἀλλὰ αὕτη τῇ ὑπὸ $\overline{\delta\alpha\eta}$ ἵση ἐστίν, ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ $\overline{\alpha\eta}$ τῇ $\overline{\epsilon\eta}$ ἵση διὰ τὸ ἔκπον. μείζων ἄρα ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\epsilon\zeta}$. ἡ δὲ $\overline{\epsilon\zeta}$ τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἵση. μείζων ἄρα ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\alpha\beta}$, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Τούτου προληφθέντος δεῖξομεν ὅτι ὑπὸ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει. ἐστω τρί-



10

15

γωνιῶν τὸ $\alpha\beta\gamma$ μείζονα ἔχον τὴν πρὸς τῷ β γωνίαν τῆς πρὸς τῷ γ . λέγω ὅτι ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ μείζων ἐστίν. τετμήσθω δίχα ἡ $\overline{\beta\gamma}$ κατὰ τὸ δ καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\alpha\delta}$, καὶ ἡχθω ἡ $\overline{\delta\epsilon}$ ἵση τῇ $\overline{\alpha\delta}$, | καὶ ἐπεξεύ-

χθω ἡ $\overline{\beta\epsilon}$. ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ $\overline{\beta\delta}$ τῇ $\overline{\delta\gamma}$ καὶ ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῇ $\overline{\delta\epsilon}$, δύο δυσὶν ἵσαι, καὶ γωνίας ἵσας τὰς κατὰ κορυφὴν περιέχουσιν. ἵση ἄρα καὶ ἡ βάσις ἡ $\overline{\beta\epsilon}$ τῇ $\overline{\alpha\gamma}$, καὶ πάντα || πᾶσιν, ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\delta\beta\epsilon}$ γωνία ἵση τῇ

1 πάντα ἄρα πᾶσιν G. 2 τῇ ὑπὸ $\overline{\delta\alpha\eta}$ M, in quo ἵση ἐστίν. ἀλλὰ αὕτη τῇ ὑπὸ $\overline{\delta\alpha\eta}$ ἵση ἐστίν omissa sunt.

3 τῇ $\overline{\epsilon\zeta}$ M. 4—5 τῆς $\overline{\epsilon\zeta} \dots \eta \overline{\alpha\gamma}$ om. G, add. C.

13—15 καὶ ἐπεξεύχθω . . . τῇ $\overline{\alpha\delta}$ om. M, C. 18 περιέχουσι τὰς κατὰ κορυφὴν G. || η ante βάσις om. G.

πρὸς τῷ γ. ἐλάσσων δὲ [ἢ πρὸς τῷ γ] τῆς ὑπὸ αβδ.
 ἢ ἄρα ὑπὸ δβε ἐλάσσων τῆς ὑπὸ αβδ. τετμήσθω
 οὖν δίχα ἢ ὑπὸ αβε τῇ βξ εὐθείᾳ· μείζων ἄρα ἢ εξ
 τῆς ξα. ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ αβε ἢ πρὸς τῷ β γω-
 νία δίχα ἐτμήθη τῇ βξ καὶ μείζων ἢ εξ τῆς αξ, διὰ 5
 τὸ προδειχθὲν μείζων ἢ βε τῆς βα. ἢ δὲ βε τῇ αγ
 δέδεικται ἵση. μείζων ἄρα ἢ γα τῆς αβ. δέδεικται
 ἄρα τὸ ξητούμενον.

Καὶ φανερὸν ὅτι τὴν ποικιλλαν τῆς ἀποδεῖξεως
 παραπούμενος ὁ στοιχειωτῆς τὸν τρόπον τοῦτον ἔψυ- 10
 λάξατο καὶ τῇ ἐκ διαιρέσεως εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσῃ
 δεῖξει προεχόντα πουλόμενος τὸ ἀντίστροφον ποι-
 ḥσαι τῷ προηγουμένῳ μηδενὸς μεταξὺ παρεμπίπτον-
 τος, ἐπεὶ καὶ τὸ ὄγδοον ἀντιστρέφον πρὸς τὸ τέταρτον
 πολλὴν ἐνεποίησε ταραχὴν δυσεπίγυνωστον ποιῆσαν 15
 τὴν ἀντιστροφήν. αἱρετῶτερον γὰρ τὸ δι' ἀδυνάτου
 δεικνύναι τὰ ἀντιστρέφοντα μετὰ τοῦ τὴν συνέχειαν
 φυλάττειν ἢ τὸ διακόπτειν τὴν συνέχειαν μετὰ τῆς
 προηγουμένης ἀποδεῖξεως. διὸ δὴ τὰ ἀντιστροφα
 πάντα σχεδὸν δι' ἀδυνάτου δείκνυσι. 20

1 ἢ πρὸς τῷ γ ex conjectura addidi. $B_3 = M, G.$
 1—2 τῆς ὑπὸ αβδ ἐλάσσων om. $G, B, Z.$ 10 ἔψυλάτ-
 τετο G , ἔψυλάξατο C . 15 ἐποίησε G , ἐνεποίησε C . 19 ἀντι-
 στροφια M . 20 πάντα] ταῦτα G , corr. C .

Prop. XX, theor. XIII. Παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσι πάντη μεταλαμβανόμεναι.

Τοῦτο τὸ θεώρημα διασύρειν μὲν εἰώθασιν οἱ Ἐπικούρειοι καὶ ὅντα λέγοντες αὐτὸ δῆλον εἶναι καὶ μηδεμαῖς δεῖσθαι κατασκευῆς ὁμοίως δ' ἀνεπιστήμονος ἔφογον εἶναι τά τε ἐμφανῆ παραμυθίας ἀξιοῦν καὶ τοῖς ἀδήλοις αὐτόθεν πιστεύειν. ὁ γὰρ ταῦτα συγχέων φανερός ἐστι τό τε ἀναπόδεικτον καὶ τὸ ἀποδεικτὸν 10 ἀγνοῶν. ὅτι δὲ καὶ ὅντα τὸ προκείμενον θεώρημα γνώσιμον κατασκευάζοντιν ἐκ τοῦ τεθέντος χόρτου κατὰ τὸ ἔτερον πέρας τῶν πλευρῶν τὸν ὅντον τὴν μίαν ὄδεύειν πλευρὰν ἀλλὰ μὴ τὰς δύο τροφῆς ὁρεγόμενον.

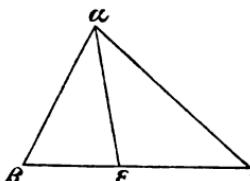
15 Πρὸς δὲ ταῦτα λεκτέον ὅτι σαφὲς μὲν κατὰ τὴν αἱσθησιν ἔστω τὸ θεώρημα, οὕπω δὲ σαφὲς κατὰ τὸν ἐπιστημονικὸν λόγον. πολλὰ γὰρ τοῦτο πέπονθε τῶν πραγμάτων, || οἷον θεομαίνει τὸ πῦρ· καὶ τοῦτο τῇ αἱσθήσει σαφές, ἀλλὰ πῶς θεομαίνει τῆς ἐπιστήμης 20 ἔφογον ἐλεῖν, πότερον ἀσωμάτῳ δυνάμει ἢ σωματικαῖς τομαῖς, σφαιρικοῖς μοφοῖς ἢ πυραμοειδέσι. πάλιν ὅτι κινούμεθα τῇ αἱσθήσει δῆλον, πῶς δὲ κινούμεθα, παραστῆσαι τῷ λόγῳ χαλεπόν, πότερον κατὰ ἀμερές, ἢ κατὰ διάστημα· πῶς δὲ ἀπειρα δίλμεν. εἰς ἀπειρον 25 γὰρ διαιρετὸν πᾶν μέγεθος. ἔστω τοίνυν καὶ τοῦ

1 In M in margine: ἡ. ση. δια τὸν επικονδον τῷ.
4 οἱ οὖν ἐπικούρειοι G. 7 εἰναι ἔφογον G. || τε οι. G, add. C.
9 καὶ τὸ ἀποδεικτὸν οι. G, καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν C.
15 δὴ G, δὲ C. 16 ἔστι G, ἔστω C.

τριγώνου τὸ μείζους είναι τὰς δύο τῆς μιᾶς τῇ αἰσθήσει καταφανές, ἀλλὰ πᾶς τοῦτο γίνεται τῆς ἐπιστήμης ἔργον εἴπειν.

Ἄλλὰ πρὸς μὲν τοὺς Ἐπικονυμείους καὶ ταῦτα ἀρκούντως ἀντειρήσθω· δεῖ δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀποδεῖξεις 5 τοῦ προκειμένου θεωρήματος συντόμως ἴστορησαι, ὅσας οἱ περὶ Ἡρωνα καὶ Πορφύριον ἀνέγραψαν τῆς εὐθείας μὴ προσεκβαλλομένης, δὲ πεποίηκεν ὁ στοιχειωτής. ἔστω τρίγωνον τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$. δεῖ δὴ δεῖξαι τὰς $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ μείζους. τετμήσθω δίχα ἡ πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ γωνίᾳ. ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ $\overline{\alpha\beta\epsilon}$ γωνία ἐκτὸς 10 ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$, μείζων ἔστι τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\epsilon}$. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\epsilon}$ τῇ ὑπὸ $\overline{\epsilon\alpha\gamma}$ ἵση· ἡ ἄρα ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ μείζων τῆς ὑπὸ $\overline{\epsilon\alpha\gamma}$, ὥστε καὶ ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ πλευρὰ τῆς $\overline{\gamma\epsilon}$ μείζων. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῆς $\overline{\beta\epsilon}$ μείζων. τριγώνου γὰρ τοῦ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$ καὶ μείζων τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\epsilon}$, τοντέστιν τῆς ὑπὸ $\overline{\epsilon\alpha\beta}$, ὥστε καὶ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῆς $\overline{\beta\epsilon}$ μείζων. αἱ ἄρα $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ ὅλης μείζους. ὁμοίως δεῖξομεν καὶ 20 ἐπὶ τῶν ἄλλων.

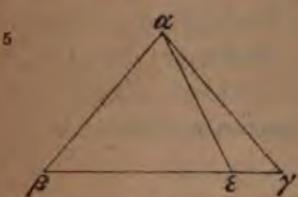
Πάλιν ἔστω τρίγωνον τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$. εἰ μὲν οὖν ἴσοπλευρόν ἔστι τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$, πάντως αἱ δύο μείζους τῆς λοιπῆς — τριῶν γὰρ ἴσων δύο ὁποιασῦν διπλάσια τοῦ ἐνός



10

4 μὲν εἰ καὶ οἱ G, add. C., 11 τῆς $\overline{\beta\gamma}$ οἱ G, add. C.
16 τὰ αὐτὰ] ταῦτα G. 24 οὐσῶν G, ἴσων C.

— εἰ δὲ ἴσοσκελές, ἥτοι ἐλάσσονα ἔχει τῶν ἵσων ἐκατέρας τὴν βάσιν ἢ μείζονα. εἰ μὲν οὖν ἐλάσσων ἡ βάσις, πάλιν αἱ δύο μείζους τῆς λοιπῆς· εἰ δὲ μείζων



ἡ βάσις, ἔστω ἡ $\overline{\beta\gamma}$ μείζων, καὶ ἀφηρησθεῖσα ἵση ἐκατέρᾳ ἐκείνων ἡ $\overline{\beta\epsilon}$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$. ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ $\alpha\epsilon\beta$ ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ γωνία, μείζων ἔστι τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\epsilon}$. διὰ

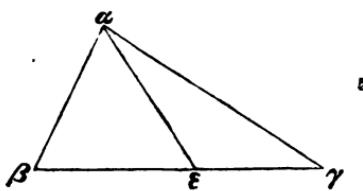
10 τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\epsilon}$ μείζων. αἱ ἄρα περὶ τὴν $\overline{\alpha\epsilon}$ γωνίαν μείζους ὅλης τῆς πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$, ὡς ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\epsilon\alpha}$ ἵση τῇ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\epsilon}$, ἐπεὶ καὶ || ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\beta\epsilon}$ ἵση. λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\gamma}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\epsilon}$ μείζων, ὥστε καὶ ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\gamma\epsilon}$ μείζων. ἦν δὲ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\beta\epsilon}$ ἵση.

15 αἱ ἄρα $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ μείζους τῆς $\overline{\beta\gamma}$. εἰ δὲ συαληγὸν τὸ $\alpha\beta\gamma$, ἔστω μεγίστη ἡ $\overline{\alpha\beta}$, μέση ἡ $\overline{\alpha\gamma}$, ἐλαχίστη ἡ $\overline{\beta\gamma}$. ἡ μὲν οὖν μεγίστη μεθ' ἐκατέρας ληφθεῖσα πάντως μείζων τῆς λοιπῆς· καὶ γὰρ καθ' αὐτὴν ἐκατέρας μείζων. εἰ δὲ τὴν $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ $\overline{\beta\gamma}$ δεῖξαι ζητοῦμεν τῆς $\overline{\alpha\beta}$ 20 μεγίστης οὕσης μείζουνας, ὡς ἐπὶ τοῦ ἴσοσκελοῦς ποιήσομεν ἀπὸ τῆς μεγίστης ἀφελόντες τῇ ἐτέρᾳ ἵσην, καὶ ἐπιχεύξαντες ἀπὸ τοῦ $\overline{\gamma}$, καὶ ἀποχρησάμενοι ταῖς ἐκτὸς τῶν τριγώνων γωνίαις.

2 ἐκατέραν M, G . 3 πάλαι G . 5 ἐκατέρα M, G .
 11 περὶ τὴν $\overline{\alpha}$ καὶ $\overline{\beta} G$. 14 ἦν δὲ καὶ G . 17 μεθ' ἐκατέραν λειφθεῖσα G . 18 καθετὴν M , καθ' ἐκατήν G . || 19 Figura, quam B addit, omissa est in M , neque est necessaria. 20 μείζονα M , 21 ἐκατέρα G .

Πάλιν ἔστω τριγώνον τυχὸν | τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$. λέγω δὲ
αὶ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ μείζουσις εἰσὶ τῆς $\overline{\beta\gamma}$. εἰ γὰρ μή, ἂτοι ἵσαι
εἰσὶν, ἢ ἐλάσσους, ἔστω-

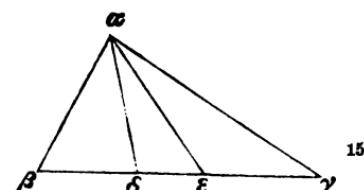
σαν ἵσαι, καὶ ἀφηρήσθω
τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἵσῃ ἢ $\overline{\beta\epsilon}$. λοιπὴ
ἄρα ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$ τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ ἵσῃ.
ἔπει τοῦ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\beta\epsilon}$
ἵση, γωνίας ἵσας ὑπο-



5

τείνουσιν. ὁμοίως δὴ καὶ, ἔπει ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῇ $\overline{\gamma\epsilon}$ ἵση, γω-
νίας ἵσας ὑποτείνουσιν. αἱ ἄρα πρὸς τῷ ἐ γωνίᾳ 10
ἵσαι καὶ αἱ πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$, ὅπερ ἀδύνατον. πάλιν δὴ
ἔστωσαν ἐλάσσους αἱ $\overline{\alpha\beta}$

$\overline{\alpha\gamma}$ τῆς $\overline{\beta\gamma}$, καὶ ἀφηρήσθω
τῇ μὲν $\overline{\alpha\beta}$ ἵσῃ ἢ $\overline{\beta\delta}$, τῇ δὲ
 $\overline{\alpha\gamma}$ ἢ $\overline{\gamma\epsilon}$. ἔπει τοῦ ἡ $\overline{\beta\delta\alpha}$ ἵση ἢ
 $\alpha\beta$ τῇ $\beta\delta$, ἵση ἢ ὑπὸ $\beta\delta\alpha$



15

τῇ ὑπὸ $\beta\alpha\delta$, καὶ ἔπει τοῦ ἡ $\overline{\alpha\gamma}$ τῇ $\overline{\gamma\epsilon}$, ἵση ἢ ὑπὸ $\gamma\epsilon\alpha$
τῇ ὑπὸ $\epsilon\alpha\gamma$. δύο ἄρα αἱ ὑπὸ $\beta\delta\alpha$ $\gamma\epsilon\alpha$ ἵσαι δυσὶν
ταῖς ὑπὸ $\beta\alpha\delta$ καὶ $\epsilon\alpha\gamma$. πάλιν ἔπει τριγώνον τοῦ
 $\alpha\delta\gamma$ || ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $\beta\delta\alpha$, μείζων τῆς ὑπὸ $\epsilon\alpha\gamma$, καὶ γὰρ 20
τῆς ὑπὸ $\delta\alpha\gamma$. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καί, ἔπει τριγώνον
τοῦ $\alpha\beta\epsilon$ ἐκτὸς ἡ ὑπὸ $\gamma\epsilon\alpha$, μείζων τῆς ὑπὸ $\beta\alpha\delta$, καὶ

9—10 ὁμοίως . . . ὑποτείνουσιν ομ. G. 10 πρὸς τὸ $\alpha\epsilon M$,
πρὸς τῇ $\epsilon\gamma C$, ‘ad e Signum’ B, ‘ad ē’ Z. 19 τῇ ὑπὸ $\beta\alpha\delta$
M, G. 20—21 ἐκτὸς . . . ὑπὸ $\delta\alpha\gamma$ ομ. G, add. C, sed prae-
posito $\gamma\epsilon\alpha$ ante μείζων. 21 καὶ ἐπὶ G.

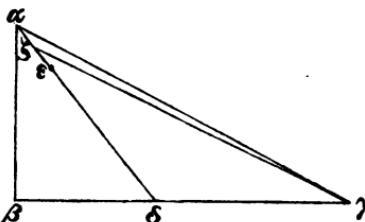
γὰρ τῆς ὑπὸ βαε μείζων. αἱ ὑπὸ βδα γεα μείζονες ἔκει δύο τῶν ὑπὸ βαδ εαγ. ησαν δὲ καὶ ἵσαι αὐταῖς ὅπερ ἀδύνατον. αἱ ἄρα αβ αγ οὔτε ἵσαι εἰσὶν τῇ βῃ, οὔτε ἐλάσσους, ἀλλὰ μείζους. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων.

Prop. XXI, theor. XIII. Ἐὰν τριγώνου ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν δύο εὐθεῖαι συσταθῶσιν ἐντὸς ἀπὸ τῶν περάτων ἀρξάμεναι, αἱ συσταθεῖσαι τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν ἐλάττους 10 μὲν ἔσονται, μείζονα δὲ γωνίαν περιέχουσι.

Τὸ μὲν δηλούμενον ὑπὸ τῆς προτάσεως φανερὸν καὶ ἡ ἀπόδειξις ἡ παρὰ τῷ στοιχειωτῇ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ταῖς πρώταις ἀρχαῖς ἐπόμενον τὸ θεώρημα. ἐκ γὰρ δύο θεωρημάτων ἥρτηται τοῦ τε πρὸ τούτου 15 δειχθέντος καὶ τοῦ ἐκκαιδεκάτου. πρὸς μὲν γὰρ τὸ δεῖξαι τὰς συσταθείσας ἐντὸς ἐλάσσουνας τῶν ἐκτὸς ἔκείνουν δεῖται τοῦ θεωρήματος, παντὸς τριγώνου αἱ δύο μείζους εἰσὶ τῆς λοιπῆς, πρὸς δὲ τὸ τὴν ὑπ' αὐτῶν περιεχομένην γωνίαν ἀποφῆναι μείζονα τῆς 20 ὑπὸ τῶν ἐκτὸς περιεχομένης, ἔκεινο αὐτῷ συντελεῖ, τὸ παντὸς τριγώνου τὴν ἐκτὸς γωνίαν μείζονα εἶναι τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου. λάβοις δ' ἂν ἄμα τῆς γεωμετρικῆς ἀκριβείας πίστιν καὶ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι παραδόξων ὑπόμνησιν, εἰ δεῖξαι μεν ὅτι δυνατὸν ἐντὸς

4 οὔτε μείζους M, B₃, G, 'sed maiora' B, 'maiora igitur' Z.
 6 In M in margine πᾶ. 7 σταθῶσιν G, συσταθῶσιν C.
 12 παρὰ] ἐπὶ G, corr. C. 14 εἰρηται G, ἥρτηται C.
 15 τὸ G, ἐκκαιδεκάτου C.

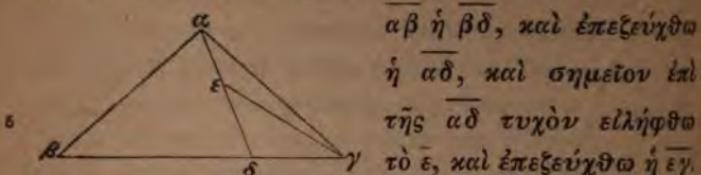
τριγώνου τινὸς ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν οὐκ ὅλης ἀλλὰ μέρους αὐτῆς συστῆναι δύο εὐθείας μείζους τῶν ἑκτός, καὶ πάλιν μείονα (?) γωνίαν περιεχούσας τῆς ὑπὸ τῶν ἑκτὸς περιεχομένης. τούτου γὰρ δειχθέντος ἂμα μὲν δῆλον ὅτι ἀναγκαῖως ὁ στοιχειωτὴς προσέθηκεν τὸ ἀπὸ τῶν περιάτων ἄρχεσθαι δεῖν τῆς κοινῆς βάσεως τὰς ἑντὸς συνισταμένας καὶ τὸ ἐπὶ μιᾶς ὅλης συνιστασθαι, ἀλλὰ οὐκ ἐπὶ μέρους τῆς ὅλης. ἂμα δὲ καὶ ὅπερ εἴπομεν ἔν τι τῶν ἐν γεωμετρίᾳ παραδόξων ἀναφανήσεται. πῶς γὰρ οὐ παράδοξον, εἰ αἱ μὲν ἐπὶ τῆς ὅλης || συνιστάμεναι τῶν ἑκτὸς ἐλάσσους εἰσὶν, αἱ δὲ ἐπὶ μέρους μείζονες; ἔστω δὴ οὖν ὁρθογώνιον τριγώνων τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$, ὁρθὴν ἔχον τὴν πρὸς τῷ β γωνίαν καὶ ελλήφθω σημεῖον τυχὸν τὸ $\overline{\delta}$ ἐπὶ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\alpha\delta}$. μείζων ἄρα ἡ $\overline{\alpha\delta}$ τῆς $\overline{\alpha\beta}$. ἀφηρήσθω ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\delta}$ ἵση τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἡ $\overline{\delta\varepsilon}$,



καὶ ἡ $\overline{\varepsilon\alpha}$ διηρήσθω δίχα κατὰ τὸ $\overline{\xi}$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\gamma\xi}$. ἐπεὶ οὖν τριγωνόν ἔστι τὸ $\overline{\alpha\gamma\xi}$ αἱ $\overline{\alpha\xi}$ $\overline{\xi\gamma}$ μείζους εἰσὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$. ἀλλ’ ἡ $\overline{\alpha\xi}$ ἵση τῇ $\overline{\xi\varepsilon}$. αἱ ἄρα $\overline{\xi\varepsilon}$ $\overline{\xi\gamma}$ μείζους τῆς $\overline{\alpha\beta}$. ἵση δὲ ἡ $\overline{\delta\varepsilon}$ τῇ $\overline{\alpha\beta}$. αἱ ἄρα $\overline{\xi\gamma}$ $\overline{\xi\delta}$ μείζους τῶν $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$, καὶ εἰσὶν ἑντός. πάλιν ἔστω τριγωνον

³ μείζονα M , B_3 , G , ‘maiorēm’ Z , ‘minorem’ B . Cum infra ἐλάσσονα scriptum sit, hoc quoque loco ἐλάσσονα erit restituendum. || τῆς ὑπὸ τῆς G , corr. C .

ἴσοσκελὲς τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ μείζονα τὴν βάσιν ἔχον τὴν $\overline{\beta\gamma}$ ἐκτέρας τῶν ἵσων, καὶ ἀφηρήσθω ἀπὸ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ ἵση τῇ



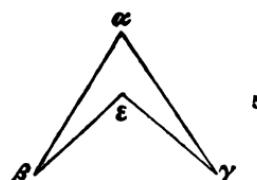
$\overline{\alpha\beta}$ ἡ $\overline{\beta\delta}$, καὶ ἐπεξεύχθω
ἡ $\overline{\alpha\delta}$, καὶ σημεῖον ἐπὶ⁶
τῆς $\overline{\alpha\delta}$ τυχὸν εἰλήφθω
τὸ ϵ , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$.

ἐπεὶ οὖν ἵση ἔστιν ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\beta\delta}$, ἵση καὶ γωνία ἡ ὑπὸ⁷
 $\beta\alpha\delta$ τῇ ὑπὸ $\overline{\beta\delta\alpha}$, καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $\overline{\epsilon\delta\gamma}$ ἐκτός
ἔστιν ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\delta\alpha}$, μείζων ἔστι τῆς ἐντὸς καὶ ἀπεναν-
10 τίον τῆς ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon\gamma}$, ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\delta}$ μείζων τῆς
ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon\gamma}$. πολλῷ ἄφα μείζων ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon\gamma}$.
καὶ περιέχεται ἡ μὲν ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ ὑπὸ τῶν ἐκτός, ἡ δὲ
ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon\gamma}$ ὑπὸ τῶν ἐντός. συνεστάθησαν ἄφα ἐντὸς
τοῦ τριγώνου αἱ $\overline{\delta\epsilon\gamma}$ γωνίαν περιέχουσαι ἐλάσσονα
15 τῶν ἐκτός, καὶ δέδεικται τὸ προκείμενον οὐ προσχρη-
σαμένων ἡμῶν ταῖς παραλλήλοις τῶν ἐξηγητῶν. ἀναγ-
καίον ἄφα τὰς συνεσταμένας εὐθείας ἀπὸ τῶν περάτων
ἄρχεσθαι τῆς βάσεως. αἱ γὰρ ἐπὶ μέρους αὗτῆς συν-
ιστάμεναι καὶ μείζους δείκνυνται ποτε τῶν ἐκτός καὶ
20 ἐλάσσονα περιέχουσαι γωνίαν.

Οὕτω δὲ καὶ συνισταμένων ἀπὸ τῶν περάτων
ἀναφαίνεται καὶ τὸ είδος τῶν καλούμενων ἀκιδοειδῶν
τριγώνων, ἐν καὶ τοῦτο τῶν ἐν γεωμετρίᾳ || παρα-

9 καὶ μείζων ἔστι *G*. 11 πολλῷ . . . ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon\gamma}$ οἱ. *G*,
add. *C*. 12 τῆς ὑπὸ τῶν ἐκτός *M*. 13 συνεστατωσαν *M*,
συνέστησαν *B₃*, *G*, constitutae sunt *B*, *Z*. 17 συνισταμένας *G*.
22 καλούμενων οἱ. *G*.

δόξων τρίγωνον τετράπλευρον εύρειν οίον τὸ $\beta\alpha\gamma$.
 περιέχεται μὲν γὰρ ὑπὸ τεττάρων πλευρῶν τῶν $\beta\alpha$
 $\alpha\gamma$ $\gamma\beta$, τρεῖς δὲ ἔχει γωνίας,
 μίαν μὲν τὴν πρὸς τῷ β , ἐτέραν
 δὲ τὴν πρὸς τῷ α , λοιπὴν δὲ τὴν
 πρὸς τῷ γ . τετράπλευρον ἄρα ἔστι
 τρίγωνον τὸ προκείμενον σχῆμα.



5

Prop. XXII, probl. VIII. Ἐκ τριῶν εὐθειῶν, αἱ
 εἰσιν τρισὶ ταῖς δοθείσαις εὐθείαις ἴσαι, τρί-
 γωνον | συστήσασθαι. δεῖ δὲ τὰς δύο τῆς λοι-
 πῆς μείζους εἶναι πάντη μεταλαμβανομένας.

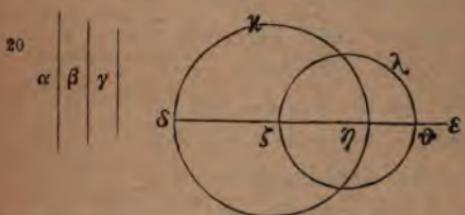
Ἐπὶ τὰ προβλήματα μετεληλύθαμεν αὖθις· καὶ
 παρακελεύεται τριῶν ἐκκειμένων εὐθειῶν, ὃν αἱ δύο
 μείζους τῆς λοιπῆς, συστήσασθαι τρίγωνον ἔξ ἴσων
 πλευρῶν ταῖς δοθείσαις εὐθείαις, πρῶτον μὲν τοῦτο 1.
 συνιδών, ἔξ αὐτῶν ἐκείνων θέσιν ἥδη λαβούσσων εἰρη-
 μένην συστῆναι τρίγωνον ἀδύνατον, ἀλλ' ἐκ τῶν
 ἴσων αὐταῖς δυνατόν, ἐπειδὴ ὅτι δεῖ τὰς εὐθείας τὰς
 συμπληροῦν μελλούσας τὸ τρίγωνον τὰς δύο τῆς λοι-
 πῆς μείζους ἔχειν πάντη μεταλαμβανομένας — παν-
 τὸς γὰρ τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ μείζους εἰσὶ τῆς
 λοιπῆς, ὡς δέδεικται — καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν
 προσθείτε, ὡς ἄρα ἀναγκαῖον καὶ τῶν ἔξ ἀρχῆς εὐθειῶν

8 *M* in margine $\alpha\beta$. 9 *ἴσαι* om. *M.* 18 παρακελεύεται] iubet Euclides' *B.* 16 συνιδόντων *M.*, *G.* || λαμβανούσσων *G.*, λαβούσσων *C.* 20 ἔχειν] εἶναι *G.* 20—21 πάντη . . . τῆς λοιπῆς om. *G.*

τὰς δύο μείζους εἶναι τῆς λοιπῆς κατὰ πᾶσαν λῆψιν,
ἢ οὐκ ἔσται τριγωνον ἐκ τῶν ἵσων αὐταῖς εὐθειῶν,
πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰς ἐνστάσεις ἀπάσας ἀνελῶν τὰς
πρὸς τὴν κατασκευὴν φερομένας, διὰ τῆς προσθήκης
ταύτης μόνης κάκείνας λύεσθαι δυναμένας.

'Εστιν οὖν τὸ πρόβλημα τῶν διωφισμένων, ἀλλ'
οὐ τῶν ἀδιορίστων. καὶ γὰρ τῶν προβλημάτων ὥσπερ
τῶν θεωρημάτων τὰ μέν ἔστιν ἀδιόριστα, τὰ δὲ δι-
ωφισμένα. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπωμεν ἀπλῶς οὕτως ἐκ τριῶν
10 εὐθειῶν ἵσων τρισὶ ταῖς δοθείσαις συστήσασθαι τρι-
γωνον, ἀδιόριστον καὶ ἀδύνατον, ἐὰν δὲ προσθῶμεν,
ῶν αἱ δύο μείζους εἰσὶ τῆς λοιπῆς πάντη μεταλαμβα-
νόμεναι, διωφισμένον τε καὶ δυνατόν. γίνεται γὰρ
αὐτὸν τοῦτο. ὥσπερ || τῶν θεωρημάτων κατὰ τὸ ἀλη-
15 θὲς καὶ φεῦδος ἡ διαιρεσις, οὕτω καὶ τῶν προβλημά-
των κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποφανθέν [καὶ τὸ ἀδύνατον].

"Οτι δὲ καὶ αἱ πρὸς τὴν κατασκευὴν ἐνστάσεις ἐν-
τεῦθεν λύονται, μάθοιμεν ἂν σμικρὸν εἰς αὐτὴν ἐπι-



25

βλέψαντες. ἐπακο-
λουθήσομεν γὰρ
τοῖς τοῦ γεωμέ-
τρον δήμασιν.
ἐστισαν τρεῖς εὐ-
θεῖαι ᾱ β̄ γ̄, ὧν
αἱ δύο μείζους τῆς

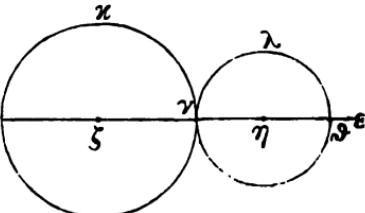
1—2 τὰς δύο . . . εὐθειῶν om. *G*, add. *C*. 3 πρὸς δὲ
τοῦτο *M*. 5 κάκείνης *G*, κάκείνα *C*. 13—14 δυνατὸν γίνε-
ται. καὶ γὰρ αὐτὸν τοῦτο *M*, δυνατόν. γίγνεται γὰρ καὶ
αὐτὸν *B*, *G*, 'fit . . . possibile. Id etiam scire expedit' *Z*, 'Pos-
sibile. fit enim hoc quoque'. *B*. 16 καὶ τὸ ἀδύνατον om.
M, *B*, *G*; 'sic problematicum enuntiatum iuxta possibilitatem
spectatur' *Z*, 'iuxta Possibile enuntiatum atque Impossibile' *B*.

18 μικρὸν *G*. 19—25 Figuram om. *M*.

λοιπῆς πάντη μεταλαμβανόμεναι, καὶ δέον ἔστω ποιῆσαι τὸ προσταχθέν. ἐκκείσθω τις εὐθεῖα ἡ $\overline{\delta\epsilon}$ ἐπὶ θάτερα μὲν πεπερασμένη, οἷον κατὰ τὸ $\overline{\delta}$, ἐπὶ θάτερα δὲ ἄπειρος, καὶ κείσθω τῇ μὲν $\bar{\alpha}$ ἵση ἡ $\overline{\delta\xi}$, τῇ δὲ β ἵση ἡ $\overline{\xi\eta}$, τῇ δὲ $\bar{\gamma}$ ἵση ἡ $\overline{\eta\theta}$. καὶ κέντρῳ τῷ $\bar{\zeta}$, δια-⁵ στήματι δὲ τῷ $\overline{\zeta\delta}$ κύκλος γεγράφθω ὁ $\bar{\kappa}$, καὶ πάλιν κέντρῳ τῷ $\bar{\eta}$, διαστήματι δὲ τῷ $\overline{\eta\theta}$ κύκλος γεγράφθω ὁ $\bar{\lambda}$, καὶ τεμνέτωσαν ἀλλήλους οἱ κύκλοι. τοῦτο γὰρ ἔλαβεν ὁ στοιχειωτής. πόθεν οὖν τοῦτο; φησὶν τις. μήποτε γὰρ ἡ ἐφάπτονται μόνον ἀλλήλων, ἢ οὐδὲ ¹⁰ ἐφάπτονται; τῶν γὰρ τριῶν ἐν τι πάσχειν αὐτοὺς ἀναγκαῖον, ἢ τέμνειν ἀλλήλους, ἢ ἐφάπτεσθαι, ἢ δι-εστάναι ἀπ' ἀλλήλων. λέγω δὴ οὖν ὅτι τέμνοντιν ἐξ ἀνάγκης ἀλλήλους. ἐφαπτέσθωσαν γὰρ πρότερον ἀλλήλων. ἐπεὶ τοίνυν

15

τὸ $\bar{\zeta}$ κέντρον ἔστι τοῦ $\bar{\kappa}$ κύκλου, ἵση ἔστιν ἡ $\overline{\delta\xi}$ τῇ $\bar{\xi}\nu$, δὲ τὸ $\bar{\eta}$ κέν-τρον ἔστι τοῦ $\bar{\lambda}$ κύ-



20

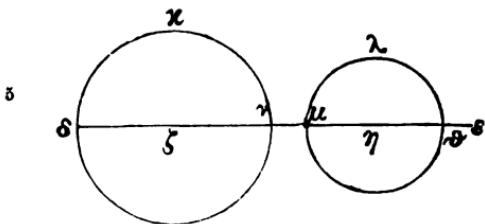
κλου, ἵση ἔστιν ἡ $\overline{\theta\eta}$ τῇ $\bar{\eta}\nu$. δύο δὴ αἱ $\overline{\delta\xi}$ $\overline{\eta\theta}$ ἴσαι μιᾶς τῇ $\bar{\xi}\eta$. ἐκειντο δὲ μείζους αὐτῆς, ὥσπερ καὶ ἡ $\bar{\alpha}$ μετὰ τῆς $\bar{\gamma}$ τῆς $\bar{\beta}$ μείζων· ἴσαι γὰρ ἐκείναις. || πάλιν,

1 ἔστι *G*, ἔστω *C*. 4. 5 Alterum et tertium ἵση om. *H*, add. *C*. 9 ἔλαχεν *G*, 'sortitus est' et in margine 'assumptum' *H*.

13 ὅτι οὐ τέμνονται *G*. 23 ἔκεινοις *G*, ἔκειναις *C*. || Post ἔκειναις addit *B*: 'Aequales igitur ipsi, i праваque maiores sunt,

εἰ δυνατόν, διεστάτωσαν ἀλλήλων αἱ κύκλοι, ὡς οὐκ
πάλι. ἐπεὶ οὖν τὸ ξ τοῦ πάλιν κέντρου, ἵση η δέξιη ζητοῦνται

καὶ ἐπεὶ τὸ η πάλιν κέντρον
η δέηται τῆς πάλιν
η μείζων
ἄρα διλητή η ζητοῦνται
δέξιη θετική



ὑπερέχει γὰρ η ζητηθεῖν τῶν δέξιων θετικῶν. ἔκειτο δὲ τὰς δύο
θετικά μείζους εἰναι τῆς ζητηθεῖν, ὥσπερ καὶ τὰς αἱ γ τῆς β.
ἵση γὰρ η μὲν δέξιη αἱ, η δὲ ζητηθεῖν βῃ, η δὲ θετική γ.
ἀνάγκη ἄρα τοὺς πάλιν κύκλους τέμνειν ἀλλήλους, ὥστε
διστοιχειωτὴς ὁρθῶς τέμνοντας ἔλαβεν ἀλλήλους τοὺς
κύκλους, ἐπειδὴ καὶ τῶν τριῶν εὐθειῶν ὑπέθετο τὰς
15 δύο μείζους τῆς λοιπῆς πάντη μεταλαμβανομένας καὶ
οὕτε ἵσας οὕτε ἔλαττον τῆς μιᾶς. ἀνάγκη δὲ ἐφαπτο-
μένων μὲν ἵσας εἰναι, διεστάτων δὲ ἔλασσον τὰς δύο
τῆς λοιπῆς.

quod fieri non potest'. 9 ἔκειται δὲ G, ἔκειτο δὲ C.
14 ἐπεὶ G, ἐπειδὴ C. 16—17 τῆς μιᾶς . . . ἔλασσον τοις om. G,
add. C.

εὶ δυνατόν, διεστάτωσαν ἀλλήλων αἱ κύκλοι, ὡς οἱ
καὶ λ. ἐπεὶ οὖν τὸ ζ τοῦ καὶ κέντρον, ἵση ἥ δὲ τῇ ζν,
καὶ ἐπεὶ τὸ η
τοῦ λ κέντρον
ἥ θη ἵση τῇ
ημ. μείζων
ἄρα ὅλη ἥ ζη
τῶν δὲ θη.

ὑπερέχει γὰρ ἥ ζη τῇ νῦν τῶν δὲ ηθ. ἔκειτο δὲ τὰς δὲ
θη μείζους εἶναι τῆς ζη, ὥσπερ καὶ τὰς ἄγ τῆς β.
ἵση γὰρ ἥ μὲν δὲ τῇ ἄ, ἥ δὲ ζη τῇ β, ἥ δὲ θη γ.
ἀνάγκη ἄρα τοὺς καὶ λ κύκλους τέμνειν ἀλλήλους, ὥστε
ὅ στοιχειωτῆς ὁρθῶς τέμνοντας ἔλαβεν ἀλλήλους τοὺς
κύκλους, ἐπειδὴ καὶ τῶν τριῶν εὐθειῶν ὑπέθετο τὰς
δύο μείζους τῆς λοιπῆς πάντη μεταλαμβανομένας καὶ
οὔτε ἵσας οὔτε ἐλάττους τῆς μιᾶς. ἀνάγκη δὲ ἐφαπτο-
μένων μὲν ἵσας εἶναι, διεστώτων δὲ ἐλάσσους τὰς δύο
τῆς λοιπῆς.

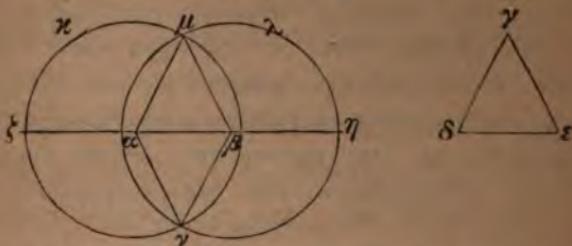
Prop. XXIII, probl. VIII. Πρὸς τὴν δοθείσην εὐθείαν καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῇ δοθείσῃ εὐθυγράμμῳ γωνίᾳ ἵσην γωνίαν εὐθύγραμμον συστήσασθαι.

Πρόβλημα: καὶ τοῦτο, Οἰνοπίδου μὲν εὑρηματίᾳ πᾶλιν, ὡς φησὶν Εὔδημος, γωνίας δὲ σύστασιν ἀπαιτοῦν ἵσης ἄλλῃ τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ πρὸς τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ δοθέντι σημείῳ. τὸ μὲν οὖν τὴν δοθείσαν γωνίαν εὐθύγραμμον ἀναγκαῖως εἶναι προσέδημον, ἐπειδὴ καὶ ἀδύνατον τὸν πάση γωνίᾳ ἵσην γωνίαν πρὸς εὐθείᾳ συστήσασθαι. δέδεικται γὰρ ὅτι τῶν περιφερογράμμων γωνιῶν δύο μόνον εἰσὶν εὐθυγράμμοις ἵσαι, ἣ τε τοῦ πελέκεως πάσῃ εὐθυγράμμῳ ἵση δεικνυμένη καὶ ἡ τοῦ μηνοειδοῦς σχῆματος διμοίρῳ ὁρθῆς ἵση οὕσα. || γίνεται δὲ τὸ μηνοειδὲς τοῦτο δύο κύκλων διὰ τῶν κέντρων τεμνόντων ἄλλήλους. τὸ δὲ πρὸς εὐθείᾳ τινὶ γίνεσθαι τὴν σύστασιν τῆς γωνίας ὀφισμένην ποιεῖ τὴν συνισταμένην καὶ οὐκ ἀδιάφορον κατὰ τὸ εἰδος, ἀλλ' ἥτοι εὐθύγραμμον ἡ μικτήν. οὐδεμιᾶς δὲ μικτῆς

1 *M* in margine πρ. β̄ καὶ om. *G*. 7 ἵσαι *G*, *ἴσης C*. 11 πρὸς εὐθείαν *G*. 13 ἡ τε τοῦ μηνοειδοῦς *G*, ἡ τε μηνοειδῆς *C*, qui tamen in margine adnotavit: 'erat etiam imutatus (?) γωνία tamen non apparebat, quid scriptum esset'. 'angulus bipennis' *Z*, 'Angulus scilicet Figurae Lunularis' *B*. Supra (p. 189, 12—190, 28) legitur vox μηνοειδής, quam hoc loco Proclus certae tantum huiusmodi angulorum speciei tribuit. 14 ἡδη δεδεικνυμένη *G*, ἴση δεικνυμένη *C*. || ἡ τοῦ πελεκοειδοῦς *G*, ἡ τοῦ μηνοειδοῦς *C*, 'angulus lunularis figurae' *Z*, 'Angulus Figurae illius, quae Securi similis est' *B*. — Demonstrationem, eiusmodi angulum duabus Recti tertii esse aequalē, quam Proclus omisit, addidit Taylor in pag. 126. Proclus huius anguli mentionem fecit in pag. 301, 10—13. 18 στᾶσιν *G*. 20 μικτὸν *G*, μικτὴν *C*.

ἴσης εἶναι δυναμένης εὐθυγράμμῳ πρόδηλον ὅτι καὶ
αὐτὴ πάντως εὐθύγραμμός ἐστιν.

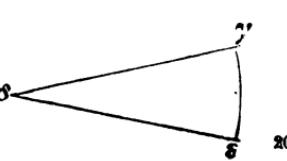
Οἱ μὲν οὖν στοιχειωτῆς ἀπλῶς προσχρησάμενοι
τῷ πρὸ τούτου προβλήματι καὶ ἐκ τριῶν εὐθειῶν ίσων
τρισὶ ταῖς δοθείσαις συστήσας τρίγωνον ἐποίησεν τὸ
προσταχθέν, λάβοις δ' ἄν τὴν σύστασιν τοῦ | τριγώ-
νου διδασκαλικότερον τὸν τρόπον τοῦτον. ἔστω



εὐθεῖα ἡ $\overline{\alpha\beta}$, τὸ δὲ πρός αὐτῇ δοθὲν σημεῖον τὸ $\bar{\alpha}$, ἣ
δὲ δοθεῖσα εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\delta\varepsilon}$. δεῖ δὴ ποιῆσαι
τὸ προσταχθέν. ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\gamma\varepsilon}$ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐφ'
ἐκάτερα ἡ $\overline{\alpha\beta}$, ὡς ἐπὶ τὰ $\bar{\xi}\bar{\eta}$, καὶ κείσθω τῇ μὲν $\overline{\gamma\delta}$
ἰση $\bar{\xi}\bar{\alpha}$, τῇ δὲ $\overline{\delta\varepsilon}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ ἡ $\overline{\alpha\beta}$, τῇ δὲ $\overline{\gamma\varepsilon}$ ἡ $\overline{\beta\eta}$, καὶ κέν-
τρῳ τῷ $\bar{\alpha}$, διαστήματι δὲ τῷ $\bar{\zeta}\bar{\alpha}$ κύκλος γεγράφθω ὁ
 $\bar{\kappa}$, καὶ πάλιν ὥσπερ ἐπὶ τοῦ πρὸ τούτου κέντρῳ τῷ
τῷ $\bar{\beta}$, διαστήματι δὲ τῷ $\bar{\beta\eta}$ κύκλος γεγράφθω ὁ $\bar{\lambda}$. τέμνου-
σιν ἄρα ἀλλήλους οἱ κύκλοι ὡς προδέδεικται. τεμνέ-
τωσαν κατὰ τὰ $\bar{\mu}\bar{\nu}$ σημεῖα, καὶ ἀπὸ τοῦ $\bar{\mu}$ ἐπιζεύ-

2 αὐτῇ G . 6 προσταχθέν M , προτεθέν B_3, G , 'Propositum'
 $B, Z.$ 9 ὑπὸ $\overline{\gamma\delta}$. ἔδει M . 14 ὡς G , ὥσπερ C . 17 $\bar{\mu}$
 $\bar{\nu}$ G , 'n' B , 'm' Z .

χθωσαν ἐπὶ τὰ κέντρα, καὶ ἀπὸ τοῦ \bar{v} ὠσαύτως. ἐπεὶ
οὖν ἵση ἡ $\bar{\zeta}\alpha$ τῇ $\bar{\alpha}\mu$ καὶ τῇ $\bar{\alpha}\nu$, ἡ δὲ $\bar{\xi}\alpha$ ἵση τῇ $\bar{\gamma}\delta$,
καὶ ἡ $\bar{\alpha}\mu$ καὶ ἡ $\bar{\alpha}\nu$ ἵσαι τῇ $\bar{\gamma}\delta$. πάλιν ἐπεὶ ἵση ἡ $\bar{\eta}\beta$
τῇ $\bar{\beta}\mu$ καὶ τῇ $\bar{\beta}\nu$, ἡ δὲ $\bar{\eta}\beta$ ἵση τῇ $\bar{\gamma}\epsilon$, ἡ ἄφα $\bar{\beta}\mu$ καὶ
ἡ $\bar{\beta}\nu$ ἵσαι τῇ $\bar{\gamma}\epsilon$. ἀλλὰ καὶ ἡ $\bar{\alpha}\beta$ ἵση τῇ $\bar{\delta}\epsilon$. δύο ἄφα $\bar{\alpha}\beta$
αἱ $\bar{\alpha}\beta$ $\bar{\alpha}\mu$ ἵσαι ταῖς $\bar{\delta}\epsilon$ $\bar{\delta}\gamma$ καὶ βάσις ἡ $\bar{\beta}\mu$ ἵση τῇ $\bar{\gamma}\epsilon$,
γωνία ἄφα ἡ ὑπὸ $\mu\alpha\beta$ ἵση τῇ πρὸς τῷ $\bar{\delta}$. καὶ πάλιν
δύο αἱ $\bar{\nu}\alpha$ $\bar{\alpha}\beta$ ἵσαι δυσὶν ταῖς $\bar{\gamma}\delta$ $\bar{\delta}\epsilon$, καὶ βάσις ἡ $\bar{\nu}\beta$
βάσει τῇ $\bar{\gamma}\epsilon$ ἵση, καὶ γωνία ἄφα ἡ ὑπὸ $\nu\alpha\beta$ ἵση τῇ
ὑπὸ $\bar{\gamma}\delta\epsilon$. καὶ γέγονεν τὸ προσταχθὲν διπλασίας. οὐ 10
γὰρ μίαν μόνον, ἀλλὰ δύο συνεστησάμεθα γωνίας
ἴσας τῇ δοθείσῃ ἐφ' ἔκάτερα τῆς $\bar{\alpha}\beta$ εὐθείας, || ἵνα καὶ
ἐν τοῖς ἔξης, ἐφ' ὁπότερα ἂν βουλώμεθα ποιεῖσθαι
ἢν σύστασιν, ἀναμφισβήτητον εἰη καὶ μή τις ἀντιλέγῃ.

Ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τὴν τοῦ στοιχειωτοῦ κατα- 15
τικευὴν συμβαλλόμεθα, τὴν δὲ Ἀπολλωνίου δεξιῶν
ἴκαν ἐπαινοῦμεν, ὡς δεομένην
·ῶν ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ δεικνυ-
τένων. λαβὼν γὰρ ἐκεῖνος γω-
νίαν τυχοῦσαν τὴν ὑπὸ $\bar{\gamma}\delta\epsilon$
καὶ εὐθεῖαν τὴν $\bar{\alpha}\beta$ κέντρῳ
ῷ $\bar{\delta}$, διαστήματι δὲ τῷ $\bar{\gamma}\delta$  20
·ράφει τὴν $\bar{\gamma}\epsilon$ περιφέρειαν, καὶ
ἵσαιά των κέντρῳ τῷ $\bar{\alpha}$, διαστή-

1 \bar{v} μ' G, 'm' B, 'n' Z. 13 ἐν τοῖς ἐφεξῆς G.
4 ἀναμφισβήτητον G. 16 συμβαλλώμεθα G.

ματι δὲ τῷ $\overline{\alpha\beta}$ τὴν $\overline{\xi\beta}$, καὶ ἀπολαβὼν τῇ $\overline{\gamma\delta}$ ἵσην τὴν
 $\overline{\xi\beta}$ ἐπιξεύγνυσι τὴν $\overline{\alpha\xi}$. καὶ ἐπὶ ἵσων περιφερεῖσιν
 βεβηκύιας τὰς $\overline{\alpha\delta}$ γωνίας ἵσας ἀποφαίνει. δεῖ δὲ
 προλαβεῖν καὶ ὅτι ἡ $\overline{\alpha\beta}$ ἵση τῇ $\overline{\gamma\delta}$, ἵνα καὶ οἱ κύκλοι
 ἱσοι ὁσι. τὴν οὖν τουαύτην κατασκευὴν ώς τοῖς ὑστε-
 ρον προσχρωμένην ἀλλοτρίαν εἶναι τῆς στοιχειώσεως
 νομίζομεν, τὴν δὲ τοῦ γεωμέτρου προτίθεμεν ώς ταῖς
 ἀρχαῖς ἐπομένην.

Prop. XXIII^{III}, theor. XV. Εὰν δύο τοίγωνα δύο
 10 πλευρὰς δύο πλευραῖς ἵσας ἔχῃ, ἐκατέραν ἐκα-
 τέραν, ἔχῃ δὲ τὴν γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα
 τὴν ὑπὸ τῶν ἵσων εὐθείῶν περιεχομένην, καὶ
 τὴν βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔξει.

Πάλιν ἐπὶ τὰ θεωρήματα μεταβέβηκε καὶ τοὺς
 15 ὄμοιόντας ἀποδίδωσι περὶ τῆς ἀνισότητος λόγους ἐπὶ
 δύο τριγώνων, οὓς καὶ ἐπὶ τῆς ἰσότητος. δύο γὰρ
 ὑποθέμενος τοίγωνα δύο πλευρὰς ἵσας ἔχοντα, ἐκατέ-
 ραν ἐκατέραν, τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ γωνίαν ὅτε μὲν
 ἵσην ἐν ἀμφοτεροῖς τίθεται, ὅτε δὲ ἀνισον, καὶ τῇ
 20 μὲν ἰσότητι ταύτης ἐπομένην ἔδειξεν τὴν ἰσότητα τῶν
 βάσεων καὶ τῇ τούτων ἰσότητι δείκνυσιν ἐπακολου-
 θοῦσαν τὴν τῶν γωνιῶν τῶν πρὸς ταῖς κορυφαῖς

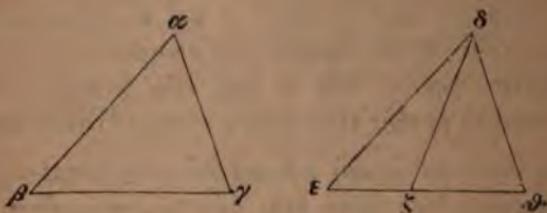
1 τὴν $\overline{\beta\xi}$ περιφέρειαν G , τὴν $\overline{\xi\beta}$ C . 9 In M in mar-
 gine $\overline{\alpha\delta}$. 15 περὶ τῆς ἀνισότητος om. G , add. C . 16 τῆς
 ante ἰσότητος om. G . 19 In M in margine: ἀπὸ τῶν δ
 καὶ η δῆλον τὸ θεώρημα. 20 ταύτη G , ταύτης C . 21 τού-
 των] in M in margine: τούτων, τινῶν δῆλον ὅτι τῶν βάσεων
 καὶ γὰρ ἀντιστρέψει. 22 τῶν ante πρὸς ταῖς om. G .

ισότητα, καὶ τῇ ἀνισότητι τὴν ἀνισότητα. τοῦτο τοι-
νυν || τὸ θεώρημα τὸ νῦν προτεινόμενον ἀντίκειται
μὲν τῷ τετάρτῳ — ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἵσας ὑπέδειτο τὰς
πρὸς ταῖς κορυφαῖς τῶν τριγώνων γωνίας, τοῦτο δὲ
ἀνίσους. οὐκεῖνο μὲν ἵσας αὐτῶν ἀπεδείκνυ τὰς βά-⁵
σεις τοῦτο δὲ ὡσαύτως ταῖς γωνίαις ἀνίσους — προ-
ηγεῖται δὲ τοῦ ἐφεξῆς θεωρήματος. ἐκεῖνο μὲν γὰρ
ἀπὸ τῶν βάσεων ἐπὶ τὰς γωνίας, καθ' ἣς ὑποτείνου-
σιν αἱ βάσεις, μετάγει τὸν τῆς ἀνισότητος λόγον, τοῦτο
δὲ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν γωνιῶν ἐπὶ τὰς βάσεις τὰς ὑπ' ¹⁰
αὐτάς. ὥσπερ αὖ τὸ ἐφεξῆς ἀντίστροφον μὲν ἔστι
πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, ἀντικείμενον
δὲ τῷ ὄγδοῳ θεωρήματι. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἵσοτη-
τος τῶν βάσεων ἵσας ἀποδείκνυσι τὰς πρὸς ταῖς κο-
ρυφαῖς γωνίας, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἀνισότητος τῶν βάσεων ¹⁵
οὐκείνας ἀνίσους ἀποφαίνει. κοινὸν δὲ τοῖς τέτρα-
σιν, ἃν δύο μὲν περὶ τὸ ἵσον στρέφεται, τὸ δὲ καὶ τὸ η,
δύο δὲ περὶ τὸ ἀνίσον, τοῦτο τε καὶ τὸ ἐξῆς, καὶ δύο
μὲν ἀπὸ τῶν γωνιῶν ἀρχεται, τὸ τέταρτον καὶ ὃ νῦν
προεθέμεθα ἤητεῖν, δύο δὲ ἀπὸ τῶν βάσεων, τό τε ²⁰
ὄγδοον καὶ τὸ ἐφεξῆς τεταγμένον — δεῖ (?) οὖν τούτοις
τέτρασι τῷ δ καὶ η καὶ κδ καὶ κε τοῖς ἅπασι τὸ τὰς
δύο πλευρὰς ἵσας ἔχειν ταῖς δύο πλευραῖς ἐκατέραν
ἐκατέρᾳ. τούτων γὰρ ἀνίσων οὐσῶν περιττὴ πᾶσα
ζήτησις καὶ ἀπάτης οὐκ ἀπηλλαγμένη.

25

1 τὴν ἀνισότητα τῇ ἀνισότητι G. || τοίνυν] οὖν G.
5 ἀποδείκνυσι G, ἀπεδείκνυσι C. 11 αὐτὸ G. || ἀντιστρό-
φιον M, in quo in margine legitur: ση. τί ἔστιν ἀντίστροφον
καὶ τί ἀντικείμενον. 16 ἀποφαίνοντος G, ἀποφαίνει C. || In
M in margine: ωρόλογον singulis litteris compendio ωρο-
suppositis. 21 τεταμένον G, τεταγμένον C.

Τοσαῦτα καθόλου περὶ τῶν προκειμένων εἰρήσθω.
φέρε δὲ καὶ τὴν τοῦ στοιχειωτοῦ κατασκευὴν τοῦδε
τοῦ θεωρήματος ἀνασκεψώμεθα, καὶ τὸ ἐλλείπον αὐτῆς
προσθῶμεν. λαβὼν γὰρ δύο τρίγωνα τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ δεξὶ⁶
ισας ἔχοντα τὰς $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ ταις $\overline{\delta\varepsilon}$ $\overline{\delta\xi}$ ἐκατέραν ἐκατέραν
καὶ τὴν πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ γωνίαν τῆς πρὸς τῷ $\overline{\delta}$ μείζονα,
δεῖξαι τε βουλόμενος τὴν $\overline{\beta\gamma}$ τῆς $\overline{\varepsilon\xi}$ μείζονα πρὸς τῇ
 $\overline{\varepsilon\delta}$ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ $\overline{\delta}$ συνίστησιν ἵσην |
γωνίαν τῇ πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ τὴν ὑπὸ $\overline{\varepsilon\delta\theta}$ — μείζων γὰρ ἡ
¹⁰ πρὸς τῷ $\overline{\alpha}$ τῆς πρὸς τῷ $\overline{\delta}$ — καὶ ἀφεῖλεν ἵσην τῇ $\overline{\alpha\gamma}$
τὴν $\overline{\delta\theta}$. τῆς οὖν $\overline{\varepsilon\xi}$ εὐθείας ἐκβαλλομένης τὸ $\overline{\theta}$ ση-
μείον ἥ ἀνωτέρῳ πίπτει τῆς εὐθείας, ἥ ἐπ' αὐτῆς, ἥ
ὑπ' αὐτῇν. ὁ μὲν δὴ στοιχειωτὴς ὡς ἀνωτέρῳ κεί-
μενον ἔλαβεν. ἔστω δὲ ἐπ' αὐτῆς || τῆς εὐθείας. πά-



15 λιν οὖν αὐτόθεν δεῖξομεν. δύο γὰρ αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ δύο
ταις $\overline{\delta\varepsilon}$ $\overline{\delta\theta}$ ἴσαι καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσι. καὶ ἡ

2 καὶ] κατὰ M, C.

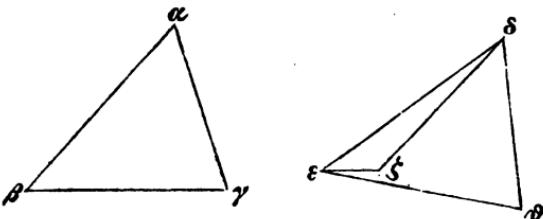
8 πρὸς αὐτῆς σημείῳ $\overline{\delta G}$, πρὸς
αὐτῇ σημείῳ τῷ δC .

10 ἀφεῖλεν]

ἐπιζεύγνυσιν B₃, G, "au-
fert" Z, "connectit" B.

12 ἐπ' αὐτῇ G, ύπ' αὐτῇ C.

βγ ἄρα βάσις τῇ εὐθεῖσῃ. ἀλλ' ή εὐθεῖσης εἰς μείζων, ὥστε καὶ ή βγ τῆς εἰς μείζων. ἀλλὰ δὴ ἐστιν τῆς εἰς κατωτέρω κείμενον. ἐπικεύξαντες οὖν τὴν εὐθεῖαν ἐροῦμεν

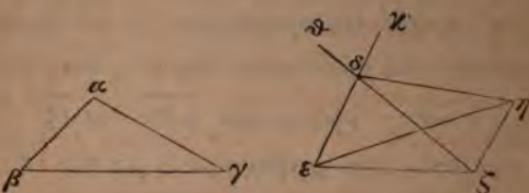


ώς, ὅτι αἱ αβ αγ ταῖς δε δθ ἰσαι καὶ γωνίας ἰσας περιέχουσι, καὶ ή βγ ἄρα ἰση τῇ εὐθείᾳ. ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ δεδιέντρου συνέστησαν αἱ δξ ξε ἐπὶ τῆς δε, ἐλάσσους εἰσὶ τῶν ἐκτός. ἰση δὲ ή δθ τῇ δξ — καὶ γὰρ τῇ αγ — μείζων ἄρα ή θε τῆς εἰς. ἀλλ' ή θε τῇ βγ ἐστὶν ἰση, μείζων ἄρα ή βγ τῆς εἰς. κατὰ πᾶσαν ἄρα θέσιν δέδεικται τὸ θεώρημα.

Διὰ τὸ δὴ οὖν οὐχ, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τετάρτου θεωρήματος προσαπέδειξεν ὅτι καὶ τὰ ἐμβαδὰ τῶν τριγώνων ἰσα ἐστίν, οὗτοι καὶ ἐν τούτῳ προσέθημεν, ὅτι πρὸς τῇ ἀνισότητι τῶν βάσεων καὶ τὰ ἐμβαδὰ ἀνισα; πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν λεγέσθω ὅτι οὐχὶ ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ τε τῶν ἰσων γωνιῶν καὶ βάσεων καὶ τῶν ἀνισων. ἰσαις μὲν γὰρ οὕσαις ταῖς γωνίαις καὶ ταῖς βάσεσιν ἐπεται καὶ ή τῶν τριγώνων ἰσότης.

1 μείζων τῆς εἰς G. 3 κειμένη G. 11 δὴ om. G.
18 οὗτω] τοῦ G, corr. C. 14 ἀνισα om. M. 15 δὴ G, δὲ C.

ἀνίσοις δὲ ἄρα οὐδαις οὐκ ἀνάγκη τὴν ἀμισότητα τῶν ἐμβαδῶν ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ γὰρ δύναται καὶ ἵσα εἶναι τὰ τρίγωνα καὶ ἄνισα, καὶ μεῖζον τὸ ἔχον τὴν μεῖζον γωνίαν καὶ βάσιν καὶ αὖ ἔλασσον. διὰ τοῦτο οὖν ἐστι στοιχειωτῆς παρέλειπεν τὴν τῶν τριγώνων σύγκρισιν, ἅμα δὲ καὶ ὅτι ἡ περὶ τούτων θεωρία τῆς τῶν παραλλήλων δεῖται πραγματεῖας. εἰ δὲ δεῖ προλαβόντας ἡμᾶς τὰ μέλλοντα δείκνυσθαι καὶ νῦν ποιήσασθαι τὴν τῶν ἐμβαδῶν παράθεσιν, λέγομεν ὅτι δύο ὁρθαῖς 10 ἵσων οὐσῶν τῶν $\overline{\alpha\delta}$ γωνιῶν — γινέσθω δὲ ὁ λόγος ἐπὶ τῆς ἐν τῷ στοιχείῳ καταγραφῆς — ἵσα δείκνυται τὰ τρίγωνα, || μειζόνων δὲ δυεῖν ὁρθῶν ἔλασσον τὸ ἔχον τὴν μεῖζονα γωνίαν, ἔλασσόνων δὲ οὐσῶν, μεῖζον.



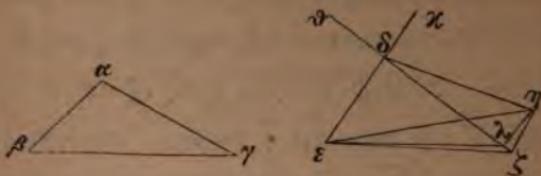
ἔστω γὰρ τὰ ἐν τῷ στοιχείῳ κατεσκευασμένα καὶ ἐκ-
15 βεβλήσθωσαν αἱ $\overline{\epsilon\delta}$ $\overline{\xi\delta}$, καὶ ὑποκείσθωσαν αἱ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ $\overline{\epsilon\delta\xi}$ δύο ὁρθαῖς ἵσαι. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$ τῇ $\overline{\epsilon\delta\eta}$ αἱ $\overline{\epsilon\delta\eta}$ $\overline{\epsilon\delta\xi}$ δύο ὁρθαῖς ἵσαι εἰσίν. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ $\overline{\epsilon\delta\eta}$ $\overline{\kappa\delta\eta}$ δυεῖν ὁρθαῖς ἵσαι. κοινὴ ἀφηρήσθω ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\eta}$, λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\delta\xi}$

5 τὴν τριγώνου G , τὴν τῶν τριγώνων C . 8 τὰ μένοντα G ,
corr. C . 14 στοιχειωτὴ M , C .

τῇ ὑπὸ ηδκ ἴση. ἀλλ' ἡ ὑπὸ εδξ ἴση τῇ ὑπὸ θδκ
— κατὰ κορυφὴν γάρ — καὶ ἡ ὑπὸ ηδκ ἄρα. καὶ
ἐπεὶ τριγώνου τοῦ ηδκ ἐκτός ἔστιν ἡ ὑπὸ ηδθ, ἴση
ἔστι ταῖς δύο ἀπεναντίον ταῖς πρὸς τῷ η καὶ ξ. ἀλλὰ
αὐται ἴσαι ἀλλήλαις· καὶ γὰρ ἡ δη τῇ δξ· ἡ ἄρα ὑπὸ⁵
ηδθ διπλῆ τῆς πρὸς τῷ η γωνίας. ἴση ἄρα ἡ πρὸς
τῷ η τῇ ὑπὸ κδη, καὶ εἰσιν ἐναλλάξ· παράλληλος
⁶ ἄρα ἡ δε τῇ ξη. τὰ ἄρα ηδε ξδε τρίγωνα ἐπὶ τῆς
αὐτῆς βάσεως ἔστιν τῆς δε καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλ-
λήλοις ταῖς δε καὶ ηξ ἴσα ἄρα έστιν. ἀλλὰ τὸ ηδε¹⁰
τῷ αβγ ἴσον, καὶ τὸ δεξ ἄρα τῷ αβγ ἴσον. καὶ ὁρᾶς
ὅτι τριῶν ἐδεήθημεν θεωρημάτων, ἢ τῆς τῶν παραλ-
λήλων ἔστι πραγματείας, ἐνὸς μὲν ὅτι παντὸς τριγώ-
νου ἡ ἐκτὸς γωνία δύο ταῖς ἐντὸς· καὶ ἀπεναντίον
ἴση, ἐτέφουν δὲ ὅτι, ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα εὔπλ-¹⁵
πτουσα τὰς ἐναλλάξ ἴσας ποιῆι, παράλληλοι εἰσιν αἱ
εὐθεῖαι, τοῦ τρίτου δὲ ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως
τρίγωνα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἴσα έστιν.
ἷ καὶ ὁ στοιχειωτὴς εἰδὼς παρῆκεν τὴν τῶν τριγώνων
σύγκρισιν. ἀλλὰ δὴ ἔστωσαν αἱ ὑπὸ βαγ εδξ γωνίαι ²⁰
μείζους δυεῖν ὁρθῶν καὶ κατεσκευάσθω τὰ αὐτά. ἐπεὶ
οὖν αἱ ὑπὸ βαγ εδξ, τουτέστιν αἱ ὑπὸ εδη εδξ μεί-

4 ταῖς δύο ταῖς ἀπεναντίον G. 6 ταῖς πρὸς τῷ η καὶ
ξ γωνίαις G, corr. C. 11 Prius ἴσον om. M. 12 τῆς
om. G, add. C. 21 δυεῖν] δύο G, δυοῖν C. || προκατα-
σκευάσθω G, κατασκευάσθω C. 22 αἱ ὑπὸ ante εδη om. G,
add. C.

ξους δύο ὁρθῶν, αἱ δὲ ὑπὸ $\overline{\varepsilon\delta\eta}$ $\overline{\eta\delta\kappa}$ ἵσαι δύο ὁρθαῖς,
κοινῆς ἀφαιρουμένης τῆς ὑπὸ $\overline{\varepsilon\delta\eta}$, μείζων ἡ ὑπὸ $\overline{\varepsilon\delta\zeta}$

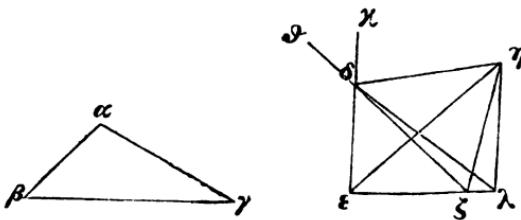


τῆς ὑπὸ $\overline{\eta\delta\kappa}$, τουτέστιν ἡ ὑπὸ $\overline{\kappa\delta\theta}$ μείζων || τῆς ὑπὸ⁵ $\overline{\eta\delta\kappa}$. μείζων ἄρα ἡ διπλῆ [τῆς ὑπὸ $\overline{\eta\delta\theta}$, τουτέστιν
διπλῆς] τῆς πρὸς τῷ $\overline{\eta}$ γωνίας. ἡ ἄρα ὑπὸ $\overline{\eta\delta\kappa}$ ἐλάσσων
ἐστὶ τῆς πρὸς τῷ $\overline{\eta}$. κείσθω ἵση τῇ ὑπὸ $\overline{\eta\delta\kappa}$ ἡ
 $\overline{\delta\eta\lambda}$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\varepsilon\lambda}$. παράλληλος ἄρα ἡ $\overline{\eta\lambda}$
τῇ $\overline{\delta\epsilon}$. τὰ ἄρα $\overline{\eta\delta\epsilon}$ $\overline{\lambda\delta\epsilon}$ τρίγωνα ἵσα ἐστίν. ἀλλὰ τὸ
 $\overline{\lambda\delta\epsilon}$ τοῦ $\overline{\xi\delta\epsilon}$ ἐλασσον· τὸ ἄρα $\overline{\eta\delta\epsilon}$ ἐλασσον τοῦ $\overline{\xi\delta\epsilon}$.
10 ἵσον δὲ τὸ $\overline{\eta\delta\epsilon}$ τῷ $\overline{\alpha\beta\gamma}$. τὸ ἄρα $\overline{\alpha\beta\gamma}$ ἐλασσον τοῦ
 $\overline{\xi\delta\epsilon}$ τὸ ἔχον τὴν μείζονα [γωνίαν]. τὸ δὴ τρίτον
ἔστωσαν ἐλασσονς ὁρθῶν δυεῖν αἱ ἀνισοὶ γωνίαι, καὶ
ιατεσκευάσθω τὰ αὐτά. ἐπεὶ οὖν αἱ ὑπὸ $\overline{\varepsilon\delta\eta}$ $\overline{\eta\delta\kappa}$

1 αἱ δὲ] τῆς G , αἱ δὲ C . 4 τῆς ὑπὸ $\overline{\eta\delta\theta}$, τουτέστι
διπλῆς ex conjectura addidi. μείζων ἄρα ἡ διπλῆ M , μείζων
ἔστιν ἡ (ἡ B_3) διπλῆ τῆς ὑπὸ $\overline{\eta\delta\kappa}$ ἡ διπλῆ B_3 , G , ‘maior igitur
est duplo’ Z , ‘Angulus igitur g dñ maior quam duplus est Anguli
gdk, ipse nempe qui duplus est’ B . 5 γωνίας om. G .

8 ἔστιν om. G . 10—11 ἵσον ... $\overline{\xi\delta\epsilon}$ om. G , add. C .
11 γωνίαν om. M , B_3 , G . In M additum est post μείζονα: τὸ ἄρα
 $\overline{\eta\delta\epsilon}$ ἐλασσον τοῦ $\overline{\xi\delta\epsilon}$ τὸ ἔχον τὴν μείζονα.

δυεῖν ὁρθαῖς ἵσαι, κοινῆς ἀφαιρουμένης τῆς ὑπὸ [εὐθ] ἐλάσσων ἡ ὑπὸ εὐθ, τουτέστιν ἡ ὑπὸ καθ, τῆς



ὑπὸ ηδκ. καὶ] ὅλη ἡ ὑπὸ ηδκ ἐλάσσων ἢ διπλὴ τῆς ὑπὸ ηδκ. ἀλλὰ καὶ διπλὴ ἔστι τῆς πρὸς τῷ ί γωνίας. ἡ ἄρα ὑπὸ ηδκ μείζων τῆς πρὸς τῷ ί. κείσθω τῇ 5 ὑπὸ ηδκ ἵση ἡ ὑπὸ δηλ, καὶ συμπιπτέτω ἡ ηλ τῇ εξ κατὰ τὸ λ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ δλ. παράλληλος ἄρα ἡ ηλ τῇ δε· ἵσα ἄρα τὰ ηδε δλε τρίγωνα ἀλλήλοις. ἀλλὰ τὸ μὲν λδε μείζων τοῦ δξε, τὸ δὲ ηδε ἵσον τῷ αβγ. τὸ ἄρα αβγ μείζον τοῦ | δξε. δέδεικται ἄρα 10 τὸ αβγ τῷ δεξ καὶ ἵσον καὶ μείζον καὶ ἐλασσον τῶν πρὸς τῷ α καὶ δ γωνιῶν ἢ δυεῖν ὁρθαῖς ἵσων οὐσῶν ἢ μείζονων δυεῖν ὁρθῶν ἢ ἐλασσόνων. καὶ πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις τὸ δυνατὸν ἔχουσι. τι γάρ, εἰ ἡ πρὸς τῷ

2—3 εὐθ . . . ηδκ. καὶ addidi ex coniectura; in M legitur tantum καθ, in B₃₂ G εὐθ. 'κdh' Z, 'edg' B. 4—5 γωνίας . . . τῷ ί om. G, add. C. 5 μείζων ἕστι C.
6 ηλ τῇ om. M.

α εἰη μᾶς ἡμισείας ὁρθῆς, ἢ δὲ πρὸς τῷ δὲ ἡμισείᾳ,
οὐχὶ δυσὶν ὁρθαῖς αἱ δύο ἵσαι; τί δέ, εἰ ἡ πρὸς τῷ
μᾶς ἡμισείας, || ἡ δὲ πρὸς τῷ δὲ μᾶς; οὐχὶ μείζους
δύο ὁρθῶν; τί δέ, εἰ ἡ πρὸς τῷ αἱ μᾶς ἡμισείας,
δὲ πρὸς τῷ δὲ τρίτου; οὐχὶ ἐλάσσους δύο ὁρθῶν; καὶ
ἄει ἡ αἱ μείζων τῆς πρὸς τῷ δὲ πᾶσαι οὖν διὰ τὴν
τῶν παραλλήλων ἡμῖν γεγόνασι προσχρήσεως. ἀναγ-
καίως ἄρα παράκεινται τῷ στοιχειωτῷ.

Prop. XXV, theor. XVI. || Ἐὰν δύο τρίγωνα δύο
πλευρὰς δύο πλευραῖς ἵσαις ἔχῃ, ἐκατέραν ἐκά-
τέρας, καὶ τὴν βάσιν τῆς βάσεως μείζονα ἔχῃ,
καὶ τὴν γωνίαν τῆς γωνίας μείζονα ἔξει τὴν
ὑπὸ τῶν ἵσων εὐθειῶν περιεχομένην.

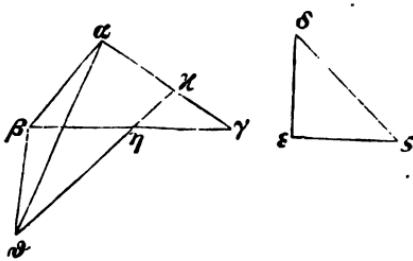
Τοῦτο τὸ θεώρημα ἀντίκειται μὲν τῷ ὅγδοῳ,
ἀντιστρέφει δὲ τῷ πρὸ αὐτοῦ. κατὰ συζυγίαν γὰρ ὁ
στοιχειωτὴς προήγαγεν τὰ τε ἐπὶ τῆς ἴσοτητος τῶν
γωνιῶν καὶ τῶν βάσεων καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἀνισότητος
θεωρήματα καθ' ἐκατέραν τῶν συζυγιῶν τὰ μὲν προ-
ηγούμενα, τὰ δὲ ἀντιστροφαὶ λαμβάνων καὶ ἐπὶ μὲν

1 μᾶς καὶ ἡμισείας *G.* 1—3 ἡμισείας; οὐχὶ . . . πρὸς
τῷ δὲ om. *G.*, add. *C.* 2 οὐχὶ om. *C.* 3 μᾶς καὶ ἡμι-
σείας *C.* || μᾶς; οὐχὶ] μᾶς οὔσης *M.*, διμοίρον, οὐχὶ *G.*,
ἡμισείας οὐχὶ *B*, ‘unius qui . . . sit’ *Z*, ‘binæ unius Recti
Tertiae, nonne?’ *B.* 4 μᾶς καὶ ἡμισείας *G.* 6 οὖν om. *M.*,
B = *G*, ‘at (= autem?)’ *Z*, ‘itaque’ *B.* 8 κείνται *G.*
9 Procli commentario hoc loco addunt *Z* et *B* (p. 198—200) in-
certi auctoris quod in fine additum est scholium et deinceps *B*
(p. 200—207) alterum scholium a se compositum una cum corol-
lario. 10 δύο πλευραῖς om. *M.* 14 In. *M* in margine κεί-
σει. 16 τε om. *G.*, add. *C.* 18 ἐτέραν *C.*

πῶν προηγουμένων ταῖς ἐπ' εὐθείας δειξεσι χρώμενος,
 ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιστρόφων ταῖς εἰς ἀδύνατον ἀπαγω-
 γαῖς. οὗτω δὲ καὶ ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου πεποίηκεν τριγώ-
 νου· τότε μὲν τῇ ἵστηται τῶν ἐν αὐτῷ πλευρῶν δεί-
 κνυσι τὴν ἵστηται τῶν ὑποτεινομένων γωνιῶν ἀκο- 5
 λουθοῦσαν, τότε δὲ τῇ ἀνιστήτι * καὶ αὖ πάλιν ἀντι-
 στρόφως τῇ μὲν ἵστηται τῶν γωνιῶν τὴν ἵστηται τῶν
 ὑποτεινουσῶν πλευρῶν, τῇ δὲ ἀνιστήτι τὴν ἀνισό-
 τητα ἀποφαίνων ἐπομένην. ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον
 ἐλθόντες δῆπας μὲν ὁ γεωμέτρης ἔδειξεν τὸ θεώρημα 10
 πρόδηλον ὃν παρθῆνεν ἐκ τῶν βιβλίων ἀναλέγεσθαι
 τοῖς φιλομαθέσιν, ἃς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι κομίζουσιν ἀπο-
 δειξεις τοῦ αὐτοῦ, συντόμως ἴστορήσωμεν, καὶ πρῶτον
 ἡν *Mενέλαος* ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀνεῦρεν καὶ παρέδωκεν.
 ἔστω δύο τρίγωνα

15

τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$, ἵσας
 ἔχοντα δύο τὰς $\overline{\alpha\beta}$
 $\overline{\alpha\gamma}$ δυσὶ ταῖς $\overline{\delta\epsilon}$
 $\overline{\delta\zeta}$ καὶ τὴν $\beta\gamma$
 μείζονα τῆς $\epsilon\zeta$.
 λέγω δὲ τι ἡ πρὸς

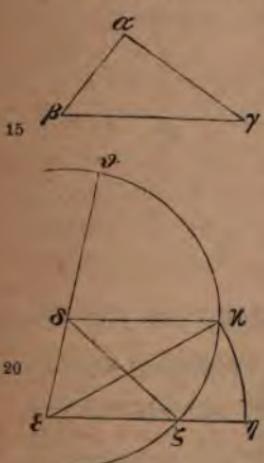


20

τῷ $\overline{\alpha}$ τῆς πρὸς τῷ $\overline{\delta}$ μεῖζων. ἀφηρήσθω γὰρ ἀπὸ τῆς
 $\beta\gamma$ τῇ $\epsilon\zeta$ ἵση ἡ $\beta\eta$, καὶ συνεστάτω πρὸς τῷ $\overline{\beta}$ σημείῳ
 τῇ ὑπὸ $\overline{\delta\epsilon}$ γωνίᾳ ἵση ἡ ὑπὸ $\overline{\eta\beta\theta}$, καὶ κείσθω ἵση
 τῇ $\overline{\delta\epsilon}$ ἡ $\beta\theta$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\eta\theta$ καὶ ἐκβεβλήσθω 25

1 ἐπ' εὐθείας *M*. 2 ἀντιστρόφων *M*, ἀντιστροφιῶν *C*.
 7—8 τὴν ἵστηται . . . τῇ δὲ ἀνιστήτι om. *G*, add. *C*. 9 Post
 ἐπομένην *G* addit: τῇ δὲ ἀνιστήτι τὴν ἵστηται.

ἐπὶ τὸ $\bar{\alpha}$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\bar{\alpha}\bar{\beta}$. ἐπεὶ οὖν \parallel $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ ἡ $\bar{\eta}\bar{\phi}$
 $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}\bar{\zeta}$, ἡ δὲ $\bar{\beta}\bar{\theta}$ $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}\bar{\delta}$, δύο δυσὶν $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ καὶ γωνίας
 $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ περιέχουσιν. ἡ ἄφα $\bar{\eta}\bar{\theta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\zeta}$ καὶ γωνίας ἡ
 $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\tau\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\varepsilon}\bar{\delta}\bar{\zeta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$. καὶ ἐπεὶ ἡ $\bar{\eta}\bar{\theta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\zeta}$,
5 ἡ δὲ $\bar{\delta}\bar{\zeta}$ $\tau\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$, καὶ ἡ $\bar{\theta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ $\tau\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$. μείζων ἡ $\bar{\theta}\bar{\eta}$
 $\tau\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\gamma}$, ὥστε $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}$ $\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ πολλῷ μείζων. καὶ ἡ $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$
 $\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\omega}$ μείζων $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}$ $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$. πάλιν ἐπεὶ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ $\tau\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\beta}$ ἡ
 $\bar{\beta}\bar{\theta}$ — καὶ γὰρ $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ ἔστιν — ἡ $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\theta}$
10 $\tau\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\theta}$. ὅλη ἄφα ἡ $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ $\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ μείζων $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ $\bar{\delta}\bar{\lambda}\bar{\eta}\bar{\varepsilon}\bar{\tau}\bar{\eta}\bar{\varepsilon}$
 $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ $\tau\bar{\eta}\bar{\beta}\bar{\theta}\bar{\kappa}$, ὅλη δὲ ἡ $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ $\tau\bar{\eta}\bar{\beta}\bar{\theta}\bar{\kappa}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ $\bar{\delta}\bar{\delta}\bar{\varepsilon}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\kappa}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\eta}\bar{\varepsilon}\bar{\tau}\bar{\eta}\bar{\varepsilon}$
 $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$. ἡ ἄφα $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\omega$ $\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ μείζων $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}$ πρὸς $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$ γωνίας.



Τοιαύτη μὲν ἡ ἀπόδειξις ἡ Μενελάου, "Ἡρων δὲ ὁ μηχανικὸς οὐτῶσι οὐ δι' ἀδυνάτου τὸ αὐτὸ δείκνυσιν. ἔστω τρίγωνα τὰ $\alpha\beta\gamma$
15 $\delta\epsilon\zeta$ καὶ αἱ ὑποθέσεις αἱ αὐταὶ ἔστωσαν. καὶ ἐπεὶ μείζων ἡ $\bar{\beta}\bar{\gamma}$
 $\tau\bar{\eta}\bar{\varepsilon}\bar{\zeta}$, ἐκβεβλήσθω ἡ $\bar{\varepsilon}\bar{\zeta}$ καὶ κείσθω $\tau\bar{\eta}\bar{\beta}\bar{\gamma}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ ἡ $\bar{\varepsilon}\bar{\eta}$. καὶ ὁμοίως
20 ἐκβεβλήσθω ἡ $\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$ καὶ κείσθω $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\zeta}$ $\bar{\iota}\bar{\sigma}\eta$ ἡ $\bar{\delta}\bar{\theta}$. ὁ δὴ κέντρῳ $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\varepsilon}$,
διαστήματι δὲ $\tau\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\zeta}$ κύκλος γρα-

9—10 $\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ ἡ $\bar{\eta}\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\delta}\bar{\eta}$ om. M, B_3, G, Z , 'Totus igitur b h k Angulus toto hoc Angulo est minor' B . 14 οὐ om. M, B_3, G, Z , 'non' B . 22 διαστήματι δὲ] καὶ διαστήματι G .

ρόμενος ἔξει καὶ διὰ τοῦ $\overline{\delta}$. γεγράφθω ὡς $\overline{\varepsilon \kappa \theta}$. καὶ ἐπεὶ αἱ $\overline{\alpha \gamma}$ αἱ $\overline{\beta \gamma}$ μείζουσ, αὐταὶ δὲ ἵσαι τῇ $\overline{\epsilon \theta}$ καὶ ή $\overline{\beta \gamma}$ τῇ $\overline{\eta \epsilon}$, ὁ κέντρῳ τῷ $\overline{\epsilon}$ γραφόμενος κύκλος, θιαστήματι δὲ τῷ $\overline{\epsilon \eta}$, τέμνει τὴν $\overline{\epsilon \theta}$. τεμνέτω ὁ $\overline{\eta \kappa}$, εἰς ἐπειεύχθωσαν ἐπὶ τὰ κέντρα τῶν κύκλων ἀπὸ τῆς $\overline{\epsilon \omega \eta \epsilon}$ τοιηῆς αἱ $\overline{\kappa \delta \kappa \epsilon}$. ἐπεὶ οὖν τὸ $\overline{\delta}$ κέντρον τοῦ $\overline{\tau \kappa \xi}$, || ἵση τῇ $\overline{\delta \delta}$ ή $\overline{\delta \kappa}$, τοντέστιν τῇ $\overline{\delta \xi}$ καὶ τῇ $\overline{\alpha \gamma}$. τάλιν ἐπειδὴ κέντρον τὸ $\overline{\epsilon}$ τοῦ $\overline{\eta \kappa}$, ἵση ή $\overline{\epsilon \kappa}$ τῇ $\overline{\epsilon \eta}$ τοντέστι τῇ $\overline{\beta \gamma}$. ἐπεὶ οὖν δύο αἱ $\overline{\alpha \beta}$ αἱ $\overline{\alpha \gamma}$ δύο ταῖς δε $\overline{\lambda \kappa}$ ἵσαι καὶ ή $\overline{\beta \gamma}$ τῇ $\overline{\epsilon \kappa}$, καὶ γωνία ή $\overline{\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma}$ γωνίᾳ $\overline{\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma}$ η $\overline{\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma}$ ἵση. μείζων ἄρα τῆς $\overline{\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma}$ η $\overline{\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma}$.

Prop. XXVI, theor. XVII. Ἐὰν δύο τρίγωνα δύο γωνίας δύο γωνίαις ἵσασ ἔχῃ, ἐκατέραν ἑκα-
τέρας, ἔχῃ δὲ καὶ μίαν πλευρὰν μιᾶς πλευρᾶς
τοσην, ητοι τὴν πρὸς ταῖς ἵσαις γωνίαις ή τὴν $\overline{\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma}$
ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἵσων γωνιῶν, καὶ
τὰς λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς
τοσας ἔξει καὶ τὴν λοιπὴν γωνίαν τῇ λοιπῇ
γωνίᾳ ἵσην ἔξει.

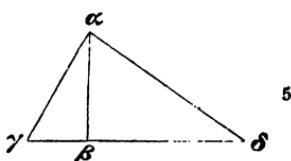
Τὸν τὰ τρίγωνα καὶ τὰς πλευρὰς καὶ τὰς γωνίας $\nu \kappa \delta \beta \alpha \gamma$
καὶ τὰ ἐμβαδὰ συγκρίνειν βουλόμενον ἀναγκαῖον η
μόνας τὰς πλευρὰς λαβόντα ἵσας ξητεῖν τὴν ἵστητα

1 ὡς δὲ $\overline{\varepsilon \kappa \theta}$ G, C. 4 τῇ $\overline{\epsilon \eta}$ M. || ὡς $\overline{\eta \kappa}$ G. 7 καὶ
η $\overline{\alpha \gamma}$ M, η $\overline{\alpha \gamma}$ B, G. 8 ἐπεὶ G, ἐπειδὴ C.
2 In M in margine $\overline{\kappa \epsilon}$.

| τῶν γωνιῶν, ἢ μόνας τὰς γωνίας ἵσας ξητεῖν τὴν
ἰσότητα τῶν πλευρῶν, ἢ μέσαντα γωνίας καὶ πλευρᾶς.
μόνας μὲν οὖν γωνίας ἵσας λαβὼν οὐκ ἡδύνατο δεικνύ-
ναι καὶ τὰς πλευράς τῶν τριγώνων ἵσας. ἐστὶν γαρ
5 ἴσογώνια τρίγωνα καὶ τὰ διμικρότατα τοῖς μεγίστοις,
καὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς περιεχομένοις χωρίοις λε-
πόμενα τῶν ἑτέρων, τὰς δὲ γωνίας ἵσας ἔχοντα ἔκει-
νοις κατὰ μίαν. μόνας δὲ τὰς πλευράς ἵσας ὑποθέ-
μενος πάντα ἔδειξεν ἵσα κατὰ τὸ ὄγδοον θεώρημα,
10 ἐν φῶ δύο τρίγωνά ἔστιν ἔχοντα δύο πλευράς ἵσας
δυσὶν ἐκατέραν ἐκατέραν καὶ τὴν βάσιν ἵσην τῇ βάσει.
καὶ δείκνυται ἴσογώνια ταῦτα καὶ ἵσων περιληπτικά
χωρίων. καὶ ὁ στοιχειωτῆς τὴν προσθήκην ταῦτην
ἀφεῖλεν ὡς ἐπομένην ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως οὐ
15 δεομένην, καθάπερ διὰ τὸ τέταρτον. πλευράς δὲ καὶ
γωνίας λαμβάνουν ἢ μίαν πλευράν ὥφειλεν λαβεῖν μᾶς
ἵσην καὶ μίαν γωνίαν μᾶς γωνίᾳ, ἢ μίαν πλευράν καὶ
τὰς δύο γωνίας τῶν τριγώνων ἵσας, ἢ ἀνάπταλυν μίαν
γωνίαν καὶ δύο πλευράς, ἢ μίαν γωνίαν καὶ τρεῖς
20 πλευράς, ἢ μίαν πλευράν καὶ τὰς τρεῖς γωνίας, ἢ καὶ
πλείους μᾶς πλευράς λαμβάνειν καὶ πλείους μᾶς
γωνίας. ἀλλὰ μίαν γωνίαν καὶ μίαν πλευράν λαβὼν
οὐκ ἔδεικνυ τὸ προκείμενον τῶν ἄλλων τὴν ἴσότητα.
δυνατὸν γοῦν δύο τρίγωνα κατὰ μίαν μόνην πλευράν
25 ἵσα ὄντα καὶ μίαν γωνίαν πᾶσιν ἄνισα τοῖς λοιποῖς

5 ἴσογώνια G, ἴσογώνια C. 8 ἵσας ante ὑποθέμενος
om. G, add. C. 11 ἐκατέραν ἐκατέραν] ἐκατέρας M, ἐκατέ-
ρας ἐκατέρας G. 12 ἴσογώνια G, ἴσογώνια C. 15 καθάπερ
om. G. 18 Post ἀνάπταλυν addit G τῶν τριγώνων ἵσας, del.
not. C. 20 τὰς om. G, add. C. 21 πλείω μᾶς πλευρᾶς G,
πλείους μᾶς, πλευρᾶς C. 23 ἔδεικνυτο M, G, ἔδεικνυτο
τὸ C. 24 μόνην μίαν G. 25 παντάπασιν ἄνισα G, πᾶσιν
ἄνισαι C.

πάρχειν. ἔστω γὰρ εὐθεῖα ἡ $\overline{\alpha\beta}$ ἐστῶσα ὁρθὴ ἐπὶ
 ἡν $\gamma\delta$, μείζων δὲ τῆς $\overline{\beta\gamma}$ ἡ $\overline{\beta\delta}$, καὶ ἐπεξεύχθωσαν ||
 ἵ $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$. οὐκοῦν τοῖς τριγώ-
 οις τούτοις μία μὲν κοινὴ
 λευφὰ καὶ μία γωνία μιᾷ ἵση,
 ἢ δὲ ἄλλα ἀνισα πάντα. μίαν
 ἐπλευφὰν καὶ δύο γωνίας λα-
 εῖν ἔξην καὶ δεῖξαι τὰ λοιπὰ ἵσα. καὶ τοῦτο ποιεῖ
 ιὰ τοῦδε τοῦ θεωρήματος, μίαν δὲ πλευφὰν καὶ τρεῖς
 ωνίας ἵσας ἔτι ὑποτίθεσθαι περιττόν, εἰπερ καὶ δύο 10
 όνων ἵσων οὐσῶν δέδειξται ἡ τῶν λοιπῶν ἵστης.
 ἀλιν μίαν γωνίαν καὶ δύο πλευφὰς λαβεῖν ἔδειξεν
 ἢ ἄλλα ἵσα ἐν τῷ τετάρτῳ θεωρήματι. μίαν δὲ γω-
 ιαν καὶ τρεῖς πλευφὰς ἵσας λαβεῖν περίεργον ἦν, καὶ
 ἀρ αἱ δύο μόνον ἵσαι ληφθεῖσαι συνῆγον τὴν ἵσο- 15
 ητα τῶν ἄλλων. καὶ μὴν καὶ τὸ δύο πλευφὰς καὶ
 ύο γωνίας ἵσας λαμβάνειν, ἢ δύο πλευφὰς καὶ τρεῖς
 ωνίας ἵσας, ἢ δύο γωνίας καὶ τρεῖς πλευφὰς, πάντα
 αὗτα περιττά. τὰ γὰρ ταῖς ἐλάττοσιν ὑποθέσεσιν
 πόμενα πάντως ἀκολουθεῖ καὶ ταῖς πλείοσι μόνον 20
 ετὰ τῶν δεόντων προσδιορισμῶν λαμβανομένων τῶν
 ποθέσεων. τρεῖς οὖν ἡμῖν ἀνεφάνησαν ὑποθέσεις
 ποδεῖξεως δεόμεναι, ἢ τε μόνας λαμβάνοντας τὰς τρεῖς
 λευφὰς καὶ ἡ τὰς δύο πλευφὰς καὶ τὴν μίαν γωνίαν
 αἱ ἢ ἀντίθετος πρὸς ταύτην ἡ τὴν μίαν πλευφὰν καὶ 25
 ἡς δύο γωνίας, ἦν νῦν ὁ γεωμέτρης προστίθησιν. καὶ

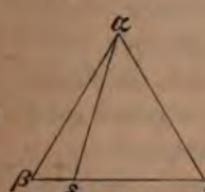


10 ἥπερ C. 21 δοθέντων G, δεόντων B_3 , C. 'datis' et in
 iargine 'decentibus' B. || προσδιορισμὸν M. $B_3 = M$.
 22 ἀνέφενταν G, ἀνεφάνησαν C. 24 καὶ ἡ τὰς δύο πλευφὰς
 m. M, B_3 , G, Z; B etiam καὶ τὴν μίαν γωνίαν omisit et καὶ
 ἀντίθετος πρὸς ταύτην post προστίθησιν addit.

διὰ τοῦτο ταῦτα τρία μόνα θεωρήματα περὶ τῆς ἴσοτητος τῶν τριγώνων ἔχομεν τῆς ἐν ταῖς πλευραῖς καὶ ταῖς γωνίαις τῶν ἄλλων πασῶν ὑποθέσεων ἢ ἀδυνάτων οὐσῶν δεῖξαι τὸ ξητούμενον ἢ δυνατῶν μέν, ἀλλὰ περιττῶν τῷ δι’ ἐλλαττόνων ὑποθέσεων τὰ αὐτὰ πεφηνέναι.

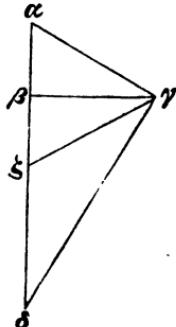
"Ωσπερ οὖν, ὅτε δύο πλευρὰς ἐλάμβανεν ἵσας δυσὶν καὶ γωνίᾳ μιᾷ μίαν ἴσην, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐλάμβανεν γωνίαν, ἀλλ’, ὡς αὐτοῦ προσετίθει, τὴν ὑπὸ 10 τῶν ἴσων εὐθεῖῶν περιεχομένην, οὕτω καὶ δύο γωνίας δυσὶ λαμβάνων ἵσας καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ, οὐ τὴν τυχοῦσαν λαμβάνει ταύτην, ἀλλ’ ἵτοι τὴν πρὸς ταῖς ἴσαις γωνίαις ἢ τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν. οὕτε γὰρ γωνίαν ἐπὶ τοῦ τετάρτου 15 ληφθεῖσαν ἴσην τὴν τυχοῦσαν οὕτε πλευρὰν ἐπὶ τοῦδε τοῦ θεωρήματος οἷαν ποτὲ δεικνύναι τὰ λοιπὰ ἵσα δυνατόν· λέγω δὲ οἷον ὅντος ἴσοπλεύρου τριγώνου

τοῦ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ διηρήσθω ἢ $\overline{\beta\gamma}$ εἰς ἄνισα
τῇ $\overline{\alpha\delta}$. γίνεται ἄφα δύο || τρί-
γωνα τὰς $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\alpha\delta}$ ταῖς $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\delta}$ ἵσας
ἔχοντα καὶ μίαν γωνίαν τὴν πρὸς
τῷ $\overline{\beta}$ τῇ $\overline{\delta}$ πρὸς τῷ $\overline{\gamma}$ ἴσην· ἀλλ’
οὐκέτι τὰ λοιπὰ ἵσα, οἷον ἢ $\overline{\beta\delta}$ τῇ $\overline{\delta\gamma}$. ἄνισοι γάρ·
ἀλλ’ οὐδὲ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ἵσαι. τὸ δὲ αἴτιον ὅτι
25 γωνίᾳ γωνίαν ἴσην ἐλάβομεν οὐ τὴν ὑπὸ τῶν ἴσων



1 μόνα τὰ τρία G . 3 πασῶν ὑποθέμενων G , πάντων ὑποθέσεων C . || In M in margine ση. ὅλον. 6 πέφηνεν M , πεφυκέναι G , πεφηνέναι C . 10 Post γωνίας G add. περισσῆν, quod del. not. C. 12 ἵτοι] ἦν G , corr. C. 24 γωνίαι om. G , add. C.

πλευρῶν περιεχομένην. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ τοῦτο τὸ θεώρημα φανήσεται διαπίκτου, εἰ μὴ λάβοιμεν κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμὸν ἵσην τὴν πλευρὰν τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἵσων γωνιῶν ἢ τὴν πρὸς ταῖς ἵσαις γωνίαις. ἔστω γάρ ὁρθογώνιον τὸ $\alpha\beta\gamma$,⁵ ὁρθὴν ἔχον τὴν πρὸς τῷ β γωνίαν α
 καὶ μείζονα τὴν $\beta\gamma$ τῆς $\beta\alpha$, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ $\alpha\beta$, καὶ συνεστάτω τῇ $\beta\gamma$ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$ γωνίᾳ ἵση πρὸς τῇ $\beta\gamma$ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ γ ἢ ὑπὸ $\beta\gamma\delta$ καὶ συμπιπτέωσαν αἱ $\alpha\beta$ $\beta\gamma$ ἐκβαλλόμεναι κατὰ τὸ δ . δύο οὖν τρίγωνά
 ἔστι τὰ $\alpha\beta\gamma$ $\beta\gamma\delta$ ἔχοντα μίαν πλευρὰν κοινὴν τὴν $\beta\gamma$ καὶ δύο γωνίας ἵσας, τὴν μὲν ὑπὸ $\alpha\beta\gamma$ τῇ ὑπὸ $\gamma\beta\delta$ — ὁρθὰν γάρ — τὴν δὲ ὑπὸ ¹⁵ $\beta\alpha\gamma$ τῇ ὑπὸ $\beta\gamma\delta$ — οὗτως γὰρ συνέστησαν — ἵσα ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἔστι τὰ τρίγωνα. καίτοι δείκνυνται τὸ $\beta\delta\gamma$ μεῖζον τοῦ $\alpha\beta\gamma$. αἴτιον | δὲ ὅτι τὴν $\beta\gamma$ κοινὴν ἐλάβομεν ἐν μὲν τῷ $\alpha\beta\gamma$ ὑποτείνουσαν τὴν μίαν τῶν ἵσων γωνιῶν τὴν πρὸς τῷ α , ἐν δὲ τῷ $\beta\gamma\delta$ πρὸς ταῖς ²⁰ ἵσαις οὖσαν γωνίαις. ἕδει δὲ ἄρα ἐν ἀμφοῖν ἢ μίαν ὑποτείνειν τῶν ἵσων γωνιῶν ἢ πρὸς ταῖς ἵσαις κεῖσθαι γωνίαις. τοῦτο δὲ μὴ φυλάττοντες ἵσουν ἀποφαίνομεν



10

1 κατὰ ταῦτα *M, G.* ‘Eodem sane modo’ *B.* 3 τὴν ante ὑπερτείνουσαν om. *G.* 11 αἱ $\beta\delta$ $\gamma\delta$ *G*, αἱ $\alpha\beta$ $\gamma\delta$ *C.*
 15 ὁρθὰν γάρ om. *G.* 19 μίαν] μὲν *G*, corr. *C.*

τὸ τρίγωνον, ὃ ἔστι μεῖζον ἐξ ἀνάγκης. πῶς γὰρ οὐ μεῖζον τὸ βγδ τοῦ αβγ; συνεστάτω γὰρ πρὸς τῇ βγ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ || γ τῇ ὑπὸ αγβ 10 ἵση ἡ ὑπὸ ξγβ· μεῖζων γὰρ τῆς ὑπὸ αγβ ἡ ὑπὸ βγδ, ὥσπερ καὶ ἡ πρὸς τῷ α γωνίᾳ. ἐπεὶ οὖν δύο τρίγωνά ἔστι τὰ αβγ βγξ δύο γωνίας ἔχοντα τὰς ὑπὸ αβγ βγα δυσὶν ἵσας ταῖς ὑπὸ γβξ βγξ, ἐκατέφανται ταῖς γωνίαις τὴν βγ, ἵσα ἔστι τὰ τρίγωνα. μεῖζον δὲ τὸ βγδ τοῦ βγξ· μεῖζον ἄρα ἔστιν καὶ τοῦ αβγ. πρότερον δὲ ἵσον ἐδείκνυτο διὰ τὴν λῆψιν τῆς τυχούσης πλευρᾶς.

Τοσαῦτα καὶ πρὸς τὴν τῶν προκειμένων ἀκοίβειαν ὁ Πορφύριος ἡμῖν συμβάλλεται, Εὔδημος 15 δὲ ἐν ταῖς γεωμετρικαῖς ἴστορίαις εἰς Θαλῆν τούτῳ ἀνάγει τὸ θεώρημα. τὴν γὰρ τῶν ἐν θαλάσσῃ πλοίων ἀπόστασιν δι' οὗ τοίπον φασὶν αὐτὸν δεικνύντα τούτῳ προσχρῆσθαι φησιν ἀναγκαῖον.

Ἐκ δὲ τῆς προειδημένης διαιρέσεως συνοπτικῶς 20 ληφόμεθα πᾶσαν τὴν περὶ τῆς ἴσοτητος τῶν τριγώνων θεωρίαν, καὶ τῶν παραλειμμένων τὰς αἱτίας ἔξουμεν λέγειν ως ψευδεῖς τὰς ὑποθέσεις ἡ ως περιττὰς ἐλέγχοντες. καὶ μέχρι τούτου πέρας ἔχειν θησόμεθα τῷ στοιχείῳ τὸ πρῶτον τμῆμα τάς τε συστάσεις τῶν 25 τριγώνων καὶ τὰς συγκρίσεις κατὰ τὸ ἵσον καὶ τὸ

14 *M* in margine manu postera: Θαυμάσειν ἄν τις τὸν φιλόσοφον πρύκλον τῆς εὐγνωμοσύνης. οὐ γὰρ ὡς οἰκεῖα ἀλλ' ὡς περὶ πορφύριον διδαχθεὶς διωμολόγει τὰ λεζθέντα.

ανισον πεποιημένω καὶ διὰ μὲν τῆς συστάσεως τὴν οὐσίαν αὐτῶν παραδεδωκότι, διὰ δὲ τῆς [συγκρίσεως τὴν] ἴσοτητα [καὶ] τὴν ἐτερότητα. τρία γὰρ τὰ περὶ τὴν ὑπαρξίην, [τὸ ὄν,] τὸ ταύτὸν καὶ τὸ ἔτερον, καὶ ἐν ποσοῖς καὶ ἐν ποιοῖς κατὰ τὴν ἴδιότητα τῶν ὑπο-⁵ κειμένων. δείκνυνται οὖν ἐκ τούτων ὡς εἰκόνων ὅτι καὶ ἔκαστον ἔαντω ταύτον ἔστι καὶ ἔαντοῦ ἔτερον διὰ τὸ ἐν αὐτῷ πλῆθος καὶ πάντα ταύτα ἀλλήλοις καὶ ἔτερα ἀλλήλων. καὶ γὰρ ἐφ' ἐνὸς ἔκαστου τῶν τρι-γάνων εὑρηται τὸ ἵσον καὶ ἄνισον καὶ ἐπὶ πλειόνων ¹⁰ ἐνός.

2. 3 συγκρίσεως τὴν et καὶ addidi, et ἴσοτητος, quod in M, B_s, G (et Z) legitur, in ἴσοτητα mutavi secundum B scribentem 'per Comparationem vero Identitatem atque Diversitatem'.
 4 τὸ ὄν om. M, B_s, G, Z, 'Essentia' B. 8 ἐν αὐτῷ] ἔαντοῦ C. ταῦτα M. 11 G addit in fine: Τέλος τοῦ τρίτου.

PROPOSITIONUM PARS POSTERIOR.

|| Περὶ μὲν τῆς τῶν τριγώνων γενέσεώς τε καὶ
ἰσότητος ἡ ἀνισότητος ὅσα δυνατὸν ὡς ἐν στοιχειώσει
λέγειν ἐκ τῶν εἰρημένων μεμαθήκαμεν, περὶ δὲ τῶν
τετραπλεύρων ἐφεξῆς ὁ Εὐκλείδης διέξεισι προηγου-
5 μένως μὲν περὶ τῶν παραλληλογράμμων ἡμᾶς δι-
δάσκων, τῇ δὲ τούτων θεωρίᾳ συνεισφέρων καὶ τὴν
περὶ τῶν τραπέζιων διδασκαλίαν. διήρηται γάρ, ὡς
που καὶ πρότερον ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν εἴπομεν, τὶ
τετράπλευρον εἰς τε τὸ παραλληλόγραμμον καὶ τὸ τρα-
10 πέζιον, καὶ τὸ παραλληλόγραμμον εἰς ἔτερα ἄττα εἰδῆ
καὶ τὸ τραπέζιον ὥσπερ τῶν ἀλλοτίμων. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ μὲν παρα-
ληλόγραμμον διὰ τὴν τῆς ἰσότητος μετουσίαν τεταγμέ-
νον ἔστι, τὸ δὲ τραπέζιον οὐ τὴν αὐτὴν οὐδὲ ὅμοιαν
ἔχει τὴν τάξιν, προηγουμένως μὲν εἰκότως αἰτῷ [τὰ?]
15 τῶν παραλληλογράμμων ὁ λόγος ἀπεργάζεται, συν-
θεωρεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ τραπέζιον. ἀναφανήσεται
γάρ ἐκ τῆς τῶν παραλληλογράμμων τομῆς ἡ τῶν τρα-
πέζιων γέννησις, ὡς ἔσται προϊοῦσιν ἡμῖν γνώριμον.

πρόκλογ πλατινικοῦ διαλόχου εἰς τὸ πρῶτον εὔκλείδου
στοιχεῖον. ^{λ'} *M*, at in margine ^{Δ.} ΠΡΟΚΛΟΤ ΔΙΑΔΟ-
ΧΟΤ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΕΤΚΛΕΙΔΟΤΣ ΣΤΟΙ-
ΧΕΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. *G*.

4 διέξει *G*, διέξησι *C*. 8 πον] p. 169, 10 ss. 14 τάσιν
M, *G*, τάξιν *C*. || τὰ ego addidi. *C* τῇν pro τῶν scripsit; de
parallelogrammis' *B*, *Z*. *B*₃ = *M*, *G*. 18 γένεσις *C*.

'Αλλ' ἐπειδήπερ πάλιν ἀδύνατον εἰπεῖν τι περὶ τῆς τῶν παραλληλογράμμων η̄ συστάσεως η̄ ἴσοτητος ἀνευ τῆς τῶν παραλλήλων θεωρίας — ὡς γὰρ καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος δῆλου, παραλληλόγραμμόν ἔστι τὸ ὑπὸ παραλλήλων τῶν ἀπεναντίον κειμένων εὐθεῖῶν περι- 5 γραφόμενον — ἐντεῦθεν ἀναγκαίως ἀπὸ τῶν παραλλήλων ποιεῖται τὴν ἀρχὴν τῆς διδασκαλίας καὶ κατὰ βραχὺ προὶών ἀπὸ τούτων εἰς τὴν τῶν παραλληλογράμμων εἰσβάλλει θεωρίαν ἐνὶ μέσῳ χρησάμενος θεωρήματι τῆς τε τούτων καὶ τῆς ἐκείνων στοιχει- 10 ἀσεως, ὃ δοκεῖ μὲν σύμπτωμά τι ταῖς παραλλήλοις ὑπάρχον θεωρεῖν, γένεσιν δὲ πρώτην παραλληλογράμμου παραδίδωσι. τοιοῦτον γάρ ἔστι τὸ αἱ τὰς ἴσας τε καὶ παραλλήλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπι- 15 ξενγγυνύουσαι καὶ αὐτὰ ἴσαι τε καὶ παράλληλοι εἰσιν. ἐν γὰρ τούτῳ θεωρεῖται μέν τι ταῖς ἴσαις καὶ παραλλήλοις συμβεβηκός, ἐκ δὲ τῆς ἐπιξεύξεως ἀναφαίνεται τὸ παραλληλόγραμμον τὸ ἴσας ἔχον καὶ παραλλήλους τὰς ἀπεναντίον κειμένας πλευράς.

"Οτι μὲν οὖν ἀναγκαίως ὁ περὶ τῶν παραλλήλων 20 λόγος προείληπται, δῆλον ἐκ τούτων. τρία δέ ἔστιν ἀναλαμβάνειν ταῖς παραλλήλοις ὑπάρχοντα καθ' αὐτό καὶ η̄ αὐτὸ ξαφακτηριστικά τε αὐτῶν καὶ ἀντιστρέ- φοντα πρὸς αὐτάς, οὐ μόνον τὰ τρία ἄμα, ἀλλὰ καὶ ἔκαστον ἀποδιαληφθὲν τῶν λοιπῶν, ὃν τὸ μέν ἔστιν 25 εὐθείας τεμνούσης τὰς παραλλήλους ἴσας εἶναι τὰς ἐναλλάξ, τὸ δὲ εὐθείας τεμνούσης τὰς παραλλήλους

7 καὶ κατὰ] καὶ τὰ M, κατὰ G. 9 θεωρίαν om. G,
add. C. 11 συμπτώματι M, G, σύμπτωμά τι in G in mar-
gine postera manu. 12 παραλληλογράμμων G, παραλληλο-
γράμμων C. 13 αἱ τὰς] αὐτὰς G, τὰς C. 15 αὐται M, G.
16 τι] τοι C. 20 περὶ om. G. 23 η̄ om. G, η̄ M, η̄

ἴσας εἶναι τὰς ἐντὸς δύο ὁρθαῖς, τὸ δὲ λοιπὸν εὐθείας τεμνούσης τὰς παραλλήλους ἴσην εἶναι τὴν ἐκτὸς τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίου. ἔκαστον γὰρ τῶν συμπτωμάτων τούτων ἴκανὸν ἀποδειχθὲν παραλλήλους ἀποφῆναι τὰς εὐθείας.

Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον εἰώθασι καὶ οἱ ἄλλοι μαθηματικοὶ διαλέγεσθαι περὶ τῶν γραμμῶν, ἐκάστου εἰδους τὸ σύμπτωμα παραδιδόντες. καὶ γὰρ Ἀπολλώνιος ἐφ' ἑνάστης τῶν καυσικῶν γραμμῶν, τί τὸ σύμπτωμα δείκνυσι, καὶ ὁ Νικομήδης ἐπὶ τῶν κορυκειδῶν, καὶ ὁ Ἰππίας ἐπὶ τῶν τετραγωνικουσῶν, καὶ ὁ Περοσεὺς ἐπὶ τῶν σπειρικῶν. μετὰ γὰρ τὴν γένεσιν τὸ καθ' αὐτὸν καὶ ἡ αὐτὸν ὑπάρχον ληφθὲν ἀφορίζει τὸ συστὰν ἡμῖν εἰδος ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων. 15 κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ οὖν καὶ ὁ στοιχειωτὴς τὰ συμπτώματα τῶν παραλλήλων ἀνευρίσκει πρῶτον.

Prop. XXVII, theor. XVIII. Ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, παράλληλοι ἔσονται ἀλλήλαις
20 αἱ εὐθεῖαι.

'Ἐπὶ τοῦ ὁμολογουμένου προείληπται τὸ εἶναι τὰς εὐθείας ἐν ἐνὶ ἐπιπέδῳ, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ θεωρημάτων. τοῦτο δὲ προσέθεμεν διὸ τὸ μὴ πάντως τῶν ἐναλλὰξ ἴσων οὐσῶν παραλλήλους εἶναι τὰς εὐθείας, εἰ μὴ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ εἰεν

4 ὑποδειχθέν C. 10 Νικόδημος M, B₃, G, Νικόδημος C, 'Nicodemus' Z, 'Nicomedes', at in margine 'Nicodemus' B.

17 In M in margine κξ. 18 ίσας om. M, G. 19 ἀλλήλοις M, G, ἀλλήλαις C. 20 αἱ om. M, G. 23 προσέθηκεν G.

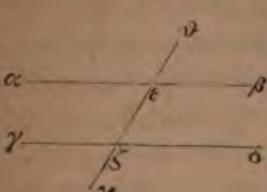
ἐπιπέδῳ. οὐκούνει γὰρ οὐδὲν οἶον χιαστὴ τῶν εὐθεῶν κειμένων, τῆς μὲν ἐν ἄλλῳ, τῆς δὲ ἐν ἄλλῳ ἐπιπέδῳ, ἐμπίπτουσαν εἰς αὐτὰς εὐθεῖαν ἵσας ποιεῖν τὰς ἐναλλάξ, ἀλλ' οὐ παράλληλοι αἱ οὕτως || κείμεναι. προείληπται οὖν ὅτι πάντα, ὅσα καταγράφομεν ἐν τῇ⁵ ἐπιπέδῳ πραγματείᾳ, περὶ ἐν καὶ ταύτῃ ἐπίπεδον φανταζόμεθα. διόπερ οὐκ ἔδεήθη καὶ ταύτης τῆς προσδήμης.

Αὐτὸ δὲ δὴ τὸ ἐναλλάξ ἴστεον ὅτι διχῶς ὁ γεωμέτρης παραλαμβάνει, ποτὲ μὲν κατὰ τὴν τοιάνδε θέσιν, ποτὲ δὲ κατὰ τὴν τοιάνδε τῶν λόγων ἀκολουθίαν. καὶ κατὰ μὲν τοῦτο τὸ σημαινόμενον ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς χρῆται τῷ ἐναλλάξ, κατὰ δὲ τὸ ἑτερον ἐν τε τούτῳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπασι βιβλίοις ἐπὶ τῶν παραλλήλων εὐθεῶν καὶ τῆς εἰς ταύτας ἐμπίπτούσης. | τὰς γὰρ γωνίας τὰς μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ γυγνομένας, μηδὲ ἐφεξῆς ἄλλήλαις κειμένας, ἄλλὰ διειφγομένας μὲν ὑπὸ τῆς ἐμπίπτούσης, ἐντὸς δὲ ἄμφω τῶν παραλλήλων, διαφερούσας δὲ τῷ τὴν μὲν ἄνω κείσθαι, τὴν δὲ κάτω, τὰς ἐναλλάξ προσαγο-
ρεύει. λέγω δὲ οἶον εὐθεῶν οὔσῶν τῶν $\overline{\alpha\beta}$ καὶ $\overline{\gamma\delta}$ καὶ ἐμπίπτούσης εἰς αὐτὰς τῆς $\alpha-\xi-\beta$
 $\overline{\varepsilon}\xi$ ἐναλλάξ εἰναι φῆσι τὰς ὑπὸ $\alpha-\xi-\beta$
 $\alpha\varepsilon$ καὶ $\delta\xi$ καὶ πάλιν τὰς $\gamma-\varsigma-\delta$
ὑπὸ $\gamma\varepsilon$ καὶ $\beta\varepsilon$ ὡς ἐνηλλαγμένως ἔχουσας κατὰ τὴν θέσιν.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ἐκεῖνο ὅτι τοιαύτης οὕσης θέσεως

5 ἐν ομ. M, G. 18 διηργμένας G, διηργομένας C.
19 τῶν G, τῷ C.

τῶν εὐθειῶν ἐκ διαιρέσεως ἐξ τὰ πάντα γίνεται συμπτώματα, ὃν τὰ τρία μόνον ὁ γεωμέτρης ἔλαβεν, τοία δὲ παρῆκεν. η γὰρ ἐπὶ ταῦτα μέρη ληψόμεθα τὰς γωνίας η οὐκ ἐπὶ τὰ αὐτά. καὶ εἰ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη,
 5 η ἀμφοτέρας ἐντὸς τῶν εὐθειῶν, ἃς ἀποδείκνυσιν ὁ λόγος παραλλήλους, η ἀμφω ἐκτός, η τὴν μὲν ἐκτός, τὴν δὲ ἐντός, καὶ εἰ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτά, πάλιν ὥσαύτως η ἐκτὸς ἀμφοτέρας τῶν τεμνομένων εὐθειῶν ἀνάγκη λαμβάνειν, η ἐντός, η τὴν μὲν ἐντός, τὴν δὲ ἐκτός.

10 
 γιγνέσθω δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς καταγραφῆς σαφὲς τὸ λεγόμενον. καὶ ἔστωσαν εὐθεῖαι τινες
 αἱ αἱ β γδ καὶ ἐμπιπτέτω εἰς αὐτὰς η εξ καὶ ἐκβεβλήσθω

15 έπὶ τὰ θ κ. εἰ μὲν οὖν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη λάβοις τὰς γωνίας η ἐντὸς ἀμφω θήσεις, οἱ τὰς ὑπὸ βεξ καὶ εξδ, η τὰς ὑπὸ αεξ καὶ εγγ, η ἐκτὸς ἀμφω, ως τὰς ὑπὸ θεβ καὶ δξη η τὰς ὑπὸ θεα καὶ γξη, η τὴν μὲν ἐντός, τὴν δὲ ἐκτός, ως τὰς
 20 ὑπὸ θεβ καὶ εξδ, η τὰς ὑπὸ κξδ καὶ ξεβ, η τὰς ὑπὸ θεα καὶ εγγ, η τὰς ὑπὸ αξγ καὶ αεξ. τετραγωνὸς γὰρ αὗται ληφθήσονται. εἰ δὲ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς γωνίας λαμβάνοις, η ἐντὸς αὐτὰς θήσεις, ως τὰς ὑπὸ αεξ καὶ ὑπὸ εξδ, η τὰς ὑπὸ γξε καὶ ξεβ, η ἐκτὸς

3 ταῦτα G, τὰ αὐτὰ C. 4 εἰ om. M, G, add. C.

16 λάβοι M, G, λάβοις C. 20—21 η τὰς ὑπὸ κξδ ...
 εξγ om. G, add. C.

ἀμφοτέρας, ὡς τὰς ὑπὸ αεθ καὶ δξη, η̄ τὰς ὑπὸ θεβ καὶ γξη, η̄ τὴν μὲν ἐντός, τὴν δὲ ἐκτός, καὶ τοῦτο τετραχῶς πάλιν, η̄ γὰρ τὰς ὑπὸ αεθ καὶ εξδ, η̄ τὰς ὑπὸ θεβ καὶ εξγ, η̄ τὰς ὑπὸ κεγ καὶ ζεβ, η̄ τὰς ὑπὸ κεδ καὶ ζεα θήσεις. καὶ παρὰ ταύτας ἄλλῃ λῆψις 5 οὐκ ἔστιν.

Ἐξαχῶς οὖν λαμβανομένων τῶν γωνιῶν ὁ γεωμέτρης τρεῖς μόνας ἐκλεῖστο καὶ ταῦτα εἰς τὰ ἐπόμενα συμπτώματα τῶν παραλλήλων ἀπέφηνεν ὅντα χαρακτηριστικά. τούτων δὲ τῶν τριῶν μία μέν ἔστιν ἐκ 11 τῶν μὴ ἐπὶ τὰ αὐτά, ἐκ μὲν τῶν ἐντὸς ληφθεισῶν μόνον, ἀς καὶ ἐκάλεσεν ἐναλλάξ, ὡς παραλειπόμενον ἐκτὸς οὗσας ἀμφοτέρας καὶ τὴν μὲν ἐκτός, τὴν δὲ ἐντός, ἐκ δὲ τῶν ἐπὶ τὰ αὐτά, τῶν δὲ ἐντὸς ἀμφοτέρων, ἀς δυσὶν ὁρθαῖς εἰναι φησιν ἵσας, καὶ ὃν ἡ μέν 1: ἔστιν ἐντός, η̄ δὲ ἐκτός, ἀς εἴπεν ἵσας εἶναι, ὑπολειπομένης δὲ μιᾶς λῆψεως τῆς ἐκτὸς ἀμφοτέρας ὑποτιθεμένης.

Ἡμεῖς οὖν φαμεν ὅτι καὶ ταῖς παραληφθείσαις τρισὶν ὑποθέσεσιν τὰ αὐτὰ ἔπεται. ἔστωσαν γὰρ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἄμφω ἐκτὸς αἱ

θεβ δξη. λέγω ὅτι αὗται δύο α—ε—β
ὁρθαῖς εἰσιν ἵσαι. εἰ γὰρ η̄
ὑπὸ δξε ἵση τῇ ὑπὸ θεβ καὶ γ—ε—δ
ἡ ὑπὸ βεξ τῇ ὑπὸ δξη, εἰ δὲ κ—ε—κ
αἱ ὑπὸ βεξ εξδ δύο ὁρθαῖς ἵσαι, καὶ αἱ ὑπὸ δξη θεβ
δύο ὁρθαῖς ἵσαι. πάλιν ἔστωσαν μὲν ἐπὶ τὰ αὐτὰ

9 πέφηκεν G, πέφηνεν C. 22 λέγω δὲ G.

μέσην αὶ γωνίαι, ὡν ἡ μὲν ἐντός, ἡ δὲ ἐκτός, αἱ αεθ
 καὶ εξδ. λέγω ὅτι καὶ αὗται δύο ὁρθαῖς εἰσιν ίσαι
 εἰ γὰρ ἡ ὑπὸ αεθ ίση τῇ ὑπὸ βεξ, αἱ δὲ ὑπὸ βεξ
 καὶ εξδ δύο ὁρθαὶ εἰσιν, καὶ αἱ ὑπὸ αεθ καὶ εξδ δύο
 ὁρθαῖς ίσαι. πάλιν ἔστωσαν μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μὲν,
 ἄμφω δὲ ἐκτὸς τῶν εὐθειῶν, ὡς αἱ αεθ δξη. λέγω
 ὅτι αὗται ίσαι ἀλλήλαις εἰσίν. εἰ γὰρ αἱ ὑπὸ αεθ καὶ
βεξ ίσαι ἀλλήλαις, ἡ δὲ ὑπὸ δξη τῇ ὑπὸ βεξ, ἡ ὑπὸ¹⁰
αεθ ἄφα ίση τῇ ὑπὸ δξη γωνίᾳ. ἐὰν ἄφα ληφθῇ τὰ
 ἐπὶ τῶν τριῶν ὑποθέσεων, ἂς ὁ γεωμέτρης ἔλαβεν,
 ἐπόμενα ὡς ἀληθῆ πάντα τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῶν λοι-
 πῶν τριῶν, πλὴν ὅτι, ἐφ' ὧν μὲν ὁ γεωμέτρης ἔλα-
 βεν, κατὰ || δύο μὲν λήψεις ὑπόκεινται ίσαι ἀλλήλαις
 αἱ γωνίαι, κατὰ μίαν δὲ δύο ὁρθαῖς αἱ γωνίαι, ἐπὶ¹⁵
 20 δὲ τούτων ἀνάπταιν κατὰ δύο μὲν δύο ὁρθαῖς ίσαι,
 κατὰ μίαν δὲ ἀλλήλαις. ἕξ γὰρ οὐσῶν πασῶν τῶν
 λήψεων ἐκ μὲν τῶν τριῶν συμβαίνει δύο ὁρθαῖς ίσαις
 εἶναι τὰς γωνίας, ἐκ δὲ τῶν τριῶν ίσαις ἀλλήλαις,
 ὃστε εἰκότως αἱ παφαλειμμέναι ταῖς μνήμῃς ἡξι-²⁵
 μέναις λήψειν ἀνάπταιν ἔχουσιν. ἔοικεν δὲ ὁ γεω-
 μέτρης ταύτας ἐκλέξασθαι τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἡ
 καταφατικὸν πλεονάζον ἔχουσιν, ἡ ἀπλούστεραι εἰσιν,
 καὶ διὰ τοῦτο λαβεῖν ἐκ μὲν τῶν μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μό-
 ναις τὰς ἐντός, ἂς δὴ κέκληκεν ἐναλλάξ, ἐκ δὲ τῶν
 25 ἐπὶ τὰ αὐτὰ [τὰς ἐντός καὶ τὴν μὲν ἐντός, τὴν δὲ]

λέξιον αὐτὰ om. M, G, add. C. 17 λεῖψεων G. 21 ἐκ-
 γένεσθαι C. 23 ἐκ μὲν evanuerunt in M, G asteriscum po-
 suit, ἐκ μὲν C. 25 τὰς ἐντός . . . τὴν δὲ om. M, G (Z); B₄ et C
 τὰς tantum addunt. tum internos, tum unum quidem inter-

ἐκτός, τὰς δὲ ἄλλας δι' ἀποφάσεως μᾶλλον δηλουμένας η̄ ὡς ποιιλωτέρας φυλάξασθαι. ἀλλ' οὖν εἴτε ταύτην, εἴτε ἄλλην αἰτίαν φητέον, δῆλον ἐκ τούτων, πόσα ἔστι τὰ ἐπόμενα αὐτοῖς.

Prop. XXVIII, theor. XVIII. Ἐὰν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὴν ἐκτὸς γωνίαν τῇ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἵσην ποιῇ η̄ τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δύο ὁρθαῖς ἴσας, | παράλληλοι ἔσονται
εὐθεῖαι. 10

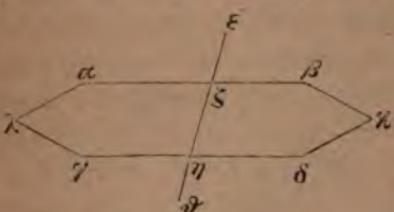
Τὸ μὲν πρὸ τούτου θεώρημα τὰς μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας λαμβάνον, ἐντὸς δὲ τῶν εὐθειῶν κειμένας, ἴσας ἄλλήλαις ἑδείκνυν παραλλήλους οὕσας τὰς εὐθείας, τοῦτο δὲ τὰς λοιπὰς δύο ὑποθέσεις προστέθησιν, ὃν η̄ μὲν τὰς γωνίας μεριζει κατὰ τὸ ἐντὸς 15 καὶ ἐκτός, η̄ δὲ ἀμφοτέρας ἐντὸς ὑποτέθεται καὶ δείκνυσι τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. δόξειεν δ' ἂν ἀτόπως ὁ στοιχειωτὴς τὰ θεωρήματα μεφίσαι. δέον γὰρ η̄ η̄ - τὰς τρεῖς ὑποθέσεις διαλαβεῖν καὶ ποιῆσαι τρία θεωρήματα, η̄ εἰς ἐν συνάγειν πάσας θεώρημα, ὥσπερ 20 ἐποίησεν ὁ Ἱεραπολίτης Αλγείας ὁ τὴν ἐπιτομὴν γράψας τῶν στοιχείων, η̄ διελεῖν εἰς δύο βουλόμενον εὗτακτον ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν καὶ χωρὶς μὲν λαβεῖν τὰς ὑποθέσεις, ἐφ' ὃν ἴσαι εἰσὶν αἱ γωνίαι, χωρὶς δὲ ἐκείνην, ἐφ' η̄ς δύο ὁρθαῖς εἰσιν ἴσαι. νῦν 25

num, alterum vero externum' B. 4 αὐτοῖς G, αὐτοῖς C.
5 In M in margine κῆ. 18 ἴσας om. G, add. C. 18 η̄ η̄]
η̄ η̄ ἐπὶ G, corr. C. 20 πάσης M. 24 καὶ αἱ γωνίαι M, l'.
25 ἐφ' οἱς M, G, ἐφ' η̄ς C.

δὲ ἐν ἑνὶ μὲν θεωρήματι τὰς ἐναλλάξ *ἴσας* ὑπέθετο.
 ἐν ἑνὶ δὲ τὴν ἔκτὸς [*ἴσην τῇ ἐντὸς*] καὶ τὰς ἐντὸς καὶ
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δύο ὁρθαῖς *ἴσας*. τί οὖν τὸ αἰτιον
 τῆς τοιαύτης διαιρέσεως; εἰ οὖν πρὸς τὴν *ἴσοτητα*
⁵ τῶν γωνιῶν ἀπέβλεψεν τὴν πρὸς ἀλλήλας ἢ τὴν πρὸς
 τὰς δύο ὁρθάς, οὐδὲ ταύτη || διέστησε τὰ προκειμένα
 θεωρήματα ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνο τὸ τὰς
 γωνίας ἢ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη λαμβάνεσθαι ἢ μὴ ἐπὶ τὰ
 αὐτά. τὸ μὲν γάρ πρὸ τούτου τὰς μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
¹⁰ πιερελάμβανε — τοιαῦται γάρ αἱ ἐναλλάξ — τοῦτο δὲ
 τὰς ἐπὶ τὰ αὐτά, ως καὶ ἐκ τῆς προτάσεως δῆλον.

'Ἄλλ' ὅπως μὲν ὁ στοιχειωτὴς δείκνυσιν ἔτι δύο
 ὁρθαῖς *ἴσων* οὐσῶν τῶν ἐντὸς αἱ εὐθεῖαι παραλλῆλοι
 εἰσι, φανερὸν ἐκ τῶν γεγραμμένων. Πτολεμαῖος δὲ
¹⁵ ἐν οἷς ἀποδεῖξαι προέθετο τὰς ἀπ' ἐλαττόνων ἢ δύο
 ὁρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν, ἐφ' ἂ μέρη εἰσὶν αἱ
 τῶν δύο ὁρθῶν ἐλάσσονες, τοῦτο πρὸ πάντων δεικνὺς
 τὸ θεώρημα τὸ δυεῖν ὁρθαῖς *ἴσων* ὑπαρχοντῶν τῶν
 ἐντὸς παραλλήλους εἶναι τὰς εὐθεῖας οὗτα πως δεί-

20



κνυσιν, ἔστωσαν δύο
 εὐθεῖαι αἱ αβ γδ,
 καὶ τεμνέτω τις αὐ-
 τὰς εὐθεῖα ἢ εξηθ,
 ὥστε τὰς ὑπὸ βξη
 καὶ ὑπὸ ξηδ γωνίας

25

δύο ὁρθαῖς *ἴσας* ποιεῖν. λέγω δὲ τι παραλλῆλοι εἰσιν
 αἱ εὐθεῖαι, τοιτέστιν ἀσύμπτωτοι εἰσιν. εἰ γάρ δυ-

2 *ἴσην τῇ ἐντὸς* om. *M, B₃, G (Z)*, 'externum interno' *B.*

18 δυεῖν ὁρθῶν *M, G.* 23 ἡ ξη *C.*

νατόν, συμπιπτέτωσαν ἐκβαλλόμεναι αἱ $\beta\xi\ \eta\delta$ κατὰ τὸ κ . ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἡ $\eta\xi$ ἐφέστηκεν ἐπὶ τὴν $\alpha\beta$, δύο ὁρθαῖς ἵσας ποιεῖ τὰς ὑπὸ $\alpha\xi\eta\ \beta\xi\eta$ γωνίας. ὅμοιῶς δέ, ἐπεὶ ἡ $\eta\xi$ ἐφέστηκεν ἐπὶ τὴν $\gamma\delta$, δύο ὁρθαῖς ἵσας ποιεῖ τὰς ὑπὸ $\gamma\eta\xi\ \delta\eta\xi$ γωνίας. αἱ τέσσα-⁵ φες ἄρα αἱ ὑπὸ $\alpha\xi\eta\ \beta\xi\eta\ \gamma\eta\xi\ \delta\eta\xi$ τέτρασιν ὁρθαῖς ἵσαι εἰσίν, ὥν αἱ δύο αἱ ὑπὸ $\beta\xi\eta\ \xi\eta\delta$ δύο ὁρθαῖς ὑπόκεινται ἵσαι. λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ $\alpha\xi\eta\ \gamma\eta\xi$ καὶ αὗται δύο ὁρθαῖς ἵσαι. εἰ οὖν αἱ $\xi\beta\ \eta\delta$ δύο ὁρθαῖς ἵσαιν οὐσῶν τῶν ἐντὸς ἐκβαλλόμεναι συνέπεσον κατὰ τὸ κ ,¹⁰ καὶ αἱ $\xi\alpha\ \eta\gamma$ ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται. δύο γὰρ ὁρθαῖς καὶ αἱ ὑπὸ $\alpha\xi\eta\ \gamma\eta\xi$ ἵσαι εἰσίν. ἡ γὰρ κατ' ἀμφότερα συμπεσοῦνται αἱ εὐθεῖαι, ἡ κατ' οὐδέτερα, εἶπερ καὶ αὗται κάκεῖναι δύο ὁρθαῖς εἰσιν ἵσαι. συμπιπτέτωσαν οὖν αἱ $\xi\alpha\ \eta\gamma$ κατὰ τὸ λ . αἱ ἄρα $\lambda\alpha\beta\kappa$ ¹⁵ λγδην εὐθεῖα χωρίον περιέχουσιν, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα δυνατόν ἐστιν δύο ὁρθαῖς ἵσαιν οὐσῶν τῶν ἐντὸς συμπίπτειν τὰς εὐθεῖας. παράλληλοι ἄρα εἰσίν.

2 ἡ $\xi\ M$, ἡ $\varepsilon\xi\ G$. 3 $\alpha\xi\epsilon\ \beta\xi\epsilon\ M, G, \alpha\xi\beta, \beta\xi\eta\ C$.
 6 $\alpha\xi\epsilon\ \beta\xi\epsilon\ M, G, \alpha\xi\eta\ \beta\xi\eta\ C$. 8 ὑπόκειται M, G , ὑπόκεινται C .
 9. 10 δύο ὁρθῶν οὐσῶν M, G . 10—11 συνέπεσον ἐκβαλλόμεναι om. G , add. C . 12 ἵσαι om. G . 15—16
 $\lambda\alpha\ \xi\ \lambda\gamma\ \eta\kappa\ M, C, \lambda\alpha\ \xi\kappa\ \lambda\gamma\ \eta\kappa\ G$. 17 δύο om. M, G .

|| Prop. XXVIII, theor. XX. Ἡ εἰς τὰς παραλήγουσες εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τάς τε ἐναλλάξ ἵσας ποιεῖ καὶ τὴν ἑκτὸς τῇ ἐντὸς [καὶ ἀπεναντίον καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἵσην καὶ τὰς ἐντὸς] καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δύο ὁρθαῖς ἴσαις.

Τοῦτο τὸ θεώρημα ἀμφοτέροις ἀντιστρέφει τοὺς προειρημένους θεωρήμασι. τὸ γὰρ ἐν ἑκατέρῳ ζητούμενον ὑπόθεσιν ποιεῖται, τὰ ἐν ἑκαίνοις δεδομένα δεικνύνται προτίθεται. καὶ δεῖ μεμνῆσθαι καὶ τῆς τοι¹⁰ αὐτῆς τῶν ἀντιστροφῶν διαφορᾶς, ὅτι πᾶν τὸ ἀντιστρέφον ἡ ἐν ἐνὶ ἀντιστρέφει, ὡς τῷ πέμπτῳ τὸ ἑκτον, ἡ πλείσιν ἐν, ὡς τὸ υπὲν προκείμενον τοῖς πρὸ αὐτοῦ. ἐν δὲ τούτῳ τῷ θεωρήματι πρῶτον δι στοιχειώτης ἔχογέσατο τούτῳ τῶν αἰτημάτων τῷ ἐὰν εἰς δύο ¹⁵ εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τάς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο ὁρθῶν ἐλάσσονας ποιῆι, συμπίπτειν τὰς εὐθείας ἐκβαλλομένας, ἐφ' ἂν μέρη εἰσὶν αἱ τῶν δύο ὁρθῶν ἐλάσσονες, ὅπερ ἔξηγούμενοι τὰ πρὸ τῶν θεωρημάτων ἐλέγομεν, ²⁰ ὡς οὐ παρὰ πάντων τοῦτο συγκεχώρηται εἶναι ἀναποδείκτως ὅμολογούμενον. καὶ πῶς γὰρ ἀν εἰη τοιούτον, οὗ τὸ ἀντιστροφὸν ὡς ἀποδεικτὸν ἐν τοῖς θεωρήμασιν ἀναγέγραπται; τὸ γὰρ παντὸς τοιγάνου δύο τάς ἐντὸς γωνίας διοιασοῦν ἐλάσσους εἶναι δύο ὁρθῶν ἀντιστροφόν ἔστι τῷ αἰτήματι τούτῳ. ἐπεὶ καὶ συνεύειν τὰς εὐθείας ἀεὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκβαλλο-

1 In M in margine καὶ. 2 ἐναλλάξ γωνίας G.
3—5 καὶ ἀπεναντίον . . . ἐντὸς om. M, G. 11 ἐν ἐνὶ M, G.
15 εὐθείας om. M, G. 22 ἀποδεικτικὸν C.

μένας οὐκ ἔστι τεκμήριον τῆς συμπτώσεως διὰ τὸ καὶ
ἄλλας εὐρῆσθαι γραμμὰς συννευούσας μὲν ἀεὶ πλέον
καὶ πλέον, συμπιπτούσας δὲ οὐδέποτε, καθὰ καὶ εἰρη-
ται πρότερον.

Ἔδη μὲν οὖν καὶ ἄλλοι τινὲς ὡς θεώρημα προ-⁵
τάξαντες τοῦτο αἴτημα παρὰ τῷ στοιχειωτῇ ληφθὲν
ἀποδείξεως ἡξίωσαν. δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Πτολεμαῖος
αὐτὸ δεικνύναι ἐν τῷ περὶ τοῦ τὰς ἀπ' ἐλαττόνων ἥ
δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν, καὶ δείκνυσι
πολλὰ προλαβὼν τῶν μέχρι τοῦδε τοῦ θεωρήματος ¹⁰
ὑπὸ τοῦ στοιχειωτοῦ προαποδειγμένων. καὶ ὑπο-
κεισθω | πάντα εἰναι ἀληθῆ, ἵνα μὴ καὶ ἡμεῖς ὅχλον
ἐπεισάγωμεν ἄλλον, καὶ ὡς λημμάτιον τοῦτο δείκνυ-
σθαι διὰ τῶν προειρημένων. ἐν δὲ καὶ τοῦτο τῶν
προδειγμένων τὸ τὰς ἀπὸ δυεῖν ὀρθαῖς ἵσων ἐκ-¹⁵
βαλλομένας μηδαμῶς συμπίπτειν. λέγω τοίνυν ὅτι
καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἀληθές, καὶ τὸ παραλλήλων οὔσων
τῶν εἰθειῶν || καὶ τεμνομένων ὑπὸ μιᾶς εὐθείας τὰς
ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο ὀρθαῖς ἵσας
εἰναι. ἀνάγκη γάρ τὴν τέμνουσαν τὰς παραλλήλους ²⁰
ἥ δύο ὀρθαῖς ἵσας ποιεῖν τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
μέρη γωνίας ἥ δύο ὀρθῶν ἐλάσσους ἥ μείζους. ἔστω-
σαν οὖν παράλληλοι αἱ α β γ δ,
καὶ ἐμπιπτέτω εἰς αὐτὰς ἥ η ξ. α ————— ξ ————— β
λέγω ὅτι οὐ ποιεῖ δύο ὀρθῶν
μείζους τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ
αὐτά. εἰ γὰρ αἱ ὑπὸ α ξ η γ ξ δύο ὀρθῶν μείζους,

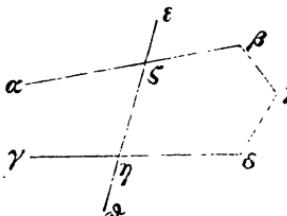
8 καθὼ G, καθ' ἀ C. 5—6 προτάξαντες τοῦτο αἴτημα
om. G, add. C. 13 δεικνύσθω C. 22 ἥ μείζους om. M, G,
add. C. 24 ε ξ M, G, ξ η C.

αἱ λοιπαὶ αἱ ὑπὸ βξη δηξ δύο ὁρθῶν ἐλάσσους· ἀλλὰὶ δύο ὁρθῶν μείζους αἱ αὐταὶ — οὐδὲν γὰρ μᾶλλον αἱ αξγη παράλληλοι η̄ αἱ ξβηδ, ὥστε εἰ ἢ ἐμπεσοῦσα εἰς τὰς αξγη δύο ὁρθῶν μείζους ποιεῖ τὰς 5 ἐντός, καὶ η̄ εἰς τὰς ξβηδ ἐμπίπτουσα δύο ὁρθῶν ποιήσει μείζους τὰς ἐντός — ἀλλ' αἱ αὐταὶ καὶ δύο ὁρθῶν ἐλάσσους ··· αἱ γὰρ τέσσαρες αἱ ὑπὸ αξηγη!
βξη δηξ τέτρασιν ὁρθαῖς ἵσαι — ὅπερ ἀδύνατον.
 ὅμοιῶς δὴ δεῖξομεν ὅτι εἰς τὰς παραλλήλους ἐμπί-
 10 πτουσαὶ οὐ ποιεῖ δύο ὁρθῶν ἐλάσσους τὰς ἐντὸς καὶ
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας. εἰ δὲ μήτε μείζους μήτε
 ἐλάσσους ποιεῖ τῶν δύο ὁρθῶν, λείπεται τὴν ἐμπί-
 πτουσαν δύο ὁρθαῖς ἵσας ποιεῖν τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ
 αὐτὰ μέρη γωνίας.

15 Τούτον δὴ οὖν προδειγμένου τὸ προκείμενον ἀναμφισβήτηται ἀποδείκνυται. λέγω γὰρ ὅτι ἐὰν εἰς δίο εὐθεῖας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δύο ὁρθῶν ἐλάσσουν ποιῆι, συμ-
 20 πεσοῦνται αἱ εὐθεῖαι ἐκβαλλόμεναι, ἐφ' ἂ μέρη εἰσὶν αἱ τῶν δύο ὁρθῶν ἐλάσσουνες. μὴ γὰρ συμπιπτέω-
 σαν. ἀλλ' εἰ ἀσύμπτωτοι εἰσιν, ἐφ' ἂ μέρη αἱ τῶν δύο ὁρθῶν ἐλάσσουνες, πολλῷ μᾶλλον ἔσονται ἀσύμ-
 πτωτοι ἐπὶ θάτερα, ἐφ' ἂ τῶν δύο εἰσὶν ὁρθῶν αἱ μείζουνες, ὥστε ἐφ' ἐκάτερα ἀν εἰεν ἀσύμπτωτοι αἱ 25 εὐθεῖαι. εἰ δὲ τοῦτο, παράλληλοι εἰσιν. ἀλλὰ δέδει-
 κται ὅτι η̄ εἰς τὰς παραλλήλους ἐμπίπτουσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δύο ὁρθαῖς ἵσας ποιήσει γω-

νίας. αἱ αὐτὰ ἄρα καὶ δύο ὁρθαῖς ἰσαι καὶ δύο ὁρθῶν ἐλάσσονες, ὅπερ ἀδύνατον.

Ταῦτα προδεδειχώς ὁ Πτολεμαῖος καὶ καταντήσας εἰς τὸ προκείμενον ἀκριβέστερον τι προσθεῖναι βιούλεται καὶ δεῖξαι ὅτι, ἐάν εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἔμπιπτουσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δύο ὁρθῶν ποιῇ ἐλάσσονας, οὐ μόνον οὐκ εἰσὶν ἀσύμπτωτοι αἱ εὐθεῖαι, ὡς δέδεικται, ἀλλὰ καὶ ἡ σύμπτωσις αὐτῶν κατ' ἐκεῖνα γίνεται τὰ μέρη, ἐφ' ἣ αἱ τῶν δύο ὁρθῶν ἐλάσσονες, || οὐκ ἐφ' ἣ αἱ μείζονες. ἔστωσαν 1
 γὰρ δύο εὐθεῖαι αἱ $\overline{\alpha\beta}$ γδ
 καὶ ἔμπιπτουσα εἰς αὐτὰς
 ἡ $\overline{\epsilon\eta\delta}$ ποιείτω τὰς ὑπὸ¹
 αξη̄ καὶ ὑπὸ γη̄ δύο ὁρ-
 θῶν ἐλάσσους. αἱ λοιπαὶ
 ἄρα μείζους δύο ὁρθῶν.



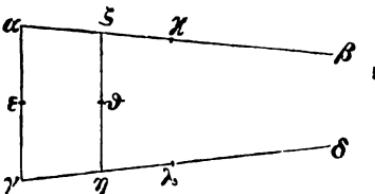
ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἀσύμπτωτοι αἱ εὐθεῖαι δέδεικται. εἰ δὲ συμπίπτουσιν, ἡ ἐπὶ τὰ $\overline{\alpha\gamma}$ συμπεσοῦνται, ἡ ἐπὶ τὰ $\overline{\beta\delta}$. συμπιπτέτωσαν ἐπὶ τὰ $\overline{\beta\delta}$ κατὰ τὸ $\overline{\chi}$. ἐπεὶ οὖν αἱ μὲν ὑπὸ $\overline{\alpha\xi\eta}$ καὶ $\overline{\gamma\xi\delta}$ δύο ὁρθῶν εἰσὶν ἐλάσ- 2
 σους, αἱ δὲ ὑπὸ $\overline{\alpha\xi\beta\xi\eta}$ δύο ὁρθαῖς ἰσαι, ποιη̄ται
 ἀφαιρεθείσης τῆς ὑπὸ $\overline{\alpha\xi\eta}$, ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\xi\delta}$ ἐλάσσων ἔσται
 τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\xi\eta}$. τοιγώνον ἄρα τοῦ $\overline{\alpha\xi\eta}$ ἡ ἐκτὸς τῆς
 ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἐλάσσων, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ
 ἄρα κατὰ ταῦτα συμπίπτουσιν. ἀλλὰ μὴν συμπί- 2
 πτουσι. κατὰ θάτερα ἄρα ἡ σύμπτωσις αὐτῶν ἔσται,
 καθ' ἣ αἱ τῶν δύο ὁρθῶν εἰσιν ἐλάσσονες.

Ταῦτα μὲν οὖν ὁ Πτολεμαῖος. ἐφιστάνειν δὲ
 ἄξιον, μὴ ποτε παραλογισμός τις ἔστιν ἐν ταῖς εἰλημ-
 μέναις ὑποθέσεσι, λέγω δὲ ἐν ἑκείναις, ἐν αἷς ἔλεγεν
 ὅτι τῆς τεμνούσης εὐθείας τὰς ἀσυμπτώτους τέτταφις
 5 ἐντὸς γωνίας ποιούσης αἱ ἐπὶ τὰ αὐτὰ κατ' ἀμφότερα
 τὰ μέρη ἡ δύο ὁρθαῖς ἵσαι εἰσὶν, ἡ δύο ὁρθῶν μεί-
 ξους ἡ δύο ὁρθῶν ἐλάσσονες. οὐ γὰρ τελεία ἡ δια-
 ρεσις. καλύει γὰρ οὐδὲν τὸν ἀσυμπτώτους λέγοντα
 τὰς ἀπ' ἐλασσόνων δυεῖν ὁρθῶν ἐκβαλλομένας τὰς
 10 μὲν τῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ δύο ὁρθῶν μείξους λέγειν, τὰς
 δὲ ἐπὶ θάτερα δύο ὁρθῶν ἐλάσσονας, καὶ οὐχ ἔνα
 περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι λόγον. ἀτελοῦς δὲ οὕσης τῆς
 διαιρέσεως οὐκ ἀποδέδεικται τὸ προκείμενον. ἔτι δὲ
 15 οὐκέπινο πρὸς τὴν δεῖξιν φητέον, ὅτι οὐ καθ' αὐτὸν
 δείκνυσι τὸ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἐπειδὴ παραλλήλους
 τέμνουσά τις εὐθεῖα μείξους ἐποίησεν τὰς ἐπὶ τὰ
 αὐτὰ κατ' ἀμφότερα μέφη δύο ὁρθῶν ἡ ἐλάσσονες, διὰ
 τοῦτο ἀκολουθεῖ τὸ ἄτοπον ταύταις ταῖς ὑποθέσεσιν,
 ἀλλ' ἐπειδὴ τέσσαρες τέτρασιν ὁρθαῖς ἵσαι αἱ ἐντὸς
 20 τῶν τεμνομένων, διὰ τοῦτο ἀδύνατος ἐκατέρᾳ τῶν
 ὑποθέσεων τούτων, | ἐπεὶ κανὶ μὴ παραλλήλους τις
 λάβῃ τὰς εὐθείας τὰ αὐτὰ ἀκολουθήσει τῶν ὑποθέ-
 σεων τῶν αὐτῶν εἰλημμένων.

Πρὸς μὲν οὖν Πτολεμαῖον ταῦτα λέγοντες ἐπι-
 25 στήσομεν· φανερὰ γὰρ ἡ τῆς δεῖξεως ἀσθένεια διὰ
 τῶν εἰρημένων. φέρε δὲ οὐκέπινος ἐπισκεψώμενος
 τοὺς λέγοντας ἀδυνατὸν εἶναι τὰς ἀπ' ἐλασσόνων ἡ

1 ἐφιστάνειν μὲν C. 8 τὸν τῶν C. 9 δυεῖν ὁρθαῖς M,
 δυοῖν ὁρθαῖς G, δυοῖν ὁρθαῖν C. 12 ἀποδέχεται M, G.
 13 ἔστι G, ἔτι C. 17 ἡ om. G, add. C. 21 καν] ἔαν G.
 22 λάβε G, λάβοι C. 26 φέρε δὴ G.

δύο | ὁρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. λαβόντες γὰρ εὐθείας δύο τὰς $\overline{\alpha\beta}$ γδ καὶ ἐμπίπτουσαν εἰς αὐτὰς τὴν $\overline{\alpha\gamma}$ καὶ ποιοῦσαν τὰς ἐντὸς δύο ὁρθῶν ἐλάσσονας οὖνται (?) δεικνύναι μὴ συμπίπτοντας τὰς $\overline{\alpha\beta}$ γδ. δι- γρήσθω γὰρ δίχα ἡ $\overline{\alpha\gamma}$



κατὰ τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ ἀφγρήσθω ἀπὸ μὲν τῆς $\overline{\alpha\beta}$ ἵση τῇ $\overline{\alpha\epsilon}$ ἡ $\overline{\alpha\zeta}$, ἀπὸ δὲ τῆς $\overline{\gamma\delta}$ ἵση τῇ $\overline{\epsilon\gamma}$ ἡ $\overline{\gamma\eta}$. δῆλον ἂρα ὅτι 10 αἱ $\overline{\alpha\zeta\gamma\eta}$ οὐ συμπεσοῦνται κατὰ τὸ $\overline{\xi\eta}$. εἰ γὰρ συμ- πεσοῦνται, ἔσονται αἱ δύο τῇ $\overline{\alpha\gamma}$ ἵσαι ἐν τριγώνῳ, ὥσπερ ἀδύνατον. πάλιν ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\xi\eta}$ καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ $\bar{\theta}$ καὶ ἵσαι ἀφγρήσθωσαν. οὐδὲ ἀνταὶ ἂρα συμπεσοῦνται διὰ τὰ αὐτά. καὶ τοῦτο εἰς ἄπει- 15 φον ποιοῦντες, ἐπιζευγνύντες τὰ ἀσύμπτωτα σημεῖα καὶ τὴν ἐπεξευγμένην διχοτομοῦντες καὶ ἵσας ἀπὸ τῶν εὐθεῶν τοῖς ταύτης ἡμίσεσιν ἀφαιροῦντες, δει- κνύναι φασὶν ὅτι οὐδαμοῦ συμπίπτουσιν αἱ $\overline{\alpha\beta}$ γδ εὐθεῖαι.

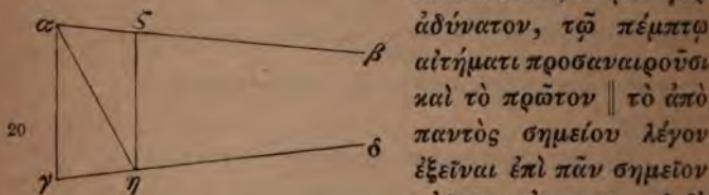
Τούτων δὴ τοιαῦτα λεγόντων φητέον ἡμῖν ὅτι λέ- γουσι μέντοι ἀληθές, οὐ μέντοι ὅσον γε οὖνται. ὅτι μὲν γὰρ δούσαι τὸ σημεῖον τῆς συμπτώσεως ἀπλῶς

5 οὖνται] οἷον M, G , οὖνται B_s , ‘ut’ Z , ‘fieri potest in-
quiunt’ B . 13 ἡ $\overline{\xi\eta}$ καὶ τετμήσθω οἱ. G , add. C .
18 ταῖς ταύταις M, G . 22 οὖνται M , οἷον τε G , οὖνται B_s , ‘quantum sit satis’ Z , ‘opinantur’ B . || ὅτι μὲν γὰρ δούσαι
(ὅδησαι B_s) M, G , τὸ μὲν γὰρ δούσαι C , ‘determinatur’ Z , ‘de-
terminare’ B .

οὗτως οὐκ ἔστιν, ἀληθές. οὐ μέντοι τὸ μῆδε τὸ παράπαν συμπίπτειν αὐτὰς ἀληθές. μὴ συμπιπτέωσαν γὰρ αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\gamma\delta}$ τῆς ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ καὶ ὑπὸ $\overline{\delta\gamma\alpha}$ γωνίας ὠρισμένης κατὰ τὸ ξ καὶ τὸ η ἀλλ' οὐδὲν κωλύονται ⁵ κατὰ τὰ κ λ συμπεσεῖν, καὶ οἱσιν αἱ $\overline{\xi\kappa}$ $\overline{\eta\lambda}$ ταῦται $\xi\theta$ $\overline{\theta\eta}$. τῶν γὰρ $\overline{\alpha\kappa}$ $\overline{\gamma\lambda}$ συμπιπτουσῶν κατὰ τὰ κ λ οὐκέτι μένουσιν αἱ ὑπὸ $\kappa\xi\theta$ $\lambda\eta\theta$ γωνίαι αἱ αὐταὶ, καὶ γίνεται τι τῆς $\xi\eta$ ἐκτὸς τῶν $\overline{\alpha\gamma}$ εὐθείων, καὶ οὗτως αἱ δύο πάλιν αἱ $\overline{\xi\eta}$ μείζουσι τῆς βάσεως, ¹⁰ ὅσην ἀπολαμβάνουσιν ἐντὸς τῆς $\xi\eta$ εὐθείας.

¹⁵Ἐτι δὲ κάκεῖνο φητέον, ἀδιορίστως αὐτῶν λεγόντων τὰς ἀπ' ἐλασσόνων η̄ δύο ὁρθῶν ἐκβαλλομένας μὴ συμπίπτειν, ὅτι ἀναιροῦσιν καὶ ἂ μὴ βούλονται. ἔστω γὰρ η̄ καταγραφὴ η̄ αὐτή. πότερον οὖν δυνα-

τόν ἔστιν ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ η ἐπιξεῦξαι εὐθεῖαν, η̄ οὐ δυνατόν; εἰ μὲν γὰρ ἀδύνατον, τῷ πέμπτῳ αἰτήματι προσαναιροῦσι καὶ τὸ πρῶτον \parallel τὸ ἀπὸ παντὸς σημείου λέγον ἔξεῖναι ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν ἀγαγεῖν, εἰ δὲ δυνατόν, ἐπεξεύχθω. ἐπεὶ οὖν αἱ ὑπὸ $\overline{\xi\alpha\gamma}$ $\overline{\eta\gamma\alpha}$ ἐλάσσους εἰσὶ δύο ὁρθῶν, δῆλον ὅτι καὶ αἱ ὑπὸ $\overline{\eta\alpha\gamma}$ $\overline{\eta\gamma\alpha}$ ²⁵ πολλῷ μᾶλλον ἐλάσσους εἰσὶ τῶν δύο ὁρθῶν. αἱ ἄρα



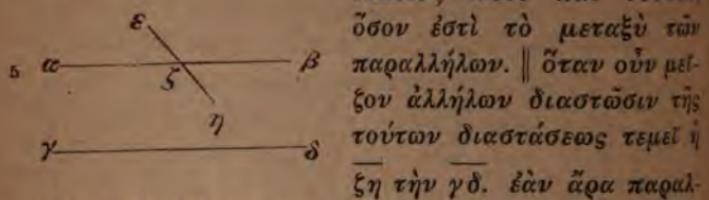
1 μηδὲν G , μηδὲ C . 3 $\overline{\alpha\beta\gamma} M, G, \overline{\beta\alpha\gamma} C$.

αῇ γῇ συμπεπτώσι κατὰ τὸ η̄ ἀπ' ἐλασσόνων ἐκβεβλημέναι δύο ὁρθῶν. οὐκ ἄδια δυνατὸν λέγειν ἀδιοφίστως τὰς ἀπ' ἐλασσόνων δύο ὁρθῶν ἐκβαλλομένας μὴ συμπίπτειν. ἀλλ' ὅτι μὲν τινες εὐθεῖαι συμπίπτουσιν ἀπ' ἐλασσόνων δυεῖν ὁρθαῖν ἐκβληθεῖσαι δῆλον, εἰ καὶ πάσαις τοῦτο ξητεῖν ἔοικεν ὁ λόγος. εἴποι γὰρ ἂν τις ἀορίστου τῆς ἐλαττώσεως οὖσης τῶν δύο ὁρθῶν κατὰ μὲν τὴν τοσήνδε ἐλάττωσιν ἀσυμπτώτους μένειν τὰς εὐθεῖας, κατὰ δὲ ἄλλην τὴν ταύτης ἐλάσσονα συμπίπτειν. πρὸς δὲ τὸν τοῦτο ἐπιξη-¹⁰ τοῦτα κατασκευαζόμενον ἵδειν λεγέσθω πιστὸν ἡμῶν ὅτι δεῖ προλαβεῖν ἀξιωμα τοιοῦτον, φῆ καὶ Ἀορίστοτέλης ἐχοήσατο κατασκευαζόν πεπερασμένον εἶναι τὸν κόσμον. ἐὰν ἀφ' ἑνὸς σημείου δύο ἐκβάλλωνται εὐθεῖαι γωνίαιν ποιοῦσαι ἐπ' ἄπειρον, πᾶν πεπερασμέ-¹⁵ νον μέγεθος ὑπερβάλλει ἡ διάστασις αὐτῶν τῶν εἰς ἄπειρον ἐκβαλλομένων. ἔδειξε γοῦν ἐκεῖνος ὅτι ἀπειρῶν οὐσῶν τῶν ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν ἐκβεβλημένων ἄπειρον τὸ μεταξύ. πεπερασμένον γὰρ ὅντος αὐξῆσαι τὴν διάστασιν ἀδύνατον, ὥστε²⁰ οὐκ ἄπειροι αἱ εὐθεῖαι. παντὸς οὖν τοῦ ληφθέντος πεπερασμένον μεγέθους μεῖζον ἀλλήλων διαστήσουνται ἐκβαλλομέναι ἐπ' ἄπειρον αἱ εὐθεῖαι. τούτου δὴ προνοτεθέντος λέγω ὅτι, ἐὰν παραλήλων εὐθειῶν τὴν ἐτέραν τέμνει τις εὐθεῖα, τεμεῖ καὶ τὴν λοιπὴν. ἔστω-²⁵ σαν γὰρ παράλληλοι αἱ αβ̄ γδ̄, καὶ τεμνέτω τὴν αβ̄ ἡ εξη̄. λέγω ὅτι τὴν γδ̄ τεμεῖ. ἐπεὶ γὰρ δύο εὐθεῖαι

¹ συμπίπτοντι C. || η̄] ᾱ M, G, η̄ G. 4 μὴ om. M, G, add. C. 7 ἄν τις om. G, add. C. 10 τοῦτον C. 12 De coelo I, 5 p. 271, 28 ss. ed. Bekker. 19 ἐκβεβλημένον C. 22 μείζω C.

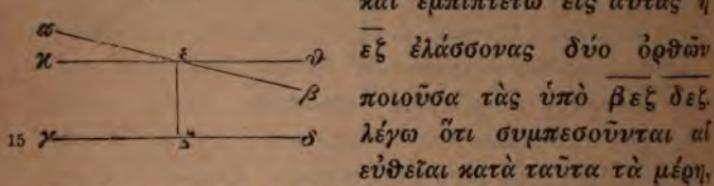
23 δὲ C. 25 τέμνει om. G, add. C. || εὐθεῖαν M, G.

εἰσιν ἀφ' ἐνὸς σημείου τοῦ ζ, εἰς ἄπειρον ἐκβαλλόμεναι αἱ $\beta\bar{\xi}\bar{\zeta}\eta$, παντὸς μεγέθους μείζονα ἔχουσι δι-



στασιν, ὥστε καὶ τούτου ὅσον ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν παραλλήλων. || ὅταν οὖν μείζον ἀλλήλων διαστάσιν τῆς τούτων διαστάσεως τεμεῖ ἡ

η τὴν γδ. ἐὰν ἂρα παραλήλων τὴν ἑτέραν τέμνῃ τις εὐθεῖα, τεμεῖ καὶ τὴν λοιπήν. τούτου προαποδειχθέντος ἀκολούθως δείξομεν τὸ προκείμενον. ἔστωσαν γὰρ δύο εὐθεῖαι αἱ αβ γδ,



καὶ ἐμπιπτέτω εἰς αὐτὰς ἡ $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$ ἐλάσσονας δύο ὁρθῶν ποιοῦσα τὰς ὑπὸ βεξ δεξ λέγω ὅτι συμπεσοῦνται αἱ εὐθεῖαι κατὰ ταῦτα τὰ μέρη, ἐφ' ἂν αἱ τῶν δύο ὁρθῶν εἰσιν ἐλάσσους. ἐπειδὴ γὰρ αἱ ὑπὸ βεξ δεξ ἐλάσσους εἰσὶ δύο ὁρθῶν, τῇ ὑπεροχῇ τῶν δύο ὁρθῶν ἔστω ἵση ἡ ὑπὸ θεβ. καὶ ἐκβεβλήθω ἡ θε εἶπε τὸ κ. ἐπεὶ οὖν εἰς τὰς κθ γδ ἐμπεπτωκεν ἡ εξ καὶ ποιεῖ τὰς ἐντὸς δύο ὁρθαῖς ἵσας τὰς ὑπὸ θε δεξ, παραλληλοί εἰσιν αἱ θη γδ εὐθεῖαι. καὶ τέμνει τὴν κθ ἡ αβ· τεμεῖ ἂρα καὶ τὴν γδ διὰ τὸ προδεδειγμένον. συμπεσοῦνται ἂρα αἱ αβ γδ

9 εὐθεῖαι *M, C.* 10 προαποδειχθέντες *M, G*, corr. *C.*
13 ἐλάσσων *C.* 17 ὁρθῶν] εὐθεῖῶν *G.*

κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐφ' ἂι τῶν δύο ὁρθῶν ἐλάσ-
σονες, ὥστε δέδεικται τὸ προκείμενον.

Prop. XXX, theor. XXI. Αἱ τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ παρ-
άλληλοι καὶ ἀλλήλαις εἰσὶ παράλληλοι.

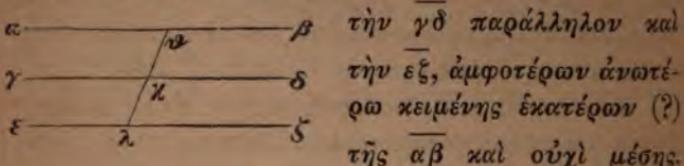
Εἴωθεν δὲ γεωμέτρης ἐν τοῖς περὶ τῶν σχέσεων λόγοις δεικνύναι τὴν ταυτότητα διήκουσαν ἐν ἄπαισι τοῖς πρὸς τὸ αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἔχουσι σχέσιν. οὗτω γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀξιώμασιν ἔλεγεν τὰ τῷ αὐτῷ ἵσα [καὶ ἀλλήλοις ἵσα] καὶ ἐν τοῖς ἔξῆς ἐφεῖ τὰ τῷ αὐτῷ ὅμοια καὶ ἀλλήλοις ὅμοιά ἔστι, καὶ οἱ τῷ αὐτῷ λόγῳ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ αὐτοί. κατὰ τοῖτον οὖν τὸν τρόπον καὶ νῦν ἀποδείκνυσιν ὅτι αἱ τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ παράλληλοι καὶ ἀλλήλαις εἰσὶ παράλληλοι. συμ-
βέβηκεν δὲ οὐκέπλι πασῶν τῶν σχέσεων εἶναι τοῦτο ἀληθές. οὐ γὰρ τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια καὶ ἀλλήλων διπλάσιά ἔστιν, οὐδὲ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἡμόλια καὶ ἀλλήλων ἡμόλιά ἔστιν. ἀλλ' ξοικεν ἐπ' ἐκείνων μέσων χώραν ἔχειν, ὅσαι ἀντιστρέφουσι συνανύμωσι, ἐπὶ τῆς ἴσοτητος, || ἐπὶ τῆς ὁμοιότητος, ἐπὶ τῆς ταυτότητος, ἐπὶ τῆς παραλλήλου θέσεως. η γὰρ παράλληλος παραλ-
λήλῳ παράλληλός ἔστιν, ὡς τὸ ἵσον ἵσφ ἵσον, καὶ τὸ ὅμοιον ὅμοιῳ ὅμοιον. καὶ γάρ ἔστιν ὁμοιότης θέσεως η παραλληλότης, εἰ δυνατὸν εἰπεῖν.

Λέγει δὲ οὖν καὶ δείκνυσιν ἐν τούτοις ὅτι αἱ τῇ

1 τὰ om. G, add. C. 3 M in margine $\overline{\lambda}$. 9 καὶ ἀλλή-
λοις ἵσα om. M, B_s, G(Z), 'et inter se sunt aequalia' B. 16 καὶ
ἀλλήλων ἡμόλια ἔστιν om. M, C. 18 ὅσα G. 22 'ipse
namque Parallelarum ad sese respectus similitudo positionis
est' et in margine 'ipsa namque Parallelitas si dici potest
similitudo' B. 23 εἰ] η M.

αὐτῇ παράλληλοι πάντως οὗτως ἔχουσιν, ὥστε καὶ ἀλλήλαις εἶναι παράλληλοι. καὶ αὐτὸς μὲν τὰς τῇ αὐτῇ παραλλήλους ἄκρας ἔλαβεν καὶ μέσην, πρὸς ἣν αὗται τὴν ὁμοίαν ἔχουσι σχέσιν, ἵνα καὶ ἀπὸ κοινῆς ἐνοίας ἡμῖν γένηται σαφὲς τὸ λεγόμενον. εἰ γὰρ αἱ ἑφ' ἑκάτερα συμπίπτουσιν ἀλλήλαις, πάντως καὶ τῇ μεταξὺ κειμένῃ συμπεσοῦνται καὶ οὐκέτι πρὸς αὐτήν ἔσονται παράλληλοι. δυνατὸν δὲ καὶ ἐναλλάξαντα τὴν θέσιν δεῖξαι ταῖς αὐταῖς ἐφόδοις, αἷς ὁ γεωμέτρης

10 ἔχογέσατο πρὸς τὸ προκείμενον, οἶνον πρὸς τὴν $\overline{\alpha\beta}$ καὶ



τὴν $\overline{\gamma\delta}$ παράλληλον καὶ

τὴν $\overline{\epsilon\delta}$, ἀμφοτέρων ἀνωτέρω κειμένης ἑκατέρων (?)

τῆς $\overline{\alpha\beta}$ καὶ οὐχὶ μέσης.

15 ἐμπίπτουσα γὰρ ἡ $\overline{\theta\kappa\lambda}$ εἰς αὐτὰς ἵσην ποιήσει ἑκατέρων τῶν ὑπὸ $\overline{\theta\kappa\delta}$ $\overline{\kappa\lambda\epsilon}$ τῇ ὑπὸ $\overline{\alpha\theta\kappa}$, ὅτι (?) ἐναλλάξ,

ώστε καὶ ἀλλήλαις ἵσας ποιήσει τὰς ὑπὸ $\overline{\theta\kappa\delta}$ $\overline{\kappa\lambda\epsilon}$

παράλληλοι ἄρα αἱ $\overline{\gamma\delta}$ $\overline{\epsilon\delta}$. εἰ δὲ λέγοι τις ἔστωσαν

αἱ $\overline{\alpha\theta}$ $\overline{\theta\beta}$ παράλληλοι τῇ $\overline{\gamma\delta}$, καὶ ἀλλήλαις ἄφα παρ-

20 ἀλληλοί εἰσιν, ἐροῦμεν ὅτι αἱ $\overline{\alpha\theta}$ $\overline{\theta\beta}$ μιᾶς εἰσὶν παραλλήλου μέρη καὶ οὐ δύο. δεῖ γὰρ τὰς παραλλήλους

5 γένοιτο C. 13 κειμένων M, G, κειμένης B₃, C. || ἑκατέρων M, G, ἑκατέρων B₃, C; B liberius 'ambabus supra iacentibus, ipsa ab infra, et non media existente'; figuram quoque secundum hanc descriptionem construxit. 'ambabus superne iacentibus, utrisque vero ipsa \overline{ab} ', Z. Forsitan scriptum fuerit ἀμφοτέρων ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ κειμένων καὶ ἀνωτέρω κειμένης ἑκατέρας. 16 ὅτι] οὐσῃ C, (ἢ ἔστιν?).

ἐπ' ἄπειρον ἐκβαλλομένας νοεῖν, ή δὲ αὐτὸν ἐκβληθεῖσα πίπτει ἐπὶ τὴν θῆβαν, ή αὐτὴν ἄρα ἐστὶν καὶ οὐκ ἄλλη ἐκείνη. πάντα ἄρα τὰ μέρη τῆς παφαλλήλου καὶ αὐτὰ παφαλληλά ἐστι τῇ εὐθείᾳ η̄ καὶ δῆλη παφαλληλος η̄ καὶ τοῖς μέρεσιν αὐτῆς, οἷον καὶ η̄ αὐτὸν τῇ κατόπιν καὶ η̄ θῆβαν γάρ. ἐκβαλλόμεναι γάρ ἐπ' ἄπειρον ἀσύμπτωτοι μένουσιν.

Τούτοις ἀναγκαίως ἐπεσημηνάμεθα διὰ τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰς υεροπρεπεῖς τῶν ἀκονόντων ἔξεις. χαίρουσι γάρ οἱ πολλοὶ τοῖς τοιούτοις παφαλογισμοῖς προστυγχάνοντες καὶ τοῖς ἐπιστήμοσιν ὅχλον περιττὸν ἐπεισάρχοντες.

'Αντιστρέψειν δὲ οὐδὲν δεῖ τὸ θεώρημα καὶ δεικνύναι ὅτι αἱ ἄλλήλαις παφαλληλοι καὶ τῇ αὐτῇ παφαλληλοί εἰσιν. πάλιν γάρ, ἀν ύποθώμεθα τὴν ἑτεροφανίαν τινὶ παφαλληλον, ἐκείνη τε καὶ η̄ λοιπὴ τούτων ἔσονται τῇ αὐτῇ παφαλληλοι, καὶ εἰς ταῦτὸν ἐπανήξομεν.

|| Prop. XXXI, probl. X. Διὰ τοῦ δοθέντος σημείου τῇ δοθείσῃ εὐθείᾳ παφαλληλον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν. 25

"Εδει μὴ μόνον ἡμᾶς τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα ταῖς παφαλλήλοις μαθεῖν ἐν τοῖς τοῦ στοιχειωτοῦ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν ἴστορησαι διὰ τῶν γεωμετρικῶν μεθόδων καὶ γνῶναι, πῶς ἀν γένοιτο ἄλλη εὐθεῖα παφαλληλος ἄλλῃ. πολλαχοῦ γάρ αἱ γενέσεις ε

3 ἐκείνη G. 20 ἀνάγειν M, G, ἀγαγεῖν C. 25 Από την παφαλληλος addit καὶ C.

τρανεστέραν ήμεν ποιοῦσι τῶν ὑποκειμένων τὴν
οὐσίαν. τοῦτο δὴ οὖν ὁ στοιχειωτὴς ποιεῖ διὰ τὸν
προκειμένου προβλήματος. σημεῖον γάρ λαβὼν καὶ
εὑθεῖαν ἔγειρι διὰ τοῦ σημείου τῇ εὐθείᾳ παράλληλον.
δεῖ δὲ προειληφέναι ἴμᾶς ὅτι τὸ σημεῖον ἐκτὸς πάν-
τως κεῖσθαι τῆς εὐθείας ἀναγκαῖον. οὐ γάρ, ἐπειδὴ
εἰρηται διὰ τοῦ δοθέντος σημείου, καὶ ἐπ' αὐτῆς αὐτὸ-
τῆς εὐθείας δώσομεν. οὐ γάρ ἔσται τις ἄλλη παρὰ
τὴν εὐθεῖαν ἡ δι' αὐτοῦ φερομένη παράλληλος. μερί-
σας οὖν τὸ σημεῖον καὶ τὴν εὐθεῖαν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ
σημεῖον ἐκτὸς λαμβάνειν χρὴ τῆς εὐθείας· ὅπερ ἐπὶ¹⁰
τῆς καθέτου καὶ διὰ τοῦ προσθεῖναι σαφὲς ἐποίησεν,
ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἀπειφον ἀπὸ τοῦ δοθέντος
σημείου, ὃ μή ἔστιν ἐπ' αὐτῆς, καθετον ἀγαγεῖν. ἐν
μὲν οὖν κοινὸν τούτοις ἀμφοτέροις τοῖς προβλήμασιν,
ἔτερον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου δύο κάθετοι
οὐκ ἔγονται ἐπὶ τὴν αὐτήν, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ση-
μείου δύο παράλληλοι οὐκ ἔγονται τῇ αὐτῇ, δι' ὃ καὶ
ὅ στοιχειωτὴς οὔτεως εἶπεν ἐνικῶς εὐθεῖαν γραμμὴν
ἀγαγεῖν, ἐκεῖ μὲν κάθετον, ἐνταῦθα δὲ παράλληλον.
ἄλλ' ἐκεῖνο μὲν δέδειται, τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ
προαποδειχθέντος. εἰ γάρ διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου τῇ
αὐτῇ δύο παράλληλοι ἀχθεῖεν, ἔσονται καὶ ἄλλήλαις
παράλληλοι συμπίπτονται κατὰ τὸ δοθὲν σημεῖον,
25 ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον.

Δεῖ δὴ καὶ ταῖς διαφοραῖς προσέχειν τῶν προτά-
σεων, ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου καὶ διὰ τοῦ δο-
θέντος σημείου. ὅπου μὲν γάρ τὸ σημεῖον ἀρχή ἔστι
τῆς ἀγομένης, καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀγωγή, ὅπου

δὲ ἐπ' αὐτῆς ἔστι τῆς ἀγομένης, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀγωγὴ δι' αὐτοῦ. οὐ γὰρ ὡς τεμνούσης εὐθείας τὸ δοθὲν σημεῖον εἰρηται τὸ δι' αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς συμπιπτούσης αὐτῷ καὶ δικιούσης τὸ ἑαυτῆς ἀπόστημα πρὸς τὴν ἑκείνην εὐθεῖαν τῇ διαστάσει τοῦ σημείου ⁵ καὶ τῆς εὐθείας. ὅσον γὰρ τὸ δοθὲν || σημεῖον τῆς δοθείσης εὐθείας ἀφέστημεν, τοσοῦτον καὶ ἡ παράληλος ἔχει τὸ μεταξὺ ἑαυτῆς τε καὶ ἑκείνης.

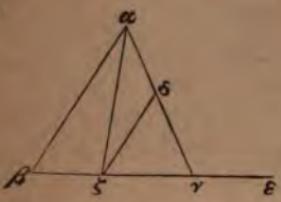
Prop. XXXII, theor. XXII. Παντὸς τριγώνου μιᾶς πλευρᾶς προσεκβληθείσης ἡ ἐντὸς τοῦ ¹⁰ τριγώνου γωνία δύο ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἔστιν ἵση καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου γωνίαι δύο δραῖς ἵσαι εἰσίν.

"Οσον ἐνέλειπεν ἐν τῷ ἴσῃ καὶ ἰξὶ θεωρήματι, τοσοῦτον προστίθησιν ἐν τούτῳ. οὐ γὰρ μόνον ὅτι ἡ ¹⁵ ἐκτὸς τοῦ τριγώνου ἑκατέρας τῶν ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον μείζων διὰ τούτου μανθάνομεν, ἀλλὰ καὶ ὅσῳ μείζων. Ἱση γὰρ ἀμφοτέραις οὖσα μείζων ἔστιν ἑκατέρας τῇ λοιπῇ, οὐδὲ ὅτι δύο τοῦ τριγώνου ὁποιαιοῦν ἐλάσσους εἰσὶ δυεῖν δραῖς ἐκ τούτων γινώσκομεν, ²⁰ ἀλλὰ καὶ πόσῳ ἐλάσσους. τῇ γὰρ λοιπῇ τῶν τριῶν. ἑκεῖνα μὲν οὖν ἀοριστότερα πως ἴν τὰ θεωρήματα, τοῦτο δὲ τὸν τῆς ἐπιστήμης ὅφον ἀμφοτέροις ἐπήγαγεν. καὶ οὐ διὰ τοῦτο περιττὰ ἄν εἰποιμεν ἑκεῖνα. καὶ γὰρ συνετέλεσεν ἡμῖν εἰς πολλὰς ἀποδεῖξεις, ἀφ' ²⁵ ὧν καὶ τοῦτο δεῖξομεν. καὶ ἀναγκαῖον τὴν γνῶσιν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον προΐοῦσαν ἐκ

τῶν ἀορίστων ἐπιβολῶν ἐπὶ τοὺς ὠρισμένους καὶ ἀνελέγκτους λόγους μεταβαίνειν.

'Αλλ' ὁ μὲν στοιχειωτὴς ἔξω τὴν παράλληλον ἄγων ἔδειξεν ἐκάτερον τῶν ζητουμένων. ἔστι δὲ καὶ μὴ ἔξω ἄγοντα τὰ αὐτὰ δεικνύναι, τὴν τάξιν μόνην ἐναλλάξαντα τῶν δεικνυμένων. ὁ μὲν γὰρ πρότερον ἔδειξεν τὸ τὴν ἔκτὸς γωνίαν ἵσην εἶναι τοῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ λοιπὸν κατεσκευασεν, ὡμεῖς δὲ ἀνάπαλιν ποιήσωμεν. ἔστω δὴ οὖν τὸ

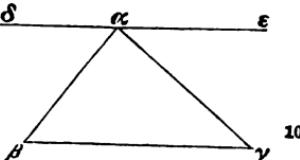
10



$\alpha\beta\gamma$ τρίγωνον καὶ ἐκβεβλησθω ἡ $\beta\gamma$ ἐπὶ τὸ ε , καὶ εἰλήφθω σημεῖον ἐπὶ τῆς $\beta\gamma$ τὸ ζ , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $\alpha\zeta$, καὶ διὰ τοῦ ζ παράλληλος ἥκθω 15 τῇ $\alpha\beta$ ἡ $\xi\delta$. ἐπεὶ οὖν παράλληλος ἡ $\xi\delta$ τῇ $\alpha\beta$ καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ τε $\alpha\zeta$ καὶ ἡ $\beta\gamma$, αἱ τε ἐναλλὰξ ἴσαι \parallel καὶ ἡ ἔκτὸς τῇ $\xi\delta$ ἐντὸς. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $\alpha\zeta$ ἴση ταῖς ὑπὸ $\xi\alpha\beta$ $\alpha\beta\xi$. ὅμοιώς δὴ δείξομεν παράλληλον ἀγαγόντες ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ $\alpha\xi\beta$ ἴση ταῖς ὑπὸ $\xi\alpha\gamma$ 20 $\alpha\gamma\xi$. δύο ἄρα αἱ ὑπὸ $\alpha\xi\beta$ $\alpha\xi\gamma$ ἴσαι ταῖς τρισὶ τοῦ $\alpha\beta\gamma$ τριγώνου. αἱ ἄρα τρεῖς δύο ὁρθαῖς ἴσαι εἰσὶ ταῖς ὑπὸ $\alpha\xi\beta$ $\alpha\xi\gamma$. ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ $\alpha\gamma\xi$ $\alpha\gamma\xi$ δύο ὁρθαῖς ἴσαι. κοινὴ ἀφηρόγνσθω ἡ ὑπὸ $\alpha\gamma\xi$. λοιπὴ ἄρα ἡ ἔκτὸς ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἔστιν ἴση.

9 ἔστω δὲ G.

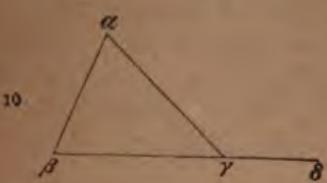
Τοῦτο μὲν δὴ τὸν εἰφημένον ἀποδείκνυται τρόπον· Εὗδημος δὲ ὁ περιπατητικὸς εἰς τὸν Πυθαγορεῖον ἀναπέμπει τὴν τοῦτον τοῦ θεωρήματος εὑρεσιν, ὅτι τριγώνου ἄπαν δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔχει τὰς ἐντὸς γωνίας. καὶ δεικνύναι φησὶν αὐτοὺς οὕτως τὸ προκείμενον. ἔστω τριγώνον τὸ $\alpha\beta\gamma$, καὶ ἥχθω διὰ τοῦ α τῇ $\beta\gamma$ παράλληλος ἡ $\delta\varepsilon$. ἐπεὶ οὖν παράλληλοί εἰσιν αἱ $\beta\gamma$ $\delta\varepsilon$, καὶ αἱ ἐναλλὰξ ἵσαι εἰσίν, ἵση ἄρα ἡ μὲν ὑπὸ $\delta\alpha\beta$ τῇ $\beta\gamma$ ὑπὸ $\alpha\beta\gamma$, ἡ δὲ ὑπὸ $\varepsilon\alpha\gamma$ τῇ $\beta\gamma$ ὑπὸ $\alpha\gamma\beta$. κοινὴ προσκείσθω ἡ $\beta\alpha\gamma$. αἱ ἄρα ὑπὸ $\delta\alpha\beta$ $\beta\alpha\gamma$ $\gamma\alpha\epsilon$, τοντέστιν αἱ ὑπὸ $\delta\alpha\beta$ $\beta\alpha\epsilon$, τοντέστιν αἱ δύο ὀρθαῖς ἵσαι εἰσὶ ταῖς τοῦ $\alpha\beta\gamma$ τριγώνου τρισὶ γωνίαις. αἱ ἄρα τρεῖς τοῦ τριγώνου δύο ¹⁰ ὀρθαῖς εἰσιν ἵσαι.



Τοιαύτη μὲν οὖν καὶ ἡ τῶν Πυθαγορείων ἀπόδειξις· δεῖ δὲ καὶ τὰ ἀντιστρέφοντα τῷ θεωρήματι τοῦ στοιχειωτοῦ προσιστορῆσαι. ἀντιστρέφει δὲ δυεῖν πρὸς ἓν, ἐπειδὴ τοῦτο σύνθετόν ἐστι κατά τε τὸ ξητού-²⁰ μενον καὶ κατὰ τὸ δεδομένον. καὶ γὰρ τοῦτο διπλοῦν ἐστι· τριγώνου γὰρ καὶ μία τῶν πλευρῶν ἐκβεβλημένη. κάκεντο ὠσαύτως. ἐν μὲν γάρ ἐστι τὸ τὴν ἐκτὸς ἵσην εἶναι ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον, ἔτερον δὲ τὸ τὰς ἐντὸς τρεῖς γωνίας δύο ὀρθαῖς εἶναι ἵσας. ἐάν ²⁵

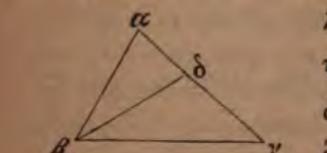
¹³ τοντέστιν ἡ ὑπὸ $\delta\alpha\beta$ $\beta\alpha\epsilon$ $M, G.$ ¹⁴ αἱ δύο ὀρθαῖς $C.$ ¹⁵ δύσιν ὀρθαῖς $G.$ ¹⁹ δὲ ante δυεῖν om. $G,$ add. $C.$ ²⁵ δύσιν G , δύο $C.$

οὗν ὑποθώμεθα καὶ τὴν ἔκτὸς εἰναι ταῖς ἐντὸς ἴσην
καὶ ἀπεναντίον, δείνυμεν ἐπιβεβλημένην πλευρὰν καὶ
ἐπ' εὐθείας οὖσαν τῇ μιᾷ τῶν τριγώνου πλευρῶν τὴν
ἔκτός — ἐὰν δὲ τὰς τρεῖς γωνίας τὰς ἐντὸς δύο ὁρ-
5 θαῖς ἵσας, δείνυμεν ὅτι τὸ σχῆμα τριγώνον ἔστι. καὶ
οὕτως ὅλον ἔσται τὸ ξητούμενον πρὸς ὅλον ἀντιστρέ-
φον τὸ δεδόμενον. ἔστω τοίνυν τριγώνον τὸ αβγ



10.

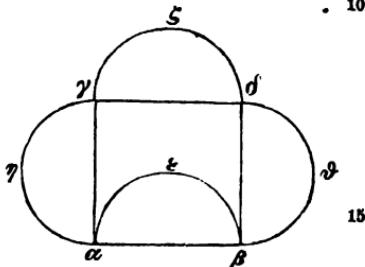
καὶ ἡ ἔκτὸς ἡ ὑπὸ αγδ |
ἴση ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναν-
τίον. λέγω ὅτι ἡ βγ ἔστιν
ἡ προσεκβεβλημένη ἔισιν τὸν
δ, καὶ μία εὐθεῖά ἔστιν ἡ
βγδ. ἐπεὶ γὰρ ἡ ὑπὸ αγδ ἴση ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναν-
τίον, κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ αγβ. αἱ ἄρα ὑπὸ αγδ
15 αγβ ἴσαι ταῖς τρισὶ τοῦ αβγ τοῦ τριγώνου. ἀλλ᾽ αἱ
τρεῖς τοῦ αβγ τριγώνου δύο ὁρθαῖς εἰσιν ἴσαι. ἐὰν
δὲ πρὸς τινι εὐθεῖᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ δύο
εὐθεῖαι ἔξης μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ἔξης γωνίας
δύο ὁρθαῖς ἴσας ποιῶσιν, ἐπ' εὐθείας εἰσὶν ἀλλήλαις
20 αἱ εὐθεῖαι. ἡ ἄρα βγ τῇ γδ ἐπ' εὐθείας ἔστιν. πά-



25.

λιν ἔστω τις σχῆμα τὸ αβγ
τρεῖς ἔχον γωνίας μόνας δύο
ὁρθαῖς ἴσας τὰς α β γ. λέγω
ὅτι τριγώνον ἔστι καὶ μία εὐ-
θεῖά ἔστιν ἡ αγ. ἐπεξεύχθω | γὰρ ἡ βδ. ἐπεὶ οὖν
ἐκατέρου τῶν αβδ δβγ τριγώνων αἱ τρεῖς γωνίαι

δύο ὁρθαῖς εἰσιν ἵσαι, ὅν αἱ τοῦ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ δύο ὁρθαῖς
ἵσαι, λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ $\overline{\alpha\delta\beta\gamma\delta\beta}$ δύο εἰσιν ὁρθαῖς
ἵσαι. καὶ εἰσιν πρὸς τῇ $\overline{\beta\delta}$ εὐθείᾳ. ἐπ' εὐθείας ἄρα
ἐστὶν ἡ $\overline{\delta\gamma}$ τῇ $\overline{\delta\alpha}$. ἐὰν οὖν εὐθύγραμμον ἡ τὸ σχῆμα
τὸ ἔχον τὰς ἐντὸς γωνίας δύο ὁρθαῖς ἵσαις, ἐκ παντὸς ⁵
τριγωνούν ἐστιν. οὐ μὴν ἐὰν ἔχῃ τι τὰς ἐντὸς δύο
ὁρθαῖς ἵσαις, ἐκ παντὸς τριγωνούν ἐστι. καὶ γὰρ περι-
φερόγραμμον εὗροις ἀν ἔχον τὰς ἐντὸς δυσὶν ὁρθαῖς
ἵσαις. ἐστω γὰρ τετράγωνον τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta}$ καὶ ἐπὶ τῆς $\overline{\alpha\beta}$ ¹⁰
ἐντὸς ἡμικυκλίου γεγρά-
φθω τὸ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$, ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ἔκτὸς τὰ $\overline{\eta\zeta\theta}$.
δύο δὴ γωνίας ἔχει τὸ
ὑπὸ τῶν ἡμικυκλίων περι-
εχόμενον τὰς ὑπὸ $\overline{\eta\alpha\epsilon}$
 $\overline{\epsilon\beta\theta}$ δύο ὁρθαῖς ἵσαις ταῖς



15

ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\beta\delta\beta\alpha}$ — δέδεικται γὰρ τοῦτο ἐν τοῖς αἴτη-
μασι — καὶ μόναι αὗται γωνίαι εἰσὶν ἐν τῷ σχήματι
τούτῳ. ἐστιν ἄρα τι σχῆμα μὴ τριγωνον τὰς ἐντὸς
ἔχον γωνίας δύο ὁρθαῖς ἵσαις.

20

Ταῦτα καὶ περὶ τῶν ἀντιστρόφων ἐπεὶ δὲ ἔχο-
μεν ὅτι παντὸς τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι δύο ὁρθαῖς
ἵσαι εἰσίν, δεῖ μέθοδον λαβεῖν, καθ' ᾧ καὶ τῶν ἄλ-
λων πάντων πολυγώνων εὐθυγράμμων τὰς γωνίας
εὑρήσομεν ὁπόσαις ὁρθαῖς ἵσαι εἰσίν, οἷον τετραγώ- ²⁵
νου, πενταγώνου καὶ τῶν ἕξης ἀπάντων πολυπλεύρων.

χρὴ τοίνυν εἰδέναι πρῶτον ὅτι πᾶν σχῆμα εὐθύγραμ
μον εἰς τρίγωνα ἀναλύεται. πάντων γὰρ ἀρχὴ τῆς
συστάσεως τρίγωνον, ὃ καὶ ὁ Πλάτων ἔφη διδάσκων
ὅτι ἡ ὄρθὴ (?) τῆς ἐπιπέδου βάσεως ἐκ τριγώ-
νων συνέστηκεν. ἕκαστον δὲ ἀναλύεται εἰς δυάδι
ἔλλασσον τρίγωνα τῶν οἰκείων πλευρῶν, εἰς τετρά-
πλευρόν ἐστιν, εἰς δύο, εἰς πεντάπλευρον, εἰς τρία, εἰς
ἕξαπλευρον, εἰς τέσσαρα. δύο γὰρ τρίγωνα συντι-
θέντα τετράπλευρον ἐποίησε εὐθύς· φῶς δὲ τῶν συν-
10 θέτεων τριγώνων ἀριθμῷ τὸ πρῶτον συστάν διήνεγκεν
τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν, τούτῳ καὶ τὰ ἔξης πάντα δια-
φέρει. δυάδι ἀρα πᾶν πολύπλευρον πλείους ἔχει πλευ-
ρὰς τῶν τριγώνων, εἰς ἂν διαλύεται. ἀλλὰ μὴν ἄπαν
γε τριγώνον δέδειπται δυσὶν ὄρθαις ἵσας ἔχον τὰς
15 γωνίας. διπλάσιος ἀρα ὁ τῶν γωνιῶν (?) ἀριθμὸς
αὐτῶν τῶν συντεθέντων τριγώνων γενούμενος παρ-
έξεται τὸ πλῆθος τῶν ὄρθων, ὅσαις ἕκαστον πολύγω-
νον ἵσας ἔχει γωνίας. διὸ πᾶν μὲν τετράπλευρον
τέτρασιν ὄρθαις ἵσας ἔχει γωνίας· ἐκ δυεῖν γὰρ συν-
20 ἐκειτο τριγώνων· πᾶν δὲ πεντάπλευρον ἔξι, καὶ τοῦτο
ἔξης ὁμοίως.

Ἐν μὲν οὖν τοῦτο ληπτέον ἐκ τοῦ θεωρήματος
τούτου περὶ πάντων τῶν πολυγώνων ἄμα καὶ εὐθυ-
γράμμων· ἔτερον δὲ ἐπόμενον τούτῳ συνέλωμεν, ὅτι

4 ἡ ὄρθη] ‘rectus angulus’ Z, ‘rectitudo’, in margine
'recta', B. Ego sanum hunc locum esse negaverim, etsi idem in
Platonis Timaeo (p. 53, C) legitur. *B₃* = M. G. 5 δὲ] γὰρ C. ||
δυάδα C. 9 ἐποίησεν G. 15—16 ὁ τῶν γωνιῶν ἀριθμὸς αὐτῶν
σ. τρ. M, G, ὁ τῶν γωνιῶν ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν σ. τρ. *B₃*, C,
'numerus angularorum ipsorum tr. comp.' Z, 'Angulorum numerus
eorum, quae composita sunt Triangulorum' B. Ego con-
iecerim ὁ τῶν τριγώνων ἀριθμὸς ὁ τῶν σ. τρ. 24 συνέλο-
μεν M, C. || M in margine ση. Μαν ἀναγναῖον.

πᾶν σχῆμα εὐθύγραμμον ἐκάστης τῶν πλευρῶν ἅπαξ
ἐκβληθείσης τὰς ἑκτὸς συνισταμένας γωνίας ἵσαι ἔχει
τέτρασιν ὁρθαῖς. διπλασίας μὲν γὰρ εἶναι δεῖ τὰς ἐφ'
ἐμάτερα γωνίας ὁρθὰς τοῦ πλήθους τῶν πλευρῶν,
ἐπειδὴ πρὸς ἐκάστην δυσὶν ὁρθαῖς ἵσαι συνιστανται.⁵
ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἵσων ταῖς ἑντὸς ὁρθῶν αἱ λοι-
παὶ γίνονται αἱ ἑκτὸς τέτρασιν ὁρθαῖς ἵσαι. οἷον εἰ
τὸ σχῆμα τρίγωνον, ἐκάστης αὐτοῦ πλευρᾶς ἅπαξ ἐκ-
βαλλομένης ἐξ ὁρθαῖς ἵσαι συνιστανται γωνίαι || αἱ τε
ἑντὸς καὶ ἑκτός, ὡν αἱ ἑντὸς ἵσαι δυσὶν, αἱ λοιπαὶ¹⁰
ἄρα αἱ ἑκτὸς τέταρσιν, — εἰ δὲ τετράπλευρον, ὅκτὼ
αἱ πᾶσαι διπλάσιαι γὰρ τῶν πλευρῶν· ὡν ἑντὸς
τέτρασιν, καὶ ἑκτὸς ἄρα ἄλλαις τοσαύταις ἵσαι, — εἰ
δὲ πεντάπλευρον, δέκα μὲν αἱ πᾶσαι, ἐξ δὲ ἑντός,
τέτρασι δὲ ταῖς λοιπαῖς αἱ ἑκτός· καὶ ἐπ'¹⁵ ἀπειδον
ὅμοίως ἡ αὐτὴ μέθοδος.

'Επλ δὴ τούτοις κάκεῖναι συναγάγωμεν ὅτι διὰ
τοῦτο τὸ θεώρημα τὶ μὲν ἵσόπλευρον τριγώνον ἐκά-
στην ἔχει γωνίαν διμοίρου ὁρθῆς, τὸ δὲ ἵσοσκελές,
ὅταν ἔχῃ τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ ὁρθήν, τὰς λοιπὰς ἡμι-²⁰
σείας ὁρθῆς ἔχει, οἷον τὸ ἡμιτετράγωνον, τὸ δὲ σκα-
ληνὸν τὸ ἡμιτρίγωνον, ἢ γίνεται ἐν ἵσοπλεύρῳ τρι-
γώνῳ παθέτουν ἀχθείσης ἀφ' οἵας τινὸς γωνίας ὑπὸ²⁵
τὴν ὑποτείνουσαν αὐτὴν πλευράν, τὴν μὲν ἔχει ὁρθήν,
τὴν δὲ διμοίρου οὖσαν, ἥτις ἦν καὶ τοῦ ἵσοπλεύρου

7 ss. M in margine addit figuræ trianguli, quadrati, pentagoni, hexagoni. prioribus tribus adscripta sunt tot β i. e. duo quod sunt anguli, hexagono autem quattuor δ , intra triangulum scriptum est β , intra quadratum δ , intra pentagonum ς , extra triangulum et quadratum adscriptum est δ . 17 ἐπειδὴ M, C. 20 πρὸς τῇ κορυφῇ C, πρὸς τὴν κορυφὴν M, G. 25 διμοίρουσαν M, G, διμοίρουσαν C.

τριγώνου, τὴν δὲ λοιπὴν ἄρα τρίτου. δεῖ γὰρ εἰς
δυσὶν ὁρθαῖς ἵσας τὰς τρεῖς. ταῦτα δὲ οὐ παρέργοι;
ἐπισημαίνομαι, ἀλλὰ ὡς προπαρασκευάζοντα ἡμᾶς προ;
τὴν τοῦ Τιμαίου διδασκαλίαν.

5 Καὶ μὴν οὐκεῖνο φητέον, ὅτι τὸ τὰς ἐντὸς γωνία;
δύο ὁρθαῖς ἵσας ἔχειν καθ' αὐτὸν καὶ οὐκτὸν ὑπάρχει
τῷ τριγώνῳ· δι' ὃ καὶ Ἀριστοτέλης πρόχειρον ἔψη
τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς πραγμα;
τελαῖς τὸ οὐκτὸν θεωρῶν. ὡς οὖν παντὶ σχήματι
10 πεπερατῶσθαι καθ' αὐτὸν ὑπάρχει καὶ πρώτως, οὗτο
τῷ τριγώνῳ τῷ εὐθυγράμμῳ παντί, εἰ καὶ μὴ σχή;
ματι παντί, τὸ τὰς ἐντὸς γωνίας δυεῖν ὁρθαῖν ἵσεις
ἔχειν. καὶ ἔοικεν καὶ κατὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας προ;
πίπτειν ἡμῖν ἡ τοῦ θεωρήματος ἀλήθεια. Εἰσὶν γὰρ
15 νοήσωμεν εὐθεῖαν καὶ ἐπὶ τῶν περιάτων αὐτῆς τινας
πρὸς ὁρθὰς ἔστασας, εἴτα συνιούσας εἰς τριγώνου
γένεσιν, ὁρῶμεν ὅτι, καθόσον συνεύουσιν, κατὰ το;
σοῦτον ἐλαττοῦσι τὰς ὁρθάς, ἃς ἐποίουν πρὸς τῇ
εὐθείᾳ, ὥστε ὅσον ἔκεινων (?) ἀφεῖλον, τοσοῦτον
20 προσβλαβοῦσαι κατὰ τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ σύνενσιν
ἔξι ἀνάγκης τὰς τρεῖς ποιοῦσιν δυσὶν ὁρθαῖς ἵσας.

6 οὐκτῷ C. 10 οὗτῳ τῷ τριγώνῳ C, οὗτῳ τριγώνῳ B,
ὡς M, G, 'sic' Z, 'ita rectilineae' et in margine 'triangulo' B.
19 [ἔκεινων] ἔχει ὅν M, B₃, G, 'quantum id est quod ab
eis' Z, 'quantum est quod' B.

Prop. XXXIII, theor. XXIII. *Αἱ τὰς ἵσας τε καὶ παραλλήλους εὐθεῖας ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐπι-
ξευγνύουσαι | εὐθεῖαι καὶ αὐταὶ ἵσαι τε καὶ παράλληλοι εἰσι.*

Τοῦτο τὸ θεώρημα ὥσπερ μεθόριον ἐλέγομεν εἰναι τῆς τε περὶ τῶν παραλλήλων καὶ τῆς τῶν παρ-
αλληλογράμμων || ζητήσεως. καὶ γὰρ τῶν ἵσων τε καὶ παραλλήλων εὐθεῖῶν δοκεῖ τι σύμπτωμα λέγειν καὶ γένεσιν παραλληλογράμμων λεληθυῖαν παραδί-
δωσι. γίνεται γὰρ παραλληλόγραμμον ἐκ τε τῶν ἐξ 10
ἀρχῆς ἵσων καὶ παραλλήλων καὶ ἐκ τῶν ταύτας ἐπι-
ξευγνύουσῶν καὶ δεικνυμένων ὡσαύτως ἵσων τε καὶ παραλλήλων. διὸ καὶ τὸ μετὰ τοῦτο εὐθὺς ὡς ἀν
ὑποστάντος ἥδη τοῦ παραλληλογράμμου τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τοῖς τοιούτοις χωρίοις θεωρεῖ. 15

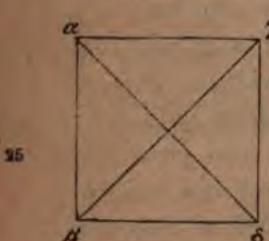
Ταῦτα μὲν οὖν σαφῆ· δεῖ δὲ καὶ τὴν ἀκρίβειαν τὴν ἐν τῇ προτάσει διασκέψασθαι. πρῶτον μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἡρκέσθη τῷ ἵσαι εἰναι τὰς ἐπιξευγνυμένας. οὐ γὰρ πάντως αἱ ἐπιξευγνύουσαι τὰς ἵσας ἵσαι εἰσίν, εἰ μὴ καὶ παράλληλοι εἰεν. τριγάνου γὰρ ὅντος ἵσο- 20
σκελοῦς καὶ σημείου ληφθέντος ἐπὶ μιᾶς τῶν ἵσων καὶ ἀχθείσης διὰ τοῦτο τῇ βάσει παραλλήλου ἵσας μὲν ἐπιξευγνύουσιν ἥ τε παράλληλος τῇ βάσει καὶ αὐτὴ ἡ βάσις· οὐ μέντοι καὶ ἵσαι εἰσίν. οὐ γὰρ ἡσαν ἐκεῖναι παράλληλοι αἱ συμπίπτουσαι κατὰ τὴν τοῦ τρι- 25
γώνου κορυφήν. θεύτερον δὲ ὅτι οὐδὲ τὸ παραλλή-
λους εἰναι τὰς ὑποκειμένας εὐθεῖας, μὴ ἵσαι δέ, τὰς

1 *M* in margine *λγ.*
ληλογράμμον *C.*

Proclus.

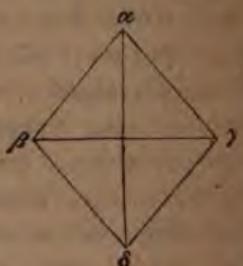
9 παραλληλόγραμμον *M*, παραλ-

ἐπιζευγνυούσας παραλλήλους ποιήσειν ὑπέλαβεν. ἐπὶ γάρ τῆς εἰρημένης κατασκευῆς τῆς κατὰ τὸ ίσοσκελὲς τρίγωνον καὶ τοῦτο φανερόν. ἡ γὰρ ἀκθεῖσα καὶ ἡ βάσις παραλληλοί εἰσιν· ἀλλ' αἱ ἐπιζευγνύουσαι αὐτὰς οὐ παραλληλοί. μέρη γάρ εἰσι τῶν τοῦ ίσοσκελοῦς πλευρῶν. δεῖ δὴ οὖν πρὸς μὲν τὴν ίσότητα τῶν ἐπιζευγνυούσων τῆς τῶν ἐπιζευγνυμένων παραλλήλουν θέσεως, πρὸς δὲ τὴν τῶν παραλλήλων θέσιν τῆς ἐκείνων ίσότητος. διόπερ ὁ στοιχειωτὴς ἄμφω παρέλαβεν 10 ἐπὶ τῶν ἐπιζευγνυμένων, ἵνα ἄμφω δεῖξῃ καὶ περὶ τὰς ἐπιζευγνυούσας εὐθείας, τό τε ίσας ἀλλήλαις εἰναι καὶ τὸ παραλλήλους. τρίτον δὴ λεγέσθω πρὸς τούτοις ὅτι καὶ ίσων ὑποκειμένων εὐθειῶν καὶ παραλλήλων οὐ πάντως αἱ ἐπιζευγνύουσαι αὐτὰς ίσαι καὶ 15 παραλληλοί εἰσιν. εἰ γὰρ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τὰς ἐπιζεύξεις ποιησόμεθα, παραλλήλους μὲν αὐτὰς ἀδύνατον εἰναι — τέμνονται γὰρ ὑπὸ ἀλλήλων — ίσας δὲ ποτὲ μὲν δυνατόν, ποτὲ δὲ ἀδύνατον. εἰ μὲν γὰρ λάβοις ἢ τετράγωνον ἢ ἑτερόμηκες χωρίον ὡς τὸ αβγδ 20 καὶ ἐπιζεύξαις τὰς αδ βγ, αἱ διάμετροι ίσαι μέν, οὐ παραλληλοί δέ. καίτοι ἐπιζευγνύουσιν ίσας τε καὶ παραλλήλους τὰς καταντικὸν πλευρὰς τῶν εἰρημένων χωρίων. εἰ δὲ || δόμβον ἢ δομβοειδές, αἱ διάμετροι τούτων πρὸς τῷ μὴ παραλληλοί εἰναι οὐδὲ ίσαι εἰσίν.



4 αἱ om. M, G, add. C. 8 ἔκείνων] 'illarum' et in margine 'harum' B. 11 ἐπιζευγνύουσας M, G.

έπει γὰρ ἵση ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\gamma\delta}$, κοινὴ δὲ ἡ $\overline{\alpha\gamma}$, καὶ γωνία
ἄνισος ἡ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$ τῇ ὑπὸ $\alpha\gamma\delta$, καὶ αἱ βάσεις ἄνισοι
εἰσιν. εἰκότως οὖν ὁ στοιχειω-
τῆς ἀξιοὶ τὰς ἐπιζευγνυούσας
τὰς ἵσαις καὶ παραλλήλους ἐπὶ⁵
τὰ αὐτὰ μέρη ποιεῖσθαι τὴν ἐπί-
ζευξιν, ἵνα τῶν ἵσων καὶ παρα-
λλήλων ὑποκειμένων τῶν $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\beta\delta}$
μὴ τὰς $\overline{\alpha\delta}$ καὶ $\overline{\beta\gamma}$ λαβῶμεν τὰς
ἐπιζευγνυούσας, ἀλλὰ τὰς $\overline{\alpha\beta}$
καὶ $\overline{\gamma\delta}$. ταύτας γὰρ ἂν καὶ δεῖξαιμεν ἵσαις καὶ παραλ-
λήλους, ἐκείνας δὲ παραλλήλους μὲν οὐδέποτε, ἵσαις
δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ τετραγώνου καὶ τοῦ ἐτερομήκους δεῖ-
ξαιμεν ἄν, ἐπὶ δὲ τοῦ φόμβου καὶ τοῦ φομβοειδοῦς οὐκ
ἄν ποτε δεῖξαιμεν, τὸ γὰρ ἀντικείμενον δέδεικται, ὅτι ¹⁵
ἄνισοι εἰσι διὰ τὴν ἀνισότητα τῶν ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ
αὐτὰ μέρη γωνιῶν.



10

Prop. XXXIII, theor. XXIII. Τῶν παραλληλο-
γάμμων χωρίων αἱ ἀπεναντίον πλευραὶ τε
καὶ γωνίαι ἵσαι ἀλλήλαις εἰσὶν καὶ ἡ διάμετρος ²⁰
αὐτὰ δίχα τέμνει.

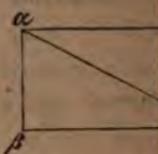
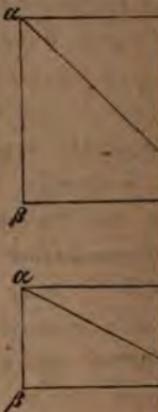
Ἐκ τοῦ προειρημένου θεωρήματος ὑποστὰν ἥδη
τὸ παραλληλόγραμμον λαβὼν θεωρεῖ τὰ περὶ αὐτὸ-
πρώτως ὑπάρχοντα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἴδιας

3—10 Figuram om. M. 18 M in margine $\overline{\lambda\delta}$. 20 ἡ om.
M, G, add. C.

αύτοῦ συστάσεως. ἔστιν δὲ ταῦτα· τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευρὰς ἵσας εἶναι καὶ τὰς γωνίας τὰς ἀπεναντίον ἵσας, καὶ τὸ δίχα τέμνεσθαι ὑπὸ τῆς διαιμέτρου τὰ χωρία. περὶ γὰρ τούτων εἰρηται τὸ καὶ ἡ διάμετρος αὐτὰ δίχα τέμνει, ὡς τὸ ἐμβαδὸν εἶναι τὸ διχοτομούμενον ὅλον, ἀλλὰ μὴ τὰς γωνίας, δι' ὃν ἡ διάμετρος ἔρχεται. ταῦτα οὖν καθ' αὐτὸ τοῖς παραλληλογράμμοις ὑπάρχει τὰ τοῖα· ἡ τῶν ἀπεναντίον [γωνιῶν ἴσοτης, ἡ τῶν ἀπεναντίον] πλευρῶν ἴσοτης,
 10 ἡ τῶν χωρίων κατὰ τὰς διαιμέτρους διχοτομία. καὶ
 ὁρᾶς ὅπως ἀπὸ πάντων ἐθήρασε τὰς ἴδιότητας αὐτῶν,
 ἀπὸ τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τῶν γωνιῶν, ἀπὸ τῶν ἐμβαδῶν. τεττάρων δὲ ὄντων παραλληλογράμμων, ἡ καὶ
 ἐν ταῖς || ὑποθέσεσιν ὠρίσατο, τοῦ τετραγώνου, τοῖς
 15 ἑτερομήκους, τοῦ φόρμου, τοῦ φοιβοειδοῦς, ἄξιον ἐπισημήνασθαι τὸσοῦτον, ὅτι, εἰ μὲν τὰ τέσσαρα διαιροῦμεν κατὰ τὰ ὄρθογώνια, εὑρησομεν οὐ μόνον τὰ χωρία διχοτομούσας τὰς διαιμέτρους αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἵσας τὰς διαιμέτρους ἐπὶ τῶν ὄρθων γωνιῶν —
 20 ἐπὶ δὲ τῶν μὴ τοιούτων ἀνίσους, καὶ εἰρηται ἐν τῷ πρὸ τούτου θεωρήματι — εἰ δὲ κατὰ τὰ ἴσοπλευρα, πάλιν εὑρησομεν ἐν τοῖς ἴσοπλεύροις οὐ μόνον τὰ χωρία δίχα τεμνόμενα ὑπὸ τῶν διαιμέτρων, ἀλλὰ καὶ τὰς γωνίας, δι' ὃν αὐτὰν φέρονται. καὶ γὰρ ἐπὶ
 25 τοῦ τετραγώνου καὶ ἐπὶ τοῦ φόρμου τὰς γωνίας αἱ διάμετροι διχοτομοῦσιν, οὐ τὰ χωρία μόνον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτερομήκους καὶ τοῦ φοιβοειδοῦς τὰ χωρία μόνον.

8 ἀπεναντίων M, G. 9 γωνιῶν ἴσοτης, ἡ τῶν ἀπεναντίον om. M, B, G (Z); 'Laterum et Angulorum' B. 15 ἄξιον δὲ G. 17 κατὰ μὲν τὰ C.

"Εστω γὰρ τετράγωνον ἡ φόμβος τὸ αβγ
 διάμετρος ἡ αδ. ἐπεὶ οὖν αἱ αβ βδ ἰσαι ταῖς
 γδ — ισόπλευρα γάρ — καὶ αἱ
 ὑπὸ αβδ αγδ ἰσαι — ἀπεναντίον
 γάρ — καὶ ἡ βάσις κοινή, πάντα
 ἰσα πᾶσιν, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ βαγ
 γδβ γωνίαι δίχα τέμνηται. πά-
 λιν ἔστω τὸ αὐτὸν ἑτερόμηκες ἡ
 φοιβοειδές. εἰ οὖν δίχα τέμνεται
 ἡ ὑπὸ γαβ, ἀλλ' ἡ ὑπὸ γαδ ἰση
 τῇ ὑπὸ αδβ, ἰση ἔσται καὶ ἡ ὑπὸ¹⁰
 βαδ τῇ ὑπὸ αδβ, ὥστε καὶ ἡ αβ
 τῇ βδ. ἀλλ' εἰσὶν ἄνισοι. ὡς οὖν
 συλλήθει τοῦ τετραγώνου
 διάμετροι ἰσαι διὰ τὴν ὁρθότητα τῶν γωνιῶν
 γωνίαι δίχα τέμνονται ὑπὸ τῶν διαμέτρων δι-
 ισότητα τῶν πλευρῶν, καὶ τὸ ἐμβαθὸν εἰς ἰσα
 φεῖται κατὰ τὴν διαγώνιον διὰ τὴν κοινὴν ἴδι-
 τῶν παραλληλογράμμων. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτερομή-
 κού μὲν διάμετροι ἰσαι, αἱ δὲ γωνίαι οὐ τέμνονται
 δίχα ὑπὸ τῶν διαμέτρων, ἡ δὲ τῶν χωρίων εἰ
 διαιρεσίς ὑπάρχει, καὶ τοῦτο καθόσον ἔστι
 αλληλόγραμμον. ἐπὶ δὲ τοῦ φόμβου ἄνισοι μί-



2 ἡ αβ αδ ἰση M, G, ἡ αβ αδ ἰσαι C. 9 τ
 ται C. 10 ἡ ὑπὸ γαβ καὶ γδβ C. 10—13 E
 om. M. 20 ἰσαι] B addit (in margine inventum?) 'e
 rectangulum est'. 21 διαμέτρων] B addit 'eo quod
 aequilaterum'.

"Εστω γάρ τετράγωνον ἢ ρόμβος τὸ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta}$ καὶ διάμετρος ἡ $\overline{\alpha\delta}$. ἐπεὶ οὖν αἱ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\beta\delta}$ ἴσαι ταῖς $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\gamma\delta}$ – ἵσοπλευρα γάρ – καὶ αἱ ὑπὸ $\overline{\alpha\beta\delta}$ $\overline{\alpha\gamma\delta}$ ἴσαι – ἀπεναντίον γάρ – καὶ ἡ βάσις κοινή, πάντα ἴσα πᾶσιν, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\gamma}$ $\overline{\gamma\delta\beta}$ γωνίαι δίχα τέτμηνται. πάλιν ἔστω τὸ αὐτὸν ἐτερόμηκες ἢ ρόμβοειδές. εἰ οὖν δίχα τέμνεται ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\beta}$, ἀλλ' ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\alpha\delta}$ ἴση τῇ ὑπὸ $\overline{\alpha\delta\beta}$, ἴση ἔσται καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\beta\alpha\delta}$ τῇ ὑπὸ $\overline{\alpha\delta\beta}$, ὥστε καὶ ἡ $\overline{\alpha\beta}$ τῇ $\overline{\beta\delta}$. ἀλλ' εἰσὶν ἄνισοι. ὡς οὖν συλλήβδην εἰπεῖν, ἐπὶ μὲν τοῦ τετραγώνου καὶ αἱ διάμετροι ἴσαι διὰ τὴν ὀρθότητα τῶν γωνιῶν καὶ αἱ γωνίαι δίχα τέμνονται ὑπὸ τῶν διαμέτρων διὰ τὴν ἴσοτητα τῶν πλευρῶν, καὶ τὸ ἐμβαδὸν εἰς ἴσα διαιρεῖται κατὰ τὴν διαγώνιον διὰ τὴν κοινὴν ἴδιότητα τῶν παραλληλογράμμων. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτερομήκους αἱ μὲν διάμετροι ἴσαι, αἱ δὲ γωνίαι οὐ τέμνονται δίχα ὑπὸ τῶν διαμέτρων, ἡ δὲ τῶν χωρίων εἰς ἴσα διαιρεσις ὑπάρχει, καὶ τοῦτο καθόσον ἔστι παραλληλόγραμμον. ἐπὶ δὲ τοῦ ρόμβου ἄνισοι μὲν αἱ

διάμετροι, διχοτομοῦνται δὲ ὑπὸ τούτων οὐ μόνον τὰ χωρία, διότι παραλληλόγραμμον, ἀλλὰ καὶ αἱ γωνίαι, διότι ἴσοπλευρον. ἐπὶ δὲ τοῦ λοιποῦ τοῦ ἁρβοειδοῦς καὶ αἱ διάμετροι ἄνισοι ὡς μὴ δοθογωνίους καὶ αἱ γωνίαι εἰς ἄνισα τέμνονται ὑπὸ τούτων ὡς μὴ ἴσοπλευρον, μόνα δὲ τὰ χωρία ἵσα γίνεται τὰ ἐφ' ἔκατερα τῶν διαγωνίων ὡς παραλληλογράμμον.

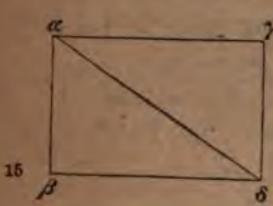
Ταῦτα μὲν οὖν εἴρηται τὴν ἐν ταῖς διαιρέσεις τῶν παραλληλογράμμων τεττάρων ὄντων ὑποδεικνύ-
 10 οντα διαφοράν, ἐκεῖνο δὲ ἕξιν μὴ παρελθεῖν ἐν τούτῳ τῷ θεωρήματι τεχνικὸν ἀναφαινόμενον, ὅτι τῶν θεωρημάτων τῶν μὲν ὄντων καθόλου, τῶν δὲ οὐ καθόλου — πῶς δὲ τούτων ἐκάτερον λέγομεν, ἀνα-
 15 μηνήσομεν μετέρχεσθαι — ἐν τῷ μεμερισθαι (?) τὶ¹ ξητούμενον καὶ τὸ μὲν ἔχει καθόλου, τὸ δὲ οὐκέτι τοιοῦτον. καίτοι γε δόξειν ἀν πᾶν θεώρημα εἶναι καθολικόν, καὶ πᾶν τὸ δεικνύμενον ὑπὸ τοῦ στοιχειω-
 20 τοῦ τοιοῦτον ὑπάρχειν. οἶον καὶ ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευρὰς ἡ γωνίας ἵσας ἔχειν καθ-
 25 ὀλον δοκεῖ λέγεσθαι κατὰ πάντων τῶν παραλληλο-
 γράμμων, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν διάμετρον διχοτομεῖν ἔκα-
 στον. ἀλλ' ὅμως τὰ μὲν καθόλου δείκνυσθαι λέγομεν,
 τὰ δ' οὐ. ἀλλως γὰρ εἴωθε προσαγορεύεσθαι καθόλου
 τὸ ἐπὶ πάντων ἀληθεύον, ἐφ' ὃν λέγεται, ἀλλως τὸ

1 διάμετροι] B addit. 'quoniam non est rectangulum'.
 13. 14 ἀναμνήσομεν ἐν τῷ μεμερισθαι et in margine μετέρχε-
 σθαι M, G; 'quo enim pacto horum utrumque in quaesiti par-
 titione dicamus, recensebimus' Z; 'Quomodo autem utrumque
 horum dicimus, commemorabimus cum Quaesitum partiemur,
 quod unam quidem partem habet universalem' B, quem sequi-
 tur T. ἀναμνήσομεν ἐν τῷ μετέρχεσθαι B₂. Conicerim ἐν
 τούτῳ μεμέρισται. 15 καὶ τὰ μὲν M, G. 19 ἀπεναντίας
 M, G, ἀπεναντίον C. 24 καὶ ἀλλως C.

πάντα περιλαμβάνον, οἷς ὑπάρχει τὸ αὐτὸ σύμπτωμα.
καθόλου γὰρ καὶ ὅτι πᾶν ἴσοσκελές τὰς τρεῖς γωνίας
δυσὶν ὁρθαῖς ἵσας ἔχει, ὅτι ἐπὶ πάντων ἀληθὲς τῶν
ἴσοσκελῶν· καθόλου δὲ καὶ ὅτι πᾶν τριγώνον τὰς
τρεῖς γωνίας δύο ὁρθαῖς ἵσας ἔχει, ὅτι πάντα περι-⁵
είληφεν, οἷς τοῦτο καθ' αὐτὸ ὑπάρχει. διὸ καὶ πρώ-
τως τριγώνῳ φαμὲν δείκνυσθαι τὸ δυεῖν ὁρθαῖς ἵσας
ἔχειν τὰς γωνίας. κατὰ τοῦτο τοίνυν τὸ σημαντόμε-
νον τὰ μὲν καθόλου τῶν θεωρημάτων λέγοντες, τὰ
δὲ οὐ καθόλου, τοῦτο τὸ θεώρημά φαμεν τὸ μὲν τῶν¹⁰
ξητουμένων ἔχειν καθόλου, τὸ δὲ οὐ. τὸ μὲν γὰρ τὰς
ἀπεναντίον πλευρὰς ἡ γωνίας ἵσας ἔχειν καθολικόν
ἔστι — μόνοις γὰρ ὑπάρχει τοῖς παραλληλογράμμοις
— τὸ δὲ τὴν διάμετρον δίχα τὸ χωρίον ταμεῖν οὐ
καθόλου, διότι μὴ πάντα περιείληφεν, ἐφ' ὅσων θεω-¹⁵
ρεῖται τὸ σύμπτωμα τοῦτο· καὶ γὰρ τοῖς κύκλοις
ὑπάρχει καὶ ταῖς ἐλλείψεσι. καὶ ἔοικασιν αἱ πρώται
τῶν πραγμάτων ἐπιβολαὶ τοιαῦται εἶναι μερικώτεραι,
προϊοῦσαι δὲ τὸ δλον συλλαμβάνειν. θεωρήσαντες
γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ὅτι ἡ διάμετρος || δίχα τέμνει τὴν ἔλ-²⁰
λειψιν καὶ ὅτι τὸν κύκλον καὶ ὅτι τὸ παραλληλόγραμ-
μον, τὸ κοινὸν ἐν τούτοις ἐπεθεώρησαν. λανθάνει δέ,
φησίν Ἀριστοτέλης, τὸ μὴ καθόλου δεικνύς τις ὡς
καθόλου διὰ τὸ εἶναι ἀνώνυμον τὸ κοινόν, ὃ πρώτως
ὑπάρχει τὸ σύμπτωμα. τί γὰρ κοινὸν ἀριθμοῖς καὶ²⁵
μεγέθεσι καὶ κινήσεσι καὶ φθόγγοις, οἷς ἀπασιν ὑπάρ-
χει τὸ ἐναλλάξ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. καὶ τί κοινὸν ἐλ-
λείψει καὶ κύκλῳ καὶ παραλληλογράμμῳ, χαλεπὸν
ἀποδοῦναι. τὸ μὲν γάρ ἔστιν εὐθύγραμμον, τὸ δὲ

περιφερόγραμμον, τὸ δὲ μικτόν. διόπερ οἱόμενα καθόλου δεικνύναι τὸν ἀποδεικνύντα ὅτι πᾶν παραληλόγραμμον ἡ διάμετρος δίχα τέμνει τῷ μὴ συνορέαν τὸ κοινόν, δι' ἓν ἀληθές. τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν παραλληλογράμμων τὸ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν καθόλου διὰ τὴν εἰρημένην αὐτίαν, ἐκεῖνο δὲ τὸ πᾶν παραληλόγραμμον ἵσας ἔχειν τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γωνίας. καὶ γὰρ ἐὰν ὑποτεθῆ τι σχῆμα τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γωνίας ἵσας ἔχου, δειχθήσεται

τοῦτο παραλληλόγραμμον. ἔστω γὰρ τοιοῦτον τὸ αβγδ



15

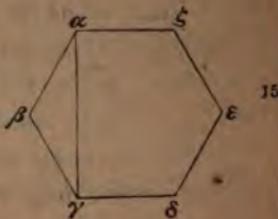
καὶ διάμετρος ἡ αδ. ἐπεὶ οὖν αἱ αβ βδ ἵσαι ταῖς αγ γδ καὶ αἱ ὑπὸ αὐτῶν περιεχόμεναι γωνίαι ἵσαι καὶ ἡ βάσις κοινή, καὶ πάντα πᾶσιν ἵσα. εἰ ᾧδα ἡ ὑπὸ βαδ τῇ ὑπὸ αδγ ἵση, καὶ ἡ ὑπὸ αδβ τῇ ὑπὸ γαδ, παράλληλος ἄρα ἡ μὲν αβ τῇ γδ, ἡ δὲ αγ τῇ βδ, ὥστε παραλληλόγραμμόν ἔστι τὸ αβγδ.

Τοσαῦτα περὶ τούτων· ἔοικεν δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῶν παραλληλογράμμων ὁ στοιχειώτης συνθεῖναι τὴν ἀφορμὴν λεβῶν ἀπὸ τοῦ προειδημένου θεωρήματος. ἐπειδὴ γὰρ ἔδειξεν ὅτι αἱ τὰς ἵσας τε καὶ παραλήλους ἐπιζευγνύονται εὐθεῖαι ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ αὐταὶ ἕσαι καὶ παράλληλοι εἰσι, δῆλον ὅτι τὰς ἀπεναντίον ἀπέφηνε παραλήλους, καὶ τὰς ἐπι-

1 οἰώμεθα G. 8 ὑποθῆ M, G, 'supposita fuerit' B, 'supponitur' Z. 25 αἱ αὐταὶ M, G, καὶ αὐταὶ C.

ξευγγνούσας καὶ τὰς ἐπιξευγγνυμένας. τὸ δὲ ὑπὸ παρ-
αλήλων περιεχόμενον εἰκότως παραλληλόγραμμον
ἐκάλεσεν, ὡς τὸ ὑπὸ εὐθειῶν γραμμῶν περιεχόμενον
εὐθύγραμμον προσείρηκεν.

Καὶ ὁ μὲν στοιχειωτὴς δῆλος | ἔστι τὸ παραλλη-⁵
λόγραμμον ὡς ἐν τετραπλεύροις τιθέμενος. ἐπιστῆσαι
δὲ ἄξιον, μήποτε καὶ πᾶν εὐθύγραμμον ἀφιεπλευρον,
ὅταν ἴσοπλευρόν τε καὶ ἴσογώνιον ὑπάρχῃ, παραλλη-
λόγραμμον δητέον. ἔχει || γὰρ καὶ τοῦτο τὰς ἀπεναν-
τίουν πλευρὰς ἵσας τε καὶ παραλλήλους καὶ τὰς ἀπ-¹⁰
εναντίουν γωνίας ἵσας· οἷον τὸ ἔξαγωνον καὶ τὸ ὀκτά-
γωνον καὶ τὸ δεκάγωνον. ἐὰν γὰρ νοήσῃς ἔξαγωνον
τὸ αβγδεξ¹ καὶ ἐπιξεύξης τὴν
αγ, δεικνύεις παράλληλου τὴν
αξ τῇ γδ. ἔστι γὰρ μᾶς ὁρθῆς
καὶ τρίτου ἡ πρὸς τῷ β καὶ
ἐκάστη τῶν τοῦ ἔξαγωνον, ὅταν
ἴσογώνιον ἦ, καὶ ἵση ἡ αβ τῇ
βγ — κεῖται γὰρ ἴσοπλευρον — ἐκατέρᾳ ἄρα τῶν
ὑπὸ βαγ βγα τρίτου ἔστιν, αἱ ἄρα ὑπὸ ξαγ αγδ ὁρ-²⁰
θαι εἰσιν, ὥστε παραλληλος ἡ αξ τῇ γδ. ὁμοίως δὴ
καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἀπεναντίους δείξομεν παραλλήλους,
καὶ ἐπὶ τοῦ ὀκταγώνου ὡσαύτως καὶ τῶν λοιπῶν. εἰ
οὖν παραλληλόγραμμόν ἔστι τὸ ὑπὸ παραλλήλων τῶν
ἀπεναντίουν περιεχόμενον, καὶ ἐν τοῖς μὴ τετραπλεύροις²⁵



1 καὶ τὰς ἐπιξευγγνυμένας om. G. 8 καὶ ante παρ-
αλληλόγραμμον addit C. 11 καὶ τὸ ὀκτάγωνον om. G,
add. C.

ἔσται παραλληλόγραμμον. πλὴν ὅτι κατὰ τὸν στοιχειωτὴν πᾶν παραλληλόγραμμον τετράπλευρον ἔστι, φανερόν. δῆλοι δὲ ἐν ἑκείνῳ μάλιστα τῷ θεωρήματι, ἐν φησὶ παραλληλόγραμμον τριγώνῳ τὴν αὐτὴν 5 ἔχον βάσιν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ὃν διπλάσιον εἶναι τοῦ τριγώνου. τοῦτο γὰρ ἐπὶ μόνων τῶν τετραπλεύρων ἀλληλέσ.

Prop. XXXV, theor. XXV. Τὰ παραλληλόγραμμα
τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς
10 παραλλήλοις ἵσα ἀλλήλοις ἔστιν,

"Ωσπερ τῶν θεωρημάτων ἐλέγομεν εἶναι τὰ μὲν
καθολικά, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους, καὶ ὃν τρόπον ταῦτα διαι-
ρούμενοι (?) προσετίθεμεν, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἀπλᾶ, τὰ δὲ
σύνθετα, καὶ τί τούτων ἐκάτερον ἐπεδείκνυμεν, οὕτω
15 δὴ κατ' ἄλλην διάκρισιν τὰ μὲν εἶναι τοπικά φαμεν,
τὰ δὲ οὐ. καλῶ δὲ τοπικὰ μέν, ὅσοις ταῦτὸν σύμ-
πτωμα πρὸς ὅλῳ τινὶ τόπῳ συμβέβηκεν, τόπον δὲ
γραμμῆς ἡ ἐπιφανείας || θέσιν ποιοῦσαν ἐν καὶ ταύ-
τὸν σύμπτωμα. τῶν γὰρ τοπικῶν τὰ μέν ἔστι πρὸς
20 γραμμαῖς συνιστάμενα, τὰ δὲ πρὸς ἐπιφανείας. καὶ
ἐπειδὴ τῶν γραμμῶν αἱ μέν εἰσιν ἐπίπεδοι, αἱ δὲ στε-
ρεαὶ, — ἐπίπεδοι μέν, ὡν ἐν ἐπιπέδῳ ἀπλῇ ἡ νόησις,
ώς τῆς εὐθείας, στερεαὶ δέ, ὡν ἡ γένεσις ἐκ τινος
τομῆς ἀναφαίνεται στερεοῦ σχήματος, ώς τῆς κυλιν-
25 δρικῆς ἔλικος καὶ τῶν κωνικῶν γραμμῶν — φαίνην

1—2 πλὴν ὅτι . . . παραλληλόγραμμον om. G, add. C, B,
= M. 2 πᾶν] om. B, at in margine 'omne'; πάντα M, C;
τὴν πᾶν τὸ B; 'omne' Z. 8 M in margine $\lambda\varepsilon$. 11 ἐπὶ
τῶν θεωρημάτων C.

ἄν καὶ τῶν πρὸς γραμμαῖς τοπικῶν τὰ μὲν ἐπίπεδον
ἔχειν τόπον, τὰ δὲ στερεόν.

Τὸ μὲν οὖν προκείμενον θεώρημα καὶ τοπικόν
ἔστι καὶ τῶν πρὸς γραμμαῖς τοπικῶν καὶ ἐπίπεδου.
τὸ γὰρ μεταξὺ πᾶν τῶν παραλλήλων τόπος ἔστι τῶν
συνισταμένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως παραλληλογράμ-
μων, ἣ δὴ καὶ δείκνυσιν ὁ στοιχειωτὴς ἵσα ἀλλήλοις.
τῶν δὲ στερεῶν λεγομένων τοπικῶν θεωρημάτων
παράδειγμα ἔστω τοιοῦτο· τὰ εἰς τὰς ἀσυμπτώτους
καὶ τὴν ὑπερβολὴν ἐγγραφόμενα παραλληλόγραμμα 10
ἵσα ἔστιν. ὅτι γὰρ η ὑπερβολὴ στερεὰ γραμμή, ἔστι
δῆλον. κάνουν γάρ ἔστι γραμμή.

Τὰ δ' οὖν τοιαῦτα τῶν θεωρημάτων, ὡς φησὶν
ὁ Γεμῖνος, ἀπείκαζεν ὁ Χρύσιππος ταῖς ἰδέαις.
ώς γὰρ ἔκειναι τῶν ἀπείρων ἐν πέρασιν ὠρισμένοις 15
τὴν γένεσιν περιλαμβάνουσιν, οὕτως καὶ ἐν τούτοις
τῶν ἀπείρων ἐν ὠρισμένοις τόποις ἡ περίληψις γίνε-
ται. καὶ διὰ τὸν ὅρον τοῦτον ἡ ἴσοτης ἀναφαίνεται.
τὸ γὰρ ὑψός τῶν παραλλήλων τὸ αὐτὸν μένον ἀπείρων
νοοῦμένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως παραλληλογράμμων 20
πάντα ἵσα ἀλλήλοις ἀποφαίνεται.

Τοπικὸν οὖν θεώρημα πρῶτον ὁ στοιχειωτὴς ἀν-
έγραψεν τὸ προκείμενον καὶ εἴκεν ὡς ἐν στοιχείῳ
κατὰ πάσας τὰς διαιρέσεις τὰ θεωρήματα ποικίλλων
μηδὲ τὴν τοιαύτην εἰκότως ἰδέαν αὐτῶν παραλείπειν. 25
ἀλλὰ ἐνταῦθα μέν, ἐπειδὴ περὶ εὐθυγράμμων ὁ λόγος,
τοπικὰ παραδίδωσιν ἐπίπεδα πρὸς εὐθείας, ἐν δὲ τῷ
τρίτῳ τὰ περὶ κύκλων καὶ τῶν ἐν τούτοις συμπτω-

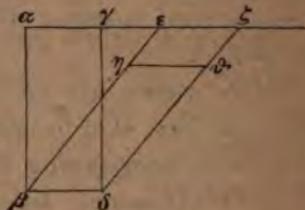
5 πᾶν τῶν] πάντων C. ‘totum’ B, ‘omne illud’ Z.
7 ἵσα] εἰς M, G, corr. C. 13 δ' om. G, add. C.
14 ἰδεῖς M, C.

μάτων πραγματευόμενος τὰς περιφερείας ἡμᾶς ἀναδιδάξει τῶν τοπικῶν ἄμα καὶ ἐπιπέδων θεωρημάτων τοιοῦτον γὰρ ἐν ἑκείνοις τὸ αἷλ ἐν τῷ αὐτῷ τηματι τι γωνίαι ἵσαι ἀλλήλαις καὶ τὸ αἷλ ἐν ἡμίκυκλῳ διθαῖ. ἀπείρων γὰρ συνισταμένων πρὸς τὴν περιφερείαν γωνιῶν τῆς αὐτῆς βάσεως οὕσης πᾶσαι δείκνυνται ἵσαι. καὶ ἐστιν ἀνάλογον ἑκείνα τοῖς τριγώνοις καὶ παραλληλογράμμοις τοῖς ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως.

10 Τὸ μὲν δὴ τῶν προσεχῶν ξητηθησομένων θεωρημάτων εἶδος τοιοῦτον ἐστι, τοπικὸν παρὰ τοῖς παλαιοῖς μαθηματικοῖς ἐπονομαζόμενον. || δόξειεν δ' ἂν παντελῶς εἶναι θαυμαστὸν τοῖς ἀπείροις τῆς τοιαύτης θεωρίᾳς, εἰ τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως παραλληλογράμμα 15 ἵσα ἀλλήλοις ἐστί. πῶς γὰρ τοῦ μήκους τῶν συνισταμένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως χωρίων ἐπ' ἀπειρον αὐξανομένου — ἐφ' ὅσον γὰρ τὰς παραλλήλους ἐβάλλομεν, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὰ μήκη τῶν παραλληλογράμμων αὔξειν δυνάμεθα — πῶς δὲ τούτου γνω- 20 μένουν μένει τῶν χωρίων ἡ ἴσοτης, εἰκότως ἂν τις ἐπιξητήσειεν. εἰ γὰρ τὸ μὲν πλάτος ταῦτον — ἡ γὰρ βάσις μία — τὸ δὲ μήκος μετέξον, πῶς οὐχὶ καὶ τὸ χωρίον μετέξον; ἐστὶ μὲν οὖν τὸ θεώρημα τοῦτο καὶ τὸ περὶ τῶν τριγώνων ἔξῆς τῶν παραδόξων ἐν τοῖς 25 μαθήμασι καλούμενων θεωρημάτων. ἔξειργάσαντο

1 ἡμᾶς in M maximam partem evanuit, G loco eius asteriscum posuit, ἡμ' B₃, C ἡμᾶς adscripsit; 'circumferentiasque tractans theoremeta . . . docebit' Z. 'ea etiam quae in Circumferentiis constituantur . . . docebit' B. 7 [σα] B addit: 'Si vero quod a Basi et Circumferentia comprehenditur, Semicirculus fuerit, recti omnes esse ostenduntur' quod in margine eum invente veri non dissimile est. || ἔκείνα M, G, ἔκείνο C. 14 εἴ τις M. 17 αὐξανομένου G, αὐξανομένου C. 25 ἔξηργάσαντο C.

γὰρ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων τὸν παράδοξον λεγόμενον τόπουν, ὡσπερ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐπὶ τῶν δειγμάτων, καὶ τίθενται καὶ τοῦτο τὸ θεώρημα τῶν τοιούτων εἰναι. καταπλήττει γοῦν τοὺς πολλοὺς εὐθύς, εἰ τὸ μῆκος πολλαπλασιαζόμενον | οὐκ ἀναιρεῖ τὴν ⁵ ἴσοτητα τῶν χωρίων τῆς αὐτῆς οὕσης βάσεως. ὁμοίως δὲ λεκτέον ὅτι μέγιστον ἡ τῶν γωνιῶν ἴσοτης δύναται καὶ ἀνισότης πρὸς τὴν αὐξησιν τῶν χωρίων ἢ τὴν ἐλάττωσιν. ὅσῳ γὰρ ἀνίσους ποιοῦμεν τὰς γωνίας, τόσῳ μᾶλλον ἐλασσοῦμεν τὸ χωρίον, εἰ μένοι τὸ ¹⁰ μῆκος καὶ τὸ πλάτος ταῦτόν. δεῖ οὖν τοῦ μήκους αὐξήσεως, ἵνα τὴν ἴσοτητα φυλάξωμεν. ἔστω γὰρ εἰ τύχοι παραλληλόγραμμον τὰ αβγδ καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ αγ εἰς ἄπειρον. καὶ ἔστω τυχὸν ὁρθογώνιον τοῦτο, καὶ ἐπὶ τῆς βδ βάσεως ἔτερον συνεστάτω τὸ βεξδ. ¹⁵ ὅτι μὲν οὖν τὸ μῆκος ηὗξηται δῆλον. μείζων γὰρ ἡ βε τῆς αβ ὁρθῆς οὕσης τῆς πρὸς τῷ α γωνίας. ἀλλὰ τοῦτο ἀναγκαῖως γέγονεν. ἀνισοὶ γὰρ αἱ γωνίαι γεγόνασι τοῦ βεξδ παραλληλογράμμου, καὶ αἱ μὲν ὀξεῖαι, αἱ δὲ ἀμβλεῖαι. τοῦτο δὲ συμβέβηκεν διὰ τὸ τὴν βε πλευρὰν ὡσπερ συμπτύσσεσθαι πρὸς τὴν βδ καὶ συστέλλειν τὸ χωρίον. εἰλήφθω γὰρ εἰ τύχοι ἵση τῇ αβ ἢ βη, καὶ



20

10 μένει C. 12 φυλάξομεν M. 13 τύχη C.
25 συμπτύτεσθαι C. || πρὸς om. G, add. C. 26 τύχη C.

παράλληλος διὰ τοῦ ἡ τῇ βδ ἡ ηθ. ἐστὶν ἄφει καὶ τὸ μῆκος τοῦ βδηθ ἵσον τῷ μήκει τοῦ αβγδ καὶ τὸ πλάτος ταῦτόν, || ἀλλὰ τὸ χωρίον ἔλασσον τοῦ χωρίου καὶ γὰρ τοῦ βεξδ ἔλασσόν ἐστιν. ἡ μὲν δὴ τῶν γωνιῶν ἀνισότης τὸ ἐμβαδὸν ἥλαττασεν, ἡ δὲ τοῦ μήκους αὔξησις, ὅσον ἀφεῖλεν ἑκείνη, τοσοῦτον προσθεῖσα τὴν ἰσότητα τῶν χωρίων ἐφύλαξεν. ὅρος δὲ τῆς τοῦ μήκους αὔξησεώς ἐστιν ὁ τῶν παραλλήλων τόπος. ὁρθογωνίων μὲν γὰρ συναμφοτέρων ὄντων τῶν παραλληλογράμμων δείκνυται τὸ τετράγωνον τοῦ ἑτερομήκους μεῖζον, ἵσοπλεύρων δὲ ἀμφοτέρων ὄντων τὸ ὁρθογώνιον δείκνυται τοῦ μὴ ὁρθογωνίου μεῖζον. καὶ γὰρ ἡ τῶν γωνιῶν ὁρθότης καὶ ἡ τῶν πλευρῶν ἰσότης τὸ πᾶν δύναται πρὸς τὴν τῶν χωρίων αὔξησιν. ὅθεν δὴ τὸ μὲν τετράγωνον ἀναφαίνεται τῶν ἰσοπεριμέτρων μεῖζον, τὸ δὲ ὁρμβοειδὲς ἀπάντων ἔλασσον.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἐν ἄλλοις δείξομεν· πρεπωδεῖτε φα γάρ ἐστι ταῖς ὑποθέσεσι τοῦ δευτέρου βιβλίου. 20 πρὸς δὲ τὸ προκείμενον θεώρημα δεῖ γινώσκειν ὅτι τε παραλληλόγραμμα λέγων ἴσα τὰ χωρία λέγει καὶ οὐ τὰς πλευράς, — περὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος, περὶ τῶν ἐμβαδῶν — καὶ ὅτι νῦν πρῶτον ἐν τῇ ἀποδείξει τοῦδε τοῦ θεωρήματος μνήμην ἐποιήσατο τῶν τραπεζίων· φῶ καὶ δῆλον ὅτι εἰκότως ἐν ταῖς ὑποθέσεσι καὶ τοῦτο, ὅτι ποτέ ἐστιν, ἐδίδαξεν, ὅτι τετράπλευρον

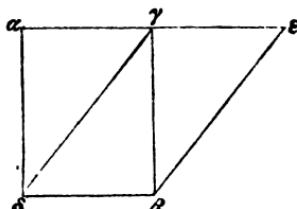
2 ἵσων M, G, ἵσον C. 3 ἀλλὰ χωρίον G, ἀλλὰ τὸ χωρίον C. 5 ἰσότης C. || εἰ δὲ M, G, ἡ δὲ C. 8 Post παραλλήλων addit G γράμμων, quod delendum notavit C. || ὁρθογωνίων M, G, ὁρθογωνίῳ C. 21 Post λέγων addit C δι.

μὲν τῷ γένει, μὴ παραλληλόγραμμον δέ. τὸ γὰρ μὴ (?) τὰς ἀπεναντίους πλευράς τε καὶ γωνίας ἵσας ἔχον ἐκβέβημεν τῆς τῶν παραλληλογράμμων τάξεως.

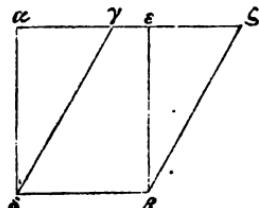
Οὐ μὲν οὖν στοιχειωτῆς ἀπέδειξεν τὸ προκείμενον τὴν χαλεπωτέραν πτῶσιν ἐκλεξάμενος. εἰ δὲ λέγου τις, ἐστω τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta}$ καὶ $\overline{\beta\gamma\delta\epsilon}$ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς $\overline{\delta\beta}$, ὥστε τὴν $\overline{\delta\gamma}$ διάμετρον εἶναι τοῦ $\overline{\alpha\beta}$, δεῖξο- μεν διὰ τοῦτο ὅτι ἵσα ἐστὶν αὐτόθεν.

τὸ γὰρ $\beta\gamma\delta$ τρίγωνον ἐκατέρους ἡμισύ ἐστιν, διότι τοῦ $\overline{\alpha\beta}$ διάμετρος ἡ $\overline{\gamma\delta}$, τοῦ δὲ $\overline{\delta\epsilon}$ ἡ $\overline{\beta\gamma}$. αἱ δὲ διάμετροι διχοτομοῦσι τὰ παραλληλόγραμμα. ἴσον ἄφα τὸ $\overline{\alpha\beta}$ τῷ $\overline{\delta\epsilon}$. πάλιν εἰ τις τὴν $\overline{\delta\gamma}$ τέμνουσαν ὑποθοῖτο τὴν τοῦ $\overline{\alpha\beta}$ παραλληλο- γράμμων πλευράν, καὶ οὕτως κείμενα τὰ παραλληλόγραμμα. ὡς τὰ $\alpha\beta\delta\epsilon$ καὶ $\beta\gamma\delta\epsilon$, δεῖξο- μεν διὰ ταῦτα ὅτι καὶ ταῦτα ἵσα ἐστίν. ||

ἐπεὶ γὰρ ἵση ἡ $\overline{\alpha\epsilon}$ τῇ $\overline{\gamma\delta}$ — ἐκατέρα γὰρ ἵση τῇ $\overline{\delta\beta}$ ἀπ-



10



20

1 τὸ γὰρ μὴ] τὸ γὰρ μὴ δὲ τὸ M , B , G ; 'ex eo quod neque . . . neque' Z , 'quod enim . . . non' B . Fortasse scribendum: τὸ γὰρ δύο μὲν πλευράς παραλλήλους, μὴ δὲ τὰς ἀπεναντίους κτλ. 5 λέγει G . 9 αὐτόθι C , 'ex hoc Loco' et in 'margine 'ex hoc loco, id est ratione loci' B . 13 ἡ $\overline{\beta\gamma}$] διά- μετρος ἡ $\overline{\gamma\delta}$ C . 14 τῷ $\overline{\alpha\beta}$ τὸ $\overline{\delta\epsilon}$ C .

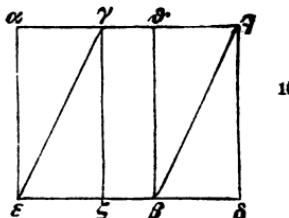
εναντίον οὖσα — κοινὴ ἀφηρήσθω ἡ γέ. ἵση ἄρε
 ἡ αγ τῇ εξ. ἀλλὰ καὶ ἡ αδ τῇ εβ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ¹⁰
 γαδ τῇ ὑπὸ ξεβ — παράλληλος γάρ ἡ αδ τῇ εβ. καὶ
 βάσις ἄρα ἡ γδ τῇ ξβ βάσει ἵση καὶ δλον τὸ αδγ
 τοιγῶνον τῷ εβξ τοιγώνῳ ἵσον. κοινὸν προσκείσθω
 τὸ γβ τραπέζιον. δλον ἄρα τὸ αβ ἵσον τῷ δξ. καὶ
 ὅρας ὅτι τρεῖς αὐταὶ μόναι πώς εἰσιν. ἡ γάρ δγ ἐ¹⁵
 τέμνει τὴν εβ, ὡς ὁ στοιχειωτὴς ἔλαβεν, ἢ ἐπὶ τῷ ε
 πίπτει, ὡς ἐν τῇ πρὸ ταύτης καταγραφῆ, ἢ τέμνει τὴν
 αε, ὡς νῦν ὑπεδέμεθα. καὶ δέδεικται κατὰ πάσας τὰς
 πτώσεις τὸ θεώρημα ἀληθές. πλὴν ὅτι διττῆς οὐσῆς
 τῶν τραπέζων διαφορᾶς καὶ τῶν μὲν οὐδετέρων τῶν
 ἀπεναντίον ἔχοντων παράλληλουν, τῶν δὲ μιᾷ μίᾳν,
 ἐπὶ τῶν παρὰ τῷ γεωμέτρῃ τραπεζίων τὸ ἔτερόν ἐστιν
 15 εἶδος καὶ ἐπὶ τῆς καταγραφῆς ταύτης. ἡ γάρ γέ τῇ
 δβ παράλληλος.

Prop. XXXVI, theor. XXVI. Τὰ παραλληλό-
 γραμμα τὰ ἐπὶ ἵσων βάσεων ὅντα καὶ ἐν ταῖς
 αὐταῖς παραλλήλοις ἵσα ἀλλήλοις ἐστι.

20 Τὸ μὲν πρὸ τούτου τὰς βάσεις τὰς αὐτὰς ἐλάμ-
 βανεν, τοῦτο δὲ ἵσας μέν, διαφερούσας δὲ ἀλλήλων.
 κοινὸν δὲ ἀμφοτέροις τὸ ἐν ταῖς αὐταῖς ὑποτέμνεσθαι
 παραλλήλοις τὰ παραλληλόγραμμα. δεῖ δὴ οὖν αὐτὰ
 μῆτε ἐνδοτέρῳ πίπτειν τῶν ὑποκειμένων παραλλήλων

5 εβδ M, G, εβξ C. 11 πλὴν ὅτι] 'nisi quod' et in
 margine 'Rursus quod'. B.

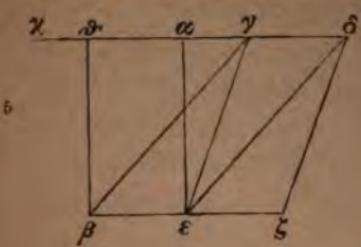
ενθειῶν, μήτε ἔξωτέρω. παφαλληλόγραμμα γὰρ ἐν ταῖς αὐταῖς εἶναι λέγεται παφαλλήλοις, ὅταν αἱ τε βάσεις αὐτῶν καὶ αἱ ταύταις ἀπεναντίον πείμεναι ταῖς αὐταῖς ἐφαρμόζωνται παφαλλήλοις. ἀλλ' ὁ μὲν στοιχειωτὴς ἔδειξεν τὸ θεώρημα τὰς βάσεις πάντη κεχω-⁵ρισμένας λαβών, καλύει δὲ οὐδὲν καὶ οὕτως αὐτὰς ὑποκειμένας λαβεῖν, ὡς ἔχειν τι μέρος κοινόν. ἔστω γὰρ τὰ $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\gamma\delta}$ παφαλληλόγραμμα ἐπὶ ἵσων βάσεων τῶν $\overline{\varepsilon\beta}$ $\overline{\xi\delta}$. λέγω ὅτι ἵσα ἔστιν. ἐπιζεύχθωσαν αἱ $\overline{\varepsilon\gamma}$ $\overline{\beta\eta}$. || ἐπεὶ οὖν ἵση ἡ $\overline{\varepsilon\xi}$ τῇ $\overline{\beta\delta}$ — καὶ γὰρ ἡ $\overline{\varepsilon\beta}$ τῇ $\overline{\xi\delta}$ — ἀλλ' ἡ $\overline{\gamma\xi}$ τῇ $\overline{\delta\eta}$



ἵση [καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\varepsilon\gamma}$ τῇ $\overline{\beta\delta}$ — παφάλληλος γὰρ ἡ $\overline{\gamma\xi}$ τῇ $\overline{\delta\eta}$ —] καὶ ἡ $\overline{\gamma\varepsilon}$ τῇ $\overline{\beta\eta}$ ἵση. ἔστι δὲ καὶ παρ-¹⁴ αλληλος· παφαλληλόγραμμον ἄρα τὸ $\overline{\gamma\beta}$, καὶ ἔχει βάσιν τὴν αὐτὴν ἐκατέρῳ τῶν $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\gamma\delta}$, καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ἔστι παφαλλήλοις. | ἵσον ἄρα τὸ $\overline{\alpha\beta}$ τῷ $\overline{\gamma\delta}$. εἰ δέ τις μήτε κοινὸν μέρος ἔχουσας ὑποθοῖτο τὰς τῶν παφαλληλογράμμων βάσεις, μήτε κεχωρισμένας ἀλλήλων, ἀλλ', ὅπερ ὑπολείπεται μόνον, συναπτούσας ἀλλήλαις καθ' ἐν σημεῖον, ὡς ἐπὶ τῶν $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\varepsilon\delta}$, ἐφοῦμεν ὅτι ἵση ἡ $\overline{\beta\varepsilon}$ τῇ $\overline{\varepsilon\xi}$ καὶ τῇ $\overline{\gamma\delta}$, ὥστε καὶ ἡ $\overline{\gamma\beta}$ τῇ $\overline{\delta\varepsilon}$. αἱ γὰρ

14—15 καὶ ἡ ὑπὸ $\overline{\varepsilon\gamma}$. . . τῇ $\overline{\delta\eta}$ om. $M, B_3, G (Z)$, et Angulus cfe aequalis Angulo gdb' B . 17 ἐκατέρῳ M, G , ἐκατέρῳ C .

τὰς ἵσαι καὶ παραλλήλους ἐπιζευγνύουσαι καὶ αὐτὰ
ἵσαι καὶ παράλληλοί εἰσι. παραλληλόγραμμον ἄρα



ἔστι τὸ $\beta\delta$ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ ἐν ταῖς παραλλήλοις ταῖς $\alpha\delta$ $\beta\epsilon$. ἵσα ἄρα τὰ $\alpha\beta$ $\delta\epsilon$ παραλληλόγραμμά ἔστιν.

'Ημεῖς μὲν οὖν κατὰ τὴν πρώτην ἐπιβολὴν τὰς τοῦ
10 θεωρήματος κατασκευὰς διείλομεν, εἰπόντες τὰς βά-
σεις ἢ κοινὸν ἔχειν μέρος, ἢ ἀπτεσθαι μόνον ἀλλῆ-
λων, ἢ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων. δυνατὸν δὲ καν-
ῆπτωνται, ως αἱ $\beta\epsilon$ $\epsilon\zeta$, ἐκτὸς ὅλου τὸ $\delta\epsilon$ τῆς πε-
ντοτίθεσθαι, ἢ τὴν $\gamma\epsilon$ πλευρὰν ἐφαρμόζουσαν τῇ $\alpha\epsilon$,
15 ἢ τὴν $\gamma\epsilon$ τέμνουσαν τὴν $\alpha\delta$, ἢ τὴν $\gamma\epsilon$ πέπτουσαν ως
διάμετρον τῇ $\theta\epsilon$ — ὅτε καὶ ἡ $\delta\zeta$ ἢ αὐτὴ ἔσται τῇ
 $\alpha\zeta$ — ἢ τῆς $\alpha\delta$ ἐκβεβλημένης ἐπὶ τὸ α τὴν $\gamma\epsilon$ πέπτου-
σαν ἐκτὸς τοῦ θ , καὶ τὴν $\delta\zeta$ ἢ τέμνουσαν τὴν $\alpha\delta$, ἢ
ἐφαρμόζουσαν * * *

5 ταῖς $\alpha\beta$ $\delta\epsilon$ M, G. 9 κατὰ] καὶ M, G; κατὰ in G
in margine postera manu. 12 ἢ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων om.
G, add. C; 'aut tangere tantum se invicem, aut a se invicem
distare' et in margine 'aut a se invicem separatas esse aut
tangere tantum se invicem' B. 15 $\alpha\theta$] $\alpha\zeta$ M, G. 17 ἐπὶ
τὸ α , ἢ τὴν $\gamma\epsilon$ M, G. 19 usque ad p. 403, 4 Finem huius
commentarii et propositionem tricesimam septimam et initium
commentarii ei additi om. M, B₃, G (Z), nec illa re lacunam
notant, cum verbum ἐφαρμόζουσαν (congruentem) statim sequan-
tur verbum ἀποφαινονται (ostendunt). Z tamen post propo-
sitionem tricesimam septimam addit: 'Proclus hoc in loco

|| [Prop. XXXVII, theor. XXVII. Τὰ τρίγωνα τὰ
ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὅντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς
παραλλήλοις ἵσα ἀλλήλοις ἔστιν.]

|| * * * ἀποφαίνονται. καὶ γὰρ ἵσων ἐκείνων
ἄνισα τὰ χωρία, καὶ ἀνίσων ἵσα δείκνυνται. τοιοῦτον 5
δέ τι πεπόνθασιν οἱ χωρογράφοι τὰ μεγέθη τῶν πό-
λεων ἐκ τῶν περιμέτρων συλλογιζόμενοι. ηδη δέ τινες
κοινωνοὶ κτημάτων ἐν τῇ διαιρέσει παρελογίσαντο
τοὺς συνδιαινεμόμενους τῇ ὑπεροχῇ τῆς περιμέτρου
παραχρησάμενοι, καὶ πλεόνα λαβόντες τῶν ἀπελθόν- 10
των — εἰληφότες τὸ (?) ὑπὸ τῆς μείζονος περιμέ-
τρου περιεχόμενον ἐμβαδὸν εἴτα (?) ἀμείψαντες χωρία
περιοχῇ ἐλάσσονι (?) χρώμενα — βελτίστων ἀπηνέγ-
καντο δόξαν. δυεῖν γοῦν προκειμένων ἰσοσκελῶν
τριγώνων, ὃν τὸ μὲν ἐκατέραν τῶν ἵσων ἔχει πέντε, 15
τὴν δὲ βάσιν ἔξι τῶν αὐτῶν, τὸ δὲ ἐκατέραν μὲν τῶν
ἵσων πέντε, τὴν δὲ βάσιν ὄκτὼ τῶν αὐτῶν, οἷον πή-
χεων, δακτύλων, κομιδῇ ἀπατᾷ τὸν ἀπειρον τούτων
εἰς αὔρεσιν. τοῦτο μὲν γὰρ τὴν περιμέτρουν ἔχει δέκα
καὶ ὅκτω, θάτερον δὲ ἔξι καὶ δέκα τῶν αὐτῶν μέτρων. 20

vacat'. *B* de suo lacunam quam in omnibus suis invenit exemplaribus explet (p. 244—247) et delineationibus figurarum et expositione ea, quam desideraveris. 5 ἄνισα δείκνυνται. τοιοῦτον *C.* 10—14 Locum pluribus de causis dubium interpretatus est *Z*: 'et ea plura esse quae sub maiori ambitu comprehenduntur arbitrantes, aream vero in praedia [in margine 'aliter areas'] minori ambitu utilia distribuentes, potiorem opinionem reportarunt' et *B*; 'pluraque sumpserunt cum peragrantes eam suscepissent possessionem, quae a maiori ambitu continebatur: Aream autem cum in quaedam Spatia, quae minori fruebantur ambitu, immutassent, optimi existimati fuere'. 11 εἰληφότων τοῦ *M*, *G*, εἰληφότων τὸ *B*, 12 εἴτα] δ'
εἰς ἢ *M*, *B*₃, *G*. 13 περιοχῆς δι' ἐλάσσονι *M*, *B*₃, *G*.
15 *B* triangulorum descriptis figuris. || ἔχειν *C.*

ἀλλ' ὁ γεωμετρικὸς οὐκ ἀγνοήσει ὅτι ἵσα ἐστὶ τὰ
χωρία, κανὸν αἱ περιμετροὶ ἄνισοι ὡσιν. διώδεκα γὰρ
ἐκάτερον ἐστιν. εἴαν γὰρ ἀγάγης ἀπὸ τῆς κορυφῆς
καθέτον δίχα μὲν διαιρόσεις τὰς βάσεις καὶ ποιήσεις
5 ἐν θατέρῳ μὲν τριῶν, ἐν δὲ λοιπῷ τεττάρων τὸ ἥμισυ
τῆς βάσεως, αὐτὴν δὲ τὴν καθέτον ἀνάπαλιν οὖν μὲν
τεττάρων, οὖν δὲ τριῶν. δεῖ γὰρ τὸ ἀπὸ τῆς πεντάδος
ἴσουν [εἰναι] τῷ τε ἀπὸ τῆς καθέτου καὶ τῷ ἀπὸ τῆς
ἥμισείας τῆς βάσεως. ἀλλ' εἰ μὲν αὗτη τριῶν, ἡ
10 καθέτος τεττάρων, [εἰ δ'] αὕτη τεττάρων, ἐκείνη δη-
λαδὴ τριῶν. ποιήσας οὖν τὴν καθέτον ἐπὶ τὸ ἥμισυ
τῆς βάσεως ἔξεις τὸ ίσουν τῷ τριγώνῳ χωρίον. τούτῳ
δὲ ταῦτόν ἐστιν καθ' ἑκάτερον, εἴτε τὸν τρία ἐπὶ τὸν
τέσσαρα, εἴτε τὸν τέσσαρα ἐπὶ τὸν τρία ποιήσειας.
15 Ταῦτα μὲν οὖν εἰρηται πρὸς ἔνδειξιν τοῖς τὴν
ἰσότητα τῶν χωρίων μὴ || πάντως ἐκ τῶν περιμέτρων
λαμβάνειν, ἵνα μὴ θαυμάζωμεν, εἰ τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς
βάσεως τριγώνων ἐπ' ἄπειρον αὔξεσθαι κατὰ τὰς λοι-
πὰς πλευρὰς δυναμένων ἐντὸς τῶν αὐτῶν παραλή-
20 λων ὅμως ἡ τῶν χωρίων ισότης ἀνεξάλλακτος διαμένει.
δεῖ δὲ ἐκεῖνα τῶν τριγώνων ἐν ταῖς αὐταῖς παραλή-
λοις λέγειν, ὅσα τὰς βάσεις ἐπὶ τῆς ἐτέρας ἔχοντα
τῶν παραλλήλων ἐρείδει τὰς κορυφὰς ἐπὶ τῆς λοιπῆς,
καὶ ὥν ἡ ἐπὶ τὰς κορυφὰς ἐπιειργυνυμένη μία τέ ἐστιν
25 εὐθεῖα καὶ παράλληλος ταῖς βάσεσιν ἐπὶ μιᾶς εὐθείας
κειμέναις.

2 δέκα M, G. 8 εἰναι om. M, G. 10 εἰ δ' om. M, G.
12 χωρίον G, χωρίον C; 'quod Trianguli spatio est aequale'
et in margine 'aequale Triangulo spatium' B. 13 καθ' εἴτε-
ρον M, G. 25 εὐθεῖα . . . βάσεσιν om. G, add. C.

Prop. XXXVIII, theor. XXVIII. Τὰ τριγωνα τὰ
ἐπὶ ἵσων βάσεων ὅντα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παρ-
αλλήλοις ἵσα ἀλλήλοις ἔστιν.

Ἐστὶ μὲν καὶ τοῦτο τὸ θεώρημα τοπικὸν ἀνάλο-
γον τοῖς παραλληλογράμμοις καὶ τὴν τῶν τριγώνων 5
θέσιν ἐπὶ τῶν ἵσων βάσεων ὑποτιθέμενον. δοκεῖ δέ
μοι τῶν τεττάρων τούτων θεωρημάτων, ὃν δύο μέν
ἔστιν ἐπὶ τῶν παραλληλογράμμων δεδειγμένα, δύο δὲ
ἐπὶ τῶν τριγώνων, καὶ τὰ μὲν τῆς οὕσης βά-
σεως, τὰ δὲ ἵσων ὑπαρχούσῶν τῶν βάσεων, μίαν ἀπό-
1 δειξιν ἐν τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ κατὰ τὸ πρῶτον θεώρημα
παρέχεσθαι, λανθάνειν τε τοὺς πολλοὺς τοῦτο ποιῶν.
ὅταν γὰρ τούτῳ δεικνύῃ τὰ τρίγωνα καὶ παραλληλό-
γραμμα τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὕψος ἔχοντα πρὸς ἄλληλα τὸν
λόγον, ὃν ἔχουσιν αἱ βάσεις, οὐδὲν ἄλλο η̄ ταῦτα 1
πάντα καθολικάτερον ἀποδείκνυσιν ἐκ τῆς ἀναλογίας.
τὸ γὰρ αὐτὸν ὕψος οὐδὲν διαφέρει η̄ ἐν ταῖς αὐταῖς
εἰναι παραλλήλοις. πάντα γὰρ τὰ ἐν ταῖς αὐταῖς
ὅντα παραλλήλοις ὑπὸ τὸ αὐτόν ἔστιν ὕψος καὶ ἀνά-
παιν. ὕψος γάρ ἔστιν η̄ ἀπὸ τῆς ἑτέρας παραλλήλου 2
κάθετος ἐπὶ τὴν λοιπήν. ἐκεῖ μὲν οὖν δι' ἀναλογίας
δέδεικται ὅτι οὗτος ἔχει τὰ τρίγωνα καὶ τὰ παραλλη-
λογραμμα τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὕψος τουτέστιν τὰ ἐν ταῖς
αὐταῖς κείμενα παραλλήλοις, ὡς αἱ βάσεις καὶ ἵσων
οὐσῶν τῶν βάσεων ἵσα τὰ χωρία, καὶ διπλάσια διπλα-
σίων, καὶ ἄλλον λόγον ἔχουσῶν τὸν αὐτὸν ἔξει καὶ τὰ

1 *M* in margine λξ. 2 ἐπὶ τῶν ἵσων *C.* || αὐταῖς ομ.
M, G. 9 καὶ τὰ] κατὰ *M, G.* 10 ἵσων τῶν *M, G,* ἵσε
τῶν *C.* 13 τοῦτο *M, G.*

χωρία λόγον πρὸς ἄλληλα. ἐνταῦθα δέ — οὐ γὰρ
 ἦν ἀναιλογίᾳ χρῆσθαι μηδέπω διδάξαντα πεφύ αὐτῆς;
 — ἀφεῖται τῇ ἴσοτητι μόνη, καὶ ταύτην ἐκ τῆς ἴσο-
 τητος ἡ ταυτότητος τῶν βάσεων συλλογίζεται. ἐν ἐνī
 5 δ' οὖν ἔκεινω τὰ τέτταρα ταῦτα θεωρήματα περιέχεται,
 οὐ μόνον ὅτι διὰ μιᾶς ἀποδείξεως δείκνυσιν, ὅσα ἐν
 τοῖς τέτρασιν περιέχεται τούτοις, ἀλλ' ὅτι καὶ πλέον
 τι προστίθησιν τὴν ταυτότητα τῶν λόγων, καν̄ ἄνισοι
 εἰ || βάσεις ὥστι.

10 Ταῦτα περὶ τούτων | ὅτι δὲ καὶ τοῦτο πολύπτω-
 τὸν ἔστι τὸ θεώρημα καὶ δυνατὸν τὰς βάσεις τὰς τῶν
 τριγώνων ἡ ταύτην μέρος ἔχούσας λαμβάνειν, ὡς ἐπὶ
 τῶν παραλληλογράμμων, ἡ μηδενὶ μὲν κοινῷ μέρῳ
 χρωμένας, καθ' ἓν δὲ σημεῖον ἀλλήλαις συνυπτούσας,
 15 ἡ καὶ πάντη πεχωρισμένας, ὥστε εἶναι μεταξὺ γραμ-
 μῆν, δῆλον ἔστι τοῖς καὶ μικρὰ συνεῖναι δυναμένοις,
 καὶ ὅτι κατὰ πάσας τὰς πτώσεις, ὅπως ἂν ἔχῃ τὰς
 βάσεις κειμένας ἡ τὰς κορυφάς, ἡ αὐτὴ μέθοδος, ἀγενὴ
 παραλλήλους ταῖς πλευραῖς καὶ ποιεῖν ἑκάτερον τῶν
 20 τριγώνων [παραλληλόγραμμον καὶ διὰ τούτων τὴν
 τῶν τριγώνων] ἴσοτητα κατασκευάζειν.

6 ὑποδείξεως C. 7 τελεόν G, πλέον B₃, C, 'plus' Z, 'plus'
 et in margine 'omnino vel perfectum' B. 13 μέρει om. G,
 add. C. 16 καὶ ante μικρὰ om. G, add. C. 20—21 παρ-
 αλληλόγραμμον . . . τριγώνων om. M, B₃, G. 'et efficiendi quod
 utrumque triangulum aequalitatem efficiat' Z, 'et facere utrum-
 que, Triangulorumque aequalitatem ostendere' B.

Prop. XXXVIII, theor. XXVIII. Τὰ ἵσα τριγωνα τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως δύτα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἔστιν.

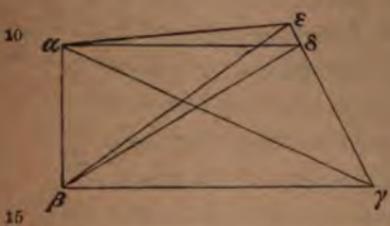
"Οτε μὲν τὴν ἴσότητα δεικνύναι προοῦκειτο, τότε τέτταρα θεωρήματα τὸν ἀριθμὸν ἐποιοῦμεν, δύο μὲν ⁵ ἐπὶ τῶν παραλληλογράμμων, δύο δὲ ἐπὶ τῶν τριγώνων λαμβάνοντες, ἢ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἢ ἐπὶ ἴσων κείμενα βάσεων. νυνὶ δὲ ἀντιστρέφοντες τὰ μὲν ἐπὶ τῶν παραλληλογράμμων ἀντιστρέφοντα παρήκαμεν, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν τριγώνων μηνῆς ἡξιώσαμεν. αἵτιον δὲ ὅτι ¹ τρόπος μὲν τῆς ἀποδείξεως ὁ αἰτός καὶ ἐπ' ἐκείνων ἀπαραλλάκτως διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς καὶ τῆς ὄμοίας κατασκευῆς, ἀρκούμενα δὲ ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων, λέγω δὴ τῶν τριγώνων, ὑποδείξαντες τὴν μέθοδον καταλιπεῖν τοῖς ἀγχινουστέροις καὶ ἐπὶ τῶν ¹ ὑπολοίπων τὰ αἱτὰ συλλογίζεσθαι, ἐπει, ὅτι γε ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τούτων μέθοδος, ὁρίδιον συνιδεῖν. λαβόντες γὰρ παραλληλόγραμμα ἴσα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων, ἐροῦμεν ὅτι καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἔστιν. εἰ γὰρ μή, ἢ ἐντὸς πεσεῖ-² ται θάτερον τῶν ἐν τῷ ἑτέρῳ παραλλήλων ἐκβαλλομένων, ἢ ἐκτός. ὅπως δὲ ἂν πίπτῃ, λαβόντες ἐκεῖνο καὶ τὰς ἐν αὐτῷ παραλλήλους ἐδείξαμεν, ἀ καὶ ἐπὶ τῶν τριγώνων, ὅτι τὸ δῆλον ἴσον ἔσται τῷ ἑαυτοῦ μέρει. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ²

"Οτι δὲ εἰκότως ὁ στοιχειωτὴς προσέθηκεν τὸ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δῆλόν ἔστι (?). μᾶς γὰρ βάσεως

¹ *M* in margine λ.θ. ⁴ πρόκειται *M, G.* ²² ἀν πίπτῃ] ἀντιπίπτῃ *M, G.* ²⁷ δῆλον ὅτι *M, G, δῆλον γὰρ ὅτι μιᾶς βάσεως B₃, C, 'perspicuum est' Z, 'manifestum est' B.*

ἴσα τρίγωνα λαβεῖν δυνατόν, τὸ μὲν ἐπὶ τάδε τὰς μέρη,
τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα. ἀλλ' οὐ πάντως ἐν ταῖς αὐταῖς
ἔστι ταῦτα παραλλήλοις· οὐδὲ γὰρ ὑπὸ τὸ αὐτὸ⁵
ὑφος ἔστι.

Τοῦτο μὲν οὖν διὰ τοῦτο || προσέθηκεν. διχῶς
δὲ δυνατὸν ὃν ἄγειν τὴν παραλλῆλον κατὰ τὴν ἀπο-
πον ὑπόθεσιν αὐτὸς ἥγαγεν ἐντός ἡμεῖς δὲ ἐκτὸς ἀρ-
γόντες τὰ αὐτὰ δεῖξομεν. ἔστω γὰρ τὰς \overline{abg} $\overline{b\delta}$



τρίγωνα ἐπὶ μᾶς βά-
σεως καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ
μέρη. λέγω ὅτι ἐν ταῖς
αὐταῖς ἔστι παραλλή-
λοις καὶ ἡ ἐπὶ τὰς κο-
ρυφὰς αὐτῶν ἐπικεν-
χθεῖσα τῇ βάσει παρ-

αλληλός ἔστιν. ἐπεξεύχθω γὰρ ἡ \overline{ad} . εἰ δὲ μή ἔστιν
αὐτῇ παραλλῆλος, ἔστω ἡ ταύτης ἐκτὸς ἡ \overline{ae} . καὶ ἐκ-
βεβλήσθω ἡ \overline{gd} , καὶ ἐπεξεύχθω ἡ \overline{eb} . ἵσον ἄρα τὸ
 \overline{abg} τῷ \overline{ebg} , ἀλλὰ τὸ \overline{abg} τῷ $\overline{b\delta}$. τὸ ἄρα \overline{ebg} τῷ
 $\overline{b\delta}$ ἵσον, τῷ μέρει τὸ ὅλον· ἀλλὰ ἀδυνατόν· οὐκ
ἄρα ἔξω πεσεῖται τῆς \overline{ad} ἡ παραλλῆλος· δέδεικται δὲ
ὅτι οὐδὲ ἐντὸς παρὰ τῷ στοιχειωτῇ· αὐτῇ ἄρα ἔστιν
ἡ \overline{ad} τῇ \overline{bg} παραλλῆλος· ἐν ταῖς αὐταῖς ἄρα παραλ-
λῆλοις ἔστι τὰ ἵσα τρίγωνα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη.

Καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ὅντα παραλλήλοις ἀποδέεικται
μὲν δὴ καὶ τὸ λοιπόν μέρος τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγω-

2 ἀλλ' οὐ] ἀλλὰ *M, G*, 'haec tamen' *Z*, 'non omnino' *B*.
22 αὐτῇ *M*.

γῆς· ἄξιον δὲ ἐπισημήνασθαι ὅτι τριτῆς οὖσης τῆς τῶν θεωρημάτων ἀντιστροφῆς — ἡ γὰρ ὅλον ἀντιστρέψει πρὸς ὅλον, ὡς τὸ ὀκτωκαὶδέκατον καὶ ἐννεακαὶδέκατον εἰπομεν, ἡ ὅλον πρὸς μέρος, ὡς τὸ ἔκτον καὶ πέμπτον, ἡ μέρος πρὸς μέρος, ὡς τὸ ὅγδοον καὶ τέταρτον. οὐ γὰρ ὅλον τὸ δεδειγμένον ἐν θατέρῳ ξητούμενόν ἐστιν ἐν θατέρῳ, οὐδὲ τὸ ξητούμενον δεδομένον, ἀλλὰ μέρος — ἔουσεν δὲ (?) τοιαῦτα εἶναι καὶ ταῦτα τὰ θεωρήματα ἐπὶ τῶν τριγώνων. ἦν γὰρ τὸ ξητούμενον ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἵσα εἶναι τὰ τρίγωνα. ΙΙ τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἐστὶ δεδομένον ἐν τούτοις, μέρος προσλαβὸν τῆς ἐν ἑκεῖνοις ὑποθέσεως. τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εἶναι βάσεως, ἡ ἐπὶ ἵσων, καὶ ἐπὶ τούτων δέδοται καὶ ἐπ' ἑκείνων, πλὴν ὅτι προσεέθηκεν ἐν ταύταις ταῖς ὑποθέσεσιν, οὐ μὴν ἐν ἑκείνοις, μήτε ξητούμενον, μήτε δεδομένον· τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἔξωθεν προσείληπται.

|| Prop. XL, theor. XXX. Τὰ ἵσα τρίγωνα τὰ ἐπὶ ἵσων βάσεων ὄντα καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἐν ταῖς αὐταῖς παραλήλοις ἐστί. 21

Καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀντιστροφῆς ὁ αὐτὸς ἐπὶ τούτου καὶ ἡ ἀπόδειξις ἀπαράλλακτος καὶ τὸ παραλειμμένον τῷ στοιχειωτῇ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ὠσαύτως ἀποδείκνυται. καὶ οὐδὲν δεῖ τὰ αὐτὰ ἀνακυκλεῖν. τριῶν δὲ ὄντων τούτων ἐν ταῖς εἰρημέναις κ

5 μέρος πρὸς μέρος] ὅλον πρὸς μέρος $M, B_3, G(Z)$, ‘pars ad partem’ B . 8 καὶ τοιαῦτα τὰ θεωρ. C . 17 προσείληπται G , προσείληπται C . || Propositionem quadragesimam nullo interpunctionis signo posito post προσείληπται addunt M, G .

προτάσεσι, τοῦ ἐπὶ ἵσων εἰναι βάσεων ἢ τῶν αὐτῶν, τοῦ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις, [τοῦ ἵσαι εἰναι τὰ τρίγωνα καὶ τὰ παραλληλόγραμμα], δῆλον ὅτι δύο συμπλέκοντες ἀεὶ, τὸ δὲ ἐν καταλείποντες ποικίλως ἁντιστρέφομεν. ἢ γὰρ τὰς βάσεις ὑποθησόμεθα τὰς αὐτὰς ἢ ἵσαι καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τὰ τρίγωνα καὶ τὰ παραλληλόγραμμα, καὶ ποιήσομεν τέσσαρα θεωρήματα, ἢ ἵσαι ληφόμεθα αὐτὰ καὶ τὰς βάσεις τὰς αὐτὰς ἢ ἵσαι, καὶ ποιήσομεν ἄλλα τέτταρα — ὃν 10 τὰ μὲν δύο παρῷκεν ὁ στοιχειωτής, τὰ ἐπὶ τῶν παραλληλογράμμων, τὰ δὲ δύο ἔδειξεν τὰ ἐπὶ τῶν τριγώνων — ἢ καὶ ἵσαι λαβόντες καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις δεῖξομεν τὸ λοιπόν, ἢ ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἔστιν ἢ τῶν ἵσων | βάσεων, καὶ ποιήσομεν ἄλλα τέτταρα, ἢ δὴ καὶ πάντη παρῷκεν ὁ στοιχειωτής· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ αὐτὴ ἀπόδειξις, πλὴν ὅσον τούτων τῶν τεττάρων τὰ δύο οὐκ ἔστι καθ' ἕαυτὸν ἀληθῆ. οὐ γὰρ τὰ ἵσαι παραλληλόγραμμα ἢ τρίγωνα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ὄντα παραλλήλοις ἔξι ἀνάγκης ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως, ἀλλὰ τὸ ὄλον τοῦτο ἐπὶ τούτων τῶν ὑποθέσεων ἀληθές, ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἔστι βάσεων ἢ ἐπὶ τῶν ἵσων, τὸ δὲ ἔτερον οὐκ ἐκ παντὸς ἔπειται ταῖς ληφθεῖσαις ὑποθέσειν. ὥστε δέκα ὄντων τῶν πάντων θεωρημάτων ἔξι μὲν ὁ γεωμέτρης ἀνέγραψεν, τέσσαρα 25 δὲ παρῷκεν, ἵνα μὴ πάλιν [τὰ αὐτὰ λέγοι] τῆς αὐτῆς οὕσης ἀποδεῖξεως. δεικνύσσθω γὰρ ἐπὶ τῶν τριγώνων

2—3 τοῦ ἵσαι . . . παραλληλόγραμμα om. M, B₃, G (Z),
 'et aequalia esse Triangula et Parallelogramma' B.₃ 3 ἀδηλον
 M, B₃, G, 'innotum' Z, 'manifestum' B. 6 ἢ ἵσαι M, G.
 18 ἐν] ὅσαι G, ἐν C. 25 τὰ αὐτὰ λέγοι] λόγω M, *λόγω G,
 πεῖται μετῆ B₃, idem dicat[†] Z, 'eadem ratione frustra laborebat' B.

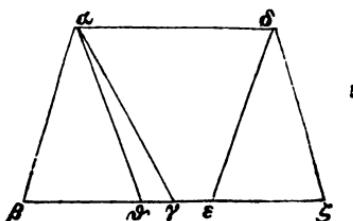
ὅτι, ἐὰν ἵσα ἡ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις, ἢ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἔσται βάσεων, ἡ ἐπὶ ἵσων. μὴ γάρ· ἀλλ’ εἰ δυνατόν, ἔστω τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma}$

$\overline{\delta\epsilon\zeta}$ τρίγωνα οὗτως ἔχοντα ἐπὶ ἀνίσων βάσεων τῶν $\overline{\beta\gamma\epsilon\zeta}$, καὶ \parallel ἔστω μείζων ἡ $\overline{\beta\gamma}$, καὶ ἀφηρηθεῖσα ἡ $\overline{\beta\delta}$ ἵση τῇ $\overline{\epsilon\zeta}$, καὶ

ἐπεξεύχθω ἡ $\overline{\alpha\delta}$. ἐπεὶ οὖν τὰ $\overline{\alpha\beta\delta}$ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ ἐπὶ ἵσων ἔσται βάσεων τῶν $\overline{\beta\delta\epsilon\zeta}$ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις, [ἵσα] ἄρα ἔστιν· ἀλλὰ καὶ τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta}$ ἵσα ὑπόκειται·

τὰ ἄρα $\overline{\alpha\beta\gamma\alpha\beta\delta}$ ἵσα ἔσται, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἀνισοί αἱ βάσεις τῶν $\overline{\alpha\beta\gamma}$ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ τριγώνων. ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδεξεως ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν παραλληλογράμμων. ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ μέθοδος τῆς δειξεως ἡ αὐτὴ καὶ τὸ ἀδύνατον τὸ αὐτό, ὅτι τὸ ὅλον τῷ μέρει ἵσον, εἰκότως ὑπὸ τοῦ στοιχειωτοῦ παραλέλειπται. εἰρηται οὖν δτι δέκα θεωρήματα ἐξ ἀνάγκης, καὶ τίνα τὰ παραλελειμμένα, καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς τούτων ἀποσιωπήσεως. ἀλλ’ ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς τούτοις μεταβαίνωμεν.

11 ἵσα ante ἄρα om. $M, G (Z)$, ‘aequalia’ B . 12 ἔστι C .
19 παραλελειγμένα M, C . 20 μεταβαίνομεν M, G , ‘trans-eamus’ Z, B .

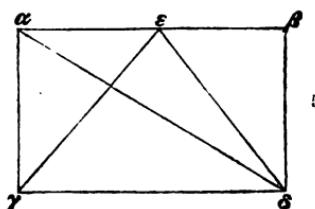


Prop. XLI, theor. XXXI. Ἐὰν παραλληλόγραμμον τριγώνῳ βάσιν τε ἔχῃ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἢ, διπλάσιον ἔστι τὸ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου.

⁵ Εστὶ μὲν δὴ καὶ τὸ θεώρημα τοῦτο τοπικόν, μίγνυσι δὲ τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων συστάσεις ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὑφος κειμένων. ὥσπερ οὖν τὰ παραλληλόγραμμα χωρὶς ἐθεασάμεθα καὶ αὖ πάλιν τὰ τριγώνα, οὕτω καὶ ἡμαὶ ἀμφότερα λαβόντες ταῦτὸν ¹⁰ ἐκείνοις πεπονθότα τὸν λόγον, ὃν ἔχει πρὸς ἄλληλα, θεωρήσωμεν. ἐπ' ἐκείνων μὲν οὖν ὁ τῆς ἴσοτητος ἀναφαίνεται λόγος — πάντα γὰρ ἵσαι ἄλληλοις τὰ ¹⁵ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων, εἴτε τρίγωνα, εἴτε παραλληλόγραμμα, καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ὅντα παραλλήλοις — ἐπὶ δὲ τούτων ὁ πρώτιστος δείκνυνται τῶν ἄνισων ὁ διπλάσιος. τὸ γὰρ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου διπλάσιον ἀποδείκνυσι τῆς αὐτῆς οὔσης βάσεως καὶ ὑφους τοῦ αὐτοῦ. ἀλλ᾽ ὁ μὲν στοιχειωτὴς τὴν τοῦ τριγώνου κορυφὴν ἔκτος ὑποθέμενος τοῦ παραλληλο-²⁰ γράμμου τὸ προκείμενον ἔδειξεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῆς ἑτέρας αὐτὴν λαβόντες τοῦ παραλληλογράμμου πλευρᾶς, τῆς παραλλήλου τῇ κοινῇ αὐτῶν βάσει, τὸ αὐτὸν ἀποδείξομεν. δύο γὰρ αὗται τοῦ θεωρήματός εἰσι πτώσεις, ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς βάσεως οὔσης ἀμφοῖν ἢ ²⁵ ἐντὸς τοῦ παραλληλογράμμου τὴν κορυφὴν ἔχειν ἀνάγκη τὸ τρίγωνον ἢ ἔκτος. εἴστω οὖν παραλληλό-

¹ *M* in margine λθ. ⁹ ἡμαὶ om. *M, G (Z)*, add. *C*.
'simul . . . utraque' *B.* ¹⁰ ἔχῃ *G*, ἔχει *C*.

γραμμον τὸ αβγδ καὶ τρίγωνον τὸ εγδ, καὶ κείσθω τὸ ε μεταξὺ τοῦ α καὶ β, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ αδ. ἐπει
οὖν || τὸ παραλληλόγραμ-
μον τοῦ αγδ διπλάσιον,
τὸ δὲ αδγ ἵσον τῷ εδγ
τριγώνῳ, τὸ ἄφα παραλλη-
λόγραμμον τοῦ εγδ τρι-
γώνον διπλάσιον.



5

"Οτι μὲν οὖν τῆς αὐτῆς οὕσης βάσεως δείκνυνται τοῦ τριγώνου τὸ παραλληλόγραμμον διπλάσιον δῆλον.¹ καν̄ ἵσαι δὲ ὥσιν αἱ βάσεις, ὥσαύτως δειχθήσεται διάμετρον ἡμῶν ἀγαγόντων τῶν παραλληλογράμμων. τῶν γὰρ τριγώνων ἵσων ὅντων τὸ θατέρου διπλάσιον ἔσται καὶ τοῦ λοιποῦ διπλάσιον. τὰ δὲ τρίγωνα ἵσα διὰ τὴν ἴσοτητα τῶν βάσεων καὶ τὴν ταυτότητα τοῦ¹ ὑφους. εἰκότως οὖν καὶ ταῦτα παρῆκεν ὁ γεωμέτρης· ἡ αὐτὴ γὰρ [ἡ] ἀπόδειξις. ἡ γὰρ ταύτου μέρος ἔξουσιν, ἡ κατὰ σημείον μόνον συναφθήσονται, ἡ κε-
χωρισμέναι ἔσονται ἀπ' ἀλλήλων. ὅπως δ' ἂν ταῦτα διαποικίλληται, μία ἡ ἀπόδειξις κατὰ πάσας τὰς² πτώσεις.

Καὶ μὴν καὶ τὰ ἀντιστρέφοντα τῷ θεωρήματι ὥσαύτως ἀποδεῖξομεν, ὃν ἐν μέν ἔστιν· ἐὰν τριγώνου παραλληλόγραμμον διπλάσιον ἡ καὶ τὴν αὐτὴν ἔχῃ βάσιν ἀλλήλοις, ἡ ἵσας, εἰ δὲ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη, ἐν²

12 παραλληλογράμμων] 'Parallelogrammi' et in margine 'Parallelogrammorum' B. 13 τὸ θάτερον G, τοῦ θατέ-
ρον C. 17 ἡ ante ἀπόδειξις om. M, G. 18 συναφθήσον-
ται C. 20 διαποικίλλεται M, G. 25 'si autem' in marginem
reiecit B.

ταῖς αὐταῖς ἔσται παφαλλήλοις — εἰ γὰρ μή, τὸ ὅλον
ἴσον ἔσται τῷ μέρει, καὶ ὁ αὐτὸς ἔξει (?) λόγος
ἀνάγκη γὰρ η̄ ἐπὶ τῶν παφαλλήλων πίπτειν τὴν τὸν
τριγώνου κορυφήν, η̄ ἔκτος. ὥποτέρως δ' ἀν̄ ἔχῃ, τὸ
αὐτὸν ἀδύνατον ἀχθείσης παφαλλήλου τῇ βάσει διὸ
τῆς τοῦ τριγώνου κορυφῆς — ἔτερον δέ· ἔαν τριγώ-
νου παφαλληλόγραμμον διπλάσιον η̄ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς
παφαλλήλοις, ἀμφότερα ἐπὶ μιᾶς ἔσται βάσεως η̄ ἐπὶ⁵
ἴσων· εἰ γὰρ ἐπὶ ἀνίσων, ἵσας λαβόντες πᾶν τὸ ὅλον
μέρει δεῖξουμεν ἴσον. εἰς οὖν τοῦτο κοινὸν ἀδύνατον
πάντα τελευτὴ τὰ θεωρήματα. διόπερ ὁ στοιχειωτὴς
ἡμῖν παρήκεν τὴν ἐν τούτοις ποικιλίαν ἀνεφευνάν
αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀρχοειδεστέρων στή-
σας τὴν θεωρίαν.

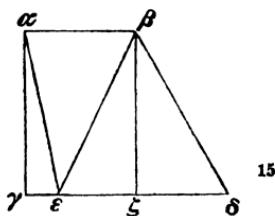
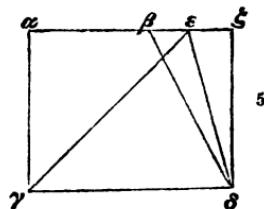
15. Ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ταῦτα ὑπομέμνηται, | φέρε γυμνα-
σίας ἐνεκα μὴ λαβόντες παφαλληλόγραμμον ἡμεῖς,
ἀλλὰ τραπέξιον, οὐδό μόναι εἰσὶ παφάλληλοι, τρι-
γώνῳ τὴν αὐτὴν ἔχον βάσιν καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς κεί-
μενον παφαλλήλοις, ἰδωμεν, ὃν ἔχει λόγον πρὸς τὸ
τρίγωνον. ὅτι μὲν οὖν διπλάσιον οὐχ ἔξει δῆλον —
η̄ γὰρ ἀν̄ παφαλληλόγραμμον εἰη τετράπλευρόν γε ὅν;
— λέγω δὲ ὅτι η̄ μείζον διπλασίου η̄ ἐλασσον. τῶν
γὰρ δύο ὄντων παφαλλήλων πάντως η̄ μέν ἔστι μεί-
ζων, η̄ δὲ ἐλάσσων, ἐπεὶ ἴσων || οὐσῶν καὶ αἱ ἐπι-
25 ζευγνύονται αὐτὰς ἔσονται παφάλληλοι. ἀν̄ μὲν οὖν
τὸ τρίγωνον τὴν μείζονα ἔχῃ βάσιν, ἐλασσον η̄ διπλά-

2 ἔξει M, ἔξει B₃, G, 'erit' Z, 'vigebit' B. 4 ἀν̄ om. G,
add. C. 7 παφαλληλόγραμμος M, G. 10 μέρη δεῖξουμεν M,
μέρει δεῖξωμεν G, τῷ μέρει δεῖξουμεν C. || εἰ G, εἰς C.

13 συστήσας C, 'contraxerit' et in margine 'stiterit' B.

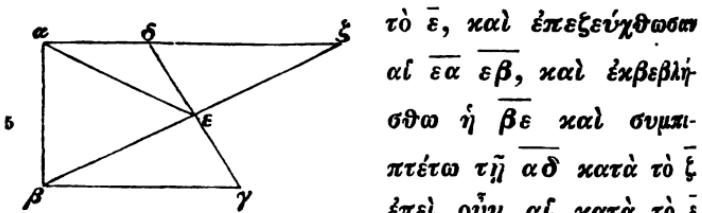
19 εἰδωμεν M, G, 'contempleremur' Z, 'videamus' B. 21 γε
τε ὅν M, G. 24 καὶ αἱ] καὶ M, C, καὶ καὶ G.

σιον ἔσται τοῦ τριγώνου τὸ τετράπλευρον, ἐὰν δὲ τὴν ἐλάσσονα, μεῖζον. ἔστω γὰρ τὸ $\alpha\beta\gamma\delta$ τετράπλευρον καὶ ἐλάσσων ἡ $\alpha\beta$ τῆς $\gamma\delta$, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ $\alpha\beta$ εἰς ἄπειρον, καὶ τρίγωνον τὸ $\epsilon\gamma\delta$ τὴν αὐτὴν ἐχέτω βάσιν τῷ τετραπλεύρῳ τὴν $\gamma\delta$, καὶ ἥχθω διὰ τοῦ δ τῇ $\alpha\gamma$ παράλληλος ἡ $\delta\xi$. διπλάσιον ἄρα τοῦ $\epsilon\gamma\delta$ τριγώνου τὸ $\alpha\gamma\delta$ παραλληλόγραμμον, ὥστε τὸ $\alpha\beta\gamma\delta$ τετράπλευρον ἐλασσον ἢ διπλάσιον.¹⁰ πάλιν ἐχέτω τὸ τρίγωνον βάσιν τὴν $\alpha\beta$, καὶ παράλληλος τῇ $\alpha\gamma$ ἡ $\beta\xi$: τὸ ἄρα $\alpha\beta\gamma\xi$ διπλάσιον τοῦ τριγώνου, ὥστε τὸ $\alpha\beta\gamma\delta$ τετράπλευρον μεῖζον ἢ διπλάσιον. τούτων δὴ δεδειγμένων λέγομεν ὅτι τετραπλεύρου ὅντος, οὗ δύο μόνον αἱ ἀπεναντίον παράλληλοι, ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἑτέρας τῶν παραλλήλων δίχα τιμηθείσης ἐπὶ τὴν λοιπὴν ἐπιξευχθῶσιν εὐθεῖαν, τοῦ γινομένου τρι-²⁰ γώνου ἢ μεῖζόν ἔστι τὸ τετράπλευρον ἢ διπλάσιον, ἢ ἐλασσον, εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας τῶν ἐπιξευγνυουσῶν τὰς παραλλήλους δίχα τιμηθείσης ἐπὶ τὴν ἑτέραν εὐθεῖαν τινες ἐπιξευχθεῖν, τοῦ γινομένου τριγώνου τὸ τετρά- πλευρον πάντως διπλάσιον ἔστιν. τούτο οὖν δεικνύ-²⁵



¹ ἔστω C . ¹⁸ εἰ μὲν M, G . ¹⁹ ἐπὶ τῆς ἑτέρας M, G .
22 ἐξευγνυουσῶν M , ξενγνυουσῶν G .

σθω. ἔστω δὴ τετράπλευρον τὸ αβγδ καὶ παράλληλος ἐν αὐτῷ ἡ αδ [τῇ] γβ, καὶ τεμνέσθω δίχα ἡ δγ καὶ



τὸ ε, καὶ ἐπεξεύχθωσται
αἱ εα εβ, καὶ ἐκβεβλή-
σθω ἡ βε καὶ συμπι-
πτέτω τῇ αδ κατὰ τὸ ξ
ἐπεὶ οὖν αἱ κατὰ τὸ ε

γωνίαι *ἴσαι* — κατὰ κορυφὴν γάρ — καὶ ἡ ὑπὸ ξδε
τῇ ὑπὸ βγε, ἔσται καὶ ἡ ξε τῇ εβ *ἴση* καὶ τὸ δεξ

τῷ βγε *ἴσον*. κοινὸν προσκείσθω τὸ αδε.
ὅλου ἄρα τὸ αξε *ἴσον* τοῖς δύο τοῖς αδε βγε. ἀλλα
τὸ αεξ *ἴσον* τῷ αεβ — ἐπὶ γὰρ *ἴσων* βάσεων, τῶν
βε εξ, καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. τὸ ἄρα αεβ
ἴσον τοῖς αδε * * *

15 [Prop. XLII, probl. XI. Τῷ δοθέντι τριγώνῳ *ἴσον* παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν γωνίᾳ, ἡ
ἔστιν *ἴση* τῇ δοθείσῃ εὐθυγράμμῳ γωνίᾳ.

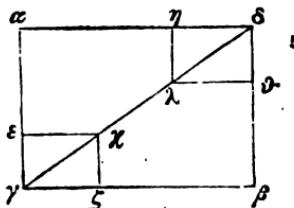
Prop. XLIII, theor. XXXII. Παντὸς παραλλη-
λογράμμου τῶν περὶ τὴν διάμετρον παραλλη-
λογράμμων τὰ παραπληρώματα *ἴσα* ἀλλήλοις
ἔστιν.]

* * * παραλληλόγραμμα μὴ συνάπτειν ἀλλήλοις

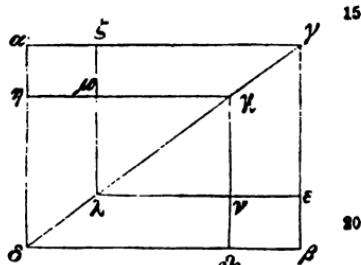
2 ἐν αὐτῆς *G*, ἐν αὐτῷ *C*. 14—22 Finis commentarii
in propositionem XLII^{am}, commentarius in propositionem XLII^{am},
initium commentarii in propositionem XLIII^{am} desunt in *M*,

καθ' ἐν σημείον. ὅτι δὴ καὶ τὰ παραπληγώματα οὐκ
ἔστι τετράπλευρα, δεῖ καὶ ταύτην ἐκθέμενον τὴν πτῶ-
σιν ἰδεῖν τὸ αὐτὸν συμβαῖνον. ἔστω γὰρ παραλληλί-

γραμμα τῷ $\overline{\alpha\beta}$ παραλληλο-
γράμμῳ περὶ τὴν αὐτὴν διά-
μετρον τὰ $\overline{\gamma\kappa}$ $\overline{\delta\lambda}$, μεταξὺ δὲ
αὐτῶν ἡ $\overline{\chi\lambda}$ εὐθεῖα τῆς δια-
μέτρου μέρος οὖσα. πάλιν
αὖν τὰ αὐτὰ ἔρεις· τὸ $\overline{\alpha\gamma\delta}$



τρίγωνον ἵσον τῷ $\overline{\beta\gamma\delta}$ καὶ τὸ $\overline{\epsilon\gamma\delta}$ καὶ τὸ $\overline{\delta\eta\lambda}$ ¹⁰
τῷ $\overline{\delta\theta\lambda}$. λοιπὸν ἄρα τὸ αηλκε πεντάπλευρον || ἵσον
τῷ βέξιλθ πενταπλεύρῳ. ταῦτα δὲ ἦν τὰ παραπληγώ-
ματα. εἰ δὲ μήτε συνάπτοιτο τὰ παραλληλόγραμμα
κατὰ σημείον, μήτε διεστῶτα εἴη, ἀλλὰ τέμνοντα ἄλ-
ληλα, ἡ αὐτὴ καὶ οὕτως
ἀπόδειξις. ἔστω γὰρ παρ-
αλληλόγραμμον τὸ $\overline{\alpha\beta}$
καὶ διάμετρος ἡ $\overline{\gamma\delta}$ καὶ
παραλληλόγραμμα περὶ
αὐτὴν ἐν μὲν τὸ $\epsilon\gamma\delta\lambda$,
ἕτερον δὲ καὶ τέμνον



B₃, G atque in omnibus qui noti sunt codicibus. In M, B₃, G signa
αδε (αδβ B₃) statim sequitur vox παραλληλόγραμμα. Z con-
textum perinde continuat, ac si deesse permulta non perspexerit.
B lacunam explet (pag. 256—262) et supplemento in uno solo
exemplari invento, quod ignotus quidam homo commentario in
XLI^{em} propositionem addidit, et deliberationibus quae deside-
rantur in fine XLI^{eo} et ab initio XLIII^{em} propositionis recen-
sentibus. XLII^{em} enim propositionem alias se interpretaturum
esse promittit. 1 ἡσθὲν G, καθ' ἐν C. 3 τῷ αὐτῷ C. ||
παραλληλόγραμμον M, G. 14 τέμνονται C.

τοῦτο τὸ δῆκθ. λέγω διὶ τὰ ξη̄ εὐ̄ παραπληρώματα
 ἵσα ἐστίν. ἐπεὶ γὰρ ὅλον τὸ δῆκ ἴσουν τῷ δῆκ, ἵστι
 δὲ καὶ μέρος αὐτοῦ τὸ κλιμ ἴσουν τῷ κλιν — παρα-
 ληλόγραμμον γάρ ἐστι τὸ λκ — λοιπὸν ἄφα τὸ δῆκ
 5 τραπέζιον ἴσουν τῷ [δῆκμη] τραπέζιῳ. ἀλλὰ καὶ τὸ
 αδγ τρίγωνον ἴσουν τῷ βδγ, καὶ τὸ ξγλ τῷ εγλ ἢ
 τῷ εξ παραληλογράμμῳ, καὶ τραπέζιον τὸ δῆκμλ τῷ
 δῆκνλ, λοιπὸν ἄφα τὸ ηξ τετράπλευρον ἴσουν τῷ εὐ̄
 τετραπλεύρῳ. δέδεικται ἄφα τὸ θεώρημα κατὰ πάσας
 10 τὰς πτώσεις. εἰσὶ δὲ τρεῖς μόνοι καὶ οὗτε πλείους
 οὕτε ξλάσσους. τὰ γὰρ παραληλόγραμμα τὰ περὶ
 τὴν αὐτὴν διάμετρον η̄ τεμεῖ ἀλληλα, η̄ κατὰ σημεῖον
 ἀφεταὶ ἀλλήλων η̄ διεστῶτα ἐσται μέροι τινὶ τῆς δι-
 μέτρου.

15 Τὸ δὲ ὄνομα τῶν παραπληρωμάτων ἀπ' αὐτοῦ
 τοῦ πράγματος ἔλειψεν ὁ στοιχειωτὴς ὡς καὶ τούτων
 παρὰ τὰ δίο παραληλόγραμμα συμπληρούντων τὸ
 ὅλον. διόπερ αὐτὸ καθ' αὐτὸ μνήμης ἐν τοῖς ὄφοις
 οὐκ ἡξίωται. ποικιλίας γὰρ ἔδει πρὸς τὴν συφήνειαν,
 20 ἵνα γνῶμεν, τὶ παραληλόγραμμον, καὶ τίνα τὰ περὶ
 τὴν αὐτὴν διάμετρον τῷ ὅλῳ. τούτων γὰρ συφή-
 νισθέντων καὶ τὶ παραπληρωμα μόνως ἀν ἐγένετο
 γνώσιμον. ἐστὶν δὲ ἐκεῖνα τῶν παραληλογράμμων
 περὶ διάμετρον τὴν αὐτὴν, ὅσα μέρος τῆς δῆκης δια-

5 δῆκμη . . . καὶ τὸ om. M, B₃, G (Z), dlmg Trapezio est
 aequale. Verum' B. 12 τελεῖα G, τεμεῖ C. || κατὰ τὸ η̄
 μεῖον C. 13 τῆς ἀμέτρου M, G. 15 In M in margine: ση;
 τίνα καλοῦσιν οἱ γεωμέτραι παραπληρωμάτα καὶ πόθεν αὐτα
 καὶ διὰ τὶ οὗτως ὄνομάζουσιν.

μέτρου καὶ αὐτῶν ἔχει διάμετρον, ὅσα δὲ μή, οὔ. ὅταν γὰρ ἡ τοῦ ὅλου διάμετρος τῶν πλευρῶν τινα τέμνῃ τοῦ ἐντὸς παραλληλογράμμου, τότε οὐκ ἔστιν τῷ ὅλῳ τούτῳ τὸ παραλληλόγραμμον περὶ διάμετρον τὴν αὐτὴν, οἶον ὡς ἐν τῷ \overline{ab} παραλληλογράμμῳ ἡ \overline{gd} τέμνει τοῦ \overline{ge} παραλληλογράμμου τὴν \overline{ed} πλευράν. τὸ οὖν \overline{eg} τῷ \overline{gd} περὶ τὴν αὐτὴν οὐκ ἔστιν διάμετρον.



10

Prop. XLIII, probl. XII. || | Παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἵσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ἐν γωνίᾳ, ἢ ἔστιν ἵση τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

"Ἐστι μὲν ἀρχαῖα, φασὶν οἱ περὶ τὸν Εὐδημον, 15 καὶ τῆς τῶν Πυθαγορείων μούσης εὐφήματα ταῦτα, ἢ τε παραβολὴ τῶν χωρίων καὶ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις. ἀπὸ δὲ τούτων καὶ οἱ νεώτεροι τὰ ὄνοματα λαβόντες μετήγαγον αὐτὰ καὶ ἐπὶ τὰς κωνικὰς λεγομένας γραμμάς, καὶ τούτων τὴν μὲν παραβολὴν, 20 τὴν δὲ ὑπερβολὴν καλέσαντες, τὴν δὲ ἔλλειψιν, ἐκείνων τῶν παλαιῶν καὶ θείων ἀνδρῶν ἐν ἐπιπέδῳ καταγραφῇ χωρίων πρὸς εὐθεῖαν ὀρισμένην τὰ ὑπὸ τούτων σημανόμενα τῶν ὀνομάτων ὁρώντων. ὅταν γὰρ

3 τὸ δἰλφ τοῦτο M, G , τῷ ὅλῳ τούτῳ C . 11 M in marginē $\mu\delta.$ 13 παραλαβεῖν M, G . || ἐν γωνίᾳ] 'in Angulo' et in margine 'in dato Angulo rectilineo' B. 15 Εστι γὰρ G , Εστι μὲν C .

εὐθείας ἐκκειμένης τὸ δοθὲν χωρίου πάσῃ τῇ εὐθεᾷ συμπαρατείνης, τότε παραβάλλειν ἐκεῖνο τὸ χωρίον φασίν, ὅταν μετέξον δὲ ποιήσῃς τοῦ χωρίου τὸ μῆκος αὐτῆς τῆς εὐθείας, τότε ὑπερβάλλειν, ὅταν δὲ ἔλασσον, ὡς τοῦ χωρίου γραφέντος είναι τι τῆς εὐθείας ἐπός, τότε ἔλλείπειν. καὶ οὕτως ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ καὶ τῆς ὑπερβολῆς ὁ Εὐκλείδης μνημονεύει καὶ τῆς ἔλλειψεως, ἐνταῦθα δὲ τῆς παραβολῆς ἐδεήθη τῷ δοθέντι τριγώνῳ παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθείαν ἵσον ἔθειν 10 παραβάλειν [παραλληλόγραμμον?], ἵνα μὴ μόνον εὐστασιν ἔχωμεν παραλληλογράμμου τῷ δοθέντι τριγώνῳ ἵσον, ἀλλὰ καὶ παρ' εὐθείαν ὠρισμένην παραβολὴν οἰον τριγώνου δοθέντος τὸ ἐμβαδὸν ἔχοντος δώδεκα ποδῶν, εὐθείας δὲ ἐκκειμένης, ἃς τὸ μῆκος ἔστι τε 15 τάφων ποδῶν, τὸ ἵσον τῷ τριγώνῳ παρὰ τὴν εὐθείαν παραβάλλομεν, εἰ λαβόντες τὸ μῆκος ὅλων τῶν τετραφων ποδῶν εῦρομεν, πόσων είναι δεῖ ποδῶν τὸ πλάτος, ἵνα τῷ τριγώνῳ τὸ παραλληλόγραμμον ἵσον γένηται. εὑρόντες γοῦν εἰ τύχοι πλάτος τριῶν ποδῶν 20 καὶ ποιήσαντες τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος, τούτο δὲ ὄρθης οὖσης τῆς ἐκκειμένης γωνίας, ἔξομεν τὸ χωρίον.

Τοιοῦτον μὲν δῆ τι τὸ παραβάλλειν ἔστιν ἄνωθεν ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων παραδεδομένον. τρία δὲ ἔστιν ἐν τῷ προβλήματι τούτῳ τὰ δεδομένα· εὐθεία, 25 παρ' ἥν δεῖ παραβάλλειν, ὡς ὅλην αὐτοῦ τοῦ χωρίου γενέσθαι πλευράν, καὶ τρίγωνον, φῶς ἵσον είναι δεῖ τὸ

2 συμπαρατείνεις. τότε παραβαλλεῖν *M*, συμπαραβαλλεῖν *G*, συμπαρατείνοις, τότε παραβάλλειν *C*. 6 ἔκλείπειν *G*.

10 παραλληλόγραμμον om. *M, B₃, G (Z)*, 'Parallelogrammum' *B*. Evidem scriendum esse puto τὸ ἵσον ἔθέλων παραβαλλεῖν ut infra in linea 15 τὸ ἵσον est scriptum. 16 παραβαλλόρενον *C*. || εἰ] ἡ *M*, ἡ *G*, 'vel' *Z*, 'si' *B*. || ὅλον *C*.

παραβαλλόμενον, καὶ γωνία, ἡ ἵσην εἶναι [δεῖ] τὴν τοῦ χωρίου γωνίαν. καὶ δῆλον πάλιν ὡς ὁρθῆς μὲν οὕσης τῆς γωνίας τὸ παραβαλλόμενον ἡ τετράγωνον ἡ ἐτερόμηκες ἔσται, ὀξείας δὲ ἡ ἀμβλείας || ἡ φόρμιος τὸ χωρίον ἡ φορμοειδές. ὅτι γε μὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν εἶναι δεῖ πεπερασμένην φανερόν. οὐ γὰρ δύναται παρὰ τὴν ἄπειρον. ἅμα οὖν τῷ φάναι παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν παραβαλεῖν ἐδήλωσεν ὅτι καὶ πεπεράνθαι ἀνάγκη τὴν εὐθεῖαν.

Χρῆται δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ προβλήματος ¹⁰ τούτου τῇ συστάσει τοῦ παραλληλογράμμου τοῦ ἶσου τῷ δοθέντι τριγώνῳ. οὐ γὰρ ταύτῳ παραβολὴ καὶ σύστασις, καθὼς εἴπομεν, ἀλλ' ἡ μὲν ὅλον ὑφίστησι τὸ χωρίον καὶ αὐτὸν καὶ τὰς πλευρὰς ἀπάσις, ἡ δὲ μίαν ἔχουσα πλευρὰν δεδομένην παρὰ ταύτην ὑφίστησι τὸ χωρίον, οὕτε ἐλλείπουσα κατὰ τὴν ἔκτασιν ταύτην, οὕτε ὑπερβάλλουσα, ἀλλὰ μιᾷ πλευρᾷ ταύτη χρωμένη περιεχούσῃ τὸ ἐμβαδόν. διὰ τί οὖν, φαίης ἂν, ὅτε μὲν τρίγωνα τριγώνοις ἴσα ἐδείκνυν, θεωρήμασιν ἐκρήτο, ὅτε δὲ τρίγωνα παραλληλογράμμοις, προβλήμασιν; ὅτι, φήσομεν, ἡ ἴσοτης ὄμοειδῶν ὅντων αὐτοφυῆς ἔστι καὶ ἐπιβλέψεως δεομένη μόνης, τῶν δὲ διὰ τὴν κατ' εἶδος ἔξαλλαγήν ἡ ἴσοτης γενέσεως δεῖται καὶ μηχανῆς ὡς καθ' ἕαυτὴν οὖσα δυσεύρετος.

1 δεῖ om. M, B₃, G. ‘exdediens est’ Z, ‘oportet’ B.
 13 καθὼς] καὶ ὡς M, G, ‘nam sicut et’ Z, ‘ut’ B. || ἀλλ’ ἦ] ἀλλη M, G, ‘una’ Z, ‘verum haec’ B. 14 ἡ δὲ μίαν] μίαν δὲ M, G, ‘unum vero’ Z, ‘illa vero’ B. 16 ἔκτασιν C.
 23 τῆς γενέσεως C.

Prop. XLV, probl. XIII. Τῷ δοθέντι εὐθυγράμμῳ ἵσον παραλληλόγραμμον συστήσασθαι ἐν τῇ δοθείσῃ γωνίᾳ εὐθυγράμμῳ.

Δύο προβλήματων, ἐν οἷς τὴν τε σύστασιν εὗρισκεν καὶ τὴν παραβολὴν τῶν ἵσων τῷ δοθέντι τριγώνῳ παραλληλόγραμμον, τοῦτο καθολικώτερον ἔστιν. εἴτε γὰρ τρίγωνον ἢ τετράγωνον ἢ ὅλως τετράπλευρον, εἴτε ἄλλο τι πολύπλευρον εἴη δεδομένον, διὰ τούτου τοῦ προβλήματος ἵσον αὐτῷ παραλληλόγραμμον συστήσομεν. πᾶν γὰρ εὐθύγραμμον, ὡς καὶ πρότερον εἶπομεν, καθ' αὐτὸν εἰς τρίγωνα διαλύεται, καὶ τὴν μέθοδον τῆς εὑρέσεως τοῦ πλήθους τῶν τριγώνων παραδεδώκαμεν. ἀναλύσαντες οὖν τὸ δοθὲν εὐθύγραμμον εἰς τρίγωνα || καὶ ἐνὶ μὲν αὐτῶν ἵσον παραλληλόγραμμον συστήσαντες, τοῖς δὲ λοιποῖς παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἵσα παραλληλόγραμμα λαμβάνοντες ἐκείνην, παρ' ἣν ἐποιήσαμεν τὴν πρώτην παραβολήν, ἔξομεν τὸ ἐκ τούτων παραλληλόγραμμον ἵσον τῷ ἐξ ἐκείνων τῶν τριγώνων εὐθυγράμμῳ, καὶ ἔσται γεγονός τὸ ἐπιταχθέν. καὶ δεκάκλευρον οὖν ἢ τὸ εὐθύγραμμον, εἰς ὅκτὼ μὲν τρίγωνα διαλύσομεν, ἐνὶ δὲ ἵσον συστήσομεν παραλληλόγραμμον καὶ ἐπτάνις παραβάλλοντες ἵσα τοῖς λοιποῖς ἔξομεν τὸ ξητούμενον.

'Ἐκ τούτου δὲ οἷμαι τοῦ προβλήματος ἐπα | χθένες τεσ οἱ παλαιοὶ καὶ τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμὸν ἐξήτησαν. εἰ γὰρ παραλληλόγραμμον ἵσον εὑρίσκεται

1 M in margine μὲ πρβ. 14 ἵσων M, G. 15 συστήσασθαι M, G. 21 διαλύσωμεν M, G. 19 εὐθυγράμμων M, G. || ἔστω M, C.

καντὶ εὐθυγράμμῳ, ξητήσεως ἄξιον, μὴ καὶ τὰ εὐθύγραμμα τοῖς περιφερογράμμασι ἴσα δεικνύναι δυνατόν. καὶ ὁ Ἀρχιμήδης ἔδειξεν, ὅτι πᾶς κύκλος ἴσος ἐστὶ τριγώνῳ ὁρθογωνίῳ, οὐν ἡ μὲν ἐκ κέντρου ἴση ἐστὶν μιᾶς τῶν περὶ τὴν ὁρθήν, ἡ δὲ περίμετρος τῇ βάσει.⁵ ἀλλέ ταῦτα ἐν ἄλλοις ἐπὶ δὲ τὰ ἔξῆς ἴωμεν.

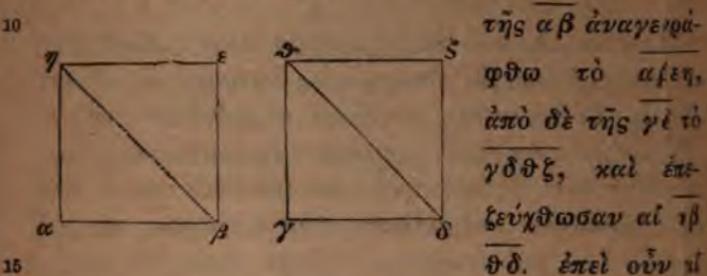
Prop. XLVI, probl. XIII. Ἀπὸ τῆς δοθείσης εὐθείας τετράγωνον ἀναγράψαι.

Ιεῖται μὲν τοῦ προβλήματος τούτου διαφερόντως εἰς τὴν τοῦ ἐφεξῆς θεωρήματος κατασκευήν, ἕοικεν 10 δὲ τῶν δύο γενέσεις ἑθελῆσαι παραδοῦναι τῶν ἐν εὐθυγράμμῳ ἀριστων, ἴσοπλεύρουν τριγώνου καὶ τετραγώνου· διότι δὴ καὶ πρὸς τὴν σύστασιν τῶν κοσμικῶν σχημάτων καὶ μάλιστα τῶν τεττάρων, ὃν καὶ γένεσίς ἐστι καὶ ἀνάλυσις, τούτων χρεία τῶν εὐθυγράμμων. τὸ μὲν γὰρ εἰκοσάεδρον καὶ ὀκτάεδρον καὶ ἡ πυραμὶς ἐκ τῶν ἴσοπλεύρων σύγκειται τριγώνων, || ὁ δὲ κύβος ἐκ τῶν τετραγώνων. διό μοι δοκεῖ προηγουμένως τὸ μὲν συστήσασθαι, τὸ δὲ ἀναγράψαι. πρέποντα γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ὄνόματα ἀνεῦρεν 20 τοῖςδε τοῖς σχήμασι. τὸ μὲν γὰρ ὡς ἐκ πολλῶν συγκροτούμενον συστάσεως δεῖται, τὸ δὲ ὡς ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς ἀπογεννώμενον ἀναγραφῆς. οὐ γάρ, ὥσπερ τὸ τετράγωνον ἔχομεν πολλαπλασιάσαντες τὸν τῆς δοθείσης εὐθείας ἀριθμὸν ἐφ' ἑαυτόν, οὕτωσι καὶ τὸ 25

3 ἐστὶν ἴσος *H₂* p. 265. 6 δὲ om. *G*, add. *C*. 7 *M* in margine μ̄ς. 10 ἔξῆς *G*, ἐφεξῆς *C*. 12 ἀριστων *G*. 18 ὁ δὲ κύβος ἐκ τῶν τετραγώνων om. *G*, add. *C*. || προηγουμένος *C*. 25 οὗτος *C*.

τριγωνον, [άλλ¹] ἀλλαχόθεν ἐπιζεύξαντες ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς εὐθείας συγκροτοῦμεν ἐκ τούτων Σε πλευρον τριγωνον, καὶ ἡ τῶν κύκλων καταγράφη συτελεῖ πρὸς τὸ ἀνευρεῖν ἐκεῖνο τὸ σημεῖον, ἀφ' οὗ τὰς εὐθείας εἰς τὰ πέρατα τῆς ἐκκειμένης εὐθείας ἐπιζεύξαι.

Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα· δεικτέον δὲ ὅτι τῶν εὐθεῶν ἵσων, ἀφ' ὃν ἀναγράφεται τὰ τετράγωνα, καὶ εὐά-
10
ἵσαι ἔστιν. ἔστωσαν γὰρ ἵσαι αἱ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta}$, καὶ ἀπὸ μὲν

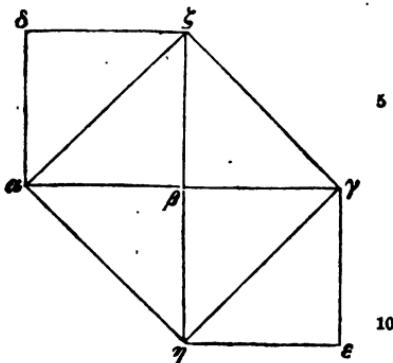


15
αβ γδ ἵσαι καὶ αἱ αη γδ καὶ γωνίας ἵσαις περιέχουσα,
καὶ ἡ ηβ τῇ θδ ἵση καὶ τὸ αβη τριγωνον τῷ γδῃ
τριγώνῳ, καὶ τὰ διπλάσια αὐτῶν. τὸ ἄρα αε τῷ γῃ
ἵσον. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀντιστρέφον ἀληθές. εἰ γὰρ
20 τὰ τετράγωνα ἴσαι, καὶ αἱ εὐθεῖαι, ἀφ' ὃν ἀναγέγρα-
πται, ἴσαι ἔσονται. ἔστω γὰρ τετράγωνα ἴσα τὰ αξ
γη, καὶ κείσθω ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν αβ τῇ βγ
ὅρθῶν ἄρα οὐσῶν τῶν γωνιῶν ἐπ' εὐθείας καὶ ἡ ιβ

¹ ἀλλ' om. M, G (Z), 'sed ... aliunde' B. ⁷ δὲ
ὅτι] ἀντὶ M, C, ὅτε ἀντὶ G, 'vero ... quod' Z, 'autem
quod' B.

τῇ βῃ ἐστίν. ἐπεξεύχθωσαν αἱ ξγ αη. ἐπεὶ οὖν ἵσον τὸ αἱ τετράγωνον τῷ γῇ καὶ τὸ αἱβ τριγωνον ἵσον τῷ τριγώνῳ τῷ γβη. κοινὸν προσκείσθω τὸ

βγξ. || ὅλου ἄρα τὸ αγξ ἵσον τῷ γξη, παρ-
άλληλος ἄρα ή αη τῇ
ξγ. πάλιν ἐπεὶ ήμι-
σείας ὁρθῆς η τε ὑπὸ
αῃ καὶ η ὑπὸ γηβ,
παράλληλος η αἱ τῇ



5

10

γη. ἵση ἄρα η αἱ τῇ γῃ, παραλληλογράμμον γὰρ εἰσιν ἀπεναντίου. ἐπεὶ οὖν δύο τρίγωνά ἐστιν τὰ αβξ
βγη τὰς ἐναλλὰξ ἔχοντα γωνίας ἵσας, παραλλήλων οὐσῶν τῶν αἱ γῃ, καὶ μίαν πλευρὰν τὴν αἱ τῇ γῃ, 15
ἵση ἔσται καὶ η αβ τῇ βγ καὶ η βξ τῇ βη. δέδεικται
ἄρα ὅτι καὶ αἱ πλευραὶ, ἀφ' ὧν ἀναγέργαπται τὰ αἱ
γῃ τετράγωνα, ἵσαι εἰσὶν ἐκείνων ἵσων ὅντων.

4 τῷ βγξ M, C. 8 πάλιν ἐπὶ M, G.

Prop. XLVII, theor. XXXIII.¹ Ἐν τοῖς ὁρθογωνίοις Δ τὸ ἀπὸ τῆς τὴν ὁρθὴν γωνίαν ὑποτεινούσης πλευρᾶς τετράγωνον ἵσον ἔστι τοῖς ἀπὸ τῶν περὶ τὴν ὁρθὴν γωνίαν πλευρῶν τετραγώνοις.

Τῶν μὲν ἴστορειν τὰ ἀρχαῖα βουλομένων ἀκούνντας τὸ θεώρημα τοῦτο εἰς Πυθαγόραν ἀναπεμπόντων ἔστιν εὑρεῖν καὶ βουδύτην λεγόντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐρέσει. ἐγὼ δὲ θαυμάζω μὲν καὶ τοὺς πρώτους 10 ἐπιστάντας τῇ τοῦτο θεωρήματος ἀληθείᾳ, μειζόνως δὲ ἄγαμαι τὸν στοιχειωτήν, οὐ μόνον ὅτι ἀποδειξεως ἐναργεστάτης τοῦτο κατεδήσατο, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ καθολικότερον αὐτοῦ τοῖς ἀνελέγκτοις λόγοις τῆς ἐπιστήμης ἐπίεσεν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ. δείκνυσι γὰρ 15 ἐν ἐκείνῳ καθολικῶς ὅτι ἐν τοῖς ὁρθογωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς ὑποτεινούσης τὴν ὁρθὴν γωνίαν [εἶδος ἵσον τοῖς ἀπὸ τῶν περὶ τὴν ὁρθὴν γωνίαν] εἴδεσιν τοῖς ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως ἀναγραφομένοις. πᾶν μὲν γὰρ τετράγωνον ὅμοιόν ἔστι τετραγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς ὑποτεινούσης τὴν ὁρθὴν εἶδος, ἢ τετραγωνικὸν εἴτε ἄλλο ὅποιονοῦν, ἵσον τοῖς ἀπὸ τῶν περὶ 20 τὴν ὁρθὴν τοῖς ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμέ-

1 *M* in margine μεταξύ. 2 Δ om. *G.* 3—5 'circa rectum Angulum iacentibus' et in margine 'rectum Angulum comprehendentibus' *B.* 6 ἀκούνοντες *M, G.* 8 βουδύτειν *G.*, βουδύτην *C.* 17 εἶδος . . . γωνίαν om. *M, B₃, G.*; Z et B quae necessaria sunt addunt. 19 μὲν om. *G.*, add. *C.*

νοις εἰδεσιν καθολικώτερον δείκνυσι καὶ ἐπιστημονικώτερον τοῦ τὸ τετράγωνον μόνον ἵσου τοῖς τετραγώνοις ἀποφαίνοντος. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ αἰτία φανερὰ γίνεται τοῦ καθολικοῦ δειχθέντος, ὅτι ἡ ὁρθότης τῆς γωνίας τὴν ἴσοτητα παρέχεται τῷ ἀπὸ τῆς ὑποτείνου⁵ σης αὐτὴν εἰδει πρὸς πάντα τὰ ἀπὸ τῶν περιεχουσῶν | αὐτὴν τὰ ὄμοια καὶ ὄμοιως ἀναγεγραμμένα, ὥσπερ ἡ μὲν ἀμβλύτης ὑπεροχῆς, ἡ δὲ ὁξύτης τῆς ἐλαττώσεως.

"Οπως μὲν οὖν δείκνυται τὸ ἐν τῷ ἔκτῳ θεωρήματι, ἐν ἑκείνοις ἔσται δῆλον, ὅπως δὲ τὸ προκείμενον¹⁰ ἀληθές, νυνὶ σκοπῶμεν, τοσοῦτον προσθέντες, οὐκ ἐνταῦθα τὸ καθολικὸν δεικνύναι μηδὲν διδάξαντα περὶ ὄμοιότητος εὐθυγράμμων σχημάτων, μηδὲ ὅλως περὶ ἀναλογίας ἐνδειξάμενον. πολλὰ γοῦν τῶν ἐνταῦθα μερικώτερον (?) νῷ δέδεικται καθολικώτερον διὰ τῆς¹⁵ τοιαύτης μεθόδου. δείκνυσι δὲ οὖν ὁ στοιχειωτής ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς περὶ τῶν παραληγράμμων κοινῆς θεωρίας τὸ ξητούμενον. διττῶν δὲ ὄντων τῶν ὁρθογωνίων τριγώνων, τῶν μὲν ἴσοσκελῶν, τῶν δὲ σκαληνῶν, ἐν μὲν τοῖς ἴσοσκελέσιν οὐκ ἂν ποτε εὑροιμεν²⁰ ἀριθμοὺς ἐφαρμόσαι ταῖς πλευραῖς. οὐ γάρ ἔστι τετράγωνος ἀριθμὸς τετραγώνου διπλάσιος, εἰ μὴ λέγοι τις τὸν σύνεγγυς. ὁ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐ διπλάσιός ἔστιν ἀ δέοντος. ἐν δὲ τοῖς σκαληνοῖς δυνατὸν λαβεῖν ἐναργῶς ἡμῖν δείκνυται τὸ ἀπὸ τῆς ὑποτείνουσῆς τὴν ὁρθὴν ἵσου τοῖς ἀπὸ τῶν περὶ τὴν ὁρθήν.

2 τοῦ τὸ] τοῦτο M, G. 3 φανερὰ γίνεται] 'manifesta-
bit' et in margine 'ostenditur' B. 15 Excidit fortasse δε-
δειγμένων post μερικώτερον. 'quae intellectui particularius
patent' Z. || νῷ] 'in illo' et in margine 'nobis' B. B₃ = M, G.
21 ταῖς πλευράς C.

τοιοῦτον γάρ ἔστι τὸ ἐν πολιτείᾳ τρίγωνου, οὐ τὸ διδύμην περιέχουσιν ὃ τε τοῖα καὶ ὁ τέσσαρα. ὑποτεθήκει αὐτὴν ὁ Ἑ. τὸ γοῦν ἀπὸ τοῦ ἐτερογάνων οὐτί τοῖς ἀπ' ἐκείνων. τοῦτο μὲν γάρ ἔστιν εἰκότε, τὰ ἀπ' ἐκείνων δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ γῆθ, τὸ ἀπὸ τοῦ διέκαΐδεκα.

Σαφὲς οὖν τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν· παραδέδονται δὲ καὶ μέθοδοι τινες τῆς εὐρέσεως τῶν τοιούτων τριγώνων, ὅν τὴν μὲν εἰς Πλάτωνα ἀναπέιπουσι, τὴν δὲ εἰς Πυθαγόραν. [καὶ η μὲν Πυθαγορικὴ] ἀπὸ τῶν περιττῶν ἔστιν ἀριθμῶν. τίθησι γὰρ τὸν δοθέντα περιττὸν ὡς ἐλάσσονα τῶν περὶ τὴν διδύμην, καὶ λαβοῦσα τὸν ἀπ' αὐτοῦ τετραγώνον || καὶ τούτου μονάδα ἀφελοῦσα τοῦ λοιποῦ τὸ ἥμισυ τὸ θησιακὸν τῶν περὶ τὴν διδύμην τὸν μείζονα· προσθεῖσα καὶ τούτῳ μονάδα τὴν λοιπὴν ποιεῖ τὴν ὑποτείνουσαν οἶλον τὸν τοῖα λαβοῦσα καὶ τετραγωνίσασα καὶ ἀφιλοῦσα τοῦ ἐννέα μονάδα τοῦ η λαμβάνει τὸ ἥμισυ τὸν διέκαΐδεκα, καὶ τούτῳ προστίθησι πάλιν μονάδα καὶ ποιεῖ τὸν εἷς, καὶ εὑρηται τρίγωνον διδύμωνον ἔχον τὴν μὲν τριῶν, τὴν δὲ τεσσάρων, τὴν δὲ πέντε. η δὲ Πλάτωνικὴ ἀπὸ τῶν ἀρτίων ἐπιχειφεῖ. λαβοῦσα γὰρ τὸ δοθέντα ἄρτιον τίθησιν αὐτὸν ὡς μίαν πλευρὰν τῶν περὶ τὴν διδύμην, καὶ τοῦτον διελοῦσα δίχα καὶ τετραγωνίσασα τὸ ἥμισυ, μονάδα μὲν τῷ τετραγώνῳ προσ-

5 ἐπείνον C. 10 καὶ η μὲν Πυθαγορικὴ οπ. M, η διδύμη N; p. 150, 'Pythagorica enim quae' Z, 'quippe quae' B.
 13 ἐπ' αὐτοῦ G, ἀπ' αὐτοῦ C. 14 τὸν ἥμισυ G. || συντίθησι C. 15 προσθεῖσα M. 18 μονάδος C. || τὸν ἥμισυ 19 προτίθησι M, G. 23 αὐτῶν M, G, αὐτὸν C.
 24 διεζοῦσα G, διελοῦσα C. || τετραγωνίας M, G.

τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ ἐν πολιτείᾳ τρίγωνον, οὗ τὴν
όρθην περιέχουσιν ὅ τε τρία καὶ ὁ τέσσαρα. ὑποτείνει
δὲ αὐτὴν ὁ ἔ. τὸ γοῦν ἀπὸ τοῦ ἐ τετράγωνον ἵσον
ἐστὶ τοῖς ἀπ' ἐκείνων. τοῦτο μὲν γάρ ἐστιν εἴκοσι
πέντε, τὰ ἀπ' ἐκείνων δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἄγ Θ, τὸ δὲ
ἀπὸ τοῦ δέ ἐκκαιδεκα.

Σαφὲς οὖν τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν· παρα-
δέδονται δὲ καὶ μέθοδοί τινες τῆς εὑρέσεως τῶν τοι-
ούτων τριγώνων, ὃν τὴν μὲν εἰς *{Πλάτωνα}* ἀναπέμ-
πουσι, τὴν δὲ εἰς *{Πυθαγόραν}*. [καὶ ἡ μὲν Πυθαγο-
ρικὴ] ἀπὸ τῶν περιττῶν ἐστιν ἀριθμῶν. τίθησι γὰρ
τὸν διθέντα περιττὸν ὡς ἐλάσσονα τῶν περὶ τὴν ὀρ-
θήν, καὶ λαβοῦσα τὸν ἀπ' αὐτοῦ τετράγωνον καὶ
τούτου μονάδα ἀφελοῦσα τοῦ λοιποῦ τὸ ἥμισυ τί-
θησι τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν τὸν μείζονα· προσθεῖσα δὲ
καὶ τούτῳ μονάδα τὴν λοιπὴν ποιεῖ τὴν ὑποτείνουσαν·
οἶον τὸν τρία λαβοῦσα καὶ τετραγωνίσασα καὶ ἀφε-
λοῦσα τοῦ ἐννέα μονάδα τοῦ ἄλλα βάνει τὸ ἥμισυ
τὸν δέ, καὶ τούτῳ προστίθησι πάλιν μονάδα καὶ ποιεῖ
τὸν ἔ, καὶ εὑρηται τρίγωνον ὀρθογώνιον ἔχον τὴν
μὲν τριῶν, τὴν δὲ τεσσάρων, τὴν δὲ πέντε. ἡ δὲ *Πλα-*
τωνικὴ ἀπὸ τῶν ἀρτίων ἐπιχειρεῖ. λαβοῦσα γὰρ τὸν
διθέντα ἀρτίον τίθησιν αὐτὸν ὡς μίαν πλευρὰν τῶν
περὶ τὴν ὀρθήν, καὶ τοῦτον διελοῦσα δίχα καὶ τετρα-
γωνίσασα τὸ ἥμισυ, μονάδα μὲν τῷ τετραγώνῳ προσ-

Θεῖσα ποιεῖ τὴν ὑποτείνουσαν, μονάδα δὲ ἀφελοῦσα τοῦ τετραγώνου ποιεῖ τὴν ἐτέραν τῶν περὶ τὴν ὁρθήν⁵ οἶον τὸν τέσσαρα λαβοῦσα καὶ τούτου τὸ ἡμισυ τὸν β τετραγωνίσασα καὶ ποιήσησα αὐτὸν δ. ἀφελοῦσα μὲν μονάδα ποιεῖ τὸν γ, προσθεῖσα δὲ ποιεῖ⁵ τὸν ζ, καὶ ἔχει τὸ αὐτὸν γενόμενον τρίγωνον, ὃ καὶ ἐκ τῆς ἐτέρας ἀπετελεῖται μεθόδου. τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου ἵσον τῷ ἀπὸ τοῦ γ καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ δ συντεθεῖσιν.

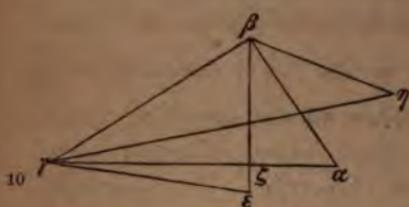
Ταῦτα μὲν οὖν ἔξωθεν προσιστορήσθω τῆς δὲ τοῦ στοιχειωτοῦ ἀποδείξεως οὕσης φάνερᾶς οὐδὲν¹⁰ ἥγονῦμαι δεῖν προσθεῖναι περιττόν, ἀλλὰ ἀφεῖσθαι τοῖς γεγραμμένοις, ἐπεὶ καὶ ὅσοι προσέθεσάν τι πλέον, ὡς οἱ περὶ Ἡρωνα καὶ Πάππου ἡναγκάσθησαν προσλαβεῖν τι τῶν ἐν τῷ ἕκτῳ δεδειγμένων, οὐδενὸς ἔνεκα πραγματειώδους. ἐπὶ τὰ ἔξης οὖν μετίωμεν¹⁵ ὅμεις.

Prop. XLVIII, theor. XXXIII. Ἐὰν τριγώνου τὸ ἀπὸ μιᾶς τῶν πλευρῶν τετράγωνον ἵσον ἢ τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν τετραγώνοις, ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν²⁰ λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν ὁρθή ἐστιν.

Ἀντιστρέψει μὲν τοῦτο τῷ πρὸ αὐτοῦ θεωρήματι καὶ ὅλον πρὸς ὅλον ἀντιστρέψει. εἰ γὰρ ὁρθογώνιον, τὸ ἀπὸ τῆς ὑποτείνουσῆς ἵσον τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν,

1 ἀφελῶν M, G. 3 τὸν ἡμισυ M, G, τὸ ἡμισυ C.
3 συντίθησιν M, συντίθησι G; Z omisit hoc verbum. B. 'componit' et in margine 'Compositis'. 12 ἐπει δὲ ὅσοι προσθηκάν τι A, p. 308.

καὶ εἰ τὸ ἀπὸ ταύτης || ἵσου τοῖς ἀπὸ τῶν λοιπῶν,
δρθιγώνιόν ἐστι τὸ τρίγωνον ὁρθὴν ἔχον τὴν ίσον
τῶν λοιπῶν περιεχομένην. καὶ ἡ μὲν ἀπόδειξις τῷ
στοιχειωτοῦ φανερά· ὅντος δὲ τριγώνου τοῦ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ καὶ
εχοντος τὸ ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\gamma}$ ἵσου τοῖς ἀπὸ τῶν $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\beta\gamma}$,



ἀγομένης ἐπ' αὐτοῦ
[τῆς?] τῇ $\overline{\beta\gamma}$ πρὸς
ὁρθὰς ἀπὸ τοῦ $\overline{\beta\gamma}$ ση-
μείου, ἐὰν λέγῃ τις
ὅτι ἐπὶ τὰ ἔτερα μέρη
τὴν πρὸς ὁρθὰς ἄγειν

δεῖ καὶ μὴ ἐφ' ἂν ὁ στοιχειωτὴς ἤγαγεν, ἐροῦμεν οὖν
ἀδύνατος ὁ λόγος οὕτε γὰρ ἐντὸς τοῦ τριγώνου πλη-
πειν αὐτὸν δυνατόν, οὕτε ἐκτός, ἀλλ' αὐτή ἐστιν ἡ
15 $\overline{\alpha\beta}$. εἰ γὰρ δυνατόν, πιπτέτω ὡς ἡ $\overline{\beta\epsilon}$. ἐπεὶ οὖν
ὁρθή ἐστιν ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\beta\gamma}$, ὅξεῖται ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\overline{\gamma\epsilon\beta}$,
ῶστε ἡ λοιπὴ ἀμβλεῖα, ἡ ὑπὸ $\overline{\alpha\epsilon\beta}$. μείζων ἄρα ἡ $\overline{\alpha\beta}$
τῆς $\overline{\beta\epsilon}$. κείσθω οὖν τῇ $\overline{\alpha\beta}$ ἵση ἡ $\overline{\beta\epsilon}$, καὶ ἐπεξεύχθω
ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$. ἐπεὶ οὖν ὁρθὴ ἡ ὑπὸ $\overline{\epsilon\beta\gamma}$, τὸ ἀπὸ τῆς $\overline{\epsilon\gamma}$ ἵσον
20 τοῖς ἀπὸ τῶν $\overline{\epsilon\beta}$ $\overline{\beta\gamma}$. ἀλλὰ ἡ $\overline{\epsilon\beta}$ τῇ $\overline{\beta\alpha}$ ἐστὶν ἵση, τὸ
ἄρα ἀπὸ τῆς $\overline{\epsilon\gamma}$ ἵσον τοῖς ἀπὸ τῶν $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\beta\gamma}$. τοῖς δὲ
αὐτοῖς ἵσον ἦν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\gamma}$. ἵσον ἄρα τὸ ἀπὸ
τῆς $\overline{\epsilon\gamma}$ τῷ ἀπὸ τῆς $\overline{\alpha\gamma}$, καὶ ἡ $\overline{\epsilon\gamma}$ ἄρα ἵση τῇ $\overline{\alpha\gamma}$. ἦν
δὲ καὶ ἡ $\overline{\epsilon\beta}$ ἵση τῇ $\overline{\alpha\beta}$. αἱ ἄρα $\overline{\beta\epsilon}$ $\overline{\epsilon\gamma}$ δύο ταῖς $\overline{\beta\alpha}$

αγ̄ ἰσαι συνέστησαν ἐπὶ τῆς βγ̄ ἑκατέρᾳ ἑκατέρᾳ, ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἐντὸς πε | σεῖται ἡ πρὸς ὁρθάς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐκτὸς ἐπὶ τὰ ἔτερα μέρη τῆς αβ̄. εἰ γὰρ δυνατόν, πιπτέτω ως ἡ βη̄, καὶ ἴση ἔστω τῇ αβ̄ ἡ βη̄, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ γη̄. ἐπεὶ οὖν ὁρθὴ ἡ ὑπὸ 5 ηβγ̄ τὸ ἀπὸ τῆς ηγ̄ ἴσουν τοῖς ἀπὸ τῶν βη̄ βγ̄. [ἀλλὰ ἡ ηβ τῇ βᾱ ἐστὶν ἴση, τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ηγ̄ ἴσουν τοῖς ἀπὸ τῶν αβ̄ βγ̄.] ἦν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς αγ̄ ἴσουν τοῖς ἀπὸ τῶν αβ̄ βγ̄. || ἴση ἄρα ἡ γη̄ τῇ αγ̄, ἀλλὰ καὶ ἡ ηβ τῇ βᾱ ἐπὶ μᾶς εὐθείας τῆς βγ̄, ὅπερ ἀδύνατον. 10 οὕτε ἄρα ἐντὸς, οὕτε ἐκτὸς πεσεῖται ἡ ἀγομένη πρὸς ὁρθὰς ἀπὸ τοῦ β̄ σημείου τῇ βγ̄. ἐπ' αὐτῆς ἄρα πεσεῖται τῆς αβ̄, ὁρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ αβγ̄. λέλυται ἄρα ἡ ἐνστασίς.

Tὸ μὲν οὖν πρῶτον βιβλίον ἄχρι τούτων ὁ στοι- 15 χειτής συνεπλήρωσεν, πολλὰ μὲν ἀντιστροφῶν εἰδη παραδούς — καὶ γὰρ ὅλα πολλάκις ἀντέστρεψεν πρὸς ὅλα καὶ ὅλα πρὸς μέρη καὶ μέρη πρὸς μέρη θεωρημάτων — πολλὴν δὲ ποικιλίαν προβλημάτων ἐπινοήσας — καὶ γὰρ εὐθείων τομῶν καὶ γωνιῶν, καὶ θέσεις 20 καὶ συστάσεις καὶ παραβολὰς παραδέδωκεν — ἐφαψάμενος δὲ καὶ τοῦ παραδόξου λεγομένου τόπου τῶν μαθημάτων, καὶ τῶν τοπικῶν αὐτῶν θεωρημάτων

4 Post τῇ αβ̄ ἡ βη̄ addunt M et G ἴση ἡ β̄ καὶ ἴση.

6—8 ἀλλὰ ἡ ηβ . . . αβ̄ βγ̄ om. M, B₃, G (Z) et B, qui tamen sequenti sententiae addit ‘aequalis vero est ab ipsi gb’.

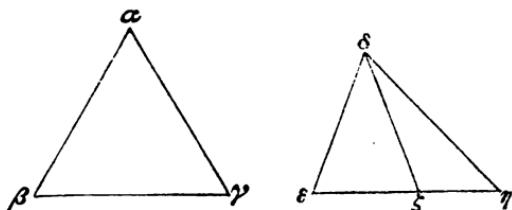
8 δὲ om. B₂. 16 ἥδη C. 21 καὶ παραβολὰς om. G, add. C. 22 τοῦ λεγομένου C.

ἴκανῶς ἡμᾶς ἀναμνήσας, τῶν τε καθολικῶν καὶ τῶν
 ἐπὶ μέρους τὴν στοιχείωσιν ἐκφήνας, καὶ τῶν ἀδιοφ-
 στων καὶ διωρισμένων προβλημάτων τὴν διαφορὰ-
 ἐνδειξάμενος — ἂ δὴ πάντα καὶ ἡμεῖς αὐτῷ συνεπό-
 μενοι διηρθρώσαμεν — δλον δὲ τὸ βιβλίον εἰς ἓν
 σκοπὸν ἀνενεγκὼν τὴν στοιχείωσιν τῆς περὶ τὸν
 ἀπλουστάτων εὐθυγράμμων θεωρίας, καὶ τάς τε συ-
 στάσεις αὐτῶν ἔξενρῶν καὶ τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα
 αὐτοῖς ἀνασκεψάμενος. ἡμεῖς δέ, εἰ μὲν δυνηθείμεν
 10 καὶ τοῖς λοιποῖς τὸν αὐτὸν τρόπον ἔξελθεῖν, τοῖς θεοῖς
 ἀν χάριν ὁμολογήσαμεν, εἰ δὲ ἄλλαι φροντίδες ἡμᾶς
 περισπάσαιεν, τοὺς φιλοθεάμονας τῆς θεωρίας ταῦτη
 ἀξιούμεν κατὰ τὴν αὐτὴν μεθόδον καὶ τῶν ἔξης ποι-
 ἤσασθαι βιβλίων τὴν ἔξηγησιν τὸ πραγματειῶθεις
 15 πανταχοῦ καὶ εὐδιαιρετον μεταδιώκοντας, ὡς τὰ γι
 φερόμενα νῦν ὑπομνήματα πολλὴν καὶ παντοδαπὴν
 ἔχει τὴν σύγχυσιν αλτίας ἀπόδοσιν οὐδεμίαν συν-
 εισφέροντα οὐδὲ κρίσιν διαλεκτικὴν οὐδὲ θεωρίαν
 φιλόσοφον.

2 ἐκφῆναι M, G. 5 διορθρώσαμεν C. 10 τρόπον
 om. G, add. C. 19 G addit in fine: Τέλος Πρόκλου εἰς τὸ
 α Ἔνκλείδον βιβλ.

ΣΧΟΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ $\overline{\alpha\delta}$ ΘΕΩΡΗΜΑ.

Εἰ δεῖ τὸ ἐμοὶ δοκοῦν ἀποφήνασθαι, ἔσφαλται δὲ φιλόσοφος. οὐ γὰρ δυνατὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς ὑποτεινούσης τὴν ὕστερον ἐκβληθεῖσαν εὐθεῖαν πεσεῖν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἀνωτέρῳ πεσεῖται καθάπερ καὶ ὁ στοιχειωτὴς ἔχογέσατο. ὅπερ δὲ ἐλέγομεν, δείξομεν οὕτως. ἔστω



δύο $\overline{\Delta}$ ισοσκελῆ τὰ $\overline{\alpha\beta\gamma}$ $\overline{\delta\epsilon\zeta}$ τὰς δύο πλευρὰς τὰς $\overline{\beta\alpha}$ $\overline{\alpha\gamma}$ ταῖς δύο ταῖς $\overline{\epsilon\delta}$ $\overline{\delta\zeta}$ ισας ἔχοντα, καὶ γωνία ἡ

1 Vide supra pag. 344 lin. 25. || Λδήλου σχόλιον εἰς τὸ $\overline{\alpha\delta}$ ($\overline{\alpha C}$) θεώρημα Εὐκλείδου στοιχείου πρώτου *G.* *M.* tamquam initium facit libri quarti: πρόκλογ λγκίον πλαΤωνικοῦ διαδόχου εἰς τὸ πρώτον εύκλείδον στοιχεῖων. et in margine λ' δ. Eadem manu, qua Procli opus, etiam hoc scholium est scriptum. || *G* in margine: Hoc scholion adieci-
mus in exemplari quodam veteri repertum. 5 ὥσπερ *G*,

ὅπερ *C.* 6 $\overline{\Delta}$ om. *G.*

Proclus.

πρὸς τῷ αὐτῷ γωνίας τῆς πρὸς τῷ δικέναιον εἶστω. οὐκοῦ
 θετέον ἵσην αὐτῇ γωνίαν τὴν ὑπὸ εὐθεῖης, καὶ ἐκβλη-
 θεῖσα ἡ δικέναιη ἔστω ἵση τῇ εὐθεῖῃ. ἐὰν δὲ βουλῶμεθα ἀπ-
 λευτεῖσαι τὴν εὐθεῖην, οὐδὲν δυνατὸν ταύτην τὴν ἐπιζευγνύσαν
 ἐπ' εὐθείας εἶναι τῇ εὐθεῖῃ. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω πάτη
 ἐπ' εὐθείας, τοντέστιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας πιπτέω
 ἡ εὐθεῖη, καθάπερ φαίνεται χρησάμενος ὁ Πρόσκλος ἐν
 τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ὑποθέσει. ἐπεὶ οὖν ἵσοσκελῆ ὑπό-
 κειται τὰ Δ, ἵση ἀν εἴη ἡ πρὸς τῷ εὐθεῖῳ γωνίᾳ τῇ πρὸς
 τῷ η. ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ ὑπὸ δικέναιης ἔστιν ἵση, καὶ ἡ
 πρὸς τῷ η ἄρα ἵση ἔστιν τῇ ὑπὸ δικέναιης. || τὰ γὰρ
 τῷ αὐτῷ ἵσαι καὶ ἀλλήλοις ἔστιν ἵσαι. εἰ δὲ τοῦτο ἀλη-
 θέσις, ἔσται τοῦ δικέναιης ἡ ἐκτὸς γωνία τῇ ἐντὸς καὶ
 ἀπεναντίον ἵση, ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. οὐκέτι ἄρα δυ-
 νατὸν ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν εὐθεῖαν τῇ εὐθεῖαν τῇ εὐθεῖαν.
 εἰ δὲ τοῦτο οὐκέτι ἐνδέχεται, πολλῷ μᾶλλον οὐδὲ ἐκτὸς πεσεῖ-
 ται· ἐντὸς ἄρα. οὐκέτι ἄρα ὁ φθῶς εἰδοηκεν ὁ φιλόσοφος.
 Καὶ ἄλλως δὲ τοῦτο δεῖξομεν ἀδύνατον ἐπὶ τῆς
 αὐτῆς καταγραφῆς. ἐπεὶ γὰρ ἵση ὑπόκειται ἡ δικέναιη
 καὶ τῇ δικέναιη, καὶ ἡ δικέναιη ἄρα τῇ δικέναιη ἵση ἀν εἴη, ὥστε
 ἵσοσκελῆ εἶναι τὰ τρία τρίγωνα, ἥγουν τὸ δικέναιον καὶ τὸ
 δικέναιη καὶ ἔτι τὸ δικέναιη. ἵσαι γὰρ ἐδείχθησαν ἀλλήλαις

1 πρὸς τὸ αὐτόν M, G. || πρὸς τὸ δικέναιον M, G.

3 βουλῶμεθα M, G. 9 Δ] δύο G. || πρὸς τὸ εὐθεῖον M, G, corr. C. || πρὸς τὸ η M, G, corr. C. 11 πρὸς τὸ η G, corr. C. 19 αὐτῆς om. G, add. C.

αἱ τρεῖς πλευραί. οὐκοῦν καὶ αἱ πρὸς ταῖς βάσεσιν αὐτῶν γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις πεσοῦνται, τουτέστιν ἡ πρὸς τῷ ἐτῇ πρὸς τῷ η̄ καὶ ἔτι τῇ ὑπὸ δξε̄, καὶ ἡ πρὸς τῷ η̄ τῇ ὑπὸ δξη̄. αἱ τέσσαρες ἄρα γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν κατὰ μίαν, ὥστε καὶ δύο αὐτῶν τοῖς λοιποῖς δύο ἴσαι ἔσονται. ἔστωσαν αἱ πρὸς τοῖς η̄ καὶ η̄ δύο ταῖς ὑπὸ δξε̄ δξη̄ δύονται, ὅπερ συναμφότεραι συναμφοτέραις. αἱ δὲ ὑπὸ δξε̄ δξη̄ δύο ὁρθαῖς ἴσαι εἰσίν, εἴπερ εὐθεῖα ἡ δξ ἐπ' εὐθεῖαν τὴν εῆ ἐφέστηκεν, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ δξε̄ δη̄ γωνίαι δύονται δόθεῖσαι εἰσίν. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, ἀνήρογται τὸ ιξον θεώρημα. ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνο ἀληθές, ἀδύνατον ἄρα τοῦτο. οὐκ ἄρα ἡ ἐκβαλλομένη | εὐθεῖα ἡ δη̄ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐπιζευχθήσεται τῆς εξ. εἰ δὲ τοῦτο οὐχ οἶόν τε, πολλῷ μᾶλλον, ὡς εἰρηται, οὐδὲ ἐκτός. μεῖζον γὰρ τούτου ἐπ' ἐκείνου τὸ συμβαῖνον ἀποκον. φητέον οὖν ὑπὲρ τοῦ φιλοσόφου ὅτι πρὸς εἰσαγομένους διαλεγόμενος οὐ πάντα ἐμμελῶς ἔξεθετο, ἢ γυμνασίας χάριν τῶν εὐφυῶν διαικειμένων καὶ προδυμοποιίας, ἢ καὶ ἴσως ἐπελάθετο, καὶ οὐδὲν θαυμαστόν.

Καὶ ἄλλως· ἐπεὶ γὰρ ἐδείχθησαν αἱ τέσσαρες γωγίαι ἴσαι ἀλλήλαις κατὰ μίαν, τουτέστιν ἡ τε ὑπὸ δξε̄ καὶ ἡ ὑπὸ δξη̄ καὶ ἔτι ἡ πρὸς τῷ η̄ καὶ ἡ πρὸς τῷ η̄, δταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ποιῇ, ὁρθὴ ἔστιν ἐκατέρα, ὥστε ὁρθὴ ἂν

3. 4 πρὸς τῷ η̄ ambobus locis M, G, corr. C. 5 τῶν λοιπῶν M, G. 23 ἡ anta πρὸς τῷ η̄ om. M, G.

εἰη ἐκατέρᾳ τῶν ὑπὸ δῖξε δῖη. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ πρὸς [τῷ εἰ καὶ ἡ πρὸς] τῷ οὐρανῷ ὁρθαῖ ἀν εἰσεν. εἰ δὲ τοῦτο, ἀνήρηται πάλιν τὸ ίξιν θεώρημα. παντὸς γὰρ φῆσιν τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὁρθαῖς ἐλάσσονες εἰσιν· ἡ δὲ ὑπόθεσις ἡμῶν δείκνυσιν αὐτὰς δύο ὁρθαῖς ἵσας· ὅπερ ἄποπον.

1 δῖη om. G, add. C. 2 τῷ εἰ καὶ ἡ πρὸς om. M, G.
τῷ οὐρανῷ G, τῷ οὐρανῷ C. || οὐρανῷ ἀν εἰη G.

A d d e n d a.

- | | | |
|----------|----|--|
| P. | l. | |
| 16, 23. | | Ante ἀριθμῶν videtur addendum φαινομένων quod legitur 17, 10. |
| 23, 9. | | Pro λειότητας conieceris λαότητας esse scribendum. |
| 29, 18. | | ἐν πολιτείᾳ VII, 533, C. |
| 42, 20. | | Post λέγω omisum esse putes καὶ τὴν συρθετικήν, cum 43, 3 legeris τὰ δὲ διὰ συνθεσεως. At vide 43, 7—9 et 69, 14—19. |
| 50, 20. | | φαίνεται in φαίνεσθαι mutare in promptu est. Barocius interpretatus est: ‘aut in singularibus ex cogitari innatum est apparere tale, quod existentiam quoque in his habeat’ Zambertus: ‘vel in singularibus consideratur vel in his etiam existentiam obtinere videtur’. Ille igitur καί, hic πέφυκε aut non invenit in codice aut omisit. Magis tamen placet πέφυκε ἡ φαίνεται additamentum esse lectoris, quem fugit infinitivos φαντάζεσθαι, ἔχειν pendere a praecedente εἰπωμεν. |
| 67, 15. | | ὅμιλων, quod in codicibus exstat, sensu non caret: qui μερικῶν scripserunt, voce καθολικώτεροι adducti ad id videntur. Utrum a Proclo sit scriptum, haud scio an nunquam possit discerni. |
| 130, 15. | | Codicis M scripturam Ἀσίναῖος correxit postera manus in Ἀθηναῖος. In Zamberti interpretatione legitur ‘Atheniensis philosophus’. Barocius dicit: ‘Asinaeus quoque Philosophus’ et Taylor: ‘Theodorus Asinaeus the philosopher’. Ego certi nihil adhuc indagavi. |

- P. 1.
- 140, 7. Verbum *ἴστιν*, quod praebent codices post *νοητῶν* supervacaneum, in margine vel inter lineas sequenti *τελεύτερον* fuisse adscriptum puto.
- 147, 20. *φησὶν ὅτι νοῦν μιμεῖται* ex margine in contextum illata mihi videntur.
- 154, 3. Inter *τό* et *οὐο* omissum fortasse est *ἴν*. Propius autem ad codicis M scripturam accedes, si *τό* in *αὐτό* mutaveris.
- 155, 17. Post *διακόσμῳ* excidit verbum similitudinis notionem reddens; nimis enim est durum *προσέοικεν*, quod paullo supra legitur, hoc loco inde supplere.
- 189, 18. Verba *εἰναι* *δύνασθαι* ex linea 16 male hic sunt repetita.
- 197, 16. Loco lacunoso nec B₈ subvenit, ubi pro vocabulis *τὰ ὄλα ἵσα*. *τὸ ἄρα* leguntur vocabula *ὄλον ἄρα τό*. Ex sequentibus ibi exciderunt lineae 197, 18 usque ad 198, 2.
- 209, 3—4. Priorem huius loci partem sanavisse mihi videor addita voce *διαστήματι*, in altera *πρότερον* ante *κέντρον* audias vel addas.
- 273, 12. *ἐπ’ αὐτὸν* interpretatus est Barocius ‘apud ipsum’, ego aut *ὑπ’ αὐτὸν* scribendum aut ‘in illo’ i. e. problemate vertendum puto.
- 274, 13. 14. Cum in M post *γῆς* addita sint: *μείζων ἄρα ή ὑπὸ βγδ*, locus ita fortasse est scribendus: *μείζων δὲ ή ὑπὸ γβδ τῆς ὑπὸ γῆς*. *μείζων ἄρα ή ὑπὸ βγδ τῆς ὑπὸ γῆς*.
- 304, 6. Aut *τὴν εὐθείας δεξιές* scribendum videtur aut adiectivi forma adhibenda *τὴν εὐθείαν δεξιές*, quae in M invenitur et hoc loco et infra 345, 1: *ταῖς ἐπευθείαις δεξιέσι*.
- 306, 16—18. Hunc locum aliter quoque restitueris scribens: *ταύτη μὲν γὰρ καὶ ἵση δύναται εἰναι καὶ ἔλασσων αὐτῆς, ἐκείνων δὲ ἐκατέρας μείζων ἐστὶν ἐκ παντός*.
- 315, 2. In promptu est scribere: *ὅτε μὲν ἐξ ὁμοιοτήτων καὶ ἀνομοιοτήτων, ὅτε δὲ ἐξ ἴσοτήτων καὶ ἀνισοτήτων*. At Proclus plurali usus idem videtur voluisse dicere ac si *ὁμοιοτήτος καὶ ἀνομοιοτήτος, ἴσοτήτος καὶ ἀνισοτήτος* diceret.
- 325, 10—11. Veri non dissimile est inter *ἴσαι* et *καί* excidisse aliquot verba causam addentia, cur anguli ad α punctum iacentes angulis ad ϵ iacentibus aequales esse nequeant. Aut enim duobus rectis essent aequales aut iisdem angulis et aequales et minores iis.
- 333, 12—13. In B₈ in contextu legitur *ἡ τε τοῦ πελεκεως* et in margine *μηνοειδής πελεκοειδής*.
- 333, 14—15. B₈: *καὶ η τοῦ μηνοειδούς* (alias *πελεκοειδούς*).

- P. 1.
 337, 21. δεῖ mutandum videtur in κοινὸν δέ. ^{"communis cunctis inquam"} Barocius.
 345, 6. Post τὴν ἀνισότητι addendum est τὴν ἀνισότητι,
 quod M et G omittunt.
 349, 3—6. Proclum scripsisse puto: οὐκονν . . . ἀνισότητα;
 394, 13. Aut ἐσμεν post διαιρούμενοι videtur addendum aut
 διαιρούμενα scribendum. Barocius καὶ post προσ-
 ετίθεμεν non est interpretatus.
 409, 8. δέ post ἔοικεν minus recte videtur additum, cum
 ἔοικεν referendum sit ad ὅτι post ἐπισημήνασθαι in
 linea 1.
-

Index nominum.

- Ἀθηνᾶ 30, 3.
 Ἀθηναῖος, ἡ, ὁν 30, 4.
 Ἀθηναῖος ὁ Κυξικῆνος 67, 16.
 Ἀθηναῖος, ὁ 66, 16. 130, 15 ?.
 ὁ Ἀθ. ἔεινος 24, 7.
 Αἰγύπτιος, ὁ 63, 21. 64, 18. 65, 6.
 Αἴγυπτος, ἡ 65, 7.
 Ἀδήν 167, 2. 8.
 Αἰνειάς ὁ Ιεραπολίτης 361, 21.
 Ἀκαδήμια 67, 19.
 Ἀλεξανδρεύς, ὁ 345, 14.
 Ἀμφιστος (?) 65, 12 annotatio.
 Ἀμίνιλας 67, 8.
 Ἀμφίνομος 77, 17. 202, 11.
 220, 9.
 οἱ περὶ Ἀ. 254, 4.
 Αναξαγόρας 65, 21. 66, 2.
 Ἀνδρῶν 80, 17.
 Ἀντιοχεύς 125, 25.
 Ἀπολλώνιος 71, 19. 74, 23. 105,
 15. 123, 16. 124, 18. 125, 17.
 183, 13. 18. 194, 10. 21. 25—
 195, 5. 282, 8—19. 336, 16.
 356, 8.
 οἱ περὶ Ἀπ. 100, 6.
 ἐν τῷ περὶ τοῦ κοχλίου γράμ-
 ματι 105, 5.
 ὁ Περγαῖος 279, 16—280, 9.
 Ἀρης 167, 2. 7.
 Ἀριστοτελῆς 26, 12. 28, 14. 32,
 24. 33, 24. 51, 17. 59, 11. 76,
- 24, 97, 24. 104, 22. 188, 7.
 192, 10. 194, 7. 202, 11. 204,
 17. 260, 1. 384, 7. 391, 23.
 ὁ δαιμόνιος 64, 9. 76, 8. 116,
 24. 284, 24.
 αἰτημα, αἰτιωμα quid? 189,
 14—20.
 κατασκευάζον πεπερασμένον
 εἶναι τὸν κόσμον 371, 12—23.
 Ἀριστοτελεῖκος
 (δρισμός) 183, 11.
 Ἀρχιμήδης 272, 10.
 Ἀρχιμήδης 41, 6. 17. 63, 19—
 25. 68, 12. 18.
 ἐν τοῖς περὶ σφαίρας καὶ
 κυλίνδρον 71, 18.
 τὴν εὐθεῖαν ὀρίσατο 110,
 10—12.
 αἱ ἀνισορροπίαι 181, 18.
 (περὶ κύκλου) 423, 3—5.
 Ἀρχύτας 66, 15.
 Ασιναῖος ? 130, 15.
 Βάκχαι
 v. Φιλόλαος.
 Γέλων 64, 26.
 Γερμῆνος 38, 4. 105, 26. 112, 23.
 117, 23. 176, 26. 177, 24. 183,
 15. 184, 5. 185, 8. 188, 5. 11.
 192, 5. 202, 12—25. 251, 4. 8.
 278, 12—279, 4. 395, 14.

- διαιρεῖ τὴν γραμμήν 111, 1—
 112, 15.
 τὰ αἰτίατα τῶν ἀξιωμάτων
 178, 9—182, 6.
 τὸ θεώρημα τελειότερον εἶναι
 λέγει τοῦ προβλήματος 243,
 21—25.
 Γοργίας
 ν. Πλάτων.
 Δεινόστρατος 67, 11.
 Δημήτηρ 173, 12. 19.
 Διόνυσος 167, 3. 9.
 Ἑλλάς, ἡ 65, 8.
 Ἐπικονδειοι, οἱ 199, 11. 322,
 5—14. 323, 4.
 Ἐπίνουρος 200, 1. 216, 21.
 218, 8.
 Ἐρασοθένης 43, 23. 68, 18. 20.
 111, 22.
 Ἐρμαίκος, ἡ, ὡν 30, 4. 55, 20.
 Ἐρμότιμος 67, 20.
 Ἐστία 173, 13. 18.
 Ἐνδῆμος 299, 3. 333, 6.
 ὁ περιπατητικός 125, 7 (περὶ^γ
 γωνίας). 379, 2.
 ἐν ταῖς γεωμετρικαῖς ἑτορίαις
 352, 14—18.
 οἱ περὶ τὸν Ἐνδῆμον 419, 15.
 Ἐνδοξός 67, 2. 10. 21. 68, 8.
 Ἐύκλειδης 68, 7—70, 18. 73,
 11. 74, 10. 76, 2. 81, 7—22.
 91, 8. 109, 7—13. 116, 25. 123,
 15. 125, 13. 128, 20. 143, 6.
 151, 14—153, 8. 171, 1. 176,
 5. 183, 22. 192, 1. 194,
 12. 302, 12. 354, 4. 420, 7.
 αὐτὸς 223, 21. 374, 2. 408, 7.
 ὁ γεωμέτρης 70, 25. 85, 3. 94,
 7. 21. 96, 19. 102, 11—21.
 113, 10—24. 114, 6. 120, 14—
 121, 7. 127, 18—128, 19. 142,
 9. 172, 10. 196, 18. 224, 14.
 238, 17. 239, 2. 262, 6. 284,
 18. 273, 11. 275, 5. 279, 18.
 280, 18. 286, 20. 292, 12. 298,
 6. 300, 6. 306, 2. 307, 9. 315,
 11. 318, 16. 330, 21. 336, 7.
 345, 10. 349, 26. 357, 9. 358,
 2. 359, 7. 360, 10 ss. 373, 5.
- 374, 9. 400, 14. 410, 24. 413,
 16.
 ὁ στοιχειωτής 135, 13. 136, 13.
 144, 24. 156, 11. 162, 8. 165,
 20. 174, 18. 193, 6. 200, 11.
 228, 11. 232, 11. 234, 20. 236,
 7. 16. 239, 16. 241, 1. 244, 18.
 246, 16. 247, 2. 248, 4. 250,
 13. 256, 11. 257, 5. 258, 14.
 261, 13. 263, 23. 264, 9. 266,
 15. 273, 23. 279, 1. 280, 10.
 281, 2. 282, 2. 21. 283, 22. 293,
 13. 299, 5. 306, 7. 310, 17.
 312, 1. 315, 5. 321, 10. 323, 8.
 326, 12. 327, 5. 331, 9. 332,
 13. 334, 3. 335, 15. 338, 2. 13.
 340, 5. 341, 19. 344, 8. 16.
 348, 13. 352, 24. 356, 15. 361,
 18. 362, 12. 364, 13. 365, 6.
 11. 375, 22 ss. 378, 3. 379, 19.
 386, 9. 387, 3. 390, 17. 393, 5.
 394, 1. 395, 7. 22. 399, 4. 400,
 8. 401, 4. 407, 26. 409, 23 ss.
 412, 18 ss. 418, 16. 426, 11.
 427, 16. 429, 10. 430, 4. 11.
 431, 15. 433, 4.
- πρὸς ἀστρονομίαν βλέπει 268,
 15—269, 21.
- ὄνομα παραλληλογράμμων
 ἔοικε συνθεῖναι 392, 21.
- Opera 68, 23—69, 7. 70, 5—18.
 πορίσματα 212, 13. 302, 12 ss.
 (τῆς στοιχειώσεως) τὸ πρῶτον
 72, 25. 81, 20. 82, 24—84, 7.
 162, 22. 431, 15 ss.
- τὸ δεύτερον 60, 17. 304, 2.
 398, 19.
- τὸ τρίτον 272, 15. 304, 7. 335,
 18. 395, 28.
- τὸ τέταρτον 72, 26. 81, 21.
 204, 1. 2. 269, 11.
- τὸ πέμπτον 81, 22. 357, 12.
- τὸ ἕκτον 245, 5—7. 405, 11 ss.
 420, 5. 426, 14.
- τὸ ἔβδομον 303, 23.
- τὸ δέκατον 205, 10.
- Εὐκλείδειος λόγος 110, 12. 143,
 22.
- θεώρημα 299, 12.

- Ἐφεκτικοί, οἱ 199, 9.
 Ζεύς 90, 18.
 Ζανός φυλακή 90, 17.
 ἥγεῖται δυωδεκάδος 174, 11—
 16.
 Ζηνόδοτος 80, 15.
 Ζηνόδωρος 165, 24.
 Ζῆνων, ὁ Σιδωνίος 199, 15.
 200, 5. 214, 18—215, 13. 216,
 10—19. 217, 10—23. 218, 1.
 Ἡλεῖος, ὁ 65, 14.
 Ἡρακλεώτης, ὁ 67, 8.
 Ἡρωτός 41, 10. 196, 16.
 ὁ μηχανικός 305, 24. 346, 13
 —347, 11.
 ὁ περὶ Ἡρωνα 323, 7. 9—
 21(?). 429, 13.
 Θαλῆς 65, 7. 157, 11. 250, 20.
 299, 4. 352, 15.
 Θάσιος, ὁ 66, 15.
 Θεατήτος 66, 16. 67, 22. 68, 8.
 vide Πλάτων.
 Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος 66, 6.
 ὁ μαθηματικός 110, 7.
 Θεύδορος 67, 12.
 Ἰεραπολίτης, ὁ 361, 21.
 Ἱέρων 63, 18. 23.
 Ἰππίας 272, 7. 356, 11.
 ὁ Ἡλεῖος 65, 14.
 Ἰππονοράτης medicus 38, 26.
 ὁ Χῖος 66, 4. 7. 213, 8.
 Καλλινήσ 24, 15.
 Καλυψώ 55, 21.
 Κάροπος ὁ Ἀντιοχεύς 125, 25.
 ὁ μηχανικός εἰν τῇ ἀστρο-
 λογικῇ πράγματειά περὶ τῶν
 προβλημάτων καὶ θεωρημά-
 τῶν 241, 19—243, 11. 23.
 Κλαζομένιος, ὁ 65, 21.
 Κυλόδιος, ὁ 67, 2.
 Κολοφωνίος, ὁ 67, 21.
 Κράτιστος 211, 16.
 Κρόνος 167, 2. 6.
 Κτησίβιος 41, 9.
 Κυξικηνός, ὁ 67, 16.
 Κυρηναῖος, ὁ 66, 6.
 Λεωδάμας 66, 15. 18. 211, 21.
 Λέων 66, 19 s. 67, 2.
 Μάγγης, ὁ 67, 12.
 Μάμερος (?) 65, 12.
 Μεδμαῖος (?), ὁ 67, 24 annotatio.
 Μεναίχμιος, οὐ 111, 23.
 Μέναίχμος 67, 9. 72, 24. 78, 9.
 17. 111, 21.
 οἱ περὶ Μ. 254, 4.
 Μενθαῖος (?), ὁ 67, 24.
 Μενέλαος
 ὁ Ἀλεξανδρεύς 345, 14—346,
 13.
 Νειλος 64, 21.
 Νεοκλείδης 66, 18.
 Νικομήδης 272, 3—8. 356, 10.
 Ξενοκράτειος λόγος 279, 5.
 Οἰνοπέδης ὁ Χῖος 66, 2. 80, 16.
 283, 7—10. 333, 5.
 Ομηρίος, ἡ, ὁν 30, 3.
 Οφρεύς 155, 18.
 Πάππος 189, 12. 197, 6. 249,
 20—250, 12.
 οἱ περὶ Πάππον 429, 13.
 Περγαῖος, ὁ 279, 17.
 Περσέν 111, 24. 112, 2. 356, 13.
 Πλάτων 3, 14. 10, 18. 11, 27, 12.
 8, 13, 11. 16, 6. 22, 9. 29, 15.
 26. 30, 11. 32, 3. 19. 34, 4.
 37, 1. 41, 1. 42, 10. 45, 15.
 48, 3. 50, 10. 17. 52, 20. 57, 3.
 66, 3. 8—14. 67, 3. 7. 9. 10.
 24, 68, 2. 3. 17. 90, 6. 92, 9.
 103, 21—104, 8. 22. 108, 7.
 174, 15. 428, 9.
 ὁ Θεῖος 116, 21.
 ἀφορίζεται τὴν εὐθεῖαν 109,
 21—22.
 ἀνάλινσιν παραδέδονεν 211,
 21.
 διαιρετικὴν ἐξύμνησεν 211,
 27 s.
 Ἀντερασταῖ 66, 3.
 Γοργίας 24, 15. 30, 19.
 Ἐπινούλης 42, 12.
 Θεατήτος 10, 2. 27, 22.
 Μένων 45, 18.
 Νόμοι 24, 7.
 Παρμενίδης 94, 11. 99, 21.
 104, 8. 117, 17.
 Πολιτεία 8, 14. 10. 19. 20, 17.

- 23, 21. 24, 17. 29, 18. 30, 8.
 42, 10. 44, 11. 131, 10. 428, 1.
Πολιτικός 30, 16.
Σοφιστής 30, 16.
Συμπόσιον 31, 1.
Τίμαιος 17, 12. 20, 10. 22, 21.
 23, 1. 34, 4. 41, 12. 92, 5. 108,
 10. 137, 22. 148, 1. 166, 18.
 173, 15. 291, 1. 382, 3—5.
 384, 4.
Φαῖδρος 21, 5.
Φαῖδων 192, 12.
Φίληρος 26, 6.
Vide Σωκράτης.
Πλατωνικός, η, ὡν 68, 23.
Πλατωνικός Subst. 68, 20.
 Pluralis 57, 1.
Πλατωνικὴ μέθοδος 428, 21—
 429, 6.
Πλούταρχος 125, 16.
Πλωτίνος 21, 21.
Πορφύριος 255, 14. 297, 4—
 298, 3. 316, 1—13. 348, 15—
 352, 14.
 ἐν τοῖς συμμίκτοις 56, 24.
 οἱ περὶ Πορφύριον 323, 7. 22
 —324, 23 (?).
Ποσειδώνιος 80, 21. 143, 8. 170,
 13. 176, 6—11. 200, 2. 216,
 20—217, 9. 24—218, 11.
Πρόσκολος 434, 7; φιλόσοφος 433,
 2. 434, 17. 435, 17; loci, in
 quibus Procli leguntur opi-
 niones: 30, 8—32. 20. 42, 9
 —44, 24. 84, 9—15. 91, 1—
 10. 128, 2—22. 158, 6—20.
 165, 19—166, 13. 171, 17—
 172, 4. 15—173, 2. 213, 14—
 214, 13. 218, 12—220, 6. 224,
 15—227, 8. 229, 3—232, 11.
 239, 5—240, 10. 247, 6—249,
 19. 256, 15—258, 13. 262, 3—
 264, 7. 270, 5—24. 273, 11—
 277, 4. 281, 6—282, 2. 284, 18.
 —291, 19. 293, 15—294, 14. 299,
 13—301, 17. 303, 5—304, 10.
 305, 4—16. 307, 25—310, 8,
 19—313, 12. 316, 14—318, 3.
 319, 2—321, 8. 322, 15—323,
3. 325, 1—326, 5 (?). 22—329,
 7. 330, 17—332, 18. 334, 6—
 335, 14. 338, 1—344, 8. 359,
 19—360, 9. 368, 1—23. 369,
 21—373, 2. 13—23. 374, 8—
 375, 7. 378, 4—24. 379, 18—
 384, 21. 388, 13—392, 19.
 393, 6—394, 1. 11—395, 12.
 396, 12—398, 17. 399, 5—400,
 16. 401, 6—404, 26. 408, 7—
 24. 410, 26—411, 15. 412, 20
 —416, 14. 417, 1—419, 10.
 424, 7—425, 18. 430, 4—431,
 14.
- Πτολεμαῖος**, ὁ βασιλεὺς 63, 21.
 68, 11. 14.
- Πτολεμαῖος** (ὁ μαθηματικός)
 191, 23.
- ἐν οἷς ἀποδεῖξαι προεθειο-
 τὰς ἀπ' ἑλλαττόνων ἢ δύο
 ὄρθῶν ἐκβαλλομένας συμπλί-
 πτειν, ἐφ' ἂ μέρη εἰσὶν αἱ
 τῶν δύο ὄρθῶν ἑλάσσονες
 362, 11—363, 18. 365, 7—368,
 1. 24.
- Πνευμαγόρας** 22, 16. 65, 16. 426,
 7. 428, 10.
- Πνευμαγόρειοι** 22, 11. 35, 22—
 38, 1. 45, 5. 90, 14. 95, 21.
 98, 11. 99, 18. 115, 1—8. 130,
 8. 166, 14. 173, 2. 379, 2—17.
 419, 16. 420, 23.
 σύμβολον 84, 15—17.
- Πνευμαγόρειον** ἀρέσκον 142, 8.
Θεωρῆμα 305, 3.
- Πνευμαγορικὴ μέθοδος** 428, 10—
 21.
- Πνευμαγορικοί** 131, 21.
- Πνευμαγορικώτεροι λόγοι** 97, 19
 —99, 14.
- ‘Ρέα 90, 15. 173, 12. 20.
- Σιδώνιος**, ὁ 199, 15.
- Σιμίας** 192, 12.
- Σπεύσιππος** 77, 16. 78, 14. 179,
 15.
- Στησίχορος** 65, 12.
- Στοά**, ἡ 77, 3. 89, 17. 194, 1,
 397, 2.
- Συράκουσα** 41, 7.

- Συρακούσιος* 63, 19, 22.
Σωκράτης 8, 15, 10, 2, 11, 17,
 20, 18, 21, 5, 24, 14, 25, 6,
 27, 28, 29, 23, 30, 19, 45, 18,
 131, 10, 150, 8.
Vide Πλάτων.
Ταφαντίνος, ὁ 66, 15.
Τίμαιος
 v. *Πλάτων.*
Φίλιππος 305, 24.
- ὁ *Μενδαῖος* (?) 67, 23.
Φιλόλαος 130, 10, 107, 1, 14,
 173, 11, 174, 4, 13.
 ἐν ταῖς *Βάνχαις* 22, 15.
Φίλων 269, 24.
 οἵ περι *Φίλωνα* 266, 16—269,
 18.
Φοίνιξ, ὁ 65, 3.
Χίος, ὁ 66, 2, 5, 213, 9.
Χρυσίππος 395, 14—18.

Index rerum et verborum.

- ἀβαθῆς, ἔς 12, 20, 49, 14, 97,
 2, 4, 114, 5, 24.
 ἀγαθός, ἡ, ὁν
 τὸ αγαθὸν 25, 17, 29, 1, 31,
 15, 17, 49, 3, 131, 2, 174, 9.
 ἀγαλμα, τὸ 138, 11.
 ἀγαμαι 69, 5, 141, 16 s. 251, 2,
 426, 11.
 ἀγαπᾶν 55, 4, 61, 13, 162, 14,
 180, 21, 202, 20.
 ἀγέλη, ἡ 10, 4.
 ἀγένητος, ον 56, 12, 149, 15.
 ἀγενστος, ον 28, 21.
 ἀγεωμέτρητος, ον 58, 23, 25,
 61, 23, 80, 4.
 ἀγγεῖον, τὸ 141, 23.
 ἀγνήρο, ὁ 20, 25.
 ἀγνοέο 26, 6, 29, 20, 32, 5, 56,
 24, 322, 10, 404, 1.
 ἀγνοια, ἡ 46, 23, 70, 1.
 ἀγνωστος, ον 76, 18, 91, 3, 138,
 7, 14, 145, 18.
 Comp. 183, 16, 195, 15.
 ἀγονία, ἡ 8, 19, 24, 3.
 ἀγραφος, ον 186, 6.
 ἀγχίωνος 407, 15.
 ἀγω passim, e. g. 21, 23, 29,
 16, 45, 16, 61, 24, 118, 16 s.
 125, 24, 179, 23.
 εὐθεῖαν 58, 17, 152, 20, 283,
 18 ss.
 ἀγωγή, ἡ 284, 1, 376, 29 ss.
 ἀγων, ὁ 284, 3.
- ἀγάντιος, ον 160, 4, 163, 11,
 55, 17, 56, 19, 100, 18, 142, 1,
 186, 16, 24.
 ἀδιαστάτως 17, 4, 54, 1, 56, 2,
 87, 18, 137, 21, 153, 27.
 ἀδιαστροφος, ον 20, 15, 23, 24,
 108, 11.
 ἀδιαφορος, ον 238, 19, 283, 12,
 333, 19.
 ἀδιάκατος, ον 119, 1, 179, 4,
 195, 21.
 ἀδιδακτως 76, 16.
 ἀδιξέτητος, ον 285, 18.
 ἀδιοιστος, ον 330, 7 ss. 432, 2.
 ἀδιοίστως 236, 10, 370, 11,
 371, 3.
 ἀδρανής, ἔς.
 Comp. 15, 4.
 ἀδυνατέω 179, 20, 293, 24.
 ἀδύνατος, ον passim, e. g. 12,
 16, 67, 1, 71, 12, 129, 6, 157,
 24.
 Superl. 140, 9.
 ὁ δι' ἀδυνάτου τρόπος 73,
 22, 202, 20.

- ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή 212,
 2. 252, 2 s. 254, 22—256, 10.
 321, 11—20.
 τι τῶν ἀδυνάτων 203, 21.
 ἀδυτον, τό 141, 23.
 ἀεί passim, e. g. 5, 7. 6, 16.
 9, 25, 12, 22. 14, 3. 17, 27. 21,
 2 s.
 πάντα ἀεὶ ἔστι διὰ τὸν κύ-
 κλον τῆς γενέσεως 149, 17.
 ἀήρ, ὁ 82, 24. 296, 7.
 ἀθετος, ον 59, 18. 96, 8.
 ἀθρέω 14, 22.
 ἀθροίζω 14, 1.
 ἀθροισις, ἡ 12, 6.
 ἀθρόως 3, 17. 5, 21.
 ἀτίδιος, ον 18, 25. 31, 10. 46,
 16. 77, 20 s. 149, 12.
 αἴρεσις, ἡ 200, 1. 403, 19.
 αἴρετος, ἡ, ον 27, 28. 28, 14.
 321, 16.
 αἴρεω 322, 20.
 Med. 27, 22. 236, 4.
 αἴρω 179, 20. 290, 18.
 αἰσθησις, ἡ passim, e. g. 10,
 28, 11, 12. 16. 14, 23. 18, 14.
 23. 19, 3. 21, 11. 27, 15. 28,
 6. 29, 8. 30, 18. 46, 3. 52, 19.
 86, 18. 181, 11. 322, 16 ss.
 γραμμῆς 100, 14—19.
 ἐπιφανείας 114, 22—25.
 αἰσθητικός
 Comp. 65, 11.
 αἰσθητός, ἡ, ον 19, 21. 78, 16.
 142, 15. 242, 8.
 τὰ αἰσθητά passim, e. g. 4,
 4 ss. 10, 22 ss. 12, 5 ss. 13,
 23 ss. 15, 19. 19, 18. 25, 19.
 27, 8. 34, 11. 13. 35, 8. 36, 9.
 38, 5. 11. 45, 8. 51, 14 ss. 53,
 5 ss. 62, 19. 23. 86, 13. 101,
 13. 130, 3. 139, 13. 243, 14.
 291, 2. 6.
 ἐν τοῖς αἰσθητοῖς οὐδὲν μέ-
 γεθος ἄπειρον 284, 22.
 αἰσχος, τό 26, 16.
 αἰτέομαι 181, 19. 227, 19.
 αἴτημα, τό passim, e. g. 58, 1.
 15. 73, 9. 76, 6. 184, 22—29.
 185, 1—193, 9. 209, 7. 10.
 227, 22. 239, 17. 254, 25. 364,
 14.
 quid? 76, 17—23. 178, 2—184,
 10. 365, 5—6.
 αἰτία, ἡ passim, e. g. 5, 20.
 6, 15. 17, 14. 18, 16. 30, 6.
 22 ss. 32, 12 ss. 37, 7. 40, 14.
 54, 3. 57, 5. 61, 9. 88, 24. 92,
 22. 129, 22. 432, 17.
 κατ' αἰτίαν 17, 17. 61, 8. 62,
 21. 102, 6.
 αἰτία γεννητική 97, 10. 151, 5.
 αἱ πρωτουργοὶ 108, 4.
 ἀρχικαὶ 110, 6. 10.
 ἀληθιναὶ 310, 8. 20.
 αἰτιάομαι 23, 10. 24, 16. 41, 11.
 143, 21. 207, 3. 243, 21.
 αἰτίασις, ἡ 305, 26.
 αἰτιολογέω 146, 2.
 αἴτιος, α, ον passim, e. g. 13,
 6. 23, 17. 45, 21. 97, 13. 130,
 17. 132, 20.
 τὸ αἴτιον 94, 16 s. 134, 15.
 202, 23. 350, 24.
 τὰ αἴτια 14, 4 ss. 69, 10. 74,
 24. 188, 25. 187, 6. 294, 4.
 πνόος ἀέρος ὑδατος γῆς 82,
 18—25.
 ἀκαλλάπιστος, ον 141, 24.
 ἀκαταληκτως 285, 17.
 ἀκαταμετρητος, ον 285, 12.
 ἀκατάσκευος, ον 179, 9.
 ἀκιδοειδῆς, ἐς 165, 23. 328, 22.
 ἀκίνητος, ον 12, 26. 13, 5. 18,
 20. 25, 4. 27, 7. 34, 7. 9. 36,
 2. 43, 13. 50, 2. 56, 12. 185,
 26. 309, 5.
 ἀκινήτως 50, 23.
 ἀκινής, ἐς 132, 21. 133, 8. 14.
 134, 2. 290, 22.
 ἀκινῶς 189, 21.
 ἀκιτος, ον 132, 20. 173, 5. 9.
 290, 19. *μύσησις*
 ἀκοή, ἡ 21, 14.
 ἀκόλαστος, ον 24, 16.
 ἀκολονθέω 70, 3. 180, 21. 196,
 26. 313, 21. 340, 2. 345, 5.
 349, 20. 368, 18. 22.

- ἀκολονθία, ἡ 357, 11.
 ἀκόλουθος, ον 178, 15, 179, 21.
 198, 6, 201, 2, 218, 11.
 ἀκολονθως 372, 10.
 ἀκούω 17, 9, 25, 15, 36, 9, 76,
 18, 17, 94, 7, 171, 16, 181, 9.
 182, 16, 210, 19, 375, 9, 426, 6.
 ἀκρατηρῆς, ἐσ 56, 20.
 ἀκρατος, ον 150, 9.
 ἀκράτος 162, 17.
 ἀκριβεια, ἡ passim, e. g. 4, 22.
 8, 24, 12, 14, 17, 13, 5, 34, 12.
 54, 11, 59, 15, 69, 1, 83, 5.
 87, 8, 135, 2, 139, 26 ss. 151,
 15, 260, 10, 292, 13, 295, 7.
 326, 23, 352, 13, 385, 16.
 ἀκριβής, ἐσ passim, e. g. 7, 5.
 12, 18 s. 13, 3 s. 34, 15 s. 43,
 12, 65, 5, 69, 12, 140, 5.
 Comp. 4, 10, 39, 26, 59, 10 ss.
 140, 11, 178, 5, 367, 4.
 ἀκριβώς 113, 9.
 ἀκροατις, ἡ 29, 17.
 ἀκροατης, ἡ 67, 9.
 ἀκρος, α, ον 88, 11, 109, 22.
 110, 7, 18, 117, 7, 11, 118, 6.
 148, 13, 198, 8, 280, 19 ss.
 374, 3.
 Sup. 4, 9, 32, 4, 62, 4, 149, 6.
 155, 11, 295, 7.
 ἀκρος καὶ μέσος λόγος 60, 18.
 το ἀκρον 153, 5, 206, 8, 224,
 10.
 ἐπ' ἀκρον τάσις 301, 4, 15.
 ἀκρότης, ἡ 98, 15.
 ἀκτις, ἡ 39, 26.
 ἀλαζών 192, 13.
 ἀληθεια, ἡ passim, e. g. 4, 5.
 13, 18, 20, 5, 21, 16, 22, 4.
 49, 6, 59, 5, 70, 2, 195, 20.
 426, 10.
 ἀληθεύω 235, 17, 293, 4, 390,
 24.
 ἀληθής, ἐσ passim, e. g. 13,
 12, 17, 20, 22, 30, 21, 56, 18,
 70, 13, 144, 4, 183, 19, 189,
 14, 192, 5 ss. 196, 7, 212, 4.
 240, 27.
 ἀληθινός, ἡ, ον 310, 7.
- ἀληθῶς 55, 24.
 ἀληπτος, ον 5, 20, 71, 12.
 ἄλις 107, 11.
 ἀλλαχόθεν 16, 2, 52, 15, 88, 2.
 142, 16, 186, 8, 424, 1.
 ἀλλαχον 91, 23, 153, 28, 223, 1.
 ἀλλήλων passim, e. g. 4, 15, 6.
 11, 10, 8, 9, 12, 23, 21, 4.
 27, 3.
 ἐν ἀλλήλοις πάντα 141, 21.
 ἀλλοιόω 137, 2.
 ἀλλοιώσις, ἡ 139, 14.
 ἀλλοιωτικός, ἡ, ον 18, 22.
 ἀλλος, η, ον passim, e. g. 3,
 12, 4, 3, 5, 20, 7, 6, 10, 5, 11,
 3, 17, 1, 375, 2.
 ἀλλος καὶ ἀλλος 259, 18, 261,
 1 ss.
 ἀλλοτε 12, 27, 27, 7, 137, 14.
 147, 21.
 ἀλλότριος, α, ον 74, 22, 87, 16.
 122, 19, 193, 3, 199, 8, 336, 6.
 ἀλλως passim, e. g. 12, 27, 21,
 10 s. 27, 7, 73, 5, 93, 4.
 ἀλλως τε καὶ 77, 19.
 ἀλογία, ἡ 26, 18, 46, 25.
 ἀλογος, ον 6, 21, 23, 25, 31, 1.
 60, 15 s. 65, 19, 74, 23, 192,
 28.
 ἀλυτος, ον 23, 24.
 ἀμα passim, e. g. 53, 3, 63, 22.
 95, 6, 101, 20, 153, 20.
 ἀμαρτιανος 49, 6.
 ἀμαρτία, ἡ 34, 25.
 ἀμβλυγάνιος
 νωνος 111, 7, 177, 4.
 Vide τρέγωνον.
 ἀμβλύνω 182, 16.
 ἀμβλύς
 ἡ ἀμβλεῖα(γωνία) passim, e. g.
 131, 13—134, 27, 165, 4 ss.
 171, 24, 172, 22, 174, 2, 190,
 10, 16, 293, 18, 397, 23, 421,
 4, 430, 17.
 τὴν ἐπίπαν διάστασιν ἐν-
 δίδωσι 167, 20.
 ἡ ἀμβλυντάτη 292, 20.
 το ἀμβλύ 132, 25.

- ἀμβλύτης, ἡ 23, 8. 171, 20. 191,
 7. 10. 427, 8.
 ἀμεγέθης, ες 49, 26. 54, 4. 7.
 ἀμεγέθως 54, 2.
 ἀμείβω 403, 12.
 ἀμειπων 7, 8. 14, 2, 23, 23. 78,
 3. 132, 2. 147, 5.
 ἀμειλέω 24, 17.
 ἀμέραια, ἡ passim, e. g. 56, 18.
 88, 27. 92, 26. 96, 24. 149, 2.
 294, 11.
 ἀμερῆς, ες passim, e. g. 5, 4.
 12, 20. 18, 1. 44, 18. 49, 13.
 28. 50, 8. 14. 52, 23. 53, 16.
 27. 56, 2. 7. 22. 57, 14. 86, 4.
 87, 3. 88, 3. 91, 12. 92, 19.
 93, 6—94, 7. 94, 20—95, 20.
 97, 12. 142, 1. 186, 1—187, 6.
 278, 3 ss. 285, 2 ss. 291, 10.
 322, 23.
 ἀμέριστος, ον passim, e. g. 3, 4.
 13, 4. 7. 5, 13. 11, 6. 10. 15.
 22. 19, 12. 20, 1. 26. 49, 26.
 55, 17. 86, 6. 94, 27 ss. 101, 3,
 291, 13.
 τὰ ἀμέριστα 3, 17. 4, 24. 49,
 23 ss. 54, 3.
 ἀμερίστως 51, 2. 54, 2. 92, 2.
 ἀμερῶς 87, 17. 92, 4. 95, 20.
 141, 21.
 ἄμεσος, ον 198, 19 ss. 195, 18.
 200, 23.
 ἀμέσως 265, 24.
 ἀμετάβατος, ον 214, 1.
 ἀμετάστατος, ον 90, 23.
 ἀμετρία, ἡ 4, 12. 134, 1. 168,
 21.
 ἀμήκανος, ον 74, 21.
 ἀμικτός, ον 129, 16.
 ἀμοιρος, ον 150, 14.
 ἀμορφία, ἡ 26, 17.
 ἀμορφος, ον 40, 20. 94; 24.
 95, 2.
 ἀμόρφωτος, ον 46, 8. 52, 13.
 56, 21.
 ἀμυδρός, ἀ, ὁν 4, 5. 91, 20.
 Comp. 11, 17. 14, 21. 15, 12.
 ἀμυδρόω 87, 9. 95, 4.
 ἀμυντικός, ἡ, ον 41, 8.
- ἀμφίβολος, ον 183, 23. 211, 8.
 7. 10. 427, 8.
 ἀμφίκοιλος, ον 127, 8. 301, 14. ^{λγ}
 ἀμφίκυντος, ον 127, 7. 160, 9.
 238, 9. 301, 14. ^{νγρεύσαντος}
 ἀμφισβητέω 194, 24.
 ἀμφισβητήσιμος, ον 195, 16.
 271, 17.
 ἀμφότερος, α, ον passim, e. g.
 7, 6. 34, 14. 60, 16 ss. 78, 13.
 106, 20. 184, 14. 28. 260, 20.
 ἀμφω passim, e. g. 7, 9. 103,
 13. 181, 4. 184, 19. 277, 23.
 358, 6.
 ἀναβαίνω 31, 16.
 ἀναβάλλω 279, 12.
 ἀναγκάξω 124, 10. 215, 23. 429,
 13.
 ἀναγκαῖος, α, ον 33, 22. 64, 20.
 109, 19 s. 206, 17.
 Sup. 203, 17.
 ἀναγκαῖον sc. ἔστι passim,
 e. g. 3, 3. 109, 23. 25. 123, 9.
 135, 4. 192, 15. 17.
 τὰ ἀναγκαῖα 29, 2. 7.
 τὸ μῆ ἀναγκαῖον 311, 20.
 ἀναγκαῖως passim, e. g. 152,
 26. 196, 1. 266, 3. 306, 14.
 327, 5.
 ἀνάγκη passim, e. g. 12, 15.
 14, 2. 15, 19. 27, 18. 25. 75,
 10.
 ἐξ ἀνάγκης 277, 22.
 ἀναγραφή, ἡ 78, 2. 201, 10.
 423, 23.
 ἀναγράψω passim, e. g. 42, 8.
 56, 9. 64, 3. 68, 4. 71, 5. 75,
 4. 80, 13. 191, 1. 217, 11. 323,
 7. 364, 23. 395, 22. 423, 8. 19.
 ἀνάγω passim, e. g. 55, 21. 62,
 17. 68, 10. 147, 14. 211, 20.
 270, 18. 352, 16.
 Med. 21, 5. 123, 12. 146, 3.
 161, 11.
 ἀναγωγή, ἡ 21, 8. 31, 16.
 ἀναγωγός, ον 29, 27. 44, 22.
 ἀναδιδάσκω passim, e. g. 22,
 11. 34, 6. 36, 17. 42, 4. 43, 20.
 54, 17. 62, 5. 75, 6. 137, 23.
 ἀναξιωπυρέω 20, 20.

- ἀνατολεσις 211, 26.
 ἀναιρετικός, ἡ, ὁν 255, 19, 23.
 ἀναιρέω 7, 1. 73, 23, 193, 4.
 199, 7. 212, 22. 255, 11. 330,
 3. 370, 13. 397, 5.
 ἀναιναλέω 138, 5. 151, 10.
 ἀναικάμπτω 149, 19.
 ἀναινείμαι 130, 10.
 ἀναινίνέω 38, 7. 140, 15. 241,
 21.
 ἀναικίνησις, ἡ 21, 15.
 ἀνάκλασις, ἡ 40, 17.
 ἀναικυλέω 89, 28, 91, 1. 147,
 13. 150, 3. 409, 24.
 ἀναινύκλησις, ἡ 149, 11. 24.
 ἀναιλαμβάνω 200, 7. 355, 22.
 ἀναιλέγομαι 48, 4. 177, 25. 200,
 12. 345, 11.
 ἀναιλογία, ἡ 7, 22. 16, 18. 22,
 19. 34, 23. 43, 23 s. 61, 6. 73,
 22. 168, 13. 181, 23. 405, 16.
 21. 406, 2. 427, 14.
 αἴ τοι εἰς 67, 5.
 ἀναιλογίζομαι 7, 19. 35, 21. 100, 9.
 ἀναιλογον passim, e. g. 9, 3. 6.
 39, 21. 77, 14. 97, 20. 314, 6.
 396, 7. 405, 4.
 κατὰ τὸ ἀνάλογον 117, 2—17.
 τοῖα ἀνάλογα 220, 17—221, 6.
 ἀνάλυσις, ἡ 8, 7. 43, 2 ss. 57,
 19. 24. 67, 7. 92, 12. 93, 23.
 242, 15—17. 246, 9. 12. 23.
 255, 20. 256, 1. 423, 15.
 καλλίστη μέθοδος 211, 19.
 ἀναιλυτικός, ἡ, ὁν 42, 20. 69,
 17.
 ἀναιλύω 73, 18. 118, 15. 246, 10.
 382, 2. 5. 422, 13.
 ἀναιμετρέω 100, 8. 133, 16.
 Med. 23, 14.
 ἀναιμέτρησις, ἡ 38, 17. 64, 20.
 ἀναιμίγνυμι 271, 3.
 ἀναιμινησκω 29, 7. 25. 45, 20 s.
 89, 20. 97, 18. 214, 14. 390,
 13. 432, 1.
 ἀναιμησις, ἡ 18, 17. 21, 14. 45,
 7 ss.
 ἀναιμφισβήτητος, ον 260, 12.
 262, 2. 335, 14.
- ἀναιμφισβητήτως 286, 9. 306.
 16.
 ἀνάντης, ες 22, 3.
 ἀνάπαιλιγ passim, e. g. 18, 26.
 54, 3. 69, 23. 73, 4. 78, 8. 313.
 21.
 ἀναπέμπτω 28, 11. 44, 12. 118,
 20. 132, 19. 379, 3. 426, 7.
 428, 9.
 ἀναπέμπλημι 33, 24. 46, 5. 49,
 21. 87, 2. 14. 138, 27. 166, 20.
 168, 24. 290, 21.
 ἀνάπλεισις, ον 54, 12.
 ἀναπλόω 4, 11. 55, 1. 137, 24.
 140, 19f.
 ἀναπόδεικτος, ον passim, e. g.
 179, 9. 14. 181, 14. 182, 2. 17.
 183, 12 ss. 193, 15. 322, 9.
 ἀναποδείκτως 32, 6. 193, 8. 304.
 ἀναρμοστήτως 20, 26. 27, 26. 174, 12.
 ἀνατέλθημι 8, 15. 47, 6. 167, 2.
 ἀνατρεπτικός, ἡ, ὁν 255, 4.
 ἀνατρέπω 199, 10. 255, 2. 25.
 ἀνατρέχω 9, 18. 18, 6. 55, 10.
 57, 18. 85, 3. 93, 13. 153, 13.
 207, 6.
 ἀνατροπή, ἡ 247, 15.
 ἀνατραίνω passim, e. g. 22, 18.
 63, 18. 83, 21. 132, 13. 303,
 17.
 Pass. 8, 12. 53, 3. 155, 10. 156,
 2. 171, 25. 235, 6. 303, 7. 354,
 16.
 ἀνατρέψω passim, e. g. 4, 14.
 9, 2. 13. 21. 14. 9. 23, 7. 28, 2.
 4. 43, 15. 71, 3. 99, 10. 121,
 17. 432, 6.
 ἀναφορά, ἡ 27, 3. 133, 17. 184,
 24. 269, 14.
 ἀναφωνέω 208, 23.
 ἀνδριαντοποιητική, ἡ 137, 4.

- ἀνεγείρω 18, 19, 20, 21, 45, 10.
 47, 8. 52, 22. 151, 4. 154, 16.
 ἀνειμι 5, 16. 11, 9. 62, 25. 142,
 6. 243, 14. 290, 19.
 ἀνέκλειπτος, ον 108, 12.
 ἀνέλειγκτος, ον passim, e. g.
 13, 4. 22, 5. 33, 23. 34, 7. 44,
 14. 68, 10. 140, 3. 260, 12.
 378. 2. 426, 13.
 Comp. 43, 12.
 τὸ ἀνέλειγκτον 3, 8. 11, 21.
 12, 14.
 ἀνέλειγντως 286, 9.
 ἀνέλιξις, ἡ 37, 12. 42, 18. 44,
 20. 139, 7. *per hanc*
 ἀνελίττω (*ἀνελίσσω*) passim,
 e. g. 4, 12. 11, 19. 16, 11. 18,
 23. 43, 10. 55, 8. 62, 11. 149,
 2. 210, 13.
 ἀνεμιαῖος, ον 13, 16.
 ἀνεξάλακτος, ον 404, 20.
 ἀνεξαπάτητος, ον 70, 8.
 ἀνεπιστήμων, ον 322, 6.
 ἀνεπιτήδειος, ον 269, 25.
 ἀνερευνάω 414, 12.
 ἀνερωτάω 131, 20.
 ἀνεσύς, ἡ 172, 19.
 ἀνεν passim, e. g. 30, 23. 39,
 11. 54, 7. 71, 12. 78, 18. 204, 4.
 ἀνενοίσκω passim, e. g. 17, 27.
 22, 28. 40, 24. 42, 2. 57, 16.
 64, 1. 345, 14.
 ἀνέχομαι 139, 13. 192, 11.
 ἀνήκω 138, 22. 142, 2.
 ἀνήρ, ὁ 29, 25. 36, 8. 68, 11.
 24. 143, 21. 419, 22.
 ἀνθρωπικός, ἡ, ὡν 26, 8.
 ἀνθρώπινος, η, ον 26, 4. 27, 17 ss.
 ἀνθρωπός, ὁ 29, 2. 5. 40, 8. 63,
 17. 64, 10.
 ἀνίδρυτος, ον 147, 14.
 ἀνίημι 130, 14. 132, 24. 173,
 18. 174, 4.
 ἀνισάζω 270, 12.
 ἀνισορροπία, ἡ 41, 11. 181, 18.
 ἀνισος, ον passim, e. g. 80, 10.
 12. 122, 10 ss. 123, 25. 128,
 12. 134, 26. 165, 9.
 τὸ ἀνισον 7, 27. 131, 16.
- ἀνισότης passim, e. g. 49, 22.
 83, 14. 124, 9. 132, 4. 14. 165,
 5. 168, 20. 191, 9. 10. 293, 17.
 313, 20 ss. 336, 15 ss.
 ἀνίσημι 218, 8.
 ἀνοδος, ἡ 9, 17. 20, 1. 44, 8.
 64, 21. 84, 19.
 ἀνομοιειδῆς, ἐς 163, 5.
 ἀνομοιοειδῆς, ἐς 164, 2.
 ἀνομοιομερῆς, ἐς 112, 18.
 ἀνομοιος 8, 10. 12. 39, 19. 105,
 8. 25. 106, 3. 122, 17. 144,
 19 ss. 159, 18. 22.
 ἀνομοιότης, ἡ 8, 8. 23, 17. 106,
 23. 191, 11. 315, 1.
 ἀνταπόδοις, ἡ 149, 18.
 ἀντεραστής, ὁ 66, 3.
 ἀντέχομαι 66, 14. 70, 2.
 ἀντί 18, 17. 14, 9. 267, 4. 280, 7.
 ἀντίγραφον, τό 198, 4.
 ἀντιδιαιρέω 116, 22.
 Med. 30, 13. 293, 13.
 ἀντίθετος, ον 349, 25.
 ἀντίκειμαι 7, 26. 79, 14. 16.
 212, 3. 254, 23. 255, 21. 261,
 11. 267, 3. 337, 2. 12. 344, 14.
 ἀντικρύ 238, 14.
 ἀντιλαμβάνω.
 Med. 4, 5. 20, 1. 74, 7.
 ἀντιλέγω 335, 14.
 ἀντειρήσθω 323, 5.
 ἀντιλογία, ἡ 200, 4.
 ἀντιλογικός, ὁ 25, 15.
 ἀντιμεταλαμβάνω 252, 7..
 ἀντιπίπτω 247, 16. 248, 5.
 ἀντίρρησις, ἡ 199, 15.
 ἀντιστρέψω passim, e. g. 69, 22.
 184, 4. 8. 191, 25. 248, 12.
 252, 1. 253, 2 ss. 258, 14. 429,
 22.
 τριτη 409, 1—6.
 ἀντιστροφή, ἡ passim, e. g. 69,
 19. 247, 3. 251, 24—254, 21.
 256, 11. 259, 13. 364, 10.
 ἀντιστροφος (?), ον 321, 19. 345, 2.
 ἀντίστροφος, ον passim, e. g.
 183, 25. 189, 13. 254, 7 ss.
 265, 6 ss. 321, 19 (?). 345, 2 (?).
 ἀντιστρόφως 345, 6.

- ἀντιφάσκω 251, 27, 266, 12.
 ἀντυξε, ἡ 155, 5.
 ἀνύπαρκτος, οὐ 221, 21.
 ἀνυπέβλητος, οὐ 295, 8.
 ἀνυπόθετος, οὐ 11, 9, 32, 15.
 ἀνυπόστατος, οὐ 139, 23, 140,
 10, 199, 5.
 ἀνύψιμος, οὐ 74, 3.
 ἀγύνω 200, 5.
 ἀγω 153, 5, 225, 15, 357, 20.
 ἀγωθεν passim, e. g. 19, 20.
 * 27, 14, 42, 14, 44, 21, 61, 25.
 148, 8.
 ἀγωμαλία, ἡ 106, 15.
 ἀγωμάλως 106, 14.
 ἀγωνημός, οὐ 391, 24.
 ἀγωτάτω 31, 15.
 ἀγωτέρω 9, 25, 44, 9, 338, 12 s.
 374, 12.
 ἀξέια, ἡ 25, 16, 72, 16 (?), 98, 3.
 243, 15, 25.
 ἀξιος, α, οὐ passim, e. g. 28,
 12, 81, 17, 102, 22, 283, 1.
 284, 19, 393, 7.
 ἀξιών passim; e. g. 9, 21, 12,
 9, 27, 18, 30, 24, 71, 4, 360,
 19.
 ἀξιώματ, τό passim, e. g. 57,
 28, 58, 7, 15, 76, 6 s. 184, 11—
 22, 188, 5, 193, 16—198, 15.
 209, 11, 22, 240, 24, 278, 24.
 quid? 76, 9—11, 77, 1—5, 178,
 2—184, 10, 371, 12, 14—17.
 373, 8.
 ἀξων, ὁ
 τῶν ἐν κόσμῳ περιφορῶν 89,
 22—91, 10.
 κυλίνδρον 105, 21, 156, 18.
 παραβολῆς, ἐλλείψεως 119,
 24, 26, 126, 20, 156, 17, 246, 7.
 σφαλρας 156, 16.
 κωνον 156, 18.
 ἀσοιστατων 285, 11, 23.
 ἀσοιστία, ἡ 26, 17, 49, 20, 86,
 19, 133, 12, 22, 149, 27, 221,
 25, 222, 12, 286, 10, 290, 21.
 ἀσοιστος, οὐ 98, 21, 101, 18.
 111, 12, 133, 18, 134, 5, 155,
- 15, 177, 3, 222, 17, 291, 16.
 293, 17 ss. 371, 7, 377, 21.
 378, 1.
 ἀσοιστώδης, εσ 222, 2, 253, 16.
 ἀσοιστως 31, 2, 82, 11, 131, 17.
 133, 5, 291, 8, 294, 7, 310, 12.
 ἀπαγωγή, ἡ 210, 28, 212, 24—
 213, 11.
 εἰς ἀδύνατον 212, 2, 254, 22—
 256, 10, 14, 264, 10, 265, 26.
 266, 8, 295, 4, 300, 8, 301, 1.
 304, 5, 7, 318, 15, 345, 2, 407,
 12, 408, 26, 409, 23.
 ἀπάθεια, ἡ 52, 6.
 ἀπαθής, εσ 46, 9, 52, 5.
 ἀπαλω 84, 20.
 ἀπαιτέω passim, e. g. 32, 21,
 33, 7, 25, 34, 5, 12, 84, 10,
 131, 21, 184, 21, 192, 10, 248,
 16, 302, 5, 333, 7.
 ἀπαλλασσω 337, 25.
 ἀπαντάω passim, e. g. 15, 14,
 192, 6, 212, 20, 214, 8.
 Med. 26, 10, 105, 13.
 ἀπαντησις, ἡ 247, 19.
 ἀπαξ 383, 1, 8.
 ἀπαράλλακτος, οὐ 409, 22.
 ἀπαραλλάκτως 61, 10, 407, 12.
 ἀπαρέγκλιτος, οὐ 108, 11, 157,
 12, 185, 11, 292, 6.
 ἀπαρθμητις, ἡ 162, 24.
 ἀπας passim, e. g. 4, 5, 5, 9,
 19, 7, 15, 9, 22, 27, 11, 26.
 ἀπατάω 192, 2, 403, 18.
 ἀπατη, ἡ 70, 14, 261, 12, 337,
 25.
 ἀπαντος, οὐ 6, 16, 90, 5, 21.
 ἀπεικάχω 10, 3, 138, 13, 173,
 23, 395, 14.
 ἀπεικασια, ἡ 24, 27, 149, 15.
 ἀπεικονίζω 91, 4, 129, 18, 214, 1.
 ἀπεικαχως 88, 20, 220, 9 ss.
 223, 10 ss.
 ἀπειρότιος, α, οὐ 155, 19.
 ἀπειρία, ἡ passim, e. g. 6, 7,
 8, 20, 37, 21 ss. 87, 25—88,
 26, 104, 14, 116, 1, 129, 17,
 132, 12, 134, 7, 143, 4, 191,
 11, 294, 2 ss. 314, 20.

- οὐκ ἐνὸν ἀπειρίαν γνώσει
περιλαβεῖν 36, 7.
ἀπειροδύναμος, ον 37, 11. 187,
14.
ἀπειρος, ον (inexpertus) 396,
13. 403, 18.
ἀπειρος, ον passim, e. g. 18, 2.
88, 4 ss. 98, 20. 101, 7—103,
1. 112, 10. 132, 3. 293, 17.
ἡ ἀπειρος μείζων πεπερασμέ-
νης 277, 22.
τὸ ἀπειρον 5, 18. 6, 2. 7, 10.
19, 11. 36, 6. 37, 15. 104, 9.
21. 107, 22. 142, 25. 144, 8 ss.
198, 12. 314, 26. 322, 24. 395,
15 ss.
διπλάσια των ἀπειρων 158,
2—20.
τῆς ἀπειρον πέρας σημειον
οντις ἔστιν 208, 14 s.
πῶς ὑπόστασιν ἔχει τὸ ἀπει-
ρον 284, 18—286, 11.
ἐκ πέρατος καλ ἀπειρον τὰ
ἄλλα πάντα 107, 17.
εἰς ἀπειρον 6, 14. 86, 17. 184,
27. 278, 11. 322, 24. 369, 15.
ἐπ' ἀπειρον 6, 17. 60, 15. 88,
10. 107, 16. 111, 5. 15. 132,
3. 184, 17. 187, 19. 23. 198,
14. 278, 9 ss.
ἀπειρως 291, 8.
ἀπειλάννω 29, 19. 32, 3.
ἀπεναντίας 171, 22. 194, 12.
206, 21.
ἀπεναντίον passim, e. g. 169,
6. 171, 8. 10. 305, 19 ss. 326,
22. 328, 9. 341, 4. 14. 355,
5 ss. 361, 7 ss. 377, 11 ss.
ἀπερ 75, 27.
ἀπέραντος, ον 73, 20. 74, 21.
112, 9. 132, 15. 133, 20. 150,
11. 200, 13.
ἀπεργάξομαι 43, 12. 44, 14. 74,
9. 15. 208, 24. 354, 15.
ἀπεργασία, ἡ 201, 4.
ἀπερσίδω
Med. 18, 15.
ἀπερήγητος, ον 5, 19.
- ἀπερίληπτος, ον 285, 13.
ἀπέρχομαι 403, 10.
ἀπέχω 109, 10. 177, 21. 268, 23.
ἀπήγημα, τό 28, 25.
ἀπίθανος, ον 192, 20.
ἀπιστος, ον 63, 17.
ἀπλατής, ἐς 12, 20. 49, 14. 87,
4. 96, 19—97, 5.
ἀπλότης, ἡ passim, e. g. 4, 1.
21. 6, 1. 8, 24. 43, 15. 44, 17.
59, 17. 85, 9. 87, 5. 15. 88,
26. 114, 11. 148, 16. 179, 14.
293, 24.
ἀπλοῦς, ἡ, οὖν passim, e. g.
3. 3. 4. 5. 9. 7. 17. 11. 6. 19,
17. 22. 22. 53, 15. 54, 6. 82,
9. 101, 2. 142, 24 ss.
Comp. 8, 3. 14, 4. 26, 26. 34,
10. 44, 4. 57, 17. 24. 59, 13.
85, 3 ss.
πρὸς αἰσθησιν, πρὸς λόγον
93, 25 s.
γραμματι 104, 26—106, 19.
θεωρήματα 242, 14 ss.
ἀπλώ 132, 25. *μητρική*
ἀπλῶς passim, e. g. 7, 26. 14,
15. 32, 23. 36, 4. 81, 2. 134,
11. 369, 23.
ἀπό passim, e. g. 5, 17. 6, 10.
15. 8, 5. 18. 9, 7. 15. 17. 27.
26, 16. 18. 63, 24. 82, 22. 376,
27.
τὸ ἀπό = τετράγωνον 404, 7 s.
ἀποβλέπω passim, e. g. 28, 8.
33, 2. 89, 20. 114, 23. 124, 16.
130, 7.
ἀπογεννάω passim, e. g. 5, 17.
6, 11. 13, 15. 19. 19, 7. 86,
14. 137, 4. 139, 15. 314, 21.
ἀπογεννησις, ἡ 149, 22. 151, 6.
ἀπογινώσκω 186, 16.
ἀπογράφω 187, 17.
ἀποδείκνυμι passim, e. g. 14,
11. 32, 7. 34, 26. 35, 1. 58, 16.
75, 8. 15.
ἀποδεικτικός, ἡ, ον 14, 20. 42,
21. 69, 16. 179, 10. 184, 7.
206, 19. 260, 6. 384, 8.

- ἀποδεικτός, ἡ, ὃν 182, 15, 183,
 25, 188, 9, 194, 13, 211, 10,
 278, 24, 322, 9, 364, 22.
 ἀπόδειξις, ἡ passim, e. g. 9,
 26, 14, 2 ss. 33, 1 ss. 35, 11,
 13, 43, 4, 8, 54, 26, 57, 6 ss.
 79, 7, 81, 13 ss. 113, 4, 178,
 10, 203, 5, 12, 18, 206, 12—
 207, 3.
 ἀποδέχομαι 34, 1, 100, 5.
 ἀποδιαλαμβάνω 203, 8, 355, 25.
 ἀποδίδωμι passim, e. g. 3, 17,
 32, 17, 33, 22, 34, 2, 40, 14,
 45, 1, 50, 17, 146, 8, 391, 29.
 ἀπόδοσις, ἡ passim, e. g. 59,
 15, 113, 13, 114, 18, 128, 20,
 146, 1, 151, 14, 432, 17.
 ἀποκαθαίρω 28, 5.
 ἀποκαθίστημι 149, 1.
 ἀποκαλέω 20, 11, 30, 5, 90, 15,
 129, 8, 142, 14, 173, 13, 212, 10.
 ἀποκατάστασις, ἡ 22, 28, 213,
 26.
 ἀποκρίνομαι 68, 16.
 ἀπολαμβάνω passim, e. g. 3, 4,
 109, 15, 152, 7, 159, 18, 160,
 6, 163, 17.
 ἀπολαύω 6, 7, 41, 23, 88, 13,
 102, 9.
 ἀπολείπω 8, 9.
 Pass. passim, e. g. 4, 7, 18,
 12, 2, 31, 21, 54, 13, 140, 4,
 181, 3.
 ἀπολήγω 95, 13, 112, 6, 157, 1.
 ἀπολογισμός, ὁ 145, 19.
 ἀπολυτικός, ἡ, ὃν 46, 24.
 ἀπόλυτος, ὃν 139, 9.
 ἀπολύτως 174, 16.
 ἀπολύτω 29, 6, 49, 9, 55, 22.
 ἀπομιμέομαι 5, 1, 41, 14, 138,
 15, 173, 6, 291, 12.
 ἀπονέμω 10, 20, 146, 7, 200, 16.
 ἀπονεύω 176, 8, 180, 1.
 ἀποπεράτωσις, ἡ 19, 25.
 ἀποπίπτω 69, 28, 283, 3.
 ἀποπληρώω 6, 4, 84, 22, 275, 5.
 ἀπορέω 49, 4, 94, 19, 131, 23,
 158, 5, 171, 14, 181, 11, 185,
- 25, 199, 4, 213, 7, 223, 15,
 269, 27, 271, 19.
 ἀπορία, ἡ 94, 26, 105, 13, 125,
 22, 191, 22, 339, 15.
 ἀπορος, ὃν 50, 10, 72, 5, 123,
 14, 124, 16, 258, 17.
 ἀπόρορητος, ὃν 90, 11.
 ἀποφείπτω 29, 24, 150, 6.
 ἀποφοία, ἡ 173, 16.
 ἀποσιωπήσις, ἡ 411, 19.
 ἀποσκευάζω 73, 26.
 ἀποσπάω 187, 13.
 ἀπόστασις, ἡ, passim, e. g. 24,
 18, 40, 13, 21, 41, 21, 42, 2,
 88, 11, 107, 8, 109, 16, 176,
 15, 269, 16, 292, 11, 352, 11.
 ἀποστῆμα, τό 185, 24, 377, 4.
 ἀποτέλεσμα, τό 18, 25, 19, 21,
 61, 8, 73, 8, 132, 1, 139, 16.
 ἀποτελεστικός, ἡ, ὃν 27, 10,
 103, 12.
 ἀποτελέω passim, e. g. 24, 13,
 26, 14, 53, 7, 87, 11, 96, 14,
 107, 14, 429, 7.
 ἀποτέμνω 228, 20.
 ἀποτυπόμαι 91, 5, 129, 12, 138,
 11, 154, 27, 155, 15.
 ἀποτυψλόω 20, 19.
 ἀποφαίνω passim, e. g. 8, 9,
 10, 28, 14, 11, 15, 5, 22, 6, 25,
 19, 30, 1, 19, 100, 12, 166, 12,
 330, 16.
 ἀπόφανσις, ἡ 77, 3.
 ἀποφαντικός, ἡ, ὃν 194, 1.
 ἀποφαντικῶς 80, 24.
 ἀπόφασις, ἡ 94, 8—18, 96, 22,
 114, 9 ss. 171, 12, 260, 3, 361, 1.
 ἀποφάσκω 99, 21.
 ἀποφατικός, ἡ, ὃν 94, 10, 260,
 4, 8.
 ἀποφατικῶς 96, 23, 259, 22.
 ἀποφέρω 236, 3, 403, 13.
 ἀπόφημι 255, 6, 295, 24.
 ἀποφοιτάω 161, 2.
 ἀποχή, ἡ 42, 4.
 ἀποχόω 204, 4.
 Med. 324, 22.
 ἀπραγματεύτως 180, 3, 303, 6,
 242, 6.

- ἀπτομαι 60, 14, 135, 22, 402, 11.
 ἀπτωτος, ον 222, 22.
 ἄρα passim, e. g. 5, 5, 8, 21,
 12, 18, 13, 7, 22, 17, 23.
 ἄρα 93, 6.
 ἄργυρος, δ, 105, 18.
 ἄρεσκω,
 τό ἀρέσκον 142, 8.
 ἄρετη, η 17, 6, 20, 14, 21, 18,
 24, 6 ss. 27, 19, 28, 8, 63, 1,
 133, 20, 173, 24 s.
 ἄρθρον, τό 211, 24.
 ἄριθμητικός, η, ον 48, 13, 59,
 8, 73, 18, 93, 19, 205, 9, 259,
 25, 303, 21, 23, 357, 13.
 δ ἀριθμητικός 9, 5 s. 40, 6,
 182, 12.
 η ἀριθμητική 6, 22, 23, 28,
 25, 6, 34, 15, 35, 28, 36, 20 ss.
 38, 10, 39, 14 ss. 48, 11, 184,
 13 ss.
 ἀρχή 65, 3—5.
 η τῶν πολλῶν 25, 11.
 geometriae comparata 59, 16
 —61, 17, 95, 23—96, 15.
 ἀριθμός, δ passim, e. g. 6, 15,
 23, 26, 7, 20, 8, 1, 9, 6 ss. 16,
 18, 22, 7, 26, 23, 5, 16, 24, 10,
 25, 10, 33, 7, 35, 19, 36, 20,
 39, 16 ss. 40, 3, 60, 13, 61, 2ss.
 63, 15, 93, 7, 158, 5 ss. 161,
 20 ss. 184, 14 ss. 253, 9, 382,
 15, 391, 25, 423, 25.
 ἐπὶ ψυχῆς 17, 7.
 ὄμοιοι, ἀνόμοιοι 8, 11, 18.
 φαινόμενοι 16, 28, 17, 10.
 δ γεωμετρικός 23, 22 ss.
 δ μοναδικός 96, 3.
 ἀρχαὶ τῶν ἀριθμ. 17, 15, 33,
 8, 92, 26 ss.
 ξιαστος εἰς ἔστι 96, 4.
 (κυκλικοὶ) 150, 3. 17—151, 12.
 τρίγωνος, ἕξαγωνος 253, 18—
 20.
 τετράγωνος 427, 21—429, 8.
 ἀριστος, η, ον 23, 25, 44, 22,
 55, 19, 172, 17, 211, 13.
 τὰ ἐν εὐθυγράμμῳ ἀριστα
 423, 12.
- ἀρκέω 165, 15, 220, 6, 227, 5,
 286, 18, 293, 6, 304, 9, 314, 9,
 385, 18, 406, 8, 407, 18, 429, 11.
 ἀρκούντως 323, 4.
 ἀρμόζω 16, 25, 210, 4.
 ἀρμονία, η 21, 12, 40, 28.
 ἀρμονικός, η, ον 16, 19, 25.
 η ἀρμονική 34, 16.
 ἀρπαζω 55, 27.
 ἀρρεπής, ἐς 157, 14, 291, 6,
 292, 7. ~~μωσει~~
 ἀρρεψία, η 133, 13, 185, 9, 291, 16.
 ἀρρην 151, 9.
 ἀρρητος, ον 6, 21, 60, 9, 90, 16,
 141, 24.
 ἀρρήτως 138, 13, 140, 21.
 ἀρτάω 14, 8, 240, 13, 299, 8,
 326, 14.
 ἀρτιόπλευρος, ον 393, 7.
 ἀρτιος, α, ον 151, 10, 162, 18 ss.
 174, 7, 278, 4, 428, 22 s.
 ἀρυθμος, ον 40, 20.
 ἀρχαῖκος, η ον
 Comp. 251, 1.
 ἀρχαῖας 283, 9.
 ἀρχαῖοι, οι 391, 20.
 τὰ ἀρχαῖα 426, 6.
 ἀρχή, η passim, e. g. 3, 12, 5,
 17, 6, 9, 7, 15, 9, 1 ss. 11, 9,
 17, 2, 18, 8, 25, 19, 7 ss. 21,
 8, 18, 26, 27, 27, 5, 31, 19,
 32, 1, 9, 37, 16, 42, 14, 43,
 16 ss. 57, 17 ss. 58, 5, 21 ss.
 61, 19, 84, 8, 94, 14, 161, 18,
 179, 18.
 ἀρχαι τῆς μαθηματικῆς 5, 15.
 7, 6, 13, 29, 20 s. 32, 5, 101,
 4, 255, 13 ss.
 πρώται 326, 13.
 πρωτονοργαῖ 16, 19.
 δημιουργικαι 37, 4.
 ἀριθμῶν 17, 15, 33, 8.
 (ἀριθμητικής) 65, 4.
 γεωμετρικαι 178, 1, 199, 2 ss.
 278, 11.
 σχημάτων 17, 18, 33, 8.
 τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν
 64, 16, 75, 8 ss.
 τῶν ὅντων ἀκάντων 108, 5.

- τῆς διαστάσεως 155, 6.
 διός 174, 11.
 τὴν ἀρχήν adverb. 128, 18.
 ἐξ ἀρχῆς 197, 10. 255, 12. 259,
 19.
 ἀρχηγικός, ἡ, ὁν 20, 9.
 ἀρχηγός, ὁν 154, 26. 167, 16.
 ἀρχικός, ἡ, ὁν 74, 12. 85, 16.
 86, 4. 91, 14. 93, 11. 110, 9.
 139, 16.
 ἀρχοειδῆς, ἐς 71, 13. 73, 8. 74,
 17. 82, 13. 98, 11. 103, 22.
 113, 11. 244, 2. 414, 13.
 ἀρχοειδῶς 18, 2.
 ἀρχομαι passim, e. g. 6, 15.
 18, 18. 19, 20. 64, 23. 70, 7.
 25, 81. 25, 117, 15.
 ἀσάλευτος, ὁν 90, 21. 130, 6.
 ἀσαφῆς, ἐς 195, 10. 242, 9. 16.
 ἀσθένεια, ἡ 368, 25.
 ἀσθενέω 54, 27. 162, 13.
 ἀστρολογία, ἡ 25, 22. 38, 11.
 25, 41, 19. 42, 3. 278, 8.
 ἀστρολογικός, ὁ 109, 25. 241, 19.
 ἀστρον, τό 42, 2. 5.
 ἀστρονομία, ἡ 269, 8. 13. 19.
 ἀστρονομικά, τά 73, 13. 268, 21.
 ἀσύγχυτος, ὁν 136, 11.
 ἀσύμβατος, ὁν 221, 20.
 ἀσύμβλητος, ὁν 124, 12.
 ἀσυμμετρία, ἡ 26, 17.
 ἀσυμμετρον, τό 278, 20.
 ἀσυμπλεκτος, ὁν 244, 23.
 ἀσυμπτωτος, ὁν 175, 12. 24.
 176, 18—177, 23. 192, 20. 362,
 27. 365, 2—3. 366, 21 ss. 367,
 7. 17. 368, 4 ss. 369, 16. 371,
 8. 375, 6. 395, 9.
 ἀσύγναπτος, ὁν 10, 8.
 ἀσύνευστος, ὁν 177, 21.
 ἀσύνθετος, ὁν 3, 5. 111, 2. 9.
 246, 10.
 ἀσφαλής, ἐς 248, 2. 270, 22.
 ἀσφαλίζω 260, 11.
 ἀσχετος, ὁν 101, 9. 134, 6.
 ἀσχηματιστος, ὁν 52, 12. 54, 8.
 94, 25.
 ἀσχημοσύνη, ἡ 139, 4.
 ἀσχολέομαι 41, 26. 200, 23.
 ἀσύντατος, ὁν 18, 24. 29, 26.
 21. 22. 49, 6. 26. 54, 3. 96, 11.
 137, 17. 322, 20.
 τὰ ασώματα ψυχή καὶ τοῦ
 147, 15.
 ἀσωματως 17, 3.
 ἀτακτος, ὁν 24, 15. 74, 23, 29,
 12.
 ἀτάκτως, 26, 19.
 ἀταξία, ἡ 26, 16.
 ἀτειντητος, ὁν 149, 12.
 ἀτελής, ἐς passim. e. g. 12, 18.
 15, 14. 19, 4. 21, 17 s. 22, 3.
 29, 11. 32, 15. 64, 25. 88, 25.
 93, 20. 94, 2. 138, 25. 149, 25.
 368, 12.
 οἱ ἀτελέστεροι 82, 6.
 ἀτελῆς 91, 20. 161, 10.
 ἀτιμάζω 28, 23. 29, 13.
 ἀτιμος, ὁν
 Comp. 14, 25. 15, 2.
 ἀτιμητοс, ὁν 298, 17.
 ἀτομοс, ὁн 279, 6.
 ἀτοποс, ὁн 144, 9. 217, 2, 255,
 10. 368, 18. 408, 6. 435, 16.
 436, 6.
 ἀτόπως 361, 17.
 ἀτρακτοс, ὁ 90, 9.
 ἀτραπός, ἡ 19, 8. 68, 16. 212,
 18.
 ἀτρεπτοс, ὁн 90, 7. 132, 21.
 ἀτρύπως 155, 20.
 ἀττα 122, 13. 354, 10.
 ἀτυπάτως 55, 14.
 ἀν' passim, e. g. 9, 5. 10, 22.
 17, 18. 40, 2. 22.
 αὐτὸν πάλιν 4, 13.
 αὐθίς, 64, 14.
 ἀὐλία, ἡ 4, 1. 20. 28, 27. 43, 15.
 ἀὐλοс, ὁн passim, e. g. 9, 13.
 11, 24. 13, 14. 20, 1. 43, 14.
 52, 5. 53, 14. 54, 13. 85, 13 ss.
 95, 24. 96, 9. 97, 11. 101, 15.
 137, 17.
 ἀὐλως 63, 5. 65, 18. 137, 21.
 αὐξάνω 67, 5. 82, 11. 270, 13.
 αὐξηη, ἡ 39, 20.

- αὐξησις, ἡ 6, 16, 50, 4. 132, 4.
 11. 188, 14. 293, 19. 316, 22.
 397, 8. 12. 398, 6 ss.
 αὐξητός, ἡ, ὁν 198, 15.
 αὐξω passim, e. g. 167, 22. 184,
 27. 270, 10 ss. 292, 21. 305, 14.
 αὐτάρ 305, 23.
 αὐτάρκης, ες 18, 18. 174, 1.
 260, 2.
 αὐτενέγγητος, ον 15, 26. 141,
 1. 147, 28.
 αὐτογόνος 16, 7.
 αὐτόζως, ον, 148, 24.
 αὐτόθεν passim, e. g. 7, 9. 76,
 23. 79, 11. 179, 3. 181, 9. 192,
 4. 211, 11. 212, 3. 282, 22.
 αὐτοτιλητος, ον 15, 27. 16, 23.
 17, 23. 137, 20. 140, 14. 142,
 3 s. 147, 27. 148, 24.
 αὐτοματίζω 13, 20.
 αὐτοπιστος, ον 76, 13. 179, 14.
 194, 6. 255, 17.
 αὐτοπιστως 75, 16.
 αὐτός passim.
 καθ' αὐτό 34, 23. 35, 2 s. 26 ss.
 76, 10. 123, 21.
 καθ' αὐτό καλ ἡ αὐτό 355,
 22. 356, 13. 384, 6.
 καθ' αὐτά 9, 20. 31, 5.
 ταντόν 34, 27. 35, 1. 353, 4—
 11.
 ταντό 76, 7.
 αὐτοτελής, ἐς 91, 18.
 αὐτοφανῆς, ἐς 195, 18.
 αὐτοφυῆς, ἐς 240, 13. 421, 22.
 αὐτοφυως 244, 3.
 ἀφαιρεσις, ἡ passim, e. g. 12,
 6. 15, 16. 77, 9. 79, 1. 139, 14.
 19. 26. 140, 2. 235, 1.
 ἀφαιρετικός, ἡ, ὁν 46, 23.
 ἀφαιρέω passim, e. g. 15, 2.
 25, 17. 28, 6. 30, 1. 9. 36, 5.
 69, 27. 227, 9. 292, 9. 338, 10.
 ἀφανῆς, ἐς 16, 26. 21, 12. 174,
 20.
 ἀφανίζω 64, 15. 22. 95, 7. 154,
 8. 199, 8.
 ἀφεμενώ 128, 21.
 ἀριθμός 13, 4.
- ἀφή, ἡ 50, 6. 54, 16. 58, 13. 60,
 14. 120, 20.
 ἀφθονος, ον 303, 17.
 ἀφιερόω 180, 12.
 ἀφίημι 28, 19. 84, 21. 140, 11.
 141, 18. 150, 15. 285, 12. 18.
 ἀφικνέομαι 64, 10.
 ἀφίστημι 27, 24. 123, 4. 175, 18.
 177, 14. 269, 18. 292, 8. 293,
 21. 309, 9 ss. 377, 7.
 ἀφομοίω 20, 4.
 ἀφομοιωματικός, ἡ, ὁν 23, 17.
 ἀφομοίωσις, ἡ 133, 1. 149, 9.
 ἀφοράω 27, 18. 37, 11. 100, 15.
 130, 15. 310, 20.
 ἀφορία, ἡ 23, 20. 150, 4.
 ἀφορέω passim, e. g. 3, 7. 10,
 15. 11, 26. 25, 4. 31, 12. 35,
 24. 86, 6.
 ἀφορή, ἡ 174, 19. 211, 25. 247,
 20. 258, 22. 304, 13. 305, 23.
 307, 8. 392, 22.
 ἀφραστος, ον 138, 7.
 ἀχλύς, ἡ, 30, 1.
 ἀχειρος, ον 108, 12. 132, 19. τεκία
 133, 13. 173, 4. 9. 291, 6. 18. τύφ
 ἀχειρίτως 290, 19. 291, 18.
 ἀχοηστος, ον 27, 20. 28, 9. 247,
 11. 268, 18.
 ἀχειρος 148, 8. 150, 13. 18. 431, 15.
 ἀχειριστος, ον 15, 3. 49, 8. 50,
 21. 53, 15. 86, 27.
 ἀψίς, ἡ 104, 19. 163, 6. 164, 3.
 βαθος, τό 97, 8. 100, 14. 114, 9.
 βαθύς 47, 3.
 βάμμα 84, 17.
 βάρος, τό 25, 11. 181, 19.
 βασιλευς, ὁ 24, 19. 63, 21.
 βασιλικός, ἡ, ὁν 68, 16.
 βάσις, ἡ passim, e. g. 79, 27.
 80, 2. 26. 83, 23. 84, 1. 118,
 16 s. 153, 9.
 γωνιῶν 396, 6.
 βεβαιω 195, 20. 203, 14. 255,
 11.
 βελτίων, ον 14, 16.
 βέλτιστος 403, 18.
 βῆμα 84, 19.
 βλαιος, ον 52, 19.

- βιβλίον passim, e. g. 69, 4. 70,
 15. 71, 3. 76, 2. 81, 20 ss. 125,
 8. 345, 11.
 βίος, ὁ 21, 7. 26, 3. 27, 25, 28,
 10. 63, 9.
 βιωτεκός, ἡ, ὃν 28, 8.
 βλέπω 55, 11. 70, 23. 141, 14.
 269, 19.
 βιοσυρός, ἀ, ὃν 138, 20.
 βουθύτης, ὁ 426, 8.
 βούλομαι passim, e. g. 24, 8.
 28, 18. 30, 8. 31, 13. 52, 9.
 203, 3. 292, 25.
 βραχὺς 73, 19. 210, 26. 214, 17.
 επὶ βραχὶ 200, 7.
 κατὰ βραχὺ 355, 8.
 γέ passim, e. g. 5, 12. 12, 16.
 23, 12. 28, 20. 92, 21. 24, 27.
 γειτνιάω 243, 18.
 γελοῖς, α, ον 183, 24.
 γενεσία, ἡ 213, 25.
 γενεσιονογός, ὃν 20, 24.
 γένεσις, ἡ passim, e. g. 8, 23.
 17, 12. 23, 5. 16, 23. 24, 20.
 29, 5 ss. 39, 18. 46, 24. 56, 9.
 77, 8 ss. 105, 20. 147, 8—22.
 164, 15. 201, 10. 290, 21 ss.
 294, 5 ss.
 τῆς κυκλικῆς γοαμμῆς 106, 16.
 κυνός τῆς γενέσεως 149, 17.
 τρέγωνον ἀρχὴ τῆς γενέσεως
 166, 15.
 αἱ γενέσεις τὰς ἀληθινὰς ύπ’
 օψιν ἔγουσιν αἰτίας 310, 6
 —8. 375, 25 s.
 γενητός, ἡ, ὃν 147, 10. 149, 15.
 166, 16. 167, 19. 174, 10. 294,
 12.
 γενναῖος, α, ον 30, 18.
 γεννάω passim, e. g. 13, 15.
 16, 3. 17, 27. 37, 12. 22. 88,
 5. 99, 2. 132, 5.
 γέννησις, ἡ 13, 10. 354, 18.
 γεννητικός, ἡ, ὃν 6, 5. 13, 7.
 50, 24. 88, 21. 92, 27. 93, 4.
 97, 10. 99, 14. 139, 9. 140, 24.
 151, 5. 164, 9. 173, 21.
 γένος, τό p assim, e. g. 3, 2, 7,
 7. 10, 12. 25. 20, 4. 33, 10.
- 35, 14. 20. 36, 16. 37, 13. 16.
 7. 82, 16. 116, 25. 143, 23. 19.
 20.
 τὰ μαθηματικά 5, 11. 7, 11.
 8, 9. 12, 4.
 τὰ νοητά 6, 1. 32, 10. 62, 11.
 τῶν ὄντων 85, 12. 91, 28.
 γεωμετρία, ἡ 25, 20. 38, 12. 15.
 39, 20 ss. 63, 7.
 γεωμετρέω 211, 4.
 γεωμετρηγές, ὁ 9, 2. 49, 8. 58, 22.
 131, 11. 182, 10. 192, 11. 194.
 8, 10. 202, 13 ss. 214, 20. 218.
 1. 246, 9. 252, 5. 256, 9. 278,
 1. 14.
 οἱ πολλοὶ 131, 17.
 Vide Εὐκλείδης.
 γεωμετρήτος, ἡ, ὃν 185, 26.
 186, 24. 201, 3.
 γεωμετρία, ἡ passim, e. g. 6.
 22. 24, 1. 16. 25, 21. 36, 1.
 37, 3. 9. 38, 10. 39, 8. 48.
 6—70, 18. 72, 10. 116, 21. 184.
 13—29. 201, 16. 210, 24.
 ὑλη καὶ οὐσία 48, 17—56, 22.
 ἐπιστήμη 57, 9—61, 17.
 αἰτίαν ἔτει 202, 9—25.
 τέλος ἀριστον 55, 19.
 ὅθεν ὥρμηται καὶ μέχοι τίνος
 πρόσεισιν 61, 25—64, 2.
 γένεσις 64, 7—65, 7.
 ἡ ἀπαίδει τὴν ψυχὴν εἰς
 ὑψός 84, 18—23.
 ἡ ἐξ ἀρχῆς 136, 9.
 γεωμετρικός, ἡ, ὃν passim, e. g.
 55, 16. 57, 2. 5. 58, 20 ss. 93,
 18. 135, 1. 178, 1. 11. 182, 7.
 259, 24. 278, 11. 301, 21. 303,
 20. 22.
 νοῦς 180, 8.
 ἀριθμός 23, 22 ss.
 ὁ γεωμετρικός 61, 20. 237, 10.
 404, 1.
 ὁ ᾧ ἀληθῶς γεωμετρικός 55,
 24.
 γεωμετρικῶς 62, 26.
 γῆ 41, 22. 63, 13. 82, 25. 100,
 17. 114, 25. 173, 13. 16. 19.

- γίγνομαι* v. *γίνομαι*.
γιγνωσκω (*γινωσκω*) *passim*,
 e. g. 11, 2. 18, 17. 26, 1. 2.
 27, 22, 29, 9. 31, 23. 201, 9.
πᾶν δ *γιγνώσκει* 52, 2.
γίνομαι *passim*, e. g. 5, 14.
 22, 27.
 Aor. 6. 27. 15, 9. 16, 12. 39, 11.
 Perf. 11, 4. 224, 21.
γλαφρός, ἀ, ὃν 72, 20. 200, 11.
 219, 19.
γνῶμη, ἡ, 32, 19.
γνωμονική, ἡ 41, 25.
γνώμων, ο 41, 26. 60, 10. 153,
 4. 283, 10.
κατὰ γνώμονα = *κάθετος*
 283, 9.
γνωρίζω *passim*, e. g. 9, 8. 10,
 12. 11, 12. 25, 11. 30, 14. 23.
 175, 5.
γνωρίμος, ον *passim*, e. g. 14,
 23. 25, 14. 63, 11. 76, 9. 94,
 17. 97, 18. 165, 1. 178, 11.
 266, 1.
Comp. 8, 5.
Sup. 71, 16.
γνωριστικός, ἡ, ὃν 31, 4. 32, 16.
γνῶσης, ἡ *passim*, e. g. 4, 3.
 14. 8, 3. 25 s. 9, 12. 15. 10,
 20 ss. 11, 8. 17. 15. 11. 18, 28.
 28, 3 ss. 29, 19. 30, 13 ss. 31,
 2. 140, 23 ss. 148, 18. 174, 20.
 179, 3 ss. 241, 71. 294, 14.
αἱ γνώσεις τῶν ὄντων 3, 15.
αἱ μέσαι 62, 11.
αἱ ἀπλαῖ 5, 10.
αἱ ἀρχηγικάταται 20, 9.
αἱ μαθηματικαὶ 7, 19.
ἄνοδος γνώσεων 9, 17.
δόξης καὶ αἰσθήσεως 18, 15.
δοξαστική 45, 10.
τῶν μαθηματῶν 20, 11.
νοερά 19, 24. 21, 16.
ἀμορφωτος 46, 8. 52, 13.
ἀκίνητος 13, 6.
οὐσιώδης 46, 12.
αἱ ἐν διεξόδοις φερόμεναι 20, 8.
κρείττων ἀποδείξεως 266, 14.
- γνωστικός*, ἡ, ὃν 19, 14. 26, 4.
 30, 23. 31, 3. 7. 15. 44, 23.
 57, 10. 141, 4.
γνωστικᾶς 63, 6. 78, 5.
γνωστός, ἡ, ὃν 48, 12. 142, 2.
τὰ γνωστά 4, 15. 10, 7. 19 s.
 27, 8. 32, 18. 52, 15 ss. 93, 17.
 95, 13.
γόνιμος, ον 5, 4. 6, 23. 15, 16.
 23, 18. 88, 24. 97, 14. 138, 1.
 141, 2. 151, 10. 164, 13. 173,
 16. 174, 9. 199, 8. 294, 9. 303,
 15.
γοῦν 195, 16. 234, 16. 236, 5.
γράμμα, τό 105, 6.
γραμματεῖον, τό 16, 9. 186, 6.
γραμμή, ἡ *passim*, e. g. 12, 21.
 39, 10. 40, 10. 49, 15 s. 89, 9.
 121, 22.
Definitiones 96, 17—100, 3. 185,
 10 s.
περατοῦσα, περατονυμένη 85,
 6. 86, 20. 22. 101, 2—102, 4.
 102, 23—103, 18.
λόγος αὐτῆς πάντη γίνεται
μεριστός 87, 9.
μὴ είναι τὴν γραμμήν ἔξ
αμερῶν 278, 2—12.
πάντα ἐν ταῖς ψυχαῖς κατὰ
τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς 92,
 4—8.
εἶδος καὶ διαιρέσεις 103, 21—
 106, 19. 111, 1—113, 25. 356,
 7—12.
ἐπίπεδοι, στερεαὶ γραμμαῖ
 394, 21.
ἔννοια γραμμῆς 100, 6—9.
αἰσθῆσις γραμμῆς 100, 14—19.
κανικαὶ 419, 19; *vide κανικός*.
γραμμικός, ἡ, ὃν 121, 22. 188,
 22.
ἀριθμοί 17, 16. 39, 15.
γράφω *passim*, e. g. 16, 9. 10.
 38, 20. 40, 22. 56, 25. 103, 15 s.
 420, 5.
γυμνάζω 26, 6. 70, 6. 12. 145,
 24. 210, 18. 220, 6. 227, 7.
γυμνασία 210, 23. 224, 15. 229.

3. 290, 15. 300, 24. 414, 15. 435, 18.
- γυμναστικός*, ή, ὃν 70, 15.
- γωνία*, ή passim, e. g. 12, 22. 14, 13. 23, 7. 33, 11. 40, 11. 143, 1. 160, 3. 8. 164, 26 ss. 347, 20 ss.
- (*ὅρισμοί*) 121, 12—126, 6.
- ή περιφερόγραμμος 104, 12. 128, 16. 129, 20. 333, 12 ss.
- μικταῖ* 104, 18.
- ἐπίπεδος* 121, 8. 126, 12—128, 19. 298, 23.
- ἐν στερεοῖς 126, 8.
- στερεά τετταρων ὁρθῶν ἐλάσσων 292, 19 s.
- σύμβολον 128, 26—130, 21.
- μέγιστον δύναται πρὸς αὐξῆσιν τῶν χωρίων ή ἐλάττωσιν 397, 7 ss.
- τριγώνου γωνίαι 377, 12—379, 16.
- τριγώνου γωνία τέτταροιν θεοῖς (*ἀνατεθείσα*) 167, 2—11. 174, 3.
- τετραγώνου γωνία (*τρισθεῖσα*) 173, 12—21. 174, 4.
- πολυγώνων γωνίαι 381, 23—382, 24.
- εἰ ἔκτος γωνίαι 382, 24—383, 16.
- οὐ δύναται γωνία γενέσθαι [*εἰ μὴ*] πρὸς ἐνὶ σημείῳ 208, 13 s.
- όμοία = ἵσα 251, 1.
- κατὰ κορυφήν 298, 12 ss.
- ἐν τυμάτι 396, 3—7.
- ἐν ἡμίτυμην 396, 4—5.
- γωνιακός, ή, ὃν 129, 7.
- γωνιών 163, 13.
- = τριγώνου 426, 2. 433, 6. 434, 9.
- δαιμόνιος 64, 8. 76, 8. 116, 21. 284, 23.
- δαιμων 112, 2.
- δάκτυλος, ὁ 403, 18.
- δεῖ passim, e. g. 7, 6. 8, 21. 21, 17. 22, 1. 55, 23. 75, 27.
- δεῖγμα, τό 397, 2.
- δεῖννυμι passim, e. g. 6, 21. 9, 4. 14, 20. 18, 7. 22, 8, 21. 25, 23. 31, 18. 105, 15. 157, 17. 300, 5 ss.
- , διπερ ἔδει δεῖξαι⁴⁴ 81, 11. 210, 8, 15.
- δειπτικός, η, ὃν 301, 1. 304, 4. 314, 13. 318, 14.
- δεινός, η, ὃν 268, 21. 303, 10.
- δεῖξις, η passim, e. g. 56, 8. 210, 9. 283, 1. 304, 2. 6. 310, 17. 316, 14. 335, 16. 345, 1. 368, 14.
- δέκα 403, 19 s. 410, 23.
- δεκάγωνον, τό 393, 12.
- δεκάπλευρος, ον 422, 20.
- δεκάς, η 150, 18.
- δεκατος, η, ον 205, 10.
- δεκτικός, η, ὃν 124, 9.
- δεόντως 150, 2. 194, 20.
- δεσμός, ὁ 20, 25. 46, 25. 129, 3.
- δεσμώτης, ὁ 46, 13.
- δευτερος, α, ον passim, e. g. 4, 9. 6, 10. 14. 27. 15, 7. 19. 19. 26, 24. 29, 6. 32, 4. 14. 72, 26. 269, 2 ss.
- δεύτερον 13, 27. 33, 21.
- δευτέρως 60, 28. 142, 11.
- δέχομαι passim, e. g. 14, 23. 32, 10. 50, 2. 86, 7. 94, 20. 24.
- δέω 14, 20. 349, 21.
- Med. passim, e. g. 25, 6. 48. 14. 79, 10. 86, 8. 88, 16. 107, 3. 119, 12. 124, 3 ss. 179, 8. 357, 7.
- δηλαδή 26, 22. 404, 10.
- δῆλος, η, ον 38, 26. 66, 11.
- δῆλος sc. ἔστι passim, e. g. 21, 26. 24, 1. 81, 6.
- δηλώσ passim, e. g. 28, 13. 46,

20. 76, 21. 90, 3. 92, 11. 376,
 10.
δῆλωσις, ἡ 293, 6.
δημιουργέω 16, 26. 22, 19. 63, 14.
δημιουργημα, τό 137, 9.
δημιουργία, ἡ 17, 12. 166, 17.
δημιουργικός, ἡ, ὁν 37, 4. 89,
 19. 90, 3. 108, 16. 130, 16.
 137, 23.
δημιουργικῶς 17, 19. 36, 25.
δημιουργός, ὁ 17, 3. 36, 15. 90,
 12.
δήκον passim, e. g. 15, 19. 29,
 18. 38, 6. 78, 21. 126, 27.
 165, 5.
διά c. Acc. passim, e. g. 6, 2.
 4. 8, 25. 9, 23. 10, 2, 11, 7.
 c. Gen. passim, e. g. 5, 16.
 7, 16, 10, 12, 18, 22. 376, 27.
διαβαίνω 179, 20.
διαβάλλω 217, 11. 21.
διαβολή, ἡ 305, 25.
διαγνωσκω 59, 4.
διαγνωσις, ἡ 22, 4. 41, 16.
διαγραμμα 45, 16. 190, 22. 213,
 7, 10. 223, 1.
διαγράφω 191, 21.
διάγω 67, 19.
διαγώνιος, ἡ 106, 6. 156, 15.
 261, 21. 389, 18.
διάθεσις 182, 18.
διαθρησκέω 84, 10. 199, 6.
διαιρέσις, ἡ passim, e. g. 3, 6.
 4, 20. 6, 5. 17. 7, 23. 9, 10.
 11, 7. 11. 36, 18. 38, 16. 57,
 22. 159, 11. 167, 25.
 ἡ τῶν τεττάρων ἐπιστημᾶν
 35, 21—38, 2.
ἐπ' ἀπειδον 60, 16 (184, 17.
 322, 25).
διαιρέσεων βιβλίον (*Εὐκλείδον*) 69, 4.
τὸν πρώτον (*Εὐκλείδον*) βι-
 βλίον 83, 7—84, 7.
τῶν ἐπιπέδων σχημάτων 163,
 1—164, 8.
τῶν τριγωνων 164, 27 ss.
τῶν παραλληλογράμμων 388,
 13—390, 9.
- πτημάτων** 403, 8.
διαιρετικός, ἡ, ὁν 42, 21. 69,
 14. 110, 6. 132, 26.
 ἡ διαιρετική (*μέθοδος*) 211,
 24—212, 1.
διαιρετικῶς 43, 3.
διαιρετός, ἡ, ὁν passim, e. g.
 54, 21. 88, 10. 122, 9. 11. 124,
 8. 125, 22. 167, 23. 198, 14.
διαιρετὸν τὸ συνεχές 278,
 13 ss.
διαιρέω passim, e. g. 3, 15. 4,
 1. 16, 18. 31, 5. 12. 35, 22.
 50, 18. 198, 9. 303, 19.
Med. 30, 22.
Pass. passim, e. g. 3, 3. 4, 13.
 6. 18. 8, 22. 9, 11. 10, 7. 19.
 90, 24.
διαιωνίζω 90, 8.
διαιωνίως 91, 1. 148, 17.
διαικειμαι 435, 19.
διακόπτω 321, 18.
διακοής, ἐσ 84, 12.
διακοσμέω 150, 1. 13.
διακόσμησις, ἡ 63, 4. 90, 21.
 99, 11. 130, 17. 149, 20. 156,
 4. 167, 8. 174, 10.
διάκοσμος, ὁ 6, 12. 13. 14. 17,
 1. 18. 24. 61, 27. 62, 6. 86, 1.
 91, 5. 26. 132, 17.
διακριθώ 63, 15. 69, 21.
διακρίνω passim, e. g. 4, 16.
 13, 15. 37, 7 (?). 144, 19. 147,
 15. 159, 3. 179, 12. 194, 5.
 289, 12.
διακριτις, ἡ 31, 8. 36, 13. 43,
 17. 99, 12. 242, 1. 394, 15.
διακριτικός, ἡ, ὁν 19, 17.
διαλαμβάνω 41, 20.
διαλάμπω 137, 26.
διαλέγομαι 49, 8. 236, 9. 356, 6.
διαλεκτική, ἡ 21, 23.
θριγχός τῶν μαθημάτων 42,
 10—44, 24.
μέθοδοι 42, 18—43, 21. 69,
 13—18.
διαλεκτικός, ἡ, ὁν 44, 16. 20.
 57, 21. 194, 2. 432, 18.

- διάλυσις, ἡ 72, 6. 247, 15. 258,
 17. 20. 263, 8. 12.
 διαλύτω 61, 12. 124, 16. 149, 20.
 191, 23. 348, 5. 11. 382, 13,
 422, 11. 21.
 διαμαρτάνω 59, 6. 94, 1.
 διαμέρω 70, 8. 119, 10. 404, 20.
 διαμετρός, ἡ passim, e. g. 38,
 22. 54. 15. 56, 3. 156, 6—157,
 9. 158, 1 ss. 160, 12. 216, 11.
 18. 239, 11. 13. 245, 21. 26.
 261, 23 ss. 417, 5 ss.
 διαμονή, ἡ 23, 24.
 διαμόρφωσις, ἡ 62, 15. 148, 3.
 διαμφισθήτω 104, 26. 182, 19.
 192, 26. 193, 17.
 διανέμω 304, 13.
 διανόησις, ἡ 62, 2. 18.
 διανοητικός, ἡ, ὁν passim, e. g.
 18. 10. 45, 2. 22. 55, 9. 56, 1.
 204, 17.
 διανοήτος, ἡ, ὁν passim e. g.
 4, 19. 10. 23. 26. 11. 14. 14,
 7. 9. 22, 8. 50, 11. 56, 16.
 57, 3.
 διάνοια, ἡ 4. 8. 10, 26, 11, 1 ss.
 12, 1. 14. 22. 17, 25. 20. 16.
 27. 26. 30, 2. 42, 13. 15. 45,
 12. 46. 10. 22. 50. 14. 53. 23 ss.
 56, 22. 57, 6. 70, 12. 71, 8. 74,
 6. 78, 22. 79, 1. 82, 7. 87, 13.
 94, 22. 95, 8. 104, 23. 120, 4.
 6. 174, 18. 179, 6. 15. 186, 5.
 211, 13. 285, 24—286, 11.
 Ἐν καὶ πολλὰ οὐσα 36, 19.
 διανομή, ἡ 25, 10. 131, 22.
 τῶν χωρίων 236, 2. 237, 16.
 διαπεράνω 151, 13.
 διαπίπτω 351, 2.
 διαπλάττω 7, 9. 15, 2.
 διαποιηθῆται 413, 20.
 διαπορέω 223, 24. 234, 12.
 διαπραγματεύομαι 234, 4.
 διαπρεπής, ἐσ, 137, 9.
 διαπρέπω 21, 3.
 διερθρώω 74, 13. 432, 5. *lukas*
 διάρθρωσις, ἡ 113, 25.
 διαφιθμέω 70, 11.
 διασαφέω 203, 10.
- διασκέπτομαι 385, 17.
 διασπάω 129, 14.
 διάστασις, ἡ passim, e. g.
 11. 49, 23. 27. 52, 21. 53, 1
 55, 13. 27. 56, 11. 60, 4. 11
 6. 87, 10 ss. 89, 24. 95, 11
 153, 16. 23. 270, 18.
 εὐθειῶν εἰς ἀπειρον ἔκβα-
 λομένων 371, 16.
 διαστατός, ἡ, ὁν 12, 25. 54, 9.
 97, 22. 114, 17. 116, 8. 142.
 18. 167, 26. 186, 23 ss.
 τὰ διαστατά 17, 8. 54, 1. 88.
 22. 137, 22.
 τὸ ἐφ ἐν διαστατόν 97, 7. 98.
 19. 126, 2—6.
 διαστατώς 50, 1. 52, 27. 56, 14.
 99, 3.
 διαστέλλω 75, 27.
 διαστήμα, το passim, e. g. 53.
 15. 88, 5 s. 95, 20. 96, 9. 18.
 100, 13. 176, 12. 14. 322, 24.
 πρῶτον ὑπὸ τὸ σημεῖον 125,
 15—126, 6.
 διαστροφή, ἡ 291, 4.
 διαστροφως 59, 1.
 διασύρω 322, 4.
 διασώζω 21, 4. 139, 2.
 διάταξις, ἡ 98, 10. 184, 6.
 διατάττω 57, 1.
 διατείνω 18, 9. 20, 10. 48, 1.
 72, 14. 117, 15. 138, 23. 261,
 17.
 διαφερόντως 26, 13. 27, 11. 45,
 14. 46, 18. 55, 16. 69, 4. 164,
 15. 173, 3. 423, 9.
 διαφέρω passim, e. g. 6, 21.
 10, 9. 16, 2. 26, 8. 33, 3 ss.
 53, 8 ss. 67, 13. 74, 11. 81, 1.
 179, 13. 357, 19.
 διαφεύγω 222, 12.
 διαφορά, ἡ passim, e. g. 34, 9.
 19. 35, 21. 42, 1. 44, 5. 50, 4.
 51, 12. 61, 20. 81, 5. 119, 17.
 120, 8. 14. 165, 14. 432, 3.
 διαφορος, ον passim, e. g. 117,
 25. 118, 24. 130, 14. 136, 21.
 242, 5.

- διαφορότης**, ἡ 25, 11. 57, 16.
62, 15. 144, 7.
- διαφυλάττω** 43, 13. 88, 18.
- διδασκαλία**, ἡ 10, 16. 74, 8. 82,
5. 94, 18. 354, 7. 355, 7. 384, 4.
- διδασκαλικός**, ἡ, ὁν 334, 7.
- διδάσκω** 49, 17. 96, 22. 162, 23.
171, 4. 234, 2. 248, 4. 304, 12.
313, 22. 354, 5. 382, 3. 406,
2. 427, 13.
- δίδωμι** passim, e. g. 3, 13. 8,
26. 12. 8. 13. 1. 15. 15. 21,
20. 75, 13. 78, 2 s. 106, 2. 116,
3. 315, 7.
- πᾶν δεδομένον** ἡ θέσει ἡ
λόγῳ μεγέθει ἡ εἰδει 205,
14—206, 11. 235, 11. 271, 14.
277, 7—15.
- δίειμι** 322, 24.
- διείργω** 357, 18.
- διελέγχω** 21, 59, 6. 214, 17.
217, 9. 263, 9.
- διέλκω** 171, 22. 270, 16.
- διέξειμι** 18, 24. 285, 9. 354, 4.
- διεσδεύω** 4, 11.
- διεξόδικός**, ἡ, ὁν 5, 8.
τὸ διεξ, 3. 10. 11, 20.
Comp. 35, 12.
- διέξοδος**, ἡ 19, 9. 20, 3. 44, 21.
62, 18. 179, 16. 186, 12. 285, 9.
- διερευνάομαι** 65, 19.
- διέρχομαι** 136, 23. 178, 5. 210,
26. 288, 11.
- διεκῆς**
σπείρᾳ 119, 16.
- διήκω** passim, e. g. 5, 16. 7,
16. 10. 12. 19. 20. 24. 3. 43,
25. 89, 22. 104, 14. 373, 6.
- διηρημένως** 16, 15. 153, 28.
- δικνεομαι** 72, 4.
- διλστημι** passim, e. g. 56, 19.
101, 17. 154, 4. 21. 166, 19.
171, 24. 310, 2. 316, 18. 382,
1. 362, 6. 371, 22.
- Perf. passim, e. g. 4, 15. 10, 8.
22, 22. 60, 3. 90, 5. 110, 10,
269, 2. 402, 12.
- τὸ τειχῆ διεστώς (διαστάν)**
85, 4. 86, 17. 99, 8. 114, 5.
- (τὸ διεχῆ διαστάν) 114, 4. 17.
116, 8. 20.
- δίκαιος**, α, ον 236, 3.
- δικαίωτα** 78, 9.
- δικαίως** 52, 6.
- δίμοιρον**, τὸ 221, 17. 296, 14.
304, 19. 333, 15. 383, 19. 25.
- διό** passim, e. g. 19, 25. 20, 17.
22, 9. 28, 11. 71, 2:
- διόσπερ** 3, 14. 97, 4.
- δισπτοική**, ἡ 42, 4.
- διορατικός**, ἡ, ὁν 70, 5.
- διορίζω** passim, e. g. 35, 5. 18.
41, 12. 44, 24. 70, 21. 71, 24.
75, 25. 153, 10. 179, 9. 432, 3.
Med. 11, 18. 71, 6.
- διορίσμός**, ὁ 66, 22. 100, 15.
124, 16. 182, 21. 202, 3. 203,
4. 9. 23. 204, 24 ss. 208, 19 ss.
262, 1. 351, 3.
- διότι** passim, e. g. 19, 9. 20, 11.
56, 10. 57, 4.
- διπλασιάζω** 294, 1. 305, 13.
- διπλασιασμός**, ὁ 213, 3.
- διπλάσιος**, α, ον 61, 14 ss. 196,
26 ss. 204, 2. 13. 16. 210, 2.
220, 18 ss. 277, 12. 323, 24.
373, 15. 382, 15. 383, 3 ss.
394, 5. 405, 25. 412, 3 ss. 424,
18.
- διπλάσια τῶν ἀπείρων** 158,
2—20.
- ὁ διπλάσιος λόγος ὁ πρώτι-
στος τῶν ἀνίσων 412, 15 s.
- διπλασίων**, ον 305, 8.
- διπλατίως** 335, 10.
- διπλοῦς**, ἡ, ον 19, 15. 132, 13.
207, 4. 222, 6. 8.
- διττός**, ἡ, ὁν passim, e. g. 19,
6. 35, 25. 51, 13 ss. 53, 18 ss.
58, 23. 78, 10. 95, 18. 98, 13.
102, 3. 200, 22. 427, 18.
- δίχα** passim, e. g. 80, 10 s. 157,
5. 158, 1. 204, 20 s. 205, 20.
271, 2 ss. 320, 12. 415, 19 ss.
- διχῆ** 114, 4. 17. 116, 8. 20. 161, 5.
- διχοτομέω** passim, e. g. 157,
10. 246, 4. 271, 18. 273, 16.

- 279, 1. 287, 15. 369, 17. 388, *δυναστεύω*
 6 ss. *Pass.* 8, 14.
διχοτομία, *ἡ* 106, 10. 13. 16. *δυνατός*, *ἡ*, *όν* 66, 22.
 157, 12. 207, 17. 388, 10. *δυνατού* (*sc. ἔστι*) *passim*, e. g.
διχώς *passim*, e. g. 72, 23. 127, 23, 2. 45, 14. 59, 6. 79, 22 *et cetera*.
 12. 163, 24. 164, 3. 169, 20. *τὸ δυνατόν* 343, 14.
 201, 19. *δυνατόν εἰπεῖν* 373, 23.
δόγμα, *τό* 22, 10. 13. *δύνα* *passim*, e. g. 5, 18. 33, 4 ss.
δοκεῖ *passim*, e. g. 6, 21. 35, *δύνα Gen.* 214, 21. *Dat.* 29,
 22. 45, 2. 67, 18. 74, 18. 85, 22 ss.
δόξα, *ἡ* *passim*, e. g. 4, 5, 10. *δυνεῖ* *Gen.* 117, 4. 123, 7. 163,
 11. 22. 12, 1. 14. 23. 15. 15. 11 ss. 371, 5. *Dat.* 14, 12.
 18, 14. 35, 12. 65, 15. 66, 4. 362, 18. 365, 15.
 80, 4. 96, 2. 125, 6. 17. *δύνα* *Gen.* 98, 21. 271, 12.
δόξασμα, *τό* 64, 9. *δυνέιν* 206, 22. 25. 293, 11 ss.
δοξαστικός, *ἡ*, *όν* 11, 19. 45, *δυνοειδής*, *έσ* 101, 11. 142, 25.
 10. 159, 12. 25. 161, 19.
δοξαστός, *ἡ* *όν* *δυνωμήθητος*, *ον* 272, 23.
 τὸ *δοξαστό* 27, 8. *δυναστεῖλικτος*, *ον* 272, 22.
δόσις, *ἡ* 55, 20. *δυνασπίγνωστος*, *ον* 321, 15.
δουλεύω 139, 20. *δυνανθρέτος*, *ον* 421, 24.
δραστηριός, *ον* 90, 16. 138, 1. *δυναθέρωτος*, *ον* 272, 12.
 141, 2. *δυναθήτος*, *ον* 22, 3.
δριμύς 216, 21. *δύναντος*, *ον* 224, 16.
δυαδικός, *ἡ*, *όν* 97, 23. 98, 20. *δυνάληπτος*, *ον* 242, 18.
 99, 18. 132, 13. *δυνατεῖνας*, *ἡ* 174, 11—15.
δυαδικῶς 101, 12. 214, 10. *δώδεινα* 237, 11. 404, 2. 420, 13.
δνάς, *ἡ* 97, 21—100, 3. 101, 8. *δωδεκάγωνον*, *τό* 174, 12.
 161, 24. 162, 1. 382, 5. 12. *δῶδον*, *τό* 30, 4. 47, 1. 303, 13.
δόσιτος 101, 18. 294, 2. *ἔβδομος* 248, 9. 255, 5 ss. 265,
 25 ss. 268, 14 ss.
δύναμαι *passim*, e. g. 6, 24, 7. *ἔγγινομαι* 136, 24.
 20, 13. 15, 15, 27, 32, 22. 87, *ἔγγονος*, *ον* 7, 18.
 6, 160, 2. *ἔγγράμματος*, *ον* 72, 6.
 oppr. *δυναστεύομαι* 8, 13. *ἔγγραφη*, *ἡ* 71, 1.
δύναμις, *ἡ* *passim*, e. g. 6, 23. *ἔγγραφω* 56, 6. 213, 20. 269, 14.
 8, 12. 18, 3. 22, 9. 23, 6. 9. *ἔγγυς* 98, 4.
 42, 18. 49, 2. 62, 7. 20, 69, *ἔγνυτσο* 9, 13. 32, 1.
 26. 87, 23. 88, 18 ss. 144, 5. *ἔγειτω* 21, 19. 50, 13. 113, 8.
 294, 19. 303, 15. *ἔγερσις*, *ἡ* 21, 17.
δυνάμεις τῆς μαθηματικῆς *ἔγερτικός*, *ἡ*, *όν* 46, 21.
 18, 8. 19, 6—20, 3. *ἔγερσις*, *ἡ* 55, 25.
τῆς διαλητικῆς 44, 13—16. *ἔγγράφω* 202, 15. 18. 269, 12.
δύναματος 322, 20. 14. 395, 10.
δυνάμει 16, 3. 88, 22. 25. 116. *ἔγκλιτω* 134, 26.
 13. 157, 9. 198, 13. 205, 10. *ἔγκολπίτω* 154, 18.
 307, 19. *ἔγνοσμιος*, *ον* 91, 6. 147, 5.
δυναμώ 144, 27. *ἔγκωμιάζω* 64, 4.

- ἔγχωρέω 69, 8. 202, 5.
 ἔγω
 κατ' ἔμε 94, 5.
 ἔδρα, ἡ 15, 18.
 τῶν εἰδῶν 7, 11.
 ἔδράξω 86, 8. 89, 27. 90, 20.
 ἔθελω passim, e. g. 117, 19.
 141, 19. 143, 21. 144, 2.
 ἔθος, τό 20, 15.
 εἰ
 τὸ εἰ ἔστιν 202, 2.
 εἰδησις, ἡ 11, 25. 140, 27.
 εἰδοποίεια, ἡ 150, 16. 166, 16.
 εἰδος, τό passim, e. g. 10, 7.
 11, 3. 33, 3. 5. 35, 1. 56, 11.
 116, 18. 26. 421, 23.
 κυκλικόν cet. 12, 12.
 κατατεταγμένον 54, 11.
 εἰδη passim, e. g. 7, 2. 11. 8,
 22. 13, 11. 15, 6. 12. 16, 6.
 17, 6. 18, 20. 20, 4. 37, 20.
 69, 15.
 ἐν ὑλῇ φερόμενα 3, 10. 16, 4.
 τῶν αἱσθητῶν 62, 19. 130, 5.
 μαθηματικά 4, 7. 5, 12. 12,
 3—18, 6. 22, 11. 35, 17—42, 8.
 γεωμετρικά 57, 5. 234, 14. 15.
 285, 21. 314, 26. 315, 3.
 πρώτα 5, 3. 11, 6.
 μεση 21, 10.
 ἄσυλα 11, 24. 86, 8. 87, 20. 115,
 20.
 ἔνυλα 38, 8. 167, 22.
 χωριστά 86, 24.
 ἀχωριστα 86, 27.
 ἀκριβῆ καὶ ἀνέλεγκτα 13, 4.
 ἀλτία 13, 25.
 καθοικά 51, 10.
 καθοικικήτερα καὶ ἀπλούστερα
 14, 4.
 αὐτὰ νόφ' ἐαντῶν ίδενμένα
 85, 14.
 νοερά 15, 22. 27, 10. 62, 7. 129,
 18. 130, 5. 137, 16.
 διανοητά 62, 24.
 ἀμέριστα 19, 13.
 ἔστωτα, ἀκλητα 25, 5.
 ἀμόρφωτα 56, 21.
- ἔνδειξις θαυμαστὴ τοῦ τὰ
 εἰδη . . . προηγεῖσθαι τῶν
 μετεγόντων . . . τὴν ὑπό-
 στασιν λαμβάνειν 102, 5—10.
 τοῖς ὑπερέχουσι τῶν εἰδῶν . .
 τὸ τοῦ ὅλου πολλάκις ἐπι-
 φημίζομεν ὅνομα 172, 25—
 173, 2.
 εἰδει δεδομένον 205, 14—206,
 11. 271, 14. 281, 1.
 εἰδη ὄμοια καὶ ὄμοιώς ἀνα-
 γραφόμενα 426, 15—427, 8.
 εἰδῶλον, τό 11, 1. 4. 13, 17. 15,
 1. 20, 22. 141, 6 ss.
 εἰκάζω 303, 9.
 εἰκασία 10, 27 s. 11, 1. 16.
 εἰκαστικός, ἡ, ὁν 40, 18.
 εἰκαστός, ἡ, ὁν 10, 24. 27. 11,
 16.
 εἰκονικῶς 16, 15. 140, 18.
 εἰκοσαεδρον, τό 423, 16.
 εἰκοσιγ 269, 4.
 εἰκότως passim, e. g. 19, 13.
 29, 4. 43, 10. 65, 3. 78, 29.
 93, 17. 120, 25.
 εἰκών, ἡ, 4, 24. 5, 6. 11, 5. 15, 1.
 21. 16, 12. 22, 6. 35, 9. 37,
 26. 40, 21. 62, 5. 22. 63, 2. 16.
 89, 14. 91, 8. 13. 101, 4. 25.
 104, 5. 115, 10. 116, 2. 128,
 26. 129, 8. 130, 2. 132, 26.
 134, 3. 137, 15. 140, 16. 145,
 24. 155, 2. 161, 1. 173, 3. 10.
 186, 5. 187, 5. 213, 21—214,
 14. 290, 20. 291, 11. 294, 3.
 353, 6.
 εἰκώς 34, 5.
 τὸ εἰκός 33, 24. 192, 12.
 εἰλικρινής, ἐς 12, 24. 87, 5.
 139, 1. 140, 3.
 εἰμι 31, 19. 187, 28. 423, 6.
 εἰμι passim, e. g. 49, 26. 53,
 25. 64, 14. 84, 12.
 τὸ εἰναι 15, 13. 24. 16, 8. 142, 6.
 τὸ ὁν vide ὁν.
 ἔασιν 155, 5.
 εἴπερ 16, 1.
 εἰπον passim, e. g. 5, 2. 18, 11.
 20, 18. 48, 6. 104, 6.

- εἰπαμεν 119, 20.
 ὡς εἰπεῖν 30, 12. 43, 26. 70, 2.
 244, 3.
 ἐρῶ 78, 7. 113, 14. 116, 7.
 339, 3.
 εἰρηκα 39, 1.
 εἰρημαι 8, 18. 20, 7. 29, 12.
 32, 20.
 δηθῆσομαι 72, 27. 73, 7.
 δητέον 162, 27.
 εἰς passim, e. g. 6, 5. 10. 14.
 11, 6. 12, 7. 15. 24. 16, 8.
 εἰς, μία, ἐν passim, e. g. 7,
 18. 9. 14. 22. 10. 10. 12, 7.
 23, 28. 33, 10 s. 40, 8. 141,
 21?.
 ἐνὸς δέοντος 61, 15. 17.
 τὸ ἐν 5, 19. 7, 19. 19, 10. 50,
 19. 99, 21. 104, 6. 145, 4. 291,
 13.
 τὴν τοῦ νοῦ γωνίαν μετρεῖ,
 πάντων μέτρον 115, 15—16.
 κατὰ μίαν 348, 8.
 εἰσάγον 74, 21. 272, 13. 279, 6.
 435, 17.
 εἰσβαλλω 355, 9.
 εἰσδέχομαι 52, 18.
 εἰσον 141, 8. 19.
 εἰτα 36, 25.
 εἰτε — εἰτε passim, e. g. 9, 9.
 12, 5. 13, 16. 49, 7. 24.
 εἰτε omisso priore εἰτε 167, 5.
 εἰωθα passim, e. g. 12, 6. 72,
 1. 128, 13. 156, 18. 194, 2.
 207, 4. 254, 7. 259, 21. 293, 3.
 322, 4.
 ἐκ passim, e. g. 5, 18. 8, 6. 23.
 11, 22.
 ἐκασταχοῦ 104, 15. 153, 14.
 ἐκαστος passim, e. g. 22, 27.
 23, 1. 33, 2. 17.
 τὰ καθ' ἐκαστα 14, 19. 15,
 18. 22, 1. 26, 7. 30, 14. 84, 8.
 ἐκαστα ἐφ' ἐκαυτοῦ 83, 11.
 ἐκάτεος, α, ον passim, e. g.
 8, 2. 35, 25. 36, 5. 7.
 ἐκβαίνω 59, 5. 271, 22. 399, 2.
 ἐκβάλλω passim, e. g. 107, 16.
 111, 5. 15. 175, 2 ss. 182, 11.
 183, 1. 6. 187, 19. 23.
 ἐκβολή, ἡ 175, 17. 225, 10.
 ἐκγονος, ον 6, 8. 13. 22, 40, 10.
 53, 26. 88, 1. 173, 7. 191, 11.
 314, 17.
 ἐκδίδωμι 63, 7.
 ἐκεī passim, e. g. 54, 7. 60, 10.
 61, 4. 78, 25. 141, 20.
 ἐκεīθεν passim, e. g. 15, 8. 11.
 26, 20. 95, 12. 101, 16.
 ἐκεīνος, η, ο passim, e. g. 5,
 4. 21, 6, 10. 7. 7. 9, 1. 16. 24.
 13, 24. 157, 11.
 ἐκθεσις, ἡ passim, e. g. 203,
 4. 7. 24 ss. 204, 24 ss. 206, 11.
 208, 16 ss. 209, 24.
 ἐκκαιίδενα 428, 6.
 ἐκκαιδένατος 326, 15.
 ἐκκειμα passim, e. g. 102, 19.
 117, 4. 190, 21. 196, 25. 207,
 16. 18. 220, 6.
 ἐκπληνω 73, 22.
 ἐκλέγω 73, 15. 74, 1. 120, 14.
 359, 8. 360, 21. 399, 5.
 ἐκλειπω 110, 1. 203, 21. 204,
 24. 299, 6.
 ἐκλειψις, ἡ 268, 21.
 τοεῖς ἐφεξῆς ἰσον ἀπέχονται
 ἀλλήλοιν οὐκ ἂν γένοιντο
 268, 23—269, 7.
 ἐκλιμανω 204, 5. 25.
 ἐκλογή, ἡ 69, 6. 74, 22.
 ἐκλινω 92, 25.
 ἐκπληρόω 195, 12.
 ἐκπλήσσω, 141, 16.
 ἐκτασις, ἡ 49, 27. 99, 2. 128, 2.
 132, 26. 155, 16. 167, 22. 421,
 16.
 ἐκτείνω 73, 21. 86, 17. 151, 2.
 260, 21.
 ἐκτιθημι passim, e. g. 76, 4.
 121, 1. 196, 16. 207, 14. 208,
 20. 210, 3. 417, 2. 435, 18.
 ἐκτός passim, e. g. 52, 27. 119,
 13. 16. 127, 8 s. 152, 19. 153,
 3. 420, 5.
 τὰ ἐκτός 18, 15.
 αἱ ἐκτός γωνίαι 33, 14.

- ἡ ἔκτὸς τοῦ τριγάνου 305, ἔλλειψις, ἡ 58, 14. 133, 19. 419,
18 ss.
- Ἐκτος, ἡ, οὐ passim, e. g. 213, (κάνον τοιή) 106, 15. 112, 4.
20. 248, 12. 252, 15. 254, 27. 119, 25. 126, 23. 152, 5. 156,
ἔκφαντω passim, e. g. 5, 3. 20, 17. 159, 17 ss. 177, 1. 245,
6. 22, 9. 23, 4. 22. 37, 3. 20. 23 ss. 391, 17 ss. 419, 21.
43, 18. 62, 13. 64, 15. 92, 17. κυκλὸς δομούμενος 172, 4.
141, 24. 432, 2. ἐμβαδόν, το 235, 7. 27. 236, 19
ἔκφαντης, ἡ 13, 26. —237, 18. 241, 2. 339, 12 ss.
ἔκφαντις, ἡ 26, 26. 347, 21. 388, 5. 12. 403, 12.
ἔκφαντοριάς, ἡ, ὡν 46, 22. 420, 13. 421, 18.
- ἔκφέρω 177, 9. 307, 17. ἐμβάλλω 241, 22.
- ἔλαττον (ἐλασσόν) passim, e. g. ἐμμελῶς 435, 18.
- 97, 15. 177, 17. 192, 14. 195, ἐμός, ἡ, ὡν 91, 1. 94, 5.
21. 270, 9 ss. 305, 15. 384, 18. ἐμπαθῆς, ἡ 23, 26. 46, 6. 9.
397, 10. ἐμπαλιν 16, 21. 149, 25. 169,
ἔλάττων (ἐλάσσων), οὐ passim, 16.
- e. g. 44, 7. 53, 4. 60, 10. 73, ἐμπειρία, ἡ 25, 19. 30, 20 ss.
19. 110. 15. 418, 11. ἐμπειρίκος, ἡ, ὡν 26, 5. 30, 14.
- Sup. 39, 4. 40, 6. 8. 60, 11. 110, ἐμπίπτω 110, 17. 182, 25. 191,
11 ss. 117, 9. 184, 24. 211, 17. 16. 308, 15. 21. 341, 15.
- 278, 23. 314, 8. ἐμπλέκω 112, 5.
- τοὐλάχιστον 127, 23. ἡ ἐμπεπλεγμένη σπείρα 119,
ἔλάττωσις, ἡ 154, 7. 188, 14. 15.
- 192, 3. 316, 17. 371, 7 s. 397, ἐμπνέω 86, 2.
9. 427, 8. ἐμποδίζω 273, 25.
- ἔλαυνω 36, 8. ἐμπόδιον, το 28, 6. 46, 2. 6.
- ἔλεγχος, δ 70, 14. 247, 22. 248, 74, 1.
8. 266, 11. 274, 21. ἐμποιέω 212, 24. 321, 15.
- ἔλέγχω 58, 21. 211, 3. 266, 9. ἐμπορεία, ἡ 65, 4.
- 279, 4. 352, 22. ἐμπροσθεν 26, 27. 68, 10.
- ἔλευθερος, οὐ 65, 17. ἐμπνοος, οὐ 167, 8.
- ἔλικοιδης, ἡ 104, 2. ἐμφαινω 52, 8. 106, 25. 118, 22.
- ἔλικοδης (?) 112, 1. 178, 10.
- ἔλιξ, ἡ 104, 17. 111, 18. 118, ἐμφανής, ἡ 47, 1. 63, 16. 201,
1. 4. 120, 19. 176, 23. *μίλλων* 7. 322, 7.
- ἡ περὶ κύλινδρον ἔλιξ 105, 1 ἐμφανίζω 83, 9. 143, 20. 174,
—106, 9. 112, 17—21. 202, 1. 18. 187, 5.
- 251, 7. 11. 394, 25. ἐμφαντάξω 138, 24. 314, 25.
- μονόστροφος 180, 4. 9—15. ἐμφασις, ἡ 4, 23. 22, 7. 51, 1. *λιγ*
- 187, 23. ἐμφυτος, οὐ 46, 20.
- Ἄρχιμηδεία 272, 10. ἐμψυχος, οὐ 41, 13.
- ἔλισσω 153, 19. ἐν passim, e. g. 5, 2. 22. 6, 12 ss.
- ἔλινώ 63, 22. 7, 4 ss. 8, 1. 14 ss.
- ἔλλειπής, ἡ 221, 23 ss. 306, 7. ἐναλλαγή, ἡ 7, 24. 252, 19. 265,
ἔλλειπω 203, 11. 220, 19. 221, 17.
1. 15. 242, 6. 304, 27. 338, 3. ἐναλλάξ passim, e. g. 206, 1.
- 377, 14. 420, 6. 421, 16. 341, 7. 16. 355, 27. 356, 24.
- ἔλλειπως 305, 21.

- τὸ ἐναπλάξ 9, 4 ss. 60, 24. 301,
 27.
 διχῶς ὁ γεωμέτρης παραλαμ-
 βάνετ 357, 9—26.
 ἐναλλάττω 254, 18. 374, 8. 378, 6.
 ἐναντίος, α, ον 8, 19, 12, 25.
 23, 1, 9. 18, 26, 21. 49, 22, 69,
 28, 74, 5. 139, 17. 239, 21.
 270, 14. 314, 3.
 τούρναντίον 28, 27.
 ἐνάργεια, ἡ 181, 3. 185, 6. 193,
 8. 194, 6. 17. 195, 21. 240, 14.
 255, 17.
 ἐναργῆς, ἐς 179, 8. 188, 3. 193,
 7. 195, 11. 196, 6. 243, 8. 254,
 23, 255, 25. 266, 11. 294, 3.
 326, 12.
 Comp. 89, 6. 179, 18.
 Sup. 426, 12.
 ἐναργῶς 90, 3. 112, 23. 427, 25.
 ἐναρμόνιος, ον 23, 19. 24, 5.
 ἐναρμοστις, ἡ 201, 11.
 ἐνας, ἡ 142, 5.
 ἐνατος 248, 10. 279, 14.
 ἐνδεια, ἡ 24, 13. 133, 23.
 ἐνδείκνυμι passim, e. g. 23, 3.
 84, 17. 90, 9. 96, 1. 97, 14.
 135, 6. 143, 17. 432, 4.
 ἐνδειξις, ἡ 91, 11. 102, 5. 110,
 4. 162, 20. 291, 15. 404, 15.
 ἐνδέχομαι 284, 26. 292, 17. 295,
 20.
 ἐνδίδωμι 9, 27. 149, 22. 167, 21.
 ἐνδοθεν 45, 11. 55, 11.
 ἐνδον 141, 7.
 οι ἐνδον λόγοι 18, 18. 140, 16.
 ἐνδοτέρον 400, 24.
 ἐνειμι 36, 7.
 ἐνεκα passim, e. g. 48, 7. 69,
 6. 86, 22. 300, 24.
 ἐνεκεν 112, 2.
 ἐνέργεια, ἡ passim, e. g. 6, 18.
 18, 9. 21. 25, 3. 28, 12. 37, 2.
 38, 11, 44, 23. 46, 9. 12. 49,
 12, 55, 18. 56, 1. 89, 23. 91,
 17. 95, 10. 291, 1.
 κατ' ἐνέργειαν (ἐνεργεία) op-
 positum δυνάμει 116, 14. 157,
 8. 284, 21. 285, 22.
 ἐνεργέω passim, e. g. 18, 10.
 19, 28. 28, 26. 38, 5 (?) 41.
 24, 52, 5 ss. 63, 6. 108, 19.
 ἐνηλλαγμένως 357, 25.
 ἐνιαῖος, α, ον 138, 10. 153, 15.
 ἐνιδρύνω 21, 2.
 ἐνίζω 89, 24. 101, 19. 116, 1.
 148, 22.
 ἐνικός, ἡ, ὁν
 Sup. 154, 12.
 ἐνικῶς 376, 19.
 ἐνίοτε 204, 9. 206, 10.
 ἐνίστημι passim, e. g. 48, 8.
 199, 4. 214, 16. 256, 15. 262,
 4. 13. 273, 11. 289, 11.
 ἐννέα 428, 18.
 ἐννεακαιδένατος 313, 23. 409, 3.
 ἐννοέω 24, 23. 295, 25.
 ἐννοια, ἡ passim, e. g. 76, 12.
 97, 5. 110, 17. 119, 4. 120, 3.
 179, 4. 279, 1.
 κοινή 74, 15. 76, 16. 109, 18.
 182, 12. 194, 9. 240, 12. 245,
 4. 244, 4. 254, 25 ss. 264, 11.
 266, 9. 11. 278, 14. 374, 5.
 384, 13.
 γραμμῆς 100, 6—10.
 ἐπιφανείας 114, 20—22.
 ἐνοειδής, ἐς 4, 2. 17. 86, 4. 87,
 21. 138, 7. 139, 9. 140, 20.
 ἐνοειδῶς 55, 15. 92, 2.
 ἐνοποίεων 129, 19.
 ἐνοποιός, ον 90, 24.
 ἐνόχλησις, ἡ 375, 9.
 ἐνώπιον 5, 4. 89, 12. 167, 12. 250,
 14.
 ἐνστασις, ἡ passim, e. g. 193,
 5. 210, 27. 212, 18—23. 247,
 15. 248, 10. 262, 8 s. 275, 1.
 286, 14. 288, 11. 289, 9 ss.
 330, 3. 17. 431, 14.
 ἐνταῦθα passim, e. g. 37, 8.
 45, 16. 53, 12. 87, 3.
 ἐντεῦθεν 79, 21. 23. 80, 4.
 ἐντεῦθεν passim, e. g. 20, 8.
 17. 21, 9. 84, 23. 146, 5. 155,
 26. 330, 18.
 ἐντεχνός, ον 242, 5.

- ἐντίθημι** 24, 5. 45, 7. 70, 10. 90, 20.
- ἐντός** passim, e. g. 73, 3. 119, 13. 15. 152, 3 ss. 157, 1. 20. 24.
- ἡ ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον τριγώνου γωνία 305, 19 ss. Vide ἀπεναντίον.
- αἱ ἐντὸς τοῦ τριγώνου γωνίαι 306, 22. 310, 9 ss.
- ἐντυγχάνω 84, 9. 290, 15.
- ἐνυλος**, ον 15, 5. 16.. 16, 4. 31, 9. 38. 8. 41, 4. 88, 25. 96, 8. 11. 133, 11. 137, 20. 139, 3. 143, 7. 166, 22. 167, 23. 168, 1. 19. 291, 11.
- ἐνωσις**, ἡ 6, 3. 19, 16. 36, 13. 22. 44, 19. 86, 10. 90, 5. 11. 101, 25. 129, 9 ss. 138, 4. 139, 8. 142, 2. 148, 11. 13. 153, 20. 155, 3. 167, 13. 173, 21. 174, 13. 293, 22.
- ἐνωτικός, ἡ, ὁν 91, 4.
- Ἐξ 38, 11. 237, 7. 269, 4. 304, 19 ss. 403, 16. 20.
- ἐξαγωνικός**, ἡ, ὁν 304, 21.
- ἐξάγωνον**, το 304, 17 ss. 393, 11 ss.
- ἐξάγωνος** ἀριθμός 258, 18 s.
- ἐξαιρετος**, ον 60, 12. 293, 10.
- ἐξαιρετον** 89, 5. 92, 20. 102, 3. 138, 6. 294, 11.
- ἐξαιφνης** 20, 9.
- ἐξαντις** 304, 19.
- ἐξαλλαγή**, ἡ 92, 17. 145, 17. 212, 7. 421, 23.
- ἐξαλλαττω** 6, 26. 117, 13. 223, 1.
- ἐξαπατάω** 70, 5.
- ἐξαπλευρον**, το 382, 8.
- ἐξαπλώω** 18, 1. 62, 12.
- ἐξαριθμησι** 38, 15.
- ἐξεργέω** 6, 11.
- ἐξερμα**, το 42, 1.
- ἐξας**, ἡ 150, 19.
- ἐξαγως** 359, 7.
- ἐξειττον** 17, 25. 56, 18. 88, 6. 145, 2. 201, 2.
- ἐξεργαζομαι** 74, 24. 99, 15. 201, 2. 396, 25.
- ἐξερημώω** 291, 11.
- ἐξέρχομαι** 432, 10.
- ἐξεστι** 220, 4. 282, 22. 284, 9. 293, 15. 295, 7. 370, 21.
- ἐξεταζω** 7, 1. 201, 3. 272, 14.
- ἐξενόσκω** 432, 8.
- ἐξηγέομαι** 89, 11. 93, 17. 132, 6. 263, 4. 364, 19.
- ἐξήγησις**, ἡ 177, 25. 200, 10. 432, 14.
- ἐξηγητής**, ὁ 189, 11. 289, 11. 328, 16.
- ἐξηρημένως** 5, 22.
- ἐξης** passim, e. g. 14, 17. 163, 187, 28. 215, 11. 258, 21.
- ἐξις**, ἡ 180, 25.
- ἐξισώω** 293, 24. 305, 2.
- ἐξισημη** 86, 9. 87, 15. 148, 12.
- ἐξιμέω** 211, 27.
- ἐξιψαίνω** 83, 16.
- ἐξώ** passim, e. g. 16, 12. 49, 24. 52, 23. 55, 10. 13. 72, 2. 73, 2. 143, 16.
- ἐξωθεν** passim, e. g. 18, 18. 45, 7. 52, 17. 136, 12. 143, 14.
- ἐξιψηλομαι** 151, 24. 409, 17. 429, 9.
- ἐξιτέω**, 401, 1.
- ἐξικα** passim, e. g. 52, 10. 73, 4. 78, 21. 85, 10. 97, 10. 161, 7. 278, 10.
- ἐπαγγελία**, ἡ 59, 7.
- ἐπαγγέλλομαι** 77, 22. 210, 9. 212, 6. 289, 14.
- ἐπάγω** passim, e. g. 115, 12. 138, 4. 143, 2. 144, 17. 210, 10. 234, 10. 422, 24.
- ἐπανέω** 194, 10. 335, 17.
- ἐπανολονθέω** 106, 16. 330, 19. 336, 21.
- ἐπαληθεύω** 171, 7. 195, 26. 212, 21. 293, 12.
- ἐπαναβασμός**, ὁ 21, 9.
- ἐπανάγω** 293, 22.
- ἐπάνειμι** 19, 5. 23. 43, 20.
- ἐπανέρχομαι** 213, 13.
- ἐπανήκα** 375, 17.
- ἐπάνοδος**, ἡ 187, 18.
- ἐπαπορέω** 128, 21.
- ἐπανξάνω** 66, 16.

- ἐπαφή, ἡ 4, 2, 179, 18, 201, 11.
 ἐπεγείρω 66, 14.
 ἐπείγομαι 27, 15, 88, 20, 130,
 1, 187, 15.
 ἐπειδάν 131, 20, 237, 20.
 ἐπειδή passim, e. g. 64, 25, 70,
 1, 75, 6, 85, 8.
 ἐπειμι 61, 25.
 ἐπειπερ 152, 24.
 ἐπεισάγω 185, 25, 365, 13, 375,
 12.
 ἐπεισακτος, ον 86, 10.
 ἐπεισειμι 95, 4.
 ἐπεισοδιώδης, ἐς 45, 9, 86, 16,
 92, 23, 96, 6, 130, 25.
 ἐπειτα 76, 4, 128, 10, 260, 17.
 ἐπένεινα 137, 18.
 ἐπεξεργασία, ἡ 200, 15.
 ἐπευθεια δεῖξις (?) 304, 6.
 345, 1.
 ἐπέχω 7, 19, 161, 18.
 ἐπί c. Acc. passim, e. g. 5, 16,
 6, 17, 8, 6, 9, 2, 18, 11, 9, 18,
 6, 8.
 c. Gen. passim, e. g. 17, 7,
 40, 3, 67, 8, 82, 22, 103, 20,
 105, 3, 243, 4, 273, 12, 338,
 12.
 c. Dat. 18, 1, 65, 14, 15, 66,
 4, 9, 81, 9, 112, 1, 155, 14.
 ἐπιβαίνω 146, 10.
 ἐπιβάλλω 62, 2, 65, 10, 68, 12,
 93, 14.
 ἐπιβλέπω 194, 24, 330, 18.
 ἐπιβλεψις, ἡ 421, 22.
 ἐπιβολή, ἡ passim, e. g. 3, 10,
 4, 13, 11, 19, 20, 2, 22, 2, 55,
 23, 100, 5, 173, 11, 174, 19,
 180, 20, 185, 19, 269, 24, 378,
 1, 402, 9.
 ἐπιγενηματικός, ἡ, ὁν 51, 5.
 ἐπιγίνομαι 153, 25.
 ἐπίγομαμα, τό 111, 24, 194, 3.
 ἐπιγραφή, ἡ 71, 27.
 ἐπιγράφω 70, 10.
 ἐπιδείκνυμι (ἐπιδεικνύω) passim, e. g. 12, 9, 26, 11, 45,
 19, 50, 8, 64, 7, 140, 20, 150,
 20, 251, 23.
 ἐπιδέχομαι passim, e. g. 19, 18,
 79, 18, 122, 20, 132, 12, 15,
 19, 191, 22, 295, 6.
 ἐπιδίδωμι 86, 27, 102, 7.
 ἐπιδοσις, ἡ 28, 16, 66, 9.
 ἐπιζεύγνυμι passim, e. g. 18,
 17, 187, 9, 26, 209, 6, 215, 1,
 218, 24, 219, 10, 12.
 ἐπίγενεξις, ἡ 355, 17, 386, 11,
 387, 6.
 ἐπιζητέω 116, 4, 371, 10, 396,
 21.
 ἐπιθεωρέω 391, 22.
 ἐπιθολόω 46, 8, 74, 5, 87, 7.
 ἐπικαθαρεσις, ἡ 198, 13.
 ἐπικλήνω 292, 8.
 ἐπικοινωνέω 41, 24.
 ἐπίκουρος, ον 212, 1.
 ἐπικρατέω 92, 18, 108, 16.
 ἐπικτητος, ον 166, 25.
 ἐπιλάμπω 148, 24.
 ἐπιλανθάνω 435, 20.
 ἐπιμελής, ἐς 66, 22.
 ἐπιμερῆς, ἐς 7, 25.
 ἐπιμήνης, ἐς
 τὸ επίμηνες σφαιροειδές 120, 1.
 ἐπιμόριος, ον 6, 26, 7, 25.
 ἐπινοέω 111, 16, 20, 125, 9, 183,
 16, 185, 15.
 ἐπινοια, ἡ passim, e. g. 15, 3,
 51, 4, 89, 16, 91, 21, 24, 106,
 23, 26, 136, 12, 180, 20, 272,
 12.
 ἐπίπαν 164, 14, 167, 20, 204, 7.
 ἐπίπεδος, ον passim, e. g. 24,
 19, 39, 8 ss. 104, 19, 105, 7,
 107, 19, 357, 6.
 ἀριθμού 17, 16, 39, 16 ss.
 τὸ ἐπίπεδον 73, 12, 89, 8, 92,
 11 s. 104, 2 ss. 110, 19, 111,
 13 s. 112, 21, 267, 1, 356,
 22 ss.
 ἀπειρον 284, 20.
 τὸ ἐπίπεδον γραμμὴ περιέλα-
 βεν 86, 19.
 ὁ τοῦ ἐπίπεδον λόγος βαθύνει
 τὸ ἐπίπεδον 87, 8.

- πάντα ἐν ταῖς φύσεσι πατὰ τὸ καθόλου παταφατικὸν ταῖς τὸν τοῦ ἐπιπέδον λόγον 92, ἐπιστήμαις προσήκει 260, 1 8—13.
 ἡ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια 117, 1 —18, 120, 14—21. 25—121, 7.
 ἡ ἐπίπεδος γωνία 121, 8. 126, 12—128, 19.
 ἐπίπεδα συναγόμενα γωνίας ποιεῖ 298, 23.
 κάθετος 283, 14—16.
 γραμμή 394, 21 ss.
 ἐπιπλατυς τὸ ἐπιπλατν σφαιροειδές 120, 1.
 ἐπιποθέω 265, 19.
 ἐπιπόλαιος, ον 29, 16. 70, 4.
 ἐπιπροσθέω 109, 22. 110, 3. 117, 11.
 ἐπισημαίνω 134, 19. 160, 17. 236, 7. 315, 4. 375, 8. 384, 3. 388, 15. 409, 1.
 ἐπισκέπτομαι 34, 21. 44, 5. 200, 6. 368, 26.
 ἐπίσπεψις, ἡ 199, 2.
 ἐπισκοπέω 5, 15. 36, 3. 48, 16. 54, 23. 62, 19. 65, 18. 83, 12. 202, 7.
 ἐπισκόπτω 216, 21.
 ἐπίσταμαι 14, 14.
 ἐπίστασις, ἡ, 102, 22.
 ἐπίστατέω 109, 3.
 ἐπιστήμη, ἡ passim, e. g. 7, 4. 9, 8 ss. 14, 15. 21. 17, 5. 23. 27. 24, 21. 25, 13. 27, 4. 14. 34, 8. 58, 3. 75, 21?. 119, 5. 184, 7. 23. 303, 15. 20. 322, 19 ss.
 ἡ πρώτη (πρωτίστη, ἀκροτάτη) 4, 9. 9, 19. 11, 18. 23. 243, 18.
 τῆς γεωμετρίας 57, 9—61, 17.
 μαθηματικά 17, 26. 60, 23.
 ἡ μία 7, 18. 18, 6. 31, 22 ss.
 διττή 200, 22.
 ἀκριβεστέος ἀλλη ἀλλης 59, 10—60, 1.
 ἡ (μαθηματικὴ) ἐπιστήμη secundum Platonem 25, 12—32, 20.
 ἀρχὰς οὐκ ἀποδείκνυσι 75, 15.
- τὸ καθόλου παταφατικὸν ταῖς ἐπιστήμαις προσήκει 260, 1 —9.
 ἐπιστημονικός passim, e. g. 69, 1. 70, 2. 16. 200, 14. 212, 17. 222, 1. 242, 11. 243, 20. 247, 17. 259, 21. 322, 17.
 Comp. 66, 17.
 ἐπιστημονικῶς 203, 12.
 Comp. 427, 1.
 ἐπιστήμων, ον 34, 2. 46, 11. 93, 11. 182, 13. 375, 11.
 ἐπιστρεπτικός, ἡ, ὁν 151, 8.
 ἐπιστρέφω passim, e. g. 27, 5. 45, 12. 47, 3. 55, 15. 90, 13. 108, 9. 140, 21. 150, 21.
 ἐπιστροφή, ἡ passim, e. g. 46, 7. 110, 8. 147, 17. 148, 11. 151, 2. 153, 18 ss.
 ἐπισυνέστημι 51, 5. 260, 21.
 ἐπισυντείθημι 304, 27.
 ἐπιταραττω 75, 23. 187, 3.
 ἐπίτασις, ἡ 172, 19.
 ἐπιτάττω 208, 3. 227, 18. 271, 12. 282, 3. 422, 19.
 ἐπιτήδειος, α, ον 41, 6.
 ἐπιτήδειότης, ἡ 148, 9. 211, 14.
 ἐπιτήδευμα, τό 20, 19.
 ἐπιτίθημι 149, 27.
 ἐπιτομή, ἡ 316, 21.
 ἐπιτρέπω 199, 12. 214, 20.
 ἐπιτρέχω 200, 17.
 ἐπιτροπέω 167, 10. 174, 16.
 ἐπιτυγχάνω 45, 3.
 ἐπιφάνεια, ἡ passim, e. g. 49, 14. 96, 20. 100, 11. 112, 12. 121, 16 ss.
 (ὅμιλοι) 114, 3—14.
 περασοῦσα, περατομένη 85, 4 s. 86, 18. 115, 10—116, 14.
 τοιάδι ἀνάλογον, δυαδική 97, 21—98, 8. 99, 4—8. 20. 115, 1—8.
 τοῦ κυλινδρον 105, 2. 117, 21. 120, 11. 24.
 τῆς σφαιρας (σφαιρική) 116, 6. 117, 21. 119, 4. 120, 10. 23.
 τον κώνον 117, 21. 120, 24.
 σπειρική 119, 9—18.

- κωνοειδής 119, 22—120, 2.
 ἔννοια επιφανείας 114, 20—22.
 αἰσθησις 114, 22—25.
 (ταῦτον) τῷ ἐπιπέδῳ 115, 17
 —24.
 ἐπιπέδος 117, 1—13, 120, 14
 —21, 25—121, 7.
 μικρή 117, 14—120, 6.
 δύοιμερες 120, 8—12.
 ἐπιφανής, ἐς 66, 7, 67, 18.
 ἐπιφέροι 144, 20, 235, 2, 261, 14.
 ἐπιφημίζω 72, 8, 173, 1.
 ἐπιχειρέων passim, e. g. 25, 15.
 26, 12, 29, 16, 54, 18, 73, 18.
 144, 3, 179, 21.
 ἐπιχειρησις, ἡ 45, 19.
 ἐπομαι passim, e. g. 12, 2, 17,
 11, 26, 26, 27, 1, 31, 18, 48,
 6, 58, 19, 315, 8.
 ἐπονυμάξω 46, 18, 72, 3, 396, 12.
 ἐποχέομαι 90, 13, 138, 7, 148, 4.
 ἐπτά 96, 4, 235, 25.
 οἱ ἔ. ὅροι 17, 15.
 οἱ ἔ. λόγοι 17, 17.
 εἰδή τειγώνων 168, 5—12.
 εἰδή τετραπλεύρων 170, 8—15.
 ἐπταπτις 422, 22.
 ἐπταχως 170, 8.
 ἐπωνυμία, ἡ 30, 9, 40, 4, 113,
 6, 126, 26, 172, 20, 221, 15.
 303, 11.
 ἔρας 148, 22.
 ἔρειδω 404, 23.
 ἔργον, τό 55, 20, 79, 7, 248, 4.
 255, 25, 322, 7.
 τῆς ἐπιστήμης 322, 20, 323, 3.
 τῆς μαθηματικῆς 18, 8, 10—
 19, 5.
 τῆς γεωμετρίας 39, 12.
 τῆς γεωδεσίας 39, 20.
 ἔργοδης, ες 242, 10.
 ἔρημος, ον 150, 10.
 ἔρμαιον, τό 301, 24, 303, 9, 13.
 ἔρμηνεία, ἡ 295, 8.
 (ἔρωμα)
 Ἄρ. 68, 14.
 Fut. 70, 20.
 ἔργομαι 65, 7, 120, 3, 136, 12.
 159, 25, 388, 7.
- ἔρως, ὁ 90, 13.
 ἔρωτημα, τό 58, 19, 25.
 ἔρωτικός, ὁ 21, 7 s.
 ἔστια, ἡ 29, 14.
 ἔσχατος, ἡ, ον 4, 4, 11, 3, 11.
 18, 20, 10, 28, 25, 52, 10, 16.
 94, 13, 145, 2.
 τὰ ἔσχατα 3, 2, 7, 8, 52, 12.
 92, 25, 129, 13, 138, 24, 148, 8.
 ἔσχάτων 91, 27.
 ἔταξος, ὁ 67, 3, 9.
 ἔτεροίωσις, ἡ 106, 24.
 ἔτεροκένητος, ον 16, 1, 137, 21.
 142, 3.
 ἔτερόμηκες, τό 169, 3, 16, 170.
 9, 171, 9, 18, 22, 386, 19 ss.
 388, 15 ss. 389, 10, 421, 4.
 ἔτεροποιός, ον 164, 10.
 ἔτερος, α, ον passim, e. g. 19,
 2, 30, 24, 34, 15, 27, 35, 1.
 38, 14, 58, 24.
 τὸ ἔτερον 353, 4—11.
 ἔτερότης, ἡ 6, 6, 34, 21, 36, 14.
 18, 131, 16, 132, 5, 353, 8.
 ἔτι passim, e. g. 7, 24, 14, 24.
 19, 1, 28, 17, 49, 9.
 εὐγνωστος, ον 182, 4.
 εὐγνοία, ἡ 8, 19, 23, 1, 24, 2.
 εὐδαιμονία 26, 2.
 εὐδαιμονία, ἡ 26, 2, 30, 6.
 εὐδαιμονικῶς 26, 3.
 εὐδιαίστετος, ον 432, 15.
 εὐέλεγντος, ον 275, 4.
 εὐεργετεῖα 63, 9.
 εὐθεία, ἡ passim, e. g. 35, 4.
 39, 25, 50, 2, 6, 78, 2 s. 103,
 22, 104, 25, 106, 6, 21—107,
 10, 111, 8.
 ὄρισμοί 109, 6—110, 26.
 πρὸς τῆς ἀπειρότες 107, 15.
 συμβολον τῆς ἀπαρεγκλίτον
 προνοίας 108, 11.
 ἐπ' εὐθείας 294, 18 ss. 299,
 15 ss.
 ὀδεύειν 109, 18, 20.
 ὄμαλή ὁύσις 185, 11 s.
 ὅνος εὐθείας χωρίον ον περι-
 έκουσσ 239, 1—240, 10.

- ἡ ἐπ' εὐθείας δεῖξις 304, 6. εὐρίσκω passim, e. g. 13, 12, 345, 1. 24, 19, 43, 2, 51, 7, 55, 6, 61, ἡ ἀπειρος σύμβολον τῆς γε- 13, 64, 18, 233, 17, 422, 4. νέσεως 291, 7—9. εὐρυθμος, ον 137, 16. τρεῖς εὐθεῖαι ἵσαι ἐπὶ τὴν εὐρύνω 112, 8. αὐτὴν εὐθείαν 307, 25—308, εὐχημοσύνη, ἡ 137, 8. 13. εὐτακτος, ον 361, 23. διάστασις εὐθεῶν γωνίαν εὐτάκτως 162, 6, 255, 22. ποιουσῶν καὶ εἰς ἀπειρον ἐκ- εὐταξία, ἡ 22, 18. βαλλομένων 371, 14—23. εὐτρεπής, ἐς 55, 5. εὐθυγραμμικός 33, 20. εὐφυής 113, 8, 213, 10. εὐθύγραμμος, ον 427, 13. εὐφυώς 435, 19. γωνία passim, e. g. 80, 11. ἔφαπτω
120, 23. 122, 3. 7. 127, 15. Med. passim, e. g. 10, 8, 19, 128, 24—134, 19. 189, 15— 24, 28, 19, 34, 13, 35, 12, 331, 191, 4. 205, 17 s. 207, 18 ss. 10 ss.
237, 24 ss. 292, 18. 333, 3 ss. ἔφαρμογή, ἡ 237, 23, 243, 6.
τὸ εὐθύγραμμον passim, e. g. ἔφαρμός ς passim, e. g. 105, 5. 33, 15, 17. 73, 2. 82, 2 ss. 83, 110, 21. 117, 9. 20. 158, 1. 4, 161, 13—164, 17. 318, 13. 182, 18, 193, 14.
422, 10 ss. 423, 12. 426, 20. ἔφαρμοσις, ἡ 238, 6.
εὐθυγραφέω 106, 13. ἔφαρμόττω passim, e. g. 7, 20.
εὐθύνα, ἡ 15, 15. 33, 16. 120, 11. 142, 11.
εὐθύνης 104, 23. ἔφεξης passim, e. g. 32, 7, 72,
τὸ εὐθύ passim, e. g. 16, 20. 11. 75, 8. 17. 98, 4. 134, 22.
37, 8. 105, 18 ss. 108, 20 ss. 135, 4 ss.
117, 14 ss. 147, 10 ss. ταῦτα ἔφεξης, ὡν μηδὲν
ἀνάλογον τῇ ἀπειρῷ 104, 14. σύμοιον μεταξύ 296, 4.
Adv. 34, 8. 172, 14. 16. 202, ἔφετός, ἡ, ον 148, 14. 154, 24.
24, 265, 20. 382, 9. 397, 4. ἔφην, 52, 15.
ἐκ τοῦ εὐθέως 179, 19. ἔφίημι 153, 22, 174, 21.
εὐθύτης, ἡ 125, 11. ἔφιστάνω 253, 16. 292, 12. 368, 1.
εὐληπτος, ον 181, 4. ἔφιστημι passim, e. g. 10, 25.
εὐλόγως 207, 13. 90, 12. 135, 8. 183, 15. 188,
εὐλύτος, ον 27, 25. 18 s. 189, 13. 20. 250, 22. 292,
εὐμαθῆς, ἐς 208, 24. 23. 299, 23. 368, 24. 393, 6.
εὐμηχανος, ον 179, 6. 185, 18. 426, 10.
εὐμορφα, ἡ 141, 25. 6. ἔφοδος, ἡ 38, 24. 57, 2. 74, 19.
εὐοδία, ἡ 246, 11. 157, 17. 255, 26. 300, 7. 304,
εὐπαράδεκτος, ον 195, 14. 4. 374, 9.
εὐπετής, ἐς 181, 8. ἔφοες, ὁ 46, 26.
εὐποδία, ἡ 303, 16. ἔκω passim, e. g. 3, 8, 4, 23.
εύποριστος, ον 179, 6. 24. 182, 3. 6, 16. 24. 8, 2. 23. 9, 14. 10,
εὐπορος, ον 120, 17. 27. 46, 15. 126, 26. 200, 14.
εὐρεσις, ἡ passim, e. g. 19, 3. 243, 8.
47, 4. 64, 24. 69, 15. 24. 70, ἔως 9, 18. 192, 24. 380, 11.
8. 78, 19. 111, 25. 195, 16. ξάω 26, 3.
234, 6. ξηλόω 84, 15.
εὐρετης, ὁ 272, 5. ξητέω passim, e. g. 8, 6. 14

- ἔτημα, τό¹ 303, 24.
 ἔτημας, ἡ̄ passim, e. g. 19, 1.
 3. 29, 3. 47, 3. 66, 20. 68, 1.
 70, 22. 79, 17. 84, 8. 179, 18.
 423, 1.
 ζητητικός
 Comp. 227, 8.
 ζυγόν, τό² 63, 14.
 ζωδιακός, ἡ̄, ὁν 16, 24.
 ὁ ζωδιακός (ζωδιακός) 126,
 15. 167, 5. 269, 17.
 ζωή, ἡ̄ 15, 12, 17, 2. 20, 15, 23,
 19. 24, 5. 16. 28, 13. 29, 11.
 37, 22 ss. 47, 6. 52, 24. 53,
 14. 115, 15. 137, 20. 167, 9.
 168, 23. 174, 2. 290, 18. 20.
 291, 13 ss.
 ζωογόνος, ον 90, 16. 173, 18.
 214, 2.
 ζῶον, τό¹ 149, 21.
 ζωτικός, ἡ̄ ὁν 18, 23.
 ζωτικῶς 17, 9.
 ἡ̄ 107, 6. 263, 20. 414, 20.
 ἡ̄, 9, 19. 178, 13. 207, 15 ss.
 ἡ̄ αὐτό² 355, 23. 356, 13. 384,
 6. 9.
 ἡ̄ γεμονέω 115, 6.
 ἡ̄ γεμών, ὁ 10, 18. 192, 7.
 ἡ̄ γέομάν 77, 17. 113, 9. 21. 151,
 8. 165, 1. 174, 15. 315, 8.
 η̄γονυν 122, 1.
 η̄δη passim, e. g. 21, 19. 25,
 15. 37, 16. 77, 15. 181, 16.
 227, 9.
 η̄δονή, ἡ̄ 24, 18. 28, 22.
 η̄θικός, ἡ̄, ὁν
 πρὸς τὴν ἡ̄θ. φιλοσοφίαν
 η̄μᾶς τελειοῦ ἡ̄ μαθηματική
 24, 4—20.
 η̄θος, τό² 21, 19. 23, 24. 24, 5.
 14. 108, 10.
 η̄κω 95, 13. 151, 15. 278, 22.
 347, 1.
 η̄λιακός, ἡ̄, ὁν 39, 26.
- ἡ̄λιος, ἡ̄, ον 24, 22.
 69, 17 s. 141, 19. 172, 5. 179,
 5. 11. 315, 8.
 ἡ̄μέρα, ἡ̄ 63, 25. 269, 4.
 ἡ̄μερος, ον 138, 19.
 ἡ̄μέτερος, α, ον 29, 14. 110, 2.
 ἡ̄μικύκλιον, τό² 80, 3. 5. 104, 18.
 113, 17. 134, 13. 158, 3. 11.
 21—162, 8. 163, 5 s. 190, 28.
 216, 6. 8. 234, 17. 240, 2. 238.
 1. 381, 10 ss. 396, 4.
 ἡ̄μικύκλιον, τό² 123, 2.
 ἡ̄μιόλιος, α, ον 373, 16 s.
 ἡ̄μέσια 161, 10. 230, 2 ss. 239,
 11. 18. 297, 17 ss. 344, 1 ss.
 383, 20. 404, 9.
 ἡ̄μισιον 159, 21. 197, 1. 369, 18.
 399, 11. 404, 5. 11. 428, 14 ss.
 ἡ̄μιτετράγωνον, τό² 222, 7. 385,
 21.
 ἡ̄μιτρέγωνον, τό² 383, 22.
 ἡ̄ντα 63, 27. 193, 5. 236, 19.
 ἡ̄νωμένως 138, 9. ✓
 ἡ̄περ 173, 25.
 ἡ̄ττον (ἡσσον) passim, e. g. 49,
 19. 122, 15. 18. 21. 131, 16.
 180, 2. 294, 7.
 η̄τοι 25, 7.
 θάλασσα (θάλαττα), ἡ̄ 63, 13.
 352, 16.
 θαρρέω 301, 4.
 θάτερον passim, e. g. 107, 4 ss.
 109, 10. 110, 26. 157, 18.
 θάτερα 102, 19 s. 134, 23. 26.
 135, 9. 289, 19.
 θαῦμα, τό² 66, 13.
 θαυμάζω 28, 27. 141, 10. 285,
 22. 404, 17. 426, 9.
 θαυμαστός, ἡ̄, ὁν 22, 10. 23,
 18. 64, 23. 69, 1. 97, 26. 102,
 5. 119, 6. 130, 24. 137, 14.
 229, 3. 232, 11. 260, 10. 20.
 396, 13. 435, 20.
 θαυματοποιή, ἡ̄ 41, 8.
 θεα, ἡ̄ 173, 18.
 θέα, ἡ̄ 20, 21. 49, 11.
 θέαντα, ἡ̄ 173, 16.
 θέαμα, τό² 38, 7. 62, 8.

- θεάσηματι** 48, 3. 49, 13. 55, 15. 61, 27. 141, 15. 24. 250, 16. 412, 8.
- θεῖος, α, ον** 6, 6. 21, 3. 22, 13. 35, 9. 47, 2. 62, 6. 90, 13. 94, 23. 116, 20. 128, 27. 129, 9. 132, 17. 22. 133, 15. 140, 15. 18. 168, 15. 17. 173, 4. 22. 291, 3. 419, 22.
- Comp.** 137, 25. 147, 6.
- θέλω** 141, 12.
- θέμις** 104, 6. 140, 11.
- θεολογία, ἡ** 22, 1
- utilitas mathematicae** 22, 2—16.
- θεολογικός, ὁ** 156, 1.
- θεός, ὁ** 20, 5. 22, 4 ss. 46, 25. 62, 9, 90, 24, 91, 3, 8. 130, 18. 131, 1. 138, 7—23. 139, 9. 140, 13 ss. 141, 23, 25. 146, 6. 13. 148, 10—16. 150, 6. 10. 156, 4. 164, 10. 13. 174, 4. 303, 13. 432, 10.
- ὁ τριαδικός** 155, 24.
- θεότης, ἡ** 90, 16.
- θεοντρία, ἡ** 138, 10.
- θερμαίνω** 322, 18 s.
- θερμός, ἡ, ὁν** 167, 9. 11. 181, 10.
- θερμότης, ἡ** 122, 8.
- θέσις, ἡ** passim, e. g. 38, 21. 41, 26. 56, 9. 57, 13. 59, 18. 20. 60, 13. 63, 12. 78, 3. 26. 79, 20. 95, 22—96, 15. 127, 21. 135, 11. 154, 7. 186, 20. 201, 10. **θέσεις δεδομένον** 205, 14—206, 11. 280, 22 s.
- θετικός, ἡ, ὁν** 255, 18 s.
- θεωρεών** passim, e. g. 7, 15 ss. 9, 23. 10, 17. 11, 5. 14, 23. 18, 7.
- θεώρημα, τό** passim, e. g. 7, 17. 18, 4. 25, 22. 38, 20. 39, 2. 42, 3. 59, 22. 61, 21. 177, 20. 178, 13 ss. 200, 7.
- quid?** 77, 7—81, 4. 201, 5.
- apud Euclidem** 81, 7—22.
- μέρη** 203, 2—207, 25.
- τὰ μεροβλήματα πρὸ τῶν θεωρημάτων** 241, 20—243, 29.
- τὰ μὲν ἀπλᾶ τὰ δὲ σύνθετα** 244, 14—246, 12. 394, 13.
- τοπικά** 394, 15 ss.
- θεωρηματικῶς** 78, 7. 243, 18.
- θεωρητικός, ἡ, ὁν** 24, 23. 27, 19. 31, 10. 57, 9. 77, 14. 17. 80, 24. 116, 21. 221, 11.
- θεωρέα** passim, e. g. 9, 13. 11. 20. 13, 15. 19, 8. 24. 27. 20. 6. 21, 1. 24. 23, 4. 26, 9. 27. 28, 29, 9. 17. 29, 25. 352, 21. 432, 7 ss.
- φυσικὴ** 22, 17.
- θεωρικός, ἡ, ὁν** 100, 5. 174, 19.
- θῆλν, τό** 151, 10.
- θηλυπροπής, ἐς** 99, 14.
- θηρα, ἡ** 14, 6. 179, 15. 22. 203, 11.
- θηράω** 211, 16. 242, 17. 388, 11.
- θητός, ἡ, ὁν** 63, 9.
- οἱ θητοὶ** 84, 22. 150, 7.
- θρηγός, ὁ**
- τῶν μαθημάτων** 42, 10—44, 24.
- θηρεός, ὁ** 126, 19. 22. = *μικρός θηρεός* 103, 6 ss. 111, 6. 126, 20.
- ἰατρικός**
- ἡ ἰατρικὴ** 31, 8. 38, 25.
- τὸ ἰατρικόν** 38, 18.
- ἰατρός, ὁ** 38, 23. 75, 21. 93, 22.
- ἰδέα, ἡ** 17, 8. 118, 19. 144, 16. 146, 6. 395, 25.
- τοπικὰ θεωρηματα (ἀπεικασθέντα) ταῖς ἰδέαις** 395, 14—18.
- ἰδιάξιον** 39, 10. 124, 11. 165, 2. 171, 14.
- ἴδιος, α, ον** passim, e. g. 32, 16. 60, 7. 11. 101, 19. 135, 23. 147, 22. 157, 5. 162, 11. 24. 181, 24. 221, 14. 293, 3 ss.
- ἴδια** 178, 5.
- ἴδιότης, ἡ** passim, e. g. 22, 7. 33, 2. 18. 50, 15. 62, 6. 83, 9. 17. 89, 1. 94, 16. 99, 13. 124,

17. 138, 11. 146, 14. 303, 18.
353, 5.
- Iδιος*, ἡ passim, e. g. 40, 12.
156, 19. 186, 24. 211, 4. 212,
14.
- ζῆρυσις, ἡ 173, 8.
- ἴδρων 17, 14. 37, 3. 17. 148, 16.
154, 12.
- Pass. 3, 14. 17, 19. 18, 12. 85,
15. 91, 17. 138, 27. 291, 6.
- ἴδρυτην 87, 1.
- ἴερος, ἄ, ὃν 22, 14.
- ἴκανός, ἡ, ὃν 211, 16. 356, 4.
- ἴκανως 69, 20. 94, 3. 284, 23.
432, 1.
- ἴλασμοι 112, 2.
- ἴλεως
- ἴλεον 138, 20.
- ἴτα passim, e. g. 57, 24. 71, 27.
86, 19. 124, 24.
- ἴνδιλλοιαι 86, 13. 96, 11.
- ἴπποπέδη, ἡ 127, 1. 128, 5.
- ἴππος 112, 5.
- ἴσάξω 237, 15.
- ἴσημερινός, ὁ 126, 15. 269, 17.
- ἴσογωνίος, ον 172, 7. 12. 202,
16. 304, 18. 348, 5. 12. 393, 8.
- ἴσοδυναμέω 114, 12.
- ἴσοναπτήση, ἐσ 149, 18.
- ἴσοπεριμέτρῳ, τά 398, 16.
- ἴσόπλευρος, ον 14, 13. 169, 2 ss.
171, 13. 172, 8 ss. 202, 15 s.
304, 16 ss. 388, 21 ss. 393, 8.
398, 11.
- v. τρίγωνον.
- ἴσορροπέω 181, 20.
- ἴσορροπία, ἡ 41, 12.
- ἴσορροπος, ον 41, 15.
- ἴσος, ἡ, ον passim, e. g. 14, 12.
33, 14. 58, 17. 373, 8 ss.
- τὸ ἴσον 7, 26. 79, 19.
- ἐξ ἴσου 109, 8—13.
110, 13. 15. 117, 6. 215, 17.
- μετάβασις ἀπὸ τοῦ μεζονος
ἐπὶ τὸ ἔλασσον οὐ πάντως διὰ
τοῦ ἴσου 234, 18.
- ἴσοσκελής, ἐσ 14, 12.
- τραπέζιον 170, 7. 11.
- v. τρίγωνον.
- ἴσοταχής, ἐσ 106, 5.
- ἴσότης, ἡ passim, e. g. 1, 2.
12, 21. 22, 24. 24, 17. 40, 14.
21. 58, 14. 63. 15. 83, 13. 124,
9. 191, 6 ss. 290, 23. 313, 15 ss.
373, 19. 421, 21—24.
- πρώτιστον ἐν τῷ ποσῷ σύμ-
πτωμα 233, 18.
- τῆς ἀνισότητος μέτρον 293,
16 ss.
- ἴστημι 113, 24. 162, 24. 285, 9.
414, 13.
- Aor. II. 259, 11. 292, 14.
- Perf. passim, e. g. 8. 24. 12,
21. 21, 1. 3. 25, 4. 27, 6. 97,
16. 149, 16. 294, 4. 349, 1.
- Pass. 259, 1. 17. 292, 3. 5. 16.
- ἴστορία, ἡ 38, 20. 68, 4. 352,
15.
- ἴστορέω 64, 19. 65, 14. 111, 22.
113, 7. 211, 23. 323, 6. 345,
13. 375, 23. 426, 6.
- ἴστορικός
- τὸ ἴστορικόν 38, 18.
- ἴσως 29, 14. 93, 19. 110, 4. 272,
15. 303, 10.
- ἴνγινός, ἡ, ὃν 91, 3.
- ἴχνος, τό 89, 5. 150, 2.
- ἴαθλο 286, 19.
- ἴαθλαρέω 25, 16.
- ἴαθλάτη passim, e. g. 18, 21.
19, 2. 25, 5. 38, 15 s.
- ἴαθλαρέω 5, 9. 12, 25. 52, 16.
27, 56, 13. 85, 7. 96, 6. 97, 1.
186, 18.
- ἴαθλός, ἄ, ὃν 43, 14. 47, 5.
49, 15.
- Comp. 4, 10. 95, 24.
- Sup. 42, 16. 137, 19.
- ἴαθλαρότης, ἡ 4, 2. 54, 12. 133,
13. 139, 5.
- ἴαθλαρικός, ἡ, ὃν 28, 7. 29,
26. 46, 21. 70, 15.
- ἴαθλετος, ἡ passim, e. g. 131,
6. 133, 12—18. 134, 27. 135,
16 ss. 176, 9 ss. 237, 11. 283,
6—22. 376, 12 ss. 404, 4 ss.

- αῖ ἀπὸ τῶν (*τριγώνον*) γω- τῆς μαθηματικῆς 20, 27 ss.
νιῶν 72, 18. 26, 11—27, 16.
- στερεό 135, 17. 20—23. 283, καλός, ἡ, ὃν 21, 10. 269, 24.
18. 16—22. τὸ καλόν 25, 17. 27, 13.
- ἐπίπεδος 283, 14—16. Comp. 35, 4.
- ξωῆς εἰκών 290, 20—291, 19. Sup. 211, 19. 213, 14.
- δύο ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν 313, καλῶς 67, 14. 78, 14. 83, 5.
1—12. 135, 5.
- καθηγεμών, ὁ 123, 19. κάμνω 179, 7.
- καθήκων 60, 23. 147, 12. 167, 4. καμπύλος, ἡ, ον 104, 5. 121, 16.
- κάθημαι 138, 16. κανονική, ἡ 38, 12. 40, 9 ss.
- καθίστημι 63, 17. 180, 14. κανῶν, ὁ 13, 17. 40, 23.
- κάθοδος, ἡ 133, 7. 283, 13. 290, καρδιοειδής, ἐς 138, 17,
21. καρός, ὁ 47, 3.
- καθολικός, ἡ, ὃν 51, 10. 74, 16. καρφός, ὁ 199, 7.
- 80, 6. 245, 25. 390, 17. 391, κατά c. Acc. passim, e. g. 3, 7.
12. 394, 12. 6. 1. 18. 7, 10. 11. 8, 2. 12.
- Comp. 14, 3. 19, 18. 65, 10. 67, 9, 4. 8. 17, 17. 181, 23.
15. 251, 3. 405, 16. 422, 6. καταβαίνω 57, 14. 84, 21.
- 426, 13. καταβάλλω
- καθόλον passim, e. g. 7, 27. Med. 16, 20.
- 25, 20. 23. 54, 22. 67, 4. 179, καταβιβάζω 106, 18.
14. 338, 1. καταβολή, ἡ 74, 15.
- διττόν 51, 17. 53, 18. καταγραφή, ἡ 212, 10. 340, 11.
- ἄλλως τὸ ἐπὶ πάντων ἀλη- 358, 11. 370, 14. 400, 9. 15.
- θεῖον, ἄλλως τὸ πάντα περι- 419, 22.
- λαμβάνον 390, 12—392, 8. καταγράφω 215, 1. 357, 5.
- τὰ καθόλον passim, e. g. 14, κατάγω 63, 23. 133, 11.
- 7 ss. 30, 12. 22. 50, 18. 53, 6. καταδεής, ἐς
- καθοράω 12, 2. 61, 25. Comp. 3, 12. 15, 4. 89, 1. 95,
καθόσσον passim, e. g. 7, 27. 8. 132, 6.
- 33, 16. 39, 11. 91, 13. καταδέχομαι 5, 24. 26, 21. 101,
- καθότι 95, 5. 3. 213, 23. 294, 1.
- καθώς 421, 13. καταδέσμοι 43, 4. 83, 5. 192,
- κατός, ὁ 23, 14. 135, 18. 241, 24. 201, 14. 426, 12.
21. 272, 14. κατακοσμέω 23, 6.
- καίτοι passim, e. g. 50, 14. 52, κατακρύπτω 22, 18.
4. 81, 12. καταλαμβάνω 102, 1.
- κακία, ἡ 24, 12. 133, 21. καταλάμπω 27, 14.
- κακός τὰ κακά 150, 6—12. καταλέγω 125, 14.
- καλέω passim, e. g. 8, 7. 23, καταλείπω 58, 18. 193, 12. 407,
12. 30, 24. 38, 6. 40, 5. 12. 15.
- 212, 16. καταλήγω 150, 22.
- κάλλος, τό 8, 4. 26, 21. 137, 7. κατάληξις, ἡ 151, 2.
18. 140, 1. 141, 16. 18. 150, κατάληψις, ἡ 7, 5. 19, 12.
15. καταμανθάνω 42, 5.
- καταμελέω 84, 23.
- καταμέτρησις, ἡ 41, 25. 240.

- κατανοέω 36, 6. 250, 13.
 κατανόησις, ἡ 119, 2.
 κατανταώ 18, 19. 180, 1. 185,
 14. 255, 3. 10. 256, 19. 367, 3.
 καταντικόν 386, 23.
 καταπέμπω 121, 7.
 καταπίνω 92, 24.
 καταπλήττω 63, 24. 397, 4.
 καταπραγματεύομαι 76, 22.
 καταπυκνώ 66, 12.
 καταριθμέω 194, 13.
 κατάρχω 202, 11.
 κατασκευάζω passim, e. g. 41,
 7. 63, 10. 20. 27. 72, 24 ss.
 138, 20. 183, 17. 244, 9. 340,
 14. 371, 13.
 κατασκευή, ἡ passim, e. g. 102,
 18. 179, 8. 181, 1. 183, 3. 203,
 4. 10. 204, 3. 206, 6. 209, 1 ss.
 κατατάσσω
 κατατεταγμένων 50, 22. 51,
 18. 53, 6. 54, 10. 24.
 κατατομή, ἡ 40, 24.
 καταφαίνομαι 7, 9. 8. 20. 49, 2.
 καταφαίης, ἡ passim, e. g. 11,
 13. 22, 5. 75, 17. 85, 8. 96,
 26. 122, 19. 145, 19. 179, 4.
 κατάφασις, ἡ 114, 14. 259, 23
 —260, 7.
 καταφάσκω 255, 7.
 καταφατικός, ἡ, ὁν 260, 1. 7.
 360, 22.
 καταφατικῶς 96, 23. 259, 22.
 καταφρονητικῶς 28, 20.
 κάτεψι 63, 25. 89, 5. 290, 20.
 κατευθύνω 107, 23. 168, 18.
 κατέχω 52, 21. 95, 6. 109, 8.
 116, 7. 117, 5. 151, 7. 195,
 2 ss.
 κατηγορέω 45, 17. 79, 13 ss. 80,
 19. 211, 2. 292, 9.
 κατηγόρημα, τό 205, 24.
 κατηγορία, ἡ 33, 5. 51, 9. 121,
 13. 124, 1.
 κατοιδία 45, 6. 12.
 κατοπτρικός, ἡ, ὁν 19, 26.
 ἡ κατοπτρική 40, 16.
 τὰ κατοπτρικά (Εὐκλείδου)
 69, 2.
- κάτοπτρον, τό 11, 3. 121, 6.
 141, 5. 10.
 κατορθόω 242, 16.
 κατορύττω 20, 20.
 κάτω 114, 24. 225, 17. 270, 11.
 357, 20.
 κάτωθεν 13, 27. 19, 23.
 κατωτέρω 339, 3.
 κεῖμαι passim, e. g. 55, 2. 109,
 23. 121, 4. 127, 24. 172, 1.
 186, 4.
 ἔξισον κεῖσθαι 109, 8—11.
 110, 13. 15. 117, 6. 215, 17.
 κελευω 100, 8.
 κενός, ἡ, ὁν 16, 9.
 κεντροβαρικό, τό 41, 15.
 κέντρον, τό passim, e. g. 52,
 21. 107, 2. 6. 115, 4. 119, 11 ss.
 155, 12.
 τοῦ κύκλου 152, 10—153, 9.
 ἡ ἐκ (ἀπὸ) τοῦ κέντρου γραμ-
 μῆ 12, 21. 49, 15. 152, 6.
 κέντρον τῶν ἐν κόσμῳ περι-
 φορῶν 89, 21—91, 19.
 κέντροσφαιρῶν σύμβολα θέῶν
 91, 2. 16—19.
 ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 150, 17—22.
 τρεῖς τοῦ κέντρου τόποι 160,
 20—24.
 κέντρον 149, 6. 154, 21.
 κεράννυμι 10, 2.
 κερατοειδής (γωνία) 104, 18.
 113, 17. 122, 2—7. 127, 14.
 134, 12. 234, 16. 271, 18.
 κερδός, τό 212, 16. 301, 24. 303,
 12.
 κεφάλαιον, τό 210, 21. 247, 26.
 299, 6.
 κινέω passim, e. g. 12, 26 s.
 13, 1. 16, 21. 26. 17, 21. 26.
 19. 32, 11. 149, 16. 171, 18.
 277, 25. 291, 8. 322, 22—24.
 κίνησις, ἡ passim, e. g. 7, 21.
 8, 1. 24, 7. 25, 4. 32, 9 ss. 36,
 16. 57, 13. 75, 20. 78, 22. 164,
 9 ss. 185, 13 ss. 291, 17. 391,
 26.
 φαινόμεναι 17, 11.

- ἡ πρωτίστη 17, 19, 22.
 οὐ τοπική 18, 22.
 φανταστική 94, 26.
 κοσμικά 41, 19.
 τρέες: ἐπ' εὐθείας, ικύκλω,
 μικτή 104, 25.
 κινητικός, ἡ, ὃν 41, 18, 46, 20.
 119, 21, 133, 1.
 κινουμένως 50, 2.
 κισσός, ὁ 126, 25. *βεβαῖος*
 κιττοειδῆς (κισσοειδῆς)
 ἡ κ. γραμμή 111, 6, 15, 113,
 5, 126, 24, 128, 4, 6, 152, 8.
 164, 2, 177, 2, 187, 21.
 κίτινη, ὁ ετ τὸν 296, 5.
 ἄλλη κίτινη 296, 7.
 κλάσις, ἡ 125, 10, 11, 19, 128,
 1, 291, 4.
 κλάω 111, 3, 291, 4.
 κλείω 143, 12.
 κληρόω
 Med. 4, 19, 19, 12, 90, 25, 91,
 15, 92, 24.
 κλίμα, τό 38, 21.
 κλίνω 121, 14, 124, 14ss. 134, 23.
 κλίσις, ἡ 121, 13, 122, 22 ss.
 123, 15, 124, 14, 125, 13, 127,
 20, 128, 10 ss. 218, 6, 267, 2.
 292, 10, 301, 6.
 κογχοειδῆς
 ἡ κ. γραμμή 111, 8, 112, 13.
 113, 5, 177, 5, 16, 272, 4, 356.
 10.
 κοιλογῶνιος, ον 165, 24.
 κοῖλος, ἡ, ον 106, 24, 127, 9 ss.
 290, 18.
 κοίνος, ἡ, ὃν passim, e. g. 7,
 15, 17, 8, 3, 4, 16, 21, 9, 16.
 21, 10, 11, 12, 7, 15, 17, 27,
 4, 33, 1 ss. 67, 20, 109, 18.
 178, 9, 181, 24, 184, 14 ss.
 195, 25 ss. 293, 2 ss. 387, 16.
 391, 24 ss.
 Comp. 10, 5, 253, 20.
 χρήσασθαι τοῖς κοίνοις (λόγοις)
 ἀναγκαῖον 171, 13—15.
 κοινωνέω 161, 5, 23, 162, 5.
- κοινωνία, ἡ passim, e. g. 7, 2.
 36, 23, 44, 5, 60, 5, 61, 18.
 62, 14, 83, 20, 96, 11, 110, 8.
 129, 3, 14, 166, 24, 174, 6.
 κοινωνός, ὁ 237, 15, 403, 8.
 κοινώς 7, 27.
 κολακικός, ἡ, ὃν 30, 20.
 κόλασις, ἡ 181, 11.
 κόλπος, ὁ 90, 19, 96, 11.
 κομιδῆ 403, 18.
 κομίζω 345, 12.
 κομψός, ἡ, ὃν 143, 21.
 κορυφαῖος, ὁ 27, 23.
 κορυφή, ἡ passim, e. g. 118,
 16, 123, 1, 3, 153, 8, 221, 17,
 222, 5.
 γωνία κατὰ κορυφὴν 126, 15.
 298, 12 ss.
 κορυφάω 261, 4.
 κοσμέω 24, 14, 164, 15.
 κοσμικός, ἡ, ὃν 41, 19, 83, 2.
 σχήματα 65, 20, 70, 24, 71, 23.
 423, 13—18.
 κόσμος, ὁ 22, 20, 37, 20, 63, 16.
 71, 3, 99, 11, 107, 22, 184, 4.
 ὅ λος 89, 20—91, 15.
 πεπερασμένος 371, 13.
 κοχλίον, τό 105, 6.
 κρᾶσις, ἡ 188, 1 ss.
 κρατέω 6, 14, 26, 18, 101, 10.
 18, 24, 132, 9, 168, 15, 19.
 κρέττων 30, 2, 82, 3, 168, 18.
 280, 9.
 κρίνω 27, 18, 34, 21.
 τὸν μαθηματικὸν 32, 22.
 κρίσις, ἡ 32, 22, 242, 11, 432,
 18.
 κριτήριον, τό 11, 15, 59, 3, 195,
 24.
 τὸν μαθηματικὸν 10, 17—11, 26.
 κριτικός, ἡ, ὃν 32, 24, 26, 42, 20.
 κρύπτω 154, 17.
 κρύψιος, α, ον 6, 9, 141, 23.
 155, 17, 156, 5.
 ἐν κρυψίῳ 115, 4.
 κρυψίω 46, 1, 56, 13, 88, 4.
 19, 92, 3.
 κτάσμα 96, 2.

- κτῆμα, τό 403, 8.
 κυρός, ὁ 213, 3. 423, 18.
 κυκλικός, ἡ, ὃν passim, e. g. 12, 12. 53, 20. 118, 18. 119, 18. 147, 9 s. 150, 8 ss.
 ἡ κυκλική 103, 4. 106, 11. 16. 107, 9. 111, 6. 11. 112, 20. 119, 7. 163, 7 s.
 κυκλικῶς 107, 10. 146, 15. 149, 7. 155, 23.
 κυκλογραφέω 106, 14. 180, 13.
 κυκλος, ὁ passim, e. g. 12, 12. 37, 6 s. 39, 4. 40, 16. 92, 7. 103, 10. 146, 18—156, 5. 213, 15 ss. 391, 16 ss.
 αἰσθητοί 53, 5. 54, 11.
 φανταστοί 53, 9. 24. 54, 8. 24.
 ἐν φυχῇ 16, 21. 26.
 ἐν διανοίᾳ 54, 5.
 ἐν γεωμετρίᾳ 54, 22.
 αρχή, τῶν κινουμένων 17, 22.
 ἐν οὐρανῷ 53, 26.
 ἐν πολυγωνοῖς 56, 5.
 φύσει κρείττων τῶν εὐθυ-
 γράμμων 82, 3.
 ἀνάλογον πέρατι 104, 13. 147, 4.
 διχοτομία κύνιλον γράφοντα
 106, 10.
 τὸ τριαδικὸν ἔχει 115, 3—5.
 μέντρους ἀμερόστερος 141, 25.
 ὁ οὐτεώς ὅν 154, 9.
 ὁ τοὺς λόγους ἔχων τῶν αἰσθη-
 τῶν 291, 2.
 τετραγωνισμός 422, 25.
 κυάλω 16, 26. 17, 22. 105, 21. 213, 24.
 τὸ κύκλῳ κινούμενον οὐκ
 ἀπειρον 284, 25 s.
 κυκλοφορία, ἡ 147, 12.
 κυλινδρικός, ἡ, ὃν. ἔλεξ 105, 10 ss. 106, 8. 112, 21. 251, 7. 394, 24.
 ἐπιφάνεια 117, 22. 120, 11 s. 24. 126, 10.
 κυλινδρος, ὁ 39, 23 s. 71, 18. 104, 20. 105, 1 ss. 112, 17. 113, 19. 156, 18. 202, 1. 251, 11.
 κύριος, ἡ, ον
 Sup. 38, 9.
 κυρίως 192, 19. 222, 11. 231, 12. 252, 6. 253, 17.
 κυρώτων 24, 25.
 κυρτός, ἡ, ὃν 106, 24. 127, 8 ss.
 κύλινδρα, τό 46, 9.
 κωλύσω 212, 18. 216, 16. 273, 24. 296, 12. 357, 1. 368, 8. 370, L. 401, 6.
 κωνικός
 αἱ κ. τομαὶ, γραμμαὶ 111, 19. 22. 112, 13. 120, 6. 177, 7. 356, 9. 394, 25. 419, 19.
 ἐπιφάνεια 117, 22. 118, 10—
 15. 120, 5. 24. 126, 10. 160, 23.
 κωνοειδής 119, 22—120, 2.
 τὸ οὐρανώνιον κωνοειδές 119, 24.
 κῶνος, ὁ 39, 23 s. 104, 20. 105, 9. 111, 18. 112, 3. 113, 19. 123, 1. 6. 153, 8. 156, 19. 395, 12.
 ὁ οὐρανώνιος 111, 7. 177, 4.
 ὁ αὐμβλυγόνιος 111, 7. 177, 4.
 κωνοτομέα 112, 23.
 λαγχάνω passim, e. g. 4, 4. 11. 23, 15, 24. 16, 8. 21, 11. 19. 24, 18. 48, 17. 52, 2. 291, 9.
 λαμβάνω passim, e. g. 6, 16. 9, 24. 15, 20. 27, 5. 28, 17. 57, 20. 115, 10. 158, 12. 15. 179, 3.
 λανθάνω 69, 28. 174, 3. 206, 16. 254, 5. 385, 9. 391, 22. 405, 12.
 λέγω passim, e. g. 5, 17. 8, 10. 9, 2. 12, 3 ss. 13, 11. 23, 27. 183, 19.
 λειότης, ἡ 23, 9.
 λείπω
 Pass. passim, e. g. 4. 21. 16. 4. 59, 9. 114, 17. 121, 23. 348, 6.
 λέξις, ἡ 72, 8.
 λῆγω 252, 21.
 λῆθη, ἡ 46, 23.

- λημμα, τό* 73, 4. 200, 16. 210,
27. 211, 1—212, 4. 216, 1.
264, 14.
λημμάτιον, τό 84, 11. 319, 3—
320, 5. 365, 13.
ληψις, ἡ 179, 7 ss. 181, 8. 204,
15. 250, 18. 330, 1. 352, 11.
359, 5. 17. 360, 13 ss.
λογικός 143, 21.
λόγιον, τό 98, 18. 129, 6. 155, 3.
λογισμός, ὁ 20, 6. 65, 1.
λογιστική, ἡ 38, 12. 15. 39,
20 ss.
λογιστικός, ὁ 40, 2 ss.
λόγος, ὁ passim, e. g. 6, 27.
10, 27. 12, 7. 20, 12. 26, 20.
27. 29, 16. 25. 30, 11. 16. 33,
17. 72, 9. 98, 11. 172, 15. 186,
7. 201, 19. 371, 6. 373, 10.
ὁ ἔρεός 22, 14.
ὁ ἐητός 60, 7.
ἀκρος καὶ μέσος 60, 19.
ὁ κυκλικός 58, 20.
ο τριγωνίκός 33, 13. 53, 20.
145, 22. 167, 26.
ὁ τετραγωνίκός 145, 23.
ο τοῦ σχῆματος 53, 21. 144,
6—145, 25.
ὁ ἐν διανοίᾳ 53, 23 ss.
ὁ ἐπιστημονικός 322, 17.
ὁ φυσικός 53, 27.
λόγου ἔνεκα 182, 19.
λόγῳ δεδομένον 205, 14—206,
11. 235, 11. 271, 20.
οἱ λόγοι passim, e. g. 5, 6.
6, 14. 24. 7, 2. 12. 24. 8, 8.
9, 16. 11, 21. 12, 14. 17, 5.
18, 24. 22, 18. 24, 24. 25, 2.
18. 26, 6. 54, 7. 57, 12. 186,
4 s.
ἀεὶ ἐστῶτες ἀκίνητοι 12, 22.
26, 27, 7.
ἀἰδοι 46, 16.
Θεῖοι 47, 2.
ἔνυλοι 15, 6.
φυσικοί 35, 10. 92, 10. 166,
17.
διανοητικοί 45, 4. 62, 12.
- ἀνέλεγκτοι 378, 2. 426, 13.
ἐν ψυχῇ 13, 13 ss. 16, 1 ss.
32, 16.
περὶ τὴν μαθημ. οὐσίαν (μα-
θηματικοί) 3, 8. 8, 16. 13, 8.
21, 1. 22, 5. 25, 8. 32, 8. 33,
23 ss. 66, 12.
ἔρμονικοί 16, 19. 25. 21, 12.
ἀριθμητικοί 48, 13.
γεωμετρικοί 206, 17.
φαινόμενοι 17, 11. 40, 23.
αἰσθητοι 129, 19.
τῶν αἰσθητῶν 291, 2.
οἱ ἐπτά 17, 17.
τῶν μαθημάτων 17, 23. 45, 23.
οὐριστικοί 57, 23.
οὐσιώδεις 69, 16.
ἀμφεπεις 18, 1. 56, 7. 22. 115,
20. 285, 2.
χωριστοί 85, 14.
οἱ ἔνδον 18, 19. 140, 16.
οἱ ἐν ἀρχῇ 19, 19.
οἱ ἐν τῇ διαλεκτικῇ 21, 24.
τῆς εὐγονίας 24, 2.
τῶν ἀρετῶν 24, 10.
ἀπορρητότεροι 90, 11.
ἀποφατικοί 94, 11.
ἰδιαζοντες 171, 14.
λοιπός, ἡ, ὃν passim, e. g. 30,
24. 41, 19. 80, 26. 88, 2. 157,
19.
λύσις, ἡ 131, 23. 211, 15. 247,
18. 248, 2.
λυτός, ἡ, ὃν 166, 21.
λύω 68, 27. 330, 5. 18. 431, 13.
μαθήματα, τό passim, e. g. 5, 21.
7, 4. 13. 8, 5. 13. 10, 11. 21,
21. 24, 2. 29, 17. 32, 20. 25.
101, 4. 122, 19. 195, 25. 221,
10. 326, 23. 396, 25 s.
τὸ κριτητοι 10, 17—11, 26.
ὁ φριγχος 42, 10—44, 24.
τὸ ὄνομα 44, 25—46, 18.
ἡ ἀληθῆς οὐσία 13, 12.
οἱ λόγοι 14, 1. 17, 23.
τὸ καλλος 26, 11 ss.
ἡ θεωρία 28, 17.
ἡ γνῶσις 28, 21.

- μαθηματικός*, ἡ, ὁν 5, 11, 7,
18, 68, 24, 151, 14, 154, 37,
157, 17.
ὁ μαθηματικός 26, 5, 32, 21
—35, 16, 39, 2 s. 78, 9, 118,
7, 254, 5, 356, 6, 396, 12.
λόγοι 8, 16, 13, 7, 25, 8, 32, 8,
66, 12.
ἡ μαθηματική 4, 6, 36, 12,
64, 4.
ἐπιστήμη 10, 13, 17, 26, 29,
14—32, 20, 60, 23.
ἔργον τῆς μαθ. 18, 10—19, 5,
46, 19—47, 6. εἰδη (μέρη)
35, 17—42, 8.
δυνάμεις 19, 6—20, 6.
ὅφελος 20, 8—29, 13. ὄνομα
24, 25—46, 18.
ἡ μαθ. οὐσία 3, 1, 5, 15, (12,
3—18, 6.)
τὰ μαθηματικά 4, 18, 6, 7,
11, 10, 16, 22.
γένη 7, 7, 16, 8, 9, 12, 3.
εἰδη 12, 3—18, 6.
πίστεις 255, 13—256, 8.
μαθηματικός 34, 26.
μάθησις, ἡ 45, 6 ss. 71, 13, 74,
1, 204, 17, 221, 9.
μαθητής, ὁ 66, 19, 67, 24, 80,
16.
ματεία, ἡ 47, 4.
ματαίοις, α, ον 47, 5.
μακαριότης, ἡ 148, 13.
μακρογορέω 195, 17.
μαλακώς
Comp. 68, 9.
μᾶλλον passim, e. g. 12, 17,
14, 8, 18, 26, 34, 15 s. 179, 25,
294, 6.
Sup. 26, 23. 67, 18, 95, 16,
234, 14.
μανθάνω passim, e. g. 24, 23,
27, 6, 44, 8, 45, 19, 49, 4, 70,
22, 71, 6, 8, 23, 76, 9, 19, 83,
3, 173, 15, 175, 6, 192, 6.
μάρτυς, ὁ 29, 15.
μάταιος, α, ον 243, 21.
μάτην 152, 22, 236, 8.
- μάχουμαι passim, e. g. 22, 21,
247, 18, 25, 254, 25, 255, 9,
264, 11, 266, 12.
μέγας
Comp. passim, e. g. 53, 3, 30,
25, 109, 15, 119, 26, 313, 13 ss.
Vide μειζόνως.
Sup. 22, 17, 30, 6, 66, 9, 83, 7,
91, 14, 220, 3, 348, 5.
μετάβασις ἀπὸ τοῦ μεῖζονος
μέγεθος, τό passim, e. g. 36,
4, 37, 15, 17, 38, 21, 109, 11,
121, 21 ss. 126, 5, 184, 17—
29, 391, 26.
τὸ ἐν φαντασίᾳ 53, 12.
γραμμή, μέγεθος ἐφ' ἐν δια-
στατόν 97, 7.
τὸ μεγέθη 6, 17, 20, 7, 21,
9, 3 ss. 54, 2, 57, 10, 93, 4,
95, 23 ss.
ὅμογενῆ μεγέθη 121, 24, 124,
11.
πᾶν μέγεθος πεπερασμένος
ἔχει διαιρέσεις 158, 16.
μεγέθεις δεδομένον 205, 14—
206, 11.
τὸ μέγεθος τῶν εἰς ἀπειρον
διαιρουμένων εἰναι 278, 11,
322, 25.
μεγεθυσμένως 54, 4.
μέθεξις, ἡ 51, 3, 88, 17, 28,
294, 9.
μεθίστημι 65, 17.
Pass. 20, 23.
μέθοδος, ἡ 44, 20, 57, 21, 70,
5, 97, 6, 180, 7, 200, 14, 205,
19, 206, 19, 240, 25, 242, 19,
248, 2, 375, 24, 381, 23, 383,
16, 406, 18, 407, 15, 17, 411,
15, 422, 11, 427, 16, 432, 13.
διαιλεκτικαὶ 42, 18—43, 21,
69, 13—18.
(λημμάτων εύρεσεως) 211, 15
—212, 4.
Πυθαγορική, Πλατωνική 428,
8—429, 8.

- μεθόριος, α, ον 385, 5.
 μειζόνως 13, 6. 88, 8. 89, 9.
 251, 2. 426, 10.
 μειόω 177, 15.
 μείων, ον 316, 19. 327, 3.
 μείωσις, ἡ 50, 5. 132, 4. 11.
 293, 19. 316, 22.
 μέλει 158, 16.
 μελετάω 55, 24.
 μελέτη, ἡ 55, 23. 210, 24.
 μέλλω passim, e. g. 27, 13. 34,
 21. 179, 17. 198, 6. 238, 21.
 329, 19.
 μέλος, τό 24, 6.
 μέντοι passim, e. g. 34, 26. 39,
 3. 40, 7. 67, 16.
 μένω passim, e. g. 13, 25. 15,
 27. 49, 18. 86, 25. 90, 20. 22.
 102, 5. 114, 5. 175, 12. 290,
 19.
 μερικός, ἡ, όν 140, 27. 207, 7.
 13.
 Comp. 9, 17. 10, 1. 7. 19, 18.
 35, 20. 74, 8. 132, 18. 253, 20.
 391, 18. 427, 15.
 τὰ μερικά 12, 7. 14, 6. 51, 11.
 μερίζω 87, 19. 133, 23. 246, 17.
 305, 7. 361, 15. 18. 376, 9.
 390, 14.
 μερίς, ἡ 22, 26. 147, 24.
 μερισμός, ὁ 5, 5. 44, 18. 49, 23.
 52, 24. 92, 25. 133, 11. 134, 6.
 154, 8.
 μεριστός, ἡ, όν passim, e. g.
 4, 8. 5, 14. 11, 13. 12, 25. 15.
 23. 20, 2. 31, 6. 46, 6. 50, 7.
 54, 8. 87, 3. 92, 13. 101, 2.
 137, 26.
 τὰ μεριστά passim, e. g. 3, 5.
 4, 4. 9, 12. 14, 9. 19, 13. 46,
 4. 51, 22. 54, 2. 89, 12. 91, 19.
 92, 18. 21. 93, 9. 149, 16.
 μεριστῶς 4, 24. 50, 1. 54, 4. 56,
 14. 94, 20—95, 20.
 μέρος, τό passim, e. g. 41, 4.
 24. 42, 16. 48, 10. 69, 23 s.
 87, 2. 103, 8. 175, 18. 418, 13.
 μέρη τῆς μαθηματικῆς 35,
 17—42, 8.
- θεωρημάτων καὶ προβλημάτων 200, 9.
 κατά μέρος 14, 16.
 παρά μέρος 81, 20.
 ἐπὶ μέρους 202, 22. 394, 12.
 432, 2.
 μέσος, η, ον passim, e. g. 3, 3.
 16, 4. 19, 5. 25, 6. 12, 19, 12.
 21, 10. 24, 26. 29, 22. 52, 8.
 21. 62, 11. 24. 87, 20. 100, 17.
 109, 22. 110, 6. 117, 11. 150,
 17. 296, 7 s. 355, 9. 374, 3.
 14.
 ἄκρος καὶ μέσος λόγος 60, 19.
 οἱ μέσοι διάκοσμοι 85, 17.
 μέσα τῶν ὄντων ἀπάντων 108, 6.
 μέσον τῆς περιφερείας 155, 7.
 εὐθεῖαι μέσον περιέχουσαι 205, 11.
 δύο μέσαι ἀνάλογον 213, 5. 6.
 μέσα προβλήματα 220, 11.
 μεστής, ἡ 5, 11. 162, 3. 174, 2.
 μεστός, η, όν 69, 2. 137, 20.
 μετά c. Acc. passim, e. g. 5,
 19. 10, 16. 18, 5. 97, 27. 99,
 19 s.
 c. Gen. passim, e. g. 4, 17. 6,
 11. 19, 22. 20, 2.
 μεταβαίνω 181, 24. 195, 14.
 207, 12 ss. 271, 25. 291, 23.
 336, 14. 378, 2. 411, 20.
 μεταβάλλω 49, 20. 133, 6.
 μεταβασίς, ἡ 8, 7. 21, 13. 65,
 2. 69, 17. 74, 14. 18. 85, 8.
 179, 20. 212, 24. 234, 18.
 μεταβατικός, ἡ, όν 213, 25.
 μεταβλητός, ἡ, όν 13, 2.
 μεταβολή, ἡ 23, 11. 25. 63, 5.
 78, 17. 79, 2. 147, 11. 149, 14.
 164, 11. 16.
 μεταβόλος, ον 11, 13.
 μετάγω 27, 16. 60, 21. 65, 7.
 82, 7. 261, 13. 337, 9. 419, 19.
 μεταδίδωμι 30, 25.
 μεταδιώκω 84, 18. 432, 15.
 μετάδοσις, ἡ 89, 6. 150, 14 s.
 μετάθεσις, ἡ 212, 10.

- μεταλαγχάνω 88, 2.
 μεταλαμβάνω 24, 9. 139, 6. 161,
 4. 184, 2. 310, 11. 322, 2. 329,
 11 ss.
 μεταξύ passim, e. g. 5, 12. 15,
 22. 88, 11. 109, 9. 14. 117,
 3. 5. 371, 19. 417, 6.
 μετάστασις, ἡ 55, 25.
 μετατίθημι 212, 7. 213, 4. 248,
 20.
 μεταφέρω 117, 13.
 μεταχείρησις, ἡ 242, 18. 247,
 26.
 μεταχειρίζω 180, 25.
 μέτειμι 12. 17. 28, 14. 29, 9.
 30, 7. 61, 10. 93, 24. 123, 24.
 150, 8. 271, 12. 429, 19.
 μετέρχομαι 199, 15. 329, 12.
 390, 14.
 μετέχω passim, e. g. 6, 2. 7,
 9. 15, 10. 30, 5. 33, 18. 37,
 20. 51, 2 ss. 53, 10. 77, 13.
 79, 6. 200, 1. 291, 19.
 μετέωρος, ον 110, 20. 118, 11.
 152, 25. 175, 24. 223, 14. 283,
 16.
 μετεωροσκοπική, ἡ 42, 1.
 μετουσία, ἡ 99, 4. 148, 10. 354,
 12.
 μετρέω 39, 23. 40, 4. 100, 10.
 114, 21. 115, 14. 136, 10. 184,
 15.
 μετρητική, ἡ 25, 7.
 μετριος, α, ον 24, 14.
 μετρώς 200, 4.
 μέτρον, τό 5, 23. 25, 2. 10. 63,
 12. 134, 24. 145, 12. 168, 16.
 19. 292, 21. 403, 20.
 μέτρα τῆς εὐγονίας καὶ τῆς
 αγονίας 8, 18.
 μέτρον τῆς ὅλης ἐπιστήμης
 27, 3.
 εἰς ἄνθρωπος τοῦ πλήθους
 40, 8.
 ἐν, πάντων μέτρον 115, 16.
 κοινῶν μέτρον ἐλάχιστον 278,
 23.
 θεῖον καὶ νοερόν 133, 15.
 τῶν γνωμῶν 240, 6—8.

τῆς ἀνισότητος 293, 17.
 μεγιστον καὶ κοινόν 302, 7.
 μέχρι passim, e. g. 9, 17. 10,
 15. 19, 20. 31, 15. 93, 23.
 μηδαμοῦ 179, 25. 247, 13. 284,
 14.
 μηδαμᾶς 365, 16.
 μηδέποτε 177, 22.
 μηδέπω 406, 2.
 μηδέτερος 176, 3.
 μῆκος, τό 96, 16 ss. 99, 2. 100,
 7 ss. 106, 4. 114, 4. 22. 25.
 116, 10. 181, 19. 395, 15 ss.
 420, 3 ss.
 μηκύνω 142, 9.
 μηλίτης, ὁ 40, 5.
 μήν passim, e. g. 8, 4. 12, 16.
 23, 12. 24, 21. 202, 5.
 μήν, ὁ 269, 4.
 μηνίσκος, ὁ 66, 5. 127, 11. 163,
 13. 213, 9.
 μηνοειδῆς, ἑς 159, 15. 160, 3.
 9. 190, 8 ss. 238, 8. 11. 301,
 12. 333, 15 s.
 μήκοτε passim, e. g. 105, 11.
 192, 22. 215, 10. 234, 13. 268,
 15.
 μήπω 78, 1. 206, 24.
 μὴ δυτα πω 201, 6.
 μηχανάομαι 73, 23. 181, 6. 234,
 5. 246, 8.
 μηχανική, ἡ 19, 26. 38, 11. 41,
 3 ss. 59, 23. 63, 8. 78, 15.
 79, 5.
 μηχανικός, ὁ 241, 19. 305, 24.
 346, 13.
 μηχανή, ἡ 14, 7. 122, 25. 180,
 5. 421, 24.
 μήγνυμι 118, 5. 144, 13. 348, 2.
 412, 6.
 μικρός, α, ὁν 406, 16.
 μικρόν 200, 6. 306, 13.
 κατα μικρὸν 28, 19.
 μικρότης, ἡ 53, 17.
 μικτός, ἡ, ὁν passim, e. g. 1.
 17. 25. 105, 24 ss. 111, 10.
 112, 22. 159, 17 ss. 272, 1.
 279, 10. 333, 20.

- τὸ μικτόν** 104, 9 ss. 107, 18. **μόνος**, *η*, *ον* passim, e. g. 6, 117, 14. 315, 1. 9, 9, 22. 20, 20. 26, 9.
μιμέομαι passim, e. g. 56, 7. **μονόστροφος**, *ον* 180, 4. 12. 60, 28. 98, 15. 23. 101, 18. 187, 22.
129, 21. 147. 20? 154, 20. **μόνως** 156, 17. 246, 11. 284, 13, 418, 22.
μέμησις, *η* 41, 16. **μόροιν**, *τό* 6, 19. 105, 8. 128, 6. 13. 214, 19. 272, 20. 364, 9.
μέξις, *η* 104, 1. 105, 19. 106, 12. 112, 9. 117, 24—120, 6. 164, 3. 272, 22. 314, 20.
μιαθός, *ό* 28, 15.
μνήμη, *η* 161, 22. 162, 15. 193, 6. 360, 19. 398, 24. 407, 10. 418, 18.
μνημονεύω 65, 13. 66, 3. 8. 68, 12. 420, 7.
μοναδικός, *η*, *όν* 96, 3. 97, 22. 98, 19. 159, 13. 161, 18.
μονάς, *η* 6, 15. 23. 27. 17, 7. 31, 18. 40, 9. 59, 18. 20. 93, 7. 19. 101, 8. 147, 4. 150, 18. 151, 21. 161, 24 ss. 174, 11. 184, 15. 188, 13. 235, 21. 237, 6. 428, 14 ss.
ἄλλη *η* γεννητική, **ἄλλη** *ώς* 92, 26 s.
θέσιν *ἔχονσα* 95, 21—96, 15.
σημείον *ἀνάλογον* **μονάδι**, *γραμμή* **μοναδική** 97, 20—98, 7. 99, 19—100, 3.
πατρική 98, 17.
τανάτη 99, 1.
νοῦς δύο **μονάδας** *προήγαγεν* 108, 18.
μοναχῶς 168, 11. 219, 20. 220, 8 ss. 280, 23.
μονή, *η* 153, 25.
μόνιμος, *ον* 6, 3. 7, 5. 13, 1. 43, 13. 44, 14. 153, 15. 173, 6. **τὸ μόνιμον** 3, 8. 11, 21. 21, 1. 90, 8.
μονίμως 18, 12. 50, 23. 138, 3.
μονοειδής, *έσ* 5, 1. 82, 9. 115, 21. 253, 8.
μονοειδῶς 44, 16.
μόνον passim, e. g. 15, 21. 26. 16, 3. 30, 4.

Proclus.

- τὸ ἐν ὁς δύο τόλγωνα 250, 1.
 ἐννοήσθω 266, 19.
 νόημα, τό 48, 5. 52, 26.
 νόησις, ἡ 5, 8. 10, 25. 11, 1. 9.
 21, 12, 2. 20, 1. 37, 23. 46,
 21. 55, 7. 56, 20. 86, 18. 141,
 1. 148, 20. 201, 20. 218, 26.
 285, 8 ss.
 νοητός, ἡ, ὃν passim, e. g. 3,
 17. 4, 23. 6, 1. 9. 32, 10. 148,
 20.
 τὰ νοητά passim, e. g. 4, 1.
 16. 10, 21 ss. 21, 2. 34, 6 ss.
 35, 8. 37, 21. 38, 5 ss. 88, 23.
 294, 8.
 ἀκροτάτη τάξις τῶν νοητῶν
 155, 11.
 νοητως 155, 21.
 νομίζω passim, e. g. 8, 22. 57,
 2. 89, 15. 94, 1. 223, 16. 238,
 19. 336, 7.
 νοῦς, ὁ 4, 9 ss. 11, 27. 15, 10 ss.
 19, 2. 27, 3 ss. 28, 10. 29, 9.
 37, 17. 26, 41, 1. 42, 13. 43,
 15. 44, 12. 15. 47, 2. 5. 48, 16.
 49, 12. 50, 13. 65, 2. 85, 17.
 87, 17. 129, 22. 140, 12. 147,
 15—27. 148, 17—149. 9. 186,
 6 ss. 192, 8. 210, 13. 214, 1—
 10. 291, 16. 19. 427, 15.
 μέτρον τῆς ὅλης ἐπιστήμης
 27, 4.
 ὁ παθητικός 52, 3—12. 56, 1
 —22.
 πάντα ἐν νῷ προνφέστης
 92, 1—4.
 ἐν ἔαντῷ (ἔχει) τὸ εὐθὺ καὶ
 τὸ περιφερές 108, 2—21.
 μετρεῖ τὰς περιόδους τῆς
 ψυχῆς 115, 14—15.
 ὁ γεωμετρικός 180, 9.
 νῦν 310, 12.
 τὸ νῦν ἀμερές; 93, 6.
 νῦντ 178, 5. 200, 6. 266, 4.
 ἔνερος, ὁ 24, 8.
 ἔνστροειδῆς 127, 10. 238, 8.
 ὕγδοος passim, e. g. 253, 1.
- 255, 3. 264, 14. 265, 8 n.
 268, ss.
 ὕγνος 49, 27.
 ὕδενώ 18, 26. 109, 18. 322, 15.
 ὕδός, ἡ 8, 6. 20, 11. 21, 8, 16.
 9. 63, 18. 68, 15. 100, 7. 242,
 15. 269, 9. 310, 18.
 ὕθεν passim, e. g. 6, 13. 11.
 16. 40, 3. 43, 7.
 οἰδα passim, e. g. 16, 16, 23,
 22. 30, 10. 75, 18. 113, 15.
 275, 7. 341, 19.
 οἱ εἰδότες 145, 18.
 οἰκεῖος, α, ον passim, e. g. 9,
 4. 7, 14, 5. 17, 2. 19, 9. 20, 6.
 21, 18. 22, 26. 68, 21. 259, 23.
 οἰκεῖον 97, 27. 164, 10. 12.
 οἰκείως 35, 14. 58, 8. 104, 15.
 145, 8.
 οἰκονομία, ἡ
 στοιχειώσεως (*Εὐκλείδον*) 69,
 25. 75, 5—81, 22.
 οἶμαι passim, e. g. 3, 14. 19,
 13, 23, 1. 30, 16. 34, 25, 68,
 3. 91, 21. 283, 8. 369, 5. 22.
 οἶνος, ὁ 167, 10.
 οἶον passim, e. g. 6, 25, 7, 24.
 18, 14. 23, 28. 92, 24.
 οἶος, α, ον 4, 6. 60, 17.
 οἶος ποτέ 350, 16.
 οἰστικός, ἡ, ὃν 23, 21. 52, 2.
 ὄκνέω 52, 4.
 ὄκταγωνον, τό 393, 11. 23.
 ὄκταεδρον, τό 423, 16.
 ὄκτω 237, 7 s. 305, 12. 383, 11.
 408, 17. 20. 422, 21.
 ὄκτωαιδενα 237, 9.
 ὄκτωαιδένατος 313, 22. 409, 3.
 ὄλλγος, η, ον 28, 16. 34, 19. 64,
 5. 210, 24. 229, 4. 271, 24.
 ὄλλγον 66, 2. 67, 2.
 ὄλιγότης, ἡ 23, 10.
 ὄλικός, ἡ, ὃν
 Comp. 9, 18. 10, 1. 6.
 ὄλκή, ἡ 41, 13. 64, 1.
 ὄλος, η, ον passim, e. g. 5, 15.
 10, 12. 18, 10. 67, 12.

- τὸ ὅλον* 6, 19. 98, 14. 19. 144, 21 ss. 193, 13.
τὰ πολλὰ πρὸ τοῦ ὅλου 99, 22.
τὰ ὅλα 12, 9. 15, 25. 20, 12. 31, 14. 69, 22 ss.
ὅλων καὶ παντί 26, 8.
ὅλότης, ἡ 91, 6. 98, 23. 144, 19. 145, 20.
ὅλως passim, e. g. 4, 19. 15. 18. 20, 24. 21, 24. 23, 20. 53, 26. 122, 11.
ὅμαλός, ἡ 179, 24. 185, 11 ss.
ὅμαλότης, ἡ 149, 10.
ὅμαλῶς 106, 13.
ὅμιλος 127, 24. 159, 23.
ὅμμα, τὸ 30, 3. 110, 2. 121, 4. 207, 9. 208, 25. 302, 11.
τῆς ψυχῆς 20, 16. 18. 21, 18. 28, 5. 46, 13.
ὅμογενής, ἐσ 121, 24. 122, 1. 181, 12. 296, 8.
ὅμοιειδής, ἐσ 110, 22. 127, 5. 163, 4. 238, 8. 240, 23. 241, 5. 421, 21.
ὅμοιοιειδής, ἐσ 163, 7.
ὅμοιομερεῖα, ἡ 301, 4.
ὅμοιομερής, ἐσ 37, 18. 105, 10 ss. 112, 17 ss. 120, 9. 201, 21 ss.
εὐθεῖαι πρὸς ὅμοιομερή γραμμῆν προσεκβληθεῖσαι 113, 1 — 3. 251, 4 — 19.
ὅμοιομερῶς 105, 4.
ὅμοιος, α, ον passim, e. g. 8, 10. 11. 33, 24. 39, 19. 53, 7. 93, 23. 123, 27. 131, 14. 191, 13. 202, 17. 24. 373, 10 ss. 426, 18 ss.
ὅμοιότης, ἡ passim, e. g. 8, 8. 33, 6. 91, 10. 109, 6. 132, 10. 147, 3. 25. 149, 10. 22. 150, 15. 154, 15. 191, 9. 15. 207, 2. 293, 22. 314, 24 ss. 373, 19. 23. 426, 22. 427, 13.
ὅμοιόω 154, 18. 155, 17?
ὅμοιώς passim, e. g. 8, 13. 34, 14. 60, 22. 110, 21. 117, 4. 241, 7. 426, 18 ss.
- ὅμοκεντρος, ον* 53, 13. 160, 5. 161, 3. 163, 12. 176, 19.
ὅμοιογέω passim, e. g. 13, 3. 26, 5. 27, 20. 71, 21. 167, 15. 182, 4. 18. 203, 13. 432, 11.
ὅμοταχῶς 105, 3.
ὅμου 7, 18. 70, 27. 100, 12. 145, 10. 153, 25.
ὅμοφυής, ἐσ 29, 4. 129, 15.
ὅμόχροος, ον 145, 20.
ὅμωνυμία, ἡ 222, 14.
ὅμως passim, e. g. 4, 23. 28, 16. 32, 15. 76, 14. 19. 81, 18. 91, 4, 24. 9, 19.
τὸ ὄν 9, 19. 20. 22. 21, 16. 145, 4. 161, 11. 210, 10. 358, 4.
τὰ ὄντα passim, e. g. 3, 2. 15. 4, 3. 5. 1. 16. 6. 12. 25. 7, 7. 14. 9. 22. 10. 21. 15, 13. 20, 5. 31, 22. 62, 5. 85, 12. 91, 28. 130, 22.
ὄνειδος, τό 29, 23.
ὄνομα, τό 30, 17. 26. 127, 19. 136, 9. 162, 10. 25. 171, 5. 25. 173, 2. 181, 24.
μαθηματικά 23, 3.
γεωμετρικά 301, 21.
τῶν μαθημάτων 44, 25 — 46, 18.
στοιχειώσεως 71, 25 — 73, 14.
παραλληλογράμμων 355, 4. 392, 21 ss.
παραπληρωμάτων 418, 15 — 18.
κωνικῶν γραμμῶν 419, 18 — 21.
ὄνόματα 'συστήσασθαι, ἀναγράψαι' 423, 19 ss.
ὄνομάξω 194, 7. 283, 8.
ὄνος, ὁ 322, 5 — 14.
ὄντως passim, e. g. 11, 4. 21, 16. 27, 23 (?). 31, 22. 44, 13.
όξυγάντος, ον
vide τρίγωνον.
όξύνω 132, 17.
όξύς 211, 14.
ἡ ὄξεια (γωνία) passim, e. g. 131, 13 — 134, 27. 165, 4 ss. 171, 28. 172, 21. 174, 2. 190, 10. 19. 293, 18. 397, 28. 421, 4. 430, 16.

- διαιρετὴν ἀποτελεῖ τὴν φύσιν** 167, 23.
τοῖχα τεμεῖν 271, 25 ss.
τὸ δέκυ 132, 26.
δέξητης, ἡ 191, 7. 10.
γωνιῶν 23, 8. 171, 20. 427, 8.
ὅπη 59, 6.
ὅποδεν 123, 27.
ὅποιος, α, ον passim, e. g. 18, 12. 46, 19. 118, 22. 193, 19.
τὸ ὅποιόν τι ἔστιν 202, 5. 8.
ὅποσοσῦν 307, 6. 310, 12. 311, 19. 313, 7. 323, 24. 377, 19. 426, 24.
ὅποσος η, ον
οὐδὲ εἰπεῖν ὅπόσαις 64, 64.
ὅποσοσῦν 305, 6.
ὅποτερος 335, 13.
ὅποτέρως 157, 20.
ὅπου passim, e. g. 60, 15. 61. 3 ss. 81, 10 ss. 92, 21. 23. 223, 11. 376, 28 s.
ὅπουπερ 277, 21.
ὅπτικός, ἡ, ὃν 19, 26.
ὅπτικη, ἡ 38, 12. 40, 9 ss. 59, 23, 63, 8.
τὰ ὅπτικα (Ἐνύλειδον) 69, 2.
ὅπως 7, 20. 42, 9. 91, 27. 177, 10.
ὅπωσῦν 93, 9. 114, 18. 125, 22. 210, 5. 233, 2. 304, 26.
ὅρατός, ἡ, ὃν 40, 14. 141, 13. 179, 19.
ὅράω passim, e. g. 12, 23, 29, 21. 54, 25. 55, 1. 17. 56, 2. 78, 5. 11. 141, 13 ss.
ὅργανον, τό 21, 14. 41, 6. 8. 42, 6. 52, 16. 63, 9.
ὅργανοποιήη, ἡ 41, 5.
ὅρέγομαι 322, 13.
ὅρεξις, ἡ 46, 5.
ὅρθογωνιαῖος, α, ον 84, 3.
Vide **τοίγωνον.**
ὅρθογώνιος, ον 169, 3 ss. 171, 013. 21. 172, 15.
κῶνος 111, 7. 177, 4.
κωνοειδές 119, 24.
- Vide **τοίγωνον. παραλλῆλον.**
ὅρθός, ἡ, ὃν 119, 10. 291, 349, 1.
ἡ ὄρθη (γωνία) passim, e. 76, 21. 80, 4 s. 84, 5. 106, 17. 131, 13—134, 27. 165, 188, 1—191, 15. 421, 2.
ἡ ὄρθη τῆς ἐπιπέδου βάσεις 382, 4.
οὐσίαν παρέχεται 167, 17.
τοῖχα τεμεῖν δυνατόν 271,
σύμβολον 290, 22 ss.
δύνο ὄρθαι passim, e. g. 4 ss. 291, 21 ss.
δνεῖν ὄρθαις λεος passim, e 14, 12. 206, 22. 291, 22. 294, 17 ss. 377, 13 ss.
δύνο ὄρθῶν ἔλαττονες 191, 18. 292, 19. 364, 16 ss.
τέσσαρες ὄρθαι 33, 14. 73. 301, 20. 304, 12 ss.
τεττάρων ὄρθῶν ἔλασσων 2. 20.
(ἡ) πρὸς ὄρθας passim, e. 81, 3 s. 217, 15 ss. 280, 1. 283, 3. 10.
μιμεῖται ζωὴν αἰρομένην
ὑψος 290, 17—20.
τὸ δρόν 132, 21.
ὅρθοτης, ἡ 12, 22. 32, 26. 1. 3 ss. 135, 6. 172, 23. 173. 191, 6. 8. 207, 21. 389, 15.
ὅρθοτης γωνίας ἵστηται πε
εχεται 427, 4 ss.
ὅρθῶς passim, e. g. 32, 22. 22. 78, 18. 93, 27. 105, 118, 7.
ὅρτζω passim, e. g. 6, 18. 8. 25, 9. 27, 9. 31, 17. 60, 9. 16. 75, 8. 19. 142, 18. 253. 14. 291, 18. 369, 23.
τὸ ὠρισμένον 26, 15. 23. 27. 36, 5.
ὅρτζων, ὁ 283, 10.
ὅρκός, ἡ, ὃν 67, 15?
ὅρισμός, ὁ 43, 8. 113, 12. 1. 17. 134, 8. 136, 23. 144,

- 158, 26. 206, 13. 209, 19. 215, οὐδέτερος 169, 14. 19. 363, 13.
17.
οὐρισμοὶ τῆς εὐθείας 109, 6—
110, 27.
τῆς ἐπιφανείας 114, 3—19.
τῆς ἐπιπέδου ἐπιφανείας 117,
1—13.
οὐριστικός, ἡ, ὁν 42, 21. 57, 23.
69, 15.
οὐριστικῶς 43, 4.
οὐραώ 57, 19.
Med. passim, e. g. 10, 9. 11,
23. 29, 14. 31, 13. 57, 28. 58,
26. 240, 13. 272, 11.
οὐρος, ὁ passim, e. g. 13, 21.
26, 20. 64, 22. 86, 7. 94, 1.
97, 8. 114, 21. 142, 16 ss. 178,
8. 201, 22. 262, 4. 290, 23.
τῆς ἀποδείξεως 14, 8.
οἱ ἐπτάρι 17, 15.
τῆς κρίσεως 32, 26.
τῆς αὐξήσεως 398, 7 s.
Euclidis definitiones 81, 26, 85,
1—89, 15. 94, 19—95, 20. 96,
17—97, 5. 101, 1—103, 20.
109, 6—20. 114, 3—14. 116,
4—14. 117, 1—5. 123, 15. 19
—23. 127, 17—128, 19. 130,
23—25. 134, 19—135, 17. 136,
1—17. 142, 9—143, 8. 151,
14—153, 8. 156, 6—157, 9.
158, 21—159, 11. 161, 13—
162, 26. 164, 18—165, 19. 169,
1—9. 171, 1—15. 175, 1—176,
5. 418, 18.
օσος, η, ὁν passim, e. g. 7, 3.
8, 12. 14, 2.
օστισοῦν 8, 9.
ον 27, 21.
οὐ
οὐ μὴ 17, 26. 46, 14.
οὐδαμοῦ 113, 15. 217, 24. 268,
13. 369, 19.
οὐδαμῶς 31, 1. 60, 8. 105, 15,
247, 9. 277, 19.
οὐδέποτε passim, e. g. 133, 6.
158, 11 s. 176, 25. 177, 18.
234, 17.
- οὐκέτι passim, e. g. 120, 10.
189, 13. 17. 202, 16. 350, 23.
οὐκω 5, 5. 55, 9. 292, 21. 322,
16.
οὐράνιος, α, ον 41, 17. 21. 137,
13. 139, 5. 149, 9.
οὐρανός, ὁ 22, 24. 53, 26. 137,
11. 147, 8—19. 149, 15. 167, 4.
οὐς, το 41, 1.
οὐσία, ἡ passim, e. g. 11, 14.
13, 1 ss. 15, 2. 9. 20, 4. 46,
22. 86, 3. 9. 133, 2. 167, 7.
195, 16. 201, 20. 353, 2.
ἡ μαθηματική 3, 1. 5, 15.
αἱ πρώται 4, 18. 62, 10.
ἡ νοητή 4, 23. 174, 20.
ἀμέριστος (ἀμερής) 5, 13. 20,
26. 53, 16. 291, 10.
μεριστή 87, 3. 137, 26.
μία καὶ μόνη 9, 22.
τῶν μαθημ. εἰδῶν 12, 3—
18, 5.
τῶν διανοητῶν 14, 10. 55, 9.
νοερά 15, 10. 52, 8.
τῶν εἰδῶν 18, 20.
τῆς γεωμετρίας 48, 17—56, 22.
ἡ ἑστώσα 34, 7.
τῶν πόλων 90, 9.
οὐσιοποιός, ὁν 167, 19.
οὐσιός 17, 6. 45, 23. 62, 23.
οὐσιώδης, ες 14, 26. 17, 22. 37,
4. 21. 46, 12. 55, 18. 62, 17.
69, 15. 137, 23.
οὐσιωδῶς 46, 1.
οὐτος passim.
τοντί 47, 6.
τανίτη adverb. 114, 5.
τοντέστι 347, 7. 9. 379, 13 s.
οὐτω passim, e. g. 4, 15. 7, 7.
16. 27, 19.
οὐτως passim, e. g. 13, 20.
29, 7. 30, 25.
οὐτωστ 28, 10.
οὐχί passim, e. g. 15, 3. 23, 13.
94, 4. 112, 12.
οὐφείλω 135, 21. 348, 16.

- ὅφελος, τό**
τῆς μαθηματικῆς 20, 8—25,
 12. 27, 17—29, 13.
τῆς ἀστρολογίας 38, 25.
τῆς ἐν γεωμετρίᾳ τάξεως
 247, 22—248, 8.
ὄχλος, ὁ 365, 12. 375, 12.
ὅψις, ἡ 21, 13. 40, 10. 179, 19.
 236, 13. 285, 14. 302, 10. 310, 7.
πάθημα 52, 17. 19. 54, 15. 77,
 10. 78, 25. 137, 3.
παθητικός
 νοῦς 52, 3—12. 56, 1—22.
 186, 7.
πάθος, τό passim, e. g. 33,
 18. 40, 3. 52, 5. 15. 57, 12.
 58, 4. 62, 14. 105, 7. 110, 5.
 120, 17. 121, 16. 136, 24.
 opp. ποίησις 23, 7.
παιδεία, ἡ 20, 13. 65, 17.
παιδευσις, ἡ 20, 10.
παιδεύω 32, 23. 25.
παιδία, ἡ 10, 2.
παιλιός, α, οὐν 250, 20.
 οἱ παιλαιοὶ 42, 7. 45, 1. 48, 15.
 77, 15. 121, 12. 144, 3. 200,
 12. 272, 19. 396, 11. 419, 22.
 422, 25.
 Comp. 116, 17.
πάλιν passim, e. g. 4, 13. 10,
 22. 14. 16. 40, 9. 57, 26.
παμπληθής, ἔς 177, 2.
πάμπολν 59, 9. 140, 3.
παντάπασιν 186, 2. 243, 7.
πανταχόθεν passim, e. g. 86,
 18. 89, 14. 101, 20. 148, 23.
πανταχον passim, e. g. 14, 5.
 23, 3. 30, 6. 39, 12. 66, 13.
 148, 5. 179, 13. 432, 15.
παντελής, ἔς 35, 19. 144, 26.
 146, 13.
παντελῶς passim, e. g. 5, 13.
 58, 24. 26. 64, 6. 92, 21. 177,
 19. 186, 1.
πάντη passim, e. g. 11, 13. 19,
 13. 22, 23. 87, 10. 184, 2. 401,
 5. 410, 15.
παντοδαπός, ἡ, οὐ 18, 4. 432, 16.
- παντοδύναμος, οὐ** 108, 12.
παντοῖος, α, οὐ passim, e. g.
 3, 6. 23, 11. 37, 23. 40, 11.
 57, 13. 69, 10. 120, 21. 291, 4.
παντοῖως 112, 14. 117, 20.
πάντως passim, e. g. 7, 9. 80,
 8. 124, 2. 125, 12. 176, 18.
 184, 3.
πάννυ 192, 7. 435, 18.
παρά c. Acc. passim, e. g. 3, 2.
 40, 21. 71, 26. 106, 17. 180,
 25. 181, 2. 220, 19.
 c. Gen. passim, e. g. 9, 24. 13,
 3. 14, 27. 15, 20 ss. 293, 20.
 c. Dat. passim, e. g. 64, 18.
 65, 3. 5. 73, 11. 75, 2. 130, 9.
παραβάλλω 220, 19. 22. 419,
 13—421, 8. 422, 22.
παραβολή 56, 10. 58, 14. 78, 26.
 120, 20. 201, 10. 419, 17 ss.
 421, 12. 422, 5.
κώνον τομή 112, 3. 119, 23.
 419, 20.
παραγίνομαι 24, 22. 49, 4. 28.
 72, 5.
παράγω 5, 22. 16. 5. 17, 1 s.
 89, 13. 140, 10. 201, 7.
παραδειγμά, τό 5, 1. 13. 8, 15,
 25. 16, 6. 17, 10. 25, 1. 35, 10.
 62, 23. 130, 6. 153, 13. 294,
 2. 384, 8. 395, 9.
παραδειγματικῶς 16, 4. 140, 17.
παραδέκνυμι 24, 13.
παραδέχομαι 146, 5. 152, 1. 284,
 24.
παραδίδωμι passim, e. g. 21,
 5. 23. 27. 24, 7. 42, 12. 59, 3.
 60, 18. 345, 14.
παράδοξος, οὐ 126, 5. 177, 19.
 192, 21. 304, 14. 326, 24. 327,
 9 s. 328, 23. 396, 24. 397, 1.
 431, 22.
παράδοσις, ἡ 10, 18.
παραδοχή, ἡ 192, 9. 29.
παράθεσις, ἡ 159, 23. 164, 4.
 340, 9.
παραιρέω 140, 27.
παραιτέομαι 321, 10.

- παράκειμαι 229, 3. 344, 8.
 παρακειλένομαι 133, 7. 201, 12.
 223, 17. 26. 242, 7. 329, 18.
 παρακολουθέω 162, 12. 254, 3.
 παρακούόμαι 237, 16.
 παραλαμβάνω passim, e. g. 35,
 2. 36, 15. 42, 8. 69, 9. 76, 10.
 81, 15. 304, 19. 357, 10.
 παραλείπω passim, e. g. 75, 1.
 198, 4. 203, 23. 205, 7. 210,
 20. 300, 7. 340, 5. 352, 21.
 395, 25.
 παραλημάνω 74, 18.
 παραλλαξίς, ἡ 138, 5. 147, 14.
 παραλλάττω 217, 7.
 παραληλόγραμμον, τό 82, 15.
 83, 16 ss. 156, 13. 162, 23.
 169, 11 ss. 171, 1 ss. 245, 6 ss.
 354, 5 ss. 385, 6—402, 19.
 412, 1—414, 14. 416, 15—
 423, 6.
 δύνομα 392, 21 ss.
 ὁρθογώνια 169, 13 ss. 398, 8
 —11.
 ὁρθογώνιον τὸν μὴ ὁρθογω-
 νίον μεῖζον 398, 11—12.
 εἰς τὰς ἀσυμπτωτοὺς καὶ τὴν
 ὑπερβολὴν ἐγγραφόμενα 395,
 9—11.
 ἐν ταῖς αὐταῖς παραλήλοις
 401, 1—4.
 περὶ διάμετρον τὴν αὐτήν
 418, 23 ss.
 παραλήλος, ον 261, 23. 341, 7.
 342, 7. 343, 7. 375, 19—377,
 8. 400, 3 ss.
 παραλήλοι, αἱ 40, 15. 59, 1.
 83, 17. 170, 2 ss. 171, 3. 175,
 1—176, 19. 202, 7. 261, 25.
 328, 16. 340, 6—344, 7. 355,
 3—375, 17.
 ἐν ταῖς αὐταῖς παραλήλοις
 394, 9—414, 14.
 παραληλότης, ἡ 373, 23.
 παραλογίζομαι 260, 16. 403, 8.
 παραλογισμός, ὁ 70, 8. 368, 2.
 375, 11.
 παραμετρέω 13, 18.
 παραμήκης 112, 7.
 παραμυθία, ἡ 322, 7.
 παράπαν 370, 2.
 παραπέτασμα, τό 22, 12.
 παραπλήρωμα, τό 417, 1 ss.
 ὄνομα 418, 15—18.
 παρασκευάζω 63, 20. 89, 4. 167,
 25.
 παρασκευή, ἡ 70, 9. 179, 11.
 271, 22.
 παράστασις, ἡ 116, 19.
 παρατίθημι 64, 5. 70, 13. 109,
 7. 246, 17.
 παρατρέχω 102, 23.
 παραφέρω 172, 3.
 παραφυλάττω 236, 2.
 παραχράομαι 403, 10.
 πάρειμι passim, e. g. 30, 10.
 48, 4. 64, 17. 88, 19. 93, 21.
 108, 13. 123, 26.
 τὸ παρόν 5, 12. 48, 15. 227, 6.
 241, 22. 304, 10.
 παρεισκυλέω 268, 15.
 παρεκτικός, ἡ, ὁν 23, 20.
 παρέλικω 128, 14. 135, 5. 221,
 18. *μετρικός*
 παρεμβάλλω 247, 11.
 παρεμπίπτω 321, 13.
 πάρεργον, τό 212, 17. 248, 1.
 258, 17. 269, 9.
 παρέργως 384, 2.
 παρέρχομαι 141, 19. 269, 4. 390,
 10.
 παρέχω passim, e. g. 9, 25. 51,
 1. 105, 23. 148, 18. 155, 3.
 203, 23. 304, 13.
 Med. passim, e. g. 8, 3. 21,
 26. 34, 19. 71, 4. 72, 12. 97,
 17. 382, 16.
 παρίημι passim, e. g. 241, 21.
 272, 24. 302, 14. 341, 19. 345,
 11. 358, 3. 407, 9.
 παριστάνω 81, 17.
 παρίστημι 61, 20. 81, 25. 97,
 11. 171, 12. 322, 23.
 πάροδος, ἡ 16, 8. 142, 7.
 παρομαρτέω 80, 6.
 παρονφίστημι
 Pass. 26, 18.

- πᾶς** passim, e. g. 6, 26, 11, 11.
 13, 13, 1. 5. 17, 12.
Pl. passim, e. g. 4, 16, 18, 5,
 16 ss. 6, 18 ss. 7, 16 ss. 17, 9.
πάντα ἐν τῷ, ἐν ψυχαῖς, ἐν
φύσεσιν, ἐν σώμασι 92, 1—
 16.
τὸ πᾶν οὐρανὸς καὶ γένεσις
 147, 8.
πάσχω passim, e. g. 78, 12, 83,
 24, 105, 7, 109, 17, 23, 137, 3.
 183, 18, 184, 29.
πανόμαι 17, 27, 29, 1, 107, 16.
 133, 6, 145, 2.
παχὺς 40, 1.
πέδη, ἡ 112, 5.
πείθω 26, 13, 194, 21.
πεῖραι, ἡ 26, 7, 70, 14.
πειρῶ
 Aor. pass. 232, 11.
πέλενης, ὁ 333, 14.
πεμπτάς, ἡ 150, 19.
 Vide **πεντάς.**
πέμπτος passim, e. g. 72, 26.
 81, 22, 182, 25, 183, 22, 243, 1.
πέμπτον 145, 20.
πεμπτο 63, 21.
πεντάγωνον, τό 39, 6, 145, 15.
 172, 8, 11, 22, 381, 26.
πεντάπλευρον, τό 382, 15—383,
 14, 417, 11 s.
πεντάς, ἡ 61, 16, 404, 7.
 Vide **πεμπτάς.**
πέντε 96, 4, 112, 1, 235, 22, 27.
 237, 6, 271, 23, 403, 15, 17.
πεντεκαὶ δεκαγωνικός, ἡ, ὅν
 269, 17.
πεντεκαὶ δεκάγωνον, τό 269, 12.
 15.
πεντεκαιδέκατος 301, 3.
περαίνω passim, e. g. 37, 15.
 79, 24, 80, 10, 98, 21, 101,
 21—103, 3, 108, 6, 142, 14 ss.
 293, 19, 421, 8.
πεπερασται 6, 16, 19, 116, 6.
 151, 16, 223, 27 ss.
πέρας, τό passim, e. g. 5, 18.
 6, 3 ss. 7, 1. 11, 8, 17, 19, 11.
- 37, 13 ss. 57, 11, 58, 12, 61.
 16, 74, 6, 85, 5 ss. 91, 13 ss.
 101, 8—103, 17, 104, 9 ss. 136,
 3 ss. 142, 16 ss. 151, 15, 180,
 2, 191, 9, 285, 8, 290, 23.
 314, 19, 24.
πέρατι ἀνάλογον 104, 11—13.
περατοειδής, ἐς 101, 22.
περατώ passim, e. g. 85, 4—
 89, 2, 91, 16, 19, 99, 6, 101,
 6—103, 8, 109, 11, 142, 22 ss.
 384, 10.
πέρι c. Acc. passim, e. g. 3, 8,
 5, 14, 7, 26, 9, 1, 14, 21, 18,
 16, 105, 2.
 c. Gen. passim, e. g. 10, 15.
 20, 5, 7, 22, 4.
πέρι 83, 14.
 c. Dat. 112, 22.
περιάγω passim, e. g. 47, 5.
 49, 10, 89, 27, 92, 12, 130,
 22, 147, 18, 150, 1, 213, 24.
περιαγωγή, ἡ 20, 17, 84, 23.
περιαθρέω 62, 5.
περιβάλλω 138, 12.
περίβολος, ὁ 38, 22.
περιγραφή, ἡ 201, 11, 206, 27.
περιγράφω 47, 7, 171, 6, 305,
 26, ^{εἰρωνεία}.
περιέργω 136, 8.
περιέλισσω 118, 18.
περιεργάζομαι 93, 14, 242, 9.
 272, 23.
περιέργος, ον 15, 15, 113, 10.
 300, 23, 349, 14.
περιέχω passim, e. g. 10, 6.
 17, 20, 25, 8, 42, 17, 44, 4.
 53, 17, 62, 3, 142, 12 ss. ~~—144~~
περιθέω 154, 18.
περίειμαι 136, 8, 143, 14, 151,
 24.
περικλείω 136, 8.
περιλαμβάνω passim, e. g. 8,
 17, 15, 36, 7, 62, 16, 71,
 11, 86, 20, 144, 10.
περιληπτικός, ἡ, ὅν 9, 24, 50,
 19, 99, 10, 348, 12.
περιληπτός, ἡ, ὅν 286, 1.

- περίληψις*, ἡ 74, 7. 213, 18. *πᾶσα περιφερὴς ἔχει τινὰ εὐθεῖαν ἐλάσσονα* 279, 9.
- περίμετρος*, ἡ 38, 22. 160, 18. 22. 236, 20—237, 17. 403, 7—404, 16. 423, 5.
- περίόδος*, ἡ 22, 27. 23, 15. 63, 11. 64, 8 ss. 91, 7. 115, 15. 147, 14. 149, 1. 14. 150, 9. 213, 26.
- περιφέρω* 78, 11.
- περιουσία*, ἡ 6, 5.
- περιοχή*, ἡ 37, 13. 101, 24. 128, 1. 136, 5. 12. 143, 11. 16. 149, 11. 403, 13.
- περιπατητικός*, ὁ 125, 7. 379, 2.
- περιπίπτω* 303, 7.
- περιπολέω* 150, 7.
- περιπορένομαι* 108, 7. 13. 149, 7.
- περιπτύσσομαι* 149, 8.
- περισπάω* 46, 5. 192, 25. 432, 11.
- περισπονδαστος*, ον 29, 5.
- περιστερά* 10, 3.
- περιτροπή*, ἡ 150, 4.
- περιττοειδής*, ἐς 107, 23.
- περιττός*, ἡ, ὅν (*περισσός*) 73, 26. 151, 9. 162, 17 ss. 174, 7 s. 278, 3 s. 337, 24. 349, 10. 19. 350, 5. 352, 22. 375, 12. 377, 24. 428, 11 s. 429, 11.
- περιττῶς* 184, 9. 221, 18. 268, 15.
- περιφανής*, ἐς 181, 10.
- περιφέρεια*, ἡ passim, e. g. 35, 4. 103, 7. 106, 25 ss. 108, 13. 109, 13. 24. 112, 14. 113, 13—15. 115, 5. 301, 7.
- ἀνάλογον τῷ πέρατι* 104, 12. 107, 11.
- τρίχα τεμεῖν* 272, 14—20.
- περιφερής*, ἐς passim, e. g. 92, 6. 104, 24. 113, 21.
- τὸ περιφερές* 16, 21. 37, 8. 107, 18—109, 4. 117, 14 ss. 144, 16.
- ἡ περιφερὴς γραμμὴ* 104, 1. 105, 11. 106, 22—107, 10. 251, 10.
- πᾶσα περιφερὴς ἔχει τινὰ εὐθεῖαν ἐλάσσονα* 279, 9.
- περιφερόγραμμος*, ον 163, 24.
- γωνία* 104, 12. 128, 16. 129, 20. 134, 16. 189, 15—190, 23. 205, 19. 333, 12 ss.
- περιφερομαι* 115, 4.
- περιφορά*, ἡ 41, 17. 64, 13. *αἱ ἐν κόσμῳ* 89, 21—91, 10.
- περιζορένα* 90, 10. 148, 21.
- περιωπή*, ἡ 27, 27.
- πέτουμαι* 10, 4.
- πῆ* 161, 23.
- πηγὴ*, ἡ 214, 2.
- πηλίκον*, τό 35, 24 ss. 182, 8.
- πῆχυς*, ὁ 403, 17.
- πιέζω* 201, 14. 426, 14.
- πιθανολογέω* 192, 11.
- πιθανός* 192, 8ss.
- πίπτω* passim, e. g. 72, 22. 157, 20. 189, 1. 215, 23.
- πιστεύω* 63, 26. 189, 1. 322, 8.
- πίστις*, ἡ 10, 26. 69, 11. 178, 11. 192, 4. 211, 5. 11. 259, 14. 326, 23.
- μαθηματικά* 255, 13—256, 8.
- πιστός*, ἡ, ὅν 22, 5. 63, 18. 76, 10. 184, 10. 195, 19.
- πινότω* 183, 12.
- πλάγιος*, α, ον 72, 18. *ἐκ πλαγίου* 224, 10. 15.
- πλάνη*, ἡ 70, 4.
- πλαστική*, ἡ 137, 4.
- πλάτος*, τό 87, 4. 97, 3. 100, 9 ss. 106, 5. 114, 4. 22. 25. 116, 10. 396, 21. 397, 11. 398, 2. 420, 18 ss.
- πλατύνω* 112, 6.
- πλέκω* 208, 9.
- πλεονάζω* passim, e. g. 4, 20. 11, 20. 53, 15. 79, 4. 81, 21. 88, 12. 221, 15 ss. 242, 12.
- πλεοναχώς* 220, 8 ss. 221, 7.
- πλεονεκτέω* 172, 20. 222, 16.
- πλευρά*, ἡ passim, e. g. 12, 22. 23, 8. 130, 18. 161, 17. 164, 27 ss. 347, 20 ss.

- ἀριθμὸς πλευρῶν 166, 11—13. 11, 12, 13, 19, 17, 25, 25,
 πλῆθος, τό passim, e. g. 6, 5. 44, 17, 62, 13, 179, 7, 4
 11, 6, 17, 7, 19, 6, 10, 16, 23, 19.
 10, 36, 4, 19 ss. 37, 14 ss. 39, ποικίλω 220, 12, 222, 18, 39
 3, 51, 1, 55, 14, 141, 22. 24.
 πληθύω 87, 22, 90, 25, 154, 26. ποικίλος, η, ον passim, e. g.
 πληκτικόν, τό 192, 27. ποικίλος, η, ον passim, e. g.
 πλημμέλεια, ὥ 133, 12. ποικίλος, η, ον passim, e. g.
 πλημμελέω 128, 11. ποικίλος, η, ον passim, e. g.
 πλημμελώς 26, 19. ποικίλος, η, ον passim, e. g.
 πλήν 60, 18, 109, 17, 190, 15. ποικίλως 410, 4.
 πλήν διτ 394, 1, 400, 11. ποιός, α, ον passim, e. g. 13,
 πλήρης, ἐς 19, 1, 146, 13, 260, 17, 61, 21 s. 78, 12, 80, 23.
 πληρόω 15, 11, 17, 2 s. 47, 1. ποιός, α, ον 252, 19.
 15. ποιότης, η 191, 13 s. 315, 4.
 πλήρωμα, τό 16, 6, 27, 55, 18. ποιόω 122, 7—125, 13.
 πλήττω 137, 1. ποιεμένω 125, 1.
 πλοῖον, τό 352, 16. πολεμίστηρος, α, ον 63, 9.
 πλοκή, ὥ 256, 2. πολέμιος, ὥ 199, 6.
 πλουτέω 25, 23. πόλεμος, ὥ 41, 6.
 πλοῦτος, ὥ 26, 1. πόλις, η 38, 21, 63, 10, 15.
 πνοῦς, ὥ 41, 9. πολιτεία, η 23, 25, 63, 4.
 ποδηγέω 28, 4. v. Πλατων.
 πύθεν passim, e. g. 12, 13, 21, πολιτικός η, όν
 15, 44, 26, 140, 5, 144, 10. πρός πολιτικὴν φιλοσοφίαν
 331, 9. συντελεῖ η μαθηματικη 23,
 τὸ πόθεν ποτ 98, 22. πολάκις passim, e. g. 15, 15.
 ποθέω 149, 8. πολάκις 38, 19, 64, 10, 77, 2, 85, 7.
 ποτέ passim, e. g. 13, 21, 14, πολλαπλασιάω 122, 4, 150, 22.
 25, 22, 22, 25, 2, 130, 11. πολλαπλασιάω 161, 26 s. 294, 10, 397, 5, 423,
 179, 1. πολλαπλασιάω 24.
 ,,σπερ ἔδει ποιῆσαι“ 81, 10. πολλαπλασιασμός, ὥ 151, 1.
 210, 6, 14. Med. passim, e. g. 18, 4, 25, 162, 2.
 18, 29, 25, 31, 17, 162, 15. πολλαπλάσιος, α, ον 6, 25, 7,
 opp. πάθος 23, 7. 25, 197, 4, 221, 5.
 opp. μάθησις 221, 10 s. πολλαχόθεν 45, 18.
 ποιητής, ὥ 65, 12. πολλαχόν 30, 11, 85, 8, 10, 196,
 ποιητικός, η, όν 25, 1, 77, 12. πολλαχώς 136, 20, 222, 17,
 103, 14, 140, 25, 174, 9. 304, 8.
 ποιητικώς 78, 5, 141, 3. πολλοστός, η, όν 19, 19.
 ποικιλία, η passim, e. g. 6, 13. πολοκράτω 90, 23.
 9. 269, 15 s. πόλος, ὥ 90, 15, 152, 19—153,

- τῶν ἐν κόσμῳ σφαιρῶν* 89, 28.
σύμβολα θεων 91, 2. 16—19.
πολυγώνιον vel πολύγωνον, τό 39, 6. 49, 15. 56, 3 ss. 145, 15.
πολύεδρον, το 49, 16. 202, 16.
πολυεδρής, ἡς 19, 7. 57, 15.
πολύειδης 11, 145, 1.
πολυειδῶς 5, 1.
πολυθρύλητος, ον 219, 18.
πολυλογία, ἡ 200, 13.
πολυμετάβολος, ον 166, 20.
πολύπλευρον, τό 161, 16. 162,
 10 ss. 381, 26, 422, 8.
πολύπτωτος, ον 222, 23. 223, 7.
 228, 10. 406, 10,
πολὺς passim, e. g. 8, 21 ss.
 9, 1. 16. 10, 6. 11. 14, 20. 50,
 19 ss.
πολλῷ 9, 14. 12, 16. 38, 18.
οἱ πολλοὶ 139, 13. 145, 18.
οὐ μετὰ πολλά 259, 10.
πολύ Adv. 11, 12. 68, 6.
Comp. 38, 18. 44, 7. 61, 18.
 67, 22. 72, 14. 122, 24. 418, 10.
Sup. 39, 5. 56, 25. 260, 7.
τὰ πολλὰ πρὸ τοῦ ὅλου 99, 22.
πορεία, ἡ 44, 23.
πορεύομαι 109, 19.
πορίζω 201, 1.
Med. passim, e. g. 78, 10. 179,
 1. 180, 23. 181, 6. 182, 22.
 183, 4. 201, 6.
πόρισμα, τό 210, 27. 212, 12—
 17. 301, 18—304, 11.
πόρος, ὁ 303, 15.
πόρων 52, 7.
πορρωτέρω 32, 1. 270, 21.
ποσαχῶς 202, 5. 210, 21.
πόσος, ἡ, ον 18, 9. 35, 18. 310,
 14. 361, 4. 420, 17.
ποσός, ἡ, ὁν
τὸ ποσόν 35, 24 ss. 123, 9.
 124, 10. 14. 125, 1. 25. 142,
 20 s. 143, 7. 182, 8. 184, 27.
 191, 12. 14. 233, 18. 315, 3.
τὰ ποσά 9, 21. 122, 12. 196,
 4. 353, 5.
ποστήγης, ἡ 121, 17. 123, 25—
 125, 14. 143, 10.
πότε 66, 22 s.
ποτέ passim, e. g. 7, 3. 9, 5.
 10, 16. 17. 26. 32, 8 s. 164,
 27 s. 203, 10. 357, 10 s.
πότερον 12, 4. 289, 13. 322, 20.
 23. 370, 14.
ποῦ 12, 19 ss.
πού passim, e. g. 9, 12. 11, 13.
 12, 2. 6. 22, 20.
πούς, ὁ 420, 14 ss.
πρᾶγμα, τό passim, e. g. 31, 1.
 34, 3. 50, 16. 70, 17. 21. 161,
 2. 187, 3. 214, 15. 293, 7. 302,
 2. 310, 6. 314, 4. 418, 16.
πραγματεία, ἡ passim, e. g.
 31, 9. 37, 16. 39, 10. 41, 4.
 48, 5. 65, 20. 70, 19. 121, 1.
 384, 8.
πραγματείώδης, ες 84, 18. 429,
 15. 432, 14.
πραγματεύομαι passim, e. g.
 34, 3. 5. 38, 9. 40, 17. 41, 10.
 18. 58, 4. 121, 1.
πρακτικός, ἡ, ὁν 25, 3.
πρᾶξις, ἡ 23, 14. 26, 4.
πρέπω 5, 23. 24, 6. 71, 15. 150,
 12. 423, 20.
πρεπώδης, ες 398, 18.
πρέσβυς
Comp. 11, 8. 36, 24. 64, 3. 68,
 18.
πρέν 159, 24.
πρό passim, e. g. 6, 27. 8, 24.
 12, 7. 14. 10. 16, 11. 25. 57,
 20. 99, 22 ss. 125, 6.
προαγορεύω 84, 9.
προειπον 120, 9.
προείρημα passim, e. g. 48,
 2. 123, 7. 148, 6.
 198, 3.

- προδρηθέν** 205, 3.
προάγω passim, e. g. 19, 7. 43, 19, 46, 26. 52, 24. 55, 3. 56, 15. 61, 18. 67, 7. 22. 344, 16. 18.
προάρεσις, ἡ 68, 20.
προαιρέω
Med. 201, 9.
προαναιρέω 234, 20.
προαποδίκνυμι passim, e. g. 112, 23. 186, 3. 247, 21. 254, 26. 266, 15. 319, 3. 365, 11. 372, 10.
προβάλλω passim, e. g. 17, 4. 24. 19, 26. 36, 21. 45, 11. 46, 13. 54, 20. 68, 3. 121, 3. 179, 17.
Med. 13, 24.
προβλῆμα, τό passim, e. g. 35, 18. 58, 19. 67, 1. 178, 13 ss. 200, 8.
quid? 77, 7—81, 4. 201, 4 ss.
apud Euclidem 81, 7—22.
μέρη 203, 2—207, 25.
τεταγμένα (?), μέσα, ἄτακτα 220, 7—221, 6.
πλεονάχως λέγεται, μεῖζον, ἔλεσσον ἡ προβλῆμα 221, 7 —222, 19.
ἄπιτατα, πολύπιτατα 222, 22 —223, 6.
προβλῆματα πρὸ τῶν θεωρημάτων 241, 20—243, 29.
ἀδιόριστα, δυνατά 330, 7—16.
προβλῆματικός, ἡ, ὁν 80, 27. 210, 7. 233, 12. 242, 1. 21.
προβλῆματικῶς 78, 7. 80, 3. 234, 5. 243, 17.
προβολή, ἡ 13, 10. 18, 4. 55, 12. 78, 10. 23.
προγιγνώσκω (*προγινώσκω*) 18, 27. 204, 14.
προδείκνυμι passim, e. g. 255, 17. 269, 20. 321, 6. 334, 16. 365, 15. 366, 15. 367, 3.
πρόδηλον sc. ἔστι 27, 12. 223, 12. 262, 17. 264, 18. 384, 1.
πρόδηλον σὸν 345, 11.
- προδήλως** 215, 24.
πρόειμι passim, e. g. 5, 22. 19, 4. 39, 18. 57, 14. 25. 61, 26. 65, 1. 78, 20. 291, 18. 354, 18.
προεῖπον vide **προαγορεύω**.
προείχομαι passim, e. g. 6, 10. 13. 49, 23. 66, 17. 86, 20. 101, 23.
προενπορέω 67, 21.
προεντρεπίζω 20, 14. 22, 2. 28. 4. 49, 11. 179, 17. 203, 8. 248, 7. 269, 20.
προέχω 4, 21.
προηγέομαι passim, e. g. 8, 26. 14, 19. 18, 20. 28. 69, 25. 72, 10. 84, 14.
προηγούμενα τῶν ἀντιστρεφόντων θεωρημάτων 254, 7 —20.
προηγούμενως 15, 7. 61, 2. 87, 18. 178, 6. 252, 6. 354, 4. 14. 423, 18.
πρόδεσις, ἡ 70, 21. 135, 14. 272, 1.
τὸν πρώτον (Εὐκλείδον) βιβλίον 81, 26—83, 6. 84, 6.
προδεωρέω 246, 13.
προδυμοποιία, ἡ 435, 19.
πρόδυρον, τό 5, 2. 55, 2.
προίημι
Med. 90, 17.
προίτημι
Perf. 7, 14. 11, 15. 15, 25. 89, 19. 141, 3.
προκαταλαμβάνω 158, 19.
προκατασκευάζω 3, 12.
προκατασκευή, ἡ 78, 23.
πρόκειμαι passim, e. g. 28, 15. 48, 7. 71, 7. 74, 2 s. 113, 12. 136, 22. 177, 25.

- προλαμβάνω* passim, e. g. 13, 13. 18, 2 s. 45, 24. 62, 21. 76, 16. 102, 11. 320, 6. 340, 7. *προλέγω* 204, 11. *πρόληψις*, ἡ 118, 27. 195, 22. *προνοητικός*, ἡ, ὡν 108, 8. *πρόνοια*, ἡ 74, 5. 108, 11. 109, 4. 132, 20. 150, 10. *πρόσδος*, ἡ passim, e. g. 5, 24. 6, 6. 39, 20. 78, 18. 88, 6. 89, 13. 93, 13. 97, 14. 98, 20. *πρόσιδα* 203, 19. *προσικονομέω* 247, 17. *προσονομάζω* 236, 13. *προσράω* 247, 25. *προπαρασκευάζω* 20, 15. 384, 3. *πρός* c. Acc. passim, e. g. 4, 14. 5, 12. 6. 27. 8, 19. 10, 9. 28. *τὸ πρός τι* 121, 12. 122, 22. 123, 10 s. 125, 14. *πρός τό* 218, 8. c. Dat. 41, 3. 123, 16. 124, 21. 258, 21. *πρός τῷ* 125, 22. c. Gen. 107, 12. 15. *προσγορεύω* passim, e. g. 30, 12. 31, 11. 50, 11. 72, 13. 156, 15. 181, 21. *προσέπτω* 181, 21. *προσείρχα* passim, e. g. 42, 11. 44, 11. 121, 2. *προσάγω* 93, 12. 138, 21. 195, 20. *προσαναιρέω* 370, 18. *προσαποδείνυμι* 247, 8. 339, 12. *προσβολή*, ἡ 4, 2. *προσγράφω* 183, 8. *προσδέομαι* passim, e. g. 178, 10. 260, 3. 266, 17. 272, 24. 282, 21. *προσδιορισμός*, ὁ 240, 27. 349, 21. *προσεικάζω* 121, 6. *πρόσειμι* 309, 8. *πρόσειπον* vide *προσαγορεύω*.
- προσεκάλλω* passim, e. g. 113, 1. 118, 12. 227, 15. 246, 19. 247, 1. *προσέοικα* 99, 8. 133, 3. 155, 12. *προσεπινοέω* 120, 5. *προσευπορέω* 66, 19. *προσέχεια*, ἡ 208, 21. *προσεγγίζει*, ἔει 44, 2. 82, 23. 92, 13. 173, 14. 206, 22. *προσέχω* 192, 7. *προσεχῶς* 42, 17. 86, 2. 98, 3. 115, 11. 116, 1. 198, 11. 396, 10. *προσηγορία*, ἡ 45, 5. 77, 18. 155, 26. 162, 12. 14. 172, 6. 25. *προσήγορος*, ον 22, 21. *προσήκω* passim, e. g. 5, 6. 23. 8, 13. 12, 3. 22, 25. 23, 16. 28, 11. 75, 24. 315, 3. *προσθεν* 178, 3. 271, 7. 310, 19. *προσθεσίς*, ἡ 77, 10. 78, 26. 96, 14. 189, 14. 18. 198, 18. *προσθήκη*, ἡ, passim, e. g. 96, 15. 114, 12. 137, 1. 197, 2. 204, 4. 221, 24. *προσιστορέω* 379, 19. 429, 9. *πρόσκειμαι* 184, 9. 190, 6. 197, 12. 19. 221, 18. 307, 21. *προσλαμβάνω* passim, e. g. 32, 26. 59, 19. 77, 15. 95, 22. 103, 11. 300, 23. 384, 20. *προσμηχανάμοιαι* 201, 7. *προσπάχω* 133, 10. *προσπίτω* 146, 21. 152, 14 ss. 160, 16. 194, 17. 251, 4. 17. 308, 1. 384, 13. *προποιεόμαι* 100, 8. 207, 23. 208, 18. *προστάττω* passim, e. g. 179, 2. 181, 6. 183, 26. 185, 7. 204, 21. *προστήμηι* passim, e. g. 12, 19. 13, 5. 24, 25. 29, 22. 67, 5. 69, 25. 197, 7 ss. 228, 3. 338, 4. *προστυγχάνω* 375, 11. *προσχάσσομαι* passim, e. g. 3, 11. 38, 14. 19. 41, 1. 56, 1^o

- 193, 7. 196, 12. 207, 8. 268,
14. 328, 15.
πρόσχρησις, ἡ 344, 7.
πρότασις, ἡ passim, e. g. 80,
21 ss. 193, 18 ss. 200, 23. 203,
4—7. 18 ss. 208, 5, 16.
προτάσσω 10, 10. 51, 2. 81, 15.
154, 25. 225, 19. 315, 10.
365, 5.
προτείνω passim, e. g. 24, 9.
^{προτίνειν} 27, 9. 79, 20 ss. 94, 25. 96, 7.
^{προτίνειν} 101, 4. 148, 21. 220, 4. 221,
8 ss. 337, 2.
προτέρον passim, e. g. 9, 15.
78, 1. 145, 25. 164, 11. 182,
15. 224, 1. 352, 10.
τὸ πρότερον 18, 11.
προτέρος, α, ον 14, 18. 95, 7.
προτέρημι passim, e. g. 58, 5.
64, 4. 134, 20. 178, 15. 191,
24. 199, 10. 336, 7.
προτρέπω 68, 1.
προυπάρχω 4, 22. 13, 10. 137, 5.
153, 24. 156, 5. 243, 15.
προνποτίθημι 371, 23.
προνφίστημι 25, 2. 233, 21.
 Perf. passim, e. g. 17, 18. 25,
1. 37, 8. 57, 6. 92, 1. 101, 15.
προφαίνω 17, 5. 46, 1. 72, 20.
89, 7. 188, 11. 193, 8.
προφανῆς, ἐσ 197, 11.
προφέρομαι 395, 21. 307, 2.
πρόχειρος, ον 84, 16. 179, 4.
23. 384, 7.
προχείρως 166, 12.
προχράσσω 321, 12.
προχωρέω 216, 23. 280, 18. 284,
11.
πρωταρχέω 164, 13.
πρωτεῖν, τό 148, 5.
πρωτεύω 243, 3.
πρωτιστος, η, ον passim, e. g.
3, 1. 6, 8. 10, 25. 11, 18. 52,
9. 11. 115, 2. 138, 15.
πρώτος, η, ον passim, e. g. 3,
15. 4. 18. 5. 3. 19. 24. 9, 26.
10, 10. 11, 6. 23. 19, 24. 24,
26. 72, 7. 25. 87, 20.
πρώτον passim, e. g. 12, 9.
16, 22. 32, 27. 36, 25.
πρωτουργός, ὁν 15. 25. 15, 19.
22, 23. 88, 24. 108, 4. 130, 16.
139, 16. 146, 9. 294, 4.
πρώτως 6, 1. 8, 22. 15, 10, 97.
27. 142, 10. 156, 3. 384, 10.
πτοέω
Pass. 21, 20. 303, 12.
πτῶσις, ἡ passim, e. g. 84, 11.
200, 16. 210, 27. 212, 6—11.
228, 5. 224, 5. 289, 9 ss. 406,
17.
πυθανολογέω 34, 1.
πυθανός, ἡ, ὁν 33, 23.
πυραμίς, ἡ 423, 17.
πυραμοειδής, ἐσ 322, 21.
πυρο, τό 82, 24. 93, 22. 181, 10.
322, 18—21.
πῶς passim, e. g. 12, 26 ss.
14, 1. 15, 3.
πως, encl. passim, e. g. 11, 3.
19, 23. 34, 13.
ἔρδιος, α, ον 234, 9. 266, 5.
300, 7. 407, 17.
 Comp. 180, 23.
ἔρστωνη, ἡ 242, 20.
ἔρπω 123, 23. 133, 9.
ἔρω 16, 2. 87, 13. 101, 17.
ἔῆμα, τό 175, 8. 330, 22.
ἔητοικη, ἡ 24, 24. 247, 23.
ἔητοικος, ὁ 33, 25. 192, 10.
ἔητός, η, ὁν 48, 12.
λόγος 60, 8.
ἔοιβέω 172, 2 s.
ἔοιβοειδές, τό 169, 6. 15. 170.
10. 171, 11. 18 ss. 386, 25 ss. 388,
15 ss. 421, 5.
ἴσοπεριέτων απαντων ἔλασ-
σον 398, 16.
ἔοιβος, ο 169, 4. 17. 170, 10.
171, 10. 17 ss. 386, 25 ss. 388,
15 ss. 421, 4.
ἔοπή, ἡ 41, 10.
ἔύσις, ἡ 179, 24.
γραμμή, δύσις σημείου 97, 7.
9—17. 185, 10—12.

- σαθρός**, ἀ, ὁν 200, 2. 275, 4.
σαφήνεια, ἡ 74, 4. 238, 25. 418, 19.
σαφηνέξω 38, 24. 418, 21.
σαφής, ἐσ passim, e. g. 74, 13. 144, 2. 210, 18. 273, 14. 322, 15 ss. 358, 11. 374, 5. 376, 12.
σαφῶς 29, 27. 94, 4. 156, 11. 184, 3. 215, 26.
Sup. 45, 17.
σειρά, ἡ 89, 11. 132, 6. 148, 7. 151, 10. *Μίσ. Λύρα Αλε*
σελήνη, ἡ 42, 5. 100, 17. 110, 2 s.
τὰ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα 137, 10. 149, 18.
ἡ ὑ. σ. σύστασις 167, 16.
σεμνός, ἡ, ὁν 85, 10. 137, 8. 138, 19.
σημαίνω passim, e. g. 73, 10. 94, 9. 97, 9. 110, 24. 114, 11. 19. 357, 12. 419, 24.
σημαντικός, ἡ, ὁν 293, 15.
σημεῖον, τό passim, e. g. 39, 9. 49, 13. 57, 14. 58, 16 s. 72, 19.
πάσης διαστάσεως καθαρεῦον 85, 7.
τὴν γραμμὴν περιέλαβεν 86, 21.
λόγος σημείου σωματοειδής 87, 11. 89, 11—15. 92, 3. 93, 20.
γεννᾶ πάντα τὰ διαστήματα 88, 8—5. 16—22.
μονάς θέσιν ξενούσα 95, 21—96, 15.
τοῖς μεριστοῖς αἴτιον δν 97, 12—18.
ἀνάλογον μονάδι 97, 20 ss.
μετὰ τὴν μονάδα 99, 19 ss.
διττόν 98, 13.
εἰκὼν τοῦ ἑνός 104, 5.
πάντων πέρας 115, 19.
θέσει δίδοται μόνον 205, 15.
σιωπάσ 205, 6.
σκάξω 168, 24.
σκαληνός, ἡ, ὁν
- τραπέζιον** 170, 7. 11.
Vide τρίγωνον.
σκέπτομαι 95, 22. 178, 8. 208, 1.
σκηνογραφική, ἡ 40, 19.
σκιά, ἡ 100, 19. 114, 23.
σκιαγραφέω 141, 15.
σκιάζω 100, 16.
σκιδνάμαι 86, 9.
σκοπέω 7, 21. 9, 20. 39. 18. 40. 23. 64, 17. 93, 14. 207, 24. 427, 11.
σκοπός, ὁ
τῆς (Εὐκλείδον) πραγματείας 70, 19—71, 24.
τὸν πρώτον βιβλίον 81, 24—83, 6. 432, 6 ss.
σκότος, τό 285, 14.
σκοτώδης 20, 23.
σμικρόν 194, 25. 330, 18.
σμικρός, ἀ, ὁν
Sup. 348, 5.
σοφία, ἡ 28, 11. 36, 8.
σοφιστικός, ἡ, ὁν 30, 18. 375, 8.
σοφός, ὁ 156, 1.
σπάνιος, α, ὁν 259, 20. 264, 17.
σπανίως 84, 12. 260, 8.
σπάρτος, ἡ 40, 1. 41, 13.
σπειρα, ἡ
τριχῶς γίνεται 119, 12—16.
μικτὴ ἔστι 119, 17—18.
σπειρικός, ἡ, ὁν
σπειρικαὶ τομαὶ (γραμματικὲ) 111, 19. 112, 4—8. 113, 4. 119, 16. 120, 6. 127, 1. 128, 8. 356, 12.
ἐπιφάνεια 119, 9—18. 120, 5.
σπέρμα, τό 149, 23.
σπενδόν 19, 16. 27, 16. 82, 7. 87, 24. 153, 21. 154, 22. 201, 15.
σπήλαιον, τό 20, 24.
σπουδάξω 76, 22. 199, 5.
σπουδῆ, ἡ 10, 2. 28, 13. 55, 20. 65, 13. 66, 11. 81, 16.
σταθερός, ἀ, ὁν 6, 4. 173, 8.
σταθερῶς 90, 20. 148, 15. 154, 13.
στάθμη, ἡ 40, 1.

- στάσις, ἡ 36, 16. 37, 2 ss. 41, στρέψω 29, 10. 119, 10. 23. 147.
 11. 173, 7. 292, 6. 28. 148, 25. 243, 14. 337, 17.
 στατική, ἡ 25, 7. στροφή, ἡ 119, 10. 26. 141, 8.
 στερεομετρία, ἡ 39, 9. 73, 12. 187, 17.
 116, 22. συγγένεια, ἡ 52, 12. 138, 22.
 στερεός, ἀ, ὁν 24, 20. 113, 18. 161, 9. 266, 8.
 κάθετος 135, 17. 20. 283, 13. συγγενῆς, ἔξ 14, 10. 71, 14.
 16—22. 168, 15. 191, 6. 213, 15. 314,
 γραμμή 394, 21 ss. 20.
 ἀριθμοί 17, 16. 39, 17. συγγίγνομαι 67, 10.
 γωνία 292, 19. σύγχρομα, τό 47, 6. 66, 12.
 τὰ στερεά passim, e. g. 39, 68, 24. 70, 9.
 12 ss. 57, 15. 104, 3 ss. 107, συγγράφω 66, 8. 67, 23. 73, 14.
 19. 111, 13 ss. 112, 10 ss. 121, συγκατασκευάζω 248, 1. 301,
 20. 126, 8. 23. 304, 5.
 τὸ στερεόν 100, 11. 114, 11. σύγκειμαι passim, e. g. 9, 10.
 121, 17 ss. 394, 24. 202, 17. 236, 24. 244, 20. 26.
 τὸ στερεὸν ἀνάλογον τῇ τε- 246, 22. 423, 17.
 τράδι, τριαδικόν 97, 21—98, συγκεράννυμι 64, 1.
 10. 99, 8—14. συγκεφαλαιόματι 199, 1. 277, 5.
 στέρησις, ἡ 139, 1. συγκινέω 50, 23. 52, 18. 179,
 στεφάνη, ἡ 163, 12. 25.
 στέφανος, ὁ 63, 27. συγκλείω 143, 8 ss.
 στιγμή, ἡ 59, 18 s. 96, 12 s. συγκρένω 39, 14. 306, 15. 347,
 στοιχεῖον, τό passim, e. g. 22, 21.
 23. 23, 5. 10. 62, 20. 66, 8. σύγκρισις, ἡ 83, 10. 22. 340, 5.
 20. 67, 14. 68, 7. 118, 21. 222, 341, 20. 352, 24 ss.
 18. 225, 12. 281, 13. 340, 11. συγκροτέω 423, 21. 424, 2.
 14.
 δρόμα 71, 25—73, 14. συγκυκνάω 75, 24.
 τὰ τέτταρα 82, 20. συγχέω 118, 6. 187, 2. 322, 8.
 τοῦ παντός 148, 2. συγχρονος, ον 68, 19.
 στοιχείων δημιουργία 166, 17. συγχρνισις, ἡ 118, 9. 164, 4. 432,
 στοιχείων 69, 8. 71, 22. 83, 3. 17.
 στοιχειώδης, ες 72, 2. 13. 21. συγχωρέω passim, e. g. 12, 5.
 119, 3. 162, 22. 264, 16. 32, 9. 40, 6. 50, 13. 51, 18.
 στοιχείωσις, ἡ passim, e. g. 54, 23. 76, 14 ss. 121, 18. 182,
 48, 7. 70, 14. 71, 7. 73, 15— 16. 199, 13. 364, 20.
 75, 4. 217, 24. 233, 11. 336, 6. σύξενξις, ἡ 129, 9. 130, 20.
 354, 2. 432, 2. 6.
 δύνομα 71, 25—73, 14. συξηγέω 51, 16.
 κατὰ μονοτικήν 69, 3. συξηγία, ἡ 344, 15. 18.
 στοιχειώτης, ὁ συξύγως 10, 20.
 vide Εὐκλείδης. συκοφαντέω 218, 1. 260, 13.
 στοιχάζομαι 27, 19. 28, 26. 84, συλλαμβάνω 100, 12. 391, 19.
 22. συλληγθῆν 5, 2. 389, 14.
 στοιχαστικός, ἡ, ὁν 31, 5. συλλογίζομαι passim, e. g. 23,
 στρατόπεδον, τό 39, 5. 1. 38, 23. 310, 6. 318, 17. 403,
 7. 406, 4.

- συλλογισμός*, ὁ 69, 9. 202, 19. *συμπεπλεγμένος*, η, ον 19, 27. 255, 26. 260, 6. 262, 2. 244, 20. 245, 4. 24 ss.
- συμβαίνω* passim, e. g. 33, 10. *συμπληθύω* 102, 8.
12. 34, 25. 119, 8. 122, 11. *συμπληρώω* passim, e. g. 5, 13. 23, 157, 21. 17, 13. 24. 21, 6. 24, 26. 51,
- κατὰ συμβεβηκός* 34, 23 ss. 12. 124, 15. 19. 160, 11. 418, 212, 4. 17. 431, 16.
- συμβεβηκότα* 85, 10. 133, 4. *συμπλήρωσις*, η 15, 24. 36, 15.
- τὸ καθ' αὐτὸ συμβεβηκός 58, *συμπλοκή*, η 83, 24. 307, 8.
2. 9. 77, 11. 79, 19. *συμπορεύομαι* 48, 3.
- συμβάλλω* 298, 22. *συμπορέομαι* 145, 16. 179, 25.
- Med. 22, 17. 3. 335, 16. 352, 291, 19.
14. *συμπτυγγόω* 190, 14.
- συμβολή* 129, 7. *συμπτυγγόωσα* 19, 16. 44, 20. 55,
- συμβολον*, τό 84, 16. 91, 2. 108, 13. 141, 22. 397, 25.
10. 128, 26. 133, 12. 15. 138, *συνεπτυγμένως* 55, 1.
21. 164, 8. 167, 10. 214, 11. *σύμπτωμα*, τό passim, e. g. 61,
- 291, 1. 7. 11. 72, 12. 79, 18. 80, 6. 18.
- συμμεριζω* 102, 9. 83, 18. 21. 175, 6. 233, 19.
- συμμετατίθημι* 316, 22. *σύμπτωμα παραδιδόναι* ex
- συμμετρία*, η 7, 1. 22, 23. 26, usu mathematicorum 355, 11.
15. 22. 27, 2. 61, 2. 356, 6—16.
- σύμμετρος*, ον 6, 20. 205, 11. *σύμπτωσις*, η 40, 15. 192, 6. 27.
- 278, 20. 302, 6. 367, 8. 26. 369, 23.
- τὸ σύμμετρον 60, 26 ss. *συμπτωτός*, η, ον 177, 11.
- συμμέγνυμι* 12, 24. *συμφέρω* 118, 6.
- συμμηκτος* *συμφυλος*, ον 29, 9.
- τὰ σύμμικτα vide *Πορφύριος*. *συμφύρω* 76, 22.
- συμπαθεία*, η 133, 11. *συμφύνω*
- συμπαθής*, ἐσ 22, 22. Pass. 142, 20.
- συμπαθαλαμόνω* 307, 21. *συμφωνία*, η 27, 2.
- συμπαθατέλω* 420, 2. *συμφωνος*, ον 24, 12. 50, 17.
- συμπαρεκτένω* 62, 1. 100, 18. 57, 1.
- συμπαταξινω* passim, e. g. 4, 13. 44,
- συμπαταξινω* passim, e. g. 22, 14. 19. 68, 7. 73, 19. 74, 2. 108,
- 23, 22. 28, 11. 149, 20. 2. 112, 19. 124, 20 ss. 160,
- συμπερατίνω* 207, 11. 271, 5. 20. 349, 15. 383, 17.
- συμπερασμα* passim, e. g. 32, *συναγωγή*, η 123, 16. 124, 17.
17. 75, 13. 194, 20. 23. 196. 130, 21. 296, 21.
13. 203, 5. 14. 18. 207, 4—25. *συναγωγός*, ον 19, 8. 90, 24.
- 209, 24—210, 16. 244, 16— 128, 27. 129, 4. 166, 19.
- 246, 12. 252, 6—254, 20. 256, *συναδω* 32, 10. 57, 4.
12. 260, 9. *συναδοίτω* 71, 15.
- συμπίπτω* passim, e. g. 59, 2. *συναθροισμός*, ὁ 15, 17.
- 72, 19. 111, 14. 175, 4 ss. 177, *συναιρέω* 148, 19. 196, 16. 382,
- 10 s. 180, 15. 308, 17 ss. 24.
- συμπέκκω* 40, 18. 81, 18. 206, *συνελόντι* 51, 10. 88, 26. 241, 9.
11. 265, 11. 271, 4. 307, 18. *συνάλλαγμα*, τό 65, 4.
- 410, 4. *συναλλοιώ* 87, 6.

- συναμφότερος*, *α*, *ον* 151, 3.
συναποδείκνυμι 19, 22. 241, 15.
συναπόδηλος 236, 4 s. 398, 9.
συναπαγράφω 197, 6.
συναπαιρέω 97, 4.
συναπαφαίνομαι 212, 15. 302,
 15. 304, 8.
συναποδείκνυμι 19, 22. 241, 15.
 248, 6. 302, 20. 303, 2. 304, 7.
συνάπτω passim, e. g. 19, 21,
 21, 2. 46, 3. 91, 9. 103, 17.
 109, 2. 116, 12. 170, 5. 208, 9.
 278, 16. 307, 1. 401, 21.
συναρμόζω 5, 8. 35, 16. 43, 5.
 70, 14. 157, 19. 294, 7.
συναρτάω 26, 26. 82, 25. 210,
 26.
συνασύξω 270, 10.
συναπή, *ἡ* 166, 25.
σύνδεσις, *ἡ* 130, 3.
σύνδεσμος, *ὁ* 36, 23. 42, 11.
 43, 22 ss. 166, 21.
συνδετικός, *ἡ*, *όν* 129, 2. 20.
συνδέω 16, 18. 22, 20. 37, 1.
 44, 21.
συνδιανέμομαι 403, 9.
συνδιμίστημι 87, 11.
συνδρομή, *ἡ* 123, 21.
συνεγγίζω 19, 23.
συνεγγυς 61, 12. 427, 23.
συνεθίσμος, *ὁ* 21, 22. 49, 11.
σύνειμι (*εἰμι*) 13, 11.
σύνειμι (*εἰμι*) 192, 19. 384, 16.
συνεισάγω 106, 26.
συνεισφέω 33, 17. 354, 6. 432,
 17.
συνεκβάλλω 176, 24.
συνεκτικός, *ἡ*, *όν* 89, 23. 90, 4.
 91, 6. 129, 5. 17. 137, 10. 240,
 25.
συνελασσόω (*συνελαττώ*) 270,
 10. 316, 18.
συνελαύνω 90, 26.
συνελίσσω (*συνελίττω*) 89, 26.
 108, 15. 110, 9. 129, 21. 145,
 7. 151, 5. 154, 14.
συνενόω 52, 14.
συνεξισώ 294, 8.
συνέπομαι 432, 4.
- συνεπτυγμένως* 55, 1.
συνεργέω 167, 15.
συνερείδω 89, 26.
συνέρχομαι 177, 8.
σύνεσις, *ἡ* 242, 5.
σύνεσις, *ἡ* 177, 20. 192, 5.
 311, 5 ss. 384, 20.
συνεύω 18, 14. 154, 21. 192,
 14 s. 311, 3. 364, 26 ss. 384,
 17.
 Vide *συγγενέω*.
συνέχεια, *ἡ* 69, 24. 187, 13.
 321, 17 s.
συνεχής, *ἐσ* 60, 14. 99, 23. 125,
 20. 196, 4. 198, 14.
σπείρα 119, 15.
τὸ συνεχὲς διαιρετόν 278,
 13 ss.
συνέχω passim, e. g. 22, 24.
 74, 2. 89, 10. 12. 90, 2. 95, 18.
 115, 22. 148, 22. 290, 23.
συνήθης, *ες* 306, 2.
συνηρημένως 16, 15. 95, 18.
σύνθεσις, *ἡ* passim, e. g. 3, 6.
 5. 5, 7. 23. 8, 7. 9, 11. 43, 3.
 18. 55, 7. 57, 18. 60, 25. 87,
 16. 117, 25 ss. 162, 3. 245,
 13. 16. 255, 20. 23.
σύνθετος, *ον* 111, 2 ss. 138, 18.
 142, 24. 147, 25. 244, 14 ss.
τὸ σύνθετον 26, 17. 73, 6. 86,
 22. 101, 2.
Comp. passim, e. g. 34, 10.
 57, 17. 69, 20. 85, 2 ss. 86,
 11. 89, 1.
σύνθετως 354, 15.
σύνθημα, *τὸ* 91, 4.
συνίημι 406, 16.
συνιστάνω 39, 13.
συνίστημι 165, 25. 261, 19.
Aor. II. 210, 2. 215, 9. 220, 13.
Perf. 39, 14. 105, 17. 263, 22.
 311, 18.
Med. passim, e. g. 79, 24 s.
 81, 1. 102, 15. 18. 220, 15.
 423, 19.
Pass. 14, 3. 40, 11. 82, 18. 185,
 15. 219, 17. 326, 7 ss.

- συννεύω* passim, e. g. 103, 4.
 14. 108, 14. 126, 24. 175, 18
 —176, 16.
Vide συνεύω.
- σύνοιδα* 192, 13. 216, 21.
σύνοικος, ον 84, 21.
συνοπτικός, ἡ, ὁν 210, 23.
συνοπτικῶς 352, 19.
συνοράω 61, 21. 269, 21. 293,
 16. 329, 16. 392, 3. 407, 17.
συνορή, ἡ 91, 5. 128, 27.
συνοχῆς 129, 7.
συνοχικός 129, 8.
σύνταξις, ἡ 129, 15.
συντάξω (συντάττω) 67, 15.
 68, 8. 73, 11. 75, 11. 92, 23.
 302, 13.
συντέλω 27, 21. 48, 5.
συντέλεια, ἡ 21, 26.
συντέλεω passim, e. g. 23, 14.
 26, 5. 28, 24. 46, 18. 68, 4.
 74, 13. 83, 1. 196, 20. 326, 20.
 424, 3.
συντέμνω 200, 13.
συντίθημι passim, e. g. 42,
 12. 57, 7. 66, 21. 161, 25. 162,
 1. 245, 11. 392, 21.
συντομία, ἡ 74, 4. 246, 9.
σύντομος
Comp. 68, 15. 249, 20.
συντόμως 30, 10. 323, 6. 345,
 13.
σύντροφος, ον 29, 4.
συνυπάρχω 143, 7. 145, 5. 183, 5.
συνυφαίνω 35, 15.
συνυφίστημι 17, 21. 142, 20.
συνωθέω 125, 17.
συνωνύμως 373, 18.
συσπειράω
Pass. 4, 12. 87, 22. 95, 12.
σύστασις, ἡ passim, e. g. 56, 8.
 64, 13. 65, 20. 66, 17. 78, 25.
 352, 24. 421, 13. 423, 22.
συστέλλω 220, 5. 260, 22. 397,
 25.
συστοιχία, ἡ 7, 3. 107, 22. 132,
 2. 147, 5. *Αρμένη*
συστοιχός, ον 151, 18. 186, 19.
 191, 8.
- σφαῖρα* ἡ 71, 1. 18. 89, 24. 90.
 1. 105, 9. 111, 18. 156, 14. 16.
 202, 16.
ἀνάλογον τῷ πέρατι 104, 13.
θεῶν εἰκόνες 91, 8.
ἐπιφάνεια 116, 6 ss.
σφαιρική, ἡ 36, 2. 37, 5. 59,
 20.
σφαιρικός, ἡ, ὁν 322, 21.
ἐπιφάνεια 116, 10. 117, 21.
 119, 4. 120, 10. 23. 126, 12 ss.
σφαιροειδής, ἐς 138, 17.
τὰ σφαιροειδῆ 119, 25.
σφαιροποιία 41, 16.
σφαῖλλω 433, 1.
σφίγγω 89, 25.
σφόρδα 259, 23.
σφραγίς, ἡ 90, 15.
σχέδον 34, 24. 321, 20.
σχέσις, ἡ passim, e. g. 27, 24.
 35, 27. 51, 9. 78, 13. 107, 2.
 122, 25 s. 123, 8. 124, 6. 283,
 12. 373, 5.
σχάμα 84, 15 s.
σχῆμα, τό passim, e. g. 7, 12.
 8, 1. 10. 16. 20. 24. 17. 18. 21.
 23. 22, 8. 25. 28, 6. 24, 6. 11.
 33, 6 ss. 57, 11. 65, 16. 103,
 12 ss.
διαφορὰ κατὰ τὸ Πυθαγό-
ρειον ἀρέσκον 136, 18—142, 8.
ὅρισμός 142, 9—145, 25.
φαινόμενα 17, 10.
τὸ ἐν οὐσιώδεσ 37, 4.
τὸ ἐν κοινότερον 146, 3—17.
ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 61, 8.
ἐπιπεδα 163, 1—164, 7.
τοῖς θεοῖς προσήκοντα 62, 9.
 138, 5—22. 141, 22—142, 2.
διαμορφώσεις σχημάτων 62,
 16.
Πλατωνικά 68, 23.
κοσμικά 70, 24. 423, 18—18.
ἀναφαίνονται ἐν ταῖς ἐφεξῆς
διακοσμήσεσιν τῶν θεῶν 156,
 2—5.
σχηματίζω passim, e. g. 39, 5.
 52, 1. 54, 9. 80, 3. 24. 114,
 18. 116, 11. 137, 2. 259, 22.

- σχηματισμός, ὁ 195, 13.
 σχηματογραφέων 187, 21.
 σχηματοποιών 111, 4.
 σχολάζω 26, 9. 28, 18.
 σχολή, ἡ 285, 5.
 σωζω 30, 2. 95, 4. 98, 1. 140, 2.
 σωμα, τό passim, e. g. 16, 26.
 26, 14. 36, 10. 41, 21. 51, 22.
 52, 23. 53, 15. 86, 2. 88, 7.
 89, 7. 17. 91, 27. 92, 10 s. 93,
 22. 95, 5. 147, 22. 168, 2. 186,
 26. 285, 1.
 πάντα ἐν τοῖς σώμασι σωμα-
 τοειδῶς 92, 13—16.
 τετραδικόν, τριαδικόν 97, 21
 —98, 10. 99, 8—14.
 σωματικός, ἡ, ὃν 26, 16. 30, 2.
 54, 4. 99, 11. 147, 23. 186, 9 ss.
 322, 20.
 σωματικῶς 17, 8.
 σωματοειδῆς, ἡς 87, 11.
 σωματοειδῶς 92, 14.
 σωφός, ὁ 39, 24.
 τακτικός, ὁ 39, 2.
 τό τακτικόν 38, 13 ss.
 τανάσση, ἡ, ὃν 99, 1. 3.
 τάξις, ἡ passim, e. g. 3, 13, 4.
 19, 5. 23, 6. 11. 8, 4. 11, 4.
 19, 12. 20, 27. 21, 4. 11. 24.
 5. 25. 25, 1. 26, 15 ss. 35, 8.
 44, 15. 63, 3. 69, 6. 25. 87, 20.
 140, 1. 149, 20 ss. 173, 4. 242,
 1. 243, 24. 354, 14.
 ταραχή, ἡ 321, 15.
 τάσις, ἡ 301, 4. 15. 316, 20.
 τάσσω passim, e. g. 5, 3. 9, 13.
 19, 19. 32, 1. 64, 10. 73, 8.
 16. 98, 16. 114, 4. 140, 5. 12.
 176, 23.
 τεταγμένα (?) προβλήματα
 220, 10.
 ταυτότης, ἡ 6, 3. 7, 2. 34, 20.
 36, 14. 132, 1. 147, 3. 25. 154,
 16. 373, 6. 19. 406, 4. 8.
 τάχα 262, 3.
 ταχύ 149, 20.
 τείνω ἐπ' ἄκρον 110, 18. 117,
 7. 198, 8. 215, 22. 316, 21.
 τεκμήριον, τό 69, 11. 206, 15.
 23. 365, 1.
 τέλειος, α, ον passim, e. g. 12,
 18. 18, 13. 20, 15. 23, 18. 29,
 11. 31, 21. 65, 1. 70, 18. 86,
 7. 138, 6. 26. 203, 2. 7. 368, 1.
 Comp. 4, 10. 11, 25. 14, 23.
 55, 21.
 Sup. 9, 27. 187, 19.
 τελειότης, ἡ 19, 4. 24, 25. 46,
 14. 91, 10. 134, 2. 139, 11.
 150, 16. 206, 15.
 τελειόδω passim, e. g. 19, 2. 20,
 2. 24, 4. 8. 42, 14. 43, 1. 12.
 148, 9. 20.
 τελείως 3, 14. 161, 2.
 τελείωσις, ἡ 68, 6. 71, 8.
 τελειωτικός, ἡ, ὃν 90, 4.
 τέλεος, α, ον 67, 11.
 τελέον 22, 25. 68, 9.
 τελεσιουργία, ἡ 139, 12. 146, 5.
 τελεσιουργός, ὃν 42, 19. 91, 8.
 108, 20. 138, 2. 150, 10.
 τελενταῖος, α, ον 3, 16. 5, 25.
 24, 26. 87, 21. 150, 2. 14. 168,
 20. 186, 6. 269, 11.
 τελευτάσω 18, 18. 70, 25. 142, 6.
 148, 8. 254, 23. 26. 414, 11.
 τελευτή, ἡ 29, 21. 31, 19.
 τελέως 21, 2.
 τέλος, τό passim, e. g. 31, 16.
 44, 22. 81, 9. 91, 9. 103, 16.
 139, 21. 152, 26. 303, 22.
 τῆς μαθηματικῆς 28, 10.
 τῆς γεωμετρίας 55, 19. 26.
 τέλη τὸν ὄντων ἀπάντων 108, 6.
 τέλος adverb. 84, 2.
 τεμαχίζω 74, 8.
 τέμνω passim, e. g. 38, 3. 50,
 3. 112, 15. 118, 3 ss. 123, 2.
 126, 15 ss. 355, 26 ss.
 εἰς ἄκρον καὶ μέσον λόγον
 60, 19.
 δίχα 80, 10 s.
 γωνίαν 171, 1—277, 4.
 εὐθεῖαν πεπεριφερένην 277,
 16—280, 11.

- τέσσαρες**(*τέτταρες*), *α* passim., e. g. 9, 3. 6. 10, 24. 33, 14. 73, 2.
Dat. *τέτταροιν* e. g. 301, 20. 303, 3. *τέτταριν* e. g. 302, 21. 305, 2.
 ὁ *τέσσαρα* 404, 14. 428, 2.
τέσσαρεσκαλιδέκατος 300, 22.
τέτταρος, *η*, *ον* passim., e. g. 71, 26. 81, 21. 183, 23. 196, 20.
τέτταρον 35, 7. 145, 11.
τετραγωνίζω 213, 9. 428, 17 ss.
τετραγωνίζουσαι *γραμματεῖ* 272, 8 s. 356, 11.
τετραγωνικός, *ή*, *όν* 50, 5. 130, 12. 145, 23. 173, 10. 22. 304, 23. 426, 23.
τετραγωνικῶς 146, 16.
τετραγωνισμός, *ὁ* *μηνίσκον* 66, 5.
κύκλον 422, 25.
τετράγωνον, *τὸ* passim., e. g. 39, 5. 40, 15. 58, 11. 60, 10. 78, 2. 80, 13. 106, 3. 156, 13. 169, 2. 14. 172, 5—174, 10. 220, 20 ss. 261, 21 s. 304, 17 ss. 381, 9. 25. 386, 19 ss. 388, 14 ss. 421, 3. 423, 7—431, 14.
τετραγώνον *διπλάσιον* 61, 13. 427, 22.
αἴτιον *τῆς γῆς* 82, 19. 24.
εἰκὼν *τῆς θείας οὐσίας* 173, 2—23.
 (*ἀπεικασθὲν*) *πρὸς ἀρετὴν* 173, 23 ss.
τὸ ἄπὸ τῆς ὑποτεινούσης τὴν ὁρθὴν 83, 4. 426, 1—429, 16.
τὸν ἐτεφομήνους μεῖζον 398, 8—11.
τὰν ἰσοπεριμέτρων μεῖζον 398, 15 s.
τετραδικός *ή*, *όν* 98, 9. 99, 13. 174, 8.
τετράγωνος *ἀριθμός* 427, 21—429, 8.
τετράκις 304, 22.
τετραμερῆς, *ἐς* 167, 3.
τετραπλάσιος, *α*, *ον* 222, 9.
τετραπλευρος, *ον* 169, 1.
τὸ τετραπλευρον 161, 15. 162, 9. 15. 164, 5. 166, 10. 169, 10—174, 21. 314, 23. 354, 9. 382, 6—383, 11. 393, 6. 25 ss. 398, 26. 414, 21 ss. 417, 2. 418, 8 s. 422, 7.
τετριγωνα *τετραπλευρα* 165, 22—166, 6. 329, 1—7.
τετράς, *ἡ* 97, 22. 99, 9. 162, 17. 174, 8.
τετραχά 35, 22.
τετραχῶς 169, 20. 206, 9 s. 277, 7. 358, 21 ss.
τέληνη, *ἡ* 24, 21. 25, 5. 14. 30, 25. 31, 12. 34, 9. 64, 16. 137, 4 ss. 194, 3. 243, 14. 17.
τελετικός, *ή*, *όν* 30, 14. 119, 1. 200, 14. 243, 20. 247, 17. 390, 11.
τεχνίτης, *ὁ* 34, 2. 75, 21.
τηνικαῦτα 76, 19. 193, 5. 236, 19.
τιθημι 18, 11. 28, 1. 43, 23. 84, 19.
 Pass. 8, 25. 322, 11.
 Med. passim., e. g. 10, 21. 23, 23. 30, 18. 35, 25. 352, 23.
τίμιος, *α*, *ον* 29, 8.
τίς, *τί*
τὸ τί ἔστι 201, 18.
τὸ διὰ τί 202, 9—24.
τιμῆμα, *τό* 83, 7. 167, 5. 352, 24.
κύκλον 104, 19. 113, 18? 159, 8. 163, 5. 246, 4. 396, 3.
δύο εὐθειῶν 214, 22—217, 9. 301, 16 s.
βάσεως 237, 14. 319, 9.
ἴλιείψεως 246, 6.
τοῖνυν passim., e. g. 7, 6. 10, 10. 11, 10. 13, 27.
τοῖος, *α*, *ον* 76, 15. 84, 6.
τοιόσδε passim., e. g. 11, 27, 24. 89, 18. 111, 20. 125, 1.
τοιούντος passim., e. g. 5, 12. 7, 5. 22. 13, 6. 18, 11.

- τοῖχος, ὁ 100, 8.
 τοιῶσδε 119, 20.
 τόκος, ὁ 13, 25.
 τόλμα, ἡ 101, 9.
 τολμάω 262, 5.
 τομένς, ὁ 113, 18.
 τομῇ passim, e. g. 60, 17, 67,
 6, 77, 9, 78, 25, 79, 20, 104,
 4, 111, 16 ss. 118, 16, 18, 119,
 16, 120, 19, 25, 170, 14, 322,
 21, 354, 17.
 ἐπ' ἀπειρον 158, 6—20.
 τοπικός, ἡ, ὁν 18, 22.
 τοπικὰ θεωρήματα 394, 15—
 396, 11, 405, 4, 412, 5, 431,
 23.
 τοπικῶς 186, 13.
 τόπος, ὁ 15, 5, 39, 1, 63, 12,
 67, 23, 96, 7, 9, 100, 16, 117,
 5, 127, 21, 150, 7, 160, 21,
 186, 17 ss. 195, 2 ss. 225, 16,
 242, 6, 275, 7, 285, 1, 289, 19.
 ὁ περὶ ἐν σημείον 304, 12 ss.
 305, 8.
 γραμμῆς ἡ ἐπιφανείας θέσις
 394, 17—19.
 τῶν παραλληλογράμμων 395, 5.
 τόσῳ 397, 10.
 τοσούσδε 207, 16, 18, 211, 3,
 371, 8.
 τοσούντος passim, e. g. 13, 14,
 19, 20, 6, 28, 16.
 μέχρι τοσούντον 9, 17.
 τότε passim, e. g. 17, 5, 18, 24 ss.
 39, 26 s. 46, 10.
 τοτὲ 81, 18, 20.
 τρανής, ἔς
 Comp. 4, 22, 11, 18, 14, 26, 89,
 2, 376, 1.
 τραπέζιον, τό 169, 9, 170, 4 ss.
 171, 4, 6, 354, 7 ss. 398, 24,
 400, 6 ss. 414, 17—416, 14,
 418, 5.
 τραπεζειδής, ἔς 170, 4, 12,
 171, 5.
 τρεῖς, τρία passim, e. g. 21, 5,
 26, 13, 67, 5, 83, 7.
 ὁ τρία 404, 13 s. 428, 2.
 τρέπω
 Med. 29, 3, 200, 10.
 τριαδικός, ἡ, ὁν 97, 24, 98, 10,
 99, 7, 115, 4, 159, 24, 174, 8.
 θεός 155, 24.
 τριάδενος, ον 63, 20.
 τριάς, ἡ 97, 21—98, 10, 99, 4,
 20, 111, 23, 115, 1 ss. 162, 7,
 16, 174, 8, 314, 21.
 τριγωνικός, ἡ, ὁν passim, e. g.
 12, 12, 33, 13, 19, 50, 5, 55,
 20, 180, 11, 145, 22, 167, 26,
 236, 24.
 τριγωνιώς 146, 16.
 τρίγωνος ἀριθμός 253, 18 s.
 τρίγωνον, τό passim, e. g. 12,
 12, 14, 14, 33, 4 ss. 50, 3, 80,
 25, 82, 15 ss. 83, 8 ss. 102,
 18, 123, 24—124, 2, 164, 19—
 168, 25, 305, 25, 306, 9, 321,
 1 ss. 384, 11, 403, 1—414, 14.
 τὸ δημιουργικόν 130, 16.
 ἀδιάστατον 142, 1.
 λογον τριγώνῳ 236, 18.
 λούπλευρον 14, 13, 35, 4, 78,
 1, 79, 21, 24, 102, 14, 164, 19,
 165, 7, 168, 6 ss. 180, 15—19.
 206, 27 ss. 208, 3—210, 16,
 213, 14—214, 13, 219, 19, 221,
 16, 304, 16 ss. 314, 11, 14,
 383, 17 ss. 423, 12 ss.
 αἰτίον πνεός ἀέρος ὑδατος
 82, 18—24.
 λοσσιείς 14, 12, 35, 5, 74, 20,
 79, 26, 80, 26, 82, 17, 164, 20,
 165, 7, 168, 8 ss. 204, 1 ss.
 218, 13—219, 3, 20, 222, 1,
 236, 5 ss. 244, 10—251, 22,
 256, 15—255, 13, 314, 9 ss.
 317, 1, 328, 1, 383, 19, 403,
 14 ss. 427, 19 ss.
 σκαληνόν 14, 13, 74, 20, 82, 17,
 164, 21, 165, 8, 168, 9 ss. 219,
 4—16, 220, 1, 314, 8, 15, 383,
 21, 427, 19 ss.
 οὐθογωνιαῖον 84, 3.
 οὐθογωνίον 164, 23, 165, 10 s.
 167, 19, 168, 8, 306, 18, 327

12. 423, 4. 426, 1 ss. 427, 18
 — 429, 8.
 ἀμβλυγώνιον 164, 24. 165, 10.
 12. 167, 21. 168, 8. 306, 20.
 δέκτην γώνιον 164, 25. 165, 11 ss.
 167, 24. 168, 6. 9.
 τρίγωνα τετράπλευρα (κοιλο-
 γώνια, ἀκιδοειδῆ) 165, 22—
 166, 6. 328, 22—329, 7.
 λεσχώνια 348, 5.
 τῇ τριάδι πατέχεται 115, 5
 — 8.
 ἀρχή γενέσεως 166, 15.
 ἀρχηγὸν τῆς ὑπὸ σελήνην συ-
 στασεως 167, 16. 382, 3.
 πρὸς τὰ ὄντα ἀναλογία 168,
 12—25.
 ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις
 404, 21—26.
 τριπλασίος, α, ον 197, 4. 210,
 4. 220, 22. 221, 4. 222, 9. 277,
 13.
 τρίπλευρος, ον 163, 17. 165, 22.
 τὸ τρίπλευρον 161, 14. 162,
 8 ss. 164, 4. 166, 8 s. 314, 23.
 τριπλοῦς, ἡ, ον 35, 11. 51, 7.
 131, 9. 22. 168, 7.
 τρίς 304, 20.
 τρισκαιδέκατος 299, 8. 312, 13.
 τρίτος, η, ον passim, e. g. 21,
 11. 39, 20. 44, 14. 62, 18. 83,
 19.
 τρίτον 14, 24. 34, 20.
 τρίτον ὁρθῆς 277, 14. 296, 13.
 304, 22. 344, 5. 384, 1. 393,
 16. 20.
 τριτός, η, ον (τρισσός) 51, 9.
 127, 7. 16. 168, 9. 409, 1.
 τρίχα 271, 23. 272, 3.
 τρίχη 166, 19. 178, 1.
 τὸ τριχὴ διεστῶς (διαστάν)
 85, 4. 86, 17. 99, 8. 114, 5.
 τριχοτομία 272, 7.
 τριχῶς 102, 12. 20. 119, 12. 168,
 10. 220, 2. 15.
 τριφυῆς, ἐς 214, 11.
 τριώβολος, ὁ 84, 17.
- τροπή, ἡ 136, 24.
 τρόπος, ὁ passim, e. g. 14, 14.
 22, 15. 30, 15. 38, 3. 43, 9.
 59, 5. 70, 11. 73, 16.
 κατὰ τρόπον 108, 10.
 τροφή, ἡ 322, 13.
 τρυτάνη, ἡ 63, 14.
 τρυγάνω passim, e. g. 13, 16.
 28, 21. 75, 2. 128, 9. 152, 20.
 172, 25. 185, 23. 204, 16.
 ὁ τυχῶν λόγος 271, 21.
 ἡ τυχοῦσα (εὐθεῖα) 159, 7.
 τὸ τυχόν 69, 27.
 τυχόν 218, 7. 248, 22. 267, 2.
 281, 10.
 εἰ τύχοι 284, 6.
 τύπος, ὁ 16, 12. 52, 2. 15. 26.
 55, 14. 95, 3. 138, 15.
 τυπώσι 45, 9.
 τυραννικός, ἡ, ον 24, 18.
 τυχη, ἡ 303, 7.
 ὕγρος, ἄ, ον 167, 7. 9 s.
 ὕδωρ, τό 11, 2. 82, 24. 93, 22.
 ὕλη, ἡ 3, 9. 5, 9. 14. 7, 8. 12,
 11. 14. 25 ss. 16, 3. 20, 25.
 28, 26. 33, 21. 41, 18. 49, 24.
 52, 27 s. 54, 7. 55, 5. 58, 8.
 63, 6. 64, 2. 78, 18 s. 79, 14.
 17. 80, 6. 19. 86, 8—89, 15.
 92, 27. 96, 8. 128, 26. 137, 7.
 139, 23. 25. 142, 13. 15. 168,
 25. 181, 7. 182, 14. 196, 10.
 218, 10. 291, 9.
 τῆς γεωμετρίας 48, 17—56, 22.
 93, 18. 94, 3. 182, 7. 183, 9.
 196, 23. 206, 18.
 διττή 51, 15. 53, 22.
 ὕλικός, ἡ, ον 26, 16. 49, 21. 28.
 139, 3. 166, 21. 168, 21.
 ὕπαρξις, ἡ passim, e. g. 4, 17.
 5, 4. 6, 3. 8, 22. 13, 2. 26, 22.
 50, 21.
 τρία περὶ τὴν ὕπαρξιν 353,
 3—4.
 ὕπάρχω passim, e. g. 9, 20.
 12, 14. 33, 3. 16. 35, 2.
 ὕπεκτιθημι 55, 1.

- ὑπέρ c. Acc. 98, 3.
 c. Gen. 32, 19.
 ὑπεραύλω 4, 3.
 ὑπεραυέχω 3, 9.
 ὑπεραπλόω 4, 16. 42, 17.
 ὑπερβαίνω 157, 2.
 ὑπερβάλλω 371, 16. 420, 4. 421,
 17.
 ὑπερβολή, ἡ 24, 12. 58, 14. 133,
 19. 23. 419, 17. 420, 7.
 καῶνον τομῆ 112, 4. 120, 2.
 177, 15. 395, 10 s. 419, 21.
 ὑπερέχω 5, 6. 11. 22. 122, 4 s.
 137, 25. 173, 1. 197, 17 ss.
 332, 9.
 ὑπεριδρώω 12, 1.
 Pass. 4, 8. 19, 2. 42, 13. 88,
 27. 92, 22.
 ὑπερκόσμιος, ον 147, 6.
 ὑπερούσιος, ον 22, 6.
 ὑπεροχή, ἡ 92, 22. 114, 10. 147,
 3. 149, 3. 153, 15. 197, 10 ss.
 316, 16. 372, 18. 403, 9. 427, 8.
 ὑπεροψία, ἡ 29, 16.
 ὑπερτρέχω 5, 7.
 ὑπερφέρω 86, 3. 147, 1. 151,
 21.
 ὑπερφυής, ἔσ 140, 23.
 ὑπό c. Acc. 9, 25. 41, 5. 14.
 59, 22. 123, 12. 125, 15 ss.
 191, 9. 233, 9. 245, 6. 338, 13.
 ἡ ὑπὸ αἴρη et similia, pas-
 sim, e. g. 188, 24 ss. 190,
 5 ss. 249, 3 ss.
 ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὑψος 405, 14 ss.
 c. Gen. 7, 8. 123, 7. 124, 22.
 c. Dat. 123, 17. 124, 24 s.
 ὑποβάθρω, ἡ 286, 11.
 ὑποβαίνω 11, 7.
 ὑποβάλλω 223, 20.
 ὑποβιβάζω 106, 10.
 ὑπογράφω 286, 22.
 ὑποδείκνυμι 390, 9. 407, 14.
 ὑποδέχομαι 9, 16. 22, 26. 75,
 9. 145, 12.
 ὑποδοχή, ἡ 15, 12. 49, 28, 55,
 16. 99, 5.
- ὑπόθεσις, ἡ passim, e. g. 9, 20.
 11, 8. 22. 19, 9. 27, 1. 31, 13.
 20. 57, 19. 58, 26. 59, 12. 50.
 3. 71, 14. 131, 10, 19. 178, 2.
 7. 252, 7—254, 20. 354, 8. 396.
 19. 25.
 quid? 76, 12—17. 77, 3—6.
 ὑποθετικός, ἡ, ὁν 256, 3.
 ὑπόκειματ 7, 10. 33, 9. 21. 51,
 12. 286, 7. 340, 15.
 τα ὑποκείμενα passim, e. g.
 3, 11. 19, 11. 31, 5. 32, 18.
 70, 23.
 τῆς γεωμετρίας 58, 10 ss.
 ὑπολαμβάνω 17, 8. 89, 18. 207,
 13. 386, 1.
 ὑπολείπω 284, 14. 359, 16. 401,
 21.
 ὑπόληψις, ἡ 243, 8.
 ὑπόλοιπος, ον 226, 11. 235, 22.
 236, 17. 407, 16.
 ὑπομένω 118, 5. 186, 12. 291, 5.
 ὑπομιμνήσκω 414, 15.
 ὑπομνημα, τό 432, 16.
 ὑπόμνησις, ἡ 84, 5. 193, 20.
 209, 18. 326, 24.
 ὑπονοέω 278, 1.
 ὑπόστασις, ἡ passim, e. g.
 3, 5. 16. 5, 7. 11, 11. 12, 8.
 13, 20. 16, 2. 35, 26. 49, 10.
 51, 7. 23.
 μετὰ τὸ ἐν τοεῖς ὑποστάσεις,
 τὸ πέρας, τὸ ἀπειρον, τὸ
 μικτόν 104, 8—9.
 ὑποστατης, ο 53, 24.
 ὑποστατικός, ἡ, ὁν 86, 26. 92,
 10, 93, 3. 140, 24.
 ὑποστορέννυμι 93, 1.
 ὑποστροφή, ἡ 108, 1.
 ὑποτείνω 233, 10.
 ἡ ὑποτείνουσα
 τὴν ὄρθην 84, 5. 426, 2 ss.
 γωνίας ὑποτείνειν passim,
 e. g. 238, 13—24. 245, 19.
 249, 15. 250, 11. 251, 22.
 ὑποτίθημι passim, e. g. 18, 7.
 17, 11. 75, 20. 83, 14. 218, 10.
 236, 15. 254, 8. 19. 332, 14.

- ὑποφέρω 70, 1. 128, 14.
 ὑστερογενής, ἐς 14, 21. 15. 1.
 18.
 ὑστερογενῶς 12, 13. 51, 5.
 ὑστερος, α, ον 18, 19.
 ὑστερον 200, 6. 247, 6. 269, 5.
 283, 2. 306, 13. 336, 5.
 ὑστέρως 8, 23.
 ὕψαντων 13, 14.
 ὕψεις, ἡ 11, 23. 54, 12. 92,
 20. 96, 14. 114, 13.
 ὕψηγέουμαι 37, 1. 43, 3. 63, 12.
 65, 10.
 ὕψηγησις, ἡ 22, 16. 48, 15. 50,
 17. 68, 2. 70, 18. 76, 24.
 ὕψιστάνω 12, 5. 218, 7.
 ὕψιστημι passim, e. g. 13, 9.
 23, 16, 16. 17, 25. 36, 17. 37,
 24. 104, 2. 421, 18. 15.
 Aor. II. 5, 20. 12, 11. 32, 8.
 105, 25. 155, 17. 187, 7.
 Perf. 9, 1. 11, 24. 25, 22. 49,
 22. 89, 16. 278, 16.
 Med. 5, 25. 18, 2. 15, 8. 16, 7.
 ὕψηλολογέομαι 8, 15.
 ὕψος, τό 40, 21. 84, 20. 183,
 16. 176, 12. 245, 6 ss. 290,
 18. 405, 14 ss.
 quid? 405, 20 s.
 φαίνω
 Perf. II. 19, 15.
 Med. passim, e. g. 7, 4. 16,
 24. 17, 10. 21, 9. 22, 3. 30, 17.
 40, 13 ss. 45, 11. 140, 25.
 φανερός, ἀ, ὃν 195, 19. 299, 12.
 310, 18. 322, 9.
 φανερόν (sc. ἔστι) passim,
 e. g. 7, 14. 81, 8. 160, 11.
 191, 5. 222, 10.
 φανερῶς 242, 6.
 φαντάξω 11, 2. 36, 11. 40, 20.
 50, 20. 70, 1. 104, 15. 142, 13.
 357, 7.
 Med. Aor. pass. 53, 13.
 φαντασία, ἡ 45, 9. 46, 4. 51,
 14 ss. 52, 20. 53, 12. 55, 2 ss.
 56, 14. 57, 8. 78, 23. 86, 12.
 Proclus.
- g 4 !
- 121, 5. 141, 5. 14. 142, 9. 186,
 4 ss. 192, 8. 25. 285, 5—286,
 11.
 τό ἀμερὲς ἐν αὐτῇ σημεῖον
 94, 20—95, 20. 186, 20.
 φαντασμα, τό, 45, 8. 285, 9.
 φανταστικός, ἡ, ὃν 94, 26. 186,
 10. 12.
 φανταστός, ἡ, ὃν 51, 16. 19.
 53, 9 ss. 54, 24 ss. 62, 15. 86,
 12. 101, 13.
 φάσκω 211, 4.
 φέρω passim, e. g. 37, 26. 91,
 14. 102, 4. 104, 5. 289, 12.
 pass. 3, 9. 7, 8. 20, 3. 64, 25.
 70, 3. 105, 22. 155, 19. 193, 5.
 217, 25. 432, 16.
 φέρε 210, 25. 312, 2. 315, 15.
 338, 2. 368, 26. 414, 15.
 φημί passim, e. g. 10, 4. 14, 6.
 11. 21, 21. 22, 20. 23, 13. 28,
 9. 116, 21.
 φθάνω 97, 15.
 φθίσις, ἡ 149, 26.
 φθόγγος, ὁ 391, 26.
 φθορά, ἡ 149, 19.
 φιλέτης, ὁ 40, 5.
 φιλοθεάμων 432, 12.
 φιλοκαλία, ἡ 177, 24.
 φιλομαθής 113, 3. 345, 12.
 φίλος, ἡ, ον 22, 21. 29, 24.
 φιλοσοφέω 62, 26.
 φιλοσοφία, ἡ 20, 13. 21, 25.
 42, 16. 65, 16. 66, 13. 67, 14.
 84, 14. 199, 8.
 Άριστοτέλους 284, 25.
 τῶν Πυθαγορείων 22, 12.
 Πλάτωνος 68, 3. 21.
 πολιτική 23, 12.
 ἡθική 24, 4.
 αὐτή 25, 13.
 φιλόσοφος, ὁ 21, 7. 14. 29, 18.
 56, 24. 93, 8. 116, 17. 130, 15.
 218, 9. Vide Πρόκλος.
 Adiect. 432, 19.
 φιλοτεχνία 41, 9.
 φιλοχωρέω 28, 18.
 φοιτάω 222, 24. 314, 22.
- 32**

- φορά, ἡ 23, 1. 20. 106, 16. 150, φῶς, τό 100, 19.
 4. 155, 22. νοερόν 20, 23. 30, 2. 138, 1.
 φορέω 155, 20. φωτίζω 100, 15.
 φοράξω 30, 10. 38, 21. φωτισμός, ο 41, 21.
 φορεώ, τό 39, 24. 100, 11. 13. χαίρω 375, 10,
 φορόνησις, ἡ 70, 6. χαλεπός, ἡ, ὁν 73, 15. 190, 15.
 φοροντίζω 292, 13. 322, 23. 391, 28.
 φοροντίς, ἡ 29, 2. 432, 11. Comp. 180, 19. 399, 5.
 φορουρά, ἡ 90, 18. χαρακτήρ, ο 124, 5. 138, 15.
 φυλακή, ἡ 90, 18. 142, 23.
 φυλακητήριος, α, ον 63, 10. χαρακτηρίζω 27, 12. 175, 13.
 φυλάττω *passim*, ε. g. 87, 6. χαρακτηριστικός, ἡ, ὁν 81, 11.
 88, 28. 90, 22. 130, 6. 133, 3. 355, 23. 359, 9. 387, 24.
 136, 10. 157, 14. 398, 7. χαρέται 72, 15. 21.
 φύλλος, τό 136, 25. χάριν 81, 14. 435, 19.
 φυσικός, ἡ, ὁν 21, 18. 35, 10. χάρις, ἡ 250, 21. 432, 11.
 41, 24. 53, 27. 63, 3. 92, 10. χείρων 23, 23. 87, 2. 132, 21.
 166, 17. 290, 20.
 πρός τὴν φυσικὴν θεωρίαν χθόνιος, α, ον 167, 8.
 συμβάλλεται (ἡ μαθηματική) χθόνιός 173, 21.
 22, 17—23, 11. χιαστή 357, 1.
 δό φυσικός 93, 24. χορεία, ἡ 137, 16.
 φυσιολογία, ἡ 19, 22. 36, 11. χορηγέω 10, 13. 42, 14. 43, 1.
 φυσιολόγος, ο 34, 4. 75, 19. 51, 3. 150, 16.
 φύσις, ἡ *passim*, ε. g. 3, 14. χορηγός 23, 19. 90, 5. 130, 19.
 4, 16. 7, 8. 8, 2. 14, 19. 27. 132, 24.
 15, 3. 19, 22. 21, 15. 20. 23, χορός, ο 29, 20.
 4, 52. 7. 62, 19. 89, 18. 137. χόροτος, ο 322, 11.
 9. 141, 3. 11. 194, 15. 211, 18. χράομαι *passim*, ε. g. 9, 5, 13.
 ἐσχάτη 4, 4. 17. 21, 10. 23. 22, 12. 26, 1.
 ἀμέριστος 4, 7. 15, 23. 30, 17.
 νοερά 91, 24. χρέα, ἡ 26, 8. 27, 18 ss. 64,
 τῶν μαθημάτων 5, 21. 44, 1. 23. 66, 21. 71, 4. 84, 22. 203,
 ἀσώματος 21, 22. 23. 248, 13. 264, 17. 275, 6.
 πάντα ἐν ταῖς φύσεσιν κατὰ 423, 15.
 τὸν τοῦ ἐπιπέδου λόγον 92, χρῆ passim, ε. g. 28, 2. 64, 16.
 8—13. 131, 21. 191, 21. 193, 1. 206, 3.
 τὴν τῶν σωμάτων κίνησιν χρῆξω 301, 26.
 αφορίζει 115, 13—14. χρῆσμος, η, ον 28, 9. 74, 12.
 τὰ παρὰ φύσιν λεγόμενα 149, 247, 17. 283, 8.
 26 s. Comp. 25, 18.
 φύσει 75, 25. 82, 2. 105, 17. Sup. 268, 20.
 φυτόν, τό 149, 21. χρῆστις, ἡ 264, 18.
 φύω Perf. 29, 11. 31, 23, 50, 20? χρησμωδέω 27, 23.
 88, 28. χρόνος, ο 28, 16. 66, 14. 67, 17.
 φωνή, ἡ 72, 6. 93, 7. 153, 24. 196, 1. 5. 12.
 φωράω 192, 21. 269, 5.
 χειρός, ο 105, 17.

- χωλεύω 168, 23.
 χώρα, ἡ 3, 4. 77, 21. 199, 8.
 284, 14. 314, 12. 373, 18.
 χωρέω 6, 17, 18, 25, 29, 12. 114,
 24. 157, 1. 187, 15. 286, 18.
 χωρητις, ἡ 157, 13. 174, 6.
 χωρίζω 27, 21. 31, 9. 38, 7. 50,
 12. 54, 17. 91, 22. 143, 10.
 289, 8. 401, 5. 20. 406, 15.
 413, 18.
 χωρίον, τό passim, e. g. 38, 17.
 64, 20. 100, 10. 114, 21. 136,
 4 ss. 160, 1. 6. 163, 17 ss.
 348, 6. 396, 16 ss.
 δύο εὐθεῖαι χωρίον οὐ περι-
 έχοντι 239, 1—240, 10.
 χωρία ἄντισα ἵσων περιμέτρων
 403, 4 ss.
 παραβολή 419, 17 ss.
 χωρίς passim, e. g. 10, 5. 19.
 56, 4. 57, 26 ss. 70, 27. 76,
 17. 145, 10. 203, 9.
 χωρισμός 55, 5.
 χωριστός, ἡ, ὃν 11, 11. 49, 25.
 85, 14. 86, 24. 285, 2.
 χωρογράφος, ὁ 403, 6.
 ψευδάριον, τό 59, 6. 70, 10.
 ψευδής, ἔς 253, 17. 352, 22.
 ψεύδομαι 212, 23.
 ψεῦδος, τό 69, 28. 70, 13. 247,
 21. 248, 8. 330, 15.
 ψευδᾶς 40, 13.
 ψιλός, ἡ, ὃν 89, 16. 171, 12.
 302, 10.
 ψυγῆ, ἡ 5. 8, 12, 11 ss. 13. 6 ss.
 14, 24—17, 4. 20, 14. 26, 14.
 29, 6. 11. 27. 32, 7. 16. 36, 14.
 25. 38, 7. 45, 8 ss. 62, 10. 84,
 20. 87, 17. 95, 9. 96, 5. 137,
 19. 24. 140, 11. 27. 141, 4 ss.
- 147, 15—148, 4. 24—149, 8.
 168, 16. 213, 25—214, 3. 291, 3.
 ὅμιλος τ. ψ. 20, 16. 18. 28, 5.
 46, 13.
 πάντα ἐν ταῖς ψυχαῖς κατὰ
 τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς 92, 4
 —8. 107, 20—108, 3. 109, 1
 —4.
 τὴν τῆς φύσεως ἐνέργειαν
 ἀφορίζει 115, 12—13.
 καθόδος εἰς γένεσιν 133, 6—
 10.
 ψυχικός, ἡ, ὃν 26, 18(?). 50, 15.
 63, 2. 86, 1. 91, 25. 137, 24.
 138, 3. 139, 6. 147, 16. 24.
 ψυχικῶς 16, 14.
 ψυχός, ἀ, ὃν 167, 7.
 ψυχοτής, ἡ 122, 8.
 ὁδός 14, 23. 181, 15. 280, 16 s.
 314, 18.
 ὁδεῖ 75, 6.
 ὁδίς, ἡ 13, 25.
 ὁρα, ἡ 39, 1. 41, 25. 63, 11.
 ὥς Adv. passim, e. g. 8, 24. 11,
 15. 19, 1. 3. 25, 17. 30, 3 ss.
 319, 20.
 Praep. 21, 24.
 Coni. passim, e. g. 5, 2. 12, 6.
 8. 23 s. 44, 1.
 ὥς μὲν — ὥς δὲ 155, 6. 7.
 ὥσανει 78, 5.
 ὥσαντας passim, e. g. 8, 11. 9,
 11. 31, 6. 37, 7. 90, 8. 337, 6.
 15. 11, 15. 18, 11. 23.
 ὥστε 26, 3. 21. 28, 20. 66, 20.
 ὥψεια, ἡ 28, 3. 20.
 τῆς γεωμετρίας 49, 3. 63, 7—
 64, 6.

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493
grncirc@sulmail.stanford.edu
All books are subject to recall.

DATE DUE

JAN
DEC 27 2001
2002

MAY 31 2004
MAY 08 2004

JUL 30 2005
JUN 30 2004

QA 31 .P74
Procil Diadochi in primum Eucl
C.1
Stanford University Libraries



3 6105 035 426 019

QA
31
.P74

DATE

SPRING 1983

JUN 1985
I. L. L.

JAN 03 1991

S. U. L.

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA
94305

